
43
9 F
20

VETUS
TESTAMENTUM
EX VERSIONE
SEPTUAGINTA INTER-PRETUM

Olim ad fidem

CODICIS MS. ALEXANDRINI

Summo Studio & incredibili Diligentia expressum, emendatum ac suppletum

à JOANNE ERNESTO GRABE S. T. P.

Nunc vero

Diversis VATICANI EXEMPLARIS Lectionibus

Aliisque accessionibus insigniter locupletatum.

SUMMA CURA EDIDIT

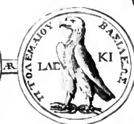
JOANNES JACOBUS BREITINGERUS.

TOMUS IV.

B.FONS.AR.

B.FONS.AR.

TIGURI HELVETIORUM

Ex Officina JOANNIS HEIDEGGERI & SOC. MDCCXXX.

PROLEGOMENA.

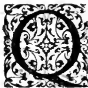
CAP. I.

Quo Notitia Codicis

ALEXANDRINI,

Præſertim quoad hunc Tomum, traditur,

Et quæ in illo Pſalmis præfixa extant, accurate deſcripta exhibentur.

Uæ in Prolegomenis Tom. I. Cap. 1. de Codice *Alexandrino* diſſerui, hoc loco repetere non eſt neceſſe; neceſſarium tamen, vel ſaltem commodum videtur, quæ de antiquitate ejusdem ibi §. 5. ſtatui, adverſus objectionem, ex quodam poſtremi hujus Tomi loco forte petendam, debite defendere, atque etiam de librorum Metricorum hocce comprehenſorum diſtinctione per ϛίχȢς ibidem §. 6. breviter dicta, hîc prolixiùs exponere ac illuſtrare. Nimirum ex inſcriptione Cantici B. *Mariæ* Virginis, unà cum aliis V. & N. Teſtamenti Hymnis Pſalterio *Davidis* ſubnexi, in qua epitheto Θεοτόκȣ ipſa ornata legitur, colligeret forte quiſpiam, illud unà cum reliquis Pſalmis librisve in Codice noſtro non niſi poſt ætatem *Neſtorij*, ac poſt III. Oecumenicum Concilium, quod *Ephesi* anno 30. Seculi V^ti^. æræ Chriſtianæ habitum S. *Mariæ* hunc titulum aſſeruit, demum exaratum eſſe. Verùm licet dictum Concilium titulum Θεοτόκȣ Matri Servatoris noſtri adſcriptum ſolenni decreto contra *Neſtorium* confirmaverit, eum tamen non primùm invenit, ſed is jam antè ab antiquioribus Patribus ipſoque Chriſtianorum vulgo uſurpatus fuit: id quod modò oſtendere, atque ſic non ſolùm Codicis *Alexandrini*, ſed & dictionis ab omnibus, præterquam *Neſtorianorum* in Oriente, Eccleſiis receptæ antiquitatem confirmare placet. Οἱ παλαιοὶ Θεοτόκον τὴν Μαρίαν λέγειν ȣ̓κ ὤκνησαν, rectè ait *Socrates* Lib. VII. Hiſt. Eccles. cap. 32. moxque affert *Euſebii* verba Lib. III. de Vita Conſtantini ſic inter alia de Spelunca Bethleemitica ſcribentis: Ἡ βασίλισσα Ἑλένη ἡ θεοφιλεϛάτη τῆς Θεοτόκȣ τὴν κύησιν μνήμασι θαυμασίοις κατεκόσμει, παντοίως τὸ τῇδε ἱερὸν ἄντρον φαιδρύνȣσα· quæ & in noſtris Exemplaribus citati libri cap. 43. verbatim legun-

leguntur. Addit verò *Socrates* aliud inſigne, licet deperditum, teſtimonium *Origenis*, ita pergens: Καὶ Ὠριγένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῶν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίȣς τȣ̃ Ἀποςόλȣ ἐπιςολὴν ἑρμηνεύων, πῶς Θεοτόκος λέγεται, πλατέως ἐξήτασε. Deperditum inquam; ſiquidem in iſtorum, quos modo Latine habemus, *Origenis* Commentariorum in Epiſtolam ad Romanos Libro I. nil tale exſtat: ut adeo tam ex hoc *Socratis* loco, quàm ex fragmento ejuſdem Tomi in Philocalia cap. 25. recitato, ſi cum Latinis noſtris conferatur, pateat, hiſce longè prolixiores fuiſſe Græcos *Origenis* in dictam Epiſtolam Tomos, de quibus alibi plura. Cæterum ut jacturam iſtam quodammodo reſarciam, ſubjungo verba *Origenis* ex Homil. 1. inter diverſas, quâ in verba *Matthæi* cap. 1. de Matre Chriſti ita commentatur: *Mater ejus. Cujus ejus? Mater Dei unigeniti, Domini & Regis omnium, plaſmatoris & Creatoris cunctorum.* Et mox: *Hæc virgo ſancta genuit Deum, ſed intacta permanſit; Mater effecta eſt, ſed Virginitatem non amiſit.* Denique: *Hujus Unigeniti Dei dicitur hæc Mater Virgo Maria.* Plura S. Patrum nomina ad probandum vetuſtiorem tituli *Deiparæ* uſum adduxir *Cyrillus Alexandrinus* in Epiſtola ad *Acacium Beroënſem* Tom. V. Part. II. pag. 44. ſcribens: Εὑρίσκω γὰρ ἐν συγγραφαῖς καὶ τὸν τῆς ἀοιδίμȣ μνήμης ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον πλειςάκις αὐτὴν ὀνομάσαντα Θεοτόκον, καὶ μακάριον δὲ πατέρα ἡμῶν Θεόφιλον, καὶ ἑτέρȣς πολλȣ̀ς τῶν ἁγίων καὶ κατὰ καιρȣ̀ς ἐπισκόπων· τȣ̃το μὲν Βασίλειον, τȣ̃το δὲ Γρηγόριον, καὶ αὐτὸν δὲ μακάριον Ἀττικόν. Horum loca hîc quidem non deſignavit *Cyrillus*; aliquorum tamen verba alibi citavit, & *Athanaſij* quidem ex Oratione 4ta contra Arianos, (quam λόγον τρίτον *de Trinitate* appellat, primam, quæ non niſi Epiſtola Encyclica contra Arianos eſt, reliquis quatuor Tractatibus haud adnumerans) teſtimonium allegavit in Epiſtola ad Monachos Ægypti Tom. V. Part. II. pag. 4. ex re & vero dicens B. *Mariam* ibi ſæpius Θεοτόκον appellari: ſed & ἐκ τȣ̃ περὶ σαρκώσεως λόγȣ prolixum recitavit locum Lib. de Fide ad Reginas Tom. V. Part. II. pag. 48. ubi etiam *Attici* ac *Theophili* in laudata Epiſtola nominatorum verba ſubdit, quæ tamen non ipſam Θεοτόκȣ vocem ſonant, licet rem diſerte doceant. Illorum vero vicem ſupplere poſſunt duo alii à *Cyrillo* ibidem allegati, *Antiochus* & *Ammon* Epiſcopus *Adrianopoleos*, benedictam Virginem Θεοτόκȣ epitheto ſalutantes. *Baſilij* ac *Gregorij* ſive loca ſive verba nusquam *Cyrillus* exhibuit, in iis ſaltem quæ extant, Operibus; reperitur vero Θεοτόκȣ titulus in *Baſilii* Homilia 25. de humana Chriſti generatione Tom. I. p. 590. C. ac *Gregorij Nyſſeni* Epiſtola ad *Euſtathiam* & *Ambroſiam* Tom. III. p. 660. nec non in alterius *Gregorij*, *Nazianzeni* ſcilicet, Orat. 35. p. 564. ac Orat. 51. p. 738. ubi ſatis acriter decernit: Εἴ τις ȣ̓ Θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὑπολαμβάνει, χωρίς ἐςι τῆς θεότητος· ut adeo nil mirum ſit, ſi *Thecla*, *Gregorij Nazianzeni* familiaris, cognomen iſtud B. Virgini in inſcriptione Cantici ejus adſcripſerit. Atqui licet hæ auctoritates ad probandum vetuſtiorem Synodo *Epheſinâ* vocis Θεοτόκȣ uſum, ipſaque, quâ Codex *Alexandrinus* exara-

exaratus fertur, ætate ac manu receptum ſufficere videantur; duos tamen adductis à *Cyrillo* antiquiores Epiſcopos *Alexandrinos* addere placet, nimirum *Alexandrum*, qui in Epiſtola ad *Alexandrum Conſtantinopolitanum* non multum à fine, apud *Theodoretum* Lib. I. Hiſt. Eccles. Cap. 4. τῆς θεοτόκου Μαρίας mentionem fecit, & *Dionyſium* qui in Epiſtola contra *Paulum Samoſatenum* poſt medium Seculi III. ſcxies hunc titulum uſurpavit. Quod Epitheton adeo frequenter B. *Mariæ* adſcriptum *Julianus* Apoſtata Chriſtianis exprobravit hoc apud *Cyrillum* Lib. VIII. contra *Julianum* p. 262. allegato dicterio: Θεοτόκον δὲ ὑμεῖς οὐ παύεσθε Μαρίαν καλοῦντες.

§. 2. Quod *Pſalmorum Davidis* ac reliquorum Metricorum Veteris Teſtamenti, *Jobi* ſcilicet ac *Salomonis* librorum diſtinctionem per στίχους, id eſt, verſus ſive potius commata, in *Alexandrino* etiam Codice obſervatam attinet, de ea *Heſychii Hieroſolymitani* verba citato Prolegomenorum Tomi I. loco allegavi; quibus & *Libros Prophetarum majoris perſpicuitatis cauſa per verſuum cola dividere, vetus inventum S. Patrum* vocat. Et ſane ipſum quoque *Origenem* in Hexaplis textum LXX. Interpretum στιχηρῶς ſcriptum exhibuiſſe, ex *Euſebii* Hiſtor. Eccleſ. Lib. VI. cap. 16. rectè docuit *Valeſius* in Annotatione ad iſtum locum, quam lege, ſi placet; nec non quæ *Martianæus* Prolegom. IV. in Divinam S. *Hieronymi* Bibliothecam de diviſione Biblicorum aliorumque Librorum per cola ſive verſus prolixè ſatis atque eruditè diſſeruit. Atque hinc natæ ſunt Stichometriæ, veluti *Nicephori Conſtantinopolitani*, cui adſcribi ſolet, aliaque quam diligentiſſimus *Cotelerius* Judicio de Epiſtola S. *Barnabæ* inſeruit; quæ tamen & inter ſe, & à Codice *Alexandrino* quoad numerum τῶν στίχων in Metricis V. T. Libris aliquantum ſunt diverſæ; quòd Librarii partim numeros in Stichometriis vitiaverint, partim in deſcribendis ſacris Scripturis minùs accurati haud eandem ſemper verſuum diſtinctionem obſervaverint, ſed duos ſæpe in unum contraxerint: cujus παροράματος etiam Scribam *Alexandrini* Codicis quandoque reum deprehendi, ideoque quibusdam in locis Capite 2. recenſendis ab eo diſcedere conſultum duxi. At vero cum error iſte procedente tempore magis magisque proceſſerit, hinc factum videtur, ut Codex noſter longè vetuſtiſſimus numerum ſtichorum in Libris Metricis habeat aliquanto majorem illo, quem ſingulis horum aſſignat utraque modo dicta Stichometria, utpote ſequiori ætate compoſita: *Pſalterio* tamen excepto, quod cum in MS. *Alex.* quinta circiter parte mutilum ſit, novem inde foliis deperditis, verſuum rationes haud exactè inire licet. Sic verbi gratia libro *Jobi* 1800. cola adſcribit *Nicephori*, 1600. alia apud *Cotelerium* Stichometria; at in noſtro MS. bis mille ac centum fere verſibus is diſtinctus legitur. Porro in *Proverbiis Salomonis* 1700. vel 1708. ſtichos numeravit *Nicephorus*, 1600. alter *Cotelerii* Antiquarius; aſt in *Alex.* Codice 1900. circiter reperiuntur. Quin in librorum Metricorum minimo, *Cantico* nempe *Salomonis* ſatis magna cernitur

nitur differentia: quippe *Niceph.* 280. *Coteler.* 300. MS. *Alex.* 360. habet stichos, uno per errorem Librarii omisso, ac in nostra idcirco Editione minoribus literis expresso. Capitulorum, quæ vulgo dicuntur, distinctionem in Scripturis Metricis, saltem *Salomonis*, nullam designat Codex noster. Equidem ex eo, quod cujuslibet *Psalmi* principium vel titulum minio exaraverit Librarius, colligeret forte quispiam, in reliquis etiam Libris, ubi stichi rubro colore scripti apparent, novum incipere Caput; sed rem aliter se habere, ex accurata illorum omnium recensione suis locis facienda patebit. Atqui hæc in genere de Libris Metricis, prout in MS. *Alex.* exhibentur, dicta sufficiant.

§. 3. *Psalmos Davidis* in specie quod attinet, hisce varia in Codice nostro præfixa extant: & primo quidem S. *Athanasii* Epistola ad *Marcellinum*, quâ insignem *Psalterii* excellentiam, atque singulorum *Psalmorum* variis in casibus usum demonstravit. Atqui hanc ipse S. *Athanasius* προέταξεν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ψαλμῶν, *Interpretationi Psalmorum præposuit*, ut à *Synodo Nicæna* II. Tom. VII. Concil. *Labbei* col. 540. memoriæ proditum est. Ast sive vera sive falsa sit traditio ista, ipsius tamen S. Patris ævo vel paulo post Librariis solemne fuisse, ut laudatam Epistolam ipsi *Psalmorum* libro veluti εἰσαγωγὴν aut *Prodromum* præmitterent, *Alexandrini* Codicis exemplum ostendit. Cæterum licet in pluribus S. *Athanasii* Editionibus, ac in postrema Celeberrimi *Montfauconi*, omnium optima Tom. I. Part. II. p. 982. usque 1003. iste ad *Marcellinum* libellus Græcè ac Latinè sit excusus; cum tamen ex antiquissimis ac S. Patri fere coævis membranis nostris haud parum correctiorem ac pleniorem, ut conferenti patebit, hîc denuo edere placuit, absque Latina tamen versione. Quamvis enim hanc quoque prælo fere paratam haberem, mutato tamen consilio eam omittendam censui, quod antedictæ literæ intellectu perfaciles sint, vel tales iis saltem futuræ, qui sequentem in hoc Tomo Græcum S. Scripturæ textum sine interpretatione intelligere potuerint. Sectiones, in quas Epistolam dispescuit Librarius noster, licet incommodas sæpe, hic tamen observare placuit; nisi ubi perperam prorsus in medio commatis vel periodi sunt factæ, vel ubi aliter textum dividere necesse fuit; de quibus Lectorem in ora paginæ inferiori semper monui: ac ibidem etiam Sphalmata Scribæ vel anomalias Scripturæ annotavi; excepto eo, quod frequenter ac perpetuo fere occurrit, nempe τεσσερακοστὸς pro τεσσαρακοστός. Sine longiori igitur præfatione jam laudatam S. *Athanasii* Epistolam ex Codice *Alex.* accuratè descriptam sisto:

ΑΘΑ-

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΑΛΜΟΥΣ.

Αγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως, φίλε Μαρκελλῖνε· καὶ γὰρ καὶ τὸν παρόντα πειρασμὸν, καίτοι πολλὰ παθὼν ἐν αὐτῷ, καλῶς φέρεις, καὶ τῆς ἀσκήσεως οὐκ ἀμελεῖς. Πυνθανόμενος γὰρ τοῦ κομίσαντος τὴν ἐπιστολὴν, πῶς ἄρα καὶ μετὰ τὴν νόσον διάγεις· ἔμαθον πρὸς μὲν πᾶσαν τὴν θείαν γραφὴν ἔχειν [a] σε" τὴν σχολὴν, πυκνότερον δὲ μάλιστα τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν ἐντυγχάνειν, καὶ φιλονεικεῖν τὸν ἐν ἑκάστῳ ψαλμῷ νοῦν ἐγκείμενον καταλαμβάνειν.

Καὶ διὰ τοῦτο τοίνυν ἀποδέχομαί σε, πολὺν ἔχων εἰς αὐτὴν τὴν βίβλον κἀγὼ πόθον, ὥσπερ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γραφήν.

Καὶ γὰρ οὕτως ἔχων, συνέτυχόν τινι φιλοπόνῳ γέροντι, καὶ βούλομαι καὶ σοὶ, ἅπερ ἐκεῖνος κατέχων τὸ ψαλτήριον περὶ αὐτοῦ μοι διηγήσατο, γράψαι· ἔχει γάρ τινα χάριν καὶ πιθανότητα, [b] μετ' εὐλόγου τοῦ διηγήματος".

Ἔλεγεν γὰρ οὕτως· Πᾶσα μὲν, ὦ
τέκνον, ἡ καθ' ἡμᾶς γραφὴ, παλαιά
τε καὶ καινὴ, θεόπνευστός ἐστιν καὶ ὠφέ-
2. Tim. 3. v. 16. λιμος πρὸς διδασκαλίαν, ὡς γέγραπται·
ἔχει δὲ τινα πιθανὴν παρατήρησιν τοῖς
προσέχουσιν ἡ τῶν ψαλμῶν βίβλος.

Ἑκάστη μὲν γὰρ βίβλος τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα διακονεῖ καὶ ἀπαγγέλλει· οἷον ἡ Πεντάτευχος γένεσιν κόσμου καὶ τῶν πατριαρχῶν τὰς πράξεις, τήν τε ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ Ἰσραὴλ [c] ἔξοδον", καὶ τὴν τῆς νομοθεσίας διάταξιν· ἡ Τρίτευχος τὴν κληροδοσίαν, καὶ τῶν κριτῶν τὰς πράξεις, καὶ [d] γενεαλογίαν" τοῦ Δαβίδ· αἱ Βασιλεῖαι καὶ Παραλειπόμεναι βασιλέων πράξεις· καὶ ὁ μὲν Ἔσδρας ἀπόλυσιν τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ἐπάνοδον τοῦ λαοῦ, καὶ οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως· [e] οἱ δὲ Προφῆται προφητείας περὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ σωτῆρος, ὑπομνήσεις τε περὶ τῶν ἐντολῶν, καὶ μέμψεις κατὰ τῶν παραβαινόντων, καὶ προφητείας τοῖς ἔθνεσιν.

Ἡ δέ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν, ὡς παράδεισος [f] τὰ" ἐν αὐτῇ φέρουσα μελῳδεῖ, καὶ τὰ ἴδια δὲ πάλιν μετ' αὐτῶν ψάλλουσα [g] δείκνυσιν". Τὰ μὲν γὰρ τῆς Γενέσεως [h] ψάλλει ἐν" τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ· „ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, „ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ „ στερέωμα· καὶ ἐν τῷ κγ'· Τοῦ Κυρίου „ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰ„ κουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες „ ἐν αὐτῇ· αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμε„ λίωσεν αὐτήν.

Τὰ δὲ τῆς Ἐξόδου καὶ τῶν Ἀριθμῶν καὶ

a Εἰς MS. mendosè. b Μετὰ τοῦ εὐλόγου τὸ διάδημα" *Alex.* "perperam. c Hæc vox" in MS. deest, erasa forte; siquidem hoc loco duo versus recentiori atramento rasis lineis superinducto scripti extant. d Γενεαλογίαν MS. e In MS. nova Sectio incipit minus rectè. f Τῶν πάντων (scilicet βιβλίων) ex Editt. addere necesse videtur. Et sane post vocem αὐτῇ in MS. vacuum spatium est relictum. g Δεικνύουσι. *Alex.* h Ψάλλειν mendosè MS.

καὶ τῦ δευτερονομίȣ ᾄδει καλῶς ἐν τῷ ἑβδομηκοςῷ ἑβδόμῳ ψαλμῷ, καὶ ἐν τῷ ἑκατοςῷ τρισκαιδεκάτῳ ψαλμῷ, λέγων· [a] „ Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτȣ, οἴκȣ Ἰακὼβ ἐκ λαȣ̃ βαρβάρȣ, ἐγενήθη Ἰȣδαία ἁγίασμα αὐτȣ̃, Ἰσραὴλ εἰς ἐξȣσίαν αὐτȣ̃.

Ψάλλει δὲ καὶ ταῦτα ἐν τῷ ἑκατοςῷ τετάρτῳ· „ Ἐξαπέςειλεν Μωϋσῆν τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν· ἔθετο ἐν αὐτοῖς τȣ̀ς λόγȣς τῶν σημείων αὐτȣ̃ καὶ τῶν τεράτων αὐτȣ̃ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέςειλεν σκότος, καὶ ἐσκότασεν, καὶ παρεπίκραναν τȣ̀ς λόγȣς αὐτȣ̃. Μετέςρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινεν τȣ̀ς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχȣς ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν· εἶπεν καὶ ἦλθεν κυνόμυια, καὶ σκνίφες ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Καὶ ὅλως ὅλον τε τὸν ψαλμὸν τȣ̃τόν τε τὸν ἑκατονπέμπτον περὶ τῶν αὐτῶν ἔςιν εὑρεῖν γεγραμμένον. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἱερατείας καὶ τῆς σκηνῆς ἀναφωνεῖ [b] ἐν ἐξοδίῳ σκηνῆς" ἐν τῷ κή. ψαλμῷ· „ ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεȣ̃, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱȣ̀ς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Τὰ δὲ τȣ̃ Ναυῆ καὶ τῶν Κριτῶν ἐμφαίνει πως ἐν τῷ ἑκατοςῷ ἕκτῳ, λέγων· „ Καὶ συνεςήσαντο πόλεις κατοικεσίας, καὶ ἔσπειραν ἀγρȣ̀ς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας. Ἐπὶ γὰρ τȣ̃ Ναυῆ διαδέδοται αὐτοῖς ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Λέγων δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ψαλμῷ συνεχῶς· „ Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτȣ̀ς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτȣ́ς· σημαίνει τῶν Κριτῶν τὴν βίβλον· τότε γὰρ κραζόντων αὐτῶν ἤγειρεν κατὰ τὸν καιρὸν κριτὰς, καὶ ἔσωζεν τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν θλιβόντων αὐτȣ́ς.

Καὶ τὰ τῶν Βασιλειῶν ψάλλει πως ἐν τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ, λέγων· „ Οὗτοι ἐν ἅρμασιν καὶ ȣ̃τοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίȣ Θεȣ̃ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέςημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκȣσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε.

Τὰ δὲ τȣ̃ Ἔσδρα ἐν τῷ ἑκατονεικοςῷ πέμπτῳ τῶν Ἀναβαθμῶν ᾄδει· „ Ἐν τῷ ἐπιςρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ [c] ἑκατονεικοςῷ" πρώτῳ· „ Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιν μοι· εἰς οἶκον Κυρίȣ πορευσόμεθα, ἑςῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σȣ Ἰερȣσαλήμ. Ἰερȣσαλὴμ οἰκοδομȣμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ [d] μετοχὴ" αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ. Τά τε τῶν Προφητῶν σχεδὸν ἐν ἑκάςῳ σημαίνει. Περὶ τῆς τȣ̃ σωτῆρος ἐπιδημίας, καὶ ὅτι

μὲν

a Malè nova sectio incipit in *Alex.* b Titulus Psalmi *κη'.* quem citat, in multis τῶν ό. Exemplaribus ipsoque *Alex.* Codice est : *Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐξοδίȣ σκηνῆς*, pro quo hìc habet: *ἐν ἐξοδίῳ σκηνῆς*, ut *Vulg.* Latina : *in consummatione tabernaculi.* c Ἑκατοσίκοςῷ MS. d Μέτοχοι MS. malè.

μὲν Θεὸς ἂν ἐπιδημήσει, οὕτως φησὶν ἐν μὲν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ ψαλμῷ· „Ὁ Κύριος ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Ἐν δὲ τῷ ἑκατοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ· „Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου· Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ πατρὸς λόγος, οὕτως ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἕκτῳ ψάλλει· „Ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ὁ γὰρ ἐρχόμενος Θεὸς αὐτός ἐστιν καὶ λόγος ἀποστελλόμενος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἰδὼς ὄντα τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ᾄδει φωνὴν τοῦ πατρὸς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ψαλμῷ· „Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐνάτῳ· „Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε. Τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι γέννημα τοῦ πατρὸς, ἢ τὸν λόγον καὶ τὴν σοφίαν αὐτοῦ; τοῦ-

Genes. 1. v. 3. &c. τον εἰδυῖα ὄντα ᾧ εἶπεν ὁ πατήρ· „Γενηθήτω φῶς, καὶ στερέωμα, καὶ τὰ πάντα, καὶ αὕτη ἡ βίβλος περιέχει, [a] λέγουσα· „Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Καὶ Χριστὸν δὲ αὐτὸν ἐρχόμενον οὐκ ἠγνόησεν, ἀλλὰ καὶ μάλιστα περὶ τούτου λέγει ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ψαλμῷ· „[b] Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ ἵνα μὴ κατὰ φαντασίαν τις ἔρχεσθαι αὐτὸν (εἶναι) νομίσῃ, σημαίνει αὐτὸν ἄνθρωπον γενησόμενον, καὶ τοῦτον εἶναι δι' οὗ τὰ πάντα γέγονεν, λέγων ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ ἕκτῳ· Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ· „ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

Joan. 1. v. 1. 2. 14. Τοῦτο γὰρ ἴσον ἐστὶν τῷ εἰπεῖν· „Καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ, ἐκ παρθένου, γινώσκων οὐκ ἐσιώπησεν, ἀλλ' εὐθὺς ἔμφασίν τινα δίδωσιν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ψαλμῷ, λέγων· „Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Luc. 1. v. 28. Τοῦτο γὰρ πάλιν ὅμοιόν ἐστιν τοῦ λεγομένου παρὰ τοῦ Γαβριήλ· „Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ γὰρ εἰρηκὼς αὐτὸν Χριστὸν, εὐθὺς καὶ τὴν ἀνθρωπίνην γένεσιν ἐκ τῆς παρθένου ἐδήλωσεν, λέγων· ἄκουσον θύγατερ.

Ἰδὲ ὁ μὲν Γαβριὴλ ἐξ ὀνόματος καλεῖ Μαρίαν, ξένος ὢν αὐτῆς κατὰ τὴν γένεσιν· ὁ δὲ Δαυὶδ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ τυγχάνουσαν αὐτὴν εἰκότως θυγατέρα προσφωνεῖ ταύτην. Ἄνθρωπον δὲ αὐτὸν εἰρηκυῖα γενησόμενον, ἀκολούθως καὶ παθητὸν αὐτὸν σαρκὶ σημαίνει.

a Ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ, ex Editt. addendum videtur. b Novam sectionem his perperam inchoavit Librarius.

Τήν τε ἐπιβουλὴν παρὰ τῶν Ἰουδαίων ὁρῶσα γινομένην, ψάλλει ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ· „ Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, „ καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ καὶ πρώτῳ τὴν [a] ποιότητα" τοῦ θανάτου ἐκ προσώπου τοῦ σωτῆρός φησιν· „ Εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με· ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τά ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπίδον με· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Τὸ δὲ, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὀρύττεσθαι, τί ἕτερον ἢ σταυρὸν λέγων σημαίνει; Πάντα ταῦτα διδάσκουσα προστίθησιν, ὅτι μὴ δι' ἑαυτὸν, δι' ἡμᾶς δὲ ταῦτα πάσχει ὁ Κύριος, καὶ φησὶν ἐκ προσώπου πάλιν αὐτοῦ ἐν μὲν τῷ πζ'· „ Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου· ἐν δὲ τῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ· ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον. Οὐ γὰρ ὑπεύθυνος ὢν ἀπέθνησκεν, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔπασχεν, καὶ τὸν καθ' ἡμῶν θυμὸν διὰ τὴν παράβασιν ἐφ' ἑαυτὸν * ἐβάσταζεν", λέγοντος διὰ τοῦ Ἡσαΐου· „ Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν· καὶ λεγόντων μὲν ἡμῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ψαλμῷ· „ Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· λέγοντος δὲ καὶ τοῦ πνεύματος ἐν ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ· „ Καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην· ὅτι ἐρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς σωματικὴν αὐτοῦ [b] ἄνοδον" προμηνύει, καὶ λέγει ἐν μὲν εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ· „ Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

„ Ἐν δὲ τῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ· ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Τὴν μὲν κάθισιν ἀναγγέλλει, καὶ φησὶν ἐν μὲν τῷ ἑκατοστῷ ἐνάτῳ· „ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου· [c] κάθου" ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ καὶ τὴν γενομένην ἀπώλειαν τοῦ Διαβόλου βοᾷ· „ Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην, ἐπετίμησας ἔθνεσιν, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. Καὶ γὰρ ὅτι τὴν κρίσιν πᾶσαν ἔλαβεν παρὰ τοῦ πατρὸς, οὐκ ἔκρυψεν, ἀλλὰ καὶ κριτὴν πάντων αὐτὸν ἐρχόμενον προμηνύει ἐν μὲν οα'· „ Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως, κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἐν δὲ τῷ μθ'. φησίν· „ Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστιν.

Καὶ

a Πιστότητα malè MS. * Ἐβάσταξε MS. b Ἄναδον mendosè MS. c Hæc vox bis in *Alex.* scripta est.

Καὶ ἐν τῷ πα'· „ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ [a] Θεοὺς" διακρίνει. Καὶ μὴν καὶ τὴν κλῆσιν τῶν ἐθνῶν ἔστιν [b] ἐπ'" αὐτῆς μαθεῖν, ἐπὶ πολλῶν μὲν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ μϛ'· „ Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, „ ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ἐν δὲ τῷ οα'· „ Ἐνώπιον „ αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ „ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι· βασιλεῖς „ Θαρσεῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν, βασιλεῖς Ἀραβῶν καὶ Σαβὰ „ δῶρα προσάξουσιν· καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς „ γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν „ αὐτῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ψαλμοῖς ᾄδεται, ἐν δὲ ἑκάστῃ τῶν ἄλλων βίβλων προαπαγγέλλεται. Οὐκ ἀγνοῶν δὲ πάλιν [c] ἔλεγεν" ὅτι καὶ ἐν ἑκάστῃ βίβλῳ τῆς γραφῆς [d] τὰ" αὐτὰ περὶ τοῦ σωτῆρος ἐξαιρέτως σημαίνεται· καὶ ἔστιν τοῦτο [e] πάσαις αὐταῖς ἀπάγγελμα, καὶ συμφωνία ἡ αὐτὴ τοῦ πνεύματος. Καὶ γὰρ ὥσπερ τὰ τῶν ἄλλων ἐν ταύτῃ δυνατὸν εὑρεῖν· οὕτως καὶ τὰ ταύτης ἐν ταῖς ἑτέραις πολλάκις εὑρίσκεται. Καὶ γὰρ Μωϋσῆς ᾠδὴν γράφει, καὶ Ἡσαΐας ᾄδει, καὶ ὁ Ἀμβακὺμ προσεύχεται μετ' ᾠδῆς. Πάλιν τε ἐν ἑκάστῃ βίβλῳ ἔστιν ἰδεῖν καὶ προφητείας καὶ νομοθεσίαν καὶ ἱστορίας. Τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα ἐπὶ πάντας ἐστὶν, καὶ κατὰ μὲν τὴν εἰς ἕκαστον γενομένην αὐτοῦ διαίρεσιν ἕκαστος τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ χάριν διακονεῖ καὶ πληροῖ, εἴτε προφητεία ἐστὶν, εἴτε νομοθεσία, εἴτε τῆς ἱστορίας ἡ μνήμη, εἴτε τῶν ψαλμῶν ἡ χάρις. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμά ἐστιν, οὗπερ καὶ [f] πᾶσαι" διαιρέσεις εἰσὶν, αὐτὸ δὲ ἀδιαίρετόν ἐστιν κατὰ φύσιν, διά-τοι τοῦτο τὸ ὅλον μέν ἐστιν [g] ἑκάστῳ", κατὰ δὲ τὴν διακονίαν αἱ φανερώσεις καὶ αἱ διαιρέσεις τοῦ πνεύματος ἑκάστοις γίνονται· καὶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀποκειμένην χρείαν πολλάκις ἕκαστος, ὑπηχοῦντος τοῦ πνεύματος, διακονεῖ τὸν λόγον· ὥστε, καθὰ προεῖπον, νομοθετοῦντα Μωσῆν προφητεύειν ποτὲ καὶ ᾄδειν, καὶ προφητεύοντας τοὺς προφήτας ἐντέλλεσθαί ποτε· „ λούσασθε, καθαροὶ [h]
„ γίνεσθε"· Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν Esai. 1: 16.
„ καρδίαν σου Ἱερουσαλήμ· καὶ ἱστορεῖν Jerem. 4. v. 14.
ποτε, τὸν μὲν Δανιὴλ τὰ κατὰ Σου- Cap. 1.
σάνναν, τὸν δὲ Ἡσαΐαν τὰ κατὰ τὸν Cap. 36. & 37.
Ῥαψάκην καὶ τὸν Σενναχηρείμ. Οὕτως γὰρ καὶ ἡ τῶν ψαλμῶν βίβλος ἔχουσα [i] τὸ" ἴδιον τῶν ᾠδῶν, [k] ὅπερ" ἐν ταῖς ἄλλοις βίβλοις διεξοδικῶς εἴρηται, ταῦτα αὐτὴ τῇ κατὰ πλάτος φωνῇ μετὰ μέλους ψάλλει, καθὼς προείρηται.

Νομοθετεῖ γοῦν ποτε καὶ αὐτή· „ Παῦ- Psalm. 36. juxta ό. v. 8.
„ σαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυ-
„ μόν· καὶ· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ Psalm. 33. v. 15.
„ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ
„ δίωξον αὐτήν. Καὶ ἱστορεῖ δέ ποτε κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύει περὶ τοῦ σωτῆρος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον.

a MS. malè θε. b Alia exemplaria ἀπ' habent. c Scilicet senex ille, cujus mentionem initio hujus Epistolæ fecit. d Ab hac voce in MS. nova sectio perperam inchoatur. e Vox κοινὸν in Editis hic inserta legitur. f Πᾶσαι malè MS. g Editi libri meliùs, ἐν ἑαυτῷ. h Γενέσθαι malè MS. i Τὸ MS. perperam. k Ἅπερ melius Editt.

Κοινὴ μὲν οὖν τοιαύτη τοῦ πνεύματος χάρις [a] ἔσω" παρὰ πᾶσιν, καὶ ἐν ἑκάστῳ γινομένη εὑρισκέσθω, καὶ παρὰ πᾶσιν ἡ αὐτὴ, ὡς ἐὰν ἡ χρεία ἀπαιτῇ, καὶ τὸ πνεῦμα βούληται. Οὐ διαφέρει γὰρ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἐν ταύτῃ τῇ χρείᾳ, ὡς ἕκαστος ἀνενδέτως τὴν ἰδίαν ἀποπληροῖ καὶ τελειοῖ διακονίαν.

Ἡ δὲ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν καὶ οὕτως ἔχει τινὰ πάλιν χάριν ἰδίαν καὶ παρατήρησιν ἐξαίρετον· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς πρὸς τὰς ἄλλας βίβλους ἔχει τὴν σχέσιν καὶ κοινωνίαν, λοιπὸν καὶ ἴδιον ἔχει τοῦτο θαῦμα, ὅτι καὶ τὰ [b] ἑκάστης" ψυχῆς κινήματα, τάς τε τούτων μεταβολὰς καὶ διορθώσεις ἔχει διαγεγραμμένας καὶ διατετυπωμένας ἐν ἑαυτῇ· ὥστε τινὰ τὸν βουλόμενον ὡς [c] ἄπειρον" ἐξ αὐτῆς λαμβάνειν καὶ κατανοεῖν, οὕτω τε τυποῦν ἑαυτὸν, [d] ἐκεῖ γέγραπται.

Ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις βίβλοις μόνον τις ἀκούει τὸν νόμον προστάττοντα, ἃ (μὴ) δεῖ ποιεῖν καὶ μὴ δεῖ πράττειν· προφητείας τε κατακούει, ὥστε μόνον εἰδέναι τὸν ἐρχόμενον σωτῆρα· καὶ [e] ἱστορίαις" δὲ προσέχει, ἐξ ὧν γινώσκειν δύναται τὰς τῶν [f] βασιλειῶν" καὶ τὰς τῶν ἁγίων πράξεις. Ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν πρὸς τῷ [g] ταῦτα μανθάνειν" τὸν ἀκούοντα, ἔτι καὶ τὰ [h] κινήματα" τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἐν αὐτῇ κατανοεῖ καὶ διδάσκεται· καὶ λοιπὸν πρὸς ὃ πάσχει καὶ ἐν ᾧ συνέχεται, δύναται πάλιν ἐκ ταύτης ἔχεσθαι τὴν εἰκόνα τῶν λόγων, ὥστε μὴ μόνον ἀκούσαντα παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ πῶς δεῖ λέγοντα καὶ ποιοῦντα θεραπεύειν τὸ πάθος, [i] διδάσκει".

Εἰσὶν μὲν γὰρ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις βίβλοις κωλυτικοὶ λόγοι, ἀπαγορεύοντες τὰ φαῦλα· ἐν ταύτῃ δὲ καὶ πῶς ἀπέχεσθαι δεῖ, τετύπωται. Οἷον παράγγελμά ἐστιν τὸ μετανοεῖν· τὸ δὲ μετανοεῖν, παύεσθαι τῆς ἁμαρτίας ἐστίν· ἐνταῦθα δὲ καὶ πῶς [k] μετανοεῖν, καὶ τί δεῖ λέγειν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ, τετύπωται.

Καὶ πάλιν εἴρηκεν ὁ Παῦλος· „ ἡ Rom. 5.
„ θλίψις τῇ ψυχῇ ὑπομονὴν κατεργά- v. 3. 4. 5.
„ ζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει· ἐν δὲ τοῖς ψαλμοῖς καὶ πῶς δεῖ φέρειν τὰς θλίψεις, καὶ τί θλιβόμενον δεῖ λέγειν, καὶ τί μετὰ τὰς θλίψεις, καὶ πῶς ἕκαστος δοκιμάζεται, καὶ τίνες οἱ λόγοι τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ Κύριον, γέγραπται καὶ κεχάρακται. Πάλιν τε
ἐντολή ἐστιν ἐν παντὶ εὐχαριστεῖν· ἀλλὰ 1. Thes. 5.
καὶ τί δεῖ λέγειν εὐχαριστοῦντας, διδά- v. 18.
σκουσιν οἱ ψαλμοί.

Εἶτα παρ' ἑτέρων ἀκούοντες· „ ὅσοι 2. Tim. 3.
„ θέλουσιν εὐσεβῶς ζῆν, διωχθήσονται, v. 12.
παρὰ τούτων διδασκόμεθα, καὶ πῶς δεῖ φεύγοντας φωνεῖν, καὶ τίνας διωκομέ-

a Ἔσται minus rectè MS. b Ἐκ τῆς MS. perperam. c Ἀπ' εἰκόνος Editt. quæ lectio paulo sequentibus est consona. d Ὡς bene insertum in Editt. e Ἱστορικῶς MS. minus rectè. f Βασιλέων alii. g Πάντα μανθάνει MS. perperam. h Γεννήματα malè in MS. primâ syllaba γε raso spatio superscripta; adeo ut non prioris Scribæ, sed imperiti Emendatoris mendum esse videatur. i Forte διδάσκεσθαι legendum. k Δεῖ hic quoque additum in Editt.

κομένους καὶ μετὰ τὸν διωγμὸν ῥυσθέντας δεῖ λόγους ἀναφέρειν τῷ Θεῷ. Εὐλογεῖν παραγγελλόμεθα τὸν Κύριον καὶ ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ· ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ψαλμοῖς τυπούμεθα πῶς τε αἰνεῖν δεῖ τὸν Κύριον, καὶ τίνα ῥήματα λέγοντες ἐξομολογούμεθα πρεπόντως. Καὶ ἐφ᾽ ἑκάστου δέ τις οὕτως ἂν εὕροι τὰς θείας ᾠδὰς, πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμῶν κινήσεις καὶ καταστάσεις κειμένας. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο παράδοξόν ἐστιν πάλιν ἐν τοῖς ψαλμοῖς, ὅτι ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις βίβλοις, ἃ λέγουσιν οἱ ἅγιοι, καὶ περὶ ὧν ἂν λέγουσιν, ταῦτα καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, περὶ ὧν ἐκεῖνα γέγραπται, ἀπαγγέλλοντές εἰσιν· οἵτε ἀκούοντες ἄλλους ἑαυτοὺς ἐκείνων ἡγοῦνται, περὶ ὧν ὁ λόγος φησὶν, καὶ τὰς ἐπαγγελλομένας δὲ πράξεις, ἄχρι τοῦ θαυμάζειν καὶ ζηλοῦν αὐτὰς, εἰς τὸ μιμεῖσθαι γίνονται.

Ταύτην δὲ βίβλον ὁ λαμβάνων τὰς μὲν περὶ τοῦ σωτῆρος προφητείας συνήθως ἐν ταῖς ἄλλαις γραφαῖς θαυμάζων καὶ προσκυνῶν διεξέρχεται, τοὺς δὲ ἑτέρους ψαλμοὺς ὡς ἰδίους ὄντας λόγους ἀναγινώσκει· καὶ ὁ ἀκούων δὲ ὡς αὐτὸς λέγων κατανύσσεται, καὶ συνδιατίθεται τοῖς τῶν ᾠδῶν ῥήμασιν, ὡς [a] ἰδίαν ὄντων αὐτοῦ". Σαφηνείας δὲ χάριν οὐκ ὀκνητέον, κατὰ τὸν μακάριον Ἀπόστολον, ἐπαναλαβόντα τὸ αὐτὸ λέγειν. Πλεῖστοι λόγοι τῶν πατριαρχῶν εἰσιν, καὶ ἴδιοι παρ᾽ αὐτῶν εἰρημένοι· καὶ Μωυσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο· [b] Ἠλίας τε καὶ Ἐλισαῖος ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος καθήμενοι ἐπε-
καλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ ἀεὶ ἔλεγον· ζῇ 3. Reg. 17.
Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμε- v. 1. & 4. Reg. 3.
ρον. v. 14. Οἵ τε τῶν ἄλλων ἁγίων προφητῶν λόγοι προηγούμενοι μέν εἰσιν οἱ περὶ τοῦ σωτῆρος· ἔπειτα δὲ καὶ πλεῖστοι γεγόνασιν τοῖς τε ἔθνεσιν καὶ τῷ Ἰσραήλ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς οὔτε τῶν πατριαρχῶν λόγους ὡς ἰδίους ἄν ποτε εἴποι, οὔτε τολμήσοι τις μιμήσασθαι καὶ εἰπεῖν τὰ Μωσέως ἴδια ῥήματα, οὐδὲ τοῦ Ἀβραὰμ περὶ τοῦ οἰκογενοῦς καὶ τοῦ Ἰσμαὴλ καὶ τὰ περὶ τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ, κἂν ἡ αὐτὴ χρεία τινὰ καὶ ἀνάγκη καταλάβοι, τολμήσας ἄν τις ὡς ἴδια εἴποι. [c] Ἂν" δὲ καὶ [d] συμπάχοι" τις τοῖς πάσχουσιν, καὶ πόθον ποτὲ λάβοι τοῦ κρείττονος, οὔποτ᾽ ἂν εἴποι [e] ὡς" Μωϋ-
σῆς· „ Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν· ἢ πά- Exod. 33.
λιν· * „ εἰ μὲν ἀφῇς αὐτοῖς τὴν ἁμαρ- v. 13. * Ibid. 32.
„ τίαν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ ἀφῇς, ἐξάλει- v. 32.
„ ψον μὲ ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγρα-
„ ψας.

Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰς τῶν προφητῶν τις λαμβάνων ὡς ἴδια ῥήματα, μέμψαιτό τις ἢ ἐπαινέσειεν τούτοις τὰ ὅμοια πράξαντας οἷς ἐμέμψαντο καὶ ἐπῄνεσαν ἐκεῖνοι, οὐδὲ τό· „ Ζῇ Κύριος ᾧ παρέστην „ ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, μιμήσηται ἂν τις εἰπεῖν ὡς ἴδιον λόγον. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἐντυγχάνων ταῖς βίβλοις φανερός ἐστιν, μὴ ὡς ἰδίους, ἀλλὰ τῶν ἁγίων καὶ τῶν δι᾽ αὐτῶν δηλουμένων λέγων τοὺς λόγους. Τοὺς δέ γε ψαλμοὺς, τὸ παράδοξον, μετὰ τὰς περὶ τοῦ σωτῆρος καὶ τῶν ἐθνῶν προφητείας, ὁ λέγων τὰ ἄλ-

a Ἰδίων αὐτοῦ ὄντων Editt. b Hic malè novam Sectionem incepit Librarius. c Ἂν ἂν MS. mendosè. d Συμπάσχοι MS. e Ὧν MS.

λα, ὡς ἴδια ῥήματα λαλῶν ἐστιν, καὶ ὡς περὶ αὐτοῦ γραφέντας αὐτοὺς ἕκαστος ψάλλει, καὶ οὐχ ὡς ἑτέρου λέγοντος ἢ περὶ ἑτέρου σημαίνοντος δέχεται, καὶ διεξέρχεται· ἀλλ᾽ ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλῶν διατίθεται, καὶ οἷά ἐστιν τὰ λεγόμενα, ταῦτα ὡς αὐτὸς πράξας καὶ ἐξ ἑαυτοῦ λαλῶν ἀναφέρει τῷ Θεῷ. Οὐ γὰρ ὡς τὰ τῶν Πατριαρχῶν ῥήματα, καὶ Μωϋσέως, καὶ τῶν ἄλλων προφητῶν, εὐλαβηθήσεται καὶ ταῦτα· ἀλλὰ καὶ μάλιστα ὡς ἴδια καὶ περὶ ἑαυτοῦ γραφέντα θαρσεῖ λέγων ὁ ψάλλων ταῦτα. Τὸν γὰρ φυλάξαντα τὴν ἐντολὴν, καὶ παραβάντα ταύτην, τήν τε ἑκατέρου πρᾶξιν περιέχουσιν οἱ ψαλμοί. Ἀνάγκη δὲ πάντα ἄνθρωπον ἐν τούτοις συνέχεσθαι, καὶ ἢ ὡς φυλάξαντα τὴν ἐντολὴν, ἢ ὡς παραβάντα ταύτην λέγειν τοὺς περὶ ἑκάστου γεγραμμένους λόγους. Καί μοι δοκεῖ, τῷ ψάλλοντι γίνεσθαι τούτους ὥσπερ εἴσοπτρον, εἰς τὸ κατανοεῖν καὶ αὐτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς κινήματα, καὶ οὕτως αἰσθόμενον ἀπαγγέλλειν αὐτούς. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἀκούων τοῦ ἀναγινώσκοντος, ὡς περὶ ἑαυτοῦ λεγομένην τὴν ᾠδὴν καταδέχεται· καὶ ἢ ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συνειδότος κατανυγεὶς μετανοήσει, ἢ περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος ἀκούων καὶ τῆς εἰς τοὺς πιστεύοντας γινομένης [a] ἀντιλήψεως[a], ὡς εἰς αὐτὸν γενομένης τοιαύτης χάριτος ἀγαλλιᾶται, καὶ εὐχαριστεῖν ἄρχεται τῷ Θεῷ.

(* ὅτι MS.) * Ὅτε γοῦν τὸν τρίτον ψάλλει τις εἰς τὰς ἰδίας θλίψεις συνορῶν, ὡς αὐτοῦ εἶναι νομίζει τὰ ἐν τῷ ψαλμῷ ῥήματα· καὶ τότε τὸν ια΄. καὶ τὸν ιϛ΄. ὡς εἰς τὴν ἰδίαν πεποίθησιν καὶ προσευχὴν ἐστιν ἀπαγγέλλων· καὶ τὸν μὲν ν΄. ψαλμὸν ὡς αὐτός ἐστιν τὰ ἴδια τῆς μετανοίας ἑαυτοῦ λέγων ῥήματα· τὸν δὲ νγ΄. καὶ τὸν νε΄. καὶ τὸν νϛ΄. καὶ τὸν ρμα΄. ὅτε ψάλλει τις, οὐχ ὡς ἄλλου διωκομένου, ἀλλ᾽ ὡς ὢν ὁ πάσχων συνδιατίθεται, καὶ ᾄδει τῷ Κυρίῳ ὡς ἰδίους τοὺς λόγους τούτους. Καὶ ὅλως οὕτως ἕκαστος ψαλμὸς παρὰ τοῦ πνεύματος εἴρηταί τε καὶ συντέτακται, ὡς † ἐν αὐτοῖς, καθὰ πρότερον εἴρηται, τὰ († ἑαυτοῖς MS. malè.) κινήματα τῆς ψυχῆς ἡμῶν κατανοεῖσθαι, καὶ πάντας αὐτοὺς ὡς περὶ ἡμῶν εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι ἡμῶν αὐτοὺς ὡς ἰδίους λόγους, εἰς * ἀνάμνησιν τῶν ἐν ἡμῖν (* ἄμνησιν) κινημάτων, καὶ διόρθωσιν τῆς ἡμῶν πολιτείας. Ἃ γὰρ οἱ ψάλλοντες εἰρήκασιν, ταῦτα καὶ ἡμῶν δύνανται τύποι καὶ χαρακτῆρες εἶναι.

[b] Αὕτη δὲ πάλιν τοῦ σωτῆρός ἐστιν ἡ χάρις· ἄνθρωπος γὰρ δι᾽ ἡμᾶς γενόμενος, τὸ μὲν σῶμα τὸ ἴδιον ὑπὲρ ἡμῶν προσήνεγκεν εἰς θάνατον, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ θανάτου· τὴν δὲ οὐράνιον καὶ εὐάρεστον ἑαυτοῦ πολιτείαν δεῖξαι θέλων ἡμῖν, ἐν ἑαυτῷ ταύτην ἐτύπωσεν, ὑπὲρ τοῦ μηκέτι * τινὰς εὐχερῶς (* τινὰ MS.) ἀπατᾶσθαι παρὰ τοῦ ἐχθροῦ † ἔχοντας († ἔχοντες MS.) ἐνέχυρον πρὸς ἀσφάλειαν, τὴν παρ᾽ αὐτοῦ γενομένην ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην. Διὰ τοῦτο γοῦν οὐ μόνον ἐδίδαξεν, ἀλλὰ καὶ πεποίηκεν ἃ ἐδίδαξεν, ἵνα ἕκαστος ἀκούῃ μὲν αὐτοῦ λαλοῦντος,

a Ἀντιλήμψεως MS. uti solet. b Hic novam sectionem facere debebat Librarius, quam demum incepit in medio sequentis periodi ab istis verbis : ἀκούων· μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ κ. τ. λ.

τος, ὡς ἐν εἰκόνι δὲ βλέπων λαμβάνῃ
παρ᾽ αὐτοῦ † τὸ παράδειγμα τοῦ ποιεῖν, † τὰ MS.
ἀκούων· „ * μάθετε" ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι Matth. 11. v. 29.
πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. * ὅτι θέτε, male MS.
Τελειοτέραν δὲ καὶ εἰς ἀρετὴν διδασκαλίαν οὐκ ἂν τις εὕροι, ἧς ὁ Κύριος ἐτύπωσεν ἐν ἑαυτῷ. Εἴτε γὰρ ἀνεξικακίαν, εἴτε φιλανθρωπίαν, εἴτε ἀγαθότητα, εἴτε ἀνδρίαν, εἴτε ἐλεημοσύνην, εἴτε δικαιοσύνην, πάντα ἐν αὐτῷ τις εὑρήσει γενόμενα, ὥστε μηδὲν εἰς ἀρετὴν λείπειν τῷ κατανοοῦντι τὸν ἀνθρώπινον βίον τοῦτον. Τοῦτο γὰρ ὁ Παῦλος εἰδὼς,
ἔλεγεν· „ Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς 1. Cor. 11. v. 1.
„ κἀγὼ Χριστοῦ.

[a] Οἱ" μὲν παρ᾽ Ἕλλησιν νομοθέται ἄχρι τοῦ λέγειν ἔχουσιν τὴν χάριν· ὁ δὲ Κύριος ὡς ἀληθῶς κύριος ὢν τοῦ παντὸς, καὶ κηδόμενος ὧν εἰργάσατο, οὐ μόνον νομοθετεῖ, ἀλλὰ καὶ τύπον ἑαυτὸν δέδωκεν, εἰς τὸ εἰδέναι τοὺς βουλομένους τὴν τοῦ ποιεῖν δύναμιν. Διὰ τοῦτο γοῦν καὶ πρὸ τῆς εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἐπιδημίας ἐνήχησεν καὶ ἐν τοῖς ψάλλουσι τοῦτο, ἵν᾽ ὥσπερ ἐν αὐτῷ τὸν ἐπίγειον καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον τυπῶν ἔδειξεν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν ψαλμῶν τὰ κινήματα καὶ τὰς διαθέσεις τῶν ψυχῶν ὁ βουλόμενος καταμαθεῖν δύνηται, εὑρίσκων ἐν [b] αὐτοῖς" καὶ τὴν ἑκάστου κινήματος θεραπείαν τε καὶ διόρθωσιν. Εἰ γὰρ δεῖ καὶ πιθανώτερον εἰπεῖν, πᾶσα μὲν ἡ θεία γραφὴ διδάσκαλός [c] ἐστιν" ἀρετῆς καὶ πίστεως ἀληθοῦς· ἡ δέ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν ἔχει καὶ τὴν εἰκόνα πῶς τῆς διαγωγῆς [d] τῶν" ψυχῶν. Ὡς γὰρ ὁ εἰσερχόμενος πρὸς βασιλέα τυποῦται καὶ τῷ σχήματι καὶ τοῖς ῥήμασιν, ἵνα μὴ παρὰ ταῦτα λέγων, ὡς ἀπαίδευτος ἐκβληθῇ· οὕτως ἡ θεία βί-
βλος τὸν ἐπ᾽ ἀρετῇ τρέχοντα καὶ † βου- † Ἐκλόμενος MS.
λόμενον κατανοῆσαι τὴν τοῦ σωτῆρος ἐν σώματι πολιτείαν, ὑπομιμνήσκει πρῶτον διὰ τῆς ἀναγνώσεως τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς, καὶ οὕτω λοιπὸν τυποῖ καὶ διδάσκει τοὺς ἐντυγχάνοντας τοῖς τοιούτοις λόγοις. Εἰσὶν μὲν οὖν, ἵνα τοῦτε πρῶτόν τις τῆς βίβλου [e] παρατηρήσηται", οἱ μὲν ἐν διηγήματι λεγόμενοι, οἱ δὲ ἐν παραινέσει, οἱ δὲ ἐν προφητείᾳ, οἱ δὲ ὡς ἐν εὐχῇ, οἱ δὲ ἐν ἐξομολογήσει.

[f] Καὶ" εἰσὶν μὲν οἱ ἐν διηγήματι, ιη΄. μγ΄. μη΄. μθ΄. οϐ΄. ος΄. οζ. πη΄. ϱς΄. ϱιγ΄. ϱκς΄. ϱλς΄. Οἱ δὲ ὡς ἐν εὐχῇ, [g] ϱλα΄. ϱμα΄. ις΄. ξζ΄. πθ΄. ϱα΄".

Οἱ δὲ ὡς ἐν ἐντυχίᾳ καὶ εὐχῇ καὶ δεήσει, ε΄. ς΄. ζ΄. ια΄. ιϐ΄. ιε΄. κδ΄. κζ΄. λ΄. λδ΄. λζ. μϐ΄. νγ΄. νδ΄. νε΄. νς΄. νη΄. νθ΄. ξ΄. ξγ΄. πϐ΄. πε΄. πζ΄. ϱλζ΄. ϱλθ΄. ϱμϐ΄.

Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐν ἐντυχίᾳ καὶ εὐχαριστίᾳ, ϱλη΄. οἱ δὲ ὡς ἐν ἐντυχίᾳ μόνῃ, γ΄. κε΄. ξη΄. ξθ΄. ο΄. ϲγ΄. ϲη΄. ϲθ΄. ϱη΄. ϱκϐ΄. ϱκθ΄. ϱλ΄. Καὶ οἱ μὲν ἐν ἐξομολογήσει θ΄. ϲδ΄. ϟα΄. ϱδ΄. ϱε΄. ϱς΄. ϱζ΄. ϱι΄. ϱιζ΄. ϱλε΄. ϱλζ΄. Οἱ δὲ συνπεπλεγμένην ἔχοντες ἐξομολόγησιν

a Inde novam Sectionem incipere placuit, cujus initium Librarius perperam fecit à sequenti hujus periodi colo: ὁ δὲ Κύριος. b Αὐτῷ MS. c Ἐστ Alex. incuriâ Scribæ. d Hæc vox in MS perperam repetitur. e Παρατηρηθείηται MS. ultimis syllabis raso spatio superscriptis. f Hic novam Sectionem feci, exemplo Librarii in proximè sequentibus. g Istos numeros perverso ordine posuit Scriba.

γησιν καὶ διήγησιν, θ'. οδ'. ρε'. ρϛ'. ριζ'. ρλζ'. Οἱ δὲ συνπεπλεγμένην ἔχοντες ἐξομολόγησιν καὶ διήγησιν [a] μετὰ αἰνέσεως", ρι'.

Καὶ οἱ μὲν ἐν παραινέσει εἰσὶν, λϛ'.

Οἱ δὲ ἐν προφητεία, κ'. κα'. μδ'. μϛ'. οε'. Καὶ ἀπαγγελτικὸς μὲν μετὰ προφητείας, ρθ'.

Προτρεπτικοὶ δὲ καὶ ὡς παρακελευόμενοί εἰσιν, κη'. λβ'. π'. ϟδ'. ϟε'. ϟϛ'. ϟζ'. ρβ'. ργ'. ριγ'.

Προτρεπτικὸς δὲ μετὰ ᾄσματος [b] ἐλέχθη" ρμθ'.

Καὶ οἱ μὲν διαγράφοντες τὸν ἐνάρετον βίον εἰσὶν, ρδ'. ρια'. ριη'. ρκδ'. ρλβ'. Οἱ δὲ αἶνον ἀπαγγέλλοντες ἔτοί εἰσιν, ϟ'. ριβ'. ριϛ'. ρλδ'. ρμδ'. ρμε'. ρμϛ'. ρμη'. ρν'.

Καὶ οἱ μὲν εὐχαριστικοί εἰσιν η'. θ'. ιζ'. λγ'. με'. ξβ'. οϛ'. πδ'. ριδ'. ριε'. ρκ'. ρκα'. ρκγ'. ρκε'. ρκη'. ρμγ'.

Οἱ δὲ μακαρισμὸν ἀναφωνῦντές εἰσιν, α'. λα'. μ'. ριη'. ρκζ'. Καὶ ἄλλος ἐπιδεικτικὸς προθυμίας μετ' ᾠδῆς, ρζ'. Καὶ ὁ μὲν προτρεπτικὸς εἰς ἀνδρίαν ἐςὶν π'. Οἱ δὲ κατηγορικοὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ παρανόμων † εἰσὶν, β'. ιγ'. λε'. να'. νβ'. Καὶ ὁ μὲν ἐπικλήσεώς ἐςιν δ'. Οἱ δὲ ἐπευκτικοὶ [c] ἀπαγγέλλυσιν", ὡς ιθ'. καὶ ξγ'.

† σιν mendosè MS.

Καὶ οἱ μὲν καυχήσεως τῆς ἐν Κυρίῳ ἀπαγγέλλοντες λόγυς εἰσὶν, κβ'. καὶ ϛ'. (lege κϛ'.) λη'. λθ'. μα'. ξα'. οε'. πγ'. ϟϛ'. ϟη'. ρνα'. Οἱ δὲ ἐντρεπτικοὶ εἰσιν, νζ'. πα'. Καὶ οἱ μὲν ὕμνυ ῥήματα λέγυσιν, μζ'. ξδ'· οἱ δὲ ἀλαλαγμῦ καὶ περὶ ἀναςάσεως, ξε'· καὶ ἕτερος ἀλαλαγμῦ [d] μόνον" ῥήματα λέγει, ϟθ'.

Τοιαύτης ὖν τῆς διατάξεως ὔσης τῶν ψαλμῶν, ἔςιν λοιπὸν δυνατὸν τὺς ἐντυγχάνοντας εὑρεῖν ἐν ἑκάςῳ, καθὰ προεῖπον, τὰ κινήματα καὶ τὴν κατάςασιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὕτως τε περὶ ἑκάςου τὸν τύπον καὶ τὴν διδασκαλίαν, καὶ τίνα μὲν λέγων ἀρέσκειν δύναται τῷ Κυρίῳ, διὰ ποίων δὲ ῥημάτων ἑαυτὸν διορθῦσθαι δύναται καὶ εὐχαριςεῖν τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῦ μὴ εἰς † ἀσέβειαν" ἐκπίπτειν τὸν παρὰ τοιαῦτα λέγοντα. Οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀργῦ ῥήματος ἀποδῦναι λόγον ἔχομεν τῷ κριτῇ. Ἂν τε τοίνυν μακαρίσαι τινὰ θελήσῃς, ἔχεις πῶς δεῖ, καὶ ἐπὶ τινι καὶ τίνα δεῖ λέγειν, τόν τε α'. καὶ τὸν λα'. καὶ μ'. καὶ ρια'. καὶ ριη'. καὶ ρκζ'. ἄν τε μέμψασθαι τὴν Ἰυδαίων κατὰ τῦ σωτῆρος ἐπιβυλὴν, ἔχεις τὴν δευτέραν ᾠδήν. Ἂν δὲ διώκῃ παρὰ τῶν ἰδίων, καὶ πολλὺς ἔχῃς τὺς ἐπαναςάντας κατὰ σῦ, λέγε τὸν γ'. ψαλμόν. Εἰ δὲ ὕτως θλιβόμενος ἐπεκαλέσω τὸν Κύριον, καὶ εἰσακυσθεὶς [e] θέλεις εὐχαριςεῖν", ψάλλε τὸν τέταρτον καὶ οδ'. καὶ ριδ'.

† ἀσέβειαν mendosè MS.

Matth. 12. v. 36.

Καὶ ἐὰν ἔτι τὺς πονηρευομένυς βλέπων ἐνεδρεύειν θέλοντας, ἐνωτίζεσθαί

σȣ

a Hæc verba desunt in MS. quæ tamen necessaria sunt ad distinctionem à proximè præcedenti colô. b Ἐλέγχθη MS. c Ἀπαγγέλλυσιν MS. d Hæc vox deest in MS. e Εὐχαριςῆ MS. (id est εὐχαριςεῖν) sed ultimum ν. raso spatio superscriptum.

σου θέλης τὴν εὐχὴν, ὀρθρίζων τὸ πρωῒ ψάλλε τὸν ε΄. Αἰσθόμενος δὲ ἀπειλῆς τοῦ Κυρίου, ἐὰν διὰ τοῦτο ταραττόμενον σεαυτὸν βλέπης, δύνασαι λέγειν τὸν ϛ΄. καὶ τὸν λζ΄.

Ἐὰν δὲ καὶ βουλεύωνταί τινες κατὰ σοῦ, ὡς ὁ Ἀχιτόφελ κατὰ τοῦ Δαυὶδ, καὶ τοῦτό σοί τις ἀπαγγείλῃ, ψάλλε τὸν ζ΄. καὶ θάῤῥει τῷ ῥυομένῳ σε Θεῷ.

[a] Βλέπων δὲ τὴν πανταχοῦ χάριν τοῦ σωτῆρος ἐκτεταμένην, καὶ † σωθὲν" τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν προσφωνεῖν θέλης τῷ Κυρίῳ, ψάλλε τὸν η΄. Ἀλλὰ πάλιν ᾄσαι θέλεις ἐπιλήνιον, εὐχαριστῶν τῷ Κυρίῳ; ἔχεις αὐτὸν πάλιν τὸν η΄. καὶ τὸν * πγ΄.

† σωσὶν mendosè MS.

Ἐπὶ δὲ τῷ κατηργῆσθαι τὸν ἐχθρὸν καὶ σεσῶσθαι τὴν κτίσιν, μὴ καυχώμενος ἐπὶ σαυτῷ, ἀλλὰ εἰδὼς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦτο κατορθώσαντα, λέγε τὸν εἰς αὐτὸν εἰρημένον θ΄. ψαλμόν. Καὶ ἐὰν λίαν σέ τις ταράσσειν ἐθέλοι, ἔχε σὺ τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ψάλλε τὸν ι΄ [b] "Ὅταν δὲ τὴν τῶν πολλῶν ὑπερηφανίαν ἴδης καὶ πλεονάζουσαν τὴν κακίαν, ὥστε μηδὲν ὅσιον ἐπ' ἀνθρώποις γενέσθαι, κατάφυγε σὺ ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ λέγε τὸν ια΄". [c] Ἐγχρονιζούσης" δὲ τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, μὴ ὀλιγώρει ὡς ἐπιλησθεὶς παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ παρακάλει τὸν Κύριον, ᾄδων τὸν ιβ΄. Ἐπειδ' ἂν βλασφημούντων τινῶν κατὰ τῆς προνοίας ἀκούσῃς, μὴ κοινώνει μὲν αὐτῶν τῇ ἀσεβείᾳ, ἐντυγχάνων δὲ τῷ Θεῷ, λέγε τὸν ιγ΄. καὶ νϐ΄. Καὶ λοιπὸν ἐὰν θέλης μαθεῖν ὁποῖός ἐστιν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ὁ πολίτης, ψάλλε τὸν ιδ΄.

Προσευχῆς σοι χρεία διὰ τοὺς ἀνθεστηκότας σοι καὶ περιέχοντάς σου τὴν ψυχὴν, ᾆδε τὸν ιϛ΄. καὶ τὸν πε΄. καὶ τὸν πζ΄. καὶ τὸν ρμ΄. Ἀλλὰ θέλεις μαθεῖν; πῶς Μωϋσῆς προσηύξατο, ἔχεις τὸν πθ΄. Ἀλλ' ἐσώθης ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἐρύσθης ἀπὸ τῶν διωκόντων σε, ᾆδε καὶ σὺ τὸν ιζ΄. ψαλμόν. Θαυμάζεις τὴν τῆς κτίσεως τάξιν καὶ τὴν εἰς αὐτὴν τῆς προνοίας χάριν, τοῦ τε νόμου τὰ ἱερὰ προστάγματα, ψάλλε τὸν ιη΄. καὶ τὸν κγ΄. Θλιβομένους δὲ ὁρῶν, παρακάλει τούτους, ἐπευχόμενος καὶ λέγων αὐτοῖς τὰ ἐν τῷ ιθ΄. ψαλμῷ ῥήματα.

Ὁρᾷς σεαυτὸν ποιμαινόμενον καὶ εὐοδούμενον παρὰ τοῦ Κυρίου, χαίρων ἐπὶ τούτῳ ψάλλε τὸν κϐ΄.

Οἱ ἐχθροὶ περὶ σὲ, ἀλλὰ σὺ τὴν ψυχὴν ἐπαίρων πρὸς Θεὸν, λέγε τὸν κδ΄. καὶ ὄψει τούτους ἁμαρτάνοντας διακενῆς. [d] Ἐπιμένουσιν" οἱ ἐχθροὶ, οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰς χεῖρας ἔχοντες αἱμάτων πλήρεις, καὶ ζητοῦντες † ἑλκῦσαι σε καὶ ἀπολέσαι, μὴ δῷς ἀνθρώπῳ τὸ κρίμα, (ὕποπτα γὰρ πάντα τὰ ἀνθρώπινα·) ἀλλὰ τὸν Θεὸν ἀξιῶν κριτὴν γενέσθαι, (μόνος γὰρ αὐτὸς δίκαιος,)

a Librarius malè hanc Sectionem incepit à paulo post sequentibus verbis: ἐὰν προσφωνεῖν κ. τ. λ. b Integra hæc periodus in MS. omissa est. * Adde ex Edit. π΄. καί. c Ἐγχρονιζούσης MS. d Ἐπιμένουσιν Alex. mendosè. † Al. ἑλκῦσαι.

καιος,) λέγε τὰ ἐν τῷ κε΄. καὶ τὸν λδ΄. καὶ τὸν μβ΄. Ἐὰν δὲ καὶ τραχύτερον ἐπιθῶνται, καὶ πλῆθος ὡς παρεμβολαὶ γένωνται οἱ ἐχθροὶ, καταφρονοῦντες ὡς † μήπω σοῦ κεχρισθέντος, καὶ διὰ τοῦτο πολεμεῖν ἐθέλοντες, μὴ πτήξῃς, ἀλλ' ᾆδε τὸν κϛ΄. ψαλμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἀσθενής ἐστιν ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν πάλιν ἀναισχυνθῶσιν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἵνα μὴ πρὸς ἐκείνους ἔχῃς τὴν χολὴν, κράζε πρὸς τὸν Θεὸν, λέγων τὰ ἐν τῷ κζ΄. Καὶ ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῶν μαθεῖν πῶς δεῖ [a] προσφέρειν τῷ Κυρίῳ, νοητῶς νεῶν ψάλλε τὸν κη΄. Καὶ λοιπὸν ἐγκαινίζων τὸν οἶκόν σου, τήν τε ψυχὴν τὴν τὸν Κύριον ὑποδεχομένην, καὶ τὸν σωματικὸν οἶκον, ἐν ᾧ σωματικῶς κατοικεῖς, εὐχαρίστει καὶ λέγε τόν τε κθ΄. καὶ τὸν ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς ρκϛ΄.

† μήπως Ε MS. nam μήπως claudit lineam.

Ὅταν δὲ σαυτὸν διὰ τὴν ἀλήθειαν μισούμενον καὶ διωκόμενον παρὰ πάντων τῶν τε φίλων καὶ συγγενῶν βλέπῃς, μὴ τούτοις μηδὲ σαυτῷ κατανοῶν ὀλιγωρήσῃς, μηδ', ἂν τοὺς γνωρίμους ἴδῃς ἀποστρεφομένους σε, πτήξῃς, ἀλλ' ἐκστὰς ἀπὸ τούτων, καὶ σκοπῶν τὰ μέλλοντα, ψάλλε τὸν λ΄. Τοὺς δὲ βαπτιζομένους καὶ λυτρουμένους ἀπὸ τῆς φθαρτῆς [b] γενέσεως βλέπων, καὶ θαυμάζων τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν, ᾆδε εἰς ἐκείνους τὸν λα΄.

Καὶ ὅταν μὲν ψάλλειν μετὰ πολλῶν ἐθέλῃς, τοὺς δικαίους ἄνδρας καὶ τοὺς ὀρθοὺς τῷ βίῳ συναγαγὼν, λέγε καὶ σὺ τὸν λβ΄.

Ἐμπεσὼν δὲ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ σοφῶς αὐτοὺς διαφυγὼν καὶ ἐκκλίνας ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῶν, εἰ θέλεις εὐχαριστῆσαι, [c] συγκαλέσας τοὺς πραεῖς ἄνδρας, ἐπ' αὐτῶν ψάλλε τὸν λγ΄. Καὶ ἐὰν εἴδῃς τῶν παρανομούντων τὴν ἐπὶ τὸ κακὸν φιλονεικίαν, μὴ νόμιζε ἐν αὐτοῖς κατὰ φύσιν τὴν κακίαν εἶναι, οἷα λέγουσιν οἱ αἱρετικοί· ἀλλὰ λέγε τὸν λε΄. καὶ ὄψει ὅτι αὐτοὶ τοῦ ἁμαρτάνειν εἰσὶν αἴτιοι.

Ἐὰν δὲ πολλὰ πράττοντας ἄνομα τοὺς πονηροὺς βλέπῃς, καὶ ἐπαιρομένους αὐτοὺς κατὰ τῶν μικρῶν, καὶ θέλῃς παραινεῖν τισιν μὴ προσέχειν τούτοις, μηδὲ παραζηλοῦν αὐτοὺς, διὰ τὸ ταχέως αὐτοὺς ἀποσβέννυσθαι, λέγε καὶ σαυτῷ καὶ τοῖς ἑτέροις τὸν λϛ΄.

Ἀλλὰ δὴ καὶ σὺ προθέμενος προσέχειν σαυτῷ, ἐὰν βλέπῃς ἐπιτιθέμενον τὸν ἐχθρὸν, (τότε γὰρ μᾶλλον ἐπεγείρεται κατὰ τῶν τοιούτων) καὶ θέλῃς ἐπαλείφειν σαυτὸν κατ' αὐτοῦ, ᾆδε τὸν λη΄. ψαλμόν. Καὶ ἐὰν τῶν ἐχθρῶν ἐπιτιθεμένων ὑπομένῃς τὰς θλίψεις, καὶ θέλῃς μαθεῖν τὴν ἐκ τῆς ὑπομονῆς ὠφέλειαν, ψάλλε τὸν λθ΄. ψαλμόν. Βλέπων δὲ πολλοὺς πένητας καὶ πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἐλεεῖσθαι αὐτούς; δύνασαι τοὺς μὲν ἤδη ἐλεήσαντας ἀποδέχεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς τὸ ποιεῖν προτρέπεσθαι, ἐν τῷ λέγειν τὸν μ΄.

Εἶτα ἐὰν πάνυ τὸν πόθον ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἀκούσῃς τῶν ἐχθρῶν ὀνειδιζόντων, μὴ ταράσσου, ἀλλὰ συνιεὶς τὸν

a Φέρειν MS. minus rectè. b Γνώσεως MS. perperam. c Συγκαλέσας Alex.

τὸν ἐκ τοῦ τοιούτου πόθου ἀθάνατον καρπὸν, παρακάλει σαυτοῦ τὴν ψυχὴν [a] τῇ" εἰς Θεὸν ἐλπίδι, καὶ ταύτῃ ἐπικουφίζων καὶ καταπραΰνων τὰς ἐν τῷ βίῳ λύπας αὐτῆς, λέγε τὸν μα'. ψαλμόν. Συνεχῶς δὲ ἀναμιμνήσκεσθαι θέλων τὰς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ τὰς † γενομένας" εἰς τοὺς πατέρας, καὶ περὶ τῆς ἐξόδου τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ διαγωγῆς, πῶς τε ὁ μὲν Θεὸς ἀγαθὸς, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀχάριστοι, ἔχεις τὸν μγ'. καὶ τὸν οζ'. καὶ πη'. καὶ τὸν ρδ'. καὶ τὸν ρε'. καὶ ρϛ'. καὶ ριγ'. Καταφυγὼν δὲ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ διασωθεὶς ἀπὸ τῶν περὶ σὲ γενομένων θλίψεων, ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῆσαι τῷ Θεῷ, καὶ διηγήσασθαι τὴν εἰς σὲ γενομένην φιλανθρωπίαν, ἔχεις τὸν με'. Ἀλλ' ἥμαρτες, καὶ ἐντραπεὶς μεταγινώσκεις καὶ ἐλεηθῆναι ἀξιοῖς, ἔχεις τοὺς τῆς ἐξομολογήσεως καὶ [b] μετανοίας" λόγους ἐν τῷ ν'. Εἰ δὲ καὶ διεβλήθης πονηρῷ βασιλεῖ, καὶ ὁρᾷς τὸν διάβολον κατακαυχώμενον, ἀναχώρει καὶ λέγε καὶ σὺ τὰ ἐν τῷ να'.

† γινομένας MS.

Καὶ ὅτε μὲν διώκῃ, καὶ διαβάλλουσίν τινες παραδοῦναί σε θέλοντες, [c] ὡς" οἱ Ζιφαῖοι καὶ οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Δαυὶδ, μὴ ἀκηδιάσῃς, ἀλλὰ θαρρῶν τῷ Κυρίῳ καὶ ὑμνῶν αὐτὸν, λέγε τὰ ἐν τῷ [d] νγ'. καὶ" νε'.

Ἐὰν δὲ καὶ συνδράμῃ ὁ διώκων, καὶ μὴ γινώσκων εἰσέλθῃ εἰς τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ καὶ σὺ κρύπτῃ, μηδ' οὕτως πλήξῃς· ἔχεις γὰρ τοὺς ἐν † τοιαύτῃ" ἀνάγκῃ χρησμοὺς εἰς παράκλησιν καὶ [e] στηλογραφίας" λόγους, τοὺς ἐν τῷ νϛ'. καὶ τοὺς ἐν τῷ ρμα'. Ἐὰν δὲ καὶ φυλαχθῆναι τὴν οἰκίαν κελεύσῃ ὁ ἐπιβουλεύων, καὶ διαφύγῃς, ἀνατίθει τῷ Κυρίῳ τὴν χάριν, ὡς ἐν στήλαις γράφων αὐτήν ἐν τῇ ψυχῇ, μνημόσυνον οὖσαν τοῦ μὴ διεφθάρθαι σε, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ νη'. ψαλμῷ.

† τῇ αὐτῇ MS.

Ἐὰν δὲ καὶ ὀνειδίζωσιν θλίβοντες οἱ ἐχθροὶ, καὶ φλυαροῦντες * διαβάλλωσιν οἱ δοκοῦντες εἶναι φίλοι, καὶ λυπηθῇς ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ σου πρὸς ὀλίγον, ἀλλὰ [f] δύνασαι παρακαλεῖσθαι ὑμνῶν καὶ σὺ τὸν Θεὸν, καὶ λέγων τὰ ἐν τῷ νδ'. ῥήματα.

* διαβάλλουσι MS.

Καὶ πρὸς μὲν ὑποκρινομένους καὶ ἐν προσώπῳ καυχωμένους λέγε πρὸς ἐντροπὴν ἐκείνων τὸν νζ'. ψαλμόν.

Πρὸς δὲ τοὺς ὁρμῶντας ἀγρίως κατὰ σοῦ καὶ θέλοντας λαβεῖν σου τὴν ψυχὴν, ἀντιθὲς σὺ τὴν πρὸς τὸν Θεόν σου ὑποταγὴν, καὶ θάρρει. Ὅσῳ γὰρ ἐκεῖνοι μαίνονται, τοσούτῳ μᾶλλον ὑποτάσσου σὺ τῷ Κυρίῳ, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ ξα'. Καὶ ἐὰν μὲν διωκόμενος εἰς ἐρημίαν ἀπέλθῃς, μὴ φοβηθῇς ὡς μόνος ὢν ἐκεῖ· ἔχων δὲ τὸν Θεὸν ἐκεῖ, καὶ πρὸς αὐτὸν ὀρθρίζων, ψάλλε τὸν ξβ'.

a Τὴν mendosè MS. b Μετάνοιαν MS. perperam. c Hæc vox in *Alexandr.* male omissa est. d Desunt in MS. sed in Editis rectè addita esse, proximè præcedentia verba ex titulo Psalmi 53. desumpta planè ostendunt. e Στηλογραφίαν *Alexandr.* minus rectè, nisi χρησμοὺς mutes in χρηστοὺς, uti Editt. habent. f Δύνασθαι malè MS.

Ἐκφοβέντων δὲ τῶν ἐχθρῶν καὶ μὴ παυομένων τοῦ ἐνεδρεύειν, ἀλλὰ καὶ [a] ἐξερευνώντων" πᾶν κατὰ σοῦ, [b] κἂν" πλῆθος ὦσιν, μὴ ὑπενδῷς· βέλη γὰρ νηπίων ἔσονται τούτων αἱ πληγαί, ψάλλοντός σου τὸν ξγ΄. καὶ τὸν [c] ξδ΄. καὶ ξθ΄. καὶ ο΄.

Καὶ ὅταν μὲν ὑμνῆσαι θέλῃ τὸν Κύριον, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ξδ΄. Ἐὰν δὲ κατηχῆσαι θέλῃς τινὰς περὶ ἀναστάσεως, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ξε΄.

Οἰκτιρμοὺς δὲ αἰτῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὕμνει αὐτόν, ψάλλων τὸν ξς΄.

Ὅτε δὲ βλέπεις τοὺς μὲν ἀσεβεῖς ἐν εἰρήνῃ εὐθηνουμένους καὶ καταθυμίως ζῶντας, τοὺς δὲ δικαίους θλιβομένους, ἵνα μὴ σκανδαλισθῇς καὶ παρασαλευθῇς, λέγε καὶ σὺ τὰ ἐν τῷ οβ΄. ψαλμῷ.

Καὶ ὅταν μὲν ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν λαόν, ἔχεις εἰς παράκλησιν περὶ τούτου λόγους συνετοὺς τοὺς ἐν τῷ ογ΄.

Ὅτε δὲ χρεία σοι ἐξομολογήσεως ἐστιν, [d] ψάλλε τὸν" θ΄. οδ΄. καὶ ϟα΄. καὶ ρδ΄. καὶ ρε΄. καὶ ρς΄. καὶ ρζ΄. καὶ ρι΄. καὶ ριζ΄. καὶ ρλε΄. καὶ ρλζ΄. Καὶ δυσωπῆσαι μὲν θέλων τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν, ὅτι μὴ παρ' αὐτοῖς ἔνι θεογνωσία, ἀλλ' * ἐν μόνῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, δύνασαι νοῶν ᾄδειν καὶ λέγειν τὰ ἐν τῷ οε΄.

Τῶν δὲ ἐχθρῶν προκαταλαβόντων τὰς διεκφυγάς, καὶ πάνυ θλιβόμενος, κἂν ταραχθῇς, μὴ [e] ἀπελπίσῃς", ἀλλὰ εὔχου· καὶ ἐὰν κράζων εἰσακουσθῇς, εὐχαρίστει τῷ Θεῷ, λέγων τὰ ἐν τῷ ος΄. Ἐὰν δὲ ἐπιμένοντες οἱ ἐχθροὶ [f] ἐπεισέλθωσιν καὶ μιάνωσιν" τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, τούς τε ἁγίους ἀποκτείνωσιν, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν [g] ῥίψωσιν" τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ἵνα μὴ συνελκυσθεὶς καταπλήξῃς αὐτῶν τὴν ὠμότητα, [h] σύμπασχε" μὲν τοῖς πάσχουσιν, ἐντύγχανε δὲ τῷ Θεῷ, λέγων τὸν οη΄. ψαλμόν.

Ἐν ἑορτῇ δὲ θέλων ᾆσαι τῷ Κυρίῳ, [i] συγκαλέσας" τοὺς τοῦ Θεοῦ δούλους, ψάλλε τὰ ἐν τῷ π΄. καὶ ϟδ΄.

Τῶν δὲ ἐχθρῶν πάλιν ἐπισυναχθέντων πάντων πανταχόθεν, καὶ ἀπειλούντων κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνθήκας τε ποιούντων κατὰ τῆς εὐσεβείας, ἵνα μὴ ἀθυμήσῃς διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν δυναστείαν αὐτῶν, ἔχεις ὥσπερ ἄγκυραν ἐλπίδος τὰ ἐν τῷ πβ΄. ῥήματα. Καὶ ἐὰν βλέπων τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ αἰώνια αὐτοῦ σκηνώματα, τὸν πόθον ἔχῃς εἰς αὐτά, ὡς εἶχεν ὁ ἀπόστολος, λέγε καὶ σὺ τὸν πγ΄. ψαλμόν.

[k] Παυσαμένης" δέ ποτε τῆς ὀργῆς καὶ τῆς αἰχμαλωσίας λυθείσης, ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῆσαι, ἔχεις εἰς τὸ λέγειν τὰ ἐν τῷ πδ΄. καὶ ρκε΄. Καὶ τὴν μὲν διαφορὰν τῆς καθολικῆς [l] ἐκκλησίας" πρὸς τὰ σχίσματα ἐὰν θέλῃς γινώσκειν, καὶ ἐντρέπειν ἐκείνους, δύνασαι λέγειν τὰ ἐν τῷ πς΄. γεγραμμένα.

Παρα-

a MS. ἐξερευνώντων. b Καὶ minus rectè *Alexandr.* c Ἑξηκοστὸν ἕβδομον (ξζ΄.) melius habent Editt. d Desunt duæ hæ voces in MS. * Ἐμόνῃ mendosè MS. e Ἀφελπίσῃς *Alexandr.* f. Ἐπεισελθῶσιν καὶ μιανῶσιν MS. g Ῥίψασιν MS. h Σύμπασχε MS. i Συνκαλέσας *Alex.* k Παυσάμενος MS. perperam. l Hæc vox deest in *Alex.*

Παραθαρσῦναι θέλων σεαυτὸν καὶ τοὺς ἑτέρους εἰς θεοσέβειαν, καὶ ὡς εἰς τὸν Θεὸν ἐλπὶς οὔτε καταισχύνει; ἀλλὰ καὶ ἄφοβον τὴν ψυχὴν κατασκευάζει, αἴνει τὸν Θεὸν, λέγων τὰ ἐν τῷ ϟ'. Ψάλαι θέλεις τῷ σαββάτῳ; ἔχεις τὸν ϟα'. [a] Εὐχαριστῆσαι" θέλεις τῇ κυριακῇ; ἔχεις τὸν κγ'. Ἆσαι θέλεις δευτέρᾳ σαββάτων; λέγε τὰ ἐν τῷ μζ'. Αἰνέσαι βούλει τῇ παρασκευῇ; ἔχεις τὸν αἶνον ἐν τῷ ϟβ'. Τοτὲ γὰρ γενομένου τοῦ σταυροῦ, ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ᾠκοδομήθη, καί τοι τῶν ἐχθρῶν ἐπιχειρησάντων κωλῦσαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐπινίκιον ᾄδειν τῷ Θεῷ πρέπει τότε τὰ εἰρημένα ἐν τῷ ϟβ'. Ἐὰν δὲ καὶ αἰχμαλωσίας γενομένης καθαιρεθῇ ὁ οἶκος, καὶ πάλιν [b] οἰκοδομηθῇ, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ϟε'.

[c] Τῆς δὲ γῆς κατάστασιν λαβούσης ἀπὸ τῶν πολεμούντων, καὶ λοιπὸν ἠρεμούσης, καὶ βασιλεύσαντος τοῦ Κυρίου, ἐὰν θέλῃς ᾆσαι περὶ τούτου, ἔχεις τὸν ϟϛ'.

[d] Θέλεις" τῇ τετράδι τοῦ σαββάτου ψάλλειν; ἔχεις τὸν ϟγ'. τότε [e] γὰρ παραδοθεὶς ὁ Κύριος ἐκδικεῖν ἤρξατο τὴν κατὰ τοῦ θανάτου δίκην, καὶ θριαμβεύειν αὐτὸν παῤῥησίᾳ. Ὅτ' ἂν οὖν ἀναγινώσκων τὸ εὐαγγέλιον, ἴδῃς τῇ τετράδι τοῦ σαββάτου συμβούλιον λαβόντας τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τοῦ Κυρίου, ὁρῶν αὐτὸν τότε παῤῥησιαζόμενον ἐν τῇ κατὰ τοῦ Διαβόλου ὑπὲρ ἡμῶν [f] ἐκδικίᾳ", ψάλλε τὰ ἐν αὐτῷ τῷ ϟγ'.

Πάλιν βλέπων τὴν εἰς πάντα πρόνοιαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν κυριότητα αὐτοῦ, καὶ θέλων κατηχῆσαί τινας εἰς τὴν αὐτοῦ πίστιν καὶ ὑπακοὴν, πεῖθαν αὐτοὺς πρῶτον ἐξομολογεῖσθαι, ψάλλε τὸν ϟθ'. Καὶ ἐὰν μαθὼν αὐτοῦ τὴν κριτικὴν δύναμιν, καὶ ὅτι ἐλέῳ τὴν κρίσιν κεράσας κρίνει ὁ Κύριος, θελήσῃς αὐτῷ προσελθεῖν, ἔχεις εἰς τοῦτο λόγους τοὺς ἐν τῷ ρ'. Ἀσθενοῦς δὲ ἡμῶν τῆς φύσεως οὔσης, ἐὰν διὰ τὰς συνοχὰς τοῦ βίου αὐ πτωχὸς γενόμενος ἀκηδιάσῃς ποτὲ, καὶ θέλῃς παρακληθῆναι, ἔχεις τὸν ρα'. ψαλμόν. Καὶ ἐπειδὴ πρέπει διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν εὐχαριστεῖν ἡμᾶς τῷ Θεῷ, ὅτε θέλεις εὐλογεῖν αὐτὸν, ἔχεις εἰς τοῦτο προτρέπεσθαι σαυτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ λέγειν τὸν ρβ'. καὶ ργ'. Αἰνεῖν θέλεις τὸν Θεὸν, καὶ εἰδέναι πῶς καὶ ἐπί τινι δεῖ αἰνεῖν, καὶ τίνας πρέπει λέγειν τὸν αἶνον; ἔχεις τὸν ρδ'. καὶ τὸν [g] ρϛ". καὶ ρλδ'. καὶ ρμε'. καὶ τὸν ρμϛ'. καὶ τὸν ρμζ'. καὶ τὸν ρμη'· καὶ τὸν ρν'.

Ἔχεις πίστιν, ὡς εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ πιστεύεις οἷς εὐχόμενος λαλεῖς; λέγε τὸν ριε'.

Ἀλλὰ ἀναβαίνοντα σαυτὸν αἴσθῃ ταῖς πράξεσιν; ὥστε λέγειν· „τὰ μὲν ὀπίσω Philip. 3.
„ἐπιλανθάνομαι, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐ- v. 14.
„πεκτείνομαι, ἔχεις καθ' ἑκάστην προκο-

a Εὐχαριστήτας MS. b MS. οἰκοδομήθη. c Scriba male à voce λαβούσης novam incepit sectionem. d Malè iterum hæc sectio in MS. inchoatur à mox sequenti τότε. e Hæc vox in *Alex.* occasione proximè sequentis syllabæ παρ omissa est. f Ἐκδίκι mendosè MS. g Ita priùs scriptum fuit; quamvis postea Librarius ι interposito, fecerit ριϛ'. sed minus rectè.

πὴν εἰς τὸ λέγειν τὰς [a] ιε΄. τῶν ἀναβαθμῶν ᾠδάς.

Ἠχμαλωτεύθης ὑπὸ ἀλλοτρίων λογισμῶν, καὶ ᾔσθου σεαυτὸν ἀπαγόμενον, καὶ μετέγνως, παῦσαι τοῦ λοιποῦ, καὶ μείνας ἐφ᾽ οἷς ἁμαρτάνοντα σεαυτὸν κατέλαβες, κάθου καὶ κλαῦσον καὶ σὺ, ὡς πεποίηκεν ὁ τότε λαὸς, λέγων τὰ ἐν τῷ ρλϛ΄. Τοὺς δὲ πειρασμοὺς ἡγούμενος εἶναί σου δοκιμὴν, μετὰ τοὺς πειρασμοὺς ἐὰν εὐχαριστῆσαι θελήσῃς, ἔχεις τὸν ρλη΄. ψαλμόν.

Συνέχῃ πάλιν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ῥυσθῆναι θέλεις; λέγε τὰ ἐν τῷ ρλθ΄. Δεηθῆναι δὲ καὶ προσεύξασθαι θέλεις; ψάλλε τὸν ε΄. καὶ ρμβ΄.

Ἐχθρὸς τύραννος ἐπανέστη τῷ λαῷ καὶ [b] σοὶ, ὥσπερ Γολιὰθ τῷ Δαυὶδ, μὴ πτήξῃς, ἀλλὰ πίστευε καὶ σὺ, ὡς ὁ Δαυὶδ, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ ρμγ΄.

Εἶτα θαυμάζων τὰς εἰς πάντας τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας, καὶ μνημονεύων τῆς τε εἰς σὲ καὶ εἰς πάντας γενομένης ἀγαθότητος αὐτοῦ, ἐὰν θέλῃς διὰ ταῦτα εὐλογεῖν τὸν Θεὸν, λέγε τὰ τοῦ Δαυὶδ ῥήματα, ἅπερ καὶ αὐτὸς εἶπεν ἐν τῷ ρμδ΄. ψαλμῷ. Ἆσαι θέλεις τῷ Κυρίῳ; ἔχεις εἰς τὸ λέγειν τὸν ϟβ΄. καὶ ϟζ΄. Ἐὰν μικρὸς ὢν προκριθῇς εἰς ἀρχήν τινα τῶν ἀδελφῶν σου, μὴ ἐπαίρου κατ᾽ αὐτῶν, ἀλλὰ τῷ ἐκλεξαμένῳ Κυρίῳ διδοὺς δόξαν, ψάλλε καὶ σὺ τὸν ρνα΄., ἴδιον ὄντα τοῦ Δαυίδ. Ἀλλὰ θέλεις ψάλλειν ἐπακοὴν [c] ἔχοντας τὸ Ἀλληλούϊα, ἔχεις τὸν ρδ΄. ρε΄. ρϛ΄. ρια΄. ριβ΄. ριγ΄. ριδ΄. ριε΄. ριϛ΄. ριζ΄. ριη΄. ρλδ΄. ρλε΄. ρμε΄. ρμϛ΄. ρμζ΄. ρμη΄. ρμθ΄. ρν΄.

Ὅτε δὲ θέλῃς κατ᾽ [d] ἰδίαν τὰ περὶ τοῦ σωτῆρος ψάλλειν, ἐν ἑκάστῳ μὲν σχεδὸν εὑρίσκεις ψαλμῷ τὰ τοιαῦτα· ἔχεις δὲ μάλιστα τὸν μὲν μδ΄. καὶ τὸν ρθ΄. δηλοῦντας τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γνησίαν γέννησιν καὶ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν· τὸν δὲ κα΄. καὶ ξη΄. [e] προλέγοντας περὶ τοῦ θείου σταυροῦ, καὶ ὅσην δι᾽ ἡμᾶς ἐπιβουλὴν ἀνεδέξατο, καὶ πόσα πέπονθεν· καὶ τὸν μὲν β΄. καὶ ρη΄. σημαίνοντας τήν τε τῶν Ἰουδαίων ἐπιβουλὴν καὶ πονηρίαν, καὶ τὴν Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου προδοσίαν· τόν τε κ΄. καὶ μθ΄. καὶ οα΄. (καὶ) δηλοῦντας τήν τε βασιλείαν αὐτοῦ καὶ κριτικὴν δύναμιν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ πάλιν ἔνσαρκον παρουσίαν, καὶ τὴν κλῆσιν τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὁ μὲν ιε΄. δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὁ δὲ κγ΄. καὶ μϛ΄. ἀπαγγέλλουσιν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον αὐτοῦ. Τὸν δὲ ϟβ΄. καὶ ϟε΄. καὶ ϟζ΄. καὶ ϟη΄. ἀναγινώσκων, θεωρῆσαι δυνήσῃ τὰς εἰς ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος διὰ τῶν παθημάτων αὐτοῦ γενομένας εὐεργεσίας. Τοιοῦτος μὲν οὖν ἐστιν καὶ ὁ χαρακτὴρ εἰς ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν, ἐχέσης αὐτῆς ἰδίους [f] ψαλμοὺς, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς δὲ περὶ τῆς ἐν σώματι παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ πυκνοτέρας τὰς προφητείας, καθὰ προεῖπον. Διατί δὲ μετὰ μέλους καὶ ᾠδῆς ψάλλονται οἱ τοιοῦ-

a *Psalm.* 119. usque 133. juxta LXX. inclusivè. b Σὺ mendosè *Alex.* MS. c Ἔχοντες MS. perperam. d Ἴδια. e Προελέγοντας mendosè MS. forte pro προσλέγοντας. f Post hanc vocem forte ex Editis inserenda sunt sequentia: εἰς διόρθωσιν τῶν κινημάτων ἑκάστης ψυχῆς.

τοιῦτοι λόγοι, ἀναγκαῖον μηδὲ τῦτο παρελθεῖν. Τινὲς μὲν γὰρ τῶν παρ' ἡμῖν ἀκεραίων, καίτοι πιςευόντων εἶναι θεόπνευςα τὰ ῥήματα, ὅμως νομίζυσιν διὰ τὸ εὔφωνον καὶ τέρψεως † ἕνεκεν τῆς ἀκοῆς μελῳδεῖσθαι τὺς ψαλμύς. Οὐκ ἔςι δὲ ὕτως· ὐ γὰρ τὸ ἡδὺ καὶ πιθανὸν ἐζήτησεν ἡ γραφή· ἀλλὰ καὶ τῦτο ὠφελείας ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τετύπωται διὰ πάντα μὲν, μάλιςα δὲ διὰ δύο ταῦτα· πρῶτον μὲν, ὅτι ἔπρεπεν τὴν θείαν γραφὴν μὴ μόνον τῇ συνεχείᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ κατὰ [a] πλάτος" φωνῇ τὸν Θεὸν ὑμνεῖν. Κατὰ συνέχειαν μὲν ὖν εἴρηται, οἷά ἐςιν [b] τὰ" τῦ νόμυ καὶ τῶν προφητῶν, καὶ τὰ ἱςορύμενα πάντα, μετὰ τῆς καινῆς διαθήκης· κατὰ πλάτος δὲ λέγεται, οἷά ἐςιν τὰ τῶν ψαλμῶν καὶ ᾠδῶν καὶ ᾀσμάτων ῥήματα· καὶ ὕτως γὰρ σωθήσεται τὸ ἐξ ὅλης ἰχύος καὶ δυνάμεως ἀγαπᾷν τὸν Θεὸν, τὺς ἀνθρώπους. Δεύτερον δὲ, ὅτι ὥσπερ ἁρμονία τὺς [c] αὐλὺς" συντιθεῖσα μίαν τὴν συμφωνίαν ἀποτελεῖ, ὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ διάφορα κινήματα φαίνεται, καὶ ἔςιν ἐν αὐτῇ τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν, καὶ τὸ θυμοειδὲς, ἐκ [d] δὲ" τῆς τύτων κινήσεως καὶ ἡ τῶν μελῶν γίνεται τῦ σώματος ἐνέργεια, βύλεται ὁ λόγος μὴ [e] ἀσύμφωνον" [f] εἶναι" τὸν ἄνθρωπον ἑαυτῷ, μηδὲ [g] διίςασθαι" πρὸς ἑαυτόν· ὥς τε λογίζεσθαι μὲν τὰ βέλτιςα, πράττειν δὲ τῷ θυμῷ τὰ φαῦλα, ὡς ὁ Πιλάτος λέγων μέν· „ ὐδεμίαν αἰτίαν Joan 18. v. 38.
„ εὑρίσκω εἰς αὐτὸν, συντρέχων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Ἰυδαίων· ἢ ἐπιθυμεῖν μὲν τὰ φαῦλα, μὴ δύνασθαι δὲ πράττειν [h] ὡς οἱ κατὰ Συσάννας πρεσβύτεροι· ἢ πάλιν μὴ μοιχεύειν μὲν, κλέπτειν δέ· ἢ μὴ κλέπτειν μὲν, φονεύειν δέ· ἢ μὴ φονεύειν μὲν, βλασφημεῖν δέ. Ἵν' ὖν μὴ τοιαύτη τις ἐν ἡμῖν ταραχὴ † γίνηται, θέλει τὴν ψυχὴν ὁ λόγος [i] ἔχυσαν" Χριςῦ νῦν, ὡς εἶπεν ὁ Ἀπόςολος, 1. Cor. 2. v. 16. τύτῳ καθηγεμόνι χρήσασθαι, καὶ ἐν τύτῳ τῶν μὲν ἐν αὐτῇ παθητικῶν * κρατεῖν, τῶν δὲ τῦ σώματος μελῶν ἄρχειν, εἰς τὸ ὑπακύειν τῷ λόγῳ· ἵνα ὡς ἐν ἁρμονίᾳ τὸ πλῆκτρον, ὕτως αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ψαλτήριον γενόμενος, καὶ τῷ πνεύματι προσέχων ὁλοκλήρως, καὶ πᾶσιν τοῖς μελέσιν καὶ τοῖς κινήμασιν ὑπακύῃ, καὶ δουλεύῃ τῷ βυλήματι τῦ Θεῦ.

† ἤνεγκεν mendosè MS.

† γίνεται MS.

* κρατεῖν malè Alex.

Τῆς δὲ τοιαύτης τῶν λογισμῶν ἀταραξίας καὶ ἀκύμονος [k] καταςάσεως" εἰκὼν καὶ τύπος ἐςὶν ἡ τῶν ψαλμῶν ἐμμελὴς ἀνάγνωσις. Ὥσπερ [l] γὰρ" τὰ τῆς ψυχῆς νοήματα γνωρίζομεν καὶ σημαίνομεν δι' ὧν προφέρομεν λόγων· ὕτως τῆς πνευματικῆς ἐν ψυχῇ ἁρμονίας τὴν ἐκ τῶν λόγων μελῳδίαν [m] σύμβολον" εἶναι θέλων ὁ Κύριος, τετύπωκεν ἐμμελῶς τὰς ᾠδὰς ψάλλεσθαι, καὶ τοὺς ψαλμὺς μετ' ᾠδῆς ἀναγινώσκεσθαι. Καὶ τῦτ' ἐςὶν ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς, τὸ

καλῶς

a Hæc vox mihi valde suspecta est; cumque *metrum* sive *musicum melos* hîc denotari videatur, per *συνέχειαν* verò continua sive simplex in prosa oratio intelligi, pro *πλάτος* legendum conjicio *πλάσμα*, utpote quod technicè significat *carmen* ad Poeticæ atque Musicæ artis regulas effictum atque compositum. b Κατὰ perperam MS c λόγυς MS. d Γε Alex. e MS. malè *σύμφωνον*. f Deest in Alex. g Ἵςασθαι MS. nec prorsus malè. h Αὐτὰ addunt Editt. i Ἄχυσαν mendosè MS. k Καταςάσεως perperam MS. l Deest in MS. m Σύμβολον Alex.

καλῶς αὐτὴν διακεῖσθαι, ὡς γέγραπται·
Jacob 5. „ εὐθυμεῖ τις ἐν ὑμῖν; ψαλλέτω. Οὕ-
v. 13. τως τὸ μὲν ἐν αὐτῇ ταραχῶδες καὶ
τραχὺ καὶ ἄτακτον ἐξομαλίζεται, τὸ
δὲ λυποῦν θεραπεύεται, ψαλλόντων ἡ-
Psalm. 41. μῶν· „ ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου,
v. 6. 12. & 42: 5. „ καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; καὶ τὸ
μὲν ἐσφαλμένον ἐπιγνώσεται λέγουσα·
Psalm. 72. „ ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ
v. 2. „ πόδες· τὸ δὲ φοβηθὲν [a] ἐπιῤῥώσει τῇ
Psal. 117. ἐλπίδι, ἐν τῷ λέγειν· [b] „ Κύριος ἐμοὶ
v. 6. „ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιή-
„ σει μοι ἄνθρωπος.

Οἱ μὲν οὖν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνα-
γινώσκοντες τὰς θείας ᾠδὰς, [c] οὐ" συν-
ετῶς ψάλλουσιν, ἀλλ' ἑαυτοὺς μὲν τέρ-
Eccles. 15. πουσιν, ἔχουσιν δὲ μέμψιν, „ ὅτι οὐχ ὡ-
v. 9. „ ραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ. Οἱ
δὲ κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον ψάλ-
λοντες, ὥστε τὴν μελῳδίαν τῶν ῥημάτων
ἐκ τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς πρὸς
τὸ πνεῦμα συμφωνίας προσφέρεσθαι, οἱ
τοιοῦτοι ψάλλουσιν μὲν τῇ γλώσσῃ, [d]
ψάλλοντες" δὲ καὶ τῷ νοῒ, οὐ μόνον ἑαυ-
τοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς θέλοντας ἀκούειν
1. Reg. 16. αὐτῶν μεγάλως ὠφελοῦσιν. Ὁ γοῦν
v. 23. μακάριος Δαυὶδ οὕτως καταψάλλων τοῦ
Σαοὺλ, αὐτὸς εὐηρέστει τῷ Θεῷ, καὶ
τὸν τάραχον καὶ [e] τὸ μανικὸν" πάθος
τοῦ Σαοὺλ ἀπήλαυνεν, καὶ γαληνιῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ παρεσκεύαζεν. Οὕ-
τως οἱ ἱερεῖς ψάλλοντες, εἰς ἀταραξίαν
τὰς ψυχὰς τῶν λαῶν καὶ εἰς ὁμόνοιαν
αὐτὰς τῶν ἐν οὐρανοῖς χορευόντων προσ-
εκαλοῦντο. Τὸ ἄρα μετὰ μέλους λέ-
γεσθαι τοὺς ψαλμοὺς, οὐκ ἔστιν εὐφωνίας
σπουδὴ, ἀλλὰ τεκμήριον τῆς ἁρμονίας
τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λογισμῶν. Καὶ ἡ ἐμ-
μελὴς δὲ ἀνάγνωσις [f] σύμβολόν" ἐστιν
τῆς εὐρύθμου καὶ ἀχειμάστου καταστάσεως
τῆς διανοίας. Καὶ γὰρ τὸ αἰνεῖν τὸν
Θεὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις καὶ κιθάρᾳ
καὶ δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, σύμβολον
πάλιν ἦν καὶ [g] σημαντικὸν τοῦ [h] συγ-
κεῖσθαι μὲν νομίμως τὰ μέλη τοῦ σώ-
ματος ὡς χορδὰς, τοὺς δὲ λογισμοὺς
τῆς ψυχῆς ὡς κύμβαλα γίνεσθαι, καὶ
λοιπὸν τῇ ἠχῇ καὶ τῷ νεύματι τοῦ πνεύ-
ματος ταῦτα πάντα κινεῖσθαι καὶ ζῆν·
ὥστε κατὰ τὸ γεγραμμένον, „ τῷ πνεύ- Rom. 8.
„ ματι τὸν ἄνθρωπον ζῆν μὲν, καὶ τὰς v. 13.
„ πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦν. Οὕ-
τως γὰρ καὶ καλῶς ψάλλων [i] ῥυθμί-
ζει" τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ὥσπερ ἐξ
ἀνισότητος εἰς ἰσότητα ἄγει· ὥστε ἐν
τῷ κατὰ φύσιν αὐτὴν ἑστηκυῖαν μὴ πτο-
εῖσθαι ὑπό τινος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον εὐ-
φαντάσιον γίνεσθαι, καὶ πλέον αὐτὴν
λαμβάνειν πόθον τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν. Τῇ γὰρ τῶν ῥημάτων μελῳδίᾳ
συνδιατιθεμένη ἐπιλανθάνεται τῶν πα-
θῶν, καὶ χαίρουσα βλέπει πρὸς τὸν νοῦν
τὸν ἐν Χριστῷ, λογιζομένη τὰ βέλτιστα.
Δεῖ τοίνυν, ὦ τέκνον, τῶν ἐντυγχανόν-
των ἕκαστον ταύτῃ τῇ βίβλῳ, ἐντυγχά-
νειν μὲν ἅπασιν γνησίως τοῖς ἐν αὐτῇ
θεοπνεύστοις οὖσιν· λαμβάνειν δὲ λοιπὸν
ἀπ' αὐτῶν ὡς ἐκ παραδείσου καρπῶν ὠ-
φελείας, πρὸς ὃ τὴν χρείαν ἑαυτὸν ἔ-
χοντα

a Ἐπιῤῥώσει MS. b Malè ab hoc dicto novam sectionem inchoavit Librarius. c Hæc negativa in MS. malè omissa est. d Ψάλλουσιν minus recte in *Alex.* e Τὸν μανικὸν mendosè MS. f Σύμβολον iterum perperam MS. g Σημαντικὰ minus recte *Alex.* h Συγκεῖσθαι δὲ perperam MS. i Ῥυθμῷ *Alex.*

χοντα συνορᾷ. Ἡγοῦμαι γὰρ ἐν τούτοις τοῖς λόγοις τῆς βίβλου τὸν πάντα βίον τῶν ἀνθρώπων, τάς τε τῆς ψυχῆς διαθέσεις, καὶ τὰ τῶν λογισμῶν κινήματα μεμετρῆσθαι καὶ περιέχεσθαι· καὶ μηδὲν πλέον τούτων ἐν ἀνθρώποις εὑρίσκεσθαι. Εἴτε γὰρ μετανοίας [a] ἢ" ἐξομολογήσεως χρεία, ἢ θλίψις καὶ πειρασμὸς κατέλαβεν, ἢ ἐδιώχθη τις, καὶ ἢ ἐπιβουλευόμενος ἐρύσθη, εἰ δὲ καὶ περίλυπός τις γέγονεν καὶ ταράττεται, καὶ πάσχει τι τοιοῦτον οἷον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, [b] ἢ" καὶ συνορᾷ ἑαυτὸν μὲν προκόπτοντα, τὸν δὲ ἐχθρὸν καταργέμενον, ἢ καὶ αἰνέσαι καὶ εὐχαριστῆσαι, καὶ εὐλογῆσαι βούλεται τὸν Κύριον, ἔχει τὴν διδασκαλίαν τούτων ἐν τοῖς [c] θείοις" ψαλμοῖς. Ἐκλεγέσθω γὰρ τὰ ἐν αὐτοῖς περὶ ἑκάστου τούτων εἰρημένα, καὶ οὕτως ὡς περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα λέγων, καὶ συνδιατιθέμενος τοῖς γεγραμμένοις, ἀναφέρει τῷ Κυρίῳ. Μὴ περιβαλλέτω μέντοι τις αὐτὰ τοῖς ἔξωθεν πιθανοῖς ῥήμασιν, μηδὲ πειραζέτω τὰς λέξεις μεταποιεῖν ἢ ὅλως ἐναλλάσσειν, ἀλλ᾽ οὕτως ἀτέχνως τὰ γεγραμμένα λεγέτω καὶ ψαλλέτω, ὥσπερ εἴρηται, ὑπὲρ τοῦ καὶ τοὺς διακονήσαντας ἀνθρώπους αὐτὰ ἐπιγινώσκοντας τὸ ἑαυτῶν συνεύχεσθαι ἡμῖν, μᾶλλον δὲ ἵνα καὶ τὸ πνεῦμα τὸ λαλῆσαν ἐν τοῖς [d] ἁγίοις, θεωροῦν" τοὺς παρ᾽ αὐτοῦ λόγους ἐνηχηθέντας ἐκείνοις, συναντιλαμβάνηται ἡμῖν. Ὅσῳ γὰρ τῶν ἁγίων ὁ βίος βελτίων τῶν ἄλλων ἐστιν, τοσούτῳ καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῶν ῥήματα, τῶν παρ᾽ ἡμῶν συντιθεμένων [e] βελτίονα" καὶ ἰσχυρότερα ἄν τις εἴποι δικαίως.

Ἐν τούτοις γὰρ εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ ταῦτα λέγοντες, ὡς εἶπεν ὁ Ἀπόστολος, „ κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἠργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα [f] μαχαίρας", ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. Hebr. 11. v. 33. 34. 35. Οὐκοῦν καὶ νῦν ταῦτα λέγων ἕκαστος ἔστω θαῤῥῶν, ὅτι δι᾽ αὐτῶν ταχέως ὁ Θεὸς ἐπακούσεται τοῖς δεομένοις. Εἴτε γὰρ θλίβεται λέγων ταῦτα, μεγάλην ὄψεται τὴν ἐν αὐτοῖς παράκλησιν· εἴτε πειράζεται καὶ διώκεται ψάλλων οὕτως, δοκιμώτερος ἀναφανήσεται, καὶ σκεπασθήσεται παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦ καὶ τὸν εἰπόντα ταῦτα σκεπάσαντος· ἐν τούτοις τὸν μὲν διάβολον ἀνατρέψει, τοὺς δὲ δαίμονας αὐτοῦ σοβήσει.

Ταῦτα λέγων εἰ μὲν [g] ἥμαρτεν", ἑαυτὸν ἐντρέψει καὶ παύσεται· εἰ δὲ μὴ ἥμαρτεν, ὄψεται ἑαυτὸν χαίροντα, ὅτι τοῖς μὲν ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεται, καὶ ἀγωνιζόμενος μὲν ἰσχύσει ψάλλων οὕτως, οὐ σαλευθήσεται δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπατῶντας καὶ πλανᾶν ἐπιχειροῦντας ἐλέγξει· καὶ τούτου οὐκ ἄνθρωπος ἐγγυητὴς, ἀλλ᾽ αὐτὴ ἡ θεία γίνεται γραφή.

a Deest in MS. b Εἰ minus rectè MS. c Ὁσίοις *Alex.* d Ἀγαθοῖς θεωρῶν MS. e Βέλτιον minus rectè *Alex.* f Μαχαίρης MS. g Ἥμαρτον male MS.

Deut. 31. v. 19. Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο τῷ Μωϋσῇ
Deut. 17. v. 18. γράψαι τὴν μεγάλην ᾠδὴν, καὶ διδά-
ξαι τὸν λαόν· τόν τε καθιςάμενον ἄρ-
χοντα κελεύει γράψαι τὸ Δευτερονόμιον,
ἔχειν τε τοῦτο μετὰ χεῖρας, καὶ μελε-
τᾷν ἀεὶ τὰ ἐν αὐτῷ ῥήματα, ὡς ἀρ-
κέντων τῶν ἐν αὐτοῖς λόγων πρός τε
ὑπόμνησιν ἀρετῆς, καὶ [a] βοήθειαν φέ-
ρειν" τοῖς γνησίως αὐτοὺς μελετῶσιν.
Josuæ 8. v. 34. 35. Ἀμέλει ὁπηνίκα εἰς τὴν γῆν εἰσῆλθεν ὁ
τοῦ Ναυῆ, βλέπων τὰς τῶν ἐχθρῶν
διατάξεις, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀ-
μοῤῥαίων πάντας συνελθόντας εἰς πό-
λεμον, αὐτὸς ἀνθ' ὅπλων καὶ ξιφῶν
τὸ Δευτερονόμιον ἀναγνοὺς εἰς τὰ ὦτα
πάντων, τάτε ῥήματα τοῦ νόμου ὑπο-
μνήσας, καὶ τούτοις τὸν λαὸν καθοπλί-
σας, περιγέγονεν τῶν πολεμίων. Ὁ
4. Reg. 22. v. 8. seqq. δὲ βασιλεὺς Ἰωσίας εὑρεθέντος τοῦ βι-
βλίου, καὶ ἀναγνωσθέντος εἰς τὰς πάν-
των ἀκοὰς, οὐκέτι τοὺς ἐχθροὺς ἐφοβεῖ-
το. Καὶ εἴποτε δὲ πόλεμος ἦν τῷ λαῷ,
ἡ κιβωτὸς ἔχουσα τὰ πυξία τοῦ νόμου
προώδευεν πάντων, καὶ ἤρκεῖτο τούτοις
ἀντὶ πάσης παρατάξεως εἰς βοήθειαν,
εἰ μή τις ἦν παρὰ τοῖς βαςάζουσιν καὶ
ἐν τοῖς λαοῖς προκρατήσασα ἁμαρτία
καὶ ὑπόκρισις. Πίςεως γὰρ καὶ γνη-
σίας διαθέσεως χρεία, ἵνα ὁ νόμος εἰς
† MS. συνεργάζεται τὰ κατ' εὐχὴν † συνεργάζηται. Ἐγὼ
γ' οὖν, ἔλεγεν ὁ γέρων, ἤκουσα καὶ πα-
ρὰ φρονίμων ἀνδρῶν, ὡς ἄρα τὸ πα-
λαιὸν ἐν τῷ Ἰσραὴλ μόνον ἀναγινώσκον-
τες τὰς γραφὰς, ἐδίωκον δαίμονας, καὶ
ἤλεξον τὰς παρ' αὐτῶν τοῖς ἀνθρώποις
γινομένας ἐπιβουλάς. Ὅθεν καὶ κατα-
γνώσεως πάσης ἀξίους εἶναι ἔλεγεν τοὺς
ταῦτα μὲν ἀφίεντας, συντιθέντας δὲ
ἑαυτοῖς ἔξωθεν πιθανὰ ῥήματα, καὶ
ἐν τούτοις ἐξορκιςὰς ἑαυτοὺς ὀνομάζον-
τας. Μᾶλλον γὰρ παίζουσιν, καὶ παρ-
έχουσιν ἑαυτοὺς ἐκείνοις εἰς τὸ χλευά-
ζεσθαι, οἷα πεπόνθασιν Ἰουδαῖοι οἱ [b]
Σκευᾶ" υἱοὶ, ἐπιχειρήσαντες καὶ αὐτοὶ Actor. 19. v. 14. seqq.
τὸν τρόπον τοῦτον ἐξορκίζειν.

Ταῦτα μὲν γὰρ ἀκούοντες παρὰ τῶν
τοιούτων οἱ δαίμονες παίζουσιν· τὰ δὲ τῶν
ἁγίων ῥήματα φοβοῦνται, ἢ καὶ φέρειν
αὐτὰ οὐ δύνανται. Ἔςιν γὰρ ἐν τοῖς
τῶν γραφῶν ῥήμασιν ὁ Κύριος, ὃν μὴ
δυνάμενοι φέρειν, ἔκραζον· „ Δέομαί σου, Luc. 8. v. 28. &
„ μή με πρὸ καιροῦ βασανίσῃς· ἐκαίον- Math. 8. v. 29.
το γὰρ καὶ μόνον βλέποντες παρόντα
τὸν Κύριον. [c] Οὕτως" καὶ ὁ Παῦλος Actor. 16. v. 18.
παρήγγειλεν τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμα-
σιν· οὕτως καὶ τοῖς μαθηταῖς [d] ὑπε-
τάσσετο" τὰ δαιμόνια.

Καὶ ἐπὶ [e] Ἐλισσαιὲ" δὲ τοῦ προφήτου 4. Reg. 3. v. 15. seqq.
ἐγένετο χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐπροφήτευσεν
περὶ τῶν ὑδάτων τοῖς τρισὶν βασιλεῦ-
σιν, ὅτε ἔψαλλεν κατ' ἐντολὴν [f] αὐτοῦ
ὁ" ψάλλων. Οὕτως καὶ νῦν εἴτις κή-
δεται τῶν πασχόντων, ταῦτα λεγέτω,
καὶ μᾶλλον τόν τε πάσχοντα [g] ὠφελεῖ,
καὶ ἑαυτοῦ τὴν πίςιν ἀληθῆ καὶ βεβαί-
αν [h] ἐπιδείξεται". [i] ὥςε καὶ ταύτην
ὁρῶντα τὸν Θεὸν, τελείαν τὴν θερα-
πείαν παραχεῖν τοῖς δεομένοις.

Τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἅγιος γινώσκων, ἔ-
λεγεν

a Βοηθεῖα ὠφέρειν mendosè *Alex.* b Σκευάντος MS. c Ὅπως perperam MS. d Ὑπεπολάσσετο *Alex.* priori tamen ὑπὸ punctis superne positis circumscripto sive expuncto. e Ἐλισσαίε MS. f Αὐτὰς mendosè MS. g Ὠφελήσει melius in Editt. h ἐπιδείξηται MS. i Malè hìc novam sectionem fecit scriba, quam proinde ad initium sequentis periodi transtulimus.

Psal. 118. λεγεν ἐν τῷ ριή. ψαλμῷ· „ Ἐν τοῖς
v. 16. „ δικαιώμασίν σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλή-
„ σομαι τῶν λόγων σου· καὶ πάλιν·
Ib. v. 54. „ ψαλτά ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου
„ ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐν τούτοις γὰρ καὶ σωτηρίαν ἐκέρ-
Ib. v. 92. δαινον, λέγοντες· „ εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος
„ σου μελέτη μου ἐστὶν, τότε ἂν ἀπωλό-
„ μην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Ὅθεν καὶ ὁ Παῦλος ἐν τούτοις ἠσφα-
λίζετο τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν, λέγων·
1. Tim. 4. „ Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα
v. 15. „ σου ἡ προκοπὴ φανερὰ γένηται.

Ταῦτα καὶ σὺ μελετῶν, καὶ συνετῶς ἐντυγχάνων οὕτως τοῖς ψαλμοῖς, τὸν μὲν ἐν ἑκάστῳ νοῦν ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ πνεύματος καταλαβεῖν δυνήσῃ· τοιοῦτον δὲ καὶ σὺ ζηλώσεις βίον, οἷον ἔχον οἱ ταῦτα θεοφορούμενοι λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι.

Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Μαρκελλῖνον.

§. 4. Post S. *Athanasii* Epistolam, quæ octo Codicis *Alex.* folia fere implet, aversâ postremi paginâ vacuâ relictâ, in duobus aliis foliis alia sequuntur, quæ ad Psalmorum οἰκονομίαν atque intelligentiam pertinent. Nimirum habetur ibi pag. 1. col. 1. *Eusebii Pamphili* ὑπέθεσις· (ita enim legendum puto, licet in MS. permutatis pro more vocali ac diphthongo ejusdem fere soni ὑποθεσεις scriptum sit; sicuti mox Ευσεβειου ac Παμφυλου habet, loco Εὐσεβίου & Παμφίλου·) quâ de Hebræorum divisione *Psalterii* in quinque libros, deque diversis diversorum Psalmorum Auctoribus ac inscriptionibus aliqua notatu digna tradidit. Atque hæc Præfatio cum eodem titulo, Ὑπόθεσις Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, præfixa extat pag. 2. ipsis *Eusebii Cæsariensis* in Psalmos Commentariis, quorum perinde ut aliorum Scriptorum Ecclesiasticorum Editione de Ecclesia Christi optimè meruit Celeberrimus atque Doctissimus D. *Bernardus De Montfaucon*; non vero ibidem legitur ea quæ in Codice *Alex.* columna 2. dictæ paginæ exarata est, ἀκολουθία sive series istorum qui ad *Davidis* Historiam pertinent, Psalmorum juxta ordinem temporis, quo compositi fuere. Cum autem ipsa ab *Eusebii* itidem manu profecta, ac ἀποσπασμάτιον Commentariorum ejus esse mihi videretur, hosce perlustrans, non modo aliquot in locis gemina, sed eadem prorsus inveni in Expositione Psalmi 62. pag. 298. sequ. nisi quod ibi prolixius & distinctius dicta sint, quæ in Codice nostro breviter perstringuntur. Sequuntur inde pag. 2. & seqq. binorum istorum Cod. *Alexandr.* foliorum περιοχαὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς, haud apposito quidem *Eusebii* nomine, quæ tamen pag. 2. dictæ Editionis expresse inscribuntur, Ὑποθέσεις τοῦ αὐτοῦ Εὐσεβίου, id est, *Argumenta Psalmorum, ad mystagogicum cujusque Psalmi sensum ut plurimum concinnata*, uti recte ait modo laudatus D. *Montfauconus* in Præliminaribus, quæ vocat, Cap. I. §. 4. monetque ea non solum in *Taurinensi Codice*, ex quo

a Ab hac voce perperam istam sectionem inchoavit Librarius, quæ à præcedentibus, ταῦτα καὶ σὺ, incipit.

præcipue *Eusebiana* Commentaria edidit, sed etiam in una Catena Regia, quæ decimi seculi est, *Eusebii* nomine comparere. Atqui ut expressæ inde *Hypotheses* sive argumenta Psalmorum aliquando sphalmata Codicis nostri emendant; ita vice versa hujus lectiones illis identidem meliores sunt ac pleniores; id quod perspicuum erit ei, qui ambo exemplaria inter se conferre voluerit. Hæc igitur omnia huc usque dicta *Eusebiana*, prouti in MS. *Alexandr.* extant, accipe Lector benevole, id unicum, ὡς ἐν παρόδῳ, monitus, Hypothesibus *Eusebii* usum esse Auctorem vel Editorem Versionis *Syriacæ* atque *Arabicæ Psalterii*; quarum hæc quidem rarius, illa autem sæpe sæpius in titulis Psalmorum easdem exhibet.

Ὑπόθεσις Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου.

Τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἥδε ἂν εἴη ἡ διαίρεσις, ὡς τὰ ἀκριβῆ τῶν ἀντιγράφων, αὐτό τε τὸ Ἑβραϊκὸν περιέχει.

[a] Οὐχ, ὡς" ἄν τις ὑπολάβοι, οἱ πάντες εἰσὶν τοῦ Δαυὶδ ψαλμοί,

Ἀλλὰ καὶ ἑτέρων προφητῶν ἐν [b] ψάλλειν προφητευόντων·

Διόπερ ἡ πᾶσα γραφὴ παρ' Ἑβραίοις [c] οὐ τοῦ Δαυὶδ [d] ἐπιγράφει",

Ἀλλ' ἀδιορίστως βίβλος ψαλμῶν ὀνομάζεται.

Εἰς πέντε [e] μέρη τὴν πᾶσαν τῶν ψαλμῶν βίβλον παῖδες Ἑβραίων διαιροῦσιν·

Πρῶτον εἰς τοὺς ἀπὸ πρώτου μέχρις [f] τεσσαρακοστοῦ"·

Δεύτερον εἰς τοὺς ἀπὸ τεσσαρακοστοῦ πρώτου μέχρις οα'·

† Τρίτον εἰς τοὺς ἀπὸ ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου μέχρις πη'· † Τίτρον mendosè MS.

Τέταρτον εἰς τοὺς ἀπὸ ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου μέχρις ἑκατοστοῦ πέμπτου·

Πέμπτον εἰς τοὺς ἀπὸ ἑκατοστοῦ ἕκτου μέχρις τοῦ τέλους τοῦ βιβλίου.

Ἀνεπίγραφοι [g] ιθ'.
Ἐπιγεγραμμένοι ρλα'.
Τῶν ἐπιγεγραμμένων [h] αἱ διαιρέσεις·
Τοῦ μὲν Δαυὶδ οβ'.
Τῶν δὲ υἱῶν Κορὲ ια'.
Τοῦ Ἀσὰφ ιβ'.
Αἰθὰν τοῦ [i] Ἰσραηλίτου" α'.
Σολομῶντος β'.
Μωϋσέως α'.
Ἀνώνυμοι ιζ'.
Τῶν εἰς τὸ Ἀλληλούϊα ιε' [k]

Εἰσὶν δὲ ἀνώνυμοι, ὅσοι ἐπιγραφὰς μὲν ἔχουσιν, οὐ μὴν δηλοῦσιν τίνος εἰσίν.

[l] Ἀνεπίγραφοι ιθ'.
Ὁμοῦ ρν'.

νη'. Ὅτε ἀπέστειλεν Σαοὺλ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

λγ'. Ὅτε

a Οὕτως MS. perperam omnino. b Τῷ bene insertum in Edit. c Τῶν ψαλμῶν additum in Edit. hoc loco, & in MS. spatium rasum post γραφὴ relictum. d Ἐπιγράφοι mendosè MS. pro quo ἐπιγράφεται legere mallem. e Δὲ insertum in Edit. f Τεσσαρακοστοῦ MS. hic & in sequenti commate. g Δέ εἰσι ψαλμοὶ additum in Edit. h Δέ εἰσιν οὗτοι apponit Edit. i Ἰσραηλίτῃ mendosè MS. k Male hoc loco extra tramitem columnæ adscriptum, ἀνεπίγραφοι ιθ'. cum id paulo post sequatur. l Hæc usque ad sequentes περιοχὰς sive argumenta Psalmorum in Edit. *Eusebii* non habentur.

λγ'. Ὅτε Δαυὶδ ἔρχεται εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ.

ιϛ'. Εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ.

να'. Τὸν Δαυὶδ διαβάλλει Δωήκ.

ξϛ'. Εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰυδαίας φεύγει Δαυίδ.

νγ'. Οἱ Ζιφαῖοι διαβάλλυσιν τὸν Δαυὶδ ἐν τῷ σπηλαίῳ.

νε'. Οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

νθ'. Μετὰ τὸν θάνατον Σαύλ.

ν'. Ὅτε ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Νάθαν ὁ προφήτης.

γ'. Ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπυ Ἀβεσαλὼμ τῦ υἱῦ αὐτῦ.

ζ'. Ὑπὲρ τῶν λόγων Χυσὶ υἱῦ Ἰεμενεί. Ἡ ἱςορία τῶν ψαλμῶν ταύτην ἔχει τὴν ἀκολυθίαν, ἐνήλλακται δὲ τῷ τῆς εὑρέσεως χρόνῳ.

[a] Περιοχαὶ εἰς τὺς Ψαλμύς.

α'. Προτροπὴ θεοσεβείας, καὶ ἀποτροπὴ τῦ ἐναντίυ.

β'. [b] Προφητεία περὶ Χριςῦ καὶ κλήσεως ἐθνῶν.

γ'. Προφητεία γενησομένων ἀγαθῶν τῷ Δαυίδ.

δ'. Προφητεία τῦ Δαυὶδ περὶ ὧν πέπονθεν.

ε'. Ἐκ προσώπυ τῆς Ἐκκλησίας προσευχή.

ϛ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

ζ'. Τῦ Δαυὶδ ἐξομολόγησις, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

η'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

θ'. Θάνατος Χριςῦ, καὶ ἀνάςασις, καὶ βασιλείας [c] παράληψις, ἐχθρῶν τε πάντων καθαίρεσις.

ι'. Ἐπινίκιος ὕμνος τῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένυ.

ια'. Κατηγορία πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριςῦ παρυσίας.

ιβ'. Ἐχθρῶν ἐπανάςασις, καὶ προσδοκία Χριςῦ [d].

ιγ'. Κατηγορία πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριςῦ παρυσίας.

ιδ'. Τῦ κατὰ Θεὸν τελείυ ἀποκατάςασις.

ιε'. Ἐκκλησίας ἐκλογὴ, καὶ Χριςῦ ἀνάςασις.

ιϛ'. Τελείυ ἀνδρὸς, ἢ [e] καὶ αὐτῦ τῦ Χριςῦ προσευχὴ ὑπὲρ τῶν δι' αὐτῦ σωθησομένων.

ιζ'. [f] Εὐχαριςία τῦ Δαυὶδ, καὶ προφητεία Χριςῦ παρυσίας καὶ [g] ἀναλήψεως.

ιη'. Θεολογία σὺν διδασκαλίᾳ [h] θεικῇ.

ιθ'. Εὐχὴ τῶν συμπραττόντων [i] τῷ δικαίῳ.

κ'. Ἔντευξις τῶν συμπραττόντων τῷ Δαυίδ.

κα'. Προφητεία Χριςῦ παθῶν, καὶ ἐθνῶν κλῆσις.

κβ'. Διδασκαλία [k] νέυ λαῦ εἰσαγωγή.

κγ'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν, καὶ τελείωσις τῶν σωζομένων.

κδ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

a Ὑποθέσεις τῦ αὐτῦ Εὐσεβίυ Edit. b Προφητία hic & in ſeqq. ſæpius ſcriptum in *Alex.* c Παρέλημψις MS. d Παρυσίας hic quoque additum in Edit. e Hoc καὶ voci Χριςῦ in interiori margine male adſcriptum eſt, quaſi eam ſequeretur. Confer. infrà num. ιζ'. f Εὐχαριςεία hic & in ſeqq. aliquoties *Alex.* g Ἀναλήμψεως MS. h Ἠθικῇ in Edit. i Τῷ Δαυὶδ δικαίῳ Edit. k Καὶ bene inſertum in Edit.

κε΄. Ἔντευξις τοῦ κατὰ Θεὸν προκόπτοντος.
κϛ΄. Εὐχαριστία, καὶ αἴτησις ἀγαθῶν.
κζ΄. Δέησις μετὰ προφητείας.
κη΄. Προφητεία αἰνιγματώδης σὺν θεολογίᾳ.
κθ΄. Εὐχαριστία σὺν ἐξομολογήσει.
λ΄. Ἐξομολόγησις σὺν ἱκετηρίᾳ.
λα΄. Προφητεία τῶν διὰ Χριστοῦ σωθησομένων.
λϐ΄. Παρακέλευσις ὑμνολογίας σὺν θεολογίᾳ.
λγ΄. Διδασκαλία εὐχαριστίας.
λδ΄. Ἱκετηρία δικαίου, καὶ προφητεία περὶ Χριστοῦ.
λε΄. Ἔλεγχος ἀσεβῶν σὺν θεολογίᾳ.
λϛ΄. Διδασκαλία θεοσεβοῦς βίου.
λζ΄. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.
λη΄. Ἐντεύξεις σὺν ἐξομολογήσει.
λθ΄. Εὐχαριστία τοῦ κατὰ Θεὸν σωθέντος, καὶ μνήμη ἐκκλησίας.
μ΄. Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τοῦ προδότου.
μα΄. Ἱκετηρία προφητῶν ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους.
μϐ΄. Περὶ τοῦ αὐτοῦ [a]
[b] μγ΄. Ἐπιφάνεια Χριστοῦ καὶ βασιλεία.
[c] μδ΄. Ἀποστόλων κήρυγμα.
[d] με΄. Κλῆσις ἐθνῶν.
[e] μϛ΄. Ὕμνος εἰς Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, καὶ καθαίρεσις διωγμῶν.
μη΄. Θείας κρίσεως διδασκαλία.
μθ΄. Ἀνατροπὴ περὶ θυσιῶν Μωϋσέως νόμου, καὶ εἰσαγωγὴ τοῦ τῆς καινῆς διαθήκης τρόπου.
ν΄. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.
να΄. Ἔλεγχος μοχθηροῦ τρόπου, καὶ τέλος τοῦ αὐτοῦ.
νϐ΄. [f] Σωτῆρος ἐπιφάνεια, καὶ ἀθεότητος [g] ἀπαλλαγή.
νγ΄. Προσευχὴ τοῦ διὰ Θεὸν ἐλαυνομένου.
νδ΄. Δήλωσις τῶν κατὰ Χριστοῦ τετολμημένων.
νε΄. Δικαίου εὐχαριστία ῥυσθέντος ἐξ ἐχθρῶν.
νϛ΄. Εὐχαριστία τοῦ Δαυίδ, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.
νζ΄. Διδασκαλία τῆς τοῦ Θεοῦ δικαιοκρισίας.
νη΄. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Ἰουδαίων ἀποβολή.
νθ΄. Ἀποβολὴ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.
ξ΄. Δέησις σὺν εὐχαριστίᾳ.
ξα΄. Διδασκαλία θεραπευτική.
ξϐ΄. Εὐχαριστία τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου.
ξγ΄. Διδασκαλία [h] θεραπευτική.
ξδ΄. Κλῆσις ἐθνῶν.
ξε΄. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα.
ξϛ΄. Περὶ τοῦ αὐτοῦ.
ξζ΄. Χριστοῦ ἐνανθρώπησις, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.
ξη΄ Πάθη Χριστοῦ, καὶ Ἰουδαίων ἀποβολή.
ξθ΄. Ἱκετηρία δικαίου, ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ.

ο΄. Χρι-

a Inscriptionem Psalmi μγ΄. Librarius occasione ὁμοιοτελεύτου omisisse videtur, ita scilicet se habentem μγ΄. περὶ τοῦ αὐτοῦ· ut non solum ex Edit. *Eusebii*, sed ex *Syriaca* etiam Psalmorum versione colligitur, in qua *Supplicatio Prophetarum* in titulo non modo Psalmi μα΄. ac μϐ΄. sed & μγ΄. legitur. b Repone μδ΄. ex Edit. c Lege με΄. d Corrige μϛ΄. e Repone μζ΄. qui numerus ob male locatum μγ΄. in MS. omissus est. f Σωτήριος Edit. g Ἀπαλλαγῆς mendosè MS. h Τοῦ θεοσεβοῦς ἀθλητοῦ in Edit.

ο΄. Χριστοῦ πάθη καὶ ἀνάστασις.

οα΄. [a] Προφητεία Χριστοῦ βασιλείας καὶ κλήσεως ἐθνῶν.

οβ΄. [b] Ἐξομολόγησις τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ἐπὶ τῇ τῶν ἀσεβῶν εὐπραγίᾳ, καὶ [c] τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας.

ογ΄. Προαναφώνησις τῆς ἐσχάτης Ἰουδαίων πολιορκίας ἐπὶ * Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένης.

οδ΄. Χριστοῦ θεολογία, καὶ [d] ὕμνησις τοῦ θείου δικαστηρίου.

οε΄. Ἐκδίκησις κατὰ ἀσεβῶν τῆς τοῦ Θεοῦ κρίσεως.

ος΄. Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας, [e] καὶ τῶν θαυμασίων ἔργων αὐτοῦ.

οζ΄. Χριστοῦ διαστολὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν περὶ τῆς τοῦ προτέρου λαοῦ παρανομίας.

οη΄. Προφητεία τῶν κατὰ Ἀντίοχον Ἰουδαίοις συμβάντων, ἡ ἱστορία ἐν τοῖς Μακκαβαίοις.

οθ΄. Προφητεία τῆς ὑπὸ Ἀσσυρίων πολιορκίας, καὶ δέησις περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐπιφανείας.

π΄. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ διδασκαλία τῶν συμβάντων τῷ προτέρῳ λαῷ.

πα΄. Ἔλεγχος ἀρχόντων τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ προφητεία περὶ τῶν ἐθνῶν.

πβ΄. Δέησις περὶ τοῦ πεπονθότος τὰ σκυθρωπὰ λαοῦ, καὶ προφητεία περὶ τοῦ τέλους τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ.

πγ΄. Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ.

πδ΄. Προφητεία εἰς Χριστὸν καὶ τοὺς δι' αὐτοῦ λελυτρωμένους.

πε΄. Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

πς΄. Χριστοῦ ἐνανθρώπησις, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

πζ΄. Χριστοῦ θάνατον προφητεύει.

πη΄. Χριστοῦ [f] βασιλεία ἐκ σπέρματος Δαυίδ.

πθ΄. Ἰουδαίων ἀποβολή.

ϟ΄. Χριστοῦ νίκη καὶ παντὸς τοῦ κατ' αὐτὸν τελειουμένου.

ϟα΄. Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἀναπαύσεως.

ϟβ΄. Ὕμνος βασιλείας Χριστοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας.

ϟγ΄. Περὶ τῶν κατὰ τῆς ἐκκλησίας * διωγμῶν.

ϟδ΄. Κλῆσις Ἰουδαίων, καὶ ἀπόγνωσις τῶν αὐτῶν.

ϟε΄. Κλῆ-

a Προφητίας mendosè *Alex.* b Huic voci in MS. male præmissa sunt sequentia verba, in raso spatio & extra tramitem lineæ partim exarata : Προφητεία περὶ βασιλείας καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας· ex inscriptione præcedentis ac sequentis tituli conflata. c Τῇ μακροθυμίᾳ prius in *Alex.* scriptum fuit, sicut & Edit. habet ; sed satis bona etiam lectio τῆς μακροθυμίας, si cum præcedenti ἐξομολόγησις construatur. * Οὐεσπασιανοῦ MS. d Ὑπόμνησις Edit sed melior lectio *Alex.* e Hæc verba ad inscriptionem Psalmi ος΄. pertinere, posterior ipsius pars, suffragante Edit. *Eusebii* & *Syriacæ* versionis titulo, clarè ostendit. Scriba vero Cod *Alex.* his à se invicem ex ignorantia divulsis, καὶ τῶν θαυμασίων ἔργων αὐτοῦ Psalmo οζ΄. adscripsit, indeque postea titulum Psalmi οη΄. fecit, qui ad Psalmum οζ΄. pertinet, & sic consequenter numeros anticipavit usque ad Psalmum ϟγ΄. ubi errorem deprehendens numerum ϟγ΄. bis posuit, ut in rectam rediret viam. Id quod, titulis Psalmorum rectè collocatis, hic semel potius monere, quàm Lectorem adeo frequenter repetitâ numerorum correctione turbare volui. f Βασιλείαν perperam. MS. * Δογμάτων habet Edit. sed lectionem διωγμῶν ipse Psalmi contextus atque *Eusebii* in eum Commentarius apertissime confirmat.

ϟε'. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Χριστȣ̃ [a] παρȣσία.
ϟϛ'. Ὕμνος βασιλείας Χριστȣ̃ ἐπὶ τῆς [b] δευτέρας αὐτȣ̃ παρȣσίας.
ϟζ'. Κλῆσις ἐθνῶν καὶ Χριστȣ̃ παρȣσία.
ϟη'. Ὕμνος βασιλείας Χριστȣ̃.
ϟθ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ρ'. Ὕμνος τȣ̃ κατὰ Θεὸν τελειȣμένȣ.
ρα'. Ὀδυρμὸς ἐπὶ τῷ προτέρῳ λαῷ, καὶ προφητεία νέȣ λαȣ̃, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.
ρβ'. Διδασκαλία εὐχαριστίας.
ργ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.
ρδ'. Διδασκαλία τοῖς ἔθνεσιν [c] τῶν" εἰς τὸν πρότερον λαὸν τȣ̃ Θεȣ̃ εὐεργεσιῶν.
ρε'. Διδασκαλία [d] δυσσεβείας" τȣ̃ Ἰȣδαίων ἔθνȣς.
ρϛ'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν, [e] καὶ αἴτησις ἀγαθῶν τȣ̃ Θεȣ̃ ἐπιλήμψεως".
ρζ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ρη'. Πάθη Χριστȣ̃.
ρθ'. Νίκη Χριστȣ̃.
ρι' Εὐχαριστία Χριστȣ̃.
ρια'. [f] Νέȣ" λαȣ̃ κλῆσις, καὶ Χριστȣ̃ διδασκαλία.
ριβ'. Νέȣ λαȣ̃ κλῆσις.
ριγ'. Νέȣ λαȣ̃ διδασκαλία.
ριδ'. Νέȣ λαȣ̃ προκοπή.
ριε'. Νέȣ λαȣ̃ τελείωσις.
ριϛ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ριζ'. Νίκη τῶν ἐν Χριστῷ ἀγωνιζομένων, καὶ προφητεία Χριστȣ̃.
ριη'. Στοιχείωσις τῆς κατὰ Θεὸν [g] εἰσαγωγῆς",
ριθ'. Παροικίας.
ρκ'. [h] Ἐπάνοδος" Βαβυλῶνος καὶ τῆς διασπορᾶς.
ρκα'. Ἀγαθῶν [i] ἐπαγγελία".
ρκβ'. Εὐχῆς.
ρκγ'. Εὐχαριστίας.
ρκδ'. Ἀποκαταστάσεως.
ρκε'. Προσδοκία μελλόντων.
ρκϛ'. Οἰκοδομῆς Ἐκκλησίας.
ρκζ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ρκη'. Νίκης Θεȣ̃ στρατιᾶς.
ρκθ'. Εὐχῆς μαρτύρων.
ρλ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.
ρλα'. Προσευχὴ τȣ̃ Δαυὶδ, καὶ ἐπιφάνεια Χριστȣ̃.
ρλβ'. Λαȣ̃ τελείȣ.
ρλγ'. Λαȣ̃ ἐρχομένȣ.
ρλδ'. Διδασκαλία εἰσακτική.
ρλε'. Εὐχαριστία τελεία λελυτρωμένων.
ρλϛ'. Ἁγίων φωναὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
ρλζ'. Εὐχαριστία μετὰ προφητείας.
ρλη'. Ἔντευξις δικαίȣ σὺν [k] ἐξομολογήσει".
ρλθ'. Φωνὴ τȣ̃ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένȣ.
ρμ'. Προσευχὴ τȣ̃ κατὰ Θεὸν τελείȣ.
ρμα'. Φωνὴ τȣ̃ διὰ Θεὸν πολεμȣμένȣ.
ρμβ'. Προσευχὴ ἐξομολογȣμένȣ.
ρμγ'. Εὐχαριστία νενικηκότος.
ρμδ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμε'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμϛ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.

ρμζ'. Ὑμ-

a Παρȣσίας mendosè MS. b Πρώτης in Edit. Sed de veritate nostræ lectionis haud dubitare nos sinit *Eusebii* Commentarius pag. 637. ubi ait hunc Psalmum προφητείαν εἶναι καὶ διδασκαλίαν ἁπλῆν, τὰ περὶ τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξȣ παρȣσίας τȣ̃ σωτῆρος ἡμῶν περιέχȣσαν. c Τοῖς perperam *Alex.* d Δυσσεβείας MS. e Pro his ex Edit. repone : καὶ τῆς εἰς ἀνθρώπȣς τȣ̃ Θεȣ̃ λόγȣ ἐπιλάμψεως. f Ναὸς hic & in seqq. MS. g Ἀναγωγῆς Edit. melius. h Ἐπανόδȣ Edit. rectius, sed præpositio ἐκ addenda videtur. i Εὐαγγελία Edit. k Θεολογίᾳ Edit.

ρμζ΄. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμη΄. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμθ΄. Ὕμνος σὺν προφητείᾳ.
ρν΄. Παρακέλευσις ὕμνȣ καθολική.

§. 5. Post hæc in MS. *Alex.* columnâ 2. pag. 2. postremi ex duobus antè memoratis foliis extant *κανόνες diurni* & *nocturni* Psalmorum, itemque *matutini* & *vespertini*, quibus docetur, quinam Psalmi sint orandi mane ac singulis diei horis, quinam item vesperi, ubi lumina accenduntur, ac quacunque noctis horâ. Quamvis autem quidam numeri vetustate ita sint excisi, ut eos ægrè admodum perspicere liceat; illos tamen, prout adhibita omni diligentia assecutus sum, hîc expressos dabo.

Κανόνες ἡμερινοὶ Ψαλμῶν.

Ὀρθρινοὶ γ΄.	ξϐ΄. ρμ΄. ρμα΄.
ὥρ. α΄. Ψαλμὸς	η΄.
ὥρ. ϐ΄. Ψαλμὸς	κθ΄.
ὥρ. γ΄. Ψαλμὸς	α΄.
ὥρ. δ΄. Ψαλμὸς	μα΄.
ὥρ. ε΄. Ψαλμὸς	ν΄.
ὥρ. ϛ΄. Ψαλμὸς	ο΄.
ὥρ. ζ΄. Ψαλμὸς	ξθ΄.
ὥρ. η΄. Ψαλμὸς	πδ΄.
ὥρ. θ΄. Ψαλμὸς	ρια΄.
ὥρ. ι΄. Ψαλμὸς	ρμ΄.
ὥρ. ια΄. Ψαλμὸς	ρη΄.
ὥρ. ιϐ΄. Ψαλμὸς	ρκ΄.

Κανόνες νυκτερινοὶ τῶν Ψαλμῶν.

Λυχνικοὶ γ΄.	ρκθ΄. ρμ΄. ιϐ΄.
ὥρ. α΄. Ψαλμὸς	οδ΄.
ὥρ. ϐ΄. Ψαλμὸς	κθ΄.
ὥρ. γ΄. Ψαλμὸς	ιδ΄.
ὥρ. δ΄. Ψαλμὸς	ϛ΄.
ὥρ. ε΄. Ψαλμὸς	δ΄.
ὥρ. ϛ΄. Ψαλμὸς	μ΄.
ὥρ. ζ΄. Ψαλμὸς	να΄.
ὥρ. η΄. Ψαλμὸς	π΄.
ὥρ. θ΄. Ψαλμὸς	πζ΄.
ὥρ. ι΄. Ψαλμὸς	ϟε΄.
ὥρ. ια΄. Ψαλμὸς	κα΄.
ὥρ. ιϐ΄. Ψαλμὸς	νϛ΄.

§. 6. Sequitur inde ipsum *Psalterium*, in quo cujuslibet Psalmi inscriptio, aut ubi nulla datur, veluti Psalmi primi, prima linea minio scripta est, nec non vox διάψαλμα, quandocumque ea occurrit: id quod etiam de titulis Odarum & Orationum Psalmis subnexarum dicendum est, nisi quod Cantici *Mosis Exodi XV.* titulum in superiori paginæ ora extra columnæ tramitem nigro, principium autem purpureo colore exaraverit Librarius. Atque de Odis ac Orationibus istis notandum, quod in plerisque *Psalterii* Codicibus, perinde ut *Alex.* plurimæ, si non omnes, legantur subnexæ; istis ex Vet. & Novi Testam. Scriptura petitis juncto in quibusdam Exemplaribus, ut in nostro, Hymno Ecclesiastico, qui ab Angelorum in Nativitate Servatoris nostri concinentium incipit verbis: *Gloria in excelsis Deo;* de quo consuli potest erudita Clariss. *D. Thomæ Smithi* Commentario, nec non legendi doctissimi Viri, *Usserius* de Symbolis pag. 41. & *Bona* Lib. II. rerum Liturgicarum cap. 4. Hic rationem solùm dare

placet Inſcriptionis in Codice noſtro præfixæ, Ὕμνος ἑωθινός, vel, prout Lib. VII. Conſtitut. Apoſtol. *Pſeudo-Clementis Romani* cap. 47. appellatur, Προσευχὴ ἑωθινή: nimirum quia diluculo in precibus, publicis partim, partim privatis, recitari ſolebat. Unde Auctor Tractatûs de Virginitate inter Opera *Athanaſii* Tom. II. pag. 122. Editionis Clar. *Montfauconi* hæc habet: Πρὸς ὄρθρον δὲ τὸν ψαλμὸν τοῦτον † λέγετε· ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου· διὰ Φαῦμα δέ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε· καὶ τὰ ἑξῆς. Cæterum magnum Codicis *Alex.* in libro *Pſalmorum* defectum ſuprà §. 2. & diſtinctius in Prolegomenis Tomi I. cap. 1. §. 9. indicavi, jam vero quoad ipſa verba deſigno. Ultima ſcilicet folio 14. *Pſalterii* ſunt iſta *Pſalmi 49. v. 19.* Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα· unde novem, ut ex computatione colligo, foliis deperditis, proximum incipit hiſce verbis, τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ· quæ ſunt ultimæ voces poſterioris ϛίχου verſus 11. Pſalmi 79. juxta τοὺς ό. Quocirca hanc lacunam ex *Romana* Editione ob rationes inferius cap. 3. §. 2. dicendas ſupplevi; quemadmodum & minora ſupplementa cum aſteriſcis ex Hexaplari *Origenis* Editione huic noſtræ inſerui: ſiquidem ex κοινῇ, licet aliquantum accuratiori, deſcripti ſunt *Pſalmi* in Codice *Alex.* perinde ut *Vaticano* aliisque, qui idcirco additamentis *Origenianis* omnibus ferme carent.

§. 7. Aliter autem prorſus res ſe habet cum libro *Jobi*, qui cum jam olim adeo multis magnisque mutilatus eſſet partibus, ut vix dimidius ſupereſſet, priusquam ab *Adamantio* redintegraretur *, Librarii aut eorum præceptores haud conſultum duxerunt, illum tam mancum poſteritati tradere, ſed eundem, prout ab *Origene* integritati ſuæ reſtitutus fuit, deſcribendum cenſuerunt, ſignis tamen aſteriſcorum ubique fere omiſſis. Quippe in noſtro etiam *Alex.* Codice ſtellulæ nusquam apparent *Origenianis* additamentis appictæ, præterquam cap. 5. v. 23. 24. ab ὅτι usque ἁμάρτῃς. Equidem cap. 2. v. 9. ante χρόνου δὲ πολλοῦ κ. τ. λ. & v. 10. ante εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ κ. τ. λ. aſteriſcus eſt præfixus; ſed uterque perperam loco obeli ſtat, & poſterior quidem haud ſuo loco poſitus; niſi probari poſſet, iſtum ſtichum, εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα κ. τ. λ. ab *Origene* itidem additum eſſe, qui tamen in *Hieronymiana* Hexaplaris Editionis Verſione absque illo legitur ſigno. Cæterum liber *Jobi* non modo *Origenianis* ſupplementis in MS. *Alex.* perinde ut in reliquis editis ac manuſcriptis, quos vidi, Codicibus eſt auctus, ſed in illo etiam commata ac verba quædam hinc inde ſunt mutata; adeo ut primævam τῶν ό. Verſionem haud puram nobis dederit Codicis *Alex.* Scriba. Id quod non ſolum ex collatione cum dicta Hexaplaris Editionis verſione, ſed & allegationibus quibusdam priſcorum Patrum perſpicitur; quorum unum, cum-

† Nimirum Pſalmum 62. qui §. præced. inter matutinos primum obtinet locum. * Vide Diſſertationem noſtram de Vitiis LXX. Interpretum Verſioni illatis Cap. 1. §. 5.

eumque antiquiſſimum modo adducam, *Clementem R.* in cujus Epiſtola 1. ad Corinthios in ipſo MS. *Alex.* exarata pag. 51. ſeq. ac pag. 72. Edit. *Junii* prolixa ſatis *Jobi* loca *Romanæ* aliisque Editionibus τῶν ό. magis quàm MS. *Alex.* ſunt conſona. Unde quoad librum *Jobi* Editionem *Romanam* Codici *Alex.* rectè quidem præfert *Morinus* in Epiſtola ad *Patricium Junium*, quæ eſt 54ta inter *Antiquitates Eccleſiæ Orientalis* pag. 281. licet illam huic univerſe præſtare falſo aſſerat, (ut alibi prolixè demonſtravi) ac licet auctoritates etiam pro præſtantia *Romani* quoad ipſum *Jobum* exemplaris ab eodem adductæ rem non conficiant, utpote MS. *Alexandrino* aut recentiores, aut ſaltem non antiquiores. Ecquis vero iſtius in antiquiſſimo Codice noſtro interpolationis *Jobi* eſt auctor, ac quonam ea tempore contigit? Hâc in re ut & mihi, & benevolo Lectori debite ſatisfacerem, haud exiguam impendi operam. Ac primum quidem conſideranda ſeſe mihi offerebat iſta in Scholiis *Romanæ* Editionis ad cap. 32. *Jobi* vers. 11. annotatio: *Origenes*: Ἕτερα ἀντίγραφα μετὰ τὸ, ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων, ἔχει καὶ τούτους στίχους· ἰδοὺ ἤκουσα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἠνωτισάμην ἄχρι συνέσεως ὑμῶν. Quod additamentum cum in *Alexandrino* extet Codice, quanquam uno ſticho comprehenſum, hunc aliam Græcam *Jobi* verſionem, ſeu aliud ſaltem Editionis LXX. Interpretum ἀντίγραφον *Origene* antiquius nobis exhibere, inde colligi poſſe videbatur; cumque *Aquilæ*, *Theodotionis* ac *Symmachi* Fragmenta in Scholiis *Romanis* ac Catenis Patrum hinc inde allegata ab *Alexandrino* Exemplari prorſus ſint diſſona, iſtud ex Editione *Quinta* vel *Sexta* in *Hexaplis* ſeu *Octaplis* poſita † deſcriptum vel interpolatum conjicere in proclivi erat. Atque licet nullæ prorſus *Quintæ* vel *Sextæ* Editionis *Jobi* reperiantur particulæ, quæ conjecturam iſtam confirmare poſſent; in ſolo tamen *Origenis* teſtimonio acquieviſſem, dummodo id ipſius *Adamantii* eſſe conſtitiſſet. Verum ut in edita *Patricii Junii* Catena pag. 488. ita & in octo MSS. *Bodlejanis* aut nullum, aut *Olympiodori* nomen recitato Scholio ad marginem eſt adſcriptum; adeo ut Auctor Annotationis in Editione *Romana* nomen *Origenis* loco *Olympiodori* perperam in MS. Codice legiſſe, vel in ſuo poſuiſſe videatur. Miſſâ itaque factâ Annotatione iſtâ, animum advertebam ad cedro digna *Hieronymi* verba Præfatione in libb. *Paralipomenωn*, ideo notatu digniſſima, quod quaſi clavem ad Auctores interpolationum Verſionis τῶν ό. inveniendos nobis præbeant: *Alexandria & Ægyptus in Septuaginta ſuis Eſychium laudat auctorem; Conſtantinopolis usque Antiochiam Luciani Martyris exemplaria probat; mediæ inter has provinciæ Palæſtinos Codices legunt, quos ab Origene elaboratos*

† *Hieronymus* Comment. in Epiſt. ad Titum cap. 3. ubi *Aquilæ*, *Symmachi*, *Septuaginta*, ac *Theodotionis* verſiones in Hexaplis juxta ſe poſitas dixerat, addit: *Nonnulli vero libri & maxime hi, qui apud Hebræos verſu compoſiti ſunt, tres alias Editiones additas habent, quam Quintam & Sextam & Septimam Translationem vocant, auctoritatem ſine nominibus Interpretum conſecutas.*

Eusebius & Pamphilus vulgaverunt : totusque orbis hac inter se trifaria varietate compugnat. Ut itaque certo cognoscerem, utrum *Hesychius*, à quo vitiatam libri *Judicum* per cunctos fere versus Versionem *Romana* Editione contineri in Epistola ad Clariss. D. *Millium* probavi, *Alexandrinæ* similiter *Jobi* interpolationis esset auctor, hujus libri loca à Patribus *Alexandrinis* allegata consului; sed nulla cum nostro Codice, ubi is à *Vaticano* discrepat, convenire deprehendi: undè continuò *Luciano*, Seculi III. Martyri, interpolationem *Jobi* adscribendam esse conjeci. Atqui cum, *Hieronymo* teste, ejus Exemplaria *Constantinopolis usque Antiochiam probaverit*, citationes Libri *Job* in omnibus, quæ extant, scriptis S. *Joannis Chrysostomi*, prius *Antiocheni*, deinde *Constantinopolitani* Patriarchæ, cum *Romano* ac *Alex.* Exemplari componens, ac ubi hæc discrepant, istas huic sæpius quàm illi consonas deprehendens, ejus rei certior factus sum; nec jam dubito, quin *Alex.* Codex *Lucianæam* LXX. Interpretum Revisionem, ut ita appellare liceat, quoad librum *Jobi* nobis exhibeat.

§. 8. Ut vero benevolus Lector ipse perspiciat, quod de *Chrysostomo* dixi, ita omnino se habere, plurimorum *Jobi* commatum verba prius juxta *Romanam* Editionem, literâ R. designatam, ponam; deinde diversas *Alex.* Codicis litera A. denotati voces, easque ab ipso etiam *Chrysostomo*, quem *Ch.* significat, usurpatas subjungam. Usus autem sum *Frontonis Ducæi* Editionis primæ *Parisiensis* Græco-Latinæ sex prioribus Tomis, & quoad Homilias in Novum Testamentum, exemplari *Saviliano*. Cap. 1. v. 1. ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινὸς ἄμεμπλος δίκαιος θεοσεβής. R. ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπλος δίκαιος ἀληθινὸς θεοσεβής A. Hinc *Ch.* Sermon 2. de justo & beato Job Tom. VI. pag. 87. D. οὗτος ἀληθινὸς, καὶ εὐθέως θεοσεβής. Et continuo pag. 88. A. ὅταν γὰρ ᾖ τὸ ἄμεμπλον, ὅταν τὸ δίκαιον, ὅταν τὸ ἀληθινὸν, τότε ἡ ἀληθὴς ἀπαρτίζεται θεοσέβεια. Eodem c. 1. v. 5. ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν R. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν A. & *Ch.* Serm. 1. de justo & beato Job pag. 81. D. Porro v. 8. κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ. R. κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ. A. *Ch.* Sermon 3. de justo & beato Job pag. 93. A. & Sermon 4. pag. 103. A. Similiter Hom. 23. in Genes. Tom. II. pag. 269. A. τῷ θεράποντι Ἰώβ. Ibidem : οὐκ ἔστι κατ᾽ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπλος ἀληθινός R. οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος δίκαιος ἄμεμπλος ἀληθινός A. Similiter *Ch.* loco cit. in Genes. οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἄνθρωπος· & Lib. I. ad eos qui scandalizati sunt Tom. V. pag. 900. C. ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· licet priori loco paulo antè habeat : οὐκ ἐστι κατ᾽ αὐτὸν ἄνθρωπος· attamen, δίκαιος ἀληθινὸς ubique, perinde ut *Alex.* Confer. cit. Serm. 3. Tom. VI. p. 93. Denique vers. ult. cap. 1. οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου R. οὐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ οὐδὲν ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ A. Similiter *Ch.* Serm. 1. de justo & beato Job pag. 77. B. οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον Κυρίου. Neve ab ipso *Chrysostomo* hoc loco, perinde ut cap. 2. v. 10. vocem χείλεσιν lectam dubites, ecce ipsius commentarium in *Nicetæ* Cate-

Catena Patrum in *Job* à *Patricio Junio* edita pag. 64. ita ſonantem: Τί δέ ἐςιν, ὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν; πολλάκις ὑπὸ τῦ πάθυς συναρπαζόμενοι ῥῆμα ἐκφέρομεν, τῆς διανοίας μὴ συγκατατιθεμένης, ἀλλὰ τὴν γλῶτἰαν τῆς ἀθυμίας συναρπαζύσης. Ἐκεῖνος δὲ ὐδὲ τῦτο πέπονθεν· ἀλλὰ καθαρὰ μὲν ἡ διάνοια βλασφημίας ἦν, καθαρὰ δὲ ἡ γλῶτἰα πονηρῶν ῥημάτων. Cap. 2. v. 6. τὴν ψυχὴν αὐτῦ διαφύλαξον R. τὴν ψυχὴν αὐτῦ διατήρησον A. & *Ch.* in laudata Catena pag. 75. bis. Eodem cap. 2. v. 9. Εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον R. εἰπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον A. *Ch.* Homil. 6. adverſus Judæos Tom. I. pag. 537. D. & Serm. in decollationem *S. Joannis Baptiſtæ* Tom. VI. pag. 282. C. Porro cap. 3. v. 23. Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα R. Θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις, ὗ ἡ ὁδὸς ἀπεκρύβη. A. *Ch.* Homil. in Pſalm. 110. Tom. III. pag. 341. D. Cap. 7. v. 6. Ὁ δὲ βίος μυ ἐςιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς R. Ὁ δὲ βίος μυ ἔςιν ἐλαφρότερος δρομέως A. *Ch.* Parænesi 2. ad *Theodorum* lapſum Tom. IV. pag. 671. D. niſi quod hic habeat pluraliter δρομέων. Atque addit etiam: ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι πρὶν ἢ ςῆναι, μεταπηδῶσιν· ὕτω καὶ αὕτη πρὶν ἢ παραγενέσθαι, ἀφίπἰαται. Quæ verba & in *Nicetæ* Catena Patrum pag. 185. ſeq. leguntur, excepto δόξα pro αὕτη· quamvis ibi altera quoque lectio λαλιᾶς à *Chryſoſtomo* memorata explicetur. Eodem cap. 7. v. 14. Εκφοβεῖς με R. Διατί ἐκφοβεῖς με A. *Ch.* in Catena pag. 189. Poſt plura alia cap. 19. v. 18. εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο R. Εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπείπαντο A. atque inde etiam *Ch.* Sermone contra Ignaviam Tom. II. p. 1067. ἀπείπαντό με οἱ πλησίον μυ. Ulterius cap. 29. v. 17. ἅρπαγμα ἐξήρπασα R. ἅρπαγμα ἐξέσπασα A. *Ch.* Homil. 66. in Genes. Tom. II. pag. 866. D. & Lib. I. ad eos qui ſcandalizati ſunt Tom. V. pag. 900. A. unde & in Comment. apud *Nicetam* in Catena pag. 447. legitur ἐκσπῶν. Cap. 31. v. 31. πλησθῆναι R. ἐμπλησθῆναι A. *Ch.* in modo citata Catena pag. 6. & 477. ac Lib. I. ad eos qui ſcandalizati ſunt pag. 899. Ibid. v. 34. πολυοχλίαν πλήθυς R. πολυοχλίαν λαῦ A. *Ch.* libro proximè citato p. 900. & Homil: *Non eſſe ad gratiam concionandum*, Tom. V. pag. 774. B. Cap. 38. v. 7. ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μυ R. ᾔνεσάν με ἐν φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μυ, καὶ ὕμνησαν A. Similiter *Ch.* Lib. I. ad eos qui ſcandalizati ſunt pag. 872. D. ᾔνεσάν με πάντες ἄγγελοί μυ, καὶ ὕμνησαν φωνῇ μεγάλῃ. Cap. 39. v. 34. νυθετύμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον R. νυθετύμενος καὶ ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίυ A. *Ch.* ὁμιλ λγ′. in Matthæum in fine. Denique cap. 42. v. 5. Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκυόν συ. R. ἕως μὲν ὠτὸς ἀκοῆς ἤκυόν συ A. *Ch.* loco cit. in Matthæum & Sermone contra Ignaviam Tom. II. *Frontonis Ducæi* pag. 1066. Sunt, fateor, alia quædam *Jobi* commata à *Chryſoſtomo* juxta *Romanæ* Editionis tenorem ab *Alex.* diverſum hinc inde allegata; ſed ex iis nihil aliud colligere licet, quàm utroque eum Exemplari uſum eſſe: id quod jam in uno atque altero loco recitato obſervavimus. De cæteris Patribus *Conſtantinopolitanis* atque *Antiochenis*, partim illibata LXX. Interpretum Editione, partim *Luciani* Reviſione identidem uſis, brevitatis ſtudio nihil dico; ſed id ſolum tribus verbis moneo, me in hac Editione verbis *Lucianeis* ad margi-

nem relegatis, priſcas τῶν ό. voces ipſi textui minoribus literis inſertas reſtituiſſe, uti Cap. ſequenti prolixius declarabo : qua ratione non modo nævos Codicis *Alex.* abſtergere, ſed & Lectori gratum facere volui, eidem tam primævam Verſionem, quàm *Luciani* emendationem, ſive corruptelam, uno intuitu conſpiciendam ſiſtens.

§. 9. Quanquam autem edita LXX. Interpretum exemplaria *Alexandrino* quoad librum *Jobi* eo præſtent, quod à *Luciani* interpolationibus fere libera exiſtant ; contra tamen Cod. *Alex.* modo *Romana*, modo aliis Editionibus, quandoque etiam omnibus accuratiorem exhibet lectionem iis in commatibus *Jobi*, quæ laudatus Martyr intacta reliquit, ac eatenus illis præſtantior eſt æſtimandus. Iſta ſingula recenſere, ac MS. *Alex.* præ *Vaticano* præſtantiam in aliis quoque libris haud exiguam probare, prolixioris eſt operæ, quam peculiari Tractatu cōmoda occaſione edendo præſtiti. Jam ad finem hujus capitis properanti mihi vix quicquam, quod ad *Alex.* Exemplaris in hoc Tomo notitiam pertineat, dicendum reſtat, niſi ut quæ minio ſcripta ſunt enumerem, & an pro capitum primordiis ea habenda ſint, diſquiram. Nimirum in libro *Jobi* prima verba uſque ἀπεχόμενος, duobus ſtichis diſtincta, rubro colore apparent exarata : deinde capitum 4. 6. 8. 9. 11. 12. 15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 29. 32. juxta noſtram diſtinctionem verſus 1. nec non ejuſdem cap. 32. vers. 6. & iſtud vers. 17. comma : ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς λέγει· porro cap. 34. vers. 1. & 16. cap. 35. vers. 1. cap. 36. v. 1. & iſtæ verſus 24. voces : μνήσθητι ὅν Ἰώβ· cap. 37. v. 1. usque Κυρίου· cap. 38. vers. 1. & 2. cap. 39. v. 31. 32. 33. cap. 40. v. 1. denique cap. 42. v. 1. & 7. usque Θαιμανίτῃ. Atqui iſta non ſolum noſtrorum capitulorum initiis haud reſpondent, ſed nec ad iſtam, quam in *Nicetæ* Catena Græcorum Patrum à *Junio* edita deſignatam habemus, capitum diſtinctionem quadrant. Ibi enim caput 2. à verſu 7. Capitis 1. ſecundum noſtram diviſionem incipit ; capitis 3. primordium & finis idem eſt quod noſtri. Tria vero Capitula iſta juxta MS. *Alex.* unum tantùm facerent, ſiquidem minium ibi capita diſcerneret. Deinde ut de intermediis nihil dicam, caput ultimum juxta noſtram diviſionem laudata Catena in quinque capitula nempe 29. 30. 31. 32. 33. diviſum ſiſtit ; *Alex.* autem Codex bis ſolum minio illud diſtinguit. Ex quibus colligitur, Librarium noſtrum rubri coloris uſu Capitum diſtinctionem aut non intendiſſe, aut ſaltem malè ad rem attendiſſe, eamque negligenter egiſſe. Sed quicquid de *Jobo* ſtatuatur, in ſequentibus ſane libris Metricis Sole clarius elucet, nullam diviſionis capitulorum rationem iſthic habitam fuiſſe. Quippe in *Proverbiis Salomonis* tres priores ſtichi minio ſunt exarati ; deinde nil rubro colore ſcriptum extat niſi cap. 8. v. 12. primum comma : ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν. At vero *Fulbertus Carnotenſis* inter Teſtimonia Scripturæ Sermoni contra Judæos ſubnexa,

xa, Tom. XVIII. Bibliothecæ Maximæ Patrum pag. 46. col. 2. pericopen capitis 8. à vers. 24. usque 30. tanquam caput 22. allegavit. Posthæc purpurei demum apparent Capitis 25. versus 1. 2. & 3. usque βαθεῖα· adeo ut juxta distinctionem minio factam tria solum scripturæ *Proverbiorum* capita forent statuenda. Cæterum signa Lectionum hujus libri modò in Græca Ecclesia receptarum, quæ recentiori manu, (& quidem *Cyrilli Lucaris*, ut ex ejusdem Epistolæ autographo MS. *Alex.* præfixo colligere est) in margine Codicis nostri facta sunt, nil quicquam vel ad primævum Librarium, vel ad nos pertinent. *Ecclesiastæ Salomonis* soli priores duo versus, tribus comprehensi stichis, rubro colore sunt scripti; ideoque Capitulorum distinctio hîc ne quidem fingi potest. Similiter *Cantici Canticorum* primus tantum versus sive stichus minio est exaratus, nec quicquam postea ipsorum *Salomonis* verborum. Equidem rubro colore apparent inscriptiones, quibusdam hujus libri partibus in medio columnæ seorsim à stichis interpositæ, nempe ἡ νύμφη, & ὁ νυμφίος, quibus voces *Sponsi* & *Sponsæ* discernere voluit Librarius; sed tantam in his ignorantiam vel negligentiam saltem prodidit, ut haud consultum visum fuerit, in ipso Editionis nostræ contextu istis distinctionibus, quarum plures faciendæ, ac quædam aliis in locis ponendæ erant, Lectorem confundere atque perturbare. Ne autem quispiam hoc frustra à me dictum putet, neve nimiùm curiosi omissionis alicujus in notitia *Alex.* Codicis tradenda me insimulent, hoc loco dictas distinctiones recensere placet, quæ ita se habent: Cap. 1. v. 2. ἡ νύμφη. Φιλησάτω με κ. τ. λ. v. 3. ὁ νυμφίος. Διὰ τοῦτο κ. τ. λ. v. 5. ἡ νύμφη. Μέλαινά εἰμι v. 12. ὁ νυμφίος. Νάρδος μου v. 16. ἡ νύμφη. Ἰδοὺ εἶ καλὸς κ. τ. λ. Cap. 2. v. 13. ὁ νυμφίος. Ἀνάστα, ἐλθὲ κ. τ. λ. v. 17. ἡ νύμφη. Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι. Cap. 3. v. 6. ὁ νυμφίος. Τίς αὕτη Cap. 4. v. 16. ἡ νύμφη. Ἐξεγέρθητι Cap. 5. v. 1. ὁ νυμφίος. Εἰσῆλθον v. 3. ἡ νύμφη. Ἐξεδυσάμην κ. τ. λ. Cap. 6. v. 3. ὁ νυμφίος. Καλὴ εἶ v. 9. ἡ νύμφη. Τίς αὕτη κ. τ. λ. Cap. 8. v. 5. ὁ νυμφίος. Ὑπὸ μῆλον κ. τ. λ. *Sapientiæ Salomonis* Apocryphæ duo priores stichi minio sunt exarati; in *Ecclesiastico* autem principium prologi usque ad vocem ἠκολουθηκότων exclusivè, & prima cap. 1. verba, usque σταγόνας ὑετοῦ, rubra apparent. Nihil verò posthæc amplius minio scriptum est præterquam tituli, quibusdam hujus libri partibus hinc inde interspersi; nempe cap. 18. v. 30. ἐγκράτεια ψυχῆς· cap. 20. v. 27. λόγοι παραβολῶν. & cæteri qui in MS. *Alex.* extant: quippe aliqui ibi sunt omissi, ideoque in Editione nostra minori charactere excusi, veluti cap. 23. v. 7. παιδεία στόματος &c. Denique subscriptiones, ut ita appellare liceat, ad calcem librorum, excepto *Ecclesiastico*, miniatis literis sunt scriptæ.

CAP.

CAP. II.

Ratio ac methodus hujus Editionis Pſalmorum aliorumque Librorum Metricorum è Codice

ALEXANDRINO.

Etricorum, qui hoc Tomo continentur, Librorum Editio è Codice *Alexandrino* minùs neceſſaria videri poterat, quod non ſolum horum, perinde ut reliquorum V. T. Librorum, variæ ſive diſcrepantes à *Romana* Editione lectiones in *Waltoni* Bibliis Polyglottis fuerint recenſitæ, ſed quoniam inſuper *Pſalterium* juxta MS. *Alex.* jam anno 1678. *Oxoniæ* in Theatro *Sheldoniano* excudendum curavit Vir doctiſſimus, *D. Thomas Galeus*, poſtea Decanus *Eboracenſis*; atque ſimiliter *Jobi* textum ςιχηρῶς è laudato Codice edidit *Patricius Junius*, *Nicetæ* Catenæ Græcorum Patrum in *Jobum*, *Londini* anno 1637. typis expreſſæ ſubnexum, indeque à *Terentio* anno 1663. *Franeckeræ* in 4to recuſum, ac non ſolum in Capita, ſed & verſus diſtinctum; adjectis ad calcem variis Lectionibus, quas ex Editionibus *Plantiniana*, *Hervagiana* & *Londinenſi* minoris formæ collegit. Verum cum prior laudatorum Duumvirorum munere Scholaſtico aliisque forte negotiis tunc temporis occupatus, ipſemet *Pſalmos* è MS. *Alex.* deſcribere, aut hujus tenori editum Exemplar exactè conſonum reddere haud potuerit, ſed id negotii Juveni cuipiam peragendum dediſſe videatur; ita accidit, ut in *Complutenſem*, quemadmodum ex collatione percepi, textum is *Alexandrinum* transformaturus, plurimas variantes in hoc lectiones per incuriam vel nimiam feſtinationem prætermiſerit, quædam etiam in dicto Codice haud rectè legerit, indeque e. g. Pſalm. 24. v. 3. novam, nec in hoc vel ullo alio τῶν ο'. loco atque Exemplari repertam vocem ἀνοσιοῦντες finxerit. Iſta igitur παροράματα juxta verſus in noſtra Editione deſignatos, (non autem, ut in *Gal.* numerati ſunt) hîc recenſere placet, non ut celeberrimo nomini Viri de Republica literaria quam optimè meriti detraham, aut ipſummet horum Amanuenſis errorum inſimulem; ſed ut Lectori rationem novæ Editionis reddam, neve is hanc noſtram cum altera modo dicta forte conferens, ac tot tantasque

tasque discrepantias in ipso textu animadvertens perturbetur, atque anceps hæreat, quomodo ipsum *Alex.* Autographum habeat. Stichorum autem variationes, utpote minoris momenti, haud indicabo, nec anomalæ vel singularis in *Alex.* Scripturæ aut manifestorum mendorum sive Scribæ *Alexandrini*, sive Typothetæ *Oxoniensis*, hîc mentionem faciam. Istâ autem methodo utar, ut priùs Lectionem Clariss. *Galei*, quem litera G. indicabit, ponam, indeque verba *Alex.* Codicis subjungam, quem A. significabit, ac ubi hic *Hebræo* textui consonus est, H. insuper addam.

DAVIDIS.

Psalm. 2: 13. ἐπ' αὐτῷ G. ἐπ' αὐτῷ A. 4: 8. οἴνυ G. καὶ οἴνυ A. H. 5: 12. οἱ ἀγαπῶντες G. πάντες οἱ ἀγαπῶντες A. 6: 11. ταραχθείησαν G. ταραχθείησαν σφόδρα A. H. 7: 6. δόξαν G. τὴν δόξαν A. 7. ἐχθρῶν συ G. ἐχθρῶν μυ, ut ex spatio crasæ literæ μ colligitur, A. H. 8: 9. τρίβοις G. τρίβυς A. 9: 5. τὴν δικαιοσύνην G. δικαιοσύνην A. H. 7. αὐτῷ G. αὐτῶν A. H. 15. ἀγαλλιάσω G. ἀγαλλιάσομαι A. 23. ἐν πυρίζεται G. ἐμπυρίζεται A. contra quàm solet. 24. εὐλογεῖται G. ἐνευλογεῖται A. 25. τῆς γῆς G. τῆς ὀργῆς A. H. 29. ἐν ἐνέδρᾳ G. ἐνέδρᾳ. A. 30. Verba ἐν ἀποκρύφῳ usque ad ἐνεδρεύει desunt in *Alex.* quæ idcirco uncis inclusit G. 37. καὶ τὸν αἰῶνα G. καὶ εἰς τον αἰῶνα A. 11: 1. ψαλμός G. εἰς τὸ τέλος ψαλμός A. H. 4. ἐξολοθρεύσει ... μεγαλοῤῥήμονα G. ἐξολεθρεύσει ... μεγαλορήμονα A. 5. παρ' ἡμῖν G. παρ' ἡμῶν A. 8. φυλάξαις ... διατηρήσαις G. φυλάξεις ... διατηρήσης (pro διατηρήσεις) A. 13: 5. ὅτι Κύριος G. ὅτι ὁ Θεός A. H. 13: 3. octo stichi à τάφος usque ὀφθαλμῶν αὐτῶν non extant in *Alex.* uti quidem ipse G. in Præfatione monuit. 14: 1. ἁγίῳ G. τῷ ἁγίῳ A. 3. καὶ ὐκ G. ὐδὲ A. 15: 6. ἐπέπεσε ... κρατίστοις μυ G. ἐπέπεσαν ... κρατίστοις, absque μυ, A. H. 16: 1. τῷ Δαὶδ G. τῦ Δαυίδ A. 8. φύλαξόν με Κύριε G. φύλαξόν με A. H. 17: 3. καὶ ἀντιλήπτωρ G. ἀντιλήμπτωρ, absque καὶ, A. H. 4. τὸν Κύριον G. Κύριον A. H. 9. καταφλογήσεται G. κατεφλόγισεν A. 10. ὐρανὺς G. ὐρανόν A. 26. ὅσιος ἔσῃ G. ὁσιωθήσῃ A. 32. ἡ τίς G. καὶ τίς A. H. 37. ἠσθένησε G. ἠσθένησαν A. H. 44. ῥῦσαί με ἐξ G. ῥύσαιτέ (pro ῥύσεται) με ἀπὸ A. Ibid. ὃν ὐκ G. ὃς ὐκ A. 45. ἐπήκυσάς μοι G. atque ita etiam *Waltonus* in Bibl. Polyglot. sed ἐπήκυσάς μυ A. Ibidem υἱοὶ G. οἱ υἱοί A. 18: 7. τῆς θέρμης G. τὴν θέρμην A. 19: 9. ἔπεσον G. ἔπεσαν A. 20: 3. θέλησιν G. δέησιν A. 10. ὅτι θήσεις G. θήσεις A. H. 11. τῆς γῆς G. γῆς A. 21: 3. ἡμέρας G. ἡμέρας πρός σὲ A. 10. ἐκσπάσας G. ὁ ἐκσπάσας A. 14. ἁρπάζων G. ὁ ἁρπάζων A. 20. βοήθειάν συ ἀπ' ἐμῦ G. βοήθειάν μυ A. H. 24. τὸν Κύριον G. Κύριον A. H. Ibid. φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτῦ G. φοβηθήτωσαν αὐτὸν A. 31. σπέρμα μυ G. nec non *Walton.* σπέρμα αὐτῦ A. 22: 5. ὡσεὶ G. ὡς A. 23: 3. ἤ τις G. καί τις A. H. 24: 1. εἰς τέλος ψαλμός G. ψαλμός A. H. 2. καταγελάτωσάν με G. καταγελάτωσάν μυ A. 3. πάντες ἀνοσιῦντες G. πάντες οἱ ἀνομῦντες A. 7. μνήσθητί μυ σύ G. μνήσθητί μυ, absque σύ, A. 11. ἕνεκεν G. ἕνεκα A. 25: 1. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. τῦ Δαυίδ A. H. Ibid. κρῖνόν μοι G. κρῖνόν με A. H. 26: 2. ἔπεσον G. ἔπεσαν A. 27: 1. τῷ Δαυίδ G. τῦ Δαυίδ A. 2. τὸν ἅγιον G. ἅγιον A. H. 28: 5. καὶ συντρίψει G. συντρίψει A. 32: 1. ἐν Κυ-

ἐν Κυρίῳ G. ἐν τῷ Κυρίῳ A. 3. ψάλατε αὐτῷ G. ψάλατε A. H. 15. εἰς πάντα G. πάντα A. 20. ἡ δὲ ψυχή G. ἡ ψυχή A. H. 33 : 6. προσέλθετε G. προσέλθατε A. 7. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 16. ἐπὶ δικαίοις G. ἐπὶ δικαίους A. 34 : 8. ἐλθέτω . . . γινώσκει G. ἐλθάτω . . . γινώσκουσιν A. 11. ἀναςάντες μοι G. ἀναςάντες A. H. 12. ἀνταπεδίδοσαν G. ἀνταπεδίδοσαν A. 19. μισοῦντές με G. μισοῦντες A. 35 : 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ ψαλμός A. 36 : 6. μεσεμβρίαν G. μεσημβρίαν A. 15. τὰς καρδίας G. τὴν καρδίαν A. H. 24. χεῖρα αὐτῷ G. χεῖρα αὐτοῦ A. H. 37 : 20. μισοῦντές μοι G. μισοῦντες A. 21. ἀγαθωσύνην. G. δικαιοσύνην A. 38 : 8. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 39 : 3. ἰλύος G. ὕλεως A. 40 : 6. εἶπον G. εἶπαν A. 41 : 5. τοῦτο G. ταῦτα A. H. 11. ἐχθροί G. οἱ ἐχθροί A. 42 : 5. ἐξομολογήσομαι G. ὅτι ἐξομολογήσομαι A. H. 43 : 6. κερατιοῦμεν G. κερατιοῦμεν A. 18. τῇ διαθήκῃ G. διαθήκῃ A. 44 : 5. ἔντεινε . . . πραότητος G. ἔντεινον . . . πραΰτητος A. 9. εὔφραναν G. ηὔφραναν A. 10. βασιλέων G. βασιλέως A. 12. κύριος G. ὁ κύριος A. 15. αἱ πλησίον G. οἱ πλησίον. A. 17. οἱ υἱοί σου G. σοι υἱοί A. 45 : 1. τῷ Δαυὶδ G. τοῦ Δαυὶδ A. 4. ἐταράχθησαν G. ἐταράχθη A. 6. καὶ οὐ G. οὐ A. H. 8. Ἰακὼβ G. Ἰακώβ. Διάψαλμα A. H. 47 : 9. αἰῶνα G. τὸν αἰῶνα A. 48 : 3. υἱοί G. οἱ υἱοί A. 10. οὐκ G. ὅτι οὐκ A. 12. γαιῶν G. γαιῶν αὐτῶν A. 49 : 3. ἐνώπιον G. ἐναντίον A. 6. ὁ Θεὸς G. Θεός A. H. 15. δοξάσεις με. G. δοξάσεις με. Διάψαλμα A. quamvis hæc vox ultimo ſequentis ſtichi verbo Θεὸς annexa eſſe videatur; unde & in G. Edit. ibi excuſum legitur. 18. μοιχοῦ G. μοιχῶν A. H. 80 : 2. βοηθῷ G. τῷ βοηθῷ A. 81 : 3. κρίνατε G. κρίνετε A. 5. σαλευθήτωσαν G. σαλευθήσονται A. H. 82 : 8. ἀλλόφυλοι G. καὶ ἀλλόφυλοι A. 13. εἶπον G. εἶπαν A. 15. φλὸξ ἡ κατακαύσει G. φλὸξ κατακαύσαι A. H. 16. συνταράξεις G. ταράξεις A. 83 : 6. ᾧ ἐςιν G. οὗ ἐςιν A. 10. εἰς τὸ G. ἐπὶ τὸ A. 11. οἰκεῖν με G. οἰκεῖν A. H. 12. ἔλεος G. ἔλεον A. Ibid. οὐ ςερήσει G. οὐχ ὑςερήσει A. 13. Κύριε ὁ Θεὸς G. Κύριε A. H. 84 : 12. καὶ δικαιοσύνη G. δικαιοσύνη A. 85. in titulo προσευχὴ τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. vers. 4. πρὸς σὲ G. πρὸς σὲ κύριε A. H. 11. ἐν τῇ ὁδῷ . . . ἐν τῇ ἀληθείᾳ G. τῇ ὁδῷ . . . τῇ ἀληθείᾳ A. 15. Θεός μου G. Θεός A. H. 86 : 4. τῶν Αἰθιόπων G. Αἰθιόπων A. H. 87 : 3. εἰσελθέτω G. εἰσελθάτω A. 12. τῷ τάφῳ G. τάφῳ A. 18. ὡσεὶ G. ὡς A. 88 : 11. βραχίονι G. τῷ βραχίονι A. 32. βεβηλώσωσιν G. βεβηλώσουσιν A. 34. ἀπ' αὐτῶν G. ἀπ' αὐτοῦ A. H. 36. ἁγίῳ G. τῷ ἁγίῳ A. 45. καθαρισμοῦ αὐτοῦ G. καθαρισμοῦ αὐτὸν A. 46. αἰσχύνην G. αἰσχύνην. Διάψαλμα A. H. 47. ἀποςρέψεις G. ἀποςρέφεις A. 89 : 1. Μωσῆ G. τῷ Μωσῆ A. H. 4. ἡμέρα G. ἡ ἡμέρα A. 8. ἐναντίον G. ἐνώπιον A. 14. ἐλέους σου Κύριε G. ἐλέους σου A. H. 16. ἡμᾶς G. τοὺς υἱοὺς αὐτῶν A. H. XC. in titulo, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις G. Non extat in A. & H. 2. καὶ ἐλπιῶ G. ἐλπιῶ A. H. 6. ἐν σκότει διαπορευομένου G. διαπορευομένου ἐν σκότει A. 10. ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματι G. ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματι A. 15. ἐξελοῦμαι G. καὶ ἐξελοῦμαι A. 92. in titulo, προσαββάτου . . . κατῴκιςαι G. σαββάτου . . . ἐκατῴκισαι A. 13. ὡσεὶ κέδρος G. ὡς ἡ κέδρος A. 93 : 13. αὐτὸν G. αὐτῷ A. H. 16. τοῖς ἐργαζομένοις G. τοὺς ἐργαζομένους A. 23. ὁ Θεός G. ὁ Θεὸς ἡμῶν A. H. 94. in titulo, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις G. Non eſt in A. H. 95 : 4. ὑπὲρ πάντας G. ἐπὶ πάντας A. 96. tit. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίςαται· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραί-

Ἑβραίοις G. τῷ Δαυίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσαται A. 3. ἐνώπιον G. ἐναντίον A. 5. Ἐτάκησαν τὰ ὄρη G. τὰ ὄρη ἐτάκησαν A. H. 8. ἡ Σιών G. Σιών A. H. 11. εὐφροσύνη G. & *Walt.* εὐφροσύνην A. 97 : 1. αὐτόν G. αὐτῷ A. H. 98 : 1. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 99 : 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. ψαλμός A. H. Ibid. τῷ Θεῷ G. τῷ Κυρίῳ A. H. 2. & 4. εἰσέλθετε G. εἰσέλθατε A. 100 : 3. προετιθέμην G. προεθέμην A. 5. τῶν πλησίον G. τοῦ πλησίον A. H. 8. ἀπέκτεινον G. ἀπέκτενον A. 101 : 2. ἐπάκουσον G. εἰσάκουσον A. 8. δώματος G. δώματι A. 16. ὄνομα Κυρίου G. ὄνομά σου Κύριε A. quamvis recentiori manu super ſpatio raſo ſcriptum, adeo ut priùs habuiſſe videatur ὄνομα Κυρίου. 102 : 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. τῷ Δαυίδ A. H. 3. πάσας τὰς ἀνομίας G. πάσαις ταῖς ἀνομίαις A. H. 5. ἐμπιμπλῶντα G. ἐμπιπλῶντα A. 10. ἀνομίας . . . ἁμαρτίας G. ἁμαρτίας . . . ἀνομίας A. H. 13. In priori ſticho, ᾠκτείρησεν G. οἰκτείρει A. 17. υἱοῖς G. υἱοὺς A. 20. ἄγγελοι G. & *Walt.* οἱ ἄγγελοι A. 103. in titulo, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως G. Non eſt in A. & H. 8. τὸν τόπον G. τόπον A. H. 13. χορτασθήσονται G. χορτασθήσεται A. H. 17. ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία G. ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία A. 21. παρὰ τῷ Θεῷ G. παρὰ τοῦ Θεοῦ A. H. 28. ἀνοίξαντος G. ἀνοίξαντος δὲ A. 33. ζωῇ G. τῇ ζωῇ A. 35. ἐκλείποιεν G. ἐκλείποισαν A. 104 : 10. αὐτόν G. αὐτήν A. 13. διῆλθεν G. διῆλθον A. H. 20. λαοῦ G. λαῶν A. H. 37. ὁ ἀσθενῶν G. ἀσθενῶν A. H. 45. ἐκζητήσωσιν G. ἐκζητήσουσιν A. 105 : 10. ἐχθρῶν G. ἐχθροῦ A. H. 12. ᾔσαν G. ᾔνεσαν A. 13. ἐπιλάθοντο G. ἐπελάθοντο A. 20. ἐσθίοντος G. ἔσθοντος A. 21. καὶ ἐπελάθοντο G. ἐπελάθοντο A. H. Ibid. σώζοντος G. τοῦ σώζοντος A. 38. ἐν αἵμασιν G. ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν A.

Verſus 39. καὶ ἐμιάνθη usque ad finem, omiſſus eſt in *Alex.* occaſione recurrentis finalis vocis αὐτῶν. 106 : 23. ποιοῦντες G. οἱ ποιοῦντες A. 107 : 3. ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, non eſt in *Alex.* neque in *Hebræo.* 108 : 13. ἐξαλειφθείη G. ἐξαλειφθήτω A. 14. contrà, ἐξαλειφθήτω G. ἐξαλειφθείη A. 21. Κύριε G. Κύριε κύριε A. H. 23. ἀντανῃρέθην G. ἀντανῃρέθην A. 29. αἰσχύνην G. αἰσχύνην αὐτῶν A. H. 115. verſus 15. τὰς εὐχάς κ. τ. λ. non extat in *Alex.* ac in *Hexaplari* Editione cum ※ eſt inſertus. 116 : 1. ἐπαινεσάτωσαν G. & *Walt.* καὶ ἐπαινεσάτωσαν A. nam καὶ interiori margini eſt adſcriptum. 117 : 4. Κύριον G. τὸν Κύριον A. 7. κἀγώ G. καὶ ἐγώ A. 24. ἡ ἡμέρα G. & *Walt.* ἡμέρα. A. 118 : 17. ζῆσόν με G. ζήσομαι A. H. 18. θαυμάσια G. τὰ θαυμάσιά σου A. 41. τὸ λόγιον G. λόγιον A. 48. ἠγάπησα G. ἠγάπησα σφόδρα A. ut vers. 47. 62. ἐξομολογήσασθαι G. τοῦ ἐξομολογήσασθαι A. H. 64. ἐλέους σου Κύριε G. ἐλέους Κυρίου A. 67. ἐφύλαξα G. & *Walt.* ἐγὼ ἐφύλαξα A. 72. ἀγαθός G. ἀγαθόν A. H. 77. ζήσομαι G. ζῆσόν με A. 83. ὡς G. ὡσεί A. 91. σύμπαντα G. τὰ σύμπαντα A. H. 109. χερσί σου G. & *Walt.* χερσίν μου A. H. 171. ἐξερεύξεται G. ἐξερεύξονται A. H. 173. χείρ G. ἡ χείρ A. 120 : 3. δῴη G. δῴης A. 5. φυλάξοι G. φυλάξει A. Ibid. σκέπη σοι G. σκέπη σου A. H. 121 : 4. τοῦ Ἰσραήλ G. τῷ Ἰσραήλ A. 126 : 1. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 5. fin. αὐτοῦ G. αὐτῶν A. 128 : 3. νώτῳ μου G. μου omittit A. 130 : 2. ἀνταποδώσεις G. ὡς ἀνταποδώσεις A. H. 134 : 8. ὡς G. ὅς A. 18. οἱ ποιοῦντες G. πάντες οἱ ποιοῦντες A. Ibid. πάντες G. καὶ πάντες A. 137 : 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. τῷ Δαυίδ A. H. 3. δυνάμει σου G. δυνά-

G. δυνάμει A. H. 138: 1. τῷ Δαυὶδ G. εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ A. H. 4. δόλος G. λόγος ἄδικος A. H. nisi quod ἄδικος perperam sit additum. 9. ἀναβάλοιμι G. ἀναλαβω A. H. 11. τὸ σκότος G. σκότος A. H. Contrà v. 12. σκότος G. τὸ σκότος A. 13. νεφρούς μου G. νεφρούς μου, Κύριε A. 15. κρυφῆ G. ἐν κρυφῆ A. H. Ibid. κατωτάτοις G. τοῖς κατωτάτοις A. 16. εἶδον G. εἴδοσαν A. Ibid. ἡμέραι G. ἡμέρας A. 20. ἐρισταὶ ἐστε G. ἐρεῖς A. Mox, διαλογισμούς G. διαλογισμόν A. H. 21. ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς G. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς A. H. 23. καὶ εἰ G. καὶ ἴδε εἰ A. H. 139: 1. ψαλμὸς G. εἰς τὸ τέλος ψαλμός A. H. 5. διελογίσαντο G. ἐλογίσαντο A. 6. παγίδα μοι. Διάψαλμα G. παγίδα μοι A. H. Ibid. σχοινίοις . . . παγίδα . . . σκάνδαλα G. σχοινία . . . παγίδας . . σκάνδαλον A. 9. Διάψαλμα G. Non est in A. 11. καὶ οὐ μὴ G. οὐ μὴ A. H. 13. τῶν πτωχῶν G. τοῦ πτωχοῦ A. H. 140: 6. κριταί G. κραταιοί A. 7. ἐῤῥάγη G. διεῤῥάγη A. 8. Κύριε G. Κύριε, κύριε A. H. 10. αὐτῶν G. αὐτοῦ A. H. 141: 1. προσευχόμενον G. προσευχή A. H. 3. δέησιν G. δέησίν μου A. H. 5. καὶ οὐκ ἦν G. ὅτι οὐκ ἦν A. 6. μέρις μου εἶ G. μέρις μου A. H. 8. ὀνόματί σου G. ὀνόματί σου Κύριε A. 142: 1. ὁπότε κατεδίωξεν αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ G. ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωξεν A. 5. ἐμελέτησα G. καὶ ἐμελέτησα A. 9. πρὸς σὲ G. ὅτι πρὸς σὲ A. 10. ἀγαθόν G. ἅγιον A. 11. Ἕνεκεν G. Ἕνεκα A. 143: 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. H. 3. λογίζῃ αὐτῷ G. λογίζῃ αὐτόν A. H. 5. οὐρανούς G. οὐρανούς σου A. H. 14. πλατείαις G. ἐπαύλεσιν A. 144: 5. τὴν . . . δόξης G. καὶ τὴν . . . τῆς δόξης A. Ibidem ἁγιωσύνης G. ἁγιωσύνης σου A. H. 14. ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις G. ἐν τοῖς λόγοις A. 15. ὅτι ὀφθαλμοί G. οἱ ὀφθαλμοί A. H. vers. 16. τὴν χεῖρα G. τὰς χεῖρας A. 19. εἰσακούσεται G. ἐπακούσεται A. 145: 2. τῇ ζωῇ G. ζωῇ A. H. 3. ἐπὶ υἱούς G. καὶ ἐπ' υἱούς A. 4. διαλογισμοὶ αὐτοῦ G. διαλογισμοὶ αὐτῶν A. 146: 1. Ἀλληλούϊα G. Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου A. 2. τὰς G. καὶ τὰς A. 6. γῆς G. τῆς γῆς A. 9. διδόντι G. καὶ διδόντι A. 11. καὶ ἐν τοῖς G. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς A. 147: 1. Ἀλληλούϊα G. Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου A. Ibid. ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός G. ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός A. H. 5. (vers. 16. in G.) διδόντος χιόνα αὐτοῦ G. τοῦ διδόντος χιόνα, absque αὐτοῦ, A. H. 7. (18. in G.) ἐξαποστελεῖ G. ἀποστελεῖ A. 8. (19. in G.) ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον G. ἀπαγγέλλων quoque retentum in Bibl. Polyglottis. ἀπαγγέλλων τὸν λόγον A. 148: 12. πρεσβύτεραι G. πρεσβῦται A. 13. ἐξομολόγησις G. ἡ ἐξομολόγησις A. 149: 4. τῷ λαῷ G. λαῷ A. H. 9. ἔσται G. ἐστιν A.

§. 2. *Jobi* quidem Editionem longè accuratiorem nobis dedit *Patricius Junius*; attamen hujus quoque oculum & industriam, licet maximam, fefellerunt, sive fugerunt, quædam aliter in Codice *Alex.* scripta, quàm typis sunt excusa. Atque horum itidem Catalogum, omissis manifestis sphalmatibus ac anomalis sive obsoletis Scripturis, nec non stichorum differentiis, modò subjungo, litera I. *Junii* Editionem designans, & τῷ *Walt.* *Waltoni* Biblia Polyglotta indigitans, utpote in quibus subinde iidem occurrunt errores, à *Huisso*, variarum Lectionum *Alex.* collectore, pariter ac à *Junio* commissi.

JOBI.

JOBI.

Cap. 1. Vers. 3. τρισχίλιαι I. τρισχίλιοι A. 12. ἀλλ' αὐτῦ I. ἀλλὰ αὐτῦ A. 15. αὐτάς I. αὐτὺς A. 2: 11. Βαλδὰδ I. Βαλδάς A. 6: 17. τακεῖσαι I. τακεὶς A. 7: 8. ὐκέτι εἰμί I. & *Walt.* Sed ὐκ εἰμί A. & H. 9: 17. πεποίηκεν I. μοι πεποίηκεν A. 29. ἐπεὶ δὲ I. ἐπειδὴ A. H. 32. ὦ I. ὁ A. 11: 12. ἴσα I. Non est in A. 13: 8. γίνεσθε I. γενέσθαι A. 10. θαυμάσεσθαι I. θαυμάσετε A. 14: 13. τάξῃ μυ I. τάξῃ μοι A. H. 15: 17. ἀναγγελῶ I. ἀναγγέλλω A. 30. μαράναι I. μαρανεῖ A. 19: 3. καταλαλεῖτέ μυ I. καταλαλεῖτέ με A. 14. εἰδότες I. ἰδόντες A. Contrà 19. ἰδόντες I. ἰδότες (i. e. εἰδότες A. H. Vers 16. prius δὲ omisit I. 20. ὀδοῦσιν I. ὀδύναις A. 28. εὑρήσομεν I. εὕρησον A. 20: 7. ἰδόντες I. ἰδότες (εἰδότες) A. 18. ἀκατάποτον I. ἀκαταπάτητον A. 20. ἔσαι I. ἔςη A. 24. χάλκειον I. χάλκαιον (i. e. χάλκεον) A. 21: 33. ἀναρίθμητοι I. & *Walt.* ἀριθμητοί A. quamvis perperam omnino. 22: 8. ἐκοίμισας I. ἐκόμισας A. 15. ἐπάτησαν I. ἐπανέςησαν A. 26. ἐν παῤῥησίᾳ ἔσῃ I. ἐνπαῤῥησιάσῃ A. (pro quo in *Walt.* B. P. malè, ἐν παῤῥησίᾳ σῇ) ab ἐμπαῤῥησιάζομαι· licet hoc minus usitatum sit quàm simplex παῤῥησιάζομαι. 23: 12. τὰ ῥήματα I. ῥήματα A. H. 24: 4. ἐξέκλιναν I. ἐξέκλινον A. 20. ἀσεβὴς I. ἄδικος A. 21. ἐπώκτειρεν I. ἐποίκτειρεν A. 25: 4. οὐδ' ἀνὸς ὐ καθαρὲς I. & *Walt.* quorum ille ὐρανὸς reponendum, in margine annotavit. Sed ὐδ' ἄνθρωπος legendum est, licet Scriba signum abbreviationis super ανος ponere neglexerit. Mox vers. 5. σελήνη δὲ συντάσσει I. & *Walt.* σελήνην δὲ συντάσσει A. 26: 7. βορέαν I. & *Walt.* βορέᾳ A. 27: 6. προσέχων I. προέχων A. 7. ἐπανιςάμενοι I. ἐπανιςανόμενοι A. 28: 17. ὐκ I. ὐχ A. 21. ἐκρύβη I. ὐκ ἐκρύβη A. 27. εἶδεν I. ἰδὼν A. 29: 6. ἐχέετο I. ἐχεῖτο A. 30: 20. κατενόησάν με I. κατενόησάν μοι. 31: 6. Ἔςαμαι I. εἴςαμε (i. e. ἰςᾷ με) A. H. 37: 22. εἰσακύσει I. εἰσακύει A. 38: 6. ἐπὶ τίνος I. ἐπὶ τίνος δὲ A. 39: 24. σημάνῃ ὐ I. σημανεῖ A. licet perperam. 42: 8. ὑπὲρ ὑμῶν I. περὶ ὑμῶν A. 11. παρ' αὐτῷ I. αὐτῷ A. 16. ἔζη I. ζῇ A. In Appendice: ἐν τοῖς ὁρίοις Ἰδουμαίας I. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας A. Mox, Ζαρὲ I. Ζαρὲθ A. Item, Σεπφὼρ I. Σεμφὼρ A.

§. 3. Quod attinet diligentissimi *Huissi* παροράματα in variis Lectionibus MS. *Alexandrini*, quas *Waltoni* Biblia Polyglotta per omnem paginam ad calcem textûs τῶν ό. (juxta Edit. *Romanam* aut potius *Parisiensem* Græco-Latin.) subnexas exhibent; horum aliqua in libro *Psalmorum* & *Jobi* commissa, inter errores *Galei* & *Junii* obiter memoravi; reliquorum autem in quibus *Huissus* tam à laudatorum Duumvirorum, quàm à nostra Editione discrepat, catalogum dare haud necessarium duco, quod absque eo benevolus Lector facilè sibi persuasurus sit, non nos ambos, sed illum solum vel Typothetam erraße. Quocirca ista tantummodo loca, in quibus *Salomonis* ac duorum insuper Apocryphorum hujus Tomi librorum textus juxta MS. *Alexandrinum* in Bibliis Polyglottis haud accurate est expressus, hîc recensere placet.

PROVERBIORUM.

Cap. 1. v. 15. præpositio ἐν unà cum sequenti ὁδῷ excludi debebat,

 cum

cum in *Alex.* non legatur. Vers. 16. τρέχουσιν habet MS. 4: v. ult. προάξαι. 5: 8. προθύραις, pro πρὸς θύραις vel προθύροις. 7: 5. ἐμβάλληται. 9. Verbum ἤ occasione ultimæ literæ η in MS. est omissum. 25. lege ἀτραποῖς. 10: 12. καλύψει juxta *Hebræum* habet MS. 22: 29. μὴ παρεστάναι. 23: 32. αὐτοῦ ὁ ἰός. 25: 22. vocem πυρὸς omittit *Alex.* 26: 19. οὕτω est in MS. ac ibidem δὲ φωραθῶσιν legendum, non δ᾽ ἐφωραθῶσιν, ut in Bibl. Polygl. male est expressum. 28: 2. διὰ ἁμαρτίας habet *Alex.* 31: 14. συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον.

ECCLESIASTÆ.

Cap. 3. v. 20. ἐπιστρέφει MS. juxta *Hebræum.* 5: 17. ἰδοὺ ὃ ἴδον, itidem ut in *Hebræo.* 7: 8. εὐτονίας. 8: 17. σὺν πάντα, & 9: 1. bis σὺν πᾶν.

CANTICI CANTICORUM.

Cap. 1. v. 8. in fine ποιμένων MS. juxta *Hebræum.* 8: 1. ἐξουδενήσουσιν. 8. ἄν. 11. ἐγενήθην.

SAPIENTIÆ SALOMONIS.

Cap. 1. v. 2, πιστεύουσιν MS. quanquam malè, nisi μὴ omittatur; quomodo Vet. Interpres: *eis qui fidem habent in illum.* 2: 12. παιδιᾶς *juventutis* MS. rectè, non παιδείας *disciplinæ*, uti quidem & V. Interpres legit, ac omnes Editt. perperam habent. 3: 9. ὁσίοις, (non θείοις.) 13. ψυχῶν αὐτῶν. 7: 4. ἀνεστράφην. 11: 14. εὐεργετημένους. 18. ἢ πλῆθος. 19. λιχμωμένους. 12: 5. μύστας. 13: 6. ἀλλ᾽ ὅμως malè excluditur in Bibl. Pol. cum extet in MS. 14: 4. ἂν non est in *Alex.* 14. τὸν κόσμον habet MS. 25. 26. ἀπιστία, τάραχος, ἐπιορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, χάριτος ἀμνηστία legitur in *Alex.* 15: 12. καὶ ἐκ κακοῦ. 16: 6. σύμβολον. 18: 7. προσδεχθῇ. 16. δὲ ἐπὶ γῆς.

ECCLESIASTICI.

In Prologo, sticho 7. in MS. est συγχρονήσας (pro συγχρονίσας) non συνχρονήσας, ut alibi habere solet. Ibid. sticho 8. ἀγαγόντα. Cap. 1. v. 6. πανουργήματα. v. 26. ἐπιθυμήσας. 4: 16. ἐὰν (non ὃ ἄν.) 17. μετ᾽ αὐτοῦ. 18. εὐφραίνει. 6: 35. ἐκφυγέτωσαν. 7: 27. δυνάμει σου. 9: 11. τίς ἔσαι. 10: 13. priùs scriptum fuit, ἀρχὴ ὑπερηφανία ἁμαρτίας· sed postea Librarius errorem animadvertens, postremo σ. raso, hanc literam voci ὑπερηφανία adscripsit, ita ut ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία legi voluerit: quam lectionem cum insuper ipsa constructio suadeat, & proximè præcedentia confirment, in Editione nostra pariter exprimere placuit. Eodem cap. 10: 27. ἢ ante δοξαζόμενος abest ab *Alex.* & abesse debet. 11: 12. ἰσχύι rectè MS. 13: 11. ἰσηγορεῖσθαι. 15: 3. ποτιεῖ. 20: 9. εὐωδία. 27. προσάξει. 21: 10. ἐσχάτων. 15. τῶν ὤτων. 24. ἀτιμίαν. 23: 20. τελεσθῆναι. 25: 9. διηγούμενος nam ι eadem, uti videtur, manu superscriptum est. 27: 27. αὐτά. 29: 1. δανειεῖ· & v. 2. δάνεισον. Atqui δανίζω aliquando scriptum reperiri, notârunt Lexicographi. v. 5. χεῖρας. 30: 14. περὶ ὑγίας, id est, ὑγείας. Cap. λϛ΄. (in *Complut.* Edit. 35.) 19. τα ἐνθυμήματα. Cap. λε΄. (in *Complut.* 32.) titulus, Περὶ ἡγουμένων, non est in *Alex.* Cap. 36: 17. οἰκετῶν MS. 37: 11. πάσης deest. 41: 2. ἐν ἰσχύι MS. 45: 25. υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα. 51: 12. καὶ ἐξελοῦμαι ἐκ χειρὸς

πονη-

πονηρȣ̃, καὶ ἐξειλȣμαι, (id est ἐξείλȣ με) non εὖ ἰδοῦμαι, uti malè prorsus in Bibl. Polygl. expressum. Nimirum postrema, καὶ ἐξείλȣ με, ad emendanda priora, καὶ ἐξελȣ̃μαι, forte in margine erant posita, deinde vero textui haud suo loco inserta.

§. 4. Methodum in editis hoc Tomo libris Metricis eandem, quam in reliquis, observavi; ita nempe, ut exemplar *Alexandrinum* verbatim & exactè ad literam, quoad ejus fieri potuit, expressum dederim, ac sicubi id vitio vel defectu laborare videretur, emendationes atque supplementa minori charactere excudi, vitiatam vero *Alex.* scripturam insuper ad marginem apponi curaverim: exceptis manifestis Scribæ erroribus, nec non peculiaribus ac obsoletis scribendi modis, quos hoc potiùs loco indicandos duxi, ne benevolus Lector in ipsa sacri textus lectione frequenter, & sæpe frustra turbatus impediretur. Primò igitur sphalmata Codicis *Alex.* recensebo, quæ excerpere mihi quidem permolestum, & tamen desiderio quorundam κριτικωτάτων satisfaciendum fuit; qui haud inanem prorsus hanc operam fore rati sunt, siquidem is qui ingenio pollet, istiusmodi vitia horumque occasionem bene pensitans, eadem vel similia aliis in libris commissa inde deprehendere, ac facilius corrigere queat. Brevitatis autem causa vitiosam lectionem *Alexandrinam* solùm ponam, haud addita rectiori, (quæ in ipsa Editione nostra dictis locis videri potest,) nisi ubi non ita facile patet, ad quam vocem sacri textus sphalma pertineat.

DAVIDIS.

Psalm. 2: 9. ὡ σκεύη. 3: 7. κύκλων. 7: 5. ἀνταπέδωκας τοῖς ἀνταποδίδοσιν . . ἀποπέσοιν. v. 13. σίλβοσιν. 11: 3. voces καὶ ἐν καρδίᾳ perperam bis scriptæ sunt, indeque semel recenti calamo expunctæ. 13: 3. ἠχρεώθησαν. 15: 3. τα θέλημα. 16: 11. ἐκλείναι. 15. τῷ προσώπȣ. 17: 20. in fine malè è versu 18. repetita sunt verba: ῥύσεταί με usque μισȣ́ντων με, ideoque à me omissa. 20: 12. ἐκκλιναν. 21. 10. ἐκπαίσαις. 22: 4. ἡ ῥάβδον. 23: 1. τῆς μιᾶ. 2. ἡτοίμασας ἐν αὐτήν. 4. ἄλαβεν ἐπὶ ματαίως. 24: 5. τῇ ἀληθείαν. 15. ἐκπάσει. Confer suprà Psalm. 21. 26: 1. τȣ̃ χριωθῆ. 12. ἐπανάστησαν. 27: 3. vocem ἀδικίαν omisit Scriba, licet articulum posuerit. 5. συνῆκα . . χειρῶν αὐτων. 29: 7. παρόχȣ. 30: 9. εὐρυχῷ. 10. πατρ. 11. ον ὀδύνη. 31: 10. ἐπὶ Κύριον bis scriptum. 33: 3. ἐπαινεθήσεται. 34: 10. ῥυόμενον. 21. ἐπλάτυνα. 36: 4. καλαφρύτησον. 37: 10. πᾶ ἡ. 15. ἔχω. 17. μήποτε bis scriptum. 39: 3. ὑπὸ πηλȣ̃. 41: 11. καθεκαθεκάστην. 43: 15. κίνησιν κεφαλήν. 44: 12. κάλλȣ σȣ. 13. prius scriptum fuit θυγατέρες, sed ex τερες factum Τύρȣ, quod deerat, sicque imperfecta vox θυγα relicta. 45: 10. vox γῆς omissa est, solo articulo τῆς exarato; vel loco τῆς legendum γῆς. 46: 4. ὑπάταξεν . . . τὰς πόδας. 6. ἀναλαγμῷ. 47: 3. πᾶσα τῇ γῇ 49: 6. διάψαλμα malè in fine prioris stichi recentiori, uti videtur, manu voci αὐτȣ̃ adscriptum est; cum post κριτής ἐστιν demum sequi debeat. 17. τὰς λόγȣς. 88: 17. ἄνδρα δεξιάν. 89. γὴν erasum, & solum τὴν relictum est. 90: 7.

κλιτȣ

κλῖτου σου. 97: 3. τοῦ Ἰακὼβ, pro τῷ Ἰακὼβ· ſicuti mox habet, τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. 101: 8. ὡσρουθίον. 27. ἀγαλλήσονται. 104: 41. ποταμοῖς. 105: 13. ἐπιλάθοντο. 36. εἰς κάνδαλον. 108: 19. ζώνην. 118: 18. νόμους. 95. ὑπέμεινα. 118. σοι. 129. διὰ τοῦ, 132. ἀγαπώντων. 121: 1. πορευθώμεθα. 123: 7. ὡσρουθίον. 124: 5. τὰ ςραγγαλιάς. 125: 2. χαρά. 128: 3. τῷ νώτου. 131: 3. εἰ σκήνωμα. 6. ταῖς δάσεσει· qui error quoad articulum in noſtram quoque Editionem irrepſit. 134: 11. Χαναάμ. 140: 4. ἁμαρτίας. 143: 13. ἐξερευόμενα. 145: 2. ἡμέρα. In Cantico *Moſis Deuteron.* 32: 7. ἔτη γενεαῖς. v. 14. πυροῦ. v. 30. ἀπέδετο. In Cantico *Annæ* ſticho penultimo, τοῖς τοῖς βασιλεῦσιν. In Oratione Ἀμβακοὺμ. v. 10. φαντίας, loco φαντασίας. 17. τοῖς ἀμπέλοις. In Hymno *Daniel* 3: 62. ἥλαιος. In Cantico *Zachariæ* v. 78. ἐπισκέψατο.

JOBI.

Cap. 1. v. 18. τοῦ υἱῷ 2: 11. Λυχαίων. Confer cap. 18: 1. & in margine Appendicis hujus libri. 3: 8. καταράσεται . . . χειρώσασθαι. 21. ὁμείρονται. 4: 11. Βορράν. 5: 4. σκολαβρισθείησαν. 5. ἐξιφωνισθείη. 23. ἡ δὸς. 6: 19. ἀτραπὸς ἀσεβῶν. 7: 1. μισθοῦ. 8. καὶ οὐκέτι εἰμὶ, perperam additum poſt καὶ οὐκ εἰμί. 9: 3. χειλέων. 23. ἐξωσίῳ. 26. Βορράν. Conf. cap. 4: 11. 12: 18. ζωὴν ὀσφρύος· quanquam literam ρ delendam eſſe punctum ſuperne poſitum ſignificet. 13: 16. τοῦτο τό μοι. 22. ὑπακούω. 15. ult. ἐκ γαςρί. 16: 15. ἔρριψαν. 18: 1. Λυχίτης. 9. ἔλθοι δὲ ἐν δὲ. 10. ἐπὶ ἐρίβων. 19: 3. ἐπίκεσθαι. 15. θεράπενοι. 16. ἐδεεῖτο. 20: 15. ἐξεμεσθήσεται. 28. ἡμέρα. 21: 24. πλήρης ςέατος. 22: 4. συνεισελεύται. 10. ἐκύκλωσεν. 13. ἐπεγνώσομαι. 24: 15. πρὸς μὲ ποῦ (loco προσώπου) 21. ἠλέασαν. 25: 4. γεννητῆς, quamvis ſuper poſtremum η minió ſcriptum ſit ο. 28: 3. αὐτοῖς. 18. ἐσώτα. 30: 1. ἐξουδένων. 3. λιμῶν. 26. ἐπίχον & συνήντησεν. 31: 34. τὴν θύρα. 36. ἀνεεγνώσκον. 33: 6. καὶ τε σε. 36: 20. αδους pro λαούς. Vers. 21. ſtichus, ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄνομα, perperam præcedit prius comma verſûs 20. καὶ παντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύι μὴ ἐξελκύσης τὴν νύκτα. 37: 9. οἰκεία δὲ. 17. ἐπισχύσεως. 38: 29. πάχνη· neque enim ullum veſtigium literæ ν vel lineolæ eam deſignantis apparet: id quod *Huiſſus* & *Junius* haud animadvertentes, παχνην retinuerunt. 39: 1. ſtichus, ἢ ἔγνως κ. τ. λ. male priori ſticho verſûs 3. ἐξέθρεψας κ. τ. λ. ſubnexus eſt. v. 7. πολυοχίας. 40: 17. δαράμνοις. 42: 6. ἥγη δὲ. 14. Μαλθέας. In Appendice Ἐλιφὰς, cum aliàs habeat Ἐλιφάζ· item Βαλδὰς, quod alibi in margine genuinæ lectionis Βαλδὰδ poſui; hoc autem loco neglectum hic inter Sphalmata recenſere placuit.

PROVERBIORUM.

Cap. 1. v. 12. τὴν μνήμης, licet recentior manus minio fecerit μνήμην. v. 6. ἔγνωσοι. 6: 3. ἐνεγυήσω. 8. ὠργάτις. 7: 15. μου, loco σου. 9: 17. κοπῆς. 10: 7. ἀσεβοῦ occaſione ſequentis σ. 20. πεπωρωμένος. 11: 22. υἱός. 26. ὑπολείποιτο. 12: 14. γαρπῶν. 15: 20. μαΐερα. 16: 32. in poſtremo commate, κρίσου. 17: 5. καταγγέλλων. 17. ἀνάγχαις. 18: 6. θρασύν. 13. αὐτῷ bis ſcriptum. 21. θάνατος ζωῆς. 24: 22. in ultimo ſticho, ὥςε. 27: 14. διαφέρει. 28: 10. ἀγαθάς. 15. ἔθνου. 17. ἀγγία pro αἰτίᾳ. 30: 8. καὶ

παιδείαν

παιδείαν μή. 17. αὐτὴν bis, licet posterius correctum, atque η in ο mutatum sit. 31:5. ἐπιλάνθωνται.

ECCLESIASTÆ.

Cap. 1. v. 15. διεςραμένον. 3:12. ἔκνων. 15. ἔγονεν. 4:1. ἐπίςρεψα. 7:30. ἄνθρωπον εὑρεθῆ. 9:6. sticho primo, καίγε μισθός. 11:6. ἀφίτω.

CANTICI CANTICORUM.

Cap. 1. v. 8. γῆ ἵππῳ. 2:9. νεφρῷ ἐλάφων. 3:6. ὡ σελέχη. 5:7. ἐτραυματίασαν. 6:10. in fine, σε. 7:13. μανδραγόρες.

SAPIENTIÆ SALOMONIS.

Cap. 4. v. 2. ποπέμπει. v. 3. ἐδράσει. 5:24. ἐκλιμμήσει. 8:7. σωφροσύνης, unde recentior Librarius quispiam minio ν supra σ pinxit. 18. ὁμιλία. 21. ἄλως. 9:18. pro posteriori καὶ scriptum κε, id est Κύριε. 10:5. τέκνες, 7. ἑςηκυίας, occasione utrobique sequentis σ. 12:26. παιγνίος. 13:4. εἰς δέ. 19. ἀδραδέςατον. 17:2. κατακλισθέντος. 3. παραυκαλύμματι. 16. δυσάληκτον. 19:8. θεωρήσαντας.

ECCLESIASTICI.

Cap. 3. v. 10. ἀτιμίαν. 6:15. παθμός. 29. παῖδες. 9:18. πρεπετής. 10:7. ἀξ ἀμφέρων. 13. τέλε. 12:18. διαψιθυρίζει. 21. κλιδών. 14:17. θαναθανάτῳ. 22. τοῖς ὁδοῖς. 16:22. ὑπομονεῖ. 18:16. καύσων. 29. ἐν ante παροιμίας prorsus superfluum ac perperam additum est. 19:15. ἄβολη. 20:11. ταπεινῶς. 29. ἀποτρέμει. 21:19. χιροπαῖδες. 22:5. θρησκία (pro θρασεῖα.) 14. βόλιβον. 25:2. προσώφθισα. 28:15. ἐςέρεσαν. Cap. λς′. (33.) vers. 12. ἀποςάσεως, loco ςάσεως. Eodem cap. 36:19. βάρυγξ pro φάρυγξ, ob similem forte pronuntiationem. 24. κατ̓ἑαυτόν. 37:12. ἐπιγνῷ. 38:33. καθίονται. Capitis 39. versus 24. male stichum posteriorem versûs 23. præcedit. 40:2. καρδίαν. 41:2. ἐπιδεχμένῳ. 6. ἐνδελεχεῖ. 43:24. stichus, καὶ ἀκοαῖς κ. τ. λ. perperam positus ante alterum, οἱ πλέοντες κ. τ. λ. 49:1. μυρεμε.

§. 5. Cæterum sunt menda quædam ab ipso primævo Scriba vel aliis Antiquariis bene correcta, quorum idcirco emendationes in ipso Editionis nostræ textu secutus sum. Quippe, ut ea quæ *Patricius Junius* sive alius quispiam nupere minio correxit, modò à me indicata prætercam, neve de mendis rasura plane sublatis quicquam dicam; sunt aliqua loca ubi vitiosa lectio vel vestigia ejus unà cum emendatione ejusdem vel antiquæ prorsus manus apparent. Sic *Psalm.* 136. v. 5. 6. priùs legebatur in *Alex.* ἐπιλάθωμεν & προαναταξωμεν· sed postremo ν utrobique eraso ἐπιλάθωμαι & προανατάξωμαι recte legi voluit Librarius, ε pro αι, ut alibi sæpe, accepto. Similiter *Psalm.* 139:13. pluralis τῶν πτωχῶν in singularem τε πτωχε bene mutatus est. *Jobi* 4:14. συνέπεσεν scriptum fuit; sed recte factum inde συνέσεισεν. Deinde cap. 11. v. 5. μετ᾽ αὐτε bene transformatum in μετὰ σε· & vers. 12. ex ἀλόγοις factum λόγοις, lineola super literam α ductâ, quâ hæc expungenda indicatur. Cap. 33:7. σε (post φοβος) literam μ in capite literæ σ gerit, ut με legatur. Porro *Prov.* 26:12. in voce δοξάζοντα Librarius circumscripsit ζο, ut δόξαντα

ξαντα faceret : & Cap. 30 : 16. ubi perperam Ἄρης scriptum erat, literæ ρ superposuit δ, quo ἅδης inde fieret. Denique, ut alia exempla taceam, *Ecclesiastæ* 5 : 5. super primam syllabam vocis αἷμα scriptum στο, ut genuina perspiceretur lectio &c. Hæc igitur rectiora eodem quo reliqua, charactere in textu Editionis nostræ exprimenda curavi, mendo ne quidem in margine posito. Contra ubi Librarius Codicem nostrum non emendavit, sed vitiavit, siquidem primâ scripturâ integrâ relictâ, notâ quâpiam seu superscripta litera vitium subintulit, hujus itidem nullam habui rationem. Sic *Job.* 42 : 8. ubi in verbo ποιήσεις literam σ tenui virgula transfixit, ut ποιήσει fieret, (quomodo & in *Rom.* aliisque Editt. legitur) posthabita censoria ista virgula, ποιήσεις retinui, non solum quod ad *Hebræum* propius accedat, sed & quod mox sequentia verba cum particula adversativa, Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου κ. τ. λ. alteri lectioni ποιήσει adversentur. Sic & *Proverb.* 6 : 6. ubi ἴσθι recte scriptum, σ verò, ut ἴθι legeretur, perperam superscriptum est, & *Sapient.* 6 : 21. ubi voci ἄρα præfixum γ, (quasi γὰρ inde fieri deberet) superadditas istas literas debire neglexi : idemque feci, ubi Librarius errorem suum deprehendens à cœpta vitiatione destitit, & aliquam genuinæ lectionis vocem intactam reliquit ; verbi gratia *Psalm.* 113 : 2. ubi Ἰσραὴλ ἐξουσία in Ἰσραὴλ εἰς ἐξουσίαν transmutaturus, raso Ιηλ vel Ισλ superscripsit εις, atque huic in interiori margine recentiori atramento appinxit Ιηλ, voci ἐξουσία autem non adjunxit ν, adeo ut jam εἰς ἐξουσία mendose legatur ; nolui ista vitii parte, ut ita appellem, marginem libri nostri commaculare, sed primævam scripturam, cujus posterior vox intacta erat, iisdem, quibus reliquum textum, literis expressi. Verum ubi Librarius rasa vel deleta prorsus genuina lectione, corruptam ejus loco substituit, ibi, hac in marginem relegata, illam aliunde petitam, ac obscuris quandoque vestigiis in Codice nostro relictis confirmatam, minori charactere textui Editionis inserui ; veluti *Psalm.* 88 : 23. 101 : 16. 105 : 41. 118 : 139. 120 : 5. 140 : 7. 144 : 7. &c. Atque idem observavi *Proverb.* 30 : 3. ubi vocem ἁγίων Scriba non quidem rasura sustulit, attamen calamo transformavit in ανων, id est, ἀνθρώπων. Cæterum quæ ibidem vers. 4. apparet scriptura *Cyrilli Lucaris* τῷ υἱῷ super τοῖς τέκνοις, (quas voces idem linea transversa expungendas voluit) eam, utpote recentissimam, plane omittendam censui ; (quanquam hunc locum juxta versionem reliquorum Interpretum ita allegaverit *Pseudo-Ignatius* in Epist. ad Philipp. §. 2.) indeque τοῖς τέκνοις retentis, saltem in margine, τῷ τέκνῳ auctoritate Codicis à *Nobilio* in Notis memorati, minoribus literis in textu excudi feci ; siquidem & *Augustinus* Epist. 49. Quæst. 5. habet : *Quod est nomen filii ejus ?* Cæterum *Psalm.* 7 : 7. prima litera pronominis, vocem ἐχθρῶν sequentis, prorsus deleta, nec alia substituta est, ex raso tamen spatio colligitur non σ, sed μ scriptum

fuisse ;

fuisse; unde isthic ex *Romana* & *Hexaplari* Editione juxta *Hebræum* reposui μυ, consentientibus *Didymo* & *Theodoreto* in Comment. ad hunc locum. Denique *Cantic.* 6: 9. ἐκκύπλυσα extat in Editione nostra, perinde ut reliquis, licet in MS. recentiùs factum sit ἐγκύπλυσα.

§. 6. Vocalium ac diphthongorum ejusdem fere vel haud absimilis soni permutationem quod attinet, de qua jam in Prolegomenis Tomi I. Cap. 1. & 2. §. 6. dixi, illius plurima in hujus quoque Tomi libris mihi occurrerunt exempla; adeo ut si anomalam Codicis nostri scripturam ubique in textu vel margine Editionis nostræ exprimi curassem, Lectori sæpissime offendiculum posuissem, remoram saltem injecissem; cum verba diversæ significationis, vel ejusdem vocis aut radicis diversæ flexiones sæpius inde exsurgant. Atque ut à promiscuo ι ει η υ οι usu incipiam, scripsit, verbi gratia, Librarius ἀγαλλιασεις pro ἀγαλλιάσις *Psalm.* 29: 6. ἀναπαυσεις pro ἀνάπαυσις *Job.* 3: 23. επι pro ἐπὶ *Proverb.* 16: 23. 27. contrà νικος pro νεῖκος, ibidem 10: 12. & 29: 22. ισχυι pro ἰσχύει ibid. 18: 19. πινων pro πεινῶν, 28: 15. χιμαρροι pro χείμαρροι bis *Ecclesiastæ* 1: 7. atque παιδια pro παιδεία frequentissime, alia ut taceam. Porro κατανοιγητε pro κατανύγητε extat *Psalm.* 4: 5. κοινων loco κυνῶν *Job.* 30: 1. υποισω pro ὑποίσω ibid. 31: 23. contrà χυνον pro χοῖνον *Psalm.* 138: 3. & διηνυκτε pro διήνοικται *Job.* 29: 19. ε insuper pro αι posito; atque hinc συ pro σοὶ *Psalm.* 9: 35. contrà σοι pro σὺ *Psalm.* 118: 114. ac *Job.* 18: 4. &c. Ulteriùs scriptum est ενδεεις pro ἐνδεής, *Proverb.* 11: 12. & ευθης pro εὐθὺς ibid. 21: 29. ac 27: 21. Imo & ε cum ι ει & η permutatum reperitur: hinc ευθεια pro εὐθεῖα *Psalm.* 18: 9. ευθιων & ευθειων loco εὐθέων *Psalm.* 110: 1. & 111: 2. porro ελλομην pro ἠλλόμην *Job.* 6: 10. απενεχθη pro ἀπηνέχθη ibid. 21: 32. & εξελθεν pro ἐξῆλθεν, 37: 20. &c. indeque etiam ortum videtur ibid. cap. 11: 12. ερημειται pro ἐρημίτη, quod αι pro ε insuper sit scriptum. Hujus quippe vocalis ac diphthongi promiscuus usus innumeris in locis offenditur, ac sæpe etiam offendit: siquidem commutantur καινὸς *novus* & κενός *vanus*, *Psalm.* 7: 5. in Cantico Mosis *Deuter.* 32: 17. *Job.* 6: 6. & 29: 20. *Sapient.* 1: 11. ἐπεσεν *cecidit* & ἔπαισεν *cecidit* vel *percussit* *Job.* 4: 19. & 16: 10. παιδίον *puer* & πεδίον *campus* sæpissime. Similiter παῖδας *pueros*, & πέδας *compedes*, imo παῖδες, & πέδαις nec non ἔλεον *misericordiam* & ἔλαιον *oleum*, aliaque ejusmodi, hinc inde inter se confudit *Alex.* Scriba. Sed & ε loco α scriptum deprehendi; veluti κεκαθερισμένον *Psal.* 11: 7. τεσσερακοντα *Psalm.* 94: 10. *Job.* 42: 16. τέσσερα *Proverb.* 30: 24. πέτευρον *Proverb.* 9: 18. & vice versa α pro ε in ἐξέβαλας *Psalm.* 43: 3. & 49: 17. ac in verbo ἐρευνάω & ἐξερευνάω, pro quo semper fere ἐραυνάω & ἐξεραυνάω legitur, veluti *Psalm.* 108: 11. 118: 2. 34. 69. 115. 129. &c. Denique Vocales ο & ω quod attinet, Genitivus pluralis pro Nominativo singulari neutrius generis, & vice versa hic pro illo sæpe in Codice nostro positus est: atque etiam pro ἀθῶος, ἀθωωθήσομαι, &c. αθοος αθοωθησομαι &c. In his

 igitur

igitur aliisque ejusmodi marginem Editionis noſtræ anomalâ Codicis *Alexandrini* ſcripturâ haud ita frequenter deturpandum cenſui, ſed vocalibus debitè commutatis, voces ita emendatas eodem, quo reliquas, charactere exprimi curavi; ubi ſcilicet lectionem noſtram edita τῶν ό. exemplaria omnia, vel aliqua ſaltem confirmabant, & nulla, vel non ſufficiens dubitandi ratio ſuppetebat. *Non ſufficiens* à me additur, reſpectu unius præcipuè loci, nempe *Jobi* 21 : 32. ubi σορῷ in *Alex.* ſcriptum; in noſtra verò, perinde ut *Complutenſi*, Editione excuſum σωρῷ, (*Romana* pluraliter σωρῶν) juxta Hebræum גָּדִישׁ quod *cumulum* ſive *acervum* ſignificat, cum vox σορὸς, quam unà cum MS. *Alex.* Editio *Aldina* habet, *tumulum* vel *loculum* denotet. Atqui huic potius quam alteri lectioni congrua quidem videri poterat paulo antè facta mentio τάφυς *ſepulchri*; verumtamen Interpretem non *tumulum*, ſed *cumulum* hoc loco intendiſſe collegi ex parallelo prorſus verſu 26. capitis 5. hujus libri, ubi poſt ἐλεύσῃ ἐν τάφῳ κ. τ. λ. ſequitur: ἢ ὥσπερ θημωνία ἅλωνος (*acervus areæ*, ex Hebræo גָּדִישׁ) καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα. Cæterum ſi hac in voce nimia forte libertate uſus erudito Lectori videar, de reliquis tamen eundem certiorem facio, me, ubicunque Hebræi textus vel S. Patrum, aut aliorum τῶν ό. Codicum auctoritate aliæ vocales diphthongive in locum *Alexandrinarum* ſubſtituendæ mihi viſæ ſunt, majori uſum eſſe cautela, ac ſicubi dubium aliquod, licet leviſſimum, ſubeſſe videretur, voces emendatas minoribus literis textui inſeruiſſe, ſcripturam autem *Alex.* Codicis in margine Editionis noſtræ appoſuiſſe. Sic, verbi gratia, *Pſalm.* 103 : 24. LXX. juxtà ac reliquos Interpretes Hebræum קִנְיָן Græco κλήσεως vertiſſe, vero eſt ſimillimum; attamen cum non ſolum in MS. *Alexandrino*, ſed & omnibus τῶν ό. Editionibus hîc legatur vox κτίσεως *creaturæ*, cumque *Proverb.* 8 : 22. Hebrææ radici קָנָה reſpondeat verbum ἔκτισεν, quod in omnibus, quos ſuperſtites habemus, Codicibus legitur, (non ἐκλήσατο,) & ab ipſo S. Joanne, *Apocalyps.* 3 : 14. confirmatur; nolui lectionem κτίσεως prorſus abolere, ſed eam in margine appoſui, altera κλήσεως, quæ mihi rectior videtur, minori charactere in textu poſita. Atque ut ex reliquis etiam libris exempla proferam, ob eandem rationem *Jobi* 36 : 8. conjunctionem εἰ, 38 : 32. κώμης, *Proverb.* 22 : 23. ῥύσει, & 23 : 8. ἐξεμέσῃ, *Eccleſiaſtæ* 6 : 5. ἀνάπαυσις, *Cant.* 1 : 8. & 2 : 13. σοὶ in textu, in margine autem *Alexandrinis* literis οἱ, κόμης, ῥύσῃ, ἐξεμέσει, ἀναπαύσεις, σὺ exprimi curavi. Eadem quoque cautela uſus ſum in recudenda Editione *Romana* quoad iſtam, quæ à MS. *Alexandrino* abeſt, *Pſalterii* partem. Hinc, quemadmodum modo dictis *Cantici Canticorum* locis Editio noſtra quidem σοὶ minori charactere expreſſum habet juxta Hebræum לָךְ, *Alexandrinum* tamen σὺ in margine extat, quòd & reliqua, quæ vidi, exemplaria ita habeant, quòdque paulo durior videatur phraſis, ἐξελθέ σοι, vel

ἐλθὲ

ἐλθέ σοι· ita contrà *Psalm.* 55 : 9. auctoritate Hebræi אַתָּה σὺ in textu posui, idque sequentibus, ἔθυ τὰ δάκρυά μυ junxi, *Romanæ* vero ac reliquarum Editionum lectionem σου, quæ vox ibi ad præcedens comma, τὴν ζωήν μυ ἐξήγγειλα, refertur, è regione apposui. Atque ista circumspectione magis opus fuit in *Sapientia Salomonis* & *Ecclesiastico*, utpote quorum Græcum solum textum habemus, quàm in Canonicis Scripturis, ubi ex Hebræo certius judicium capere licet; unde factum, ut in dictis Apocryphis libris sæpius *Alex.* Codicis literam in margine exprimendam curaverim. Sic, verbi gratia, in *Psalmis* aliisque Scripturis Canonicis, ubi *Alex.* Codex sæpius habet παιδιαν, absque ullo scrupulo juxta Hebræum מוּסָר, παιδείαν eodem, quo reliqua, charactere excudi feci; at vero *Ecclesiastici* 4 : 17. Editio nostra παιδείᾳ in textu, παιδιᾷ in margine habet, quoniam Hebræo caremus textu, ex quo hæc lectionis diversitas certissime dijudicari queat, de qua vide *Drusium* ad hunc locum. Atque hinc etiam ambas lectiones πλυτίσαι & πλυτῆσαι sequenti cap. 11 : 21. ἤδιον & ἴδιον cap. 22 : 11. περιψήχων & περιψύχων cap. 30 : 7. ἱκετῶν & οἰκετῶν cap. 36 : 17. &c. expressi. Cæterum sicubi forte vocales *Alexandrini* Codicis, quas ad marginem relegavi, in ipso textu retinendæ fuisse Lectori videantur, nolim ut is me continuò erroris condemnet, priusquam rationes meas, quibus inductus id feci, ex Annotationibus suo tempore edendis perspexerit, aut ipsemet rem bene perpenderit. Ut alia taceam loca, *Proverb.* 3 : 3. è regione textûs ἐλεεμοσύναι καὶ πίστεις, prout omnes quoque Editiones habent, extat *Alexandrina* scriptura πίστις, quæ cùm Hebræo אֱמֶת singularis numeri bene respondeat, frivola videri posset mutatio πίστις in pluralem πίστεις, ac potius pro ἐλεεμοσύναι singularem ἐλεεμοσύνη juxta Hebræum חֶסֶד positum quispiam vellet. Sed emendationem nostram quivis facile approbaverit, si adverterit, sequenti cap. 16 : 6. pro בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת in omnibus τῶν ό. Exemplaribus, ipsoque *Alexandrino*, legi, ἐλεεμοσύναις καὶ πίστεσιν.

§. 7. Quod de literarum consonantium permutatione in Prolegomenis Tomi I. cap. 2. §. 7. monui, id ad hunc quoque *Alexandrini* Codicis Tomum ac libros eo comprehensos pertinet. Quippe & in his ν aliquando mutatum est in consonam proxime sequentem, indeque ἐμμέσῳ scriptum *Psalm.* 21 : 14. 22. 22 : 4. 39 : 8. 100 : 2. 115 : 10. &c. ἐγγαστρὶ *Job.* 21 : 10. Contrà in verbis ex præpositione ἐν aliaque voce compositis, ubi nos ν in μ vel γ &c. vertimus, MS. *Alex.* primitivum ν plerumque servat, indeque habet, verbi gratia, *Psalm.* 2 : 4 ἐνγελάσεται, *Psalm.* 9 : 23. ἐνπυρίζεται, vers. 35. ἐνκαταλέλειπται, *Psalm.* 15 : 10. ἐνκαταλείψεις & *Psalm.* 36 : 10. ἐνκαταλέλειπον· &c. Attamen ibidem vers. 9. prima manu scriptum est ἐγκαταλείπῃς, & *Job.* 28 : 19. συμβασταχθήσεται, nec non *Ecclesiastæ* 1 : 10. 16. & 2 : 9. ἔμπροσθεν· atque *Psalm.* 36 : 33. Librarius raso ν fecit

ἐγκαταλίπωι. Aliis autem in locis plerisque nativum ν fuit retentum; imo & ἐγγὺς, ἐγγίζει, ἐγγίζειν, ἐγγιζόντες exaratum in Canticis *Deut.* 32: 35. *Esaiæ* 26: 17. *Habacuci* 3: 2. *Esaiæ* 38: 12. Nos vero in Editione hodiernam scribendi rationem secuti sumus, uti præter loca antè dicta, *Psalm.* 29: 1. 34: 3. 37: 8. 10. 38: 6. 48: 17. &c. videre est. De *Ecclesiaste* solùm monendum, quod licet ibi quoque excudi fecerim ἔμπροσθεν cap. 2: 9. ἐμπίπλαται 4: 8. συλληφθήσεται 7: 27. cum MS. habeat ἔνπροσθεν, ἐνπίπλαται, συνλημφθήσεται, ob certam tamen rationem subinde σὺν πάντα, σὺν πάντας, σὺν πάσας, studio posuerim. Scilicet Interpres hujus libri imitatus *Aquilam*, (de quo vide Prolegomena nostra Tomi I. cap. 2. §. 9.) pro Hebræo אֶת sæpe posuit σὺν, verbi gratia cap. 2: 17. σὺν τὴν ζωὴν, cap. 3: 10. σὺν τὸν περισπασμὸν, v. 11. σὺν τὸν αἰῶνα, v. 17. σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ· indeque אֶת־כָּל vertit σὺν πάντας, σὺν πάσας & σὺν πάντα· quocirca nos quoque ita excudendum curavimus, etiam ubi Scriba *Alexandrinus* istius rei ignarus μ posuit, veluti cap. 1: 14. cap. 3: 11. cap. 4: 1. &c. Confer quæ de particula σὺν ad Lib. I. Constitut. Apostol. cap. 8. annotavit diligentissimus *Cotelerius*, ubi & vitia aliqua inde nata pro more emendavit. Porro κ & χ commutatis, ἐκ pro ἐχ scriptum reperitur, *Job.* 19: 16. & 38: 26. ἐκθὲς pro ἐχθὲς, ibidem cap. 30: 3. ἐκθρῶν 34: 26. utrâque autem litera junctâ, ἐκχθροῦ 36: 16. & ἐκχθὲς *Psal.* 89: 4. Imò & γ pro κ positum in ἐνεγγυὼς *Sapient.* 18: 21. ac ἐνδιγγυώμενοι in Hymno *Azariæ Daniel.* 3: 44. Porro τ pro θ scriptum in ὀπισότονος in Cantico *Mosis Deuter.* 32: 24. & ἐντρέπτηλι, *Ecclesiastici* 4: 25. Augmenta literarum consonantium quod attinet, præter ν ἐφελκυστικὸν, etiam sequenti consona plerumque additum, eandem literam quibusdam quoque Accusativis præter morem adjectam in MS. *Alexandrino* reperias; v. g. ἀσεβῆν *Psalm.* 9: 23. 10: 5. 36: 35. &c. μονογενῆν *Psalm.* 21: 20. 34: 17. ἀσθενῆν in Cantico *Annæ 1. Reg.* 2: 10. ἐλπίδαν *Eccles.* 13: 6. similiter cum augmento σ, τοὺς ἐγγίσας *Psalm.* 14: 3. Cæterum primitivum ν retentum in media voce σβενσθέντος, loco σβεσθέντος, *Sapient.* 2: 3. μ autem in verbo λήμψομαι, ἐλήμφθην & compositis, v. g. συλλήμψομαι, συνελήμφθην, &c. itemque nominibus, ἀντιλήμπτωρ, ἀντίλημψις &c. frequentissimè, veluti *Psalm.* 3: 4. 6. 9: 16. 17. 17: 2. 21: 1. 20. 23: 5. 41: 10. 45: 8. 12. 48: 18. &c. Similiter ἀντάμιμψιν pro ἀντάμειψιν legere est *Psalm.* 118: 112. item ἀνακύμψαι pro ἀνακύψαι *Job.* 10: 15. nisi hoc potius inter sphalmata sit referendum. Sæpius etiam consonas duplicavit Scriba *Alexandrinus*; veluti γ in Ἀγγαρηνοὶ, *Psalm.* 82: 7. λ in ἀνέθαλλεν *Psalm.* 27: 7. & ἤλλεγξεν *Psalm.* 104: 14. βαλλαντίῳ *Job.* 14: 17. μ in ἄλιμμα *Job.* 30: 4. bis, & in σύνκριμμα, *Eccles.* λε΄. (32:) 5. (quanquam mox vers. 17. habeat, uti nos, σύγκριμα) ν in ἁμαρτάννειν, *Psalm.* 38: 2. (quanquam prius ν ibi sit erasum) φθάννει *Ecclesiastæ* 8: 14. bis, & φθάννειν *Sapient.* 16: 28. χειμάῤῥους pro χιμάρρους *Psalm.* 49: 9. σ in Ἀσσίδα *Job.* 39: 13. (quanquam alterum σ lineola

neola transversa expunctum videatur,) & aliquoties in verbo προσκόπτω indeque derivatis, ubicunque fere in *Ecclesiastico* occurrit; veluti προσαςκόψης Cap. 30 : 13. & Cap. λδ'. (31 :) 17. (sed Cap. λε'. vel 32 : 20. scriptum, προσκόψης) item πρόσασκομμα Cap. λδ'. (31 :) 7. 30. & 39 : 24. Contrà ubi nos duplici utimur consona, in MS. *Alexandrino* simplex quandoque reperitur : veluti σύγνωςος *Sapient.* 6 : 7. 13 : 8. συγνώμην *Ecclesiastici* 3 : 13. θρύλημα *Job.* 17 : 6. 30 : 9. & θρυληθείην 31 : 30. ψελίῳ *Job.* 40 : 21. (quamvis hoc in margine annotaverim, quoniam hodie quoque aliqui ita scribere amant) μεταλευομένη *Sapient.* 16 : 25. αἔναος *Job.* 19 : 25. μεγαλορήμονα *Psalm.* 11 : 4. (ubi & Editio nostra ita forte habet) πολυρῆμον *Job.* 8 : 2. ἀπόριμμαι (ι pro αι) *Psalm.* 30 : 23. ἀπορίψει *Job.* 27 : 22. & ἀπέριψας 30 : 32. ἄριζος 31 : 9. ὑπέρεψεν *Eccles.* 50 : 1. ἐρύσατο *Psalm.* 17 : 1. & 106 : 6. ἐρύσθη & ἐρύσθημεν *Psalm.* 123 : 7. κροσωτοῖς *Psalm.* 44 : 14. καταπλήσει *Proverb.* 30 : 30. Cæterum γενήματα *fructus terræ* sæpius cum simplici, aliquando cum duplici ν. exarata reperias. Denique in voce λάρυγξ γ exclusum est *Psalm.* 5 : 10. *Job.* 6 : 30. & 12 : 11. Jam nil amplius singularis scripturæ in MS. *Alex.* memini, præterquam augmentum duplicatum in παρεσυνεβλήθη *Psalm.* 48 : 13. & 21. sicuti contrà *Psalm.* 102 : 13. habet οἰκτείρησεν pro ᾠκτείρησεν. Ad ultimum haud abs re erit monere, quod vox Δαυὶδ in MS. semper abbreviata occurrat, tribus scilicet literis δαδ, cum linea superne posita; unde nos Δαυὶδ juxta Hebræum excudi curavimus, non Δαβίδ· de quo vide *Clariss. D. Montfauconi* Præliminaria Editionis Commentariorum *Eusebii* Cap. 10. §. 6. De his igitur mendis ac anomalis sive obsoletis *Alexandrini* Codicis literis hoc potius loco Lectorem monere, quam illis sive in textu, sive in margine Editionis nostræ positis, scrupulum aut remoram toties quoties eidem injicere volui. Atque ne etiam corruptæ aliquantum lectiones, ideoque ad marginem relegatæ, nimiam legentibus præberent offensam, hinc si istæ in manifesto insuper Scribæ mendo cubarent, hoc sæpius non ibi exprimendum, sed Catalogo sphalmatum modo recensitorum inferendum censui. Verbi gratia, *Job.* 16 : 15. ἔῤῥαψα auctoritate Hebræi textus & duorum MSS. Codicum in Bibliotheca *Bodlejana*, *Barocc.* 176. & 178. in textu excudi curavi; ἔῤῥαψαν in margine, prout Editiones omnes minùs recte habent, & *Alexandrinus* quoque Codex habuisset, nisi imperitus Scriba vitium augens, ἔῤῥιψαν inde fecisset; quod inter sphalmata idcirco enumeravi. Similiter Cap. 18 : 9. pro ἐλθοισαν. quæ est genuina lectio, ideoque textui Editionis nostræ inserta, ἐλθοιεν è regione est positum; licet in MS. *Alexandrino* duplicato errore ελθοιδεεν sit scriptum : sicuti mox vers. 10. τρίβον juxta Hebræum textum & Editionem *Romanam* atque *Hexaplarem* nostra quoque habet, margo autem plurale τρίβων exhibet, ut in *Aldino* & *Complutensi* excusum est Exemplari, ac in *Alexandrino* etiam Codice legeretur, nisi forte in Autographo, ex quo is est descriptus, commutato θ & τ, θρίβων scrip-

ſcriptum fuiſſet, ignara autem *Thecla* ſocia inde ϛερεῶν pinxiſſet, ϑ pro ε accipiens, utpote quæ literæ in unciali ſcriptura parum ſunt diverſæ. Vide ſuprà Catalogum mendorum.

§. 8. Cæterum in libro *Jobi* plures quàm in ullo alio lectiones *Alexandrini* Codicis in marginem ſunt relegatæ; ſiquidem *Lucianæas* Verſionis τῶν ό. emendationes, quibus eundem interpolatum eſſe, Cap. 1. §. 7. ſequ. probavi, ex ipſo textu eliminandas, & antiqua primævæ Interpretationis verba, licet aliquando minus commoda minusve recta, nec ſine ratione à *Luciano* correcta, ſuo loco reſtituenda putavi, ut dictam τῶν ό. Verſionem, quoad ejus fieri poteſt, illibatam Lectori exhiberem. Atqui cum ejus tenor non ſolum ex primævorum Patrum, ſed & ex *Hieronymi* Latina Verſione *Origenianæ* Editionis *Jobi*, ſuffragantibusque Græcis tam editis quam MSS. Codicibus, à *Luciani* interpolatione liberis, colligi poſſit; hinc ubi ab omnibus iſtis *Alexandrinum* exemplar diſcrepat, ejusdem voces in marginem amandavi: exceptis minutiis, verbi gratia, ubi conjunctiva particula καὶ, verbo præfixa, mutata eſt in τε vel δὲ eidem ſuffixam, vel ubi ἴδοσαν pro εἶδον eſt poſitum &c. Contrà ubi Codex *Alexandrinus* ſive Patrum *Luciano* antiquiorum allegationibus, ſive *Origeniani* Exemplaris verſioni aliisque Græcis MSS. libris eſt conſonus, poſthabita *Romana* cæterisque Editionibus, illius textum ſervavi, ac quæ in his ſive corrupta, ſive addita erant, abjeci. Sic Cap. 34: 26. ubi *Romana* ac reliquæ Editiones habent, ἐναντίον αὐτῦ, *Alex.* autem Codex, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, auctoritate exemplaris *Origeniani*, in cujus Latina Verſione legitur, *coram inimicis*, *Alexandrinam* lectionem in ipſo Editionis noſtræ textu expreſſi: & cap. 41: 10. ubi *Romanum* atque *Aldinum* exemplar ὡς præfigunt tam ante λαμπάδες quàm ante ἐχάρα, illud cum Scriba *Alexandr.* utrobique omiſi; quia ab *Hexaplari* æquè ac *Hebræo* Codice abeſt, & neutrum in Scholio *Origenis*, MS. *Catenæ Laud.* K. 96. inſerto reperitur. Verum aliquando non ſolum à *Romana*, ſed *Hexaplari* quoque Editione diſceſſi, & *Alexandrini* aliorumque Codicum literam ſecutus ſum, ubi ſcilicet hanc genuinam eſſe, diſerto Scriptoris cujusdam teſtimonio conſtaret, vel altera lectio eó ſaltem dubia redderetur. Hinc. cap. 33: 26. προσώπῳ ἱλαρῷ, quod *Hieronymus* vertit, *facie bilari*, haud in Editione noſtra exprimendum, & *Alexandrinam* vocem καθαρῷ in marginem relegandam cenſui, ſed hanc in ipſo textu retinui: quippe *Olympiodorus* in hunc locum haud obſcurè innuit, iſtud καθαρῷ, quod in MSS. quibusdam Codicibus ac Editione *Complutenſi* extat, τῶν ό. eſſe; ἱλαρῷ autem cæteris tribuit Interpretibus. Atque horum voces identidem illorum verbis adjunxit, aut eorum loco ſubſtituit *Origenes*, ubi hæc ei minus placerent; ex cujus exemplari in alia deinde interpolationes iſtæ dimanarunt. Aliquando etiam ſola conjectura, licet ſatis certa, fecit, ut *Alexandrinam* lectionem omnibus Editionibus, ipſique *Hexaplari*

xaplari (quæ licet omnium optima sit, non tamen omni vitio caret) præferrem ac retinerem; veluti cap. 20: 15. ubi ἐξ οἰκίας in cunctis legitur, atque *Origenianam* ita habuisse indicio est Latina *Hieronymi* versio, *de domo*. Sed ἐκ κοιλίας, ut in Codice *Alexand.* scriptum extat, juxta Hebræum מִבִּטְנוֹ, omnino genuinum videtur interpretamentum, congruum etiam cæteris Interpretibus, qui ἐκ γαστρὸς verterunt, teste *Olympiodoro* in hunc locum. Facile autem ἐκ κοιλίας in ἐξ οἰκίας transire, aut studio nutari à Librario potuit; cui scilicet magis decorum videbatur, si Angelus diceretur divitias *è domo*, quàm *è ventre* extrahere vel surripere.

§. 9. Quemadmodum autem operam dedi, ut vitia Codicis *Alexandrini* debitè emendarem; ita quoque solicitè cavi, ne quod vitium textui ipsemet inferrem, sive accentibus, quibus MS. liber caret, perperam appositis, sive prava commatum distinctione: id quod in editis Exemplaribus subinde factum deprehendi, quæ idcirco vel inter se, vel cum Hebræo textu collata correxi. Sic *Prov.* 12: 7. & 15: 22. non παραμένειν & μένει, sed παραμενῦσιν & μενεῖ excudi feci, juxta Hebræa verba יַעֲמֹד & תָּקוּם, quæ futuri sunt temporis: & *Cantic.* 5: 11. non Adjectivum ἐλαταὶ *ductiles*, quod in *Romana* & *Complutensi* Editionibus legitur, sed Substantivum ἐλάται juxta exemplar *Aldinum* expressi, id est, *palmæ* sive *elatæ palmarum*, uti Vulgatus Interpres reddidit: quippe præcedens vox βόστρυχοι est generis masculini, ac proinde ἐλατοὶ sequeretur, sicuti mox μέλανες, si foret Adjectivum: ut de significatione Hebræi תַּלְתַּלִּים nil dicam. Nolui verò *Jobi* 2: 7. observare crisin *Polychronii* in Catena Patrum pag. 77. Edit. *Junii*, ἕλκει πονήρῳ, non πονηρῷ, legendum monentis; quoniam Hebræum רָע non *grave* vel *molestum* propriè, sed generaliter *malum* significat. Cæterum haud rectè divisi per comma textûs exemplum unicum è dicto *Jobi* libro cap. 31: 14. modò afferam, ubi in *Romana* indeque expressis Editionibus ita legitur: τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἔτασίν μου ποιῆται Κύριος; ἐὰν δὲ ἐπισκοπήν τινα, ἀπόκρισιν ποιήσομαι; cum postremum colon auctoritate Hebræi textûs ita sit distinguendum: ἐὰν δὲ ἐπισκοπὴν, (subintellecto præcedenti ποιῆται) τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι; *quod si & visitationem, quod responsum dabo?* uti prisca *Hieronymi* versio recte habet in Codice MS. *Bodlejano* NE. F. 6. 7. de quo sequenti Capite dicam. Sed ad alia est properandum.

§. 10. Canonicos libros Hebraico metro ligatos, nec non Apocrypham *Salomonis* Sapientiam atque *Ecclesiasticum*, in Codice *Alexandrino* στιχηρῶς scriptos esse, Cap. 1. §. 2. dixi. Atque eandem per stichos divisionem in hac Editione plerumque observavi; nisi ubi textum aliter distinguere manifesta suasit ratio, cui in *Psalmis* aliorum Exemplarium auctoritas sæpissime accessit: quorum ope istos etiam, qui in MS. libro nostro desunt, *Psalmos* stichis distinctos edere licuit. Om-

nia autem & singula loca, in quibus stichos *Alexandrini* Codicis mutavi, recensere, ac rationes facti exponere, nimis tædiosum, nec operæ pretium foret. Uno igitur atque altero exemplo contentus erit benevolus Lector. Nempe *Psalmo* 82: 12. in MS. *Alexand.* καὶ Ζηβ novum incipit stichum, atque jungitur cum καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά· at vero nos juxta alia Exemplaria καὶ Ζηβ ad præcedentem stichum atque τὸν Ὠρὴβ retulimus, cum historia libri *Judicum* id omnino requirat. Deinde *Proverb.* 31: 22. prior stichus in MS. *Alex.* ita se habet: Διοσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· at nos διοσὰς in διοσὰ mutantes, hanc vocem cum præcedenti sticho versûs 21. ac verbo ἐνδιδύσκονται junximus, auctoritate Hebræi textûs, in quo viginti duo postremi versus *Proverbiorum* à totidem Alphabeti Hebraici elementis incipiunt, adeoque שָׁנִים ratione ordinis versum non inchoare, sed claudere debet. Codex quoque 2263. in Bibliotheca Regis *Galliæ*, teste *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Constitutionum Apostol. cap. 8. δισσὰ jungit cum ἐνδεδυμένοι εἰσι· (licet mox subjungat, δισσὰς χλαίνας κ. τ. λ.) & apud *Cassianum* Collat. 14. cap. 8. legitur: *Omnes enim qui apud eam sunt, vestiti sunt dupliciter.* Sunt etiam loca aliqua, ubi Scriba *Alexandrinus* de distinctione stichorum dubius fuisse videtur, in quibus proinde vel aliorum Codicum auctoritate, vel proprio judicio stichos feci. Unius tamen divisionis me jam fere pœnitet; nempe *Psalm.* 94: 10. ubi τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα initium novi stichi feci, cum dubium sit, utrum cum præcedenti commate ἴδον τὰ ἔργα μου, an cum sequenti προσώχθισα construi debeat. Apostolus sane *Hebr.* 3: 9. 10. priorem, ac vers. 17. posteriorem constructionem confirmat.

§. 11. Postquam de methodo, quam in edendo *Alexandrini* Codicis textu, ipsiusque literis & vocibus, nec non stichis emendandis observavi, deque cautelis, quas debitè adhibui, satis actum est; jam de ejusdem supplementis, iisque affixis asteriscorum vel crucium signis, nec non de obelis, sive additis sive studio omissis in hoc Tomo, quædam dicenda sunt: brevius sane, quia prolixius ista jam in Prolegomenis Tomi I. cap. 2. §. 9. exposui. Omnia nimirum verba vel commata, quæ Versioni τῶν ο. è *Theodotionis* aliorumve Interpretationibus ab *Adamantio* addita esse constat, hujus exemplo ejusmodi stellulis ⁜ ⁜ appositis lucidiora, adeoque à reliquo textu distincta feci; & siquidem illa in ipsis *Alexandrinis* membranis exarata essent, uti rarius sane in libro Psalmorum *Davidis* ac Proverbiorum *Salomonis*, sæpissime autem in libro *Jobi* factum est, (quem omnibus fere *Origenianis* supplementis auctum esse, jam cap. 1. § 7. monui) tunc talem notam finalem ˝ insuper adjeci, cujus beneficio sciri queat, quousque ista procedant: ab hac autem abstinui, ubi quæ *Adamantius* addidit, ab *Alexandrino* exemplari absunt, ac proinde minori charactere Editioni nostræ sunt inserta; quoniam dictorum additamen-

mentorum idem qui minorum literarum terminus esse intelligitur. Cæterum ubi nec *Origenianæ* Editionis exemplo, neque Scriptoris cujusdam testimonio certior fieri potui, hæc vel illa ab *Adamantio* cum asteriscis versioni τῶν ό. adjecta fuisse, sed probabilibus solum id deprehendi argumentis; ibi ⨯ ⨯ signa adhibui, ex quibus, appositis quatuor punctis, asterisci facilè fieri possent, quandocumque inventum fuerit exemplar signis istis ornatum. Quemadmodum autem *Origenes* ea, quæ sive primi Interpretes, sive Librarii Græco Scripturæ textui explicationis gratia forte addiderunt, ac universe omnia quæ ipse in Hebræo haud reperit, verba obelo nudo ∼ vel punctato ÷ confixit; ita in hac quoque Editione eandem notam cum tali signo finali " (quod alia exemplaria duobus punctis : exprimunt) istiusmodi additamentis apposui, ubicunque eam in editis & MSS. libris reperi, nisi manifesta ratio aliud suaserit. Quippe in *Hieronymi* Latina *Psalmorum* Editione, præsertim quibusdam ejus exemplaribus, (quorum plura Cap. sequenti enumerabo) obelos sæpe sæpius quàm fieri debebat, appictos deprehendi. Ac primum quidem haud recte adhibiti sunt, ubi significatio Hebrææ vocis adjectam in Græco includit; v.g. *Psalm.* 5. versu ultimo, ÷ *bonæ* : *voluntatis*, εὐδοκίας· nam Hebræum רָצוֹן non *voluntatem* simpliciter, sed *bonam voluntatem* sive *beneplacitum* significat: ut &.ubi additio significationis in Hebræo haud expressæ à Græca voce vix separari poterat; v.g. *Psalm.* 44: 2. *Scribæ velociter* ÷ *scribentis*; γραμματέως ὀξυγράφου· & *Psalm.* 68: 21. *qui* ÷ *simul* : *contristaretur*, συλλυπούμενον· atque sic etiam alibi. Aliquoties etiam obelum deprehendi Librariorum forte culpa appositum iis vocibus, quæ in Hebræo extant; veluti *Psalm.* 43: 26. ÷ *in* : *terra*; *Psalm.* 44: 9. ÷ *ex* : *quibus*; *Psalm.* 54: 13. *sustinuissem* ÷ *utique* : (particulam enim ἂν LXX. posuerunt pro Hebræo *Vau*, quod verbo præfixum est, uti videre licet etiam *Psalm.* 50: 18.) *Psalm.* 65: 17. ÷ *ad* : *ipsum*, πρὸς αὐτόν· &c. ubi cum omnino omittendum quilibet videt. Aliquando autem ipse *Origenes* vel *Hieronymus*, rem haud satis perpendentes, verbum veru transfixerunt, quod non solùm LXX. in Hebræo legisse constat, sed & ipsi, licet aliquantum diverse, legerunt, aut iisdem plane literis lectum, in diverso tamen acceperunt sensu. Prius obvium est, verbi gratia, *Psalm.* 4: 3. ubi cum οἱ ό. לב למה pro לכלמה legerint, *ut quid* obelo haud notandum erat. Posterius observavi *Psalm.* 17: 49. quem locum præ aliis pro exemplo affero, quia disertam ejus mentionem fecit *Hieronymus*, ac improvidam, ut alibi sæpe, in LXX. Interpretes Criticam exercuit in Epistola ad Suniam & Fretellam: *Et quia semel veritati studemus*, inquit, *si quid vel transferentis festinatione, vel scribentium vitio depravatum est, simpliciter confiteri & emendare debemus. In Hebræo nihil aliud habetur nisi hoc*: Liberator meus ab inimicis meis; *Septuaginta autem*, iracundis, *addiderunt*. Unde

hæc vox in ſæpe dicto *Hieronymi* Pſalterio obelò eſt notata. Verum haud advertit doctiſſimus Pater, quod citato *Pſalmi* verſu poſt מאובי ſequatur אף, quod non modo ſignificat *etiam, verumtamen*, in principio præſertim commatis, ſed & tanquam Nomen Subſtantivum *iram* denotat. Noſter itaque Interpres dictas duas voces reddidit ἐχθρῶν μου ὀργίλων· ſicuti ἀνὴρ θυμώδης vertitur אִישׁ־אַף *Proverb.* 29:22. & בַּעַל אַף, ibidem cap. 22:24. atque hoc loco אִישׁ חֵמוֹת φίλος ὀργίλος. Simile παρόργισμα adverti *Pſalm.* 26:12. 103:15. & 121:6. ideoque obelos in Pſalterio *Hieronymi* ibi debitè neglexi. Semel tamen in ſimili caſu hoc ſignum retinendum videbatur; nempe *Pſalm.* 89:3. ubi Interpres poſtremam verſûs 2. vocem אֵל *Deus*, male אַל *ne* legens camque cum verſu 3. conjungens, hanc minùs rectam nobis dedit verſionem: μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· unde auctoritate *Hexaplaris* Editionis ὁ Θεὸς ibi inſerui, & negativam μὴ obelo circumſcripſi. Denique dictum modò ſignum in noſtra Editione haud poterat apponi iſtis in locis, ubi vocibus eo notatis carebat *Alexandrinus* Codex, vel *Romana* Editio, ex qua lacunam illius ſupplevimus: neque conſultum viſum fuit iſtis, quæ *Origenes* in ſuis exemplaribus reperit, additamentis noſtrum interpolare. Hîc tamen quoque ſemel à propoſita nobis regula diſcedendum, ac vox veru transfixa minori charactere textui inſerenda fuit ob conſtructionem, nempe *Pſalm.* 43. in titulo ÷ εἰς" σύνεσιν. Verum & verba cum aſteriſcis ab *Hieronymo* inſerta aliquando omittenda videbantur; verbi gratia, ubi Græca vox præcedens, vel ſequens, additam Hebræam includit; veluti *Pſalm.* 41: 8. *abyſſus* ⋇ *ad*: *abyſſum invocat*; ſiquidem Hebræam præpoſitionem אֶל ἐπὶ Interpres verbo καλεῖν jungens, ἐπικαλεῖται vertit. Semel neceſſitate excluſa fuit vox bene alioqui cum ⋇ inſerta, nempe *Pſalm.* 146:1. ⋇ *decoraque*; quoniam Græcam ei reſpondentem in nullo exemplari reperire potui, nec ex propria conjectura aliquam ſubſtituere volui. Quod de *Pſalterio* hactenus dixi, de *Jobi* quoque verſione, quam *Hieronymus* ex *Origeniana* Græca Latinam magno Eccleſiæ primævæ commodo fecit, intelligi velim; quippe iſthic etiam obelos & aſteriſcos cum verbis additis omittere, vel hæc ſigna male à Librariis inter ſe commixta, aut haud ſuis locis poſita emendare ac rectius collocare neceſſarium fuit, ut pluribus exemplis oſtenderem, niſi ad finem hujus Capitis properarem. Quocirca etiam tribus ſolum verbis addo, me talibus uncis ( ) circumſcripſiſſe iſtas ſacri textûs interpolationes, quas ab *Origenis* Editione Hexaplari abfuiſſe, ex ſæpe laudatis Latinis Verſionibus *Pſalmorum* & *Jobi* conſtat, vel quas ipſo *Adamantio* recentiores eſſe, quantum ad *Salomonis* libros, ex aliis colligitur indiciis. Atque harum interpolationum aliquæ in ipſo Codice *Alexandrino* non prima, ſed aliquantum recentiori manu atque atramento ſunt exaratæ, ſive ad marginem ſtichis annexæ; veluti

με

με *Psalm.* 38: 10. ὅτι 48: 10. καὶ ἀληθεινὸς 102: 8. σφόδρα 118: 48. &c. aliæ vero primævæ, inque ipso textu positæ, rasura pene sunt sublatæ; veluti ὡς φάσμα, *Jobi* 33: 15. Κυρίου, 36: 33. &c.

§. 12. Jam nihil de methodo in hoc Tomo observata dicendum restat, nisi ut de divisione sacri textus in Capita & versus quædam moneam. Ac in *Psalmorum* quidem distinctione ac numero non Masorethici Codicis, sed LXX. Interpretum ab illo hac in parte diversorum rationem habui, ne eandem, quâ doctissimus *Waltonus* Londinensis τῶν ό. Editionis Curatores merito perstrinxit, censuram incurrerem. Vide Prolegomena Tomi I. Cap. 3. §. 3. & Epistolam nostram ad Clariss. *D. Millium* pag. 2. & seq. Quoad reliquos autem libros Canonicos distinctionem Capitum in Hebræo textu, prout in modo laudati *Waltoni* Bibliis Polyglottis est expressus, semper fere observavi, etiam ubi incongrua mihi visa est; verbi gratia *Ecclesiastæ* Cap. 10. cujus primus versus vel stichus cum postremo Capitis 9. prorsus cohæret, huncque similitudine illustrat; adeo ut haud sejungi debuerint. Attamen *Jobi* Caput 36. versu primo Capitis 37. auxi, hocque à versu 2. inchoavi, quoniam *Eliu* ibi quasi de novo sermonem exorditur: ἀκουε Ἰὼβ ἀκοὴν κ. τ. λ. quæ idcirco in Cod. *Alex.* minio sunt exarata; versu 1. autem tanquam Epiphonemate Caput 36. concludere videtur. Similiter in Apocrypha *Salomonis Sapientia* & *Ecclesiastico* ab ea, quæ in *Anglicanis* Bibliis Polyglottis juxta *Romanam* τῶν ό. Editionem facta est, Capitum distinctione haud recessi; licet & ibi aliquando aliter fieri, ac, verbi gratia, prioris libri Caput 8. â versu 2. inchoari, atque versu 1. Caput 7. finiri, posterioris autem, nempe *Ecclesiastici*, Caput 43. à versu 15. Cap. 42. incipere debuisset, alia ut taceam. Attamen in *Ecclesiastico* necessitas uno atque altero loco me coëgit, alia Capitulorum initia facere; veluti Capitis 39. cujus prior in nostra Editione stichus Caput 38. in *Romana* male prorsus claudit; & Capitis 42. cujus primordium in hac perperam capitur à duobus postremis versibus nostri Capitis 41. ἀπὸ δευτερώσεως, κ. τ. λ. neque rectè noster versus 1. Capitis 20. facit finem Capitis 19. *Romanæ* Editionis; unde *Anglicanæ* potius Versionis distinctionem in his secutus sum. Cæterum quod transpositionem capitum in *Proverbiis Salomonis* & *Ecclesiastico* attinet, (de qua in Prolegom. Tom. I. Cap. 3. §. 2. egi) illam non quidem prorsus è medio tollendam censui, ne ordo scripturæ in Codice *Alexandrino* turbaretur; ne vero & Lector perturbaretur, in margine translocati textûs numerum capitum versuumque juxta Hebræum aliaque accuratiora Græca exemplaria apposui, ac isto, quo Caput extare debebat, loco indicavi, ubinam id reperiatur. Consule capp. 24. 30. & 31. *Proverbiorum*, nec non cap. 30. ac sequentia *Ecclesiastici*. Eadem methodo medelam quoque attuli transpositioni minorum partium sive paucorum versuum, uti *Proverb.* 15: post versum 27. & 20: post versum 9.

videre eſt. Quippe in his etiam Hebræorum diviſionem, quoad ejus fieri potuit, obſervavi, ac ſingulos verſus ab iisdem, quibus in Maſorethico Codice inchoantur, vocibus incepi; niſi ubi aliam diſtinctionem omnino exegit Interpretis noſtri ſenſus ac intentio, & ubi ipſa Græci textus conſtructio ita arctè cohæret, ut juxta Hebræorum diviſionem divelli nullo modo patiatur. Id quod perſpicere licet *Pſalm.* 16:4. 41:7. 45:13. 15. 49:3. 67:20. 71:4. 75:13. 89:12. 94:8. 100:2. 4. 124:2. ac, ut Orationes *Pſalterio* ſubnexas præteream, *Jobi* 15:24. 32. 18:11. 12. 19:26. 23:11. 24:19. 28:25. 34:18. 36:19. 20. 37:22. juxta noſtram Editionem, aliisque in locis. Et ſane in quibusdam diſtinctio LXX. Interpretum alteri apertiſſime videtur præferenda non modo Chriſtianis ob auctoritatem Apoſtolicam, ſed & quibusvis ob manifeſtam rationem. Prioris exemplum eſt *Pſalm.* 94:8. ſi conferatur cum citatione Apoſtoli *Hebr.* 3:15.; poſterioris, *Pſalm.* 41:7. ubi Maſorethæ literas indeque & voces Hebræas haud rectè diſtinxerunt atque punctis inſigniverunt hunc in modum: יְשׁוּעוֹת פָּנָיו : אֱלֹהַי à voce אֱלֹהַי novum incipientes verſum: LXX. verò tria iſta verba bene junxerunt, ac legerunt, יְשׁוּעוֹת פָּנַי וֵאלֹהָי, prout in fine tam hujus quàm ſequentis Pſalmi ipſi poſuerunt Maſorethæ. Semel tantum, quantum memini, ſticho *Alexandrino* diſtinctionem verſûs accommodavi, nempe *Pſalm.* 133:2.; quamvis ibi quoque eandem connexio verborum ſuadeat. Atqui dum ita ſtrictè Hebræorum verſuum diſtinctionem obſervavi, hinc factum ut par etiam numerus eorundem in ſingulis Librorum Capitibus ac *Pſalmis* (exceptis nono & decimo, qui à LXX. Interpretibus vel antiquiſſimis Librariis in unum conflati ſunt) inde exſurrexerit. Neve in hoc Græco exemplari noſtro diverſus ab Hebræo fieret verſuum numerus, quo illi, qui ambo inter ſe conferre voluerint, identidem turbarentur, ipſam Pſalmorum inſcriptionem ſæpe *Waltoni* exemplo primum feci verſum contra Scribæ *Alexandrini* mentem; utpote qui uniuscujusque *Pſalmi* numerum in margine primis ejus verbis, non titulo, apponens, non ab hoc, ſed ab illis eum incipere ſtatuit. Cæterum cum in Apocrypha *Salomonis Sapientia* & *Eccleſiaſtico Romana* LXX. Interpretum Editio nullam habeat verſuum diſtinctionem, uti nec *Aldina* atque *Complutenſis*; eam quæ eſt in Bibliis *Anglicanis*, præ aliis mihi probatam, ſemper fere obſervavi.

CAP.

CAP. III.

Recenſio atque uſus Editorum ac MSS. Codicum Pſalterii, Jobi, *&c. nec non aliorum Monumentorum, quorum ope Textus* ALEXANDRINUS *eſt emendatus atque ſuppletus.*

DE *Complutenſi*, *Aldina*, *Romana* denique LXX. Interpretum Editionibus, aliisque quæ ex triplici hoc fonte dimanarunt, ſatis dictum eſt in genere Cap. 3. Prolegomenorum Tomi primi. Jam quinam ſingularum præcipuè uſus hoc in Tomo fuerit, exponere mearum eſt partium. Exemplar *Complutenſe* maximo mihi adminiculo fuit in ſupplendis lacunis *Eccleſiaſtici*, quibus *Alexandrinus* perinde ac *Vaticanus* MS. Codex, indeque *Romana* pariter ac *Aldina* Editio ſcarent; cum contrà *Complutenſis* longè perfectiorem exhibeat dicti libri textum, huncque non nupere fictum aut interpolatum, ſed jam olim à Patribus, horumque antiquiſſimo *Clemente Alexandrino*, ita lectum, ut ex variis locis patet. Sic Cap. 1. verſûs 21. priorem ſtichum, φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα, cum *Complut.* Editione habet *Clemens Alexand.* Lib. I. Pædagogi cap. 8. & poſteriorem quoque ſubjungit, licet paulo diverſum, de quo poſtea §. 9. Et cap. 9: 9. ubi *Complut.* addit: καὶ μὴ κατακλιθῇς ἐπ' ἀγκάλων μετ' αὐτῆς, *Clemens* Lib. II. Pædag. cap. 7. p. 171. ſimiliter citat: καὶ μὴ συμμετακλιθῇς ἐπ' ἀγκῶνα μετ' αὐτῆς· unde & nos ita excudi fecimus. Porro augmentum cap. 23: 4. 5. καὶ γιγαντώδη ψυχὴν ἀπόστησον διαπαντός κ. τ. λ. confirmat *Clemens* Lib. II. Pædag. cap. 10. pag. 193. licet textum aliter diſtinxerit. De aliis Patribus veterique Interpretatione Latina, quibus *Complutenſia* ſupplementa ſubinde confirmantur, brevitatis ſtudio jam nil dicam; ſed potiùs rationem reddam, quare in libro *Jobi*, ubi *Complutenſis* Editio ſæpe Hebræo textui magis congruam, ac quandoque meliorem Interpretationem exhibet, hanc haud æquè ſim ſecutus, nec talibus minori charactere excuſis, *Alexandrina* verba in exteriorem libri noſtri oram pro more extruſerim. Nempe monendus eſt Lector benevolus, quod iſte *Complutenſium* ſocius, cui cura Editionis *Jobi* fuit commiſſa, haud rectè ſparta ſua fuerit defunctus; dum

dum non puram τῶν ό. Versionem exprimendam dedit, sed ubi hæc ei minus placuit, *Aquilæ*, vel *Symmachi* interpretationem ejus loco substituit; prouti liquidò patebit ei, qui discrepantias Editionis istius contulerit cum fragmentis dictorum Interpretum, quæ in Scholiis *Romanis* ac *Nobilii* Annotationibus, nec non in *Nicetæ* Catena Patrum sæpius recensentur.

§. 2. In dicto igitur *Jobi* libro *Aldinum* ac *Romanum* præcipuè exemplar secutus sum, atque ex his aliisque MSS. Codicibus, (de quibus paulo post dicam) tam inter se, quàm cum Latina *Hexaplaris* Editionis Versione consentientibus, genuina primævæ versionis verba in locum *Lucianæorum* debitè substitui; uti jam §. 8. Capitis 2. monui. E *Romana* etiam Editione magnum Codicis *Alexandrini* in *Psalterio* defectum, de quo cap. 1. §. 6. dixi, supplere placuit; quòd hæc istâ parte aliis accuratior ac præstantior mihi sit visa: ubi tamen in ea mendum Typothetæ, sive vitium Scribæ, vel pravam textûs divisionem deprehendi, atque eandem ab ipso MS. Codice *Vaticano* discrepare comperi, vel hunc pariter atque illam ab accuratioribus Exemplaribus deflectere observavi, ex his eandem pari, qua *Alexandrinum* Codicem, methodo correctiorem reddidi atque integriorem. Sic *Psalm.* 68 : 24. σύγκαμψον pro σύγκαψον excudi feci: & *Psalm.* 71 : 5. γενεὰς mutavi in γενεᾶς, juxta Hebræum דרי consentiente *Hexaplaris* Editionis versione; quamvis hæc habeat, *in generationem*, præfixa præpositione, quòd absque hac difficilior sit verborum constructio. Periodos quoque & commata subinde aliter distinxi; veluti *Psalm.* 55. versu 4. quem ab ἡμέρας incepi, cum in *Romana* Editione vox ista præcedenti ὕψυς adhæreat. Contrà nomine Θεὸς *Psalmi* 67 : versum 11. clausi, cùm illud in *Romano* exemplari minùs rectè sequenti Κύριος junctum, novum inchoet versum. Similiter *Psalm.* 68 : 14. verbis, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου, periodi finem feci; *Romani* verò hæc cum sequentibus, σῶσόν με, construxerunt. Confer *Psalm.* 70 : 18. A dicta quoque Editione discessi, ubi ea ab ipso MS. *Vaticano* deflectit; veluti *Psalm.* 67 : 9. ubi in illa malè excusum est, τῦ Σινᾶ, in hoc autem, teste *Nobilio* in Notis ad hunc locum, juxta Hebræum rectè legitur, τῦτο Σινᾶ, prouti nostra idcirco Editio habet. Sin autem duplex Codicis *Vaticani* scriptura mihi occurrit, meliorem elegi. Sic *Psalm.* 76 : 4. in Codice *Vaticano* priùs scriptum est: ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων· sed post ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον, sequitur altera interpretatio: ἐκεῖ συνέκλασε τὰ κέρατα· id quod annotandum communicavit cum *Possevino* Cardinalis *Carafa*, præcipuus *Romanæ* Editionis Curator, ut ex illius Apparatu sacro, Tom. I. in voce *David*, didici. Hîc igitur unà cum *Romanis* Editoribus priorem elegi lectionem; hanc enim præter plura alia exemplaria *Psalterii*, *Hexaplaris* Latina Versio confirmat, utpote quæ *potentias arcuum* habet.

§. 3. Præter tres dictas integræ τῶν ό. Versionis Editiones, aliquas insu-

insuper *Psalmorum* & *Ecclesiastici* seorsim excusas consului. Atqui illorum quidem antiquissima est, quæ *Venetiis* prodiit 1486 in 4to, quam perinde ut aliam ejusdem formæ ibidem anno 1521. typis expressam, è splendidissima Bibliotheca sua usui meo pro benevolo in me immeritum affectu comodavit Reverendus admodum in CHRISTO Pater, Dominus JOANNES, Episcopus *Eliensis*. His accessit *Psalterium, in quatuor linguis, Hebræa, Græca, Chaldæa, Latina impressum Coloniæ* 1518. (uti titulus habet) in folio, uti vocant, & quidem curâ *Joannis Potken*, Præpositi Ecclesiæ S. *Georgii. Coloniensis*, cujus Epistola in fine extat: in quo *Psalmi* iisdem plerumque, quibus in MS. *Alexandrino*, divisi sunt stichis, aliquando autem paulo accuratioribus; adeo ut ex hoc atque duobus MSS. Codicibus jamjam nominandis *Alexandrinum* identidem corrigere, & ubi hic mancus est, ex illis stichorum divisionem petere licuerit. Atque hujus libri diuturnum usum eximiæ erga me humanitati doctissimi Viri Dn. *Joannis Postlethwayte*, Scholæ pertinentis ad Ecclesiam S. *Pauli* Rectoris meritissimi; uti aliud *Psalterium* è MS. S. *Victoris* Codice emendatum, ac in minori forma 12ma *Parisiis* anno 1559. excusum, prompto meam Editionem juvandi studio amicissimi *Humphredi Wanleji* debeo. Denique missis aliis Editionibus, quas omnes ne quidem videre, multò minùs evolvere licuit, consului subinde *Corderii* Catenam Patrum in *Psalmos*, *Antverpiæ* anno 1643. tribus Tomis in folio impressam, quæ sacrum textum ante omnia exhibet. *Ecclesiastici* duæ Editiones magnò mihi fuere adminiculo, nempe *Jani Drusii*, & *Davidis Hoeschelii*. Harum illa ad exemplar *Romanum*, cum Latina Interpretatione excusa est *Franekeræ* in quarto, additis Notis, in quibus variantes Lectiones aliarum Editionum affert, ut & MS. cujusdam Codicis *Heidelbergensis*; quem cum *Alexandrino* sæpe sæpius convenire observavi. Altera verò *Augustæ Vindelicorum* año 1604. in 8vo prodiit, hunc habens titulum: *Sapientia Sirachi, sive Ecclesiasticus, collatis lectionibus variantibus membranarum Augustanarum vetustissimarum, & XIV. præterea exemplarium, addita versione vulgata ex editione Romana, cum notis Davidis Hoeschelii &c.* Quænam XIV. ista exemplaria fuerint, ex aversa tituli pagina discere est; inter quæ cum *J. Sirachus à Joach. Camerario editus Basileæ anno 1551. & Lipsiæ cum interpretatione anno 1568.* memoretur, harum Editionum neutram oculis me usurpasse, fateor; neque multum in eas inquirere necessarium duxi, quia variæ utriusque lectiones ab *Hoeschelio* partim à *Drusio* diligenter sunt annotatæ.

§. 4. Græci Codices Manuscripti, quos vel verbatim cum editis contuli, vel in locis saltem difficilioribus consului, jam veniunt recensendi, Latinis *Hexaplaris* Editionis Versionibus ultimo loco reservatis; licet hæ ob asteriscorum & obelorum signa primum mereantur locum. *Psalmos* quod attinet, cum plura horum MSS. exemplaria in *Angliæ* Bibliothecis reperiantur,

tur, quàm à me evolvi potuerint, solis *Bodlejanis* contentus fui; neque horum omnibus sum usus, sed iis tantùm, qui vel nudum *Psalterii* textum, vel hunc coagmentatis in *Catenam*, quam appellant, diversorum Patrum expositionibus illustratum continent, missis singulorum Patrum commentariis unà cum textu manu exaratis, quos adire temporis ratio mihi non permisit. Primus *Psalmorum* Codex MS. est inter *Baroccianos* num. 15. membranaceus in 12mo, qui præfixas habet *Basilii M. Theodoreti* ac *Cosmæ Indicopleustæ* Præfationes in *Psalmos*, nec non *Cyclos Paschales* cum tabulis eo spectantibus: quorum primus cum incipiat ab anno mundi 6613. i. e. Christi 1105, ultimus verò desinat A. M. 6648. Christi 1140, cum initio hujus intervalli, ac proinde Seculi duodecimi, scriptum esse haud dubito; siquidem jam tunc, perinde ut nostra ætate, moris erat, futuro tempori in computo ejusmodi Ecclesiastico prospicere. Inter eosdem Codd. *Baroccianos* tres sunt Catenæ Patrum in *Psalmos* in folio; quarum una num. 223. eorum commentarios abbreviatos exhibet, duæ aliæ, num. 154. & 235. (quarum illa hujus longè vetustioris ac Seculo XI. vel XII. itidem scriptæ ἀπόγραφον esse videtur) expositiones Patrum prolixiores totidem verbis recitant; sed hæ, quod dolendum, in *Psalmo* L. desinunt, cum prior usque ad finem pertingat, ac Cantica insuper Scripturæ subnexa habeat: priores duæ sunt chartaceæ; posterior 235. membranacea. Sequitur inter Codices *Cromwellianos* num. 110. *Psalterium* cum methaphrasi interlineari, ob perpetuas fere abbreviationes lectu difficillima, scriptum in papiro quartæ formæ minoris, trecentis abhinc annis circiter, uti conjicio; inter *Laudinos* verò C. 41. insignitus liber *Psalmorum*, An. Christi 1336. in membrana aliquanto majoris formæ exaratus, interfertis precibus aliisque ex Menæo Græcorum excerptis, ac præmissa S. *Ephraem Syri* ac S. *Basilii* exomologesi; nec non alter, qui eum præcedit, C. 38. itidem membranaceus ac paulo vetustior, sed mancus initio, indeque à *Psalmo* 8. incipiens, atque media parte à *Psalm.* 71. versu 12. usque ad *Psalmi* 74. versum 7. (neque enim folia, quæ ibi desiderantur, aliorsum transposita reperi, uti quidem principium *Psalm.* 36. deprehendi *Psalmo* 82. interfertum) ac desinens in *Psalmi* 149. sticho: καὶ τὰς ἐνδόξες αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Sunt in hoc omnes *Psalmi* stichis distincti, hisque singulis explicatio brevior subnexa. Prolixior verò commentarius, è diversis S. Patribus contextus, subjicitur in alio antiquiori ac egregio prorsus Codice, qui NE. B. 2. 17. inscriptus est, in quo *Psalterium* itidem ςιχηρῶς in membrana quartæ formæ oblongæ exaratum legitur. Antiquiorem hunc altero dixi, atque ad Seculum X. pertinere colligo ex primo circulo Paschali, qui anno mundi 6459. incipit, i. e. A. C. 951. Est denique sub signo NE. E. 6. 9. liber chartaceus in folio, continens Catenam Patrum in *Psalterii* partem, à *Psalmo* scilicet 67. usque ad 102. inclusivè, recentissima

tissima manu, nec una, scriptus; qui textum *Psalmorum* non per partes expositionibus Patrum interspersum habet, sed illos singulos hisce integros præmittit, hasque non ita concisas exhibet, uti Codex 223. sed prolixiores; adeo ut iis, qui quinquagenam solum Hymnorum *Davidis* commentariis Patrum illustratam complectuntur, supplendis apprimè inservire posset, si quando rotunda in *Psalmos* Catena ad exemplum *Corderianæ*, hujusque supplementum pariter ac emendationem plurimis in locis necessariam, è MSS. Codicibus *Bodlejanis* contexenda foret. Et sane plerique Auctores, qui in his ad explicandos quinquaginta priores Psalmos allegantur, in illo etiam, de quo jam agimus, Codice adducuntur; uti patet ex Præfatione Tomi I. Spicilegij Patrum Seculi II. in qua nomina Patrum, è quibus pleræque Catenæ *Bodlejanæ* sunt contextæ, recensui. Cæterum enumerati hucusque MSS. libri, demptis ijs, quos imperfectos vel mancos quibusdam Psalmis esse indicavi, petita è Scripturis Cantica cum Orationibus, quæ in *Alexandrino* Codice nostraque inde Editione *Psalterium* sequuntur, itidem subnexa habent, vel omnia, vel pleraque saltem, addito insuper in *Baroicciano* 15. & NE. B. 2. 17. hymno Ecclesiastico, *Gloria in excelsis Deo*, &c. Sed ad aliorum librorum exemplaria MSS. recensenda propero.

§. 5. Octo Patrum Catenas in librum *Jobi* habet instructissima Bibliotheca *Bodlejana*. Nimirum quatuor sunt inter *Baroccianos* Codices, numerò 176. 178. 195. & 201. quarum tres priores in charta, postrema in membranis est exarata, omnes autem in folio, quod vocant; tres extant inter libros, à sapientissimo Archiepiscopo ac sancto Martyre *Laudo* laudatæ Bibliothecæ donatos, indeque hæc gerunt signa, *Laud.* C. 49. & 109. atque K. 96. quarum media est chartacea in folio ac recentissima, reliquæ duæ in quarto, illa quidem minori, hæc majori, utraque vero membranacea; qualis etiam est octava, sed in folio, quæ servatur in *Archivo Bodlejano* sub signo B. 34. Atqui quomodo hæ Catenæ inter se differant, quave ratione edita à *Patricio Junio* ex illis locupletari, & quoad Patrum nomina pariter ac verba emendari posset, dicere nimis longum foret, ac à præsenti instituto alienum. Id potius notandum, quod in omnibus hisce Catenis, quarum aliæ trecentis, quadringentis aliæ, imo & quingentis quædam abhinc annis sunt exaratæ, textus *Jobi* à *Luciani* interpolationibus liber esse videatur; unde nil mirum, quod is *Romanæ* atque *Aldinæ* Editioni magis sit consonus, quàm exemplari *Alexandrino*. Cæterum duo ex recensitis Codicibus, iique omnium vetustissimi, nempe *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlejan.* B. 34. præter Catenam in *Jobum*, habent quoque *Proverbia*, *Ecclesiasten* & *Canticum Canticorum Salomonis*, Patrum commentariis similem in modum illustrata; *Baroccianus* vero liber num. 195. Catenam in sola *Proverbia* alteri suffixam habet; & quidem diversam aliquantum à duabus modo lauda

tis in membrana scriptis, *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlejan.* B. 34. quæ fere conveniunt cum Codice *Barocciano* 232. & altero *Archivi Bodlejani* B. 84. in folio chartaceo recenti manu exaratis, quorum posterior hanc gerit inscriptionem: Ἐξήγησις διαφόρων, ὑπὸ Πολυχρονίου συναχθεῖσα· unde Auctor istius Catenæ cognoscitur. Atqui in eodem *Archivo* B. num. 35. habentur ejusdem *Polychronii* & alterius Auctoris Catenæ in *Canticum Canticorum*, à *Meursio Lugduni Batavorum* anno 1617. publicæ luci donatæ, nec non Catena in *Ecclesiasten*, quam itidem *Polychronii* esse puto; eadem sane cum duabus membranaceis, sed chartacea, in folio minoris formæ recenter scripta. Neque avorum vel proavorum ætatem excedere videtur scriptura aliûs expositionum *Cantici* è Patribus collectionis, quæ ibidem num. 48. extat; cujus perinde ut alterius Auctor ignoratur. Perperam enim altera illa Catena *Eusebio Pamphili* est adscripta à *Meursio*; cum ex ipsius quidem, sed & aliorum Patrum scriptis sit coagmentata, ac aliquorum quidem paulo recentiorum, veluti *Gregorii Nysseni* & *Philonis*. His denique accedit Liber *Lectionarius* Ecclesiæ Græcæ *Laud.* C. 88. de quo in Prolegomenis Tomi I. Cap. 3. §. 6. dixi: atque in hoc exaratos passim *Psalmos* quidem neglexi, utpote quorum tot alia præsto fuerunt exemplaria; pericopas autem *Jobi* & *Proverbiorum* cum *Alexandrino* exemplari diligenter contuli, hocque non uno in loco *Proverbiorum* inde supplevi, ac emendavi. Lectiones vero quæ ibi habentur, sunt sequentes: *Jobi* Cap. 1. integrum, Cap. 38: 1. usque ad 20. inclusivè, & totum Cap. 42. sive ultimum; *Proverbiorum* sedecim priora capita integra, & partes quædam Capp. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. & 31. Ista omnia cum ibi sint hinc inde disjecta; ut singulorum loca ordine in schedâ notata ad faciendam inde collationem promptè inveniri possent, dictum Codicem numero paginarum insignire mihi benevole indulsit, ac liberum omnium hucusque enumeratorum librorum MSS. usum nunquam non concessit, dignus, si quis unquam, *Bodlejanæ* Bibliothecæ Præfectus, ac majori loco pro eximiæ eruditionis ac tot laborum exantlatorum merito dignissimus, D. *Joannes Hudsonus*; quem amicitiæ & honoris causâ nominare volui, debui. His omnibus accedit denique MS. Bibliothecæ *Regiæ* liber chartaceus in 4to, trecentorum annorum ætatem superans, in Catalogo MSS. *Angliæ* Codicum Part. IV. num. 8550. recensitus. Ac ibi quidem *Proverbia* & *Ecclesiastes* tantùm illo contineri dicuntur; at verò ipsum Codicem pervolvens, Canonicæ *Salomonis* Sapientiæ (quo cognomine *Proverbia* à *Melitone* apud *Eusebium* Lib. IV. Hist. Eccl. Cap. 26. aliisque appellata sunt) Apocrypham Sapientiam suffixam deprehendi, ac post *Ecclesiasten* etiam *Canticum Canticorum* reperi, Latina Versione Vulgata singulis libris è regione appositâ, & subnexa omnibus *Nili* Expositione *Cantici Canticorum*. Licet autem hic Codex aliquantò seriùs in manus meas venerit; cum tamen nuper cum Editione nostra conferens,

rens, nullam, quæ non antea mihi aliunde ſuccurrerit, emendationem inveni.

§. 6. Transmarinas quod attinet Bibliothecas, dum *Lambecii* Commentarios de Bibliotheca *Vindebonenſi* jam pridem perluſtravi, plurima librorum, quos hic LXX. Interpretum Tomus complectitur, Græca exemplaria MSS. ibi recenſita inveni. Ac de iis quidem, qui *Pſalterium* & *Jobi* Hiſtoriam exhibent, parum ſolicitus fui, quoniam non modo ſufficientem eorundem numerum hîc habemus, ut ex ante dictis patet; ſed & quia omnium præſtantior utriusque Editio, *Hexaplaris* ſcilicet ab *Hieronymo* verſa, nobis ad manum fuit, de qua jamjam dicam. *Sextum* vero atque *ſeptimum* Codicem à *Lambecio* Lib. III. memoratum ideo deſideravi, quod iis non modo tres Canonici libri *Salomonis*, ſed & duo Apocryphi, videlicet ejusdem *Sapientia* ac altera *Jeſu Siracida*, continerentur, quorum poſterior in nullis *Anglicanis*, quas ſciam, Bibliothecis manuſcriptus extat: quodque Codices iſti ambo membranacei, pervetuſti, ac optimæ notæ à *Lambecio* vocentur. Atqui huic deſiderio meo ex voto ſatisfactum fuit, poſtquam adii Celeberrimum D. *Richardum Bentlejum*, Collegij S. *Trinitatis* apud *Cantabrigienſes* Præfectum meritiſſimum, ac magnum iſtius Academiæ lumen atque ornamentum. Quippe cum is varias è *Patricij Junij*, ejus in *Regia* Bibliothecæ cuſtodia Anteceſſoris, ſupellectile libraria coëmptas ſchedas, ad LXX. Interpretum Editionem, quam is meditabatur, pertinentes, liberaliter uſui meo commodaſſet; in his variantes lectiones laudatorum Codicum *Vindebonenſium*, cum *Wecheliano* Græcorum Bibliorum Exemplari collatorum, ipſa *Junij* manu nitidè deſcriptas reperi. Licet enim iſti diverſo ibi numero, nempe 55. & 56. ſint inſigniti, hos tamen eosdem cum antè dictis eſſe, è Nota marginali *Lambecij* didici; qua monet, Codicem *ſextum* olim inter Theologicos Græcos *quinquageſimum quintum*, *ſeptimum* vero *quinquageſimum ſextum* fuiſſe. Hiſce igitur *Vindebonenſibus* pluribusque *Oxonienſibus* Codicibus Græcis contentus, aliis, qui in ditiſſima Regis *Galliæ* Gaza libraria extant, conferendis, optimo Amicorum *Pariſienſium* pari moleſtiam creare nolui; partim quòd eos propriis negotiis ſatis occupatos nôrim, partim quòd ante annum & quod excurrit, cum ad hujus Tomi Editionem me accingerem, haud ſatis tutum fuerit epiſtolarum commercium. Ubi tamen diligentiſſimus MSS. librorum perſcrutator *Cotelerius* Exemplaria *Regia* ad verſionem τῶν ό. emendandam vel illuſtrandam in eruditiſſimis Notis adduxit, debitam eorum rationem habui; uti vel ex allegata præcedenti Cap. 2. §. 10. Annotatione in Lib. I. Conſtitut. Apoſtol. Cap. 8. patet, in qua tres *Proverbiorum* MSS. Codices *Chriſtianiſſimi Regis* memorat, nempe 721. 2221. & 2263. ac paulo antè ad Cap. 7. aliûs inſuper, numero 495[ti], mentionem facit; alia ut taceam.

§. 7. B. *Hieronymum* omnes V. T. libros Canonicos è Græca Editione

Hexaplari, cum aſteriſcis & obelis, tanquam accuratiori, in Latinum ſermonem verſos edidiſſe, ipſe innuit Epiſt. 28. ad *Lucinium* his verbis: *LXX. Interpretum Editionem & te habere non dubito, & ante annos plurimos diligentiſſimè emendatam ſtudioſis tradidi.* Eadem verba habet Apol. 2. contra *Rufinum*; ac in Epiſt. ad *Suniam* & *Fretellam*: *Aliam*, inquit, *editionem LXX. Interpretum, quæ & in ἑξαπλοῖς Codicibus reperitur, & à nobis in Latinum ſermonem fideliter verſa eſt* &c. Mox iterum: *Ea autem quæ habetur in ἑξαπλοῖς, & quam nos vertimus, ipſa eſt quæ in eruditorum libris incorrupta & immaculata Septuaginta Interpretum translatio ſervatur.* Quoniam autem in hac Epiſtola de ſolo *Pſalterio* loqui videtur, addo teſtimonium ex literis ad *Auguſtinum*, quibus V. T. *Libros Canonicos* universè memorat: *Quæris*, inquit, *cur prior mea in Libris Canonicis interpretatio aſteriſcos habeat & virgulas prænotatas* &c. Ac in altera ad eundem epiſtola, quæ eſt numeno 94. partem aliquam iſtius Latinæ Editionis ſibi ſurreptam conqueritur his verbis: *Præceptis tuis parere non potuimus, maxime in Editione LXX. quæ aſteriſcis verubusque diſtincta eſt. Pleraque enim prioris laboris ob fraudem cujusdam amiſimus.* Unde nil mirum, quod poſt tantum temporis intervallum nos Latinam iſtam *Hexaplaris* τῶν ό. Editionis verſionem *Hieronymi* magna ex parte haud amplius habemus. Habemus tamen *Pſalterium*, quod primo quidem circa A. C. 383. curſoria opera è Græco textu multis in locis emendaverat, poſtea autem circa A. C. 389. diligentiori ſtudio verbatim correctum è Codice *Hexaplari* cum aſteriſcis & obelis Latinè edidit; ut ipſe teſtatur in Præfatione poſterioris Editionis ad *Paulam* & *Euſtochium*, quæ in prioribus operum *Hieronymi* impreſſionibus omiſſa, noviſſimæ *Pariſienſi* è volumine Bibliorum, cum Gloſſa ordinaria & interlineari ac *Nicolai Lyrani* commentariis editorum, ac è Poſtilla *Hugonis de S. Charo* bene inſerta, atque laudato *Pſalterio* præfixa eſt. Unde ipſe *Hieronymus* in alia alterius *Pſalterij*, è Hebræo ſcilicet in Latinum translati, Præfatione ad *Sophronium* de LXX. Interpretum verſione ſcribit, quod eam *diligentiſſime emendatam olim linguæ ſuæ hominibus dederit.* Et Apol. 2. contra Rufinum: *Pſalterium certe emendatiſſimum juxta LXX. Interpretes noſtro labore dudum Roma ſuſcepit.* Dicit *Romam* iſtud *ſuſcepiſſe*, quòd illuc miſſum fuerit, non autem quod in uſum Eccleſiæ *Romanæ* receptum fuerit. Hæc quippe primâ S. Patris correctione ſemper contenta fuit, indeque *Pſalterium* priori ejus operâ emendatum *Romanum* dici ſuevit; *Gallicanum* verò, quod poſteriori eoque accuratiori ejusdem ſtudio fuit emendatum, quoniam *Gallicana* Eccleſia in divinis officiis hôc jam pridem uſa eſt. Atque *Gallicanum* hoc *Pſalterium* cum aſteriſcorum & obelorum ſignis commentario *Brunonis* Epiſcopi *Herbipolenſis* illuſtratum, primò typis excuſum fuit anno Chriſti 1494. ac inde Anno 1618. in Bibliotheca Patrum *Colonienſi* Tom. XI. recuſum, è recognitione, uti vocant, *Joannis Cochlæi.* Hujus aliam Editionem Anno 1531. laudat *Uſſerius* de LXX. Ver-

Versione Cap. 9. pag. 104. mihi autem eam videre non contigit; uti nec alteram J. *Cari* Presbyteri, decurrente superiori seculo *Romæ* luci donatam, quam memorat *Martianæus* in Præfatione *Psalterii Romani* & *Gallicani* ex adverso sibi invicem oppositi, quod *Divinæ*, quam vocavit, *Hieronymi Bibliothecæ*, sive Tomo I. Operum ejus inseruit, è diversis MSS. *Galliæ* Codicibus emendatum. Atqui hoc exemplari præcipuè sum usus; contuli tamen istud cum tribus MSS. libris, ac quædam ⋇ & ÷ signa ex iis addidi; uno scilicet *Cottoniano* in 12mo, quod Regis *Æthelstani* fuisse dicitur, atque anno Christi 703. scriptum est; & duobus aliquantò recentioribus *Lambethanis*, uno in forma quarta, altero permagnis in folio Bibliis inserto: quorum usum *Londini*, (etiam extra ædes *Lambethanas* præter morem) gratiosissimè mihi concessit Maximè Reverendus in CHRISTO Pater, Dn. THOMAS, Archi-Episcopus *Cantuariensis*, & totius *Angliæ* Primas. Reliquos, qui in *Anglia* reperiuntur, Codices *Psalterii Gallicani*, cum asteriscis & obelis, haud ita facilè ob distantiam locorum consequi potui, neque istos adeo necessarios censui.

§. 8. Librum *Jobi* ab *Hieronymo* ex LXX. Interpretatione Latinè versum, ac cum asteriscis atque obelis editum esse, non modo hujus Versionis, sed & alterius ex Hebræo factæ præfatio testatur, in qua posteriori hæc habet verba: *Apud Latinos ante eam translationem, quam sub asteriscis & obelis nuper edidimus, septingenti ferme aut octingenti versus desunt; ut decurtatus & laceratus corrosusque liber fœditatem sui legentibus præbeat.* De qua *Jobi* mutilatione vide Dissertationem nostram de Vitiis LXX. Interpretum Cap. 1. §. 5. Hanc versionem primus è MS. Codice Bibliothecæ *Majoris-Monasterij* edidit Clariss. *Martianæus* in *Divina S. Hieronymi Bibliotheca* col. 1189. usque ad col. 1218. sed haud paucis vitiis deturpatam, quæ partim ex ejusdem Versionis Codice MS. *Bodlejano* NE. F. 6. 7. (quem verbatim cum dicta Editione contuli) partim è Græco τῶν ο'. textu & *S. Augustini* commentariis, ejusdem Dissertationis Cap. 3. emendavi. Neque solùm emendationem, sed & supplementum aliquorum verborum identidem suppeditat dictus Codex *Bodlejanus* unà cum quibusdam asteriscis & obelis atque signis finalibus, in *Martianæi* Editione aut prorsus omissis, aut non recto loco positis, quæ idcirco in nostra debitè sunt expressa. Denique libros *Salomonis* pari ratione ab *Hieronymo* editos esse, testatur ejusdem Præfatio, quam his exorsus est verbis: *Tres libros* Salomonis, *id est*, Proverbia, Ecclesiasten, Canticum Canticorum, *veteri LXX. Interpretum auctoritati reddidi; vel antepositis lineis ÷ superflua quæque designans, vel stellis ⋇ titulo prænotatis ea quæ minus habebantur, interserens.* Verùm isti nec à *Martianæo* in *Gallia*, neque à me hîc in *Anglia* inveniri hucusque potuerunt.

§. 9. Præter omnes hucusque enumeratos sacrorum librorum Codices,

dices, commentaria etiam atque alia S. Patrum ſcripta, in quibus textus τῶν ό. explicati vel ſaltem allegati ſunt, debitè conſului: atque ex his ſæpius didici, quænam ex diſcrepantibus diverſorum exemplarium lectionibus eſſet eligenda; qua in re, quantum ad *Pſalmos*, magno præ aliis adjumento mihi fuere *Euſebij* commentarius, nuper à Clariſs. *Montfaucono* editus, ac *Hieronymi* Epiſtola ad *Suniam* & *Fretellam*. Aliquando autem licuit etiam vitia, quæ omnes editos ac MSS. quos ego vidi, Codices Biblicos occupaverunt, è S. Patrum allegationibus emendare, atque aliqua inſuper verba vel commata, quæ ex illis omnibus exciderant, ex his reſtituere. Ac in *Pſalmis* quidem & *Jobo* id rariſſime, in *Proverbiis* verò *Salomonis* aliisque libris ſæpius id contigit. Sic *Prov.* Cap. 5: 3. καιρὸν in χάριν mutavi, auctoritate *Clementis Alex.* Lib. III. Pædagogi Cap. 11. pag. 250. D. ex cujus Lib. II. Pædag. Cap. 11. etiam ὤμοις ἀφρόνων pro ὁμοίως ἄφροσιν repoſui Cap. 19. *Proverb.* verſu ultimo. Vide de his locis Epiſtolam noſtram ad D. *Millium* pag. 52. Cap. 7: 8. ἐν ἀγορᾷ inſerui ex *Pſeudo-Clementis Romani* Lib. I. Conſtitut. Apoſtol. Cap. 7. & futurum εὐφρανθήσεται *Proverb.* 23: 24. ſumpſi ex interpolata *S. Ignatij* Epiſtola ad Philadelphenos §. 44. nec non eodem Cap. 23: 29. ἀηδεῖς λέσχαι excudi feci juxta *Clementis Alex.* Pædag. Lib. II. Cap. 2. pag. 155. B. Deinde *Eccleſiaſtæ* 7: 3. auctoritate *Cyrilli Alex.* comment. in *Joelem.* col. 441. editionis *Ingolſtadienſis*, τὸ non ſolùm priori πορευθῆναι præfixi, ſed & idem ſequenti commate ſubſtitui loco ὅτι, utpote quod plane incongruum eſt, ideoque in Edit. *Complut.* ac duobus MSS. *Bodlejanis* binisque *Vindebonenſibus* prorſus omiſſum. Eodem quoque Cap. 7: 27. δεσμοί εἰσι χεῖρες exprimere placuit è Lib. I. Conſtit. Apoſt. Cap. 8. quandoquidem & Latina τῶν ό. verſio antiqua apud *Hieronymum* habet: *vincula ſunt manus ejus.* Porro *Cantici* 1: 4. με poſt εἵλκυσαν poſui auctoritate antè laudati *Cyrilli* Lib. IX. de Adorat. in ſpiritu & veritate pag. 309. C. & Cap. 8: 5. ἐπιστηθιζομένη, monitô *Origenis* Homil. I. in *Canticum Canticorum*, ab *Hieronymo* verſa. Ulterius *Sapientiæ* 7: 21. ἐμφανῆ mutavi in contrarium ἀφανῆ· ſiquidem ita rectè legitur apud *Euſebium* Lib. XI. Præparat. Evang. Cap. 7. pag. 521. D. quamvis ſequenti Cap. 14. pag. 532. D. perperam excuderint ἐμφανῆ. Cæterum in *Eccleſiaſtico* non ſolùm unam atque alteram emendationem, ſed & varia ſupplementa nobis ſuppeditavit *Clementis Alexandrini* Pædagogus. Ex hujus enim Lib. I. Cap. 8. pag. 116. ſumpſimus poſteriorem ſtichum vers. 21. Cap. I. ἄφοβος δὲ οὐ δυνήσεται δικαιωθῆναι· conſentiente antiqua verſione Latina: *qui ſine timore eſt, non poterit juſtificari.* Cap. 9: 7. ἐρημίαις, & vers. 8. κεχαριτωμένης excudi feci; prius è Lib. III. Pædag. Cap 4. pag. 230. poſterius è ſequenti Cap. 11. pag. 257. Cap. 21: 6. ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ pro ἐν καρδίᾳ poſui è Lib. I. Pædag. Cap. 8. pag. 113. quæ lectio confirmatur non modò ex antiqua Latina hujus loci verſione, ſed & è *Pſalm.* 84: 9. juxta Vulgatam Latinam: *qui convertun-*

vertuntur ad cor. Atque ex modo citato capite pag. 115. etiam accepi duo commata, εἰς αἴσθησιν ἄγων τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀπηλπισμένον εἰς σύνεσιν ὀξύνων· quæ alioqui ab omnibus tam editis, quàm MSS. libris, quibus post *Camerarium*, *Drusium*, *Hoeschelium* egomet usus sum, omnino absunt; in uno tamen vetusto *Ecclesiastici* Codice à *Nobilio* reperta sunt isto, quo ego illa reposui, loco, nempe Cap. 22:7. Sequenti Cap. 26:9. singularem μετεωρισμῷ pro μετεωρισμοῖς posui è Lib. III. Pædag. Cap. 2. pag. 251. consentiente vetere Interprete; ac Cap. 32. (al. λέ) v. 11. necessariam omnino vocem ἀναστάσεως, ut & pronomen σου post οἶκον adjeci è Lib. II. Pædag. Cap. 7. pag. 172. B. Denique Critica etiam *Origenis* signa in MSS. editisve libris apposita Patres quandoque confirmarunt; quoad *Psalmos* præsertim, *Hieronymus* in antè laudata ad *Suniam* & *Fretellam* Epistola, atque *Eusebius* in Commentario, videlicet *Psalm.* 28. pag. 107. D. & 44. pag. 191. D. atque 72. pag. 434. C. In *Jobo* autem, Cap. 1:3. & 6. unum atque alterum obelum in Latina *Hexaplaris* Editionis versione omissum suppeditarunt *Chrysostomus* in Catena Patrum à *Junio* edita pag. 14. ipseque *Origenes* in Epistola ad *Julium Africanum*, Dissertat. *de Vitiis LXX. Interpret. Versioni illatis* &c. Cap. 1. §. 2. allegatus: in quos frustra *Martianaeum* animadvertisse, ibidem Cap. III. ostendi.

§. 10. Cæterum ne culpa oscitantiæ in LXX. Interpretum textibus, qui à S. Patribus allegati sunt, cum Codice *Alexandrino* conferendis, hocque ex illis emendando atque supplendo, mihi impingatur, Lectorem præmonendum duxi, me quasdam Patrum lectiones à nostris discrepantes studiô neglexisse, quòd vitij vel interpolationis suspicio animo meo obversaretur: hoc enim nomine quamcunque τῶν ό. mutationem, licet in melius fiat, appellare haud dubito. Verbi gratia, *Justinus* M. in Dialogo cum Tryphone Judæo pag. 284. pericopen è *Proverb.* 8. citans, loco τῆς ὑπ' οὐρανὸν posuit, τῆς ἀβύσσου· ac *Irenæus* Lib IV. Cap. 37. pag. 331. nostræ Editionis, itidem vocem *abyssi* habet; quam Hebræum תְהוֹם propriè denotat. Sed vereor, ne *Justinus* pro more, quem subinde in hac cum Judæo disputatione observavit, missa τῶν ό. interpretatione, juxta aliam Judæis receptam istud comma allegaverit; neve *Irenæus*, in illius scriptis versatissimus, ac plura inde mutuatus, ut alibi observavi, in hac quoque *Proverbiorum* lectione illum sit secutus: vel fieri potuit, ut jam olim quispiam Græcum textum cum Hebræo conferens, illum ex hoc emendandum existimaverit; idquod aliis in locis factum, hincque duplicem interpretationem ortam esse, in antè dicta Dissertatione Cap. 1. §. 15. & 16. probavi. Ista igitur ejus emendatio, vel corruptela potiùs, *Justini* etiam atque *Irenæi* Codices forte occupavit, aliis tamen manentibus illibatis, ac inter hosce illo, quo *Italæ* versionis auctor usus est; siquidem hanc receptæ lectioni consonam citarunt *Tertullianus* adversus Hermoge-

nem Cap. 18. & 32. ac *Cyprianus* Lib. II. Teſtimon. adverſus Quirinum Cap. 1. *ejus quæ ſub cælo eſt* phraſin retinentes. Atque idem de citatione capitis 31. *Prov.* vers. 26. ſeqq. in *Clementis Alexandrini* Pædagogo Lib. III. Cap. 11. pag. 260. & in *Pſeudo Clementis Romani* Lib. I. Conſtitut. Apoſtolicarum Cap. 8. ſentiendum eſt; alia loca ut taceam. Una tamen genuina, uti nunc mihi videtur, lectio à me eſt omiſſa, nempe *Pſalm.* 81 : 7. ubi LXX. Interpretum verſionem habuiſſe ἰδοὺ δὴ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, expreſſe teſtatur *Juſtinus* in Dialogo cum Tryphone pag. 353. cùm in noſtra Editione perinde ut omnibus aliis excuſum ſit: ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. Sane vulgatam hanc lectionem confirmat *Irenæus*, *Juſtino* fere ſuppar, Lib. III. Cap. 21. ac Lib. IV. Cap. 75. & reliqui Patres ad unum omnes, nec non Hexaplare *Origenis* exemplar, cujus Latina verſio ſonat: *Vos autem ſicut homines moriemini;* qui cunctorum conſenſus meum quoque impetravit, ac fecit, ut poſthabita unius *Juſtini* animadverſione *Alexandrini* cunctorumque Codicum verba haud mutaverim, præſertim cum diſſenſus parvi, imo nullius fere ſit momenti. Attamen fateor, me jam S. Martyris teſtimonio fidem habere, ac credere, quod LXX. ita ſcripſerint, prout ipſe refert; cujus ſententiæ rationes in Notis ad hunc textum dabo.

CAP. IV.

Enumeratio locorum, quæ per conjecturas ſunt emendata, ac emendanda videri poterant.

SUnt loca quædam ubi nullum exemplar Græcum genuinam mihi viſum eſt habere lectionem; adeo ut facta collatione cum Hebræo textu, aliiſque Interpretibus, *Aquila*, *Theodotione*, *Symmacho* vel cum Latina ex Græco verſione, per conjecturam illa emendaverim. Ne autem hocce inſtitutum fraudi ſit Lectoribus, illa omnia hîc recenſere, ac ſingularum emendationum rationem reddere placet. *Pſalm.* 4 : 8. vocem καιροῦ loco καρποῦ ſubſtitui juxta Hebræum עֵת, & Latinam apud *Auguſtinum* verſionem: *à tempore;* de cujus loci ſenſu conſule *Druſium* Lib. III. Quæſtionum Ebraicarum Quæſt. 21. Atque ejusdem monito *Pſalm.* 7 :. 14. ex duabus vocibus ἐν αὐτῷ, feci unam ἑαυτῷ, juxta Hebræam לוֹ. Deinde *Pſalm.* 9 : 30. ἁρπάσει ex Hebræo poſui loco ἁρπάσαι, quod Librariis ex præcedenti commate repetere placuit. *Pſalm.* 21 : 18. ἐξηρίθμησαν mutavi in ἐξηρίθμησα.

μησα, Hebræo אֲסַפֵּר quoad numerum & personam suffragante, licet futurum ibi pro præterito sit positum. *Psalm.* 29: 12. χαρὰν transformavi in χορὸν, quia מָחוֹל LXX. nusquam alibi verterunt χαρὰν, sæpe verò χορὸν, præsertim in loco, qui huic nostro quoad phrasin parallelus est, quanquam sensu contrarius, *Thren.* 5: 15. ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν. *Psalm.* 30: 16. καιροὶ pro κλῆροι exprimere placuit, adstipulantibus cæteris ex Hebræo Interpretibus, de quibus post *Theodoretum* Scholiastes: οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ λοιποί· οἱ καιροί μου. Confer *Capellum* Criticæ sacræ Lib. IV. Cap. 18. *Psalm.* 49: 9. ἐκόπασεν *cessavit* substitui in locum ἐκοπίασεν *laboravit*, (quod contrarium prorsus ac corruptum facit sensum) quia חָדַל οἱ ό. nusquam κοπιάζειν reddiderunt, sed verbo κοπάζειν verterunt *Judic.* 15: 7. & 20: 28. aliisque in locis; atque hôc nostrô *Aquila* & *Symmachus* synonymum παύομαι adhibuerunt. *Psalm.* 55: 13. αἰνέσεις σοι loco αἰνέσεως σου excudi feci juxta textum Hebræum, & Latinam *Hieronymi* ex Græco versionem, *laudationes tibi.* *Psalm.* 58: 5. κατεύθυνα in κατεύθυναν mutavi, ut Græca Hebræis responderent. *Psalm.* 64: 4. substantivum ἀνομιῶν loco adjectivi ἀνόμων posui juxta Hebræum עֲוֹנֹת *iniquitatum;* sunt autem *verba iniquitatum*, Hebraico loquendi more, *ipsæ iniquitates.* *Psalm.* 68: 27. τραυματιῶν σου pro τραυμάτων μου excudi feci, Hebræa voce חֲלָלֶיךָ id omnino exigente. Nam & *Ezech.* 11: 6. τραυμάτων mendosè habet *Aldina* Editio; reliqua vero exemplaria rectè, τραυματιῶν· cæterum σου & μου sæpius à Librariis male permutata sunt, veluti *Psalm.* 5: 9. plurima alia loca ut taceam. *Psalm.* 77: 36. ἠπάτησαν feci ex ἠγάπησαν, mutatione quadratarum literarum perfacili, quia Hebræum פָּתָה nusquam alibi verbo ἀγαπάω, sæpissime autem altero ἀπατάω redditum est. Mox versu 54. ὄρος *montem* in ὅριον *terminum* transformavi juxta Hebræum גְּבוּל, quandoquidam aliis etiam in locis duæ istæ voces à Scribis sunt inter se permixtæ, veluti *Judic.* 2: 9. ubi *Rom.* & *Complut.* Editiones malè habent ὄρει, sed *Aldina* unà cum MS. *Alexandrino* bene ὁρίῳ· contra vero *Ezech.* 11: 10. *Complut.* rectè ὁρίων· cætera autem exemplaria modo dicta perperam, ὀρέων. Porro v. 57. ὡς τόξον pro εἰς τόξον juxta Hebræum בְּקֶשֶׁת excudi feci. *Psalm.* 78: 9. καὶ inserui, quod primâ Interpretis manu scriptum, à Librariis autem perperam mutatum videtur in vocem Κύριε, obelo ab *Origene* idcirco transfixam. Lege, si placet, *Drusium* Miscell. Centur. 2. Cap. 4. *Psalm.* 101: 23. βασιλεῖς in βασιλείας mutavi, juxta Hebræum & Latinas è Græco versiones, quæ *regna* sonant. Sequenti versu 27. textus Editionis nostræ habet ἀλλάξεις, pro ἑλίξεις· de quo loco consule *Drusium* Miscell. Centur. 2. Cap. 24. & Clariss. *Hodium* pag. 274. eruditi operis, de Bibliorum textibus originalibus &c. *Psalm.* 105: 41. vocem ἐθνῶν, juxta Hebræum & Latinam ex *Hexaplari* Editione versionem, posui loco ἐχθρῶν· sicuti contrà *Ezech.* 39: 27. pro ἐθνῶν legendum ἐχθρῶν, uti suo

loco probabitur. *Psalm.* 118 : 116. ζήσομαι pro ζῆσόν με excudi feci, auctoritate Hebræi & Latini textûs ; siquidem & v. 77. ac 144. eadem corruptela in *Alex.* Codicem irrepsit, cùm alia exemplaria in his recte habeant, ζήσομαι. vers. 158. ἀσυνθετοῦντας pro ἀσυνετοῦντας exprimere placuit, quia non modo *Aquila*, *Symmachus* & *Theodotion* hoc loco ita habent, sed & LXX. sic vertisse indicio est Latina vox, *prævaricantes.* Sane *Psalm.* 72 : 15. οἱ ό. Hebræum בָּגַר ἀσυνθετεῖν reddiderunt, & Participium hujus verbi *Jerem.* 3 : 8. 10. 11. ter interpretati sunt ἀσύνθετος. *Psalm.* 137 : 2. ἅγιον mutavi in λόγιον, quomodo & alium Interpretem ex Hebræo vertisse, testis est *Chrysostomus*, in Scholiis *Romanis* allegatus. *Psalm.* 138 : 20. ἐρεῖ σε posui pro ἐρεῖς, quòd postremum ε occasione ejusdem literæ proxime sequentis excidisse mihi videatur ; quanquàm ἐροῦσί σε pluraliter juxta Hebræum legi deberet, quomodo *Theodotio* vertit : ἐρίσουσί σοι, *concertabunt tecum.* Denique *Psalm.* 143 : 12. ἠνδρυμμένα mihi magis placuit, quàm ἡδρυμμένα· quamvis hoc non prorsus rejiciam.

§. 2. *Jobi* Cap. 4 : 10. pro σθένος *robur*, στόνος *rugitus*, aut *fremitus* juxta *Hieronymi* versionem, in nostra extat Editione ; nullo quidem Græco exemplari suffragante (nisi quod in *Complut.* σένος mendose legatur, ac dubie, utrum pro σθένος, an pro στόνος) Hebræo autem שְׁאָגָה emendationem omnino confirmante. Cap. 9 : 13. negativam οὐκ inserui, auctoritate Hebræi textûs ac *Hieronymianæ* è Græco versionis : *ipsius enim inavertibilis est ira* ; quam hîc, perinde ut aliis pluribus in locis mox recensendis, secutus est *S. Augustinus.* Ibidem v. 21. verbum ἠσέβησα contrariô ἠυσέβησα commutandum, ac vers. 24. nomen γῆ pro γὰρ ponendum, Hebræa nos dubitare non sinunt ; consentiente, quoad posterius, modò dicta Latina interpretatione, ac proxime sequenti in plurimis Græcis exemplaribus pronomine αὐτῆς id ipsum postulante. Versu 25. insuper ἀγαθωσύνην addidi, quandoquidem Hebræus Codex טוֹב· & *Hieronymi* Latinus *bonitatem* habet. Cap. 10 : 9. futurum ἀποστρέψεις, & Cap. 12 : 10. πάσης σαρκὸς ἀνθρώπου excudi feci, juxta Hebræum textum, ac Larinam è Græco versionem, *convertes*, &, *omnis carnis hominis.* Cap. 13 : 16. δόλιος magis mihi placuit quàm δέλος, ob Hebræam vocem חָנֵף· quæ *hypocritam* significat ; ac ibidem v. 20. μὴ ex authentico textu & *Aquilæ* versione inserendum mihi visum est, ob continuo sequens μοι, nisi fallor, omissum. Cap. 14 : 20. ἀπέστησας in margine posui, in textu autem μετέστησας, *mutasti*, quod *Hieronymi* versio habet & Hebræum מְשַׁנֶּה confirmat : atque in fine versûs αὐτὸν adjeci, pro quo MS. *Barocc.* 178. male αὐτοῦ, & reliqui Græci Codices nihil habent, Latinus vero *eum* bene sonat. Cap. 16 : 10. pro ἐπὶ vel εἰς (uti rectiùs extat in omnibus Editt.) τὰ γόνατα, facili mutatione expressi, εἰς σιαγόνα, Hebræo לְחָיִי ita omnino exigente ; unde & in *Hieronymi* versione *in genas*, non *ingens*, legi debet. Cap. 19 : 28. ἐροῦμεν *concertabimus* reposui, pro

pro ἐρῶμεν *dicemus*, uti Librarii occaſione præcedentis ἐρεῖτε videntur perperam ſcripſiſſe; quippe רָדַף nunquam *dicendi* ſignificationē habet, in hoc ipſo autem Libro Cap. 13 : 25. verbo ἀντίκειμαι, & *Prov.* 19 : 8. ἐρεθίζω redditum eſt. Cap. 20: 7. ἰδόντες, & vers. 25. ἀστραπὴ exprimi curavi juxta Hebraicam veritatem, ſuffragante quoad poſteriorem vocem *Hieronymi* verſione; quamvis hæc pluraliter *fulgura* habeat. Cap. 21 : 21. τὸ in τί interrogativum mutavi, Hebræo מַה & ſenſu verborum *Jobi* id requirente. Cap. 22 : 23. ποιήσεις excuſum eſt juxta textum Hebræum, nec non Latinum, *facies.* Cap. 23 : 4. ἐμπλήσειμι feci ex ἐμπλήσει με, conſentiente quoad primam perſonam *Aldina* & *Complutenſi* lectione ἐμπλήσω, ac Latinâ, *impleam:* atque vers. 15. pro ἐπ' αὐτῷ, ex Hebræo מִפָּנָיו ἀπ' αὐτοῦ poſui; ſiquidem & altera interpretatio ibidem ſubnexa ſonat: ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Cap. 24: 5. ὑπὲρ ἐμοῦ in ἐπ' ἐρήμου transformavi; quomodo Hebræum habere, Græcus quoque Scholiaſtes ad hunc locum notavit. Ibidem vers. 22. ἀδυνάτους mutavi in δυνατούς· quia אַבִּיר δυνάστης, ἰσχυρός, ἰσχύων, indeque etiam Θεός ac ἄγγελος ratione *fortitudinis* à LXX. vertitur, nunquam autem de *impotente* uſurpatur. Cap. 26 : 12. vitioſum ἔστρωσεν emendavi verbo ἔτρωσεν, ſuadente Hebræo מָחַץ, & *Hieronymi* verſione: *vulneratus eſt.* Cap. 28 : 26. pro οὕτως ἰδὼν excudi feci οὕτος ὑετόν, priorem vocem à *Complutenſibus* accipiens, poſteriorem verò conjecturâ aſſecutus; quam tamen apertiſſimè confirmat Hebræa vox מָטָר, Græcâ ὑετός à LXX. ſemper reddita. Cap. 29 : 8. ϛάντες pro πάντες, & vers. 15. τυφλῷ ac χωλῷ loco τυφλῶν atque χωλῶν ſecundum Hebræa repoſui. Cap. 30 : 1. inter duas voces μέρει & ὢν tertiam ἡμερῶν, quæ ob earundem ſimilitudinem excidiſſe mihi videtur, inſerui, ut לְיָמִים exprimeretur. Deinde v. 17. pro νύκτες Editio noſtra habet νυκτός· ſicuti reliquæ νυκτὶ, & Latina, *nocte.* Vers. 20. ἔστησαν κατενόησας, & vers. 21. ἐπέβησας excudi feci, quòd Hebræa verba, nec non antecedentia id exigant; ſuffragante inſuper quoad poſtremum lectione *Complutenſi,* ἐπέβης, & *Hieronymi* interpretatione, *aggreſſus es.* Cap. 31 : 9. vocem ἑτέρου ſimili ἑταίρου commutavi; & vers. 31. negativam οὐ poſt αὐτοῦ, hujus occaſione forte omiſſam, juxta Hebræum inſerui. Cap. 32 : 1. loco αὐτῶν ſubſtitui αὐτοῦ, Hebræo & *Hexaplari* textu conſentiente. Cap. 33: 14. pro λαλῆσαι poſui λαλήσει, ex Hebræo יְדַבֵּר. Atque ejusdem authentici Codicis auctoritate, Cap. 34 : 9. παρὰ Κυρίῳ pro παρὰ Κυρίου, & vers. 17. καὶ pro εἶναι exprimi curavi; adſtipulante quoad poſterius ſæpe laudata *Hieronymi* verſione. Cap. 36 : 8. εἰ pro οἱ, & vers. 16. προσέτι loco πρὸς ἐπὶ, vel ἐπεὶ reponere, non modò genuinus verborum *Jobi* ſenſus ſuaſit, ſed & poſtularunt plane iſta particulæ אִם & אַף, quarum poſteriorem Græcus Scholiaſtes quoque προσέτι hoc loco interpretatus eſt. Vers 21. τοῦτον in τοῦτο mutavi, juxta Hebræum זֶה & Latinum *hoc*; atque vers. 30. ἐκτείνει pro ἐκτενεῖ poſui, quod in utroque modo dicto textu præſens lega-

legatur tempus. Cap. 37: 7. pluralem κοίταις loco κοίτης juxta Hebræum ſubſtitui; & vers. 8. αἱ δῖναι excudi feci, pro ὀδύναι, conſentiente præter Hebraicam veritatem *Hieronymi* verſione, in qua *tempeſtas* legitur. Sane poſtquam typis expreſſus erat noſtræ Editionis textus, in *Francofurtenſi* dictam lectionem annotatam deprehendi; ſed haud nominato, unde deprompta ſit, Codice: unde ex conjectura *Franciſci Junii*, qui iſti Editioni præfuiſſe dicitur, illam ibi appoſitam puto. Vers. 10. καταπλήσει pro καταπλήσσει exprimendum curavi, quia טָרַח *Eſaiæ* 1: 14. redditum eſt per πλησμονήν. Vers. 17. ἰσχυρά juxta Hebræum poſui pro ἰσχυραὶ, ita ut ad παλαιώματα referatur, non ad στερεώσεις· quod verbum futuri temporis Librarii pro nomine ſubſtantivo perperam accipientes, ἰσχυραὶ inde ſcripſerunt. Cap. 38: 12. οἶδεν habet Editio noſtra juxta Hebraicam veritatem, & Latinam interpretationem, *cognovit*. Vers. 38. vox χωνεία in textu extat, κονία verò in marginem extruſa eſt, quia Hebræum מוּצָק huic nullo modo reſpondet, illi autem optimè; ſiquidem & 3. Reg. 8: 16. χωνευτὸν, vel juxta quædam exemplaria χώνευμα, verſum eſt, & 2. *Paralip.* 4: 3. χώνευσις, cui χωνεία æquipollet. Cap. 39: 16. Dativo ἑαυτῇ uſus ſum, ita requirente Hebræo לָהּ & ſenſu verborum *Jobi*, quem rectè exprimit *Hieronymi* verſio: *ne ſint ejus.* Vers. 26. ἔστηκεν mutavi in ἔπτηκεν, (quod licet ſit minus uſitatum, à flexione tamen Grammatica non aberrat) quoniam *volandi* notionem contextus poſtulat, & Hebræum verbum confirmat, ſiquidem ejus paronymum אֵבֶר *Pſalm.* 54: 6. ab ipſis LXX. redditum eſt πτέρυξ. Cap. 40: 15. vocem ἀγρῷ pro ταρτάρῳ juxta Hebræum שָׂדֶה ſubſtitui, ac vers. 18. ὅτε pro ὅτι, ſuffragante *Hieronymi* verſione: *quum illiſus fuerit* &c. Vers. 19. participium ἐνσκωλιευόμενος cum ω exprimendum duxi, (quamvis meliùs forte legeretur ἐνσκωλευόμενος) quia Hebræum מוֹקֵשׁ *Exod.* 10: 7. & *Deut.* 7: 16. LXX. σκῶλον, id eſt, *ſcandalum* reddiderunt. Atqui ſi quis objecerit, quòd ἐνσκωλιευόμενος vel ἐνσκωλευόμενος *irritatus*, ut interpretari placet, nusquam alibi legatur; idem vulgatæ lectioni ἐνσκολιευόμενος *intortus* opponere licebit. Cap. 41: 3. loco δυνάμεως pluralem δυνάμεων juxta veritatem Hebræam & *Hieronymianam* interpretationem *virtutum* poſui. Cap. 42: 10. τὰ in πάντα mutavi, conſentiente iterum Hebraico Canone & modò laudata verſione, quæ *omnia* habet. Vers. 16. poſt πάντα articulum ἃ, quem occaſione ultimæ literæ α proximè præcedentis omiſſum conjicio, inſerui; ſiquidem abſque illo paulo durior eſt textus conſtructio.

§. 3. In *Proverbiis Salomonis* Cap. 6: 3. ἴθι μὴ ἐκκλειόμενος in textu Editionis noſtræ legitur, juxta Hebræa verba: לֵךְ הִתְרַפֵּס. Ac de priori quidem vix ullum eſt dubium: poſterius autem à LXX. ita verſum eſſe, collegi è *Pſalm.* 67: 13. ubi idem ἀποκλεισθῆναι reddiderunt. Significat vero ἀποκλείω & ἐκκλείω ὁδὸν, *intercludo alicui iter, è via aliquem*

ſemo-

ſemoveo; adeo ut ἴθι μὴ ἐκκλειόμενος, ſit: *vade, in curſu haud prohibitus*; vel, uti Vulgatus Interpres: *diſcurre, feſtina*. Cap. 7: 8. ἀλῶντα *vagantem* (ab inuſitato ἀλάω, pro quo plerumque ἀλάομαι legitur) poſui pro λαλῶντα, præeunte fere *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Conſtit. Apoſtolicarum Cap. 7. quem de varia hujus loci lectione legas quæſo. Cap. 8: 18. vocem παλαιῶν in locum πολλῶν ſubſtitui, juxta Hebræum עָתֵק, quod *Theodotion* quoque & *Symmachus* hîc voce παλαιὸς verterunt. Cap. 9: 12. ubi MS. *Alex*. & *Romana* Editio habent, ἂν ἀντλήσεις, *Aldinum* vero & *Complutenſe* exemplar una cum MSS. *Laud*. K. 96. & *Archiv. Bodlej*. B. 34. particula ἂν omiſſa, ἀντλήσεις, duas feci voces, ἂν τλήσεις· quòd phraſis ἀντλήσεις κακὰ, *hauries mala*, ſit durior ac ab Hebræo textu diſcrepans, τλήσεις κακὰ, autem perpetuo apud alios Scriptores uſu, primoque intuitu probari videatur, ac Hebræo exactè reſpondeat. Cap. 10: 11. χείλει pro χειρὶ poſui, quia in Hebræo eſt פִּי, quod *os*, indeque etiam *labia* denotat, *manum* autem nulla ratione ſignificare poteſt. Atqui χειρῶν & χειλέων permutatorum exempla habes infrà Cap. 12: 14. & Cap. 31. vers. ult. Vers. 18. δίκαια mutavi in ἄδικα, ut hôc ipſo loco habet *Symmachi* interpretatio, juxta Hebræum שֶׁקֶר, quod & LXX. innumeris in locis ἄδικον & ἀδικίαν reddiderunt. Vers. 24. mendoſam, uti mihi videtur, lectionem ἀπωλείᾳ emendavi haud abſimili voce ἀπορίᾳ, ſiquidem Hebræa מְגוֹרַת *timorem* ſignificat vel *anxietatem*; & vers. 29. ὁδὸς juxta Hebræum דֶּרֶךְ poſui pro φόβος. Cap. 12: 14. vocem χειρῶν loco χειλέων juxta Hebræum ſubſtitui, eo facilius quidem, quòd & Cap. 31. vers. ult. in plurimis exemplaribus perperam χειλέων legatur; ubi tamen Editio *Complutenſis* rectè habet χειρῶν· quomodo etiam *Aquila*, *Theodotion* & *Symmachus* ibi interpretati ſunt. Cap. 13: 13. futurum ὑγιανεῖ pro præſenti ὑγιαίνει poſui juxta Hebræum. Cap. 17: 7. πιςὰ mutavi in περισσὰ, quia Hebræum יֶתֶר ſæpiſſime à LXX. redditum περισσὸν & περίσσεια, nunquam autem πιςὸν, quod ſignificationem prorſus diverſam habet. Cap. 19: 5. in Editione noſtra reponere volui ἐκκαίων ἀδικίας, (licet mendoſe ibi legatur ἐγκαίων) quoniam LXX. Hebræum יָפִיחַ aliquoties ita verterunt in *Proverbiis*, veluti Cap. 6: 19. Cap. 14: 5. & 27. hocque ipſo Cap. 19: 9. ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν· unde & vers. 5. ἐκκαίων ἀδικίας genuina videtur lectio; quam non intelligens forte Scriba ob metaphoram, perperam inde fecit ἐγκαλῶν ἀδίκως. Eodem Cap. 19: 10. pro verbo δυναςεύειν excudi feci δυναςῶν, juxta Hebræum שָׂרִים. Nata autem videtur vitioſa lectio ex eo, quod Librarii præcedens verbum ἄρξηται in ſignificatione *incipiendi* haud rectè ſumentes, Infinitivum δυναςεύειν inde ſubjunxerint; cum ἄρξηται ibi juxta Hebræum *dominandi* notionem habeat. Mox vers. 11. νοήμων extat pro ἐλεήμων· quia οἱ ό. Hebræum שֵׂכֶל ejusque paronyma nusquam alibi in *miſericordiæ* ſenſu interpretati, voce autem νοήμων uſi ſunt in hoc ipſo *Proverbiorum* libro

Cap.

Cap. 10 : 6. 20. Cap. 14 : 37. Cap. 17 : 2. &c. Porro Cap. 22 : 23. ῥύσει τὴν exprimendum curavi pro ῥύσῃ σὴν, τὴν quidem è Codice MS. *Laud.* K. 96. juxta Hebræum אֶת, ῥύσει autem ſolius authentici textûs auctoritate, in quo verbum tertiæ perſonæ legitur; unde etiam vice verſa Cap. 23 : 8. ἐξεμέσῃ in ſecunda perſona pro ἐξεμέσει, licet absque ullius Græci Codicis ſuffragio, repoſui. Eodem capite vers. 16. pro ἐνδιατρίψῃ, quod *immorandi* vel *converſandi* ſignificationem habet, mutatis inſuper literis ἐνδιαθρύψει excudi feci; ſiquidem Hebræa radix עָלַז *exultationem* ſignificat, perinde ut Græcum verbum ἐνδιαθρύπτω. Atque inde etiam mox vers. 23. pro ἐκτρέφει *educat*, legendum conjeci ἐκτρυφήσει, *in deliciis aget*, juxta Hebræum יָגֵל, quandoquidem & *Habacuc.* 1 : 10. ἐκτρυφήσει in hac ſignificatione occurrit; quanquam alia exemplaria ibi habeant ἐντρυφήσει· adeo ut hoc quoque *Proverbiorum* loco ita exprimendum foret, niſi aliis exemplis uſus verbi ἐκτρυφᾷν probari poſſet. Cap. 26 : 3. pro παρανόμῳ Genitivum pluralem παρανόμων juxta Hebræum poſui, & vers. 6. πίεται pro ποιεῖται, Hebræo שֹׁתֶה id ſuadente: quippe medium πίνεσθαι in ſignificatione activa quoque occurrit *Eccleſiaſtæ* Cap. 2 : 24. ac Cap. 3 : 13. & πίνειν ὄνειδος æquè recte dicitur, ac πίνων ἀδικίαν *Job.* 15 : 16. Mox vers. 7. poſt vocem σκελῶν adjeci alteram χωλῶν, (quam occaſione illius omiſſam conjeci) ut exprimatur Hebræum מִפִּסֵּחַ, quod LXX. ſemper χωλὸν reddiderunt, & *Symmachus* hôc quoque loco ἀπὸ χωλοῦ vertit. Cap. 27 : 6. ἑκούσια mutavi in ἱκέσια, ſiquidem & *Aquila* Hebræum נַעְתָּרוֹת ἱκετικὰ interpretatus eſt. Cap. 28 : 10. pro ἄνομοι διελεύσονται excudi curavi, ἄμωμοι διελοῦνται. Nam תָּמִים ſæpe ſæpius ἄμωμος eſt apud LXX. nusquam autem contrariam ſignificationem ἀνόμου habet: ac διελοῦνται itidem ſubſtitui juxta Hebræum יִנְחֲלוּ, ſuffragante *Theodotione*, quem verbum διελοῦνται hic adhibuiſſe, ex Scholiis *Romanæ* Editionis colligere eſt; cum autem interpretationem τῶν ό. ſæpe retinuiſſe, itidem conſtat. Denique Cap. 31 : 21. χιονίζῃ pro χρονίζῃ legendum eſſe, Hebræus textus neminem dubitare ſinit; qui eandem conjecturam ſuggeſſit etiam *Coteleno* in Notis ad Lib. I. Conſtit. Apoſtol. Cap. 8.

§. 4. In Libro *Eccleſiaſtæ* unam ſolùm atque alteram voculam per conjecturam mutavi vel addidi; addidi ſcilicet Cap. 7 : 29. ἔτι ante ἐζήτησεν, id ſuggerente *Romana* lectione ἐπεζήτησεν, pro quo ἔτι ἐζήτησεν reponendum eſſe, ex Hebræo עוֹד conjeci: mutavi autem Cap. 8 : 12. αὐτῶν in αὐτῷ, ut iterum Hebræo לוֹ reſponderet. Plures vero emendationes, easque majoris momenti, in *Cantico Canticorum* ſuppeditavit Græci cum Hebræo textu collatio. Nimirum Cap. 2 : 5. omnes, quos vidi, Codices MSS. pariter ac editi mendoſe prorſus habent, ἐν μύροις· *Origenis* vero exemplaria, ἐν ἀμύραις * ſed

* *Origenes* vel ejus Interpres Homil. 3. in Canticum Canticorum fol. 91. col. 1. *In Græco quidem habetur:* Confirmate me in amyris; *amyram quoddam genus arboris nominans, quod Latini putantes myrrham dictum, unguenta interpretati ſunt.*

ſed neque ſic rectè. Quippe ἐν ἀμόρϛαις legendum eſſe, Hebræa vox אֲשִׁישׁ me edocuit; quam uti 2. *Reg.* 6:19. verterunt λάγανον, id eſt, placentam è ſimila oleoque recenti confectam; ita in loco parallelo 1. *Paralip.* 16:3. ἀμορίτην reddiderunt οἱ ο΄. (juxta exemplaria *Ald. Rom.* atque *Alex.*) ita dictum ab ἀμόρα, quam *Athenæus* Lib. XIV. Dipnoſophiſt. Cap. 14. pag. 646. è *Phileta* docet eſſe μελίτωμα πεπεμμένον· & *Heſychius* in Lexico: ἀμόρα, σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. Aptiſſimè igitur hîc dicitur: ϛηρίσατέ με ἐν ἀμόραις· ſiquidem ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου ϛηρίζει, *Pſalm* 103:15. Quemadmodum autem Scribæ hoc loco *placentam mellitam* perdiderunt; ſic contrà ſequenti Cap. 5:1. perperam ſuppoſuerunt ἄρτον μετὰ μέλιτος· pro quo ἀγρὸν repoſui, inductus Hebræa voce יַעַר, quæ nunquam *panem*, ſed *ſylvam* δρυμὸν propriè ſignificat, indeque & voce ἀγροῦ *Pſalm.* 49:10. verſa legitur in Edit. *Ald. Complut.* ac MS. *Alexandrino.* Unde cum Interpres hic quoque ſcripſiſſet: ἔφαγον ἀγρόν, *comedi agrum*, id eſt, fructus agri; Librarius hanc phraſin non intelligens, indeque textum corruptum ratus, voce ἄρτου eum emendandum fruſtra cenſuit. Eodem Cap. 5:13. & Cap. 6:1. φυταλιαὶ & φυταλιὰς repoſui, pro φιάλαι & φιάλας, juxta Hebræum עֲרוּגֹת, quod *ſulcos* ſive *areolas* hortorum ſignificat. Denique Cap. 8:9. ἐπάλξεις mutavi in ἐπαύλεις, quia LXX. Hebræum טִירָה nusquam illâ, hac autem voce aliquoties verterunt, nempe *Genes.* 25:16. *Num.* 31:10. & *Pſalm.* 68:26.

§. 5. Sed & Apocrypha *Salomonis Sapientia*, perinde ut Canonica, ſuis laborat vitiis; quibus ſolâ conjecturâ medelam adhibui, veteri Latino Interprete identidem obſtetricante. Sic Cap. 8:6. ἐράζεται ſubſtitui in locum ἐργάζεται, quia hoc mancam facit ſententiam, (unde in uno MS. Codice *Vindebonenſi* τε additum eſt) neque præcedenti voci ἐπιθυμητὸν, ac ſequentibus ἀγαπᾷ & ποθεῖ congruit; optimè autem iſtis reſpondet noſtrum ἐράζεται *amatur*; cujus verbi rarior ac ſolis fere Poëtis receptus uſus in cauſa fuiſſe videtur, ut in ἐργάζεται perperam transformaretur. Deinde Cap. 10:10. ηὐπόρισεν exprimendum duxi, pro εὐπόρησεν· quoniam εὐπορεῖν ſignificat quidem *diteſcere*, ſed non, *ditare*; in qua notione verbum εὐπορίζειν, à Lexicographis prætermiſſum, occurrit apud *Lucianum*, *Quomodo Hiſt. ſcribenda ſit*, Tom. II. pag. 395. Edit. *Baſil.* 1563. Porro Cap. 15:9. ἀντερίζεται, *concertatur*, ut eſt in Latino, magis mihi placuit, quàm ἀντερείδεται, *obnititur*, utpote quod non ita bene convenit ſequenti μιμεῖται. Atque ibidem vers. 18. ἵνα repoſui pro ἀνοίᾳ, ex conjectura *Patricij Junij*, appoſita ad marginem ſui τῶν ο΄. exemplaris, quod ex inſtructiſſima ſupra laudati D. *Galei* Bibliotheca, in quam devenit, uſui meo benevole commodavit hujus filius atque hæres digniſſimus Dn. *Rogerus Galeus.* Cap. 16:20. ἰσχύοντα mutavi in ἴσχοντα, *habentem*, uti vertit V. Interpres; & v. 21. ὑπόϛασις, quod prorſus incongruum eſt, in ἀπόϛαξις. Sequenti Cap. 17:10. pro προσείληφε, juxta Latinam interpretationem,

tionem, *præsumit*, posui προείληφε· quomodo etiam *Badvellus* in Commentario hîc legendum suspicatus est. Mox vers. 12. τῇ ἀγχινοίᾳ in textu excudi feci, & τὴν ἄγνοιαν in marginem extrusi; ubi an mea me fefellerit ἀγχίνοια vel ἄγνοια, penes benevolum Lectorem esto judicium. Ibidem vers. 13. loco ἀδυνάτου, præeunte *Grotio* in Notis, ἀδύτου substitui, proxime præcedentem ἀδύνατον νύκτα vitiosæ lectioni occasionem præbuisse conjectans. Cap. 18: 8. προσκαλεσάμενος *provocans* huc prorsus non quadrare videtur, optimè vero παρακαλεσάμενος *consolatus*. Ultimo Cap. 19: 13. ἀγνοοῦντας in ἀγνῶτας mutavi, præeunte *Grotio* ad hunc locum. Vers. 14. idem corrupto textui medelam allaturus, εἰ pro ἡ, ἔστη pro ἔσται, οἵ δε pro οἱ δὲ reponendum censet; atque alij alias commenti sunt emendationes, sed nimis violentas. Nostra, nisi me omnia fallunt, est genuina ac facillima; dum pro ἀλλ' ἥτις, (ut in *Romana* excusum est Editione) accentu solum & spiritu, quibus MS. *Alex.* caret, mutatis, reposui ἄλλη τις, & ante ἄλλη inserui ἀλλ', quod occasione istius vocis excidisse videtur, & tamen legendum esse, è proximè præcedenti οὐ μόνον certissimè colligitur. Forte etiam particula καὶ, quæ in aliquibus extat exemplaribus, addenda, ac ita legendum foret: ἀλλὰ καὶ ἄλλη τις· ast nolui citra necessitatem ab *Alexandrino* Codice nimium deflectere.

§. 6. Quod denique Sapientiam *Siracidæ* attinet, in hujus Prologo pro εὗρον excudi feci εὑρών· quod melius atque facilius mihi videtur, quàm si in sequentibus οὖν addatur. Cap. 1: 17. αὐτῶν pro ἀπὸ τῶν, & Cap. 12: 5. εὑρήσει σε pro εὑρήσουσιν reposui, ex conjectura *Drusij*; qui & εὑρήσεις σοι legi posse recte censet pro εὑρήσει σε, ut in aliis extat exemplaribus. Cap. 26: 18. vocem στέρνοις vitio laborare videns *Grotius*, (& mirum sane, quod *Drusius*, aliique idem haud animadverterint) è Latina interpretatione, quæ *plantas* habet, στερεοῖς substituendum conjecit. Verùm στερεὰ in ista significatione nusquam reperio; ideoque πτέρναις à veteri Interprete lectum, ac ita legendum esse, nullus dubito. Cap. 27: 6. pro καρδία, ut in *Alex.* perperam scriptum est, καρδίαν exprimendum censui; quæ emendatio sane facilor est quàm *Grotij*, qui cum *Complutensibus* ἐν καρδίᾳ legens, ἐνθυμήματα loco ἐνθυμήματος reponi voluit. Ast jam video, nullâ opus esse conjecturâ, sed retinendam *Romanam* atque *Aldinam* lectionem καρδίας; dummodo hæc vox pro Accusativo plurali sumatur, non pro Genitivo singulari, uti malè accepit vetus Interpres Latinus, ac cum ipso alij, qui inde textum frustra immutarunt atque perverterunt. Cap. λδ'. (in Editione *Complut.* 31.) vers. 2. vulgò legitur: μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει νυσταγμόν· quod cum meritò displiceret *Drusio*, affert Latinam cujuspiam versionem: *arcet somnum*; sed quærit: *Quid legit, cum ita verteret?* Respondeo, ἀπωθήσει, quod & veteri quoque interpretationi, *avertit*, congruum, nostra idcirco habet Editio. Vidit id *Grotius*, & tamen retentô ἀπαιτήσει, alium commentus est sensum, ob quem in sequen-

ſequenti commate ἰκνίψει pro ἰκνήψει legendum conjecit; ſed perperam, uti mihi quidem videtur. Bene autem idem Vir magnus Cap. 37: 8. κλῆρον *ſortem* mutavit in σκληρὸν *durum quid*; quorum vicinitas etiam fecit, ut pro *vitio alvearium*, *quo innatis araneis favi corrumpuntur*, modo σκληρὸν, modo κληρὸν ſcriptum reperias. Cap. 38: 28. verbum καινιεῖ mendoſum omnino videtur: quòd enim *Grotius* iſtud καινιεῖ interpretatur *delectat*, tunc erit approbandum, cum probatum fuerit, quod *ſonitus mallei atque incudis delectet aures*. Quapropter *Beza* legendum putavit κενοῖ, *concavat* aut *excavat*; quod placuit *Badvello*, quia *creber ſonitus mallei atque incudis, aures vehementer feriens, majus earum foramen efficit, planeque obtundit*, uti hujus verba ſonant. Et ſenſus quidem eſt veriſſimus; eidem autem exprimendo haud commodum videtur verbum κενόω. Quamobrem repoſui κναίει· quia κναίειν *Heſychio* ſignificat καταπονεῖν, *vexare*, & διαφθείρειν, *corrumpere*; ac *Suidæ* etiam κναιόμενον eſt καταπονούμενον, & κνζίω, κόπτω, id eſt, *tundo*, uti Latinè ibidem vertitur. Cap. 40: 2. duo verba διὰ λογισμοὺς feci, ubi unum διαλογισμοὺς cum præfixo articulo τοὺς, vel λογισμοὺς habent reliqua exemplaria, textu prorſus non cohærente. Cap. 41: 19. vocem λήθης loco ἀληθείας cum *Grotio* ſubſtituendam cenſui, quia ſenſus alioqui eſt abſurdus. Denique Cap. 45: 24. præeunte laudato Viro, non προςάτην, ſed προςατεῖν exprimendum duxi; & vers. 25. Genitivum κληρονομίας, ad διαθήκην referendum, pro κληρονομία poſui. Cap. 48: 12. pro ὅς, quod ſuperabundare videtur, ὡς poſui ex conjectura *Bezæ*, quam *Badvellus* in Notis aliique approbarunt. Cap. 49: 8. ut iterum ſuperfluum ὅς, poſt Ἐζεκιὴλ, è medio tollatur, unicum verbum Ἐζεκίηλος reponere placuit; ſiquidem Divini Prophetæ nomen, addita terminatione, à *Siracide* ita ſcribi potuit, perinde ut cognominis Judaicarum Tragœdiarum Poëtæ à *Clemente Alexandrino* Lib. I. Strom. pag. 344. ac *Euſebio* Lib. IX. Præparat. Evangel. Cap. 28. p. 436. & Cap. 29. p. 444. quamvis in hoc legatur cum circumflexo, Ἐζεκιῆλος.

§. 7. Cæterum aliæ inſuper ad alia quædam loca emendanda mihi ac doctioribus ante me Viris inciderunt conjecturæ; à quibus tamen abſtinui, quod illas haud ita faciles, minusve certas, vel non neceſſarias, aut prorſus futiles atque falſas cenſuerim. Sic *Pſalm.* 2: 12. loco παιδείας vocem παιδίου ſubſtituendam exiſtimabam, utpote congruam plane Hebrææ בַּר, quæ *filium* vel *puerum* denotat. Aſt ubi Chaldæum quoque Paraphraſten eandem *doctrinæ* vocabulo reddidiſſe animadverti, receptam lectionem intactam reliqui. *Pſalm.* 6: 8. tertiam perſonam ἐπαλαιώθη pro ἐπαλαιώθην eligenti *Druſio* Lib. II. Animadvers. Cap. 26. obſtant verſiones *Aquilæ* & *Symmachi*, qui ambo pariter primæ perſonæ verba poſuerunt; adeo ut Hebræos quoque Codices, ſaltem aliquos, eandem habuiſſe, vix ullum ſit dubium. Neque juxta alteram ab eodem ibi allatam emendationem *Pſalmi* 7: 10. 11. quâ pro δίκαια maſculinum δίκαιος legendum, & cum

præcedenti Θεὸς construendum putat, textum pariter ac stichum *Alexandrinum* immutare volui; quia utrumque confirmat *Hexaplare* exemplar Latinum. *Psalm.* 11. vers. ult. pro ἐπολυώρησας, contrariâ juxta Hebræum notione ἐπολυώνισας reposuissem, si id in usu esset, perinde ut εὐώνιας. Quippe alius etiam Interpres, teste *Chrysostomo* apud *Nobilium*, hunc textum vertit: εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς ἀνθρώπων. *Psalm.* 24: 17. nolui juxta conjecturam *Nobilij* ἐπλατύνθησαν exprimere, rejectô ἐπληθύνθησαν, quia LXX. הרחיבו forte הרבו legerunt. *Psalm.* 30: 21. loco ταραχῆς priùs scriptum fuisse τραχύτητος, colligere quispiam posset ex *Esaiæ* 40: 4. ubi LXX. idem vocabulum Hebræum reddiderunt τραχεῖα *aspera*. Sed difficilior ac minus necessaria visa est hæc emendatio. *Psalm.* 31: 6. pro καιρῷ εὐθέτῳ excudi curâssem juxta Hebræum מצא quod *inveniendi* significationem habet, καιρῷ ᾧ εὑρέτω, nisi & hoc duriusculum videretur. *Psalm.* 58: 7. & 15. pro λιμώξουσιν legendum μαιμάξουσιν, contendit *Bochartus* Hierozoici parte priori Lib. II. Cap. 55. col. 665. seq. *cùm verbum* המה *quo hîc utitur Psaltes, commune nihil habeat cum iis verbis, quæ* famem *vel* esuriem *significant* ut ipse ibidem asserit. Sed non observavit Vir doctus, quòd מְהוּמָה *Deut.* 28: 20. LXX. reddiderint ἐκλιμίαν, *Symmachus* ἀχορτασίαν, *Vulgatus Latinus* Interpres *esuriem*; adeo ut falso plane fundamento nitatur correctio ista, adeoque & ipsa absque dubio sit falsa. *Psalm.* 71: 14. ὄνομα in αἷμα transmutassem, nisi suspicatus fuissem, τοὺς ό. שמם pro דמם legisse. *Psalm.* 73: 3. autem fere vellem, ut juxta Hebræum כל ὅλα pro ὅσα posuissem. Cæterum alia *Psalmorum* loca, in quibus voces quædam emendandæ videri poterant, missa facio, quòd prorsus incerta vel falsa sit vitij suspicio; unum tamen silentio præterire vix possum, quod omnino videatur mihi in mendo, eoque duplici vel triplici, cubare, nec tamen ei medelam afferre commode potuerim vel ausus fuerim. Nimirum *Psalm.* 83: 12. mira & ab authentico Codice plane dissona est versio: ἔλεον (vel ἔλεος juxta *Complut.* Editionem) καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος. Conjeci itaque, Interpretem ex Hebræo satis bene vertisse: ἥλιος καὶ βοήθεια Κύριος· quòd autem metaphorica ac paulo durior sit phrasis ista, hinc ex ἥλιος, (pro quo aliquando scribi solitum ἤλαιος, ut in *Alex.* Codice *Eccles.* 46: 4. legitur) vocali atque diphthongo mutatis, factum ἔλεος, siquidem in hoc ipso Psalmi commate & alibi sæpius MS. *Alex.* habet ἔλαιον pro ἔλεον, & vice versâ ἔλεον pro ἔλαιον aliis in locis: similiter pro βοήθεια (quâ voce Hebræam מָגֵן LXX. verterunt *Psalm.* 7: 11. & geminâ ἀντίληψις, *Psalm.* 78: 18.) Scribas posuisse ἀλήθειαν, utpote quam frequenter cum ἔλεος junctam in *Psalmis* legere est *, atque, ut sensum complerent, addidisse verbum ἀγαπᾷ, quod idcirco veru transfixit *Origenes*. Verùm cum posterior hæc mutatio sit aliquantùm difficilis, textum potiùs intac-

* Vide *Psalm.* 24: 11. 35: 6. 39: 11. 12. 56: 11. 60: 7. 84: 11. 88: 15. 24. &c.

intactum relinquere, quàm violentas ei manus inferre volui; præsertim quoniam Scholiastes *Theodotioni* eandem adscribit interpretationem, licet mendum in Scholio haud frustra suspicetur *Nobilius* in Notis ad hunc locum.

§. 8. Sed & reliquis in libris *Jobi*, *Salomonis* &c. meas aliorumque conjecturas aliquas sacro textui ob rationes suprà dictas inserere nolui; quas hic nudè recensebo, quoniam ad finem Prolegomenorum propero. *Jobi* Cap. 5 : 12. pro ἐξ ὀρέων, *è montibus*, ἐκ χωρῶν *ex agris* legendum conjeci, siquidem אֲרָמָה χώρα *Esaia* 19 : 17. vertitur. Cap. 30 : 15. διώκετο Hebraicæ veritati magis congrueret quàm ᾤχετο. Cap. 31 : 14. στάσιν potiùs quàm ἔτασιν eligeret forte quispiam ob Hebræum verbum יָקוּם, voce στάσεως in sensu Rhetorico pro *statu quæstionis* acceptâ. Cap. 39 : 19. φόβην, non φόβον legi voluit *Bochartus* Hierozoici Parte priori Lib. II. Cap. 8. col. 119. & vers. 28. ἀποκρήμνῳ pro ἀποκρύφῳ reponendum censuit, Parte posteriori Lib. I. Cap. 2. col. 173. *Proverb.* Cap. 3 : 15. ποθητὸν, non πονηρὸν, legere, & vers. 32. negativum οὐ excludere Hebræus textus suadet. Cap. 6 : 8. σεμνὴν repudiat, & vocem σμήνων substituit *Bochartus* Hierozoici Parte posteriori Lib. IV. Cap. 11. Cap. 8 : 26. עֲפָרוֹת qua ratione οἰκούμενα significet, haud perspicere potui, ideoque conjeci κεχωσμένα legi debere, à χωννύω, siquidem עפר sæpe χοῦς & χῶμα à LXX. vertitur; adeo ut ἄκρα κεχωσμένα ibi forent *tumuli è terra aggesta facti*. Cap. 13 : 1. pro ἀπωλείᾳ videtur reponendum ἀπειλῇ, quia גערה hoc ipso capite vers. 8. & Cap. 17 : 10. οἱ ό. ita reddiderunt. Eodem Cap. 13 : 10. κακὰ in μάχας transformaret forte quispiam ob Hebræum מצה, quòd μάχην vertit Interpres sequenti Cap. 17 : 20. & pluraliter μάχας, *Esaiæ* 58 : 4. Porro Cap. 23 : 24. magis placuerit πατὴρ δικαίῳ, quàm πατὴρ δίκαιος· & Cap. 26 : 18. φλόγας potiùs quàm λόγους eligeret aliquis, quia LXX. ita verterunt *Esaiæ* 50 : 11. Cap. 27 : 11. ἀποστρέψω pro ἀπόστρεψον, & Cap. 28 : 20. ταχὺς pro κακὸς legere, Hebræa verba itidem suadent. Denique Cap. 31 : 13. μηνυομένη, non μηρυομένη, arridet *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Constit. Apostol. Cap. 8. Atque ut *Ecclesiasten* prætercam, *Cantici Canticorum* Cap. 1 : 12. ἀνακυκλήσει pro ἀνακλίσει forte reponeret quispiam ob Hebræum מסב, quod sæpe redditur κύκλος & κύκλωμα. Cap. 4 : 11. non ἐν μιᾷ ἐνθέματι, sed ἐν ἑνὶ καθέματι libenter legerem, quia illa Grammaticæ regulæ sunt adversa. In *Sapientia Salomonis* Cap. 2 : 1. pro ἴασις fingere posset quispiam vocem ἴανσις, ab ἰαίνομαι, *refrigeror*, *lætitia perfundor*, quia Vetus Interpres Latinus habet *refrigerium*. Mox vers. 2. ὀλίγος σπινθὴρ magis placuit *Nobilio*, quàm ὁ λόγος σπινθήρ. Cap. 4 : 12. & Cap. 16 : 25. verbum μεταλλοιόω eligendum mihi videbatur præ altero μεταλλεύω, quod in significatione *mutandi* usurpatum haud observavi. Eodem Cap. 4 : 19. *Osiander* in correctione Latinæ *Vulgatæ* Editionis ἄφνω legit, non ἀφώνους. Cap. 5 : 12. ἀνέ-

ἠλύθεν pro ἀπελύθη substituendum conjecit *Grotius*; & Cap. 17 : 13. ἀδύνατον in δεινοτάτην mutavit. Similiter in *Ecclesiastico* ipse pariter ac *Drusius* voces qnasdam corrigendas censuerunt, atque mihi etiam quædam emendandæ sunt visæ. Quare autem in his atque pluribus aliis textum *Alexandrinum* haud immutaverim, in Notis, DEO volente, exponam.

§. 9. Antequam verò finem præfandi faciam, de duobus mihi est dicendum: & primum quidem, quare Historicis atque Propheticis libris, qui in *Alex.* Codice Metricos præcedunt, prætermissis, hosce, qui ultimo ibi stant loco, ultimo hoc Tomo priùs edam. Scilicet res ita se habet. Ante biennium finito primo LXX. Interpretum Tomo, jam bina Libri I. *Regum* vel *Samuelis*, (ut ab Hebræis inscribitur) folia prælo à Typotheta erant parata, mihique propositum, ut continuò Historicos V. T. libros, quos maximam partem è MS. exemplari nostro descriptos habebam, typis cusos Tomo secundo evulgarem. Ecce verò pridie istius diei, quâ primum folium imprimendum dare constitueram, literas accipiebam, ab Amico antiquissimo ac Fautore honoratissimo, Reverendo admodum & Doctissimo Dn. *Daniele Ernesto Jablonski*, S. Theologiæ Doctore, atque Serenissimo *Borussiæ* Regi à sacris domesticis, nec non Unitatis Fratrum, pridem *Bohemorum*, jam *Polonorum*, Superintendente sive Episcopo, ob sinceram pietatem, eximiam doctrinam atque summam prudentiam dignissimo; quibus mihi significabat, ubi desideratus diu ac tam à me quàm ab aliis anxiè quæsitus *Masii* Codex, (de quo in Prolegomenis Tomi I. Cap. 3. §. 5. dixi) asservaretur; in vico nempe quodam haud procul *Herbornâ Nassoviorum*, inter libros Doctoris *Lentij*, Orientalium Linguarum in Gymnasio *Herbornensi* olim Professoris: cujus rei laudatum Amicum certiorem fecerat Reverendus Dn. *Schrammius*, S. Theologiæ Doctor, ab ipso mei causâ rogatus, ut in dictum Codicem diligenter inquireret: utpote quem isthic terrarum alicubi delitescere, celeberrimus *Grævius* quondam Clarissimo D. *Gothofredo Oleario*, S. Theologiæ apud *Lipsienses* Professori, hic verò postea mihi benevole significaverat. Atqui si privati commodi rationem habuissem, in cœpto Tomo excudendo nihilominus perrexissem, causatus haud consultum esse, ut operarum Typographicarum cursus tamdiu sufflaminaretur, donec *Masiani* libri copia mihi fieret. Verùm non sine Divini Numinis providentia factum mihi videbatur, ut in ipso temporis articulo, quó librorum Historicorum impressio inchoanda erat, desideratissimi ac unici, quod *Origenis* asteriscos atque obelos in istis appositos habere constat, exemplaris notitia ad me perveniret, ac ejusdem obtinendi spes mihi daretur. Quapropter gradum sistens, id per literas agebam, ut laudati Codicis sive possessionem, sive usum saltem, justo nanciscerer pretio. Cum autem elapsis tribus mensibus nihil responsi accepissem,

eâ,

eâ, quæ ad me hac de re reddita erat epiſtola, neſcio quo caſu, perditâ, (neque ſane aliis poſtea acceptis literis de illo adipiſcendo certior factus ſum, atque adhuc in ancipiti hæreo) nolebam committere, ut plus temporis abiret, quo nullæ operis mei lineæ ducerentur; ideoque aliam LXX. Interpretum partem interea prælo parandam exiſtimabam, Amicis hoc meum inſtitutum omnino comprobantibus. Ac libenter profectò *Prophetas*, ante *Pſalmos* aliosque Metricos libros, tertiô edidiſſem Tomo; quandoquidem plures illorum quàm horum collationes cum MSS. Codicibus ac S. Patrum allegationibus, jam ante aliquot annos factæ, mihi præſto erant, quarum ope multa loca corrupta partim, partim detruncata, emendari ac integritati ſuæ reſtitui poſſunt. Sed ad iſtum etiam Tomum cum Criticis *Adamantij* ſignis ubique appoſitis edendum, duobus præterea Propheticis opus eſt Codicibus; uno Eminentiſſimi Cardinalis *Chigij*, altero Reverendorum Patrum *Societatis Jeſu Pariſijs* in Collegio *Ludovici Magni*, de quibus in Diſſertatione noſtra *de Vitijs LXX. Interpretum* &c. Cap. 3. agitur: quorum cum itidem non adeo facilè, ſaltem non ita citò compos fieri poſſem, nolens volens ad libros Metricos priùs evulgandos me accinxi; ſiquidem eorundem plura exemplaria Græca, ac quorundam Latina cum aſteriſcis & obelis, ſuperiùs Cap. 3. recenſita, in *Angliæ* Bibliothecis extant, nec ullum in transmarinis novi, quod propter *Origeniana* ſigna, vel alias ob rationes neceſſarias, mihi foret expectandum.

§. 10. Cæterum cum accuratum *Alexandrini* Codicis Apographum, facta iterum iterumque reviſione, debitè parari, illiusque emendandi ac ſupplendi ergo tot alij Codices MSS. cum ipſo conferri, ac variæ inſuper in S. Patrum ſcriptis occurrentes lectiones inde colligi nequeant, absque literatorum quorundam juvenum mihi quotidie in hoc opere aſſiſtentium auxilio, ac digno proinde aſſiduitatis eorundem præmio; cumque alij etiam ſumptus haud exigui ad exactè corrigenda ſingula libri folia, priusquam imprimantur, ac ubi impreſſa fuerint, cum *Alexandrino* exemplari denuo conferenda requirantur; iſtis alijsque ejusmodi ferendis impar fuiſſem, niſi de his mihi benigne proſpectum eſſet. Atque hoc eſt alterum, de quo dicendum reſtat: neque enim vel almam Supremi Numinis providentiam, vel eximiam Principum munificentiam, ac ſingularem Fautorum benignitatem ſilentio tranſire fas eſt. Horum primus, ac unicus qui ſolida hujus Tomi fundamenta jecit, eſt Maximè Reverendus in Chriſto Pater, Dn. JOANNES, *Eboraci* Archi-Epiſcopus, ac *Angliæ* Primas: qui ſicuti communem omnium honeſtorum, literatorum atque modeſtorum Virorum Patronum imò Parentem ſe palam oſtendit; ita meam quoque tenuitatem paterno complexus affectu, Auguſtiſſimam Reginam octodecim abhinc menſibus mei cauſa ſollicitavit, & magnificum ab Ejus pieta-

pietate ac clementia donum mihi impetravit: id quod laudatus Præsul duabus pòst horis, cum egomet nescius facti forte fortuna eum salutarem, gratiosissimè in manus meas tradidit. Pro quo publicas jam gratias Eidem ago, ac ritu Græcæ Ecclesiæ ipsi acclamo: εἰς πολλὰ ἔτη κύριε. Imo Deus, à quo omnia vitæ humanæ momenta dependent, magnum hunc Evergetam non meo solum, sed & publico bono per multos annos salvum atque sospitem conservet, ac cuncta quæ vitam ipsius possint facere prosperiorem, benignè Eidem largiatur. Sed & aliunde Divina mihi providentia affulsit. Cum enim primi LXX. Interpretum Tomi exemplar Serenissimo ac Potentissimo Borussiæ Regi, FRIDERICO I. germanus, qui ei à consiliis Aulicis est, frater meo nomine obtulisset, in qualecunque innatæ mihi erga Clementissimum Dominum meum reverentiæ ac perennantis, in alio licet orbe, devotionis meæ testimonium; cumque Regiæ Majestati Ejus ad Aulam Britannicam Legatus extraordinarius meritissimus, & tam hoc munere, quàm stupenda ac incredibili omnis generis doctrina Perillustris atque Excellentissimus Dn. EZECHIEL SPANHEMIUS, pro singulari erga me immeritum favore, opus meum de optima, ut ajunt, nota commendasset; hinc factum, ut Rex Augustissimus, qui est maximus omnium literarum, & piissimus sacrarum Mecænas, splendidum itidem donum per fratrem dilectissimum mihi huc transmiserit. Quibus Regiis muneribus dotatus, hujus Tomi Editionem non modò feliciùs inchoare, sed & finem ejus felicissimè tandem facere potui. Quocirca eum, *qui est beatus & solus potens, Rex Regum & Dominus dominantium, quique solus habet immortalitatem, ac lucem inhabitat inaccessibilem*, supplici prece veneror, ut utrique Regiæ, tam Britannicæ, quàm Prutenicæ Majestati *felix* ac *potens* imperium in terris, & *immortalem* vitam atque *lucidam* æternæ gloriæ *mansionem* in cœlis pro infinita bonitate sua concedat. Cui meo voto ut pius hujus libri Lector suum jungat, illique robur addat, nec non mei, miserrimi peccatoris, in precibus suis meminerit, est quod etiam atque etiam rogo.

LAM-

LAMBERTI BOS
ANIMADVERSIONES CRITICAE.

AD PSALMOS.

Psalm. I. 3. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται.) Suidas ex h. l. ἀποῤῥυήσεται, ἀντὶ τοῦ ἀποπεσεῖται.

Psalm. XV. 5. Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιςῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.) Suidas in V. Ἀποκαθιςῶν, hæc verba sic explicat: τυτέςι, τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν προτέραν δεσποτείαν ἀποδιδούς.

Psalm. XXVI. 1. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;) Simile illud dictum Euripid. in Heracl. vers. 706. Ζεύς μοι ξύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι.

Psalm. XXVIII. 6. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον.) Videntur οἱ Ο'. scripsisse, τοῦ Λιβάνου. sic etiam *Vulg.* & *Arabs*, *vitulum Libani.*

Psalm. XXXI. 4. Ἐςράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν.) Cod. *Alex.* habet ἐν τῷ παγῆναί μοι ἄκανθαν. Vera mihi videtur lectio, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Ita Suidas hunc locum citat in voce Ἄκανθα. Ἄκανθα, inquit, ἡ ἁμαρτία. Δαυίδ. Ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. An vero ἄκανθα hic ἁμαρτίαν significet, ut Suidas ex Theodoreto vult, næ illud vehementer addubito. Ego potius intelligerem grave aliquod malum, quod premebat & affligebat Davidem, hoc enim in S. Literis occurrit nomine *spinæ*, *surculi*, *aculei*, *teli* &c. Sic Psalm. XXXVII. 2. Ὅτι τὰ βέλη μου ἐνεπάγησάν μοι, (NB. hic etiam additur μοι) καὶ ἐπεςήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Job. VI. 4. Βέλη κυρίου ἐν τῷ σώματί μου. Hoc Paulus expressit, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί. 2. Cor. XII. 7. Vide quæ de h. l. diximus *Obs.* *Miscell.* p. 104.

Psalm. XXXIX. 6. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.) Quæritur quo pacto LXX. reddere potuerint σῶμα &c. *corpus aptasti mihi*, quum Hebr. habeat, *aures perforasti mihi.* Vir Doct. Is. Vossius existimavit, vel vocabulum Hebr. non *aures* tantum, sed & *corpus* significare, ut verterunt LXX., vel corrupisse Judæos locum. Prius tamen se malle addit. Equidem neutram amplecti possum sententiam. nam vocem illam Hebr. etiam *corpus* denotare, probari neutiquam potest; & Judæos locum corrupisse, minus probabile est. Quare meam de h. l. sententiam paucis dicam. Existimem, lectionem a librariis esse corruptam: veram autem lectionem esse ὠτία. Et quidem hoc modo corrupta videtur. Primo litera C repetita ex fine vocis proxime præcedentis, ἠθέλησας. Dein ex literis T & I junctis nata est una M, hoc modo:

L. { vera, ΗΘΕΛΗCΑ-CΩΤΙΑ.
corrupta, ΗΘΕΛΗCΑC-CΩΜΑ.

Simile mendum observavi natum ex repetito C. in *Eccles.* X. 15. ubi Cod. *Alex.* Μόχθος τοῦ ἄφρονος σκο-

τώσει αὐτόν. Pro σκοτώσει, legendum κοπώσει, ut rectè habent *Ald.* & *Complut.* & convenit cum Hebr. sed librarius ille Alexandrinus oscitanter ex præcedente voce repetiit literam C, & dein pro Π legit T, hoc modo:

L. { vera, ΑΦΡΟΝΟCΚΟΠΩCΕΙ.
corrupta, ΑΦΡΟΝΟCCΚΟΤΩCΕΙ. }

Similiter ad *Esai.* XL. 3. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, *Marchali* Codex addit, διὰ τῆς σαββάτου, ubi legendum ἀβάτου.

L. { vera, ΔΙΑΤΗCΑΒΑΤΟΥ.
corrupta, ΔΙΑΤΗCCΑΒΒΑΤΟΥ. }

Apud Julianum *Epist. ad Athen.* pag. 286. legitur ἐπὶ τὰς Στοτίας Ἄλπεις, pro ἐπὶ τὰς Κοτίας Ἄλπεις, ut in margine correctum. ubi pariter vides τὸ σ perperam repetitum ex fine præcedentis dictionis. Idem huic loco accidisse puto. Et olim in Versione Græca fuisse, ὠτία δὲ κατηρτίσω μοι, videtur colligi posse ex eo, quod in editione vulgata latina, ab Hieronymo ad Græcorum exemplarium fidem hic correcta, ita redduntur verba: *Aures autem perfecisti mihi.* id quod Græcæ lectioni respondisse, vel ex eo constare monet Usserius pag 85. *de Edit. LXX. Intt.* quod a Sunia & Fretella alias id fuisset objectum, minores longe quam hæc est inter textum Græcum & Versionem Hieron. differentias hic colligentibus. Docet ibidem Usserius, eandem lectionem secutum esse Eusebium Cæsareensem, qui in Commentariis suis ad Psalterium sic est interpretatus: *Aures meas & eloquiorum tuorum obedientiam, perfecisti mihi.*

Psalm. XLIII. 12. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.) Versio Lat. *Vendidisti populum tuum sine pretio, & non fuit multitudo in jubilationibus eorum.* Sed Hebr. pro membro posteriore habet, *& non multiplicasti in pretiis eorum.* Syrus, *& non multiplicasti commutationem eorum.* Unde igitur Græci suas hic habent *jubilationes?* Persuasum habeo, Græcos recte vertisse, nimirum ἀλλάγμασιν, quæ vox ipsis sæpe pro *pretio* vel *permutatione* usurpata, adeoque recte cum τιμῇ jungitur. ita *3. Reg.* X. 28. Καὶ ἐλάμβανον ἐν Θεκουὲ ἐν ἀλλάγματι. & Cap. XX. 2. δώσω σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου. apud *Jobum* XXVIII. 15. de sapientia, οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς, & vers. 17. καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ. *Thren.* V. 4. Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν. *Amos.* V. 12. λαμβάνοντες ἀλλάγματα. Ita hic etiam scripserant Interpretes ἀλλάγμασιν. Sed vox hæc recte posita ab antiquis, turpiter deinde à Librariis depravata est in ἀλαλάγμασιν.

Psalm. XLVII. 1. 2. Μέγας κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.) Haud dubie corrupta est vox Εὐρίζων. nam nihil habet quo referri queat. Vera itaque videtur lectio quam exhibent *Ald.* & *Compl.* εὐρίζῳ. Similiter apud Hesychium

ſychium corrupta legitur hæc vox, ubi hunc allegat locum h. v. Εὐρίζων ἀγαλλιάματι, καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιούς. Ex τῷ, ἔχοντι ſatis patet, ſcripſiſſe Lexicographum εὐρίζῳ, in caſu ſexto; non vero εὐρίζων. Suidas recte, Εὐρίζῳ, Δαβίδ· Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐῤῥιζωμένῳ. Sed præterea minus recte diſtincta ſunt (ut mihi quidem videtur) hæc verba. nam vox εὐρίζῳ non pertinet ad ſequentem ἀγαλλιάματι, ſed ad præcedentem ὄρει. Diſtingue igitur hoc modo: Μέγας κύριος - - - ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ εὐρίζῳ, ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. *Magnus eſt Dominus in monte ſuo ſancto bene fundato, exultatione totius terræ.* Ita ut mons Sion a Davide prædicetur bene radicatus, firmus & fundatus, idemque mons etiam dicatur gaudium & exſultatio omnium hominum. Referri debet huc locus *Eſai.* LX. 14. 15. - - - - καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγίου Ἰσραήλ· - - - καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς. & *Jeremiæ* in *Threnis.* c. II. 15. Αὕτη ἡ πόλις, ἐροῦσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς. adde Eſai. LXII. 7. - - - καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.

Pſalm. LXI. 11. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός.) Hæc verba apud Suidam in v. Ἅπαξ citantur. ubi ἅπαξ exponitur *omnino* h. v. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, ἀντὶ τοῦ ἀποφαντικῶς, ἢ παντελῶς. τὸ ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου. Ad quem locum notavit Vir Doctiſs. deſumta eſſe verba ex *Hebr.* I. 1. Verum ibi non reperiuntur. procul omni dubio ex hoc Pſalmi loco deſumſit Suidas.

Pſalm. LXXII. 4. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ.) Heſych. Ἀνάνευσις, ἀναβίωσις, ἀνάπαυσις, ἀνάνηψις. Ad quem locum Vir Doctus pro Ἀνάνευσις emendat Ἀνάνηψις, & pro ἀνάνηψις, ἀνάληψις. Verum ego nihil mutarem. reſpexiſſe enim videtur Lexicographus ad hunc Pſalmi locum, ubi vocem ἀνάνευσις interpretatus eſt vel ἀναβίωσις; *ad vitam reditus*, vel ἀνάνηψις, *evigilatio*, vel etiam ἀνάπαυσις, *requies.* Nota, verſionem Arabicam hic etiam habere, *requies.* Sic illa, *Non eſt enim requies in morte eorum.*

Pſalm. LXXVI. 2. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.). Suidas ex hoc loco ἀπηνήνατο exponit, ἀπηρνήσατο, παρῃτήσατο, οὐκ ἠθέλησεν. apud *Matth.* II. 18. pro eo dicitur, οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι.

Pſalm. LXXXII. 1. Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.) Καταπραΰνειν hic eſt *quietum ſe tenere.* Heſych. hunc locum forte ſpectans, Καταπραΰνεις, ἡμεροποιήσεις, σιωπήσεις. Sed emenda ex hoc Pſalm. Καταπραΰνῃς, ἡμεροποιήσῃς, σιωπήσῃς.

Pſalm. LXXXIX. 9. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη.) Verſio Lat. *Et in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditati ſunt.* & Vulg. *Anni noſtri ſicut araneæ meditabuntur.* Ex quibus verbis ſenſum commodum quis eliciet? Aliter diſtinguenda ſunt verba (non jam diſputo utrum recte ex Hebræo expreſſa ſint, necne:) hoc modo: - - - τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη. Ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν

ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. *Anni noſtri ad inſtar araneæ. Meditari ſoleo, quod attinet ad dies annorum noſtrorum, in iis ſeptuaginta anni.* Conſtructio ſimilis Pſalm. CII. 15. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. apud *Job.* XXVIII. 5. Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος. & vers. 7. Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν. 2. Reg. XXII. 31, Ὁ ἰσχυρὸς, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ita hic nominativus abſolute ponitur, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν.

Pſalm. XCI. 10. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέῳ πίονι.) Quod ad priora verba attinet, ſimilis locus eſt *Numer.* XXIII. 22. ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. & *Deuter.* XXXIII. 17. κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ. Pſalm. CXI. 9. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. In poſterioribus verbis, ἐν ἐλέῳ πίονι manifeſtum vitium, quæ tamen Lat. vertuntur, *in miſericordia pingui.* Pro ἐλέῳ leg. ἐλαίῳ, ut rectè *Ald.* & *Compl.* atque ita *Hebr.* hab. *oleo pingui,* id quod Homerus dicere amat, λιπ' ἐλαίῳ. Ortum eſt hoc mendum e pronuntiationis affinitate. ſimiliter enim fere pronuntiabant diphthongum αι & vocalem ε, ut alibi dixi. Idem in hac voce mendum occupavit editionem *Rom.* in Pſal. LXXXVIII. 20. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν. ubi iterum Lat. Verſio, *in miſericordia ſancta unxi eum.* Lege ἐλαίῳ ἁγίῳ, ut habet *Alex.* Hebr. *oleo ſancto.* quæ locutio eſt etiam *Numer.* XXXV. 25. ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. ita contra ἐλαίῳ pro ἐλέῳ eſt in verſione *Aquilæ* apud *Eſai.* XVI. 5.

Pſalm. CVII. 8. Ἐφραΐμ, ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.) Heſych. eadem hæc verba habet, additque, καὶ Ἐφραΐμ, ὁ παράκλητος, κεφαλὴ δὲ ἡ διάνοια.

- - - vers. 9. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.) Hæc verba habet etiam Heſych. in voce Μωὰβ, additque, ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τῆς τοῦ Μωὰβ προσηγορίας αἰνίττεται. &c.

Ibid. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου.) Heſych. pro ἐπιβαλῶ legit ἐκτενῶ, his verbis: Ἰδουμαία, τόπος· φησὶν γὰρ, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, τουτέστιν, ἐπὶ τὴν ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν.

Pſalm. CXVIII. 70. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν.) Ἐτυρώθη notat *obduratum eſt.* Ex h. l. emendandus Heſychius, qui, Ἐτρώθη, ἐσκληρύνθε. poſterius recte emendavit Salmaſius per ἐσκληρύνθη. Sed prius non attigit, vel forſan typothetæ eſt vitium. Lege ut in hoc Pſalm. Ἐτυρώθη, quod etiam literarum ſeries poſtulat. nam ponitur apud eum hæc vox inter Ἐτυμπανίσθησαν, & Ἐτύφωσεν. Schol. ad hunc Pſalmi locum etiam exponit per ἐσκληρύνθη.

- - - vers. 78. Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.) ἀδολεσχήσω hic eſt *jugiter meditabor.* ſic optime interpretatur Suidas v. Ἀδολεσχία, quam poſtquam expoſuerat per Φλυαρία &c. addit, Ἀδολεσχία δὲ παρὰ τῇ Γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω, ἀντὶ τοῦ, συνεχῶς μελετήσω. Sic vers. 15. hujus Pſalmi, Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω. & vers. 27. καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. & Pſalm. LXXVI. 6. Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν.

Pſalm.

Pſalm. CXXI. 6. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.) Εὐθηνία *abundantiam* & *fertilitatem* denotat, uti etiam *Genes.* XLI. 29. & in hoc Pſal. vers. ſeq. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Alij Interpretes pro hac voce habent ἠρεμία, i. e. *tranquillitas*, *quies.* Sed cavendum, ne legamus ἐρημία, *ſolitudo*: quemadmodum legiſſe Hodium obſervavi pag. 289. ubi adducitur locus e *Pſalm.* XXIX. 6. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου. &c. ad quæ verba Origen. κατὰ δὲ Συμ - - - ἐν τῇ ἐρημίᾳ μου. Sic legit Hodius pro ἠρεμίᾳ, vertitque, *in ſolitudine mea.* quòd ἀπροσδιόνυσον.

Pſalm. CXXXVIII. 7. Ποῦ πορευθῶ &c.) Simile eſt illud Plutarchi de *Superſtit.* pag. 166. Ποῦ μεταστῇ, ποῦ φυγῇ, ποίαν γῆν ἄθεον εὕρῃ, ποίαν θάλατταν, εἰς τί καταδὺς τοῦ κόσμου μέρος καὶ ἀποκρύψας σεαυτὸν, ὦ ταλαίπωρε, πιστεύσεις, ὅτι τὸν Θεὸν ἀποπέφευγας.

Pſalm. CXXXVIII. 11. Ἄρα σκότος καταπατήσει με.) h. e. *Forſitan tenebræ conculcabunt me.* Sed Interpretes forſan pro καταπατήσει ſcripſerunt καταπετάσει, *velabunt.* Sic etiam verſio *Arab.* & alius Interpr. Gr. καλύψει, quemadmodum monuit Chryſoſtomus. Sed in eodem Pſalmo paullo ante vers. 9. Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ᾽ ὀρθόν· lege ὄρθρον, pro ὀρθὸν, uti habent *Alex. Ald.* & *Complut.* Sic enim hab. Hebr. *diluculo.*

Pſalm. CXLII. 4. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμα.) Citat hunc locum Suidas in voce Ἀκηδία. ubi Ἀκηδία, ἡ ῥαθυμία, ἀχθηδὼν, λύπη. Δαβίδ. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.

AD JOBUM.

Cap. V. 4. Πόῤῥω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων.) Apud Heſychium legitur primo per α, Καλαβρισθείησαν, quod exponitur, χλευασθείησαν. & poſtea per ω, Κωλαβρισθείησαν, quod explicatur, κοπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν. De eo videndus omnino eruditiſſimus Kuſterus ad Suidam.

Cap. VI. 7. Βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου, ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.) Vox Βρόμος hic alio ſignificatu ſumitur quam infra cap. XVII. 11. Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ ubi *ſtrepitum* ſignificat; hic vero *foetorem*, uti etiam *Joel.* II. 20. καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ. Heſychio etiam βρόμος eſt ὀσμή.

Cap. IX. 9. Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἕσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου.) Vera eſt hæc lectio, ταμεῖα Νότου· non verò illa altera *Aldinæ* edit. quæ habet ταμίαν. Confirmari iſta poteſt ex Heſychio, qui verſum hunc integrum pari modo habet in voce. Ὠρίων. Ὡς οὖν ἐνταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ τοῦ Ὠρίωνος, οὕτω τοῦ Ἀρκτούρου καὶ τοῦ Ἑσπέρου καὶ τῆς Πλειάδος ἐν τῷ Ἰώβ. ὅς φησιν, Ὁ ποιῶν πλειάδα, καὶ Ἕσπερον, καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου,

Cap. XI. 17. Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ Ἑωσφόρος· ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή.) Pro εὐχὴ legendum puto ψυχή· nam εὐχὴ hic eſt ἀπροσδιόνυσον. Sed ψυχὴ & ζωὴ ſæpe in uno verſu junguntur etiam alibi in hoc libro. Sic Cap. XXXIII. 22. Ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν Ἅδῃ. & vers. 28. Σῶσον ψυχήν μου, τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωή μου

φῶς ὄψεται. vers. 30. Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. dein Cap. XXXVI. 14. & Pſalm. VII. 5. Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. *Thren.* III. 58. Ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μου. *Sirach.* LI. 6. Ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἦν σύνεγγυς Ἅδου κάτω.

Cap. XXV. 3. - - - ὅτι ἐςὶ παρέλκυσις πειραταῖς.) Heſychius ex h. l. παρέλκυσις, βράδος, βραδυτής. Hæc Jobi verba debuiſſet adducere Sopingius ad illum Heſychij locum, non vero illa *Sirach.* ubi eſt παρελκύσεως.

Cap. XXXVI. 30. Ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ᾽ αὐτὸν ἠδὼ, καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν.) Quod attinet ad vocem Ἠδώ, Interpretes retinuiſſe videntur Hebræam, ſed aliter lectam ac hodie. Cum enim in codicibus hodiernis legatur אורו *lumen ſuum*, illi legerunt אֵידו quam vocem ſervarunt ſcribentes Ἠδώ, in cod. ſc. *Vaticano*, ſed in *Alex.* pro ἠδὼ eſt τὸ τόξον. Jam ex Vatic. cod. lect. Heſychius hunc ipſiſſimum Jobi locum ſpectans, Ἠδώ, inquit, ἶρις, ἤγουν τοξον. Si Gujetus intellexiſſet, vocem illam Hebræam, & apud *Jobum* occurrere, non ita in Notis ad illa Heſychij verba de ejus vocis origine ſcripſiſſet, ac ſi παρὰ τὸ ἦδος eſſet ἠδὼ, quia τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡδεῖα ἶρις.

Cap. XXXVII. 9. Loquitur Eliu de magnis Dei operibus, inter alia, Ἐκ ταμείων ἐπέρχονται ὀδύναι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος.) Quum in eo hic eſt, ut recenſeat varia opera quæ quotidie producit Deus, ut pluvias, tonitru, fulmen, grandinem, ventos, turbines; quem, quæſo, locum habebunt hic ὀδύναι, *dolores*, quibuſcum mox jungitur ψῦχος, *frigus*? Non mihi ſane videtur hæc vox a manu Græcorum Interpretum eſſe profecta, ſed potius imperiti cujusdam ſcribæ. Interpretes haud dubie ſcripſerant δῖναι, h. e. *vortices*, *turbines*. quam vocem etiam ſupra bis adhibuerant in hoc ipſo libro, ſc. Cap. XIII. 11. & XXVIII. 10. atque ita hic Codex Hebr. *E penetralibus venit turbo.* Idem Græci dixerunt, Ἐκ ταμείων ἐπέρχονται δῖναι. quo modo hic legendum. Ceterum pro ἀκρωτηρίων quod ſequitur in hoc verſu, ſuſpicaretur quis ſcripſiſſe Interpretes Ἀρκτῴων, i. e. Βορείων τόπων, ut habet Heſych. vel Ἀρκτοῦρου, vel ſimile quid. Certe *Vulg.* habet, *& ab Arcturo frigus.* Convenit hoc etiam cum *Hebr.*

AD PROVERBIA.

Proverb. VIII. 30. Ἤμην παρ᾽ αὐτῷ ἁρμόζουσα) Heſych. hoc ipſum ἁρμόζουσα exponit συμφωνοῦσα, συνοικειουμένη, ἢ κοσμοῦσα. Tertull. *adv. Hermog.* Cap. XVIII. hab. *Ego eram compingens cum ipſo.* Sed Cap. XXXII. habet, *Ego eram modulans cum ipſo.*

Cap. XI. 5. Δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδούς.) Pro ἀμώμους lege ἀμώμου, quam lectionem exhibent *Alex.* & *Complut.* Sic etiam *Vulg.* & alii.

Cap. XVIII. 18. Ἀντιλογίας παύει σιγηρός.) Corrupta à librariis vox poſtrema, pro qua legi debet κλῆρος, ut habet *Ald.* Edit. Sic enim *Hebr.* & *Syrus.*

Cap.

Cap. XXI. 1. Ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ.) Huc ſpectat illud Themiſtij *Orat.* V. pag. 141. Πεπίστευκε γὰρ εὖ ποιῶν τῷ λόγῳ τῷ Ἀσσυρίῳ, ὃς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως λέγει, εὖ λέγων, ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ παλάμῃ δορυφορεῖσθαι. Vide etiam pag. 201.

Cap. XXV. 19. Ὁδὸς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται.) Pro ὁδὸς certe legendum eſt ὀδοὺς, ut habet *Alex.* *Hebr.* enim Codex & *Syrus* interpres habent *dens.*

Cap. XXVI. 19. Ὅταν δὲ ὀρθωθῶσι) Lege cum *Compl.* ὅταν δὲ φωραθῶσι. atque ſic etiam *Alex.* ſed vitioſe exhibetur, ὅταν δ' ἐφωραθῶσιν. Litera ε, quæ prima eſt in ἐφωραθῶσιν, perperam diſtracta eſt a præcedente vocula. Confirmant hanc lectionem ceteræ verſiones, quæ habent, *dum deprehenduntur.*

PRÆFATIO
IN
NOVAM HANC EDITIONEM.

Sistitur Orbi Literato deſideratiſſimi Operis Sacri Tomus IV. canonicos Libros hebraico metro ligatos, apocrypham item Salomonis Sapientiam & Siraciden, in Codice *Alexandrino* στιχηρῶς ſcriptos, complectens: qui libri, utut Sacrum Veteris Teſtamenti Codicem claudant, ſi vetuſtiſſimarum membranarum, quas hæc noſtra editio κατὰ πόδα ſequitur, ſeriem ſpectes; præteritis tamen, qui eos ordine præcedunt, hiſtoricis reliquis & propheticis libris, proxime poſt *Octateuchum* abs Clariſſimo Viro JO. ERNESTO GRABE quondam ſunt editi: Rationes, quibus adductus ὁ δεῖνα Seriem Librorum Sacrorum quemadmodum in MS. Alexandrino habetur, editione hujus Tomi præverterit, ipſe in *Prolegomenis* ad hunc tomum Cap. VI. §. 9. pleniſſime expoſuit.

Nos, ut eundem in edendis ſacris Voluminibus Græcis ordinem ſervaremus, præter Clariſſimi Viri exemplum, fatorum iniquitas quæ editionem hujus tomi conſecuta eſt, permovit: Ultimus enim, quamquam ſecundo loco editus, erat hic tomus, qui vigilem τοῦ πάνυ curam, manusque artifices exercuit; quippe anno hujus Seculi undecimo magno bonorum luctu & inſigni divinarum Literarum detrimento extinctus, non ultra biennium illi in publicam lucem expoſito ſuperfuit: Ita Tomum alterum & tertium, opus non adfectum tantum; ſed prorſus confectum, ut nonniſi ultimam manum deſideraret, mortalitate interceptus, aliis ex ſchedis & ſcriniis ſuis vulgandos reliquit; qui interpoſita aliquot annorum intercapedine tandem in lucem producti ſunt, obſtetriciam operam præclare navantibus Duûmviris inter Anglos ingenij ſagacitate, eruditione, &

quod

quod primum est, singulari animi temperantia spectatissimis, quorum alter alteri in hoc munere digne successit. Posthumi ergo sunt bini operis sacri tomi intermedii, Libros qui Octateuchum sequuntur historicos & Prophetarum Volumina complexi; eamque ob caussam tantisper a nobis suppressi, dum hic foret editus. Perfecto tandem opere integrum erit in compingendis collocandisve quatuor ejus Tomis, vel MS. Codicis Alexandrini, vel editionis nostræ ordinem, pro cujusque arbitrio, præferre. Hæc in limine Præfationis excusanda statim duximus, ne quis forte, ut sunt Hypercriticorum ingenia, calumniandi materiam inde sibi caperet.

Accedo nunc ad ea explicanda, quæ in hac Tomi IV. editione a nobis sunt præstita: Textum damus ad fidem editionis Grabianæ summo studio ac diligentia expressum, quinetiam expunctis erroribus typographicis, si qui in Archetypo nostro reliqui erant, probe castigatum; quibus ne incuria nostra alij succederent, providenter cavimus. De MS. Codice Alexandrino, cujus puram & sinceram lectionem hæc nostra editio post Grabianam sola refert, quæ addam non habeo, quæcunque enim ad hanc rem pertinent, gravissime, ut solet, & accuratissime in Prolegomenis suis disputavit primus ejus Editor Doctiss. GRABE, cujus singularem & incredibilem prope diligentiam (quod præfiscine dixerim) nemo unquam mortalium æquavit: Id unum nobis restare videtur, ut nobilissimi hujus Codicis antiquitatem & auctoritatem adversus iniquas sciolorum quorundam cavillationes, quibus eam atterere & tantum non suspectam reddere nefario ausu conati sunt, strenue vindicemus: Quod Ξ. Θ. suo loco præstabimus.

Variantes Romani Codicis lectiones, quas ad imas paginarum oras textui græco subjecimus, ut uno conspectu duorum totius orbis nobilissimorum Codicum vel concordia vel dissensus facillima opera cognosceretur, ex ipsa prima & rarissima editione Sixtina comparatis inter se exemplaribus singulari ἀκριβείᾳ excerpsi, & subinde cum sequioribus, iis tamen accuratioribus ectypis, qualia sunt *Morini* Parisinum, Londinense *Waltoni*, & *Bosij* Franequeranum, contuli, ut explorarem qua fide ante nos alij in hoc opere fuerint versati Quanquam autem confidenter & citra vanam gloriam asseverare ausim, Exemplaris Romani lectiones ab Alexandrino diversas summa religione in nostram hanc editionem esse translatas; neque tamen omnes prorsus absque discrimine inter utrumque Codicem discrepantias protinus in numerum variarum lectionum adscripsi; sed adhibita crisi in suas classes digestas notavi, de quibus h. l. pluribus agere visum est, ut operi sua constet ratio.

Sunt autem primo in Exemplari Romano plures manifesti errores typographici, quos incuria fudit & humana parum cavit natura: horum ego in colligendis varijs Lectionibus nullam prorsus rationem habui, quod cum illis nihil omni-

no

no commune haberent, & ab ipsa MS. Vaticani norma temere dissentirent: Ejus generis, ut ex multis paucos excerpam, sunt: *Psalm.* VII. 5. ἀεφ τῶν, pro ἀεφ ἀπὸ τῶν. XII. 6. ἐπὶ τὸ ἐλέει. XIX. 1. εἰς τῷ τέλος ψαλμὸς τὸ δαυίδ. XXXIII. 13. ἄνθρωπος, & XLVIII. 8. ἄνθρωτος. XLII. 1. ἀπὸ προσώπȣ ἀδίκου, pro quibus editio Franequerana substituit ἀπὸ ἀνθρώπȣ ἀδίκȣ, quemadmodum in Scholiis Romanæ editioni adjectis expressum legitur: Sed hæc fortassis differentia inter errores numeranda non est. XLIV. 10. βασίλιοσσα. LXXVII. 1. προσέχετε. CV. 30. ἐξιλάλατο, pro ἐξιλάσατο. CXIII. 26. τὸ κύριον. CXXVII. 6. τὸν υἱῶν. CXXXI. 11. τοῖς κοιλίχς. CXLIV. 13. οἱ δεσπολεία. CXLIX. 1. αἴνετις, pro αἴνεσις. *Job.* Cap. I. 3. ζεύγη βοῶν πενπακόσιαι. III. 25. ἐνδεδοίχειν. XLII. 11. καὶ πίοντες. *Prov.* IX. 18. τὸ σὸν ὄνομα, loco τὸ σὸν ὄμμα. XV. 18. μέλλȣσα, pro μέλλουσαν. XXV. 3. ἀνεξέλεγτος, pro ἀνεξέλεγκτος. *Sapient. Salom.* II. 3. ἀποβήσεσαι. XIX. 20. εὐθάρτων, pro εὐφθάρτων. *Syrac.* IV. 31. ἐκλεταγμένη, pro ἐκλεταμένη. XIII. 7. ἐν τίς βρώμασι. XIV. 4. συνοικηθήσεται. XX. 2. ἀνθολογουμενος, pro ἀνθομολογȣ́μενος. XXVII. 21. ἀποκακάλυψας. XXX. 9. σύμπαιζον. ib. 15. 16. υἱγεία. XXXIII. 23. ΡΕΡΙ, pro ΠΕΡΙ. XXXVII. 6. ἀμνημοσύνης, pro ἀμνημονήσης. ib. 23. καὶ καὶ οἱ καρποί. Et ut nonnulla ex *Genesi* adjiciam, cap. XIV. 23. πάνπων. XXXVI. 37. Σαμαά, pro Σαλαμά. XLI. ἐπὶ καὶ ποταμοῦ, pro ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. XLV. 26. ἰωγήφ. κ. τ. λ. Prudens alios prætereo, ne cumulando errorum numero de rarissimæ hujus editionis, cui semper suum constabit pretium, dignitate & existimatione maligne detrahere videar; etenim in

Opere tam longo fas est obrepere somnum,

& quam nos impetrare studemus veniam, aliis concedere æquum est. Constat tamen, ut arbitror, ex citato mendorum Syllabo, non ita omnibus numeris absolutam & supra humanarum rerum sortem positam esse editionem Romanam, ut nihil prorsus in illa desiderari, aut sine scelere mutari possit, quod *Sixtus Papa* V. superstitiose nimis de ea statuisse videtur in Diplomate huic ipsi Romanæ editioni præmisso, quod ita habet: „ Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes, quantum in nobis est, commissi nobis gregis saluti quacunque ratione ac via prospicere; „ ad pastoralem nostram curam „ pertinere vehementer arbitramur, Sacræ Scripturæ libros, quibus salutaris doctrina continetur, „ ab omnibus maculis expurgatos, „ integros purosque pervulgari. „ Id nos in inferiori gradu constituti, quantum potuimus, studio „ & diligentia nostra præstitimus, „ & in hac altissima specula a Deo „ collocati, assidue mentis nostræ „ oculis spectare non desistimus. „ Cum itaque superioribus annis „ piæ recordationis Gregorius Papa *XIII.* prædecessor noster, nobis suggerentibus, Græcum Vetus Testamentum juxta *LXX.* Interpretum editionem, qua ipsi „ etiam Apostoli nonnunquam usi „ fuerunt, ad emendatissimorum „ Codicum fidem expoliendum „ mandaverit; ejus rei cura dilecto

„ filio noſtro Antonio S. Romanæ „ Eccleſiæ Presbytero Cardinali Carafæ, & ad id per eum delectis „ eruditis aliquot Viris demandata; & jam expolitio hujusmodi, „ permultis exemplaribus ex diverſis Italiæ bibliothecis, & præcipue ex noſtra Vaticana diligenter collatis, matureque examinatis, abſoluta ſit. Volumus & „ ſancimus ad Dei gloriam & Eccleſiæ utilitatem, ut Vetus Græcum Teſtamentum, juxta *LXX.* „ ita recognitum & expolitum, ab „ omnibus recipiatur ac retineatur, „ quo potiſſimum ad Latinæ Vulgatæ editionis, & veterum SS. „ Patrum intelligentiam utantur. „ Prohibentes, ne quis de hac nova Græca editione audeat in poſterum, vel ADDENDO, vel „ DEMENDO, QUICQUAM „ IMMUTARE. Si quis autem „ aliter fecerit, quam hac noſtra „ ſanctione comprehenſum eſt, noverit ſe in Dei Omnipotentis, „ beatorumque Apoſtolorum Petri & Pauli indignationem incurſurum. Datum Romæ apud S. „ Marcum ſub Anulo Piſcatoris. „ VIII. Octobris MDLXXXVI. „ Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Tho. Thom. Gualterutius.

Occurrunt deinde, ut in viam redeamus, præter manifeſtos errores typographicos, alius generis diſcrepantiæ, quæ itidem non ex ipſa MSS. Codicum diſcordia originem trahunt, ſed diverſo Editorum ingenio, nonnunquam & incuriæ tribuendæ ſunt, qui veterum membranarum Scripturam nulla vocum ſeu inciſorum diſtinctione interruptam, ſed continuis nexibus cohærentem pro arbitrio ſuo varie dividere, quinetiam accentibus & ſpiritibus, quibus omnino carent, munire ac illuſtrare cœperunt: Qua in parte minus adhibuiſſe diligentiæ Editores Romanos, nemo inficias iverit, qui vel curſim quem recenſuêre Codicem inſpexerit; innumeris enim in locis accentuum ſpirituumque ſigna inepte permutantur, v. g. *Pſalm.* 88: 30. ὡς, pro ὡς. *Job.* 8: 12. male ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης. 21: 10. ἡ βοῦς, pro ἡ βοῦς. ita *Genes.* 21: 23. 24. ὄμοσον & ὀμοῦμαι. *Exod.* 14: 8. ἅρμασι. cap. 27. conſtanter εὖρος, pro εὖρος: Quædam etiam nomina propria præter uſum aſpirant, ut *Genes.* 36. paſſim ἐλίφας, alibi ὀχοζάθ, Ἡσαῦ. &c. & contra ἅγαρ, ἰβραῖοι. &c. Frequentiſſima autem hæc varietas circa vocem αὐτός, pro qua paſſim ſubſtituunt αὐτός: ſic *Genes.* 43: 32. αὐτοῦ ter, pro αὐτῷ expreſſum legitur, ita quoque *Pſalm.* 2: 5. bis. &c. Quanquam autem circa ſolos accentus & ſpiritus varient iſtæ, de quibus nunc nobis ſermo eſt, diſcrepantiæ; ſenſum tamen nonnunquam mutant, ſubinde & evertunt: quamobrem non ita prorſus ſunt negligendæ, quaſi nullius eſſent momenti: licet pro veris ipſorum Codicum MSS. differentiis neutiquam ſint habendæ: Non eſt animus magna exemplorum vi Lectores fatigare, ex numero eorum, quæ in promtu ſunt, pauca quædam depromam: Frequenter ſola accentus varietate *Caſus rectus* abit in *Dativum*, *Præſens* in *Futurum*, modus *Indicativus* in *Subjunctivum* &c. & viciſſim. v. g. *Pſalm.* 9: 8.

Oxon.

Oxon. Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, *Rom.* μένει. 32 : 20. *Oxon.* ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ, *Rom.* ὑπομένει, & notat Clar. *Bos. Ald.* & *Compl.* Futurum præferre. 101 : 13. *Oxon.* μενεῖς, *Rom.* μένεις, & vers. 27. διαμενεῖς, *Rom.* διαμένεις, ita quoque *Pſalm.* 118 : 90. *Eccleſiaſt.* 10: 14. πληθυνεῖ, *Rom.* πληθύνει. *Sirac.* 39 : 7. κατευθυνεῖ, *Rom.* κατευθύνει. 43 : 31. μεγαλυνεῖ, *Rom.* μεγαλύνει. *Job.* 28 : 12. 13. εὑρεθῇ, *Rom.* εὑρέθη. *Prov.* 7 : 4. εἰπὸν, *Rom.* εἶπον. *Job.* 37 : 3. βοήσεται φωνὴ, *Rom.* βοήσεται φωνῇ. 39 : 24. ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν, *Rom.* ὀργή. &c. &c. Confer Clariſs. GRABII *Prolegomena* ad h. rom. Cap. II. §. 9. Ita quoque diverſa vocum diſtinctio ſensûs quandoque varietatem inducit. *Job.* 31 : 26. uterque Codex MS. ηουχορωμενηλιον, quæ *Rom.* Ed. ita diſtinguit ἢ οὐκ ὁρῶμεν ἥλιον, melius *Alex.* juxta *Hebr.* ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον. *Sirac.* 48 : 18. *Rom.* ἀνέβησεν ναχηρεὶμ: in MS. continuis literis ſcriptum ανεβησενναχηρειμ, diſtinguendum vero cum Edit. noſtra ἀνέβη Σενναχηρεὶμ. *Job.* 10: 15. ἐάν τε γὰρ ἀσεβὴς ὦ, *Rom.* ἀσεβήσω. &c. &c.

Obſervandum præterea Editiones *Romanam* & *Oxonienſem* Clariſſimi GRABII pluribus in locis orthographia inter ſe differre; quandoquidem illa receptum nobis ſcribendi morem ſequitur; hæc ab uſu noſtro recedens paſſim MS. *Alexandrini* vetuſtiſſimi orthographiam ſervat. Has ego inter utramque editionem diſcrepantias, quod itidem non ex ipſo MSS. diſſenſu, ſed ab Editorum ingenio penderent, e Variarum Lectionum numero excerptas & in ſuas claſſes diſtributas h. l. recenſere malui. *Rom.* editio conſtanter habet εἶδον, ubi in *Oxon.* Grabiana legimus ἴδον, idque per omnes perſonas & modos: *Genes.* Cap. I. octies hæc differentia occurrit, nimirum vers. 4. 8. 10. 13. 18. 21. 25. 31. ita *Pſalm.* 106: 24. ἴδον, *Rom.* εἶδον. CVIII. 25. ἴδοσαν, *Rom.* εἴδοσαν. CV. 44. ἴδε, *Rom.* εἶδε; quinimmo & in compoſitis, *Pſalm.* XXI. 18. ἐπίδον, *Rom.* ἐπεῖδον. XCI. 12. ἐφῖδεν, *Rom.* ἐπεῖδεν. *Job.* Cap. VI. 14. ὑπερίδε, & vers. 15. προσιδον, *Rom.* ὑπερεῖδε & προσεῖδον. *Sirac.* Cap. XXIII. 11. *Oxon.* ὑπερειδῃ, *Rom.* ὑπερίδῃ. &c. Exemplar *Rom.* pro eo quod in editione *Grabiana* legitur ἔλειπον, conſtanter habet ἔλιπον. *Prov.* XI. 4. ἐλειπε, *Rom.* ἔλιπε. & in compoſitis, *ibid.* cap. IX. 12. ἀπέλειπε, *Rom.* ἀπέλιπε. *Pſalm.* VIII. 7. ἐξέλειπον, *Rom.* ἐξέλιπον, ſic etiam *Pſalm.* LXXXIX. 7. 9. CI. 4. CVI. 5. CXVIII. 82. 123. &c. *Prov.* XXIV. 10. ἐκλείπῃ, *Rom.* ἐκλίπῃ. *Pſ.* CXVIII. 87. ἐγκατέλειπον, *Rom.* ἐγκατέλιπον, ita quoque *Pſ.* XXXIX. 13. *Prov.* IV. 6. &c. Conſtanter editio *Romana* pro eo quod in MS. *Alex.* ſcriptum legitur ἐξωλέθρευσε, habet ἐξωλόθρευσε, ita *Pſ.* XLIII. 3. ἐξολεθρεύσωμεν, *Rom.* ἐξολοθρεύσωμεν. LXXXII. 5. ἐξωλεθρεύθησαν, *ibid.* vers. 11. ἐξολεθρευθήσονται XXXVI. 9. hujus differentiæ plura occurrunt exempla *Pſ.* XXXVI. 22. 28. 38. XCI. 8. C. 8. CV. 23. &c. Codex *Alexandrinus* uti exprimitur in editione Grabiana paſſim ex duplicato conſona alteram abjicit. e. g. *Pſ.* XLI. 8. καταρακτῶν, *Rom.* καταῤῥακτῶν. XXI. 5. ἐρύσω, *Rom.* ἐῤῥύσω. *ib.* v. 11. ἐπερίφην, *Rom.* ἐπεῤῥίφην. XI. 4. μεγαλορήμονα, *Rom.* μεγαλοῤῥήμονα. ita *Pſalm.* XXXVII. 17. ἐμεγαλορημόνησαν. *Job.* XLI. 10. διαριπτοῦνται, *Rom.* διαῤῥιπτοῦν-

ἐμπλῆσαι. *Prov.* III. 21. παρεῤῥυῇς, *Rom.* παραῤῥυῇς. cap. V. 23. ἐξεριφη, *Rom.* ἐξεῤῥίφη. *Pſ.* XLIV. 17. LXXXVI. 4. ἐγενήθησαν, *Rom.* ἐγεννήθησαν. CVI. 37. γενήματος, *Rom.* γεννήματος. *Sirac.* XLV. 20. πρωτογενημάτων. *Job.* XXX. 4. 5. ἐμασῶντο, *Rom.* ἐμασσῶντο. &c. Ex hac ſcribendi conſuetudine natæ quoque ſunt illæ anomaliæ, cum antiqui librarij in diverſis etiam vocibus ex priſco more ſine ulla diſtinctione ſibi invicem junctis, alteram ex concurrentibus iisdem conſonis abjicere ſolebant, una tantum expreſſa; & miror profecto plurima ejus generis exempla a Clariſs. *Grabio* in numerum vitioſarum Codicis Alexandrini lectionum eſſe adſcripta. v. g. *Pſ.* II. 9. in MS. *Alex.* legitur ωσκευη, quod diviſis vocibus ex noſtro ſcribendi uſu ita habet ὡς σκευή. *Pſ.* XC. 7. MS. *Alex.* κλιτουσυ, pro κλίτους σου. Cl. 8. CXXIII. 7. MS. *Alex.* ωστρουθιον, pro ὡς στρουθίον. CV. 36. εισκανδαλον, pro εἰς σκάνδαλον. CXXIV. 5. ταστραγγαλιας. CXXXI. 3. εισκηνωμα. &c. Adeoque cum in antiquiſſimis monumentis conſtanter hic ſcribendi uſus obtineat, pro certa potius ſcripturæ proprietate, non pro calami vitio erunt habenda. Circa augmenta verborum temporalia, quæ vocant, ſequentes potiſſimum occurrunt inter utramque editionem diſcrepantiæ ex priſco librariorum uſu ortæ. *Sirac.* XXX. 5. *Alex.* ηὐφράνθη, *Rom.* εὐφράνθη, ita quoque cap. LI. 15. nec non *Pſal.* XXXIV. 15. LXXXIX. 14. CVI. 30. *Prov.* VIII. 31. ἐνηυφραίνετο, *Rom.* ἐνευφραίνετο. *Pſal.* XXXIX. 3. κατηύθυνε, *Rom.* κατεύθυνε. *Sirac.* XLIX. 2. κατηυθύνθη. *Job.* XLII. 12. ηὐλόγησε paſſim pro εὐλόγησε. *Prov.* XI. 25. ηὐλογημένη. *Sirac.* XLV. 19. ηὐδόκησε, *Rom.* εὐδόκησε. *Pſ.* CXXVIII. 2. ἐδυνήθησαν, *Rom.* ἠδυνήθησαν. CXVIII. 129. ἐξερεύνησεν, *Rom.* ἐξηρεύνησεν. CXXXVIII. 18. ἐξεγέρθην, *Rom.* ἐξηγέρθην. &c. Denique & aliæ nonnullæ ſunt ejusdem originis diſcrepantiæ, quibus Variantium numerum inepte locupletare nolui. v. g. *Pſ.* XXX. 8. επειδες, *Rom.* ἐφεῖδες. CXVIII. 43. 49. 74. 81. 114. 147. &c. ἐφήλπισα, *Rom.* ἐπήλπισα. CXLV. ἐπ' υἱοὺς, *Rom.* ἐφ' υἱούς. CXXXIV. Λευεὶ, *Rom.* λευὶ. XXXV. 9. χειμάῤῥουν, *Rom.* χιμάῤῥουν. *Sirac.* XLIX. 8. χερουβείμ, *Rom.* χερουβίμ. *Job.* V. 26. θημωνία, *Rom.* θιμωνία. ibid. cap. XX. 24. χάλκεον, *Rom.* χάλκειον. *Prov.* III. 14. κρεῖττον, *Rom.* κρεῖσσον *Genes.* XII. 20. συνπροπέμψαι, *Rom.* συμπροπέμψαι. &c. Notandum quoque Cod. *Alex.* *Pſ.* LXXXIX. 11. legere γιγνώσκει, pro γινώσκει, uti hæc noſtra habet editio.

Quanquam autem Editio *Romana* lectionem ſuam conſtanter ad receptum hoc tempore ſcribendi uſum accomodet, plura nihilominus hinc inde veteris ſcripturæ veſtigia conſervat, uti jam *Præfatione* noſtra ad *Tom. I.* ſubindicavimus, id quod novis exemplis confirmare, erit (ut arbitror) operæ pretium. Huc referendum primo, quod nomina propria, divina, gentilitia &c. in editione *Sixtina* præter uſum nobis receptum literis majoribus ceu initialibus a reliquo contextu diſtincta non habentur, excepta voce ΔΙΑΨΑΛΜΑ, quæ per integrum Pſalmorum Librum uncialibus literis expreſſa legitur, idque procul omni dubio ad imitationem membranarum veterum, in quibus iſta vox auro vel minio picta & ita a reli-

reliquo contextu diſtincta cernitur: Huc quoque pertinet, quod editio *Rom.* ν ἐφελκυστικὸν quamvis proxime ſequente conſona plurimis in locis ſervat. e. g. *Genes.* XXX. 16. εἰσῆλθεν δὲ. XXXIX. 7. εἶπεν κοιμήθητι. *Exod.* IV. 3. εἶπεν Κύριος. ibid. v. 6. ἐξήνεγκεν τὴν. v. 7. εἶπεν πάλιν. VII. 7. ἐλάλησεν πρὸς. IX. 10. ἔλαβεν τὴν. XXVI. 18. εἴκοσιν ςύλους. *Levit.* I. 1. ἐλάλησεν κύριος. VIII. 28. ἔλαβεν μωυσῆς. *Deuter.* VII. 10. μισοῦσιν κατὰ. *Pſal.* XXII. 3. ὡδήγησέν με. CXIII. 19. ἐςιν, κύριος. *Sirac.* XXXVI. 11. 12. εὐλόγησεν καὶ ἀνύψωσεν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασεν καὶ &c. Aliquando, rarius tamen, abjicit illud ν. quamvis proxime ſequente vocali. *Exod.* XIV. 6. ἔζευξε οὖν. *Deuter.* I. 21. παραδέδωκε ἡμῖν. X. 21. ἐποίησε ἐν. XXXIV. 1. ἐςὶ ἐπὶ. *Pſal.* CXVIII. 97. ἐςί, ὑπὲρ. κ. τ. λ. Exempla duplicis conſonæ pro ſimplici in editione *Romana*; *Pſal.* VI. 1. ἐλλέγξῃς. CI. 28. & CIII. 29. ἐκκλείψουσιν, ita quoque *Jobi* XIV. 28. Viciſſim ſimplex loco duplicis, *Pſal.* XXXVI. 24. καταραχθήσεται. *Sirac.* IV. 17. διεςραμμένος. XLVI. 12. ſt. 2. ἀντικαταλλασσόμενον &c. Frequens etiam permutatio conſonantium & vocalium in exemplari *Rom.* v. g. (τ. in ϑ.) *Pſ.* LXXXVIII. 1. ἰσραηλίτῃ. *Prov.* XXIII. 20. οἰνοπόθης. (ι. in η.) *Pſal.* IX. 5. δηκαιοσύνην. LXXXII. 7. ἰσμαηλῆται. *Prov.* XX. 1. ὑβριςηκὸν; & viciſſim (η. in ι.) *Pſal.* CI. 4. συνεφρύγισαν, rariores tamen in antiquiſſimis membranis iotaciſmi. *Pſal.* CIV. 21. κτίσεως, loco κτήσεως, ut ex noſtro ſcribendi uſu recte habet Editio *Franequerana.* (η. in υ.) in vocibus ἡμεῖς & ὑμεῖς, quæ promiſcue poſitæ ſingulis ferme paginis occurrunt, ſic *Job.* XLII. 8. ἀπώλεσε ἂν ἡμᾶς, loco ὑμᾶς, uti habet Editio *Franeq.* XI. 19. ὑσυχάσεις. (viciſſim) *Sapient.* XII. 17. ſt. 3. ὑγιείας. (υ. in ι.) *Pſal.* CXIII. 15. λάριγγι. *Sirac.* XXVII. 14. πολιόρκου. (ο. in ω.) *Pſalm.* LXXXVIII. 5. ὤμωσας. CXXXV. 4. ἀλλωτρίας. *Job.* XVIII. 17. ἀπώλοιτο. ibid. v. 11. ὠδύναι. XXI. 31. ἀνταπωδώσει. *Eccles.* VI. 10. ἰσχυρωτέρου. (viciſſim.) *Pſal.* XIX. 9. ἀνορθώθημεν. XXI. 9. σωσάτο. LXXXIV. 13. δόσει. *Sirac.* LI. 2. ſt. 2. ἀπλειας. (ε in αι) *Prov.* IV. 15. ςρατοπαιδεύσωσι. (ει. in ι.) *Sirac.* L. 9. πυρίου. (ε. in η.) *Job.* XIX. 2. ποιήσητε, pro ποιήσετε. Præterea alia nonnulla conſervat Editio Romana veteris ſcripturæ veſtigia, v. g. *Pſal.* XVII. 41. ἐξολέθρευσας, pro ἐξολοθρευσας. *Deuter.* XXXIII. 1. ηὐλόγησε. *Pſal.* LXXXVIII. 31. ἐνκαταλίπωσιν, ſervato ν. præpoſitionis radicali, pro ἐγκαταλίπωσιν. *Job.* XV. 17. ſt. 2. μετὰ ἰχθρᾶς, haud eliſo per apoſtrophum α. *Sirac.* XLIV. 19. ſt. 2. οὐκ εὑρέθη. *Prov.* XXIX. 7. οὐκ ὑπάρχει, quibus adde quod *Eccles.* V. 17. legitur ποιεῖν, pro πιεῖν, niſi forte mendum eſt, habet tamen edit. *Rom.* *Pſalm.* V. 10. ἐδολοιοῦσαν, pro ἐδολιοῦσαν &c. &c. Adeoque apparet vix aliquam in MS. *Alexandrino* deprehendi ſcripturæ anomaliam, cujus non perinde & ipſa *Romana* editio exempla plurima ſuppeditet. Hæc autem pluribus ſum perſecutus, ut pleniorem ipſius Editionis Romanæ notitiam darem, atque fidem meam & diligentiam in excerpendis diverſis ejus lectionibus probarem: Quandoquidem enim a Doctiſs. *Huiſſio*, & poſt illum a Clariſſ. Duumviris *Waltono* atque *Boſio* omnes inter utrumque Codicem diſcrepantiæ ſine diſcrimine in numerum Variarum Lec-

tionum ſunt relatæ, me tacente quivis editiones illorum cum hac noſtra paulo curioſius componens ſuſpicari potuiſſet, quaſi parum diligenter in hac opera fuerim verſatus: Binæ tamen (neque pudet commiſſa fateri,) Variantes Editionis *Rom.* LL. attentionem noſtram ſubterfugerunt, quas h. l. indicabimus; nimirum *Jos.* VII. 12. *Alex.* Οὐ μὴ, *Rom.* καὶ οὐ μή. *Job.* XXV. 5. *Alex.* ἐπιφαύσκει, *Rom.* ἐπιφαύσκει.

Quod ſupereſt, ad inſtituti noſtri rationem pertinere videtur, quæ in adornanda hujus tomi editione circa Editionem *Franequeranam* a nobis quaſi aliud agentibus ſunt animadverſa, paucis explicare, ut iis, quæ Præfatione ad Tomum primum in hanc rem præluſimus major fides accedat. Et primo, quod Textum editionis *Franeq.* adtinet, nonnulla quoque in Libris hoc Tomo comprehenſis occurrunt loca, in quibus ab Archetypo ſuo temere nonnunquam diſcedit, v. g. *Pſal.* XIII. 3. Edit. *Rom.* habet ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν, hanc lectionem exprimit *B. Waltonus* in *Bibl. Polygl.* Editio autem *Franeq.* ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, neque quicquam de genuina Archetypi lectione monet. XXXIV. 15. Edit. *Rom.* expreſſe legit: εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ, prorſus ut *Alex.* & *Bibl. Polygl. Franequerana* autem male vocem συνήχθησαν omiſit. ibid. v. 26. *Rom.* μεγαλοῤῥημοῦντες, *Franeq.* μεγαλοῤῥημονοῦντες emendate. XLIII. 3. *Rom.* ἀλλ' ἡ δεξιά σου, *Franeq.* ἀλλ' ἀ ἡ δεξιά σου. XLIV. 6. *Rom.* ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν μου τοῦ βασιλέως. &c. *Franeq.* poſt *Walton.* illud μου omiſit. XLVII. 5. *Rom.* in textu quidem habet οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, in notis autem ultima verba τῆς γῆς proſcribit, quoniam & in *Hebr.* non ſint; recipiunt tamen in textum *Walt.* & *Bos.* L. 14. Cod. *Rom.* Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με, perperam autem editio *Franeq.* illud καὶ omittit nulla addita ratione. LXXXIX. 14. *Rom.* ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν &c. in notis autem ſubjectis leguntur ſequentia: Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν) *in cæteris libris ſequitur* εὐφρανθείημεν, *quod abeſt etiam a metaphraſi Apollinarij*; ex quibus verbis colligas vocem εὐφρανθείημεν abeſſe quoque a MS. *Vaticano*: Conſervat tamen illam poſt *Waltonum* Clariſs. *Bos*, *Romanæ* editionis notâ in compendium redacta ſeu potius mutilata, ne quis errorem ſubolfaceret. *Job.* XXX. 14. κέκριται, ſiquidem recte aſſequor, raſa enim altera ſyllaba in exemplari, quo utor; ſuperſcriptum autem eſt χρη, ut legatur κέχρηται, quemadmodum *Alex.* habet. *Prov.* XVI. 30. *Rom.* διαλογίσεται, *Franeq.* ſecutus *Walt.* διαλογίζεται. XXIX. 27. Textus edit. *Rom.* habet βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ δικαίῳ, ad exteriorem libri marginem, ne quem offenderet hoc mendum, ab ipſis Editoribus correctum ἀδίκῳ. *Sapient.* XVI. 16. *Rom.* ἐν ἰσχύει, *Franeq.* autem juxta eum *Walt.* ἐν ἰσχύι. XIX. 4. *Rom.* προαναπληρώσωσι, emendate *Boſius* προσαναπληρώσωσι. XXII. 11. *Rom.* ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον φῶς, ſenſu quidem turbato: *Franeq.* ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ φῶς, ut *Alex.* habet, in quo Clariſs. *Bos* ſecutus eſt *Waltonum*; adjicit autem

autem in notis *deesse in aliis libris* ἐξέλιπε γάρ, cum & in Archetypo suo desideretur. Quantum vero ad Lectiones MS. *Alex.* a *Romano* Codice diversas adtinet, in editione *Franeq.* desiderantur plurimæ, & perperam traduntur multo plures: non loquar de illis, quas notante Clarifs. GRABIO *Huissius* jam olim neglexerat, & quæ ne in *Bibliis* quidem *Polygl.* comparent; illas tantum breviter attingam, quæ a Clarifs. *Bosio*, cum ex Bibliis Waltoni Polygl. transcriberet, vel prorsus omissæ, vel depravatæ sunt: utriusque generis pauca quædam exempla proferam. Perperam traduntur in Editione *Franequerana*, quanquam in *Bibliis Polygl.* Anglicanis recte habeant, sequentes Lectiones. *Psalm.* II. 7. *Alex.* διαγγελῶν, non ut Clar. *Bos* tradit διαγγέλλων, neque enim ita a *Rom.* dissentiret. *Job.* II, 4. *Alex.* τῷ ἀνθρώπῳ, non absque articulo, uti refert ed. *Franeq.* VIII. 10. *Alex.* ἐκ καρδίας σε, edit. *Franeq.* corrupte loco σε substituit σου. XXVII. 19. *Alex.* κοιμηθεὶς, non ut Clar. *Bos* perhibet κοιμηθεὶς. XXXI. 22. *Alex.* συντριβείη, perinde ut *Rom. Prov.* XVII. 4. *Alex.* τῶν χρημάτων, non sine articulo, uti habet *Franeq. Sapient.* II. 3. *Alex.* σβεσθέντος, non σβεσθέντες. XI. 19. *Alex.* λιχμωμένους, neutiquam λικμωμένων, ut tradit Clar. *Bos*, neque vero h. lect. habent *Bibl. Polygl. Sirac.* VI. 31. *Alex.* perinde ut *Rom.* σεαυτῷ, non αὐτῷ, quod unde hauserit Clar. *Bos* nescio, neque enim *Walt.* habet h. l. variantem; forte in Edit. *Franeq.* pro *Alex.* legendum *Ald.* LI. 23. *Alex.* αὐλισθήσεσθε, vel ut in *Bibl. Polygl.* scribitur αὐλισθήσεσθαι, non vero αὐλισθήσεται. &c. &c. Exempla neglectarum in Edit. *Franeq.* LL. utut in *Bibl. Polygl.* Anglicanis habeantur. *Psalm.* XXXIX. 12. *Alex.* ἀντιλάβοντο, *Rom.* ἀντελάβοντο; notat vero Clar. *Bos Ald.* & *C.* habere quemadmodum *Alex.* LXXXVII. 10. *Alex.* ἐκέκραξα, copulâ καὶ haud præfixa; quam lectionem à *Rom.* diversam Clar. *Bos* tribuit *Ald.* & *Compl.* editt. *Job.* VII. 7. *Alex.* ὁ ὀφθαλμός, *Rom.* absque articulo. XXXIV. 16. *Alex.* εἰ δὲ μή, *Rom.* vero quam *Bos* male sequitur, εἰ μή. *Eccles.* IX. 9. ft. 4. *Alex.* ῷ μοχθεῖς; *Rom.* ῷ σὺ μοχθεῖς. *Sap.* XVII. 6. ft. 3. *Alex.* τῆς θεωρουμένης, non τῆς μὴ θεωρουμένης. *Sirac.* XXIX. 12. *Alex.* ταμιείοις, *Rom.* ταμείοις. XXX. 23. ft. 3. *Alex.* λύπη, *Rom.* ἡ λύπη. &c. &c.

De insigni denique illa accessione, qua prioris consilij limites proferre & Editionem hanc quinto insuper Tomo locupletare ac illustrare satago, plura nunc dicere supersedeo, ne majora polliceri videar, quam præstare possim: Quanquam enim prolixa sit nostra in Literarum commodum voluntas, nondum tamen quid in hoc genere possim præcise constat, neque ego temere definire ausim; nonnulla enim ex aliorum arbitrio pendent, quos ut in partes nostras pertrahamus, nil intentatum relinquimus: Et profeci hactenus nonnihil amicorum opera in conciliandis eorum studiis, quibus nihil antiquius esse solet, quam omnem de literis bene merendi opportunitatem cupidissime amplecti, quo nomine multum imprimis me debere publice profiteor Viris Eruditione & Humanitate Clarifs. J. E. KAPPIO, in *Illustr. Lipsiens. Acad. Eloq. Prof. P.* & J. G. SCHELHORNIO, *Lycei Memming. Vicario ac Reip. Bibliothecario*, qui ita me sunt complexi, ut omnem in meis commodis atque ornamentis curam & cogitationem fixisse videantur; quibus non tam a me gratiæ sunt habendæ, quod ipsi sua sponte rebus nostris student, quam quod alios ad me augendum atque honestandum gratiâ, qua plurimum valent & exemplo suo excitarunt, quos inter præcipue nobis laudandi sunt Reverendus M. PH. JAC. CROPHIUS P. L. C. *Reip. August. Bibliothec. P.* & Vir in hoc Literarum genere Doctissimus MAGNUS CRUSIUS, nuper *Illustrissimo Daniæ Regis Oratori ad Comitia Suessen. a Sacris*, quorum in Sacrum istud opus merita vel tuebor, vel etiam illustrabo, & si studio ac diligentia profici hoc genere quicquam potest, ut certe potest; magnopere spero fore, ut illos officiorum nunquam pœniteat. Ego vero in hanc curam sedulo incumbam, ne quis vel fidem vel operam nostram jure desiderare possit, atque omnem movebo lapidem, ut exspectationi publicæ quam citissime & luculentissime satisfiat.

J. B.

POSTSCRIPTUM.

CUm unus atque alter Amicorum mihi ſuaſerit, ut quæ de methodo noſtræ LXX. Interpretum Editionis, deque ſignis ⁜ vel × & ∼ vel ÷ ÷ atque uncis ( ) Cap. II. Prolegomenorum tam hujus quam I. Tomi fuſiùs, nec uno loco, dixi, ea omnia ſummatim ac ſimul benevolo Lectori ob oculos ponerem, eorum conſilio morem gerere, idque hîc præſtare volui. Nimirum Editio noſtra textum Codicis *Alexandrini* majuſculis, iiſque perpetuis fere, typis expreſſum exhibet; quæ autem minori charactere ſunt hinc inde inſerta, vel pro emendationibus dicti Codicis ſunt habenda, vitioſâ ſive minùs rectâ ejusdem lectione in marginem rejecta; vel pro ſupplementis, ubi ſcilicet nihil in exteriori folij ora appoſitum cernitur. Deinde quæcunque verba vel commata aſteriſcos ⁜ ⁜ præfixos habent, ea ad mutilam τῶν ό. Interpretationem redintegrandam, ex *Theodotionis* vel aliûs Verſione ab *Origene* cum eodem ſigno addita fuiſſe conſtat; crucibus × × illorum loco à me poſitis, ubi probabilibus ſolùm argumentis id factum colligitur. Contrà ſicut obelô, ſive nudo ∼ ſive punctato ÷ vel ÷ in LXX. verſione notavit *Adamantius*, quæ in Hebræis Codicibus haud reperit; ita idem ſignum, prout in *Hexaplaris* Editionis Codicibus iſtud reperi, in noſtra Editione appoſui: & ejus exemplo finalem inſuper notam, (quam ita ″ exprimere placuit) adjeci, ut ſciri queat, quousque ὠβελισμένα procedant. Cæterum ſupplementis *Origenianis* minori charactere cum ⁜ inſertis ſignum finale ſuffigere haud neceſſarium duxi, quòd ipſa typorum differentia illorum terminum oſtendat; ubi verò additamenta *Origenis* Codici *Alexandrino* fuere inſerta, ac majoribus proinde literis à nobis exprimenda, ibi notâ finali à reliquo textu ea ſecernenda curavi. Denique uncis ( ) incluſi vel circumſcripſi iſtas verſionis τῶν ό. interpolationes, quæ *Origene* recentiores, vel etiam exemplari *Alexandrino* peculiares ſunt viſæ. Atque ſic Te, BENEVOLE LECTOR, ad ipſos ſacros libros legendos dimitto; Deum precatus, ut Tibi ſemper cœleſte affulgeat jubar, utque in lumine divini Verbi videas lumen divinæ veritatis, quia Verbum ejus eſt veritas.

ΨΑΛΤΗ-

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛΜ. Α΄. I.

Ακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐ-
πορεύθη ἐν βουλῇ ἀ-
σεϐῶν,
Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτω-
λῶν οὐκ ἔστη,
Καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοι-
μῶν οὐκ ἐκάθισεν·
2. Ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέ-
ρας καὶ νυκτός.
3. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον ÷ τὸ" πεφυ-
τευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν
ὑδάτων,
Ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ
αὐτοῦ,
Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται·
Καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ, κατευο-
δωθήσεται.
4. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεϐεῖς, ÷ οὐχ οὕτως"·
Ἀλλ᾽ ἢ ὡς ὁ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄ-
νεμος ÷ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς".
5. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεϐεῖς
ἐν κρίσει,
Οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·
6. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων,
Καὶ ὁδὸς ἀσεϐῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. Β΄. II.

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμε-
λέτησαν κενά;
2. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ
Κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ
αὐτοῦ. ÷ Διάψαλμα".]
3. Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν,
Καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυ-
γὸν αὐτῶν.
4. ÷ Ὁ" κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐγγελά-
σεται ÷ αὐτοὺς,
Καὶ" ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. ÷
5. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ
αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.
6. Εγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ÷ ὑπ᾽
αὐτοῦ"
Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,
7. Διαγγελῶν τὸ πρόσταγμα Κυρίου.
Κύριος εἶπε πρὸς μέ· υἱός μου εἶ σὺ,
Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
8. Αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοὶ
ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου,
Καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα πέρας
τῆς γῆς·
9. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάϐδῳ σιδηρᾷ,
÷ Καὶ" ὡς σκεῦος κεραμέως συντρί- σκεύη
ψεις αὐτούς.
10. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε·
Παιδεύθητε (πάντες) ÷ οἱ" κρίνον-
τες τὴν γῆν.
11. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόϐῳ,
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ÷ αὐτῷ" ἐν τρόμῳ.
12. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ
÷ Κύριος",

ΨΑΛΜΟΙ. Psalm. I. v. 3. ποιήσῃ) ποιῇ. v. 5. ἀσεβεῖς) οἱ ἀσεβεῖς. ibid. οἱ ἁμαρτωλοὶ) ἁμαρτωλοί. Psalm. II. v. 2. Διάψαλμα) deest. v. 4. ἐγγελάσεται) ἐκγελάσεται, v. 7. διαγγελῶν) διαγγέλλων. v. 8. πέρα) πέρατα. v. 9. Καὶ ὡς σκεύη) ὡς σκεῦος.

Καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ ÷ δικαίας"·

13. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς
αὐτοῦ,
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. Γ'. III.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

2. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές
με;
Πολλοὶ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ·

3. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ ÷ αὐτοῦ".
※ Διάψαλμα".

4. Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου ÷ εἶ"·
Δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

5. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
Καὶ εἰσήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Διάψαλμα.

6. Ἐγὼ (δὲ) ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
Ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

7. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,
Τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

8. Ἀνάστα Κύριε· σῶσόν με ὁ Θεός μου·
Ὅτι ÷ σὺ" ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

9. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία· ÷ καὶ" ἐπὶ
τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου. ※ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. Δ'. IV.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·
Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι·
Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.

3. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
Ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος· Διάψαλμα. ματαιότητας

4. ※ Καὶ" γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ·
Κύριος εἰσακούσεταί ÷ μου", ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

5. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·
÷ Ἃ" λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν
ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν, καὶ κατανύγητε. Διάψαλμα.

6. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

7. Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ
ἀγαθά;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου Κύριε·

8. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν
μου,
Ἀπὸ καιροῦ σίτου, καὶ οἴνου, ÷ καὶ καρποῦ
ἐλαίου" αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

9. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι
καὶ ὑπνώσω·
Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Pſalm. III. v. 1. τῷ Δαυίδ) Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. v. 2. ἐπανέστησαν) ἐπανίστανταί. v. 4. Σὺ δὲ ἀντιλ.) Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ. v. 5. εἰσήκουσέ μου) ἐπήκουσέ μου. v. 6. (δὲ) abeſt. v. 7. συνεπιτιθεμένων) ἐπιτιθεμένων. Pſalm. IV. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.) ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. v. 3. ματαιότητας) ματαιότητα.

ΨΑΛΜ. Ε΄. V.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,
Σύνες τῇ κραυγῇ μου, 3. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου,
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου·
Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε.
4. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου·
Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.
ἐπόψῃ με ϛ. Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ ÷ εἶ"·
Οὐδὲ Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος,
6. Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου·
Ἐμίσησας (Κύριε) πάντας ÷ τοὺς" ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,
7. Ἀπολεῖς ÷ πάντας τοὺς" λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.
8. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέου σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·
Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
9. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
σου· μου Κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
10. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια,
Ἡ καρδία αὐτῶν ματαία,
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,
Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
11. Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός·
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν·
Ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε ÷ Κύριε".
12. Καὶ εὐφρανθήτωσαν (ἐπὶ σοὶ) πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·
Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ ÷ πάντες" οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
13. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· εὐλογεῖς
Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ϛ΄. VI.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι·
Ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου,
4. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
Καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;
5. Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου,
Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
6. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ÷ ὁ" μνημονεύων σου,
Ἐν ÷ δὲ" τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

Pſalm. V. v. 2. τῇ κραυγῇ μου) τῆς κραυγῆς μου. v. 4. ἐπόψῃ με) ἐπόψομαι. v. 8. τοῦ ἐλέου σου) τοῦ ἐλέους σου. v. 12. ἐν σοὶ πάντες) ἐπὶ σοὶ πάντες. v. 13. εὐλογεῖς) εὐλογήσεις. Pſalm. VI. v. 1. τέλος ὑπὲρ) τέλος ἐν ὕμνοις ὑπέρ.

7. Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου·
Λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου,
Ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

8. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου·
Ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

9. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου,

10. Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου,
Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

11. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν ※ σφόδρα˚ πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν ÷ σφόδρα˚ διὰ τάχους.

ΨΑΛΜ. Ζ'. VII.

Ψ Αλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενί.

2. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με·

3. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου,
Μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

4. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο,
Εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

5. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά,
Ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

6. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι,
Καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
Καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. ※ Διάψαλμα˚.

7. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου,
Ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου,
※ Καὶ˚ ἐξεγέρθητι ÷ Κύριε˚ ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω,

8. Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε·
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

9. Κύριος κρινεῖ λαούς·
Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
Καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

10. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν·
Καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον,
※ Καὶ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

11. Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ,
Τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

12. Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς ÷ καὶ μακρόθυμος˚,
Μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

13. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει·
Τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·

14. Καὶ

v. 7. ἐν τῷ στεναγμῷ) ἐν στεναγμῷ. v. 10. Ἤκουσε) εἰσήκουσε. v. 11. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν) ἐπιστραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν. Psalm. VII. v. 1. Ἰεμενί.) ἰεμενεί. v. 7. Καὶ ἐξεγέρθητι) Καὶ non habet. v. 9. Κρῖνόν μοι) κρῖνόν με.

ἐν αὐτῷ 14. Καὶ ἑαυτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου,
Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.
15. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, ⁜ καὶ συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν·
16. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν,
Καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο·
17. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.
18. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. Η′. VIII.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
3. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου,
Τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
4. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ⁜ σου, ἔργα τῶν δακτύλων σου,
Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ ÷ σὺ" ἐθεμελίωσας·
5. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ,
Ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
6. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους·
Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν,
7. ⁜ Καὶ" κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·
Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
8. Πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας,
Ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,
9. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης,
Τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
10. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. Θ′. IX.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ἐξομολογήσομαί ÷ σοι" Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
3. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ,
Ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε,
4. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω·
Ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.
5. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου·
Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ÷ ὁ" κρίνων δικαιοσύνην.
6. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, ÷ καὶ" ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
Τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν σου αἰῶνα καὶ ÷ εἰς" τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".

v. 18. τῷ Κυρίῳ) κυρίῳ. ibid. Καὶ ψαλῶ) Καὶ abest. Psalm. VIII. v. 5. τίς ἐστιν) τί ἐστιν. v. 8. ἁπάσας) πάσας. v. 10. τὸ ὄνομα) ὄνομα. Psalm. IX. v. 6. τὸ ὄνομά σου) τὸ ὄνομα αὐτῶν.

7. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες·
Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχους.
8. Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ·
Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ·
9. Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
10. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι,
Βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.
11. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ (πάντες) οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου·
Ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.
12. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ÷ τῷ˙ κατοικοῦντι ÷ ἐν˙ Σιών,
Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ·
13. Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,
φωνῆς Οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.
14. Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου
Ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
15. Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου
Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών·
Ἀγαλλιάσομαι ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
16. Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ÷ ᾗ˙ ἐποίησαν·
Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.
17. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν·
Ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ὠδὴ διαψάλματος.
18. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην,
Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.
19. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός,
Ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.
20. Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος·
Κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
21. Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς·
Γνώτωσαν ἔθνη ÷ ὅτι˙ ἄνθρωποί εἰσιν. ※ Διάψαλμα˙.
22. Ἱνατί Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν,
Ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;
23. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός.
Συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.
24. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
25. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.
26. Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ·
Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·

Πάν-

v. 7. μετ' ἤχους) μετ' ἤχου. v. 11. ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ) ἐπὶ σὲ οἱ. v. 13. τῆς φωνῆς) τῆς δεήσεως. v. 15. ἐν τῷ σωτηρίῳ) ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ. v. 19. ἀπολεῖται εἰς τέλος) ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῦ καλακυριεύσει.
27. Εἶπε ÷ γὰρ" ἐν καρδίᾳ αὐτῦ· ὀ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακῦ·
28. Οὗ ἀρᾶς τὸ ςόμα αὐτῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλυ,
Ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῦ κόπος καὶ πόνος.
29. Ἐγκάθηλαι ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλυσίων,
Ἐν ἀποκρύφοις ἀποκλεῖναι ἀθῶον·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπυσιν.
30. Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ ÷ αὐτῦ"
Ἐνεδρεύει τῦ ἁρπᾶσαι πλωχόν.
Ἁρπάσαι πλωχὸν ἐν τῷ ἑλκῦσαι αὐτὸν (margin: Ἁρπάσαι)
Ἐν τῇ παγίδι αὐτῦ. 31. Ταπεινώσει αὐτόν·
Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.
32. Εἶπε ÷ γὰρ" ἐν καρδίᾳ αὐτῦ· ἐπιλέλησαι ὁ Θεός,
Ἀπέςρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῦ τῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
33. Ἀνάςηθι Κύριε ὁ Θεός (μυ), ὑψωθήτω ἡ χείρ συ· μὴ ἐπιλάθῃς τῶν πενήτων.
34. Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν;
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῦ· ὐκ ἐκζητήσει.
35. Βλέπεις, ὅτι σὺ κόπον καὶ θυμὸν καταναοεῖς,
Τῦ παραδῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς συ·
Σοὶ (ὖν) ἐγκαλαλέλειπλαι ὁ πλωχός,
Ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν.
36. Σύντριψον τὸν βραχίονα τῦ ἁμαρτωλῦ καὶ πονηρῦ·
Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτῦ, καὶ ὐ μὴ εὑρεθῇ (δι' αὐτήν).
37. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τῦ αἰῶνος".
Ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς ⋇ αὐτῦ.
38. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκυσας Κύριε· (margin: εἰσήκυσει κύριος)
Τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ ὖς συ. (margin: αὐτῦ)
39. Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,
Ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Ι'. Χ.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μυ· (margin: τὴν ψυχὴν)
Μεταναςεύυ ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς ςρυθίον;
2. Ὅτι ἰδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον,
Ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν,
Τῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
3. Ὅτι ἃ (σὺ) κατηρτίσω, (αὐτοὶ) καθεῖλον·
Ὁ ÷ δὲ" δίκαιος τί ἐποίησε;
4. Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτῦ,
Κύριος ἐν ὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτῦ·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ ÷ εἰς τὸν πένητα" ἀποβλέπουσι,

Τὰ

v. 29. ἀποκτεῖναι) τῦ ἀποκτεῖναι. v. 30. Ἐνεδρεύει τῦ ἁρπᾶσαι) ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ, ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπᾶσαι. v. 32. ἐν καρδίᾳ) ἐν τῇ καρδίᾳ. v. 33. (μου) abest. ibid. ἐπιλάθῃς) ἐπιλάθῃ. v. 34. οὐκ ἐκζητήσει) οὐ ζητήσει. v. 35. κόπον) πόνον. ibid. (ὖν) deest. ib. βοηθῶν) βοηθός. v. 36. (δι' αὐτήν) non habet. v. 38. τὸ ὖς αὐτοῦ) τὸ ὖς σου. v. 39. τῦ μεγαλ.) τῦ abest. Psalm. X. v. 1. τὴν ψυχὴν) τῇ ψυχῇ. v. 3. (σὺ) abest. ibid. (αὐτοὶ) deest.

Τὰ βλέφαρα αὐτῦ ἐξετάζει τοὺς
υἱὲς τῶν ἀνθρώπων.
5. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν
ἀσεβῆ·
÷ Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μι-
σεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
παγίδα 6. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλὲς παγίδας.
Πῦρ ※ καὶ θεῖον ※ καὶ πνεῦμα
καταιγίδος ἡ μερὶς τῦ ποτηρίυ
αὐτῶν.
7. Ὅτι δίκαιος Κύριος ÷ καὶ δικαιο-
σύνας ἠγάπησεν·
Εὐθύτη-τας Εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτῦ.

ΨΑΛΜ. ΙΑ'. XI.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ,
ὑπὲρ τῆς ὀγδόης.
2. Σῶσόν ÷ με Κύριε, ὅτι ἐκλέ-
λοιπεν ὅσιος,
Ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
ἐλάλησεν 3. Μάταια ἐλάλησαν ἕκαςος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτῦ·
Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ
※ ἐλάλησαν (κακά).
4. Ἐξολεθρεύσει Κύριος πάντα τὰ χεί-
λη τὰ δόλια
Καὶ γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα,
5. Τὲς εἰπόντας· τὴν γλῶσσαν ἡμῶν
μεγαλυνῦμεν,
ἡμῶν Τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐςι,
Τίς ἡμῶν κύριός ἐςιν;
6. Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν,
Καὶ ἀπὸ τῦ ςεναγμῦ τῶν πενήτων,
Νῦν ἀναςήσομαι, λέγει Κύριος·
Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι
ἐν αὐτῷ.
7. Τὰ λόγια Κυρίυ λόγια ἁγνά,
Ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ,
Κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.
8. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατη-
ρήσεις ἡμᾶς
Ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης (καὶ) εἰς
τὸν αἰῶνα.
9. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατῦσι·
Κατὰ τὸ ὕψος σῦ ἐπολυώρησας
(πάντας) τοὺς υἱὲς τῶν ἀνθρώ-
πων.

ΨΑΛΜ. ΙΒ'. XII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς
τέλος;
Ἕως πότε ἀποςρέψεις τὸ πρόσωπόν σῦ ἀποςρέ-φεις
ἀπ' ἐμοῦ;
3. Ἕως τίνος θήσομαι βυλὰς ἐν ψυ-
χῇ μυ,
Ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μυ ἡμέρας (καὶ
νυκτός);
Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μυ
ἐπ' ἐμέ;
4. Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μυ Κύριε ὁ
Θεός μυ;
Φώτισον τοὺς ὀφθαλμές μυ,
Μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον·
5. Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μυ, ἴσχυσα
πρὸς αὐτόν·
Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν
σαλευθῶ.
6. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα·
Ἀγαλ-

v. 5. τὴν ἀδικίαν) ἀδικίαν. v. 6. παγίδα) παγίδας. v. 7. Εὐθύτητας) εὐθύτητα. Psalm. XI. v. 1. Ψάλμος τῷ Δαυίδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης) transposita. v. 3. (κακά.) deest. v. 4. Ἐξολεθρεύσει) ἐξολοθρεύσαι. v. 9. (πάντας) abest. Psalm. XII. v. 2. ἀποςρέφεις) ἀποςρέψεις. v. 3. (καὶ νυκτός) non habet. v. 5. εἴπῃ) εἴπoι.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.
÷ Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου".

ΨΑΛΜ. ΙΓ΄. XIII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός.
Διεφθάρησαν ÷ καὶ" ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ÷ οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός".
2. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ÷ ἢ" ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
3. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα, ἠχρειώθησαν
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
4. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου;
Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
ᾧ 5. Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ ÷ οὗ οὐκ ἦν φόβος".
δικαίων Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.
6. Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε·
Ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.
7. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, ÷ καὶ" εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΙΔ΄. XIV.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;
÷ Ἢ" τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;
2. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην·
Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
3. Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν,
Καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ·
4. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ (πᾶς) πονηρευόμενος,
Τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει·
÷ Ὁ" ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν·
5. Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ,
Καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώῳ οὐκ ἔλαβεν· ἀθώοις
Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΙΕ΄. XV.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

V. 6. ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ) ἐν τῷ σωτηρίῳ. Psalm. XIII. v. 1. διεφθάρησαν) διέφθειραν. v. 3. Inter v. 3. & 4. hæc adjicit C. Rom. τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν. ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Hæc omnia, ab Hexaplis abesse notat *Schol.* v. 4. κατεσθίοντες) κατέδοντες. ibid. ἐν βρώσει) βρώσει. v. 5. ᾧ οὐκ ἦν) οὗ οὐκ ἦν. ibid. δικαίων) δικαίᾳ. v. 7. Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται) ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω. Psalm. XIV. v. 1. Ἢ τίς) καὶ τίς. ibid. ἐν ὄρει) ἐν τῷ ὄρει. v. 4. (πᾶς) deest.

2. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· κύριός μου εἶ σύ·
"Οτι τῶν ἀγαθῶν μου ὁ χρείαν ἔχεις.
3. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ ÷ αὐτοῦ",
ἐθαυμάστωσε
※ πάντα" τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν
αὐτοῖς.
4. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν,
Μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν·
Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς
αὐτῶν ἐξ αἱμάτων,
Οὐδ' ὃ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐ-
τῶν διὰ χειλέων μου.
5. Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου
καὶ τοῦ ποτηρίου μου·
Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν
μου ἐμοί.
6. Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρα-
τίστοις·
Καὶ ÷ γὰρ" ἡ κληρονομία μου κρατί-
στη μοι ἐστίν.
7. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαν-
τά με·
"Ετι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με
οἱ νεφροί μου.
8. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός·
"Οτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σα-
λευθῶ.
9. Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου,
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου·
÷ "Ετι δὲ" καὶ ἡ σάρξ μου κατα-
σκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.
10. "Οτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν
μου εἰς ᾅδου,
Οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δια-
φθοράν.
11. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς·
Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσ- εὐφροσύ-
ώπου σου· νην
Τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου ÷ εἰς τερπνό-
τέλος." της

ΨΑΛΜ. Iϛ'. XVI.

ΠΡοσευχὴ τοῦ Δαυίδ.
Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης
÷ μου"·
Πρόσχες τῇ δεήσει μου·
Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν
χείλεσι δολίοις.
2. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι·
Οἱ ὀφθαλμοί σου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. μου
3. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπε-
σκέψω νυκτός·
Ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν
ἐμοὶ ἀδικία.
4. "Οπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου
τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων,
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου
ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
5. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν
ταῖς τρίβοις σου,
"Ινα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήμα-
τά μου.
6. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς με ὁ εἰσήκου-
Θεός· σον
Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, ÷ καὶ" εἰσά-
κουσον τῶν ῥημάτων μου.
7. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ÷ ὁ" σώ-
ζων τοὺς ἐλπίζοντας ÷ ἐπὶ σέ",
Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.
8. Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ·
Ἐν

Psalm. XV. v. 4. οὐδ' ὃ μὴ) οὐδὲ μή. v. 5. ἡ μέρις) μέρις. v. 10. εἰς ᾅδου) εἰς ᾅδην. v. 11. εὐφροσύνην) εὐφροσύνης. ibid. τερπνότης) τερπνότητες. Psalm. XVI. v. 1. δικαιοσύνης) τῆς δικαιοσύνης. v. 5. σαλευθῶσιν) σαλευθῇ. v. 6. εἰσήκουσον) ἐπήκουσας.

Ἐν σκέπῃ τῶν πἱερύγων σου σκεπάσεις με,

ἀσεβοῦς 9. Ἀπὸ προσώπυ ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μυ τὴν ψυχήν μου περιέχον·

10. Τὸ σέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν,

Τὸ σόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11. Ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,

Τὺς ὀφθαλμὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν,

Καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13. Ἀνάσηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτύς·

Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μυ ἀπὸ ἀσεβῦς

ῥομφαίαν Ῥομφαίαν σε, 14. ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σε,

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς·

Διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

Καὶ τῶν κεκρυμμένων σε ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν·

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15. Ἐγὼ ÷ δὲ" ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σε.

Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί (μοι) τὴν δόξαν σε.

ΨΑΛΜ. ΙΖ'. XVII.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίε τῷ Δαυὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαέλ· 2. καὶ εἶπεν·

Ἀγαπήσω σὲ Κύριε ἡ ἰσχύς μυ·

3. Κύριος σερέωμά μυ, καὶ καταφυγή μυ, καὶ ῥύσης μυ,

Ὁ Θεός μυ, βοηθός μυ, (καὶ) ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·

Ὑπερασπισής μυ, καὶ κέρας σωτηρίας μυ, ἀντιλήπ]ωρ μυ.

4. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον,

Καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μυ σωθήσομαι.

5. Περιέχον με ὠδῖνες θανάτυ,

Καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με·

6. Ὠδῖνες ᾅδυ περιεκύκλωσάν με,

Προέφθασάν με παγίδες θανάτυ.

7. ÷ Καὶ" ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,

Καὶ πρὸς τὸν Θεόν μυ ἐκέκραξα·

Ἤκυσεν ἐκ ναῦ ÷ ἁγίυ" αὐτῦ φωνῆς μυ,

Καὶ ἡ κραυγή μυ ἐνώπιον αὐτῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῦ.

8. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ·

Καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν

Καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη ÷ αὐτοῖς" (ὁ Θεός).

V. 9. ἀσεβῦς) ἀσεβῶν. V. 11. Ἐκβάλλοντές μυ) ἐκβαλόντες με. V. 14. ἀπὸ ὀλίγων) ἀπολύων. ibid. υἱῶν) ὑείων. V. 15. (μοι) deest. Pſalm. XVII. V. 2. ἡ ἰσχύς μυ) ἡ deest. V. 3. (καὶ) abeſt. ibid. ἀντιλήπ]ωρ) præfigit καὶ.

9. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
Καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν·
Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

10. Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν, καὶ κατέβη·
Καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Χερουβεὶν 11. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβεὶμ, καὶ ἐπετάσθη·
Ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

12. ÷ Καὶ" ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ·
Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ
Σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

13. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον·
Χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

14. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
※ χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

15. Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη αὐτοῦ, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς·
Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

16. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων,
Καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης,
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου Κύριε,
Ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

17. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με·
Προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

18. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,
Καὶ ἐκ τῶν μισούντων με·
Ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

19. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου·
Καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.

20. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·
Ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

21. ÷ Καὶ" ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
÷ Καὶ" κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι·

22. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου,
Καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου·

23. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου,
Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἀπέστησαν

24. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ᾽ αὐτοῦ,
Καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

25. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
÷ Καὶ" κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι
Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

26. Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ,
Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ,

27. ÷ Καὶ" μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ,
Καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

28. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις,
Καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

29. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε·
Ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

30. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου,
Καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

31. Ὁ

V. 11. Χερουβεὶν) Χερουβίμ. V. 14. ὁ Κύριος) κύριος. V. 15. Ἐξαπέστειλε) præfigit Καὶ. V. 16. ἀνεκαλύφθησαν) ἀνεκαλύφθη. V. 25. τῶν χειρῶν μου,, ἀνταποδώσει μοι ἐνώπιον.) τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον.

31. Ὁ Θεός ÷ μου" ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ·
Τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα·
Ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.
32. Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου·
Καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;.
33. Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν,
Καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·
34. Ὁ καταρτίζων τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφους,
Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με·
35. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον,
Καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.
36. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας σου, μου
Καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου·
Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με ÷ εἰς τέλος· ÷
÷ Καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει".
37. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου,
Καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.
38. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτοὺς,
Καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν·
39. Ἐκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι·
Πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον·
Συνεπόδισας (πάντας) τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.
41. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον,
Καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας.
42. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων·
Πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.
43. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
Ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
44. Ῥῦσαί με ἀπὸ ἀντιλογιῶν * λαοῦ· ῥύσεται *λαῶν
Καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν.
Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι· ὃς
45. Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. ἐπήκουσας
Οἱ υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·
46. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν,
Καὶ ἐχώλαναν ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.
47. Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου·
Καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
48. Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ,
Καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.
49. Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων,
Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με·
Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.
50. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε·
Καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ·
51. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ,
Καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ,
Τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

v. 34. Ὁ καταρτίζων) ὁ καταρτιζόμενος. ibid. ἐλάφους) ἐλάφου. v. 40. ἐπανιστανομένους) ἐπανισταμένους. v. 41. ἐξωλέθρευσας) ἐξολόθρευσας. v. 42. εἰσήκουσεν) εἰσήκουεν. v. 43. ὡσεὶ χνοῦν) ὡς χοῦν. v. 44. ῥύσεταί με ἀπὸ ἀντιλογιῶν λαῶν) ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλ. λαοῦ. ibid. ὃς οὐκ) ὃν οὐκ. v. 45. ἐπήκουσάς μου) ὑπήκουσέ μοι. ibid. οἱ υἱοὶ) υἱοί. v. 46. ἐκ τῶν) ἀπὸ τῶν. v. 49. ἐχθρῶν μου) μου deest. ibid. ῥῦσαί με) ῥύσῃ με.

ΨΑΛΜ. ΙΗ'. XVIII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Οἱ ὀυρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ·
ἀναγγελεῖ Ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει
τὸ στερέωμα.
3. Ἡ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,
Καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγελεῖ γνῶσιν.
4. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·
5. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.
6. ÷ Ἐν" τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ·
Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος
ἐκ παστοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν
÷ αὐτοῦ"·
7. Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ,
Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου
τοῦ οὐρανοῦ·
τὴν θέρμην Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς
θέρμης αὐτοῦ.
8. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων
ψυχάς·
Ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα
νήπια.
9. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν·
Ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.
10. Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνὸς, διαμένων
εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".
Τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό·
11. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον
τίμιον πολὺν,
Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
12. Καὶ ÷ γὰρ" ὁ δοῦλός σου φυλάσσει
αὐτά·
Ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις
πολλή.
13. Παραπτώματα τίς συνήσει;
Ἐκ τῶν κρυφίων ÷ μου" καθάρισόν με,
14. Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου·
Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, κατακυριεύσουσιν
Καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας
μεγάλης.
15. ÷ Καὶ" ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου,
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου (ἐστὶν) ÷ διαπαντός",
Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜ. ΙΘ'. XIX.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως·
Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
Ἰακώβ.
3. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου,
Καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου·
4. Μνησθείη πάσης θυσίας σου,
Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Διάψαλμα.

5. Δώη

Psalm. XVIII. v. 2. ἀναγγελεῖ) ἀναγγέλλει. v. 3. Ἡ ἡμέρα) ἡμέρα. ibid. ἀναγγελεῖ) ἀναγγέλλει. v. 8. Ὁ νόμος Κυρίου) ὁ νόμος τοῦ Κυρίου. v. 14. κατακυριεύσωσιν) κατακυριεύσωσι. v. 15. (ἐστὶν) abest.

5. Δῴη σοι (Κύριος) κατὰ τὴν καρδίαν σου,
Καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσει.
6. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου,
Καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.
7. Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ·
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
8. Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις·
Ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα ἐπικαλεσόμεθα.
9. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν·
Ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
10. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα,
Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά ÷ σε".

ΨΑΛΜ. Κ'. XX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς,
Καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
ψυχῆς 3. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ,
δέησιν Καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Διάψαλμα.
4. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος·
Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
5. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
Μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".
6. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
Δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
7. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος"·
Εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
8. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον·
Καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
9. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου·
Ἡ δεξιά σου εὕροι ÷ πάντας τοὺς" μισοῦντάς σε.
10. Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, Κύριε. σου συνταράξεις
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
11. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων·
12. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά,
Διελογίσαντο βουλὰς ἃς οὐ μὴ δύνωνται ÷ στῆναι".
13. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον·
Ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
14. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου·
Ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Pſalm. XIX. v. 5. (Κύριος) abeſt. ibid. πληρώσει) πληρώσαι. v. 6. ἐπὶ τῷ σωτ.) ἐν τῷ σωτηρίῳ. v. 8. ἐν ὀνόματι Θεοῦ) ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ. Pſalm. XX. v. 10. Κύριε) κύριος. ibid. ἐν ὀργῇ σου συνταράξεις) ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει. v. 12. βουλὰς ἃς) βουλὴν ἥν. ibid. στῆναι) στῆσαι.

ΨΑΛΜ. ΚΑ΄. XXI.

ΕΙς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως
τῆς ἑωθινῆς, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, ÷ πρόσχες μοι", ἱνατί ἐγκατέλιπές με·
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ
λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
3. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας
(πρὸς σὲ), καὶ οὐκ εἰσακούσῃ·
Καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
4. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος ἁγίοις
Ἰσραήλ.
Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν·
Ἤλπισαν, καὶ ἐρύσω αὐτούς·
6. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν·
Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.
7. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος,
Ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουθένημα
λαοῦ.
8. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με,
Ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν·
9. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν·
Σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.
10. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς,
Ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·
11. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας,
Ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου εἶ σύ.
Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλίψις
ἐγγὺς,
12. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.
13. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ,
Ταῦροι πίονες περιέσχον με·
14. Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν,
Ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
15. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.)
16. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου,
Καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου,
Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.
17. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες ÷ πολλοί",
Συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με·
Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου·
18. Ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐξηρίθμησαν
Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.
19 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς,
Καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον
κλῆρον.
20. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου·
Εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
21. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου·
÷ Καὶ" ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·
22. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος,
Καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν
ταπείνωσίν μου.
23. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
24. Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν,
Ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε
αὐτὸν,

Φοβη-

Psalm. XXI. v. 1. τῆς ἑωθινῆς) adjicit Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. v. 4. ἐν ἁγίοις) ἐν ἁγίῳ. ibid. Ἰσραήλ) τοῦ Ἰσραήλ. v. 7. καὶ οὐχὶ) καὶ οὐκ. ibid. ἀνθρώπου) ἀνθρώπων. v. 9. Σωσάτω) σωσάτο. v. 16. ὡς) ὡσεί. v. 17. πόδας μου) μου deest.

Φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ·

25 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πλωχοῦ,

Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ,

Καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέ ÷ μου".

26. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ·

Τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον (πάντων) τῶν φοβουμένων αὐτόν.

27. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται,

÷ Καὶ" αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·

Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".

28. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται

πέρα πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,

Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·

29. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ ÷ αὐτὸς" δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

30. Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,

Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν·

Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ.

31. ÷ Καὶ" τὸ σπέρμα ÷ αὐτοῦ" δουλεύσει αὐτῷ·

Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,

32. Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ

Λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησε ÷ Κύριος".

ΨΑΛΜ. ΚΒ΄. XXII.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, ÷ καὶ" οὐδέν ποιμανεῖ με ὑστερήσει.

2. Εἰς τόπον χλόης ÷ ἐκεῖ" με κατεσκήνωσεν·

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3. Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν·

Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

4. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου,

Οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶ·

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐτά με παρεκάλεσαν.

5. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν

Ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με·

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου,

÷ Καὶ" τὸ ποτήριόν με μεθύσκον ὡς σου κράτιστον.

6. Καὶ τὸ ἔλεός ÷ σου" καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·

※ Καὶ ÷ τὸ" κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ΚΓ΄. XXIII.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυὶδ ÷ τῆς μιᾶς σαββάτου".

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,

v. 25. ἐπήκουσέ με) εἰσήκουσέ μου. v. 26. (πάντων) abest. v. 28. πέρα) πέρατα. v. 31. σπέρμα αὐτοῦ) σπέρμα σε. v. 32. Κύριος) ὁ κύριος. Psalm. XXII. v. 1. ποιμανεῖ) ποιμαίνει. v. 4. αὐτά με) αὗταί με.

Ἡ οἰκεμένη καὶ ÷ πάντες" οἱ κατοικεντες ἐν αὐτῇ·

2. Αὐτὸς ⋇ γὰρ ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν,
Καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τȣ̃ Κυρίȣ;
Καὶ τίς ϛήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτȣ̃;

4. Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ,
Ὃς ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχήν μȣ,
Καὶ ἐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ ÷ τῷ πλησίον.

÷ 5. Οὗτος" λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίȣ,
Καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεȣ̃ σωτῆρος αὐτȣ̃·

6. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητέντων αὐτὸν,
Ζητέντων τὸ πρόσωπον τȣ̃ Θεȣ̃ Ἰακώβ. Διάψαλμα.

7. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8. Τίς ἐϛιν ȣ̃τος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς,
Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10. Τίς ἐϛιν ȣ̃τος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐϛιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ⋇ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. ΚΔʹ. XXIV.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μȣ· 2. ὁ Θεός μȣ,
Ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην,
Μηδὲ καταγελασάτωσάν μȣ οἱ ἐχθροί μȣ.

3. Καὶ ÷ γὰρ" πάντες οἱ ὑπομένοντές σε ȣ̓ μὴ καταισχυνθῶσιν·
Αἰσχυνθήτωσαν ÷ πάντες" οἱ ἀνομȣ̃ντες διακενῆς.

4. Τὰς ὁδȣ́ς σȣ Κύριε γνώρισόν μοι,
÷ Καὶ" τὰς τρίβȣς σȣ δίδαξόν με.

5. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σȣ,
Καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μȣ·
÷ Καὶ" σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σȣ, Κύριε,
Καὶ τὰ ἐλέη σȣ, ὅτι ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνός εἰσιν.

7. Ἁμαρτίας νεότητός μȣ καὶ ἀγνοίας μȣ μὴ μνησθῇς·
Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μȣ ⋇ σὺ
Ἕνεκα τῆς χρηϛότητός σου, Κύριε.

8. Χρηϛὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος·
Διὰ τȣ̃το νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει·
Διδάξει πραεῖς ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃.

10. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίȣ ἔλεος καὶ ἀλήθεια,

Τοῖς

Pſalm. XXIII. v. 4. ψυχήν μȣ) ψυχὴν αὐτȣ̃. ibid. τῷ πλησίον) addit αὐτοῦ. v. 6. in fine Rom. adjicit διάψαλμα. v. 10. αὐτός ἐστιν ὁ βασ.) αὐτός ἐστιν ȣ̃τος ὁ βασιλεύς. Pſalm. XXIV. v. 3. πάντες poſter. loco abeſt à C. Rom. v. 5. ἐν τῇ ἀληθείᾳ) ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. v. 7. Ἕνεκα) ἕνεκεν. v. 8. εὐθὺς) εὐθής.

Τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

11. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε
Καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γάρ ἐστι.

12. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον;
Νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο·

13. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

14. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν,
(Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν·)
Καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

15. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον·
Ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

16. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με·
Ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

17. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν. [ἐπληθύνθησαν]
Ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

18. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου,
Καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

19. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν,
Καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

20. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με·
Μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

21. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε (Κύριε).

22. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΚΕʹ. XXV.

ΤΟΥ Δαυίδ.
Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

2. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με·
Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστι, [σου]
Καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, [ματαιότητας]
Καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·

5. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων,
Καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου,
Καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε·

7. Τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως,
Καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου,
Καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου,

v. 14. (Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν) hæc absunt ab Ed. Rom. Psalm. XXV.
v. 1. ἀσθενήσω) σαλευθῶ. v. 3. ὀφθαλμῶν σου) ὀφθ. μου. v. 4. ματαιότητας) ματαιότητος.
v. 7. φωνὴν) φωνῆς.

Καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου·

10. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι,
Ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Λύτρωσαί με (Κύριε), καὶ ἐλέησόν με.

12. Ὁ (γὰρ) πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·
Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω ÷ σε˙ Κύριε.

ΨΑΛΜ. Κϛʹ. XXVI.

Τῷ Δαυὶδ, ÷ πρὸ τοῦ χρισθῆναι˙.
Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2. Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ᾽ ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου,
Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

3. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ᾽ ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ᾽ ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·
Τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου;
Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου,
Καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν (τὸν ἅγιον) αὐτοῦ.

5. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν (μου),
Ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με·

6. Καὶ νῦν (ἰδοὺ) ὕψωσε (Κύριος) τὴν κεφαλήν μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου·
Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ,
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

7. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα ÷ πρὸς σέ˙·
Ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου· 8. σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου.
Ἐξεζήτησε τὸ πρόσωπόν * μου, ἐξεζήτησα. * σου
Τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

9. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ,
Μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου·
Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, ἐγκαταλίπης
Καὶ μὴ * ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου· * ὑπερίδης

10. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητήρ μου ἐγκατέλιπόν με,
Ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

11. Νομοθέτησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου,
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με·
Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,
Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

13. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

14. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον·
Ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον. μου

ΨΑΛΜ.

v. 10. αἱ ἀνομίαι) ἀνομίαι. v. 11. (Κύριε) abest. v. 12. (γὰρ) non habet. Pfalm. XXVI. v. 1. τῷ Δαυὶδ) τοῦ Δαυίδ. v. 4. τὸ κατοικεῖν) τοῦ κατοικεῖν. ibid. (τὸν ἅγιον) abest. v. 6. (Κύριος) deficit. v. 7. πρὸς σέ.) non habet. v. 11. τῇ ὁδῷ) ἐν τῇ ὁδῷ. v. 14. ἡ καρδία μου) ἡ καρδία σου.

ΨΑΛΜ. ΚΖ'. XXVII.

Τοῦ Δαυίδ.
Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου· μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ,
※ Μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ˅,
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2. Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, (ἧς ἐκέκραξα)
Ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.

3. Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν (τὴν ψυχήν μου),
Καὶ μετὰ ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν ÷ μὴ συναπολέσῃς με˅,
Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν,
Κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4. Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·
Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς,
Ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ·
Καθελεῖς αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

6. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

7. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου·
Ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην,
Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου·
Καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

8. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

9. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου·
Καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΚΗ'. XXVIII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ÷ ἐξοδίου σκηνῆς˅. ÷
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ ÷ υἱοὶ Θεοῦ,
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ˅ υἱοὺς κριῶν· ÷
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

2. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ ÷ αὐτοῦ˅.

3. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε·
Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ·
Φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους,
Καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου,

6. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ Λιβάνου· (τὸν Λίβανον)
Καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

Psalm. XXVII. v. 1. κεκράξομαι) ἐκέκραξα. ibid. ἀπ' ἐμοῦ) ἐπ' ἐμοὶ utroque loco. v. 2. ἧς ἐκέκραξα) ἐν τῷ δέεσθαί με. ibid. πρὸς ναὸν) εἰς ναόν. v. 3. τὴν ἀδικίαν) ἀδικίαν. v. 4. χειρῶν δὸς) χειρῶν αὐτῶν δός.

8. Φωνὴ Κυρίȣ συσείοντος ἔρημον·
Συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Καδὴς.

9. Φωνὴ Κυρίȣ καταρτιζομένȣ ἐλάφȣς,
Καὶ ἀποκαλύψει δρυμȣ́ς·
Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτȣ̃ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ.
Καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτȣ̃ δώσει·
Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτȣ̃ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. ΚΘʹ. XXIX.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τȣ̃ ἐγκαινισμȣ̃ τȣ̃ οἴκου τῷ Δαυίδ.

2. Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με,
Καὶ ȣ̓κ ηὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μȣ ἐπ' ἐμοί.

3. Κύριε ὁ Θεός μȣ ἐκέκραξα πρὸς σὲ,
καὶ ἰάσω με·

4. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδȣ τὴν ψυχήν μȣ,
Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

5. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτȣ̃,
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτȣ̃·

6. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτȣ̃,
Καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτȣ̃·
Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς,
Καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

7. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μȣ, ȣ̓ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα·

μȣ 8. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σȣ παρέχȣ τῷ κάλλει μȣ δύναμιν·
Ἀπέστρεψας (δὲ) τὸ πρόσωπόν σȣ,
καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

9. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν ÷ μȣ˅ δεηθήσομαι.

10. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μȣ, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν;
Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χȣ̃ς,
Ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σȣ;

11. Ἤκȣσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με·
Κύριος ἐγενήθη βοηθός μȣ.

12. Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μȣ εἰς χορὸν ἐμοί, χαρὰν
Διέῤῥηξας τὸν σάκκον μȣ, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην,

13. Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα ÷ μȣ˅,
καὶ ȣ̓ μὴ κατανυγῶ·
Κύριε ὁ Θεός μȣ εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜ. Λʹ. XXX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, (ἐκστάσεως).

2. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σȣ ῥῦσαί με, (καὶ ἐξελȣ̃ με).

3. Κλῖνον πρός με τὸ ȣ̓̃ς σȣ, τάχυνον τȣ̃ ἐξελέσθαι με·
Γενȣ̃ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν,
Καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς, τȣ̃ σῶσαί με.

4. Ὅτι κραταίωσίς μȣ καὶ καταφυγή μȣ εἶ σύ·
Καὶ ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός σȣ ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

5. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι·

Ὅτι

Psalm. XXIX. v. 1. Ψάλμος) Εἰς τὸ τέλος ψάλμος. ibid. τῷ Δαυίδ) τȣ̃ Δαυίδ. v. 2. ἐπ' ἐμοί) ἐπ' ἐμέ. v. 8. θελήματί μȣ) θελήματί σȣ. Psalm. XXX. v. 4. κραταίωσις) κραταίωμα.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου (Κύριε).
6. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου·
Ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
7. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς·
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.
8. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου·
Ὅτι ἐφεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου,
Ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου·
9. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ,
Ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου·
10. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι·
Ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,
Ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.
11. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου,
Καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·
Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου,
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.
12. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος,
Καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
Καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
Οἱ θεωροῦντές με ἔξω, ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.
13. Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.
14. Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ,
Τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.
15. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
16. Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ καιροί μου· κλῆροι
Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου,
Καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
17. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
Σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
18. Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε·
Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
19. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια,
Τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν,
Ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.
20. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ÷ Κύριε,
Ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε,
Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σοὶ
Ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων·
21. (Καὶ) κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου
Ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς
Ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
22. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ※ ἐμοὶ ἐν πόλει περιοχῆς.
23. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου·
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, εἰσήκουσεν
Ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγα-

v. 14. ἐπισυναχθῆναι) συναχθῆναι. v. 15. Κύριε ἤλπισα) transposita. v. 18. ἀσεβεῖς) οἱ ἀσεβεῖς.
v. 20. ἐπὶ σοὶ) ἐπὶ σέ. v. 21. (Καὶ) deest. v. 23. εἰσήκουσεν τῆς) εἰσήκουσας Κύριε τῆς.

24. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
÷ Ὅτι" ἀληθείας ἐκζητεῖ ὁ Κύριος,
Καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

25. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
Πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΛΑ΄. XXXI.

Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ, συνέσεως.
Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,
Καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
οὗ 2. Μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
στόματι Οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ δόλος.
3. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου,
Ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν
4. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ χείρ σου,
Ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ※ μου, ἐν τῷ παγῆναί μοι ἄκανθαν.
※ Διάψαλμα.
ἀνομίαν 5. Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισά ※ σοι,
ἁμαρτίαν Καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα·
Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ᾽ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ·
Καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς
καρδίας ἁμαρτίας μου. Διάψαλμα.
6. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ
Πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ·
Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.
7. Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με.
Τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Διάψαλμα.
8. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ·
Ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.
9. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις·
Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξεις,
Τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
10. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ·
Τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.
11. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι,
Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΛΒ΄. XXXII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ·
Τοῖς εὐθέσι πρέπει ἡ αἴνεσις.
2. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ,
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ·
3. Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν,
Καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.
4. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου,
Καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·
5. Ἀγα-

v. 24. ὁ Κύριος) Κύριος. Psalm. XXXI. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) Συνέσεως τῷ Δαυίδ. v. 2. ᾧ οὐ μή) ᾧ οὐ μή. v. 4. παγῆναί μοι) ἐμπαγῆναι. ibid. à fine Rom. adjicit Διάψαλμα. v. 5. ἀνομίαν) ἁμαρτίαν. ibid. ἁμαρτίαν) ἀνομίαν. v. 7. Rom. in fine addit Διάψαλμα. v. 9. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ) Ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ. ibid. ἄγξεις) ἄγξαι. Psalm. XXXII. v. 1. Ψαλμὸς) abest. ibid. ἡ αἴνεσις) αἴνεσις. v. 4. εὐθὺς) εὐθής.

5. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν (ὁ Κύριος),
Τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
6. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν,
Καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·
7. Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης,
Τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.
8. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ,
Ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·
9. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν·
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
10. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν,
Ἀθετεῖ ÷ δὲ" λογισμοὺς λαῶν,
÷ Καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων".
11. Ἡ ÷ δὲ" βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει,
Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
12. Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ÷ ἐστι" Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ,
Λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
13. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος,
Εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
14. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν·
15. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,
Ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
16. Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,
Καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος ÷ αὐτοῦ"·
17. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν,
Ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
18. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν,
Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
19. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
Καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
20. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ,
÷ Ὅτι" βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστι·
21. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.
22. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

ΨΑΛΜ. ΛΓ΄. XXXIII.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.
2. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
Διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου·
3. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου·
Ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
4. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ,
Καὶ ὑψώσομεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.
5. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου,

V. 5. (ὁ Κύριος) deest. V. 6. Κυρίου) τοῦ Κυρίου. V. 11. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν) ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς. V. 22. Κύριε τὸ ἔλεός σου) transposita. ibid. ἐπὶ σοί.) ἐπὶ σέ. Psalm. XXXIII. v. 4. ὑψώσομεν) ὑψώσωμεν.

Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐῤῥύ-
σατό με.
6. Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτί-
σθητε,
Καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καται-
σχυνθῇ.
7. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύ-
ριος εἰσήκουσεν ÷ αὐτοῦ",
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
ἔσωσεν αὐτόν.
8. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ
τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσε-
αὐτόν ται αὐτούς.
9. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος·
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ'
αὐτόν.
10. Φοβήθητε τὸν Κύριον ÷ πάντες" οἱ
ἅγιοι αὐτοῦ·
Ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.
11. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν·
Οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλατ-
τωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. ÷ Διά-
ψαλμα".
12. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον
Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
13. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν,
Ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;
14. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ,
Καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον·
15. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον
ἀγαθόν·
Ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.
16. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
Καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν·
17. Πρόσωπον ÷ δὲ" Κυρίου ἐπὶ ποιοῦν-
τας κακὰ,
Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυ-
νον αὐτῶν.
18. Ἐκέκραξαν ÷ οἱ δίκαιοι", καὶ ὁ Κύ-
ριος εἰσήκουσεν ÷ αὐτῶν",
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν
ἐῤῥύσατο αὐτούς.
19. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις
τὴν καρδίαν,
Καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
20. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων·
Καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς
ὁ Κύριος.
21. Φυλάσσει ÷ Κύριος" πάντα τὰ ὀστᾶ
αὐτῶν·
Ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
22. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς,
Καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημ-
μελήσουσι·
23. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων
αὐτοῦ,
Καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΔʹ. XXXIV.

Ψ Αλμὸς) τῷ Δαυίδ.
Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς
με·
Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
2. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνά-
στηθι εἰς βοήθειάν μου·
3. Ἔκχεον ῥομφαίαν (σου), καὶ σύγ-
κλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιω-
κόντων με·

Εἶπον

v. 5. θλίψεών μου) παροικιῶν μου. v. 8. ῥύσεται αὐτόν.) ῥύσεται αὐτούς. v. 21. Κύριος) deest.
Psalm. XXXIV. v. 1. (Ψαλμός) deest. v. 2. μου) μοι. v. 3. (σου) abest.

Εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

4. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
'Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν
Οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,
Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων ÷ αὐτούς"·

6. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα,
Καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν·
Μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

αὐτοῖς 8. Ἐλθάτω αὐτῷ παγὶς, ἣν οὐ * γινώσκει·
* γινώσκουσιν Καὶ ἡ θήρα ἣν † ἔκρυψεν, συλλαβέτω αὐτὸν,
† ἔκρυψαν ÷ Καὶ" ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

9. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ,
Τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· Κύριε (Κύριε) τίς ὅμοιός σοι;
Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ στερεωτέρων αὐτοῦ,
Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11. Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἠρώτων με.

12. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
Καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον,
(Καὶ) ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,
Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήτω·

14. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν·
Ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

15. Καὶ κατ' ἐμοῦ ηὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν·
Συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων"
Διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16. Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν,
"Ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν"

17. Κύριε πότε ἐπόψῃ;
Ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν,
Ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,
Ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως,
Οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

Ibid. εἰμὶ ἐγώ.) transposita. v. 4. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν) αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν. ibid. Ἀποστραφήτωσαν) ἀποστραφείησαν. ib. καταισχυνθήτωσαν) καταισχυνθείησαν. v. 5. χνοῦς) χοῦς. v. 8. Ἐλθάτω) ἐλθέτω. ibid. συλλαβέτω αὐτὸν) συλλ. αὐτούς. ib. πεσεῖται) πεσοῦνται. v. 10. (Κύριε) abest. ibid. ἐκ στερεωτέρων) ἐκ χειρὸς στερεωτέρων. v. 11. ἠρώτων με) ἐπηρώτων με. v. 12. Ἀνταπεδίδοσαν) ἀνταπεδίδοσαν. ibid. ἀγαθῶν) καλῶν. v. 13. ἀποστραφήτω) ἀποστραφήσεται. v. 18. σοι ἐν) σοι καὶ ἐν. v. 19. ἀδίκως) ματαίως. ibid. μισοῦντες) addit με.

20. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν,
Καὶ ἐπ' ὀργὴν ⁜ γῆς λαλοῦντες, δόλους διελογίζοντο·
21. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν,
Εἶπον· εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
22. Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς·
Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
23. Ἐξεγέρθητι (Κύριε), καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου,
Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.
μοι 24. Κρῖνόν με (Κύριε) κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου·
Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.
25. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
Μηδὲ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτόν.
26. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου·
Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν
Οἱ μεγαλορημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.
27. Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν (ἐπὶ σοὶ)
Οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,
Οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
28. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜ. ΛΕ'. XXXV.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυὶδ (ψαλμός).
2. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·
Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
3. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ,
Τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
4. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος·
Οὐκ ἠθέλησε συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.
5. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
Παρέστη ∼ πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ,
Κακίᾳ ÷ δὲ οὐ προσώχθισε.
6. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου,
÷ Καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
7. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ,
Τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή·
Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε.
8. Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός·
Οἱ δὲ (οἱ) υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι·
9. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου,
Καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.
10. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
11. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε,

Καὶ

v. 20. ἐπ' ὀργὴν) ἐπ' ὀργῇ. v. 21. Εἶπον) εἶπαν. v. 24. Κρῖνόν μοι) κρῖνόν με. v. 27. μηδὲ εἴποισαν) μηδὲ εἴποιεν. v. 26. μεγαλορημονοῦντες) μεγαλοῤῥημονοῦντες. v. 27. Ἀγαλλιάσοιντο) ἀγαλλιάσαιντο. ibid. (ἐπὶ σοὶ) deficit. ib. μεγαλυνθήτω) μεγαλυνθείη. Pſalm. XXXV. v. 1. Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.) Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυίδ. v. 5. διελογίσατο) ἐλογίσατο. ibid. Κακίᾳ δὲ) τῇ δὲ κακίᾳ. v. 7. ὡς ἄβυσσος) ὡσεὶ ἄβυσσος. v. 8. (οἱ) abeſt.

Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

12. Μὴ ἐλθάτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας,
σαλεύσει Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.

13. Ἐκεῖ ἔπεσαν (πάντες) οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ΨΑΛΜ. Λϛ΄. XXXVI.

(Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ.
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις,
Μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

2. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται,
Καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3. Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα,
÷ Καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

δώῃ 4. Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου,
Καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει·

6. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου,
Καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν.

7. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·
Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,
παρανομίαν Ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν·
Μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι.

9. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται·
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξει ὁ ἁμαρτωλὸς,
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ,
Καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·

11. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν,
Καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης (ἐπ' αὐτῆς).

12. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,
Καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·

13. Ὁ ÷ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν,
Ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ,
Ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα,
Τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·

15. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν,
Καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ
Ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται·
Ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων,
Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται·

v. 12. ἐλθάτω) ἐλθέτω. ibid. ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσει) ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι. v. 13. ἔπεσαν) ἔπεσον. Pſalm. XXXVI. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς) deſunt. v. 4. δώῃ σοι) δώσει σοι. v. 7. παρανομίαν) παρανομίας. v. 9. γῆν) τὴν γῆν. v. 10. ὑπάρξει ὁ ἁμαρτ.) ὑπάρξῃ ἁμαρτωλός. v. 11. (ἐπ' αὐτῆς) non habet. v. 18. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα.

19. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ,
Καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.
20. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται·
Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι,
Ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
21. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει·
Ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.
22. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν·
Οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται.
23. Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται,
Καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει (σφόδρα)·
24. Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται,
Ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
25. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα,
Καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον,
Οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·
26. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει (ὁ δίκαιος),
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ÷ ἔσται˙.
27. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν,
Καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος˙.
28. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν,
Καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.
ἐκδιωχθήσονται ÷ Ἄνομοι δὲ ἐκδικηθήσονται˙,
Καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται.

29. Δίκαιοι ÷ δὲ˙ κληρονομήσουσι γῆν,
Καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος˙ ἐπ' αὐτῆς.
30. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν·
31. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
÷ Καὶ˙ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
32. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,
Καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν·
33. Ὁ ÷ δὲ˙ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
Οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνεται ÷ αὐτῷ˙.
34. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν·
Ἐν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψῃ.
35. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
36. Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν,
Καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ÷ ὁ τόπος αὐτοῦ˙.
37. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα·
Ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.
38. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπιτοαυτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται.
39. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου,

÷ Καὶ

v. 21. δίδωσιν) διδοῖ. v. 23. (σφόδρα) abest. v. 26. (ὁ δίκαιος) deest. v. 28. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται) ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται. v. 33. Οὐδ' οὐ μὴ) οὐδὲ μή. ibid. καταδικάσηται αὐτὸν κρίνεται) καταδικάσαι αὐτόν, ὅταν κρίνηται. v. 34. γῆν) τὴν γῆν. ibid. ὄψῃ) ὄψει.

÷ Καὶ" ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν
καιρῷ θλίψεως·
40. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ
ῥύσεται αὐτούς,
÷ Καὶ" ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν,
Καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΖ'. XXXVII.

ἄμνησιν Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν
÷ περὶ τοῦ Σαββάτου".
2. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
3. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,
Καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
4. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
5. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου,
Ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
6. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου,
Ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
7. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην
ἕως τέλους,
Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην·
8. Ὅτι αἱ ψύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
9. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως
σφόδρα·
Ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.
10. Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,
Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη.
11. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου,
Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
12. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου
Ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν,
Καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν
ἔστησαν·
13. Καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου,
Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας,
Καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
14. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον,
Καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
15. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων,
Καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ
ἐλεγμούς.
16. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα,
Σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.
17. Ὅτι εἶπα, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι
÷ οἱ ἐχθροί μου"·

Καὶ

Pfalm. XXXVII. v. 1. εἰς ἄμνησιν περὶ τοῦ σαβ.) εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου. v. 3. ἐπεστήρισας) ἐπεστήριξας. v. 4. ἐν τοῖς ὀστέοις) τοῖς ὀστέοις. v. 5. φορτίον) addit βαρύ. v. 8. αἱ ψύαι) ἡ ψυχή. ibid. ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων) ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν. v. 10. Κύριε ἐναντίον) καὶ ἐναντίον ibid. ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη) οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ. v. 11. μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι) μου οὐκ ἔστι. v. 12. ἀπὸ μακρόθεν) ἀπὸ deest. v. 13. ἐξεβιάσαντο) ἐξεβιάζοντο.

Καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μȣ,
ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησαν.
18. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος,
Καὶ ἡ ἀλγηδών μȣ ἐνώπιόν μȣ (ἐστὶν)
διαπαντός.
19. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μȣ (ἐγὼ) ἀναγγελῶ,
÷ Καὶ" μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μȣ.
20. Οἱ δὲ ἐχθροὶ μȣ ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ÷ ὑπὲρ ἐμὲ",
Καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισȣ̃ντές με
ἀδίκως·
21. Οἱ ἀνταποδιδόντες (μοι) κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
Ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην. δικαιοσύνην
22. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός
μȣ, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμȣ̃·
23. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μȣ, Κύριε
τῆς σωτηρίας μȣ.

ΨΑΛΜ. ΛΗ΄. XXXVIII.

Ἰδιθὲμ ΕΙς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθὼν ᾠδὴ τῷ
Δαυίδ.
2. Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδȣ́ς μȣ,
τȣ̃ μὴ ἁμαρτάνειν (με) ἐν γλώσσῃ μȣ·
Ἐθέμην τῷ στόματί μȣ φυλακήν,
Ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μȣ.
3. Ἐκωφώθην ÷ καὶ" ἐταπεινώθην,
÷ καὶ" ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν,
Καὶ τὸ ἄλγημά μȣ ἀνεκαινίσθη.
4. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μȣ ἐντός μȣ,
÷ Καὶ" ἐν τῇ μελέτῃ μȣ ἐκκαυθήσεται πῦρ·
Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μȣ.
5. Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μȣ,
Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μȣ τίς
ἐστιν,
Ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.
6. Ἰδȣ̀ παλαιστὰς ἔθȣ τὰς ἡμέρας μȣ,
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μȣ ὡσεὶ ȣ̓θὲν ἐνώπιόν σȣ·
Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης
Πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα
7. Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος,
Πλὴν μάτην ταράσσεται·
Θησαυρίζει, καὶ ȣ̓ γινώσκει τίνι συνάγει αὐτά.
8. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μȣ; ȣ̓χὶ ὁ
Κύριος;
÷ Καὶ" ἡ ὑπόστασίς μȣ παρὰ σοί ἐστιν. σȣ
9. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μȣ ῥῦσαί με·
Ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
10. Ἐκωφώθην ÷ καὶ" ȣ̓κ ἤνοιξα τὸ
στόμα μȣ, ὅτι σὺ ἐποίησας (με).
11. Ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμȣ̃ τὰς μάστιγάς σȣ·
Ἀπὸ (γὰρ) τῆς ἰσχύος τῆς χειρός
σȣ ἐγὼ ἐξέλιπον.
12. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον,
Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃·
Πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα.
13. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μȣ Κύριε,
Καὶ

v. 18. (ἐστὶν) abest. v. 19. (ἐγὼ) deest. v. 20. μισȣ̃ντες) addit με. v. 21. (μοι) non habet. Psalm. XXXVIII. v. 1. Ἰδιθὲμ) Ἰδιθὼν. v. 2. (με) abest. v. 5. ἡμερῶν τίς) ἡμερῶν μου τίς. v. 6. παλαιστὰς) παλαιάς. ibid. ἡ ὑπόστασις) ἡ deest. v. 7. συνάγει) συνάξει. v. 8. παρὰ σὰ) παρὰ σοί. ibid. a fine addit C. Rom. διάψαλμα. v. 10. σὺ ἐποίησάς με) σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. v. 11. (γὰρ) abest. v. 12. μάτην πᾶς ἄνθρωπος.) μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρ. διάψαλμα.

Καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι,
Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς·
Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ
Καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ
πατέρες μου.

14. Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με
ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜ. ΛΘ'. XXXIX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,
καὶ προσέσχε μοι,
Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου·

3. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαι-
πωρίας,
÷ Καὶ ˙ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος, ὕλεως
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
Καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου·

4. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα
καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται,
Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.

5. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐλπὶς αὐτοῦ,
Καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας
καὶ μανίας ψευδεῖς.

6. Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου
τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις
ὁμοιωθήσεταί σοι.
Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύν-
θησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

7. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας,
Σῶμα ÷ δὲ ˙ κατηρτίσω μοι·
Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ ἤτησας. ἐζήτησας

8. Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω·
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται πε-
ρὶ ἐμοῦ·

9. Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός
μου ἠβουλήθην,
Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοι-
λίας μου.

10. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκ-
κλησίᾳ μεγάλῃ,
Ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω·
Κύριε σὺ ἔγνως.

11. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ
καρδίᾳ μου,
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου
εἶπα,
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀ-
λήθειάν σου
Ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

12. Σὺ ÷ δὲ ˙ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς
οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ·
Τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου δια-
παντὸς ἀντιλάβοιντό μου.

13. Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, ˙ καὶ οὐκ
ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς μου,
Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ με.

14. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με·
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. σπεῦσον

15. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν

v. 13. παρὰ σοὶ) ἐν τῇ γῇ. v. 14. οὐκέτι οὐ μὴ) οὐκέτι μή. Pſalm. XXXIX. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) transpoſita. v. 3. ὕλεως) ἰλύος. v. 5. ἐνέβλεψεν) ἐπέβλεψεν. v. 6. ὁμοιωθήσεται) addit σοί. v. 7. Ὁλοκαυτώματα) ὁλοκαύτωμα. ibid. οὐκ ἐζήτησας) οὐκ ἤτησας. v. 9. τῆς κοιλίας μου) τῆς καρδίας μου. v. 11. δικαιοσύνην σου) δικ. μου. v. 12. ἀντιλάβοιντο) ἀντελάβοντο. v. 13. ἠδυνήθην) ἠδυνάσθην. v. 14. σπεῦσον) πρόσχες.

ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.
16. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν
Οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.
17. Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, (Κύριε).
÷ Καὶ˚ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
18. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Κύριος φροντιεῖ μου·
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ,
Ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Μ'. XL.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν ÷ καὶ πένητα˚,
Ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος·
3. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ,
Καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ·
4. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ÷ αὐτοῦ˚·
Ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.
5. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με,
Ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
6. Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι·
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
7. Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει·
Ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ·
Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει.
8. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου,
Κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι·
9. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ·
÷ Μὴ˚ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.
10. Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα,
Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.
11. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με,
Καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
12. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με,
Ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
13. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου,
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
14. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

ΨΑΛΜ.

V. 15. καταισχυνθείησαν posteriore loco) ἐντραπείησαν. V. 17. Ἀγαλλιάσοιντο) ἀγαλλιάσαιντο. V. 18. πτωχός εἰμι) εἰμὶ deest. ibid. καὶ πένης) καὶ πένης εἰμὶ. ib. ὁ Κύριος) κύριος. Psalm. XL. V. 3. διαφυλάξαι) φυλάξαι. ibid. παραδῴη αὐτὸν εἰς χ. ἐχθρῶν) παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ. V. 4. βοηθήσει) βοηθήσαι. V. 7. Καὶ εἰσεπ.) Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο.

ΨΑΛΜ. ΜΑ'. XLI.

εἰς σύνεσιν Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ, (Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ).
2. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος
ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
Οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ
ὁ Θεός·
3. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν
※ τὸν ἰσχυρὸν" τὸν ζῶντα·
Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;
4. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος
ἡμέρας καὶ νυκτὸς,
Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
5. Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ
* τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ,
Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, ἤχου ἑορτάζοντος. ἤχους
6. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ÷ ἱνατί" συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ
Θεός μου.
7. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη·
Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου (Κύριε) ἐκ
γῆς Ἰορδάνου
Καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
8. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
9. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ·
Καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί,
Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.
10. Ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου, διατί μου ἐπελάθου;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι,
Ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου),
11. Ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου.
Ὠνείδιζόν με οἱ θλίβοντές με, ἐχθροί μου
Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην
ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
12. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ※ καὶ" ὁ
Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΒ'. XLII.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς
Κορὲ,) ÷ Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ".
Κρῖνόν μοι ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον μοι
τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου·
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.
2. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι,
Ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου);

Psalm. XLI. v. 1. (Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) absunt. v. 3. τὸν ἰσχυρὸν) deest. v. 5. ἤχους ἑορτάζοντος) ἤχου ἑορταζόντων. v. 6. καὶ ὁ Θεός μου) καὶ abest. v. 7. (Κύριε) abest. v. 9. νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί) νυκτὸς δηλώσει παρ' ἐμοί. v. 10. ἀντιλήπτωρ μου) addit εἶ. ibid. Καὶ ἱνατί) ἱνατί. v. 11. καταθλάσαι) καταθλᾶσθαι. ibid. Ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου) ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με. v. 12. Σωτήριον) ἡ σωτηρία. Psalm. XLII. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ) absunt à Cod. Rom. ibid. Κρῖνόν μοι) κρῖνόν με. v. 2. Ὅτι σὺ ὁ) ὅτι σὺ εἶ ὁ.

3\. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
Αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου,
Καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
4\. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ,
Πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου.
5\. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ※ καὶ˙ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΓ΄. XLIII.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ÷ εἰς˙ σύνεσιν (Ψαλμός).
2\. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν,
Οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν
Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
Ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
3\. Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσε,
Καὶ κατεφύτευσας αὐτούς·
Ἐκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
4\. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν,
Καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
Ἀλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου,
Καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου,
ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
5\. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου ÷ καὶ˙ ὁ Θεός ÷ μου˙,
Ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.
6\. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν,
÷ Καὶ˙ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν.
7\. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ,
Καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με·
8\. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς,
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.
9\. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ÷ ἐν˙ τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα.
10\. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς,
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ÷ ὁ Θεὸς˙ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
11\. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν,
Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.
12\. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως,
Καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.
13\. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς,
Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν. ἀλαλάγμασιν ἡμῶν
14\. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
Μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν, χλευασμὸν
(Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς)·

15\. Ἔθου

v. 4. ὁ Θεός μου) ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου. v. 5. καὶ ὁ Θεός μου.) καὶ abest. Psalm. XLIII. v. 1. Κορὲ) addit εἰς σύνεσιν. v. 6. ἐπανιστανομένους) ἐπανισταμένους. v. 9. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 10. ὁ Θεός) abest. v. 13. ἀλαλ. ἡμῶν) ἀλαλάγμασιν αὐτῶν. v. 14. εἰς ὄνειδος ὄνειδος. ibid. χλευασμὸν) καταγέλωτα. ib. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς) hæc non habet Rom.

15. Ἔθȣ ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
16. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μȣ κατενώπιόν μȣ ÷ ἐςὶ",
Καὶ ἡ αἰχύνη τȣ̃ προσώπȣ μȣ ἐκάλυψέ με,
17. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλȣ̃ντος,
Ἀπὸ προσώπȣ ἐχθρȣ̃ καὶ ἐκδιώκοντος.
18. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐπελαθόμεθά σȣ,
Καὶ ἐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σȣ,
19. ÷ Καὶ" ἐκ ἀπέςη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβȣς ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδȣ̃ σȣ.
20. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως,
Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτȣ.
21. Εἰ ἐπελαθόμεθα τȣ̃ ὀνόματος τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν,
Καὶ ÷ εἰ" διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον,
22. Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
23. Ὅτι ἕνεκέν σȣ θανατȣ́μεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
24. Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύριε;
Ἀνάςηθι, ÷ καὶ" μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
25. Ἱνατί πρόσωπόν σȣ ἀποςρέφεις;
Ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
26. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χȣ̃ν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
Ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαςὴρ ἡμῶν.
27. Ἀνάςα ÷ Κύριε, βοήθησον ἡμῖν,
Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός σȣ.

ΨΑΛΜ. ΜΔ'. XLIV.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ (τȣ̃ Δαυὶδ) ὑπὲρ τȣ̃ ἀγαπητȣ̃.
2. Ἐξηρεύξατω ἡ καρδία μȣ λόγον ἀγαθὸν,
Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μȣ τῷ βασιλεῖ·
Ἡ γλῶσσά μȣ κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφȣ.
3. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν ἀνθρώπων,
Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σȣ·
Διὰ τȣ̃το εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
4. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σȣ ἐπὶ τὸν μηρόν ÷ σȣ", δυνατὲ
Τῇ ὡραιότητί σȣ καὶ τῷ κάλλει σȣ·
5. Καὶ ἔντεινον, (καὶ) κατευοδȣ̃, ÷ καὶ" βασίλευε
Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος ÷ καὶ δικαιοσύνης"·
※ Καὶ" ὁδηγήσει σε θαυμαςῶς ἡ δεξιά σȣ.
6. Τὰ βέλη σȣ ἠκονημένα, (δυνατέ)·
Λαοὶ ὑποκάτω σȣ πεσοῦνται
Ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τȣ̃ βασιλέως.
7. Ὁ θρόνος σȣ ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τȣ̃ αἰῶνος·

V. 16. κατενώπιον) κατεναντίον. V. 17. καταλαλȣ̃ντος) παραλαλȣ̃ντος. V. 21. ἐπελαθόμεθα adjicit τοῦ ὀνόματος. V. 23. ἕνεκέν σȣ) ἕνεκα σȣ. V. 25. πρόσωπον) τὸ πρόσωπον. Pfalm. XLIV. V. 1. τȣ̃ Δαυὶδ ὑπὲρ τȣ̃ ἀγ.) Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τȣ̃ ἀγαπητȣ̃. V. 2. Ἐξηρεύξατω) Ἐξηρεύξατο. V. 7. εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος) εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σϑ.

8. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν·
Διὰ τϑτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σϑ
Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τϑς μετόχϑς σϑ.

9. Σμύρνα καὶ ςακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σϑ,
Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε.

βασιλέως 10. Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σϑ·
Παρέςη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σϑ,
÷ Ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ ÷ περιβεβλημένη πεποικιλμένη".

11. "Ἄκϑσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ ϑς σϑ,
Καὶ ἐπιλάθϑ τϑ λαϑ σϑ καὶ τϑ οἴκϑ τϑ πατρός σϑ,

12. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τϑ κάλλϑς σϑ·
"Ὅτι αὐτός ÷ ἐςιν" ὁ κύριός σϑ.

13. ※ Καὶ" προσκυνήσϑσιν αὐτῷ" ※ καὶ θυγατέρες Τύρϑ ἐν δώροις·
Τὸ πρόσωπόν σϑ λιτανεύσϑσιν οἱ πλϑσιοι τϑ λαϑ.

τῆς 14. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τϑ βασιλέως ἔσωθεν·
Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

15. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
αὐτϑ Οἱ Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι

16. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
Ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

17. Ἀντὶ τῶν πατέρων σϑ ἐγενήθησάν (σοι) υἱοί σϑ·
Καταςήσεις αὐτϑς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

18. (Καὶ) μνησθήσομαι τϑ ὀνόματός σϑ ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· μνησθήσονται
Διὰ τϑτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τϑ αἰῶνος".

ΨΑΛΜ. ΜΕ΄. XLV.

Εἰς τὸ τέλος υἱοῖς Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων (τϑ Δαυὶδ) Ψαλμός.

2. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις,
Βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρϑσαις ἡμᾶς σφόδρα.

3. Διὰ τϑτο ϑ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν,
Καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

4. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν,
Ἐταράχθη τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτϑ. Διάψαλμα.

5. Τϑ ποταμϑ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνϑσι τὴν πόλιν τϑ Θεϑ·
Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτϑ ὁ ὕψιςος·

6. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, ϑ σαλευθήσεται·
Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ πρωΐ. τὸ πρὸς πρωΐ

7. Ἐτα-

v. 8. ἀδικίαν) ἀνομίαν. v. 10. βασιλέως) βασιλέων. v. 12. Καὶ ἐπιθυμήσει) ὅτι ἐπεθύμησεν. v. 13. τοῦ λαοῦ) addit τῆς γῆς. v. 14. τῆς θυγατρὸς) αὐτῆς θυγατρὸς. ibid. ἔσωθεν) ἑσεβών. v. 15. ὀπίσω αὐτοῦ) ὀπίσω αὐτῆς. ibid. Οἱ πλησίον) αἱ πλησίον. v. 18. (Καὶ) abest. Psalm. XLV. v. 1. ita legitur in Ed. Rom. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός. v. 4. Ἐταράχθη) ἐταράχθησαν. v. 6. τὸ πρὸς πρωΐ) τῷ προσώπῳ. ibid. πρωΐ) deest.

7. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι·
Ἔδωκε φωνὴν αὐτȣ̃ (ὁ ὕψιςος) ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
8. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
Ἀντιλήπ]ωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· Διάψαλμα.
Θεȣ̃ 9. Δεῦτε καὶ ἴδατε τὰ ἔργα τȣ̃ Κυρίȣ,
Ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς·
10. Ἀνταιρελῶν πολέμȣς μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς,
Τόξον συν]ρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον,
÷ Καὶ" θυρεȣ̀ς κατακαύσει ἐν πυρί.
11. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ ÷ εἰμι" ὁ Θεός·
Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
12. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
Ἀντιλήπ]ωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
⁜ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. Μϛʹ. XLVI.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ Δαυίδ).
2. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας·
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
3. Ὅτι Κύριος ὕψιςος, φοβερός·
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
4. Ὑπέταξε λαȣ̀ς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τȣ̀ς πόδας ἡμῶν·
5. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτȣ̃,
Τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησε. Διάψαλμα.
6. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,
Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
7. Ψάλατε τῷ Θεῷ ÷ ἡμῶν", ψάλατε·
Ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.
8. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός.
Ψάλατε συνετῶς. 9. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ (πάντα) τὰ ἔθνη·
Ὁ Θεὸς κάθη]αι ἐπὶ θρόνȣ ἁγίȣ αὐτȣ̃.
10. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τȣ̃ Θεȣ̃ Ἀβραάμ·
Ὅτι τȣ̃ Θεȣ̃ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜ. ΜΖʹ. XLVII.

Εἰς τὸ τέλος) Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ (τῷ Δαυίδ).
2. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
Ἐν πόλει τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτȣ̃,
3. Εὐρίζῳ, ἀγαλλιάματι πάσῃ τῇ γῇ. Εὐρίζων
Ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τȣ̃ βοῤῥᾶ·
Ἡ πόλις τȣ̃ βασιλέως τȣ̃ μεγάλȣ.
4. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
5. Ὅτι ἰδȣ̀ οἱ βασιλεῖς (τῆς γῆς) συνήχθησαν, διῆλθοσαν ἐπιτοαυτό·
6. Αὐτοὶ ἰδόντες ὅτως, ἐθαύμασαν· ἰδότες
Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν· 7. τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ὑπελάβετο
Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικ]ȣ́σης.

8. Ἐν

v. 7. (ὁ ὕψιςος) deeſt. v. 9. ἴδατε) ἴδετε. ibid. τοῦ Θεοῦ) τοῦ Κυρίου. v. 10. Ἀνταιρελῶν) ἀντκαιρῶν. Pſalm. XLVI. v. 1. Ed. *Rom.* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμός. v. 5. ἑαυτοῦ) αὐτοῦ. ibid. Ed. *Rom.* à fine addit διάψαλμα. v. 9. (πάντα) abeſt. Pſalm. XLVII. v. 1. Ed. *Rom.* Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς καὶ δευτέρᾳ σαββάτου. v. 3. πάσῃ τῇ γῇ) πάσης τῆς γῆς. v. 5. (τῆς γῆς) in textu quidem Ed. *Rom.* hæc verba habentur; ſed in notis proſcribuntur. ibid. διῆλθοσαν) ἦλθοσαν. v. 6. ἰδότες) ἰδόντες. v. 7. ὑπελάβετο) ἐπελάβετο.

συντρί- 8. Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα
ψει Θαρσεῖς.
9. Καθάπερ ἠκέσαμεν, ὕτως ἴδαμεν
Ἐν πόλει Κυρίε τῶν δυνάμεων,
Ἐν πόλει τῦ Θεῦ ἡμῶν·
Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα. Διάψαλμα.
10. Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σε ἐν
λαῦ μέσῳ τῦ ναῦ σε.
11. Κατὰ τὸ ὄνομά σε ὁ Θεὸς, ὕτως
÷ καὶ" ἡ αἴνεσίς σε ἐπὶ τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς·
Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σε.
12. Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιὼν,
÷ Καὶ" ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέ-
ρες τῆς Ἰεδαίας,
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σε ÷ Κύριε".
13. Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε
αὐτὴν,
Διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς·
14. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν
δύναμιν αὐτῆς,
÷ Καὶ" καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς
Ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
15. Ὅτι ὗτός ἐςιν ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
÷ τῦ αἰῶνος"·
Αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τὲς αἰῶνας.

ΨΑΛΜ. ΜΗ΄. XLVIII.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ
Δαυίδ).
2. Ἀκέσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη,
Ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικῦντες
τὴν οἰκεμένην·
3. Οἵτε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων,
Ἐπιτοαυτὸ πλέσιος καὶ πένης.
4. Τὸ ςόμα με λαλήσει σοφίαν,
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας με σύνεσιν.
5. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ ὖς με,
Ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά με.
6. Ἱνατί φοβῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ,
Ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης με κυκλώσει
με,
7. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν,
Καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τῦ πλέτε αὐτῶν
καυχώμενοι.
8. Ἀδελφὸς ὁ λυτρῶται· λυτρώσεται
ἄνθρωπος;
Οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα αὐτῦ,
9. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς
ψυχῆς αὐτῦ·
Καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα. 10. Καὶ ἐκοπία-
ζήσεται ※ ἔτι εἰς τέλος, σεν
(Ὅτι) ὐκ ὄψεται καταφθοράν.
11. Ὅταν ἴδῃ σοφὲς ἀποθνήσκοντας,
Ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνες ἀπο-
λοῦνται,
Καὶ καταλείψεσιν ἀλλοτρίοις τὸν
πλῦτον αὐτῶν.
12. ÷ Καὶ" οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐ-
τῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν,
Ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἐπὶ τῶν γαιῶν ÷ αὐτῶν".
13. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν ὐ συνῆκε,
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι ÷ τοῖς
ἀνοήτοις", καὶ ὡμοιώθη ÷ αὐτοῖς":
14. Αὕτη

v. 8. συντρίψει) συντρίψεις. ibid. Θαρσεῖς.) Θαρσίς. v. 9. ὕτως ἴδαμεν) οὕτως καὶ εἴδομεν. ibid. à fine Ed. Rom. addit διάψαλμα. v. 12. Σιών, Καὶ ἀγαλ.) καὶ abest. ibid. ἕνεκεν) ἕνεκα. Psalm. XLVIII. v. 1. Ed. Rom. Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. v. 8. λυτρῶται) λυτρῦται. ibid. αὐτῦ) ἑαυτοῦ.

14. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς.
Καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Διάψαλμα.
15. Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο,
Θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωῒ, καἰακυριεύσωσιν
Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ
Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (ἐξώσθησαν).
16. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Διάψαλμα.
17. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος,
Ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
18. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα,
Οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
19. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται·
Ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
20. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ·
Ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.
21. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε,
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι ÷ τοῖς ἀνοήτοις", καὶ ὡμοιώθη ÷ αὐτοῖς".

ΨΑΛΜ. ΜΘ'. XLIX.

Δαυὶδ Εἰς τὸ τέλος), Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν,
Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυσμῶν.
2. Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος ÷ αὐτοῦ"
3. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει,
Ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται·
Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται,
Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.
4. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω,
Καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
5. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.
6. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Ὅτι Θεὸς κριτής ἐστι. Διάψαλμα.
7. Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι
Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι·
Ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.
8. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε,
Τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός·
9. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους,
Οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
10. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
Κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι ÷ καὶ" βόες·
11. Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
12. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
Ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
13. Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων;
Ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

v. 14. εὐδοκήσουσιν) εὐλογήσουσιν. v. 15. κατακυριεύσουσιν) κατακυριεύσωσιν. ibid. (ἐξώσθησαν) abest. v. 16. à fine addit Ed. Rom. Διάψαλμα. v. 17. Ἢ ὅταν) καὶ ὅταν. v. 21. Καὶ ἄνθρωπος) καὶ deest. Psalm. XLIX. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος) abest. ibid. τῷ Δαυίδ.) τῷ ἀσάφ. ib. (καὶ) abest. v. 4. τοῦ διακρῖναι) διακρῖναι. v. 10. τοῦ ἀγροῦ) τοῦ δρυμοῦ. v. 13. φάγωμαι) φάγομαι. ibid. πίωμαι) πίομαι.

14. Θῦσον τῷ Θεῷ ÷ θυσίαν" αἰνέσεως,
Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίςῳ τὰς εὐχάς σου·
15. ※ Καὶ" ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς (σου),
÷ Καὶ" ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. (Διάψαλμα).
16. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός·
Ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου,
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου
διὰ ἐπὶ ςόματός σου;
17. Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν,
Καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
18. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ,
Καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ÷ ἐτίθεις".
19. Τὸ ςόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν,
Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα·
20. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις,
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.
21. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα,
Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος·
Ἐλέγξω σε, καὶ παραςήσω κατὰ πρόσωπόν σου.
22. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ,
Μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.
23. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με·
Καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον Θεοῦ.

ΨΑΛΜ. Ν΄. L.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ,
2. ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.
3. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ ÷ τὸ μέγα" ἔλεός σου,
÷ Καὶ" κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
4. Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου,
Καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με·
5. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
Καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐςὶ διαπαντός.
6. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
7. Ἰδοὺ ÷ γὰρ" ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
8. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας·
Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας ÷ σου" ἐδήλωσάς μοι.
9. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
Πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
10. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
Ἀγαλλιάσονται ὀςᾶ τεταπεινωμένα.
11. Ἀπόςρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,

Καὶ

v. 15. (σου) abest. v. 16. ἐκδιηγῇ] διηγῇ. v. 19. Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.) ab his verbis in MS. *Alex.* insignis hiatus est, usque ad Psalm. LXXIX. v. 11. verba: τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ. quem ex Ed. *Rom.* supplevit Clariss. *Grabe.* Videsis *Prolegom.* Cap. I. §. 6.

Καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξά-
λειψον.
12. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ Θεὸς,
Καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.
13. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώ-
που σου,
Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντα-
νέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
14. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σω-
τηρίου σου,
Καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
15. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου,
Καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
16. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
Ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δι-
καιοσύνην σου.
17. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνε-
σίν σου·
18. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
Ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
19. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμ-
μένον·
Καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπει-
ἐξουδενώ- νωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσῃ.
σει 20. Ἀγάθυνον ÷ Κύριε" ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιὼν,
÷ Καὶ" οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰε-
ρουσαλήμ·
21. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
Ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα·
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους.

ΨΑΛΜ. ΝΑ'. LI.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ,
2. ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδου-
μαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σα-
οὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλθε Δαυὶδ
εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.
3. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ÷ ὁ" δυνατός;
Ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν,
4. Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου·
Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
5. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην,
Ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύ-
νην. Διάψαλμα.
6. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα κα-
ταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.
7. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος·
Ἐκτίλαι σε καὶ μετασκευάσαι σε ἀ-
πὸ σκηνώματος,
Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.
Διάψαλμα.
8. Καὶ ὄψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται,
Καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, ÷ καὶ
ἐροῦσιν"·
9. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν
βοηθὸν αὐτοῦ,
Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ
πλούτου αὐτοῦ,
÷ Καὶ" ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιό-
τητι αὐτοῦ.
10. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ·
Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".
11. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
ὅτι ἐποίησας·

Καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜ. ΝΒ'. LII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ, συνέσεως τῷ Δαυίδ.

2\. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός·

Διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις,
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν·

3\. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ÷ ἢ" ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4\. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5\. Οὐχὶ γνώσονται ÷ πάντες" οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου;
Τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

6\. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος·
Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων·
Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

7\. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;
Κύριον Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, ÷ καὶ" εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΝΓ'. LIII.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ, 2. ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

3\. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με,
Καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με.

4\. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
Ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·

5\. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ,
Καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα.

6\. Ἰδοὺ ÷ γὰρ" ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι,
÷ Καὶ" ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου·

7\. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου·
Ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

8\. Ἑκουσίως θύσω σοι,
Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν·

9\. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με,
Καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΔ'. LIV.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

2\. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου,
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·

3\. Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου·
Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην

4\. Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, ÷ καὶ" ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ·

Ὅτι

"Οτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν,
Καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
5. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ,
Καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ·
6. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.
7. Καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς;
Καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω.
8. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. ※ Διάψαλμα".
9. Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με
Ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.
10. Καταπόντισον, Κύριε (καὶ) καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν·
"Οτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
11. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς·
Καὶ ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς,
12. καὶ ἀδικία·
Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
13. "Οτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν·
Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.
14. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,
15. "Ος ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα·
Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.
16. Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, ÷ καὶ" καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες·
"Οτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.
17. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
18. Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ,
Καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.
19. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι·
"Οτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
20. Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Διάψαλμα.
Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
21. Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι·
Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
22. Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ,
Καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ·
Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον,
Καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
23. Ἐπίῤῥιψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει·
Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
24. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς·
"Ανδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν·
Ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ ÷ Κύριε".

ΨΑΛΜ. ΝΕʹ. LV.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.
2. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος·

"Ολην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

3. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν·

"Οτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

4. Ἡμέρας φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. — σοὶ

5. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου·

Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

6. "Ολην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο·

Κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

7. Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν·

Αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι,

ὑπέμειναν — Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

τῇ ψυχῇ — 8. Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς,

Ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις, ὁ Θεός.

9. Τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλα·

Σοὶ — Σὺ ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

10. Τότε ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω,

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί ÷ σε"·

Ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

11. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα·

~ Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

12. Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

13. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαί ※ σου,

αἰνέσεώς σου — ÷ ἃς" ἀποδώσω αἰνέσεως σοι·

14. "Οτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου,

Καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος,

Τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜ. Νϛʹ. LVI.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

2. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με·

"Οτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου,

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ,

"Εως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

3. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,

Τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Διάψαλμα.

4. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με,

"Εδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με·

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,

5. ÷ Καὶ ἐῤῥύσατο" τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων.

Ἐκοιμήθην τεταραγμένος·

Υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλον καὶ βέλη,

Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

6. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός,

÷ Καὶ" ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

7. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, — Παγίδας

÷ Καὶ" κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου·

"Ωρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον,

÷ καὶ" ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.

8. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός,

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ.

9. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου,

Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·

Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

10. Ἐξο-

10. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·
11. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
12. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, ÷ Καὶ ˇ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜ. ΝΖ'. LVII.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.
2. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε,
Εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;
3. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ·
Ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.
4. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας,
Ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.
5. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως,
Ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς·
6. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων, Φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.
7. Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.
8. Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον·
Ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.
9. Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται·
Ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.
10. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον,
Ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. ὑμᾶς
11. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν (ἀσεβῶν)·
Τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
12. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ,
Ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων ÷ αὐτοὺς ˇ ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. ΝΗ'. LVIII.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
2. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς,
Καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με·
3. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν,
Καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.
4. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου,
Ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί·
Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε.
5. Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν· κατεύθυνα
Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.
6. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη·
Μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Διάψαλμα.

7. Ἐπι-

7. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

8. Ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

÷ Καὶ" ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε;

9. Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς,
Ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

10. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω·
Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

11. Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με·
Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

12. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ λαοῦ μου.
νόμου σου
Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου,
Καὶ κατάγαγε αὐτοὺς, ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε,

13. Ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν·
Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν,
Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται 14. ἐν συντελείᾳ,
συντέλειαι
Ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι·
Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς. Διάψαλμα.

15. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν·

16. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

17. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τὴν δύναμίν σου, τῇ δυνάμει
Καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου·
Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου,
Καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

18. Βοηθός μου σοὶ ψαλῶ·
Ὅτι ὁ Θεός (μου) ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΘ΄. LIX.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν, 2. ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβὰλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ Φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. τὴν Φάραγγα

3. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, ÷ καὶ" καθεῖλες ἡμᾶς,
Ὠργίσθης, ÷ καὶ" ᾠκτείρησας ἡμᾶς.

4. Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν·
Ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

5. Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά·
Ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

6. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν,
Τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διάψαλμα.

7. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

8. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσομαι ÷ καὶ" διαμεριῶ Σίκιμα,
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

9. Ἐμός

9. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ,
Καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεύς μου.
10. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
11. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;
Τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας.
12. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
13. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
14. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. Ξ'. LX.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.
2. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου,
Πρόσχες τῇ προσευχῇ μου·
3. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου.
Ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με·
Ὡδήγησάς με, 4. ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου,
Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
5. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας·
Σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Διάψαλμα.
προσευχῶν 6. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου·
Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.
7. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις·
Τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
8. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
Ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;
9. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
Τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. ΞΑ'. LXI.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου;
Παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
3. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου,
Ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
4. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον;
Φονεύετε πάντες ὑμεῖς,
Ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.
5. Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι·
Ἔδραμον ἐν δίψει·
Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Διάψαλμα.
6. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου·
Ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.
7. Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου,
Ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ μεταναστεύσω.

8. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ
δόξα μου.
Ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλ-
πίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
9. Ἐλπίσατε ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶσα συναγω-
γὴ λαοῦ·
Ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας
ὑμῶν·
Ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Διάψαλμα.
10. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυ-
γοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·
Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτό.
11. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ᾽ ἀδικίαν,
ἁρπάγ- Καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε·
ματα Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσίθεσθε καρ-
δίαν.
12. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα
ἤκουσα·
Ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,
σοῦ 13. Καὶ σοὶ Κύριε τὸ ἔλεος·
Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΞΒʹ. LXII.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι
Ἰδουμαίας αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.
2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ
ὀρθρίζω·
Ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή μου,
Ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου,
Ἐν ※ γῇ" ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.
3. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι,
Τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δό-
ξαν σου.
4. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς·
Τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
5. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
6. Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλη-
σθείη ἡ ψυχή μου·
Καὶ χείλει ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ χείλη
στόμα μου. στομά σου
7. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,
Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
8. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου,
Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι.
9. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·
Ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
10. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυ-
χήν μου·
Εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·
11. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας·
Μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
12. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ
τῷ Θεῷ·
Ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,
Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜ. ΞΓʹ. LXIII.

ΕΙς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς προσευ-
χῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με
(πρὸς σέ)·
Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυ-
ψήν μου.
3. Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονη-
ρευομένων,
Ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·
4. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς
γλώσσας αὐτῶν,
Ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν,
5. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄ-
μωμον·

Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ
ὀ φοβηθήσονται.

6. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν·
Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας,
Εἶπαν· τίς ὄψεται αὐτούς;

7. Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν·
Ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει·
Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία
βαθεῖα,

8. Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.
Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ
αὐτῶν,

ἐξουθένησαν αὐτὸν 9. Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι
αὐτῶν.
Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες
αὐτοὺς,

10. Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

11. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν·
Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΞΔ'. LXIV.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ
⁜ ᾠδή.

2. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν,
Καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

3. Εἰσάκουσον προσευχῆς ÷ μου·· πρὸς
σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

ἀνόμων 4. Λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς·
ταῖς ἀσεβείαις Καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

5. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κατασκηνώσει ÷ ἐν·· ταῖς αὐλαῖς σου·
Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ
οἴκου σου·

Ἅγιος ὁ ναός σου, 6. Θαυμαστὸς ἐν
δικαιοσύνῃ.
Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν,
Ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς,
Καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν·

7. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου,
Περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ·

8. Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης,
Ἤχους κυμάτων αὐτῆς.
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, 9. καὶ φοβηθήσονται.
Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν
σημείων σου·
Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

10. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας
αὐτὴν,
Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν·
Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·
Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι
οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

11. Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, Τὰς
Πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς·
Ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται
ἀνατέλλουσα.

12. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου,
Καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·

13. Πιανθήσεται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, ὄρη
Καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

14. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων,
Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·
Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜ. ΞΕ΄. LXV.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδή Ψαλμȣ̃ ÷ ἀνα-
στάσεως"·
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.
2. Ψάλατε (δὴ) τῷ ὀνόματι αὐτȣ̃,
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτȣ̃.
3. Εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔρ-
γα σȣ;
Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σȣ ψεύ-
σονταί σε οἱ ἐχθροί σȣ.
4. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι,
καὶ ψαλάτωσάν σοι·
Ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σȣ. Διά-
ψαλμα.
5. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τȣ̃ Θεȣ̃,
Φοβερὸς ÷ ἐν" βȣλαῖς ὑπὲρ τȣ̀ς υἱȣ̀ς
τῶν ἀνθρώπων.
6. ÷ Ὁ" μεταστρέφων τὴν θάλασσαν
εἰς ξηρὰν,
Ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί·
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ.
7. Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτȣ̃
τȣ̃ αἰῶνος·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπι-
βλέπȣσιν·
Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψέσθωσαν
ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.
8. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ ἀκȣτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέ-
σεως αὐτȣ̃·
9. Τȣ̃ θεμένȣ τὴν ψυχήν μȣ εἰς ζωὴν,
Καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τȣ̀ς πό-
δας μȣ.
10. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς,
Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρȣ̃ται τὸ
ἀργύριον.
11. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα·
Ἔθȣ θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
12. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπȣς ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς ἡμῶν·
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος,
Καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
13. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σȣ ἐν ὁλο-
καυτώμασιν·
Ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μȣ, 14. ἃς
διέστειλε τὰ χείλη μȣ,
Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μȣ ἐν τῇ θλί-
ψει μȣ·
15. Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοί-
σω σοι,
Μετὰ θυμιάματος (καὶ) κριῶν·
Ἀνοίσω ÷ σοι" βόας μετὰ χιμάρων. ποιήσω
Διάψαλμα,
16. Δεῦτε ἀκȣ́σατε, καὶ διηγήσομαι,
Πάντες οἱ φοβȣ́μενοι τὸν Θεὸν,
Ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μȣ.
17. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μȣ ἐκέκραξα,
Καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μȣ.
18. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μȣ,
μὴ εἰσακȣσάτω Κύριος·
19. Διὰ τȣ̃το εἰσήκȣσέ (μȣ) ὁ Θεὸς,
Πρόσεχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μȣ. προσευ-
20. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς ȣ̓κ ἀπέστησε χῆς
τὴν προσευχήν μȣ
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτȣ̃ ἀπ᾽ ἐμȣ̃.

ΨΑΛΜ. Ξϛ΄. LXVI.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς
ᾠδῆς ÷ τῷ Δαυίδ".
2. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογῆσαι ἡμᾶς·
Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ ἐφ᾽
ἡμᾶς. Διάψαλμα.
3. Τȣ̃ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σȣ,

Ἐν

Ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
4. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
5. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη·
Ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι,
Καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Διάψαλμα.
6. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
7. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
8. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός·
Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ΞΖ'. LXVII.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ Ψαλμὸς ᾠδῆς.
2. Ἀναστήτω ὁ Θεός, ÷ καὶ˙ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
÷ Καὶ˙ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
3. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν·
Ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,
÷ Οὕτως˙ ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
4. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
5. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.
6. ÷ Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ˙,
Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
7. Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ,
Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ,
Ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
8. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου,
Ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Διάψαλμα. τὸν ἔρημον
9. Γῆ ἐσείσθη, καὶ ÷ γὰρ˙ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν
Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, τοῦτο Σινᾶ,
※ Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ˙.
10. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου·
Καὶ ἠσθένησε, σὺ ÷ δὲ˙ κατηρτίσω αὐτήν.
11. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·
Ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός.
12. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,
13. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ ※ τοῦ ἀγαπητοῦ˙,
Καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
14. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων,
Πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι,
Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου·
15. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς,
Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.
16. Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον·

Ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
17. Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;
Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ·
Καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.
18. Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων·
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ.
19. Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν·
ἀνθρώπῳ, Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις,
Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες, τοῦ κατασκηνῶσαι.
20. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς,
Εὐλογητὸς (Κύριος) ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
(Καὶ) κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Διάψαλμα.
21. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν·
Καὶ τοῦ Κυρίου ※ κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.
22. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ,
Κορυφὴν θριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
23. Εἶπε Κύριος· ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω,
Ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·
24. Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι,
Ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.
25. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεὸς,
Αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως μου ÷ τοῦ" ἐν τῷ ἁγίῳ·
26. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων,
Ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.
27. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν,
Τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.
28. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει,
Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν,
Ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.
29. Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου·
Δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.
30. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
31. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·
Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν,
÷ Τοῦ" μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.
32. Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου·
Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.
33. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ,
Ψάλατε τῷ κυρίῳ. Διάψαλμα.
34. ÷ ψάλατε τῷ Θεῷ", τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·
Ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
35. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ·
Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ,
Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
36. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·
Ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ ÷ αὐτοῦ".
Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. ΞΗ'. LXVIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ.
2. Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
3. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις·
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.
4. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου·
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
5. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν·
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·
οὐκ Ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον.
6. Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου,
Καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.
7. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων·
Μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
8. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν,
Ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου·
9. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
Καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου·
10. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με,
Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
συνέκαμψα 11. Καὶ συνέκαλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.
Καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί·
12. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον,
Καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.
13. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ,
Καὶ ÷ εἰς ἐμὲ" ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
14. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε·
Καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός·
Ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου,
Ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
15. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
Ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. τοῦ βάθους
16. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος,
Μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς,
Μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
17. Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
18. Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου·
Ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
19. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, ÷ καὶ" λύτρωσαι αὐτήν·
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.
20. Σὺ (γὰρ) γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.
21. Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν·

Καὶ

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε,

παρακαλοῦντα — Καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

22\. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν,
Καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

23\. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα,
Καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον·

24\. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,
Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

25\. Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου,
Καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

26\. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη,
÷ Καὶ" ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ÷ ὁ" κατοικῶν·

27\. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν,

τραυμάτων μου — Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν.

28\. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
Καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου·

29\. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων,
Καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

30\. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ·
(Καὶ) ἡ σωτηρία (τοῦ προσώπου) σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

ἀντελάβετο

31\. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς,
Καὶ μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει·

32\. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον,
Κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

33\. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν·
Ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. — ζήσεσθε

34\. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος,
Καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

35\. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ,
Θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.

36\. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν,
Καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας,
Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν·

37\. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτὴν,
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. ΞΘ'. LXIX.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, ÷ εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον".

2\. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου ÷ πρόσχες"·
※ Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

3\. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά·

4\. Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές ÷ μοι", εὖγε εὖγε.

5\. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε·

Καὶ

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Θεὸς,
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
6. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης,
Ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι·
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου ÷ εἶ˚ σὺ,
Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Ο΄. LXX.

÷ Τῷ Δαυὶδ, υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν
÷ πρώτων αἰχμαλωτισθέντων˚.
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
2. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με·
Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.
3. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν,
Καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
4. Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ,
Ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·
5. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε,
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.
6. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς,
Ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής·
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.
7. Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς·
Καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.
8. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως,
÷ Ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν˚ σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
9. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους·
Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
10. Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ,
Καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτὸ,
11. Λέγοντες· ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν,
Καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν,
Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.
12. Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ·
Ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
13. Αἰσχυνθήτωσαν ÷ καὶ˚ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου·
Περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.
14. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ.
Καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου·
15. Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου,
Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας. πραγματείας
16. Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου·
Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.
17. Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου,
Καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου·
18. Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με,
Ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου, πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ
Τὴν δυναστείαν σου 19. καὶ τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὁ Θεὸς, ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα.
Ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20. Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς
καὶ κακάς;
÷ Καὶ" ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με,
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν
ἀνήγαγές με·
δικαιοσύνην σου 21. Ἐπλεόνασας τὴν μεγαλωσύνην μου,
Καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με,
(Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν
ἀνήγαγές με).
22. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου
ὁ Θεός,
Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
23. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν
ψάλω σοι,
Καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω·
24. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν
ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύ-
νην σου,
Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. ΟΑ΄. LXXI.

Εἰς Σαλωμών.
Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασι-
λεῖ δὸς,
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ
βασιλέως·
2. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.
3. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ
(σου) καὶ οἱ βουνοί.
4. Ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ
λαοῦ,
÷ Καὶ" σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων,
Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.
5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ.
Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν.
6. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον,
÷ Καὶ" ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ
τὴν γῆν.
7. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δι-
καιοσύνη
Καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναι-
ρεθῇ ἡ σελήνη.
8. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως
θαλάσσης,
Καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης.
9. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες,
Καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
10. Βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα
προσοίσουσι,
Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα
προσάξουσι·
11. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ
βασιλεῖς,
Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
12. Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου,
Καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός·
13. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος,
Καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει·
14. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
Καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον
αὐτοῦ.
15. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ
ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας·
Καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ δια-
παντὸς,
Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.
16. Ἔσαι στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων
τῶν ὀρέων,
Ὑπε-

Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ·
Καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.
17. Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ÷ εὐλογημένον˝ εἰς τοὺς αἰῶνας,
Πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ ÷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς˝,
Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.
18. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
Ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,
19. Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ
Εἰς τὸν αἰῶνα (καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος)·
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο.
Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ, τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜ. ΟΒ΄. LXXII.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.
2. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες·
Παρ᾽ ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.
3. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις,
Εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν·
4. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν,
Καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν·
5. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ,
Καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.
6. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία·
Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν,
7. Ἐξελεύσεται ÷ ὡς˝ ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· Ἐξελεύσεται
Διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.
8. Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ.
Ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·
9. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
10. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα·
Καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς,
11. Καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός;
Καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;
12. Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες
Εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου.
13. ÷ Καὶ εἶπα˝· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου,
Καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου·
14. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.
15. Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως·
Ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.
16. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι·
Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,
17. Ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ·
Συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
18. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς.
Κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
19. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν;

Ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
20. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου,
Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐ-
τῶν ἐξουδενώσεις.
21. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νε- ηὐφράνθη
φροί μου ἠλλοιώθησαν·
22. Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων,
Κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί.
23. Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ,
Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου·
24. Ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με,
Καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
25. Τί ÷ γὰρ˙ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ
οὐρανῷ;
Καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
26. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου·
Ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ με-
ρίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ
σοῦ, ἀπολοῦνται·
Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύον-
τα ἀπὸ σοῦ.
28. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ
ἀγαθόν ἐστι,
Τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου,
Τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάντα τὰ ἀπαγγέλματα πάσας τὰς αἰνέσεις
σου,
÷ Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς
Σιών˙.

ΨΑΛΜ. ΟΓ΄. LXXIII.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
Ἱνατί ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος;
Ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβα-
τα νομῆς σου;
2. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτή-
σω ἀπ᾽ ἀρχῆς·
Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου,
Ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν
αὐτῷ.
3. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερ-
ηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος,
Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ τοῖς
ἁγίῳ (σου). ἁγίοις
4. ÷ Καὶ˙ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές
σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
5. ÷ καὶ οὐκ˙ ἔγνωσαν,
Ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. εἴσοδον
÷ Ὡς˙ ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέ-
κοψαν 6. τὰς θύρας αὐτῆς ἐπι-
τοαυτό·
Ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρ-
ραξαν ÷ αὐτήν˙.
7. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
Εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα
τοῦ ὀνόματός σου.
8. Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγέ-
νεια αὐτῶν ἐπιτοαυτό·
(Δεῦτε) κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορ- καταπαύσωμεν
τὰς * τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. *κυρίου
9. Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν·
Οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ
γνώσεται ἔτι.
10. Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός;
Παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου
εἰς τέλος;
11. Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου
Καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου
σου εἰς τέλος;
12. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος·
Εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
13. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου
τὴν θάλασσαν·

(Σὺ)

(Σὺ) συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος·
συνέτριψας 14. Σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος,
Ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.
15. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους·
Ἠθάμ ※ Σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάν.
16. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ·
ἥλιον καὶ Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
σελήνην. 17. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς·
ἐποίησας * Θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.
18. Μνήσθητι ταύτης (τῆς κτίσεώς σου)·
Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον,
Καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.
19. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι·
Τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
20. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην ÷ σου·
Ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
21. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος (καὶ) κατῃσχυμμένος·
Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
22. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου·
Μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου, ÷ τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
ἱκετῶν 23. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἐχθρῶν σου·
ἀναβαίη Ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντὸς (πρὸς σέ).

ΨΑΛΜ. ΟΔ'. LXXIV.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

2. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, Ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
Διηγήσομαι (πάντα) τὰ θαυμάσιά σου.
3. Ὅταν λάβω καιρὸν,
Ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
4. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν,
Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Διάψαλμα.
5. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε· παρανομεῖν
Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας,
6. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν,
÷ Μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν·
7. Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων.
8. Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι·
Τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
9. Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος,
Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου ÷ εἰς τοῦτο·
Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη,
Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
10. Ἐγὼ δὲ ἀπαγγελῶ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀγαλλιάσομαι
Ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
11. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω,
÷ Καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜ. ΟΕ'. LXXV.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ ÷ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

2. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός·
Ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

3. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ,
Καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·
4. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων,
Ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.
Διάψαλμα.
5. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων
αἰωνίων.
6. Ἐταράχθησαν ÷ πάντες" οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ·
Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν
Πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
7. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακώβ,
Ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.
8. Σὺ φοβερὸς εἶ,
τῆς ὀργῆς — Καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι, ἀπὸ τότε ἡ
ὀργή σου,
9. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν,
Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν·
10. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν,
τῇ καρδίᾳ — Τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς.
Διάψαλμα.
11. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι·
÷ Καὶ" ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.
12. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν·
Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα
πνεύματα — 13. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεῦμα
ἀρχόντων,
Φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Oς'. LXXVI.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
2. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
(Καὶ) τῇ φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἡ φωνή
προσέσχε μοι.
3. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα·
Ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἠπατήθην.
Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου·
4. Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην.
Ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ
πνεῦμά μου. Διάψαλμα.
5. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί — πάντες οἱ ἐχθροὶ
μου·
Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.
6. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας,
÷ Καὶ" ἔτη αἰώνια 7. ἐμνήσθην;
÷ καὶ" ἐμελέτησα·
Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου·
8. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος;
Καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
9. Ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος αὐτοῦ;
⨯ συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς — καὶ γενεᾶς
γενεάν;
10. Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός;
Ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ ÷ αὐτοῦ" τοὺς
οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ. Διάψαλμα.
11. Καὶ εἶπα, ÷ νῦν" ἠρξάμην·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.
12. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου·
Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασίων σου,
13. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.
14. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·
Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ÷ ἡμῶν";
15 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
Ἐγνώ-

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν
σȣ.
16. Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί ÷ σȣ"
τὸν λαόν σȣ,
Τὸς υἱὸς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Διά-
ψαλμα.
17. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς,
Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν·
Καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, 18. πλῆ-
θος ἤχȣς ὑδάτων·
Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ
βέλη σȣ διαπορεύονται.
19. Φωνὴ τῆς βροντῆς σȣ ἐν τῷ τροχῷ,
Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σȣ τῇ οἰκȣμένῃ·
Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.
20. Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σȣ,
Καὶ αἱ τρίβοι σȣ ἐν ὕδασι πολλοῖς,
Καὶ τὰ ἴχνη σȣ ȣ̓ γνωσθήσονται.
21. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σȣ
Ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜ. ΟΖʹ. LXXVII.

ΣΥνέσεως τῷ Ἀσάφ.
Προσέχετε λαός μȣ τὸν νόμον μȣ,
Κλίνατε τὸ ȣ̓̃ς ὑμῶν εἰς τὰ ῥή-
ματα τȣ̃ στόματός μȣ·
2. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μȣ,
Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς·
3. Ὅσα ἠκȣ́σαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά,
Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν·
4. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν
εἰς γενεὰν ἑτέραν,
Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίȣ,
Καὶ τὰς δυναστείας αὐτȣ̃, καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτȣ̃ ἃ ἐποίησε.
5. Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ,
Καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ·
Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ὃν
Τȣ̃ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· αὐτὸν
6. Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ
τεχθησόμενοι,
÷ Καὶ" ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελȣ̃-
σιν (αὐτὰ) τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
7. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπί-
δα αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων
τȣ̃ Θεȣ̃,
Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτȣ̃ ἐκζητήσωσιν·
8. Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν,
Γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνȣσα,
Γενεὰ ἥτις ȣ̓ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἐν τῇ
αὐτῆς, καρδίᾳ
Καὶ ȣ̓κ ἐπιστώθη μετὰ τȣ̃ Θεȣ̃ τὸ
πνεῦμα αὐτῆς.
9. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλον-
τες τόξον,
Ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμȣ·
10. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τȣ̃ Θεȣ̃,
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἤθελον πο-
ρεύεσθαι.
11. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτȣ̃,
Καὶ τῶν θαυμασίων αὐτȣ̃ ὧν ἔδειξεν
αὐτοῖς·
12. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν (ἃ)
ἐποίησε θαυμάσια,
Ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
13. Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν
αὐτȣ́ς·
Ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.
14. Καὶ ὡδήγησεν αὐτȣ̀ς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας,
Καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ
πυρός.
15. Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ,
Καὶ ἐπότισεν αὐτȣ̀ς ὡς ἐν ἀβύσσῳ
πολλῇ·

16. Καὶ

16. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας,
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
17. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ,
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ·
18. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
19. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαν·
Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20. Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν·
Μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι;
Ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21. Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο,
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ,
Καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
22. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ,
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν,
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·
24. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
25. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος·
Ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26. Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα·
27. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας,
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά·
28. Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
Κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
29. Καὶ ἔφαγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς·
30. Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.
Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
31. Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς,
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι,
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ※ ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
33. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
34. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν,
Καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν·
35. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι,
Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.
36. Καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἠγάπησαν
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ·
37. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
38. Αὐτὸς δὲ ÷ ἐστιν" οἰκτίρμων,
÷ Καὶ" ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
÷ αὐτῶν", καὶ οὐ διαφθερεῖ,

Καὶ

Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυ-
μὸν αὐτοῦ,
Καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν
αὐτοῦ·
39. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι,
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
40. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ,
Παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
41. Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν
Θεὸν,
Καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
42. Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
Ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
÷ χειρὸς" θλίβοντος·
43. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα
αὐτοῦ,
Καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
44. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς πο-
ταμοὺς αὐτῶν
Καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως
μὴ πίωσιν.
45. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν,
καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς·
46. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν
αὐτῶν,
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
47. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπε-
λον αὐτῶν,
Καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ
πάχνῃ.
ἐν χαλάζῃ 48. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη
αὐτῶν,
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.
49. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυ-
μοῦ αὐτοῦ,
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν,

Ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ·
Οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυ-
χῶν αὐτῶν,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συν-
έκλεισε·
51. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν
÷ γῇ" Αἰγύπτῳ,
Ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώ-
μασι Χάμ.
52. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν
αὐτοῦ,
Καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἤγαγεν
ἐρήμῳ.
53. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ
οὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε
θάλασσα.
54. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὅριον ἁγιάσ- ὄρος
ματος αὐτοῦ,
Ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
55. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
ἔθνη,
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ
κληροδοσίας,
Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμα-
σιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
56. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν
τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλά-
ξαντο·
57. Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν,
καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεστράφησαν ὡς τόξον στρεβλόν. εἰς
58. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βου-
νοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζή-
λωσαν αὐτόν.

16. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας,
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
17. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ,
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ·
18. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
19. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαν Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20. Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν·
Μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι;
Ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21. Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο,
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ,
Καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
22. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ,
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν,
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·
24. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
25. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος·
Ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26. Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα·
27. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας,
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά·
28. Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
Κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
29. Καὶ ἔφαγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς·
30. Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.
Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
31. Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς,
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι,
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ⨯ ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
33. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
34. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν,
Καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν·
35. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι,
Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.
36. Καὶ ἐπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἠγάπησαν
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ·
37. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
38. Αὐτὸς δὲ ÷ ἐστιν˙ οἰκτίρμων,
÷ Καὶ˙ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις ÷ αὐτῶν˙, καὶ οὐ διαφθερεῖ,

Καὶ

Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
Καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ·
39. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι,
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
40. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
41. Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν,
Καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
42. Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
Ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ ÷ χειρὸς" θλίβοντος·
43. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ,
Καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
44. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν
Καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.
45. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς·
46. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
47. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν,
Καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.
48. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, ἐν χαλάζῃ
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.
49. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ,
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν,
Ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ·
Οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε·
51. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν ÷ γῇ" Αἰγύπτῳ,
Ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.
52. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. ἤγαγεν
53. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.
54. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὅριον ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος
Ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
55. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη,
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας,
Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
56. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο·
57. Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεστράφησαν ὡς τόξον στρεβλόν. εἰς
58. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

59. Ἤκȣσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε,
Καὶ ἐξȣδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ·
60. Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ,
Σκήνωμα ÷ αὐτȣ̃, ȣ̃" κατεσκήνωσεν
ἐν ἀνθρώποις·
61. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν
τὴν ἰχὺν αὐτῶν,
Καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα
ἐχθρȣ̃.
62. Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν
λαὸν αὐτȣ̃,
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτȣ̃ ὑπερεῖδε·
63. Τȣ̀ς νεανίσκȣς αὐτῶν κατέφαγε πῦρ,
ἐπένθη- Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν ȣ̓κ ἐπενθήθησαν·
σαν 64. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον,
Καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν ȣ̓ κλαυθήσονται.
65. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος,
Ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνȣ·
66. Καὶ ἐπάταξε τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃ εἰς
τὰ ὀπίσω,
Ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς·
67. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ,
Καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ ȣ̓κ ἐξελέξατο·
68. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰȣ́δα,
Τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.
69. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ
ἁγίασμα αὐτȣ̃·
Ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα.
70. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃,
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων
τῶν προβάτων·
71. Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν
αὐτὸν,
Ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃,
Καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτȣ̃·
72. Καὶ ἐποίμανεν αὐτȣ̀ς ἐν τῇ ἀκακίᾳ
τῆς καρδίας αὐτȣ̃,
Καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτȣ̃ τῇ συνέσει
ὡδήγησεν αὐτȣ́ς.

ΨΑΛΜ. ΟΗ'. LXXVIII.

Ψ Αλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν
κληρονομίαν σȣ,
Ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σȣ,
Ἔθεντο Ἰερȣσαλὴμ εἰς ὀπωροφυ-
λάκιον.
2. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δȣ́λων σȣ
βρώματα τοῖς πετεινοῖς τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃,
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σȣ τοῖς θη-
ρίοις τῆς γῆς·
3. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύ-
κλῳ Ἰερȣσαλὴμ,
Καὶ ȣ̓κ ἦν ὁ θάπτων.
4. Ἐγενήθημεν (εἰς) ὄνειδος τοῖς γείτο-
σιν ἡμῶν,
Μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύ-
κλῳ ἡμῶν.
5. Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος;
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σȣ;
6. Ἔκχεον τὴν ὀργήν σȣ ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ
ἐπεγνωκότα σε,
Καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σȣ ȣ̓κ
ἐπεκαλέσαντο·
7. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν
τόπον αὐτȣ̃ ἠρήμωσαν.
8. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·
Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σȣ,
Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
9. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν
Ἕνεκα τῆς δόξης τȣ̃ ὀνόματός σȣ,
÷ Κύριε", καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς,
Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν
ἕνεκα τȣ̃ ὀνόματός σȣ·

10. Μή-

10. Μήποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ποῦ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

11. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ ςεναγμὸς τῶν πεπεδημένων·

Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου

Περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

12. Καὶ ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν

Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.

γὰρ 13. Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου

Ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα·

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου

ΨΑΛΜ. ΟΘ΄. LXXIX.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς (ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου).

2. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες,

πρόβατα Ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ·

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι,

3. Ἐναντίον Ἐφραῒμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ·

Ἐξέγειρον τὴν δυναςείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

4. Ὁ Θεὸς ἐπίςρεψον ἡμᾶς,

Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

5. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;

6. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·

Καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ·

7. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,

Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

8. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίςρεψον ἡμᾶς,

Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. Διάψαλμα.

9. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας·

Ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·

10. Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς,

Καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς,

καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. ἐπλήσθη

11. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, ἡ γῆ

Καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ·

12. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης,

Καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς. ποταμῶν

13. Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς,

Καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν,

14. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ,

Καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

15. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίςρεψον δή,

(Καὶ) ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε,

Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην·

16. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου,

Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Psalm. LXXIX. v. 12. ποταμῶν) ποταμοῦ. v. 14. ὗς) σῦς. v. 15. (Καὶ) deest.

17. Ἐμπεπυρισμένη ※ πυρὶ˙ καὶ ἀνεσκαμμένη·
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.
18. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου,
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ,
19. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ·
Ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
20. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς,
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜ. Π΄. LXXX.

ἀλλοιωθησομένων — Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν (ψαλμὸς) τῷ * Ἀσάφ.
* Δαυίδ. — 2. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν,
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον,
Ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
4. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι,
ἡμέρας — Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν.
5. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστί,
Καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
αὐτὸν — 6. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτό,
Ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.
αὐτῶν — 7. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ·
Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

8. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω ÷ με˙, καὶ ἐῤῥυσάμην σε·
Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος·
Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.
Διάψαλμα.
9. Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρουμαί σοι
Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσῃς μου·
10. Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος,
Οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ.
11. Ἐγὼ ÷ γάρ εἰμι˙ Κύριος ὁ Θεός σου,
Ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.
12. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου,
Καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·
13. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν,
Πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
14. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου,
Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου ÷ εἰ˙ ἐπορεύθη,
15. Ἐν τῷ μηδενὶ ÷ ἂν˙ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα,
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου·
16. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ,
Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
17. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ,
Καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Pſalm. LXXX. v. 1. τῶν ἀλλοιωθησομένων) τῶν ληνῶν. ibid. τῷ Δαυίδ) τῷ Ἀσάφ. v. 4. ἡμέρας ἑορτῆς ἡμῶν) ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. v. 7. νῶτον αὐτῶν) νῶτον αὐτοῦ. v. 8. à fine Rom. adjicit Διάψαλμα. v. 9. λαός μου --- ἐὰν) λαός μου καὶ λαλήσω σοι, ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ἐάν.

ΨΑΛΜ. ΠΑ΄. LXXXI.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν.
Ἐν μέσῳ ÷ δὲ˙ Θεοὺς διακρινεῖ.
2. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν,
Καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα.
3. Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ.
Ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·
4. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν,
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε (αὐτούς).
5. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται·
Σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6. Ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες·
7. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε,
Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν·
Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις (αὐτοὺς) ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜ. ΠΒ΄. LXXXII.

Ωδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.
2. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;
Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός·
3. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν,
Καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.
4. Ἐπὶ τὸν λαόν σου (Κύριε) κατεπανουργεύσαντο γνώμην,
Καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·
5. Εἶπαν· δεῦτε καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους,
Καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
6. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
Κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.
7. Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται,
Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ,
8. Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ,
(Καὶ) ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον·
9. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ᾽ αὐτῶν,
Ἐγενήθησαν ÷ εἰς˙ ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Διάψαλμα.
10. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ,
Ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κισσῶν·
11. Ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ,
Ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.
12. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ,
Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·
13. Οἵτινες εἶπαν· κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.
14. Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν,
Ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
15. Ὡσεὶ πῦρ ÷ ὃ˙ διαφλέξει δρυμὸν,
Ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη·
16. Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου,
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.
17. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας·
Καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε. πρόσωπον

Psalm. LXXXI. v. 3. Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ) κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν. v. 4. (αὐτοὺς) deest. v. 8. (αὐτοὺς) abest. Psalm. LXXXII. v. 4. (Κύριε) deest. v. 9. à fine addit *Rom.* Διάψαλμα. v. 10. Σισάρᾳ, Ὡς Ἰαβεὶν) σεισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶν. ibid. Κισσῶν) κεισῶν. v. 13. τὸ ἁγιαστήριον) τὸ θυσιαστήριον. v. 17. τὸ πρόσωπόν σου) τὸ ὄνομά σου.

18. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˝,
Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν·
19. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος,
Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΠΓ´. LXXXIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.
2. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.
3. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου·
Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.
4. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ÷ ἑαυτῷ˝ οἰκίαν,
Καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς·
Τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων,
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.
5. Μακάριοι (πάντες) οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου·
Εἰς τοὺς αἰῶνας ÷ τῶν αἰώνων˝ αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.
6. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ÷ ἐστιν˝ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ Κύριε·
Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο
7. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τόπον ὃν ἔθετο·
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.
8. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν·
Ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.
9. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.
10. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς,
Καὶ ἐπίβλεψον ÷ ἐπὶ˝ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα ÷ μία˝ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας·
Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον
Ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν·
12. Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ÷ ἀγαπᾷ˝ Κύριος ὁ Θεὸς,
Χάριν καὶ δόξαν δώσει·
Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.
13. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. ΠΔ´. LXXXIV.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός,
2. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου,
Ἐπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.
3. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου,
Ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διάψαλμα.
4. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου,
Ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
5. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν,
Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
6. Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ÷ Ἢ˝ τοὺς αἰῶνας

Psalm. LXXXIII. v. 5. (πάντες) abest. ibid. à fine adjicit Rom. Διάψαλμα. v. 6. ἀντιλ.) ἡ ἀντίληψις. v. 7. εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 9. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 11. παραῤῥιπτεῖσθαι) παραῤῥιπτεῖσθαι. ibid. Θεοῦ μου) μου abest. ibid. οἰκεῖν ἐν σκ.) οἰκεῖν με ἐπὶ σκην. v. 12. τοὺς πορευομένους) τοῖς πορευομένοις. Psalm. LXXXIV. v. 2. Ἐπέστρεψας) ἀπέστρεψας. v. 6. εἰς τοὺς αἰῶνας) εἰς τὸν αἰῶνα.

÷ Ἢ" διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
7. ÷ Ὁ Θεὸς", σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς,
Καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
8. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὸ σωτήριόν σου (Κύριε) δῴης ἡμῖν.
9. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ÷ ἐν ἐμοὶ" Κύριος ὁ Θεός·
Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.
10. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ,
Τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
11. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,
Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·
12. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε,
Καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
13. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα,
Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
14. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται,
Καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΠΕ'. LXXXV.

Τῷ Δαυίδ.
Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, ÷ καὶ" ἐπάκουσόν μου·
Ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
2. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι·
Σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
3. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου·
Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.
5. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής,
Καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
6. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου,
Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
7. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.
8. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε,
Καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι,
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε,
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου·
10. Ὅτι μέγας εἶ σὺ,
Καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ ÷ εἶ" ὁ Θεὸς μόνος.
11. Ὁδήγησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου,
Καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
12. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
13. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ,
Καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.
14. Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ,

Καὶ

v. 8. (Κύριε) abest. v. 12. δικαιοσύνη) καὶ δικαιοσύνη. v. 14. ἐνώπιον) ἐναντίον. Psalm. LXXXV. v. 1. τῷ Δαυίδ.) προσευχὴ τῷ Δαυίδ. ibid. ἐπάκουσον) εἰσάκουσον. v. 2. ὁ Θεός μου) μου deest. v. 7. ἐπήκουσας) εἰσήκουσας. v. 10. ὁ Θεὸς μόνος) addit ὁ μέγας. v. 11. τῇ ὁδῷ) ἐν τῇ ὁδῷ. ibid. τῇ ἀληθείᾳ) ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου,
Καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
15. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀ-
ληθινός.
16. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με·
Δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου,
Καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
17. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν·
Καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰ-
σχυνθήτωσαν,
Ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ πα-
ρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜ. Πϛ'. LXXXVI.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς·
Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι
τοῖς ἁγίοις·
2. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν,
Ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνάματα Ἰακώβ.
3. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ. Διάψαλμα.
4. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος
τοῖς γινώσκουσί με·
(Καὶ) ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος,
÷ καὶ ˙ λαὸς Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγε-
νήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ 5. Μὴ τῇ Σιὼν ἐρεῖ· ἄνθρωπος καὶ ἄν-
θρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ;
Καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕ-
ψιστος.
6. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν
καὶ ἀρχόντων,
Τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.
Διάψαλμα.
7. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοι-
κία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ. ΠΖ'. LXXXVII.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς τὸ
τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ ἀπο-
κριθῆναι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Αἰθὰμ
Ἐσδραίτῃ. Ἰσραη-
2. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, λίτῃ
Ἡμέρας ἐκέκραξα, ÷ καὶ ˙ ἐν νυκτὶ κεκράξο-
ἐναντίον σου· μαι
3. Εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου,
Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
(Κύριε).
4. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου,
Καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
5. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόν-
των εἰς λάκκον·
Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
6. ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι,
Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώ-
σθησαν.
7. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
Ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
8. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου,
Καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐ-
πήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.
9. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ·
Ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

10. Οἱ

Pfalm. LXXXVI. v. 6. á fine Rom. addit Διάψαλμα. Pfalm. LXXXVII. v. 1. Αἰθὰμ) Αἰμὰν. v. 2. κεκράξομαι) ἐκέκραξα. v. 3. Εἰσελθάτω) εἰσελθέτω. v. 5. ὡσεὶ) ὡς. ibid. τραυματίαι) addit ἐῤῥιμμένοι.

10. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν,
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
11. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
Ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
12. Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
13. Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
14. Καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα,
Καὶ τοπρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
15. Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου;
Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
16. Πτωχός ÷ εἰμι" ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός ÷ μου"·
Ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
17. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου,
÷ Καὶ" οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·
18. Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν,
Περιέσχον με ἅμα.
19. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
÷ Καὶ" τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. ΠΗ΄. LXXXVIII.

Συνέσεως Αἰθὰν τῷ Ἐζραΐτῃ. Ἰσραηλίτῃ
2. Τὰ ἐλέη * Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι· * σου Κύριε
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
3. Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται·
÷ Ἐν" τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου ⁜ ἐν αὐτοῖς.
4. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου,
Ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου·
5. Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου,
Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Διάψαλμα.
6. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε,
Καὶ ÷ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
7. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;
Ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;
8. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων,
Μέγας καὶ φοβερὸς (ἐστιν) ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
9. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι;
Δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
10. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης·
Τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνῃς.

v. 10. ἐκέκραξα) καὶ ἐκέκραξα. v. 14. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 15. τὴν ψυχήν μου) τὴν προσευχήν μου. v. 19. καὶ πλησίον) non habet. Psalm. LXXXVIII. v. 1. Αἰθὰν) Αἰθάμ. v. 5. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 6. Καὶ γὰρ τὴν) Καὶ τήν. v. 7. Ὁμοιωθήσεται) καὶ τίς ὁμοιωθήσεται. v. 8. (ἐστιν) deest. v. 10. καταπραΰνῃς) καταπραΰνεις.

11. Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον·
Ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σε διεσκόρπισας τὺς ἐχθρές σε.
12. Σοί εἰσιν οἱ ἐρανοὶ, καὶ σή ἐςιν ἡ γῆ·
Τὴν οἰκυμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
13. Τὸν Βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας·
Ἑρμονιειμ Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται.
14. Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναςείας·
Κραταιωθήτω ἡ χείρ σε, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σε.
15. Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἑτοιμασία τῦ θρόνυ σε·
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπυ σε.
16. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῦ προσώπυ σε πορεύσονται·
17. ÷ Καὶ˙ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ὑψωθήσονται.
18. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σὺ,
Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σε ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.
19. Ὅτι τῦ Κυρίυ ἡ ἀντίληψις ※ ἡμῶν,
Καὶ τῦ ἁγίυ Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.
υἱοῖς 20. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς ἁγίοις σε,
Καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν,
Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τῦ λαῦ ÷ μυ˙·
21. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δῦλόν μυ,
Ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μυ ἔχρισα αὐτόν.
22. Ἡ ÷ γὰρ˙ χείρ μυ συναντιλήψεται αὐτῷ,
Καὶ ὁ βραχίων μυ κατισχύσει αὐτόν·
23. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ,
Καὶ υἱὸς ἀνομίας ὑ κακώσει αὐτόν· προσθήσει τῦ κακῶσαι
24. Καὶ συγκόψω τὺς ἐχθρὺς * αὐτῦ ἀπὸ προσώπυ αὐτῦ,
Καὶ τὺς μισῦντας αὐτὸν τροπώσομαι. * μυ
25. Καὶ ἡ ἀλήθειά μυ καὶ τὸ ἔλεός μυ μετ᾽ αὐτῦ,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μυ ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτῦ·
26. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτῦ,
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτῦ.
27. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· πατήρ μυ εἶ σὺ,
Ὁ Θεός μυ καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μυ·
28. Καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν,
Ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
29. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μυ,
Καὶ ἡ διαθήκη μυ πιςὴ αὐτῷ·
30. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τῦ αἰῶνος˙ τὸ σπέρμα αὐτῦ,
Καὶ τὸν θρόνον αὐτῦ ὡς τὰς ἡμέρας τῦ ἐρανῦ.
31. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῦ τὸν νόμον μυ,
Καὶ ἐν τοῖς κρίμασί μυ μὴ πορευθῶσιν·
32. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μυ βεβηλώσωσι, Βεβηλώσυσιν
Καὶ

v. 11. ἐν τῷ βραχίονι) καὶ ἐν τῷ βρ. v. 13. καὶ τὴν θάλασσαν) καὶ θάλασσαν. ibid. Ἑρμονιειμ) ἑρμὼν ἐν. v. 18. Ὅτι καύχημα) ὅτι τὸ καύχημα. ibid. εἶ σὺ) transposita. v. 21. Ἐν ἐλαίῳ) ἐν ἐλέει. ibid. ἁγίῳ μου) μου deest. v. 24. τὺς ἐχθροὺς μου ἀπὸ προσώπυ αὐτῦ) ἀπὸ προσώπυ αὐτῦ τὺς ἐχθρὺς αὐτῦ. v. 27. Ὁ Θεός μυ) Θεός μου. v. 28. Καὶ ἐγὼ) κἀγὼ. v. 32. βεβηλώσωσιν) βεβηλώσωσι.

Καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν·
33. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν,
Καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν·
34. Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ᾽ αὐτοῦ,
Οὐδ᾽ οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου·
35. Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου,
Καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
36. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι·
37. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ,
Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου,
38. ÷ Καὶ˙ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα.
39. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου·
40. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου,
Ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.
41. Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ,
Ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν·
42. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν,
Ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.
43. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν,
Εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
44. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ,
Καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.
45. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ. αὐτὸν
Τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέῤῥαξας·
46. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ·
Κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Διάψαλμα.
47. Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος; ἀποστρέ-
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; φεις
48. Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις·
Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας ※ πάντας˙ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;
49. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον;
Ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; Διάψαλμα.
50. Ποῦ εἰσιν τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε,
Ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
51. Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου,
Οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ˙ μου πολλῶν ἐθνῶν·
52. Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε,
Οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.
53. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

v. 23. τὰς ἀδικίας) τὰς ἁμαρτίας. v. 34. οὐδ᾽ οὐ μὴ) οὐδὲ μή. v. 42. Διήρπαζον) διήρπασαν. ibid. παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν) διοδεύοντες ὁδόν. v. 43. τῶν θλιβόντων αὐτὸν) τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. v. 46. τοῦ χρόνου) τοῦ θρόνου. v. 47. ἀποστρέψεις) ἀποστρέψῃ. v. 48. μου ἡ ὑπόστασις) ἡ ὑπόστασίς μου. v. 50. Ποῦ εἰσιν) ποῦ ἐστιν.

ΨΑΛΜ. ΠΘʹ. LXXXIX.

Προσευχὴ τοῦ Μωσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
Κύριε καταφυγὴ ※ σὺ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
2. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην,
Καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ ὁ Θεός.
3. ÷ Μὴ ˙ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν,
Καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
4. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου (Κύριε)
Ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
5. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται·
Τοπρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,
6. Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι·
Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
7. Ὅτι ἐξελείπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου,
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
8. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου·
Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
9. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλειπον,
÷ Καὶ ˙ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελείπομεν·
Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.
10. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη,
Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη,
Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·
Ὅτι ἐπῆλθε πραότης (ἐφ' ἡμᾶς),
καὶ παιδευθησόμεθα.
11. Τίς γιγνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου;
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι;
12. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν (μοι),
Καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. πεπεδημένους
13. Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε;
Καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
14. Ἐνεπλήσθημεν τοπρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
Καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν·
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν,
15. Ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
Ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.
16. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
Καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·
17. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς,
※ Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον˙.

ΨΑΛΜ. Ϟʹ. XC.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ˙, ÷
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου,
Ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ ÷ τοῦ οὐρανοῦ˙ αὐλισθήσεται,

2. Ἐρεῖ

Psalm. LXXXIX. v. 1. τῷ Μωσῆ) τοῦ μωυσῆ. v. 2. καὶ ἕως τοῦ) καὶ abest. v. 3. οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων) υἱοὶ ἀνθρώπων. v. 4. (Κύριε) abest. v. 9. ὡσεὶ) ὡς. v. 10. πραότης) πραΰτης. v. 11. φόβου σου τὸν θυμόν σου) φόβου τοῦ θυμοῦ σου. v. 12. (μοι) deest. ibid. πεπεδημένους) πεπαιδευμένους. v. 14. ἡμῶν εὐφράνθημεν) ἡμῶν εὐφρανθείημεν. v. 17. Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον) hæc verba desiderantur in Cod. Rom.

2. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου ÷ εἶ" καὶ καταφυγή μου,
Ὁ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.
με 3. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν,
Καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
4. ※ Ἐν" τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι,
Καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς·
Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
5. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας·
6. Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει,
Ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
7. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς,
Καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·
8. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις,
Καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψη.
9. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου·
Τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
10. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ,
Καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.
11. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ,
Τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·
12. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
13. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ,
÷ Καὶ" καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
14. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
Σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου·
15. Κεκράξεται ÷ πρὸς" μὲ, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ·
Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, (καὶ) ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν·
16. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν,
Καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. ϟΑ'. XCI.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
2. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·
3. Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,
4. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.
5. Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου,
÷ Καὶ" ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
6. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε·
Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.
7. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται,
Καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.
8. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον,
Καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,

Pſalm. XC. v. 3. ῥύσεταί με) ῥύσεταί σε. v. 8. ὄψῃ) ὄψει. v. 13. Ἐπὶ ἀσπίδα) ἐπ' ἀσπίδα. v. 15. Κεκράξεται) ἐπικαλέσεται. ibid. ἐπακούσομαι) εἰσακούσομαι. v. 16. Μακρότητα) μακρότητι.
Pſalm. XCI. v. 8. ἁμαρτωλοὺς) τοὺς ἁμαρτωλοὺς

Ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τ8 αἰῶνος˝.
9. Σὺ δὲ ὕψιςος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.
10. ※ Ὅτι ἰδ8 οἱ ἐχθροί σ8 Κύριε˝, ὅτι ἰδ8 οἱ ἐχθροί σ8 ἀπολ8νται,
Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
11. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μ8,
Καὶ τὸ γῆράς μ8 ἐν ἐλαίῳ πίονι·
12. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μ8 ἐν τοῖς ἐχθροῖς μ8,
÷ Καὶ˝ ἐν τοῖς ἐπανιςανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκ8σεται τὸ 8ς μ8.
13. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει·
Ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
14. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρί8
Ἐν ταῖς αὐλαῖς τ8 Θε8 ἡμῶν ἐξανθήσ8σιν·
15. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθ8ντες ἔσονται· 16. τ8 ἀναγγεῖλαι,
ἡμῶν Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός μ8,
Καὶ 8κ ἔςιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ϟβ'. XCII.

÷ ΕΙς τὴν ἡμέραν τ8 σαββάτ8, ὅτε
÷ ἐκατῴκισαι ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ
÷ Δαυίδ˝.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο·
Καὶ γὰρ ἐςερέωσε τὴν οἰκ8μένην, ἥτις 8 σαλευθήσεται.
2. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σ8 ἀπὸ τότε·
Ἀπὸ τ8 αἰῶνος σὺ εἶ.
3. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε,
Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·
※ Ἀρ8σιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν˝,
4. Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
Θαυμαςοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης·
Θαυμαςὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.
5. Τὰ μαρτύριά σ8 ἐπιςώθησαν σφόδρα·
Τῷ οἴκῳ σ8 πρέπει ἁγίασμα Κύριε
Εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϟγ'. XCIII.

ΨΑλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, τετράδι ÷
σαββάτ8˝. ÷
Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος,
Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.
2. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν,
Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
3. Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε,
Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;
4. Φθέγξονται ÷ καὶ˝ λαλήσ8σιν ἀδικίαν,
※ Λαλήσ8σι˝ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;
5. Τὸν λαόν σ8 Κύριε ἐταπείνωσαν,
Καὶ τὴν κληρονομίαν σ8 ἐκάκωσαν·

6. Χήραν

v. 10. Ὅτι ἰδ8 οἱ ἐχθροί σ8 Κύριε) hæc verba in *Rom.* desiderantur, in Hexaplis sub asterisco posita. v. 11. ἐν ἐλαίῳ) ἐν ἐλέῳ. v. 12. ἐπανιςανομένοις) ἐπανιςαμένοις. v. 13. Ὡσεὶ κέδρος) ὡς ἡ κέδρος. v. 15. Ἔτι) τότε. v. 16. εὐθὺς Κ. ὁ Θ. ἡμῶν) εὐθὴς Κύριος ὁ Θεός μου. Psalm. XCII. v. 1. τ8 σαββάτ8) τοῦ προσαββάτου. ibid. ἐκατῴκισαι) κατῴκισται. v. 3. Ἀρ8σιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν) hæc verba desunt in *Cod. Rom.* Psalm. XCIII. v. 1. ᾠδῆς) abest. ibid. stich. 3. Θεὸς) ὁ Θεός.

6. Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν,
Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7. Καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται Κύριος·
Οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8. Σύνετε (δὴ) ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ.
Καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε;

9. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει;
Ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10. Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει,
Ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11. Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε,
Καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·

13. Τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν,
Ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει·

15. Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν,
Καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ÷ Διάψαλμα.

πονηρευομένοις 16. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους;
÷ Ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

17. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι,
Παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18. Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πούς μου,
τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι·

19. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Αἱ παρακλήσεις σου ηὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

20. Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, συνπροσέστω
Ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου,
Καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν,
Καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου·

23. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς (Κύριος κατὰ) τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτούς· ※ ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϞΔʹ. XCIV.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. ÷
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
Ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν·

2. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,
÷ Καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. πᾶσαν

4. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν γῆν.
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν·

5. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν,

Καὶ

V. 12. ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδ.) ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἂν σὺ παιδ. V. 15. ἐπιστρέψει) ἐπιστρέψῃ. V. 16. πονηρευομένοις) πονηρευομένους. V. 19. Κατὰ τὸ πλῆθος) Κύριε κατὰ τὸ πλ. ibid. ηὔφραναν) ἠγάπησαν. V. 20. συνπροσέστω) συμπροσέσται. ibid. πρόσταγμα) προστάγματι. V. 23. (Κύριος κατὰ) desunt. ibid. Καὶ κατὰ τὴν) κατὰ deest. Psalm. XCIV. v. 3. ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν) ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. V. 4. εἰσιν.) ἐστιν.

Καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν (αὐτῷ),
÷ Καὶ" κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·

7. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ
Καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

8. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ,
Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·

9. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν,
Ἐδοκίμασάν ⁘ με", καὶ ἴδον τὰ ἔργα μου.

10. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ,
Καὶ εἶπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ,
Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου·

11. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου,
* ἤ * Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜ. ϞΕʹ. XCV.

÷ ÷ ὨΔὴ τῷ Δαυὶδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν".
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν,
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

2. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ,
Ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4. Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.

5. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια·
Ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ·
Ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·

8. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·

10. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ÷ ὅτι" Κύριος ἐβασίλευσε·
Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12. Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Τότε

v. 7. τῆς χειρὸς) χειρός. v. 8. τοῦ πειρασμοῦ) τοῦ πικρασμοῦ. v. 9. ἐπείρασαν) addit με. ibid. Ἐδοκίμασάν με, καὶ ἴδον) ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον. v. 10. Καὶ εἶπον) καὶ εἶπα. ibid. Αὐτοὶ δὲ οὐκ) καὶ αὐτοὶ οὐκ. v. 11. ἤ) εἰ. Psalm. XCV. v. 1. *Rom.* Psalmi Inscript. ita refert: Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμηται μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. v. 10. ὅτι Κύριος) ὁ κύριος.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύ-
λα τοῦ δρυμοῦ.
13. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται,
Ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟϛʹ. XCVI.

÷ Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθί-
÷ σταται".
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλ-
λιάσθω ἡ γῆ·
Εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.
2. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ·
Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα κατόρθωσις τοῦ
θρόνου αὐτοῦ.
3. Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται,
Καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
4. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκου-
μένῃ,
Εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
5. Τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ※ ἀπὸ
※ προσώπου Κυρίου".
Ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.
6. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ·
Καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ.
7. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦν-
τες τοῖς γλυπτοῖς,
Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
÷ αὐτῶν"·
Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγ-
γελοι ÷ αὐτοῦ".
8. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιὼν,
Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς
Ἰουδαίας,
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε·
9. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν,
Σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας
τοὺς Θεούς·
10. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε
πονηρόν· πονηρά
Φυλάσσει ÷ Κύριος" τὰς ψυχὰς τῶν
ὁσίων αὐτοῦ,
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.
11. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ,
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. εὐφροσύ-
νην
12. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁ-
γιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟζʹ. XCVII.

Ψαλμὸς ÷ τῷ Δαυίδ".
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν,
Ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν (ὁ Κύ-
ριος).
Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ,
Καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
2. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ.
3 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ (τῷ Ἰακὼβ)
Καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ
Ἰσραήλ·
Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

v. 13. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου) πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου. Psalm. XCVI. v. 5. ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς) transposita. v. 7. οἱ ἄγγελοι) ἄγγελοι. v. 9. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος) ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὕψιστος. v. 10. πονηρά) πονηρόν. ibid. ἁμαρτωλοῦ) ἁμαρτωλῶν. v. 11. εὐφροσύνην) εὐφροσύνη.

4. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

5. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ⋇ ἐν κιθάρᾳ˚,
Ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,

Φωνῆς 6. Ἐν σάλπιγξιν ÷ ἐλαταῖς˚ καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

7. Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
Ἡ οἰκουμένη καὶ (πάντες) οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

8. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτό·
Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται 9. ἀπὸ προσώπου Κυρίου, (ὅτι ἔρχεται,)
Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜ. ϞΗʹ. XCVIII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ˚.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·

Χερουβεὶν Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας,
Καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ·
÷ Ὅτι˚ φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

4. Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ·
Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας,
Κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

5. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ÷ Ὅτι˚ ἅγιόν ἐστι.

6. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ,
Καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν.

7. Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
(Ὅτι) ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
Καὶ τὸ πρόσταγμα (αὐτοῦ), * ὃ ἔδωκεν τὰ προστάγμα- αὐτοῖς.

8. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· τα * ἃ
Ὁ Θεὸς ÷ σὺ˚ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς,
Καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ ÷ πάντα˚ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ·
Ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϞΘʹ. XCIX.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

2. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ,
Εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

3. Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς (ἡμῶν)·
Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς·
Ἡμεῖς

Pſalm. XCVII. v. 4. τῷ Κυρίῳ) τῷ Θεῷ. v. 6. Φωνῆς) Φωνῇ. ibid. Κυρίου) Κυρίῳ. v. 7. (πάντες) deeſt. ibid. ἐν αὐτῇ) αὐτήν. v. 9. ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται) hæc verba non habet Edit. Rom. Pſalm. XCVIII. v. 1. Χερουβεὶν) Χερουβίμ. v. 5. Ὅτι ἅγιόν ἐστι.) ὅτι ἅγιός ἐστι. v. 6. εἰσήκουσεν αὐτῶν) εἰσήκουεν. v. 7. (ὅτι) deeſt. ibid. (αὐτοῦ) non habet. v. 8. Ὁ Θεὸς σὺ) σὺ deficit. Pſalm. XCIX. v. 3. (ἡμῶν) abeſt.

Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτȢ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτȢ.

4. Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτȢ ἐν ἐξομολογήσει,

Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτȢ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτȢ.

5. Ὅτι χρηστὸς Κύριος, (ὅτι) εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȢ,

Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτȢ.

ΨΑΛΜ. Ρ'. C.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε·

2. Ψαλῶ ÷ καὶ ˝ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός μέ;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μȢ ἐν μέσῳ τȢ οἴκȢ μȢ.

3. Οὐ ÷ προ˝ εθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μȢ πρᾶγμα παράνομον·

Ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·

4. Ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμȢ τȢ πονηρȢ ȢκἐγίνωσκονΣ.

5. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τȢ πλησίον αὐτȢ, τȢτον ἐξεδίωκον·

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ

ΤȢτῳ Ȣ συνήσθιον.

6. Οἱ ὀφθαλμοί μȢ ἐπὶ τȢς πιστȢς τῆς γῆς,

ΤȢ συγκαθῆσθαι (αὐτȢς) μετ' ἐμȢ·

Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, Ȣτός μοι ἐλειτȢργει.

7. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μȢ ποιῶν ὑπερηφανίαν·

Λαλῶν ἄδικα Ȣ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μȢ.

8. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τȢς ἁμαρτωλȢς τῆς γῆς,

ΤȢ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως ΚυρίȢ πάντας τȢς ἐργαζομένȢς τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛΜ. ΡΑ'. CI.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἔναντι ΚυρίȢ ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτȢ.

2. Κύριε εἰσάκȢσον τῆς προσευχῆς μȢ,

Καὶ ἡ κραυγή μȢ πρὸς σὲ ἐλθάτω.

3. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σȢ ἀπ' ἐμȢ·

Ἐν ÷ ᾗ ἂν˝ ἡμέρᾳ θλίβομαι, κλῖνον πρός μὲ τὸ Ȣς σȢ·

Ἐν ÷ ᾗ ἂν˝ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί ÷ σε˝, ταχὺ εἰσάκȢσόν μȢ.

4. Ὅτι ἐξέλειπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μȢ,

Καὶ τὰ ὀστᾶ μȢ ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

5. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μȢ,

Ὅτι ἐπελαθόμην τȢ φαγεῖν τὸν ἄρτον μȢ.

6. Ἀπὸ φωνῆς τȢ στεναγμȢ μȢ ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μȢ τῇ σαρκί μȢ.

 7. Ὡμοιώ-

v. 3. Ἡμεῖς δὲ λαὸς) λαός. ibid. νομῆς) τῆς νομῆς. v. 4. Εἰς τὰς αὐλὰς) εἰς deest. v. 5. (ὅτι) non habet. Pſalm. C. v. 1. τῷ Δαυίδ.) Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ibid. Ἔλεον) ἔλεος. v. 7. ἐνώπιον) ἐναντίον. v. 8. την ἀνομίαν) τὴν ἀδικίαν. Pſalm. CI. v. 1. ἔναντι) ἐναντίον. v. 2. ἐλθάτω) ἐλθέτω. v. 3. ἐπικαλέσομαι) ἐπικαλέσωμαι.

7. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ,
Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ·

8. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς ϛρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.

9. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου,
÷ Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

10. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον,
Καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,

11. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου·
Ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.

12. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν,
Καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

13. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖς,
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14. Σὺ ἀναϛὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών·
Ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν,
※ ὅτι ἥκει καιρός.

15. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς·
Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

σου Κύριε 16. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου,
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου·

17. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών,
Καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

18. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν,
Καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

19. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν,
Καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον·

20. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ,
Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

21. Τοῦ ἀκοῦσαι τὸν ϛεναγμὸν τῶν πεπεδημένων,
Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων·

22. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου,
Καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ,

23. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπιτοαυτό,
Καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. βασιλεῖς

24. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ·
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι·

25. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου·
Ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

26. Κατ' ἀρχὰς ÷ σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
Καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου ÷ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

27. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς·
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς, ἑλίξεις
καὶ ἀλλαγήσονται.

28. Σὺ δὲ ÷ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

29. Υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜ.

V. 8. ἐγενόμην ὡς) ἐγενήθην ὡσεί. V. 12. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. V. 16. βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν) βασιλεῖς τήν. V. 21. τὸν ϛεναγμὸν) τοῦ ϛεναγμοῦ. V. 23. ἐπισυναχθῆναι) συναχθῆναι. V. 26. σὺ Κύριε τὴν γῆν) transposita. V. 29. Υἱοὶ) οἱ υἱοί.

ΨΑΛΜ. ΡΒ'. CII.

Τῷ Δαυίδ.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον,
Καὶ πάντα τὰ ἐντός μȣ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτȣ̃·
2. Εὐλόγει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον,
Καὶ μὴ ἐπιλανθάνȣ πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτȣ̃·
3. Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σȣ,
Τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσȣς σȣ·
4. Τὸν λυτρȣ́μενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σȣ.
Τὸν στεφανȣ̃ντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
5. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σȣ·
Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετȣ̃ ἡ νεότης σȣ.
6. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος.
Καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικȣμένοις.
7. Ἐγνώρισε τὰς ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃ τῷ Μωυσῇ,
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτȣ̃·
8. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος (καὶ ἀληθινός).
9. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
10. Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,
Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
11. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ ἀπὸ τῆς γῆς,
Ἐκραταίωσε (Κύριος) τὸ ἔλεος αὐτȣ̃ ἐπὶ τȣ̀ς φοβȣμένȣς αὐτόν·
12. Καθόσον ἀπέχȣσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
Ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13. Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱȣ̀ς,
Ὠκτείρησε Κύριος τȣ̀ς φοβȣμένȣς αὐτόν.
14. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
Ἐμνήσθη ὅτι χȣ̃ς ἐσμεν.
15. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτȣ̃,
Ὡσεὶ ἄνθος τȣ̃ ἀγρȣ̃ ȣ̔́τως ἐξανθήσει·
16. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ȣ̓χ ὑπάρξει,
Καὶ ȣ̓κ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτȣ̃.
17. Τὸ δὲ ἔλεος τȣ̃ Κυρίȣ ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος
Καὶ ἕως τȣ̃ αἰῶνος ἐπὶ τȣ̀ς φοβȣμένȣς αὐτόν·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτȣ̃ ἐπὶ υἱȣ̀ς υἱῶν,
18. Τοῖς φυλάσσȣσι τὴν διαθήκην αὐτȣ̃,
Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτȣ̃ τȣ̃ ποιῆσαι αὐτάς.
19. Κύριος ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτȣ̃,
Καὶ ἡ βασιλεία αὐτȣ̃ πάντων δεσπόζει.
20. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτȣ̃,
Δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιȣ̃ντες τὸν λόγον αὐτȣ̃,
Τȣ̃ ἀκȣ̃σαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτȣ̃.
21. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτȣ̃,

Pſalm. CII. v. 2. τὰς ἀνταποδόσεις) τὰς αἰνέσεις. v. 8. (καὶ ἀληθινός.) deſunt. v. 14. Ἐμνήσθη) μνήσθητι. v. 20. οἱ ἄγγελοι) ἄγγελοι.

Λειτουργοὶ αὐτοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
22. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας αὐτοῦ·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΓʹ. CIII.

ΤΟῦ Δαυίδ˝.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
μεγαλοπρέπειαν Ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,
2. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν.
3. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,
Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
4. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
÷ Καὶ˝ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλέγα.
Φλέγα
5. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς·
κινηθήσεται Οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
Ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
7. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται,
Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν·
8. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, ÷ καὶ˝ καταβαίνουσι πεδία,
Εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·
9. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται,
Οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
Ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ÷ ὕδατα˝.
11. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
Προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
12. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει·
Ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
13. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ·
Ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
14. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι,
Καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
15. Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου,
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ·
Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
16. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου,
Αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν· ἐφύτευσας
17. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,
Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν. ἀρωδιοῦ
18. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
Πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
19. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς·
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
20. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ·
Ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ·
21. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι,
Καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.
22. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν,
Καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται·

23. Ἐξε-

v. 21. τὸ θέλημα) τὰ θελήματα. v. 22. τῆς δεσποτίας) τῆς δυναστείας. Psalm. CIII. v. 1. Τοῦ Δαυίδ.) Τῷ Δαυίδ. ibid. μεγαλοπρέπειαν) εὐπρέπειαν. v. 4. πυρὸς φλέγα) πῦρ φλέγον. v. 5. κινηθήσεται) κλιθήσεται v. 16. Χορτασθήσονται) χορτασθήσεται. ibid. ἐφύτευσας) ἐφύτευσεν. v. 17. ἐρωδιοῦ) ἐρωδιῶ. v. 18. τοῖς λαγωοῖς) τοῖς χοιρογρυλλίοις. v. 21. τοῦ ἁρπάσαι) ἁρπάσαι. v. 22. συνήχθησαν, Καὶ εἰς τὰς μάνδρας) συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις.

23. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ
Καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
24. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε·
Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
κτίσεώς Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτήσεώς σου.
25. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ⁜ χερσίν·
Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς,
Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
διαπορεύονται 26. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύσονται,
Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
27. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
Δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς καιρόν·
28. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν·
Ἀνοίξαντος (δὲ) σου τὴν χεῖρα,
÷ τὰ σύμπαντα˟ πλησθήσονται
πιότητος χρηστότητος.
29. Ἀποστρέψαντος δὲ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι,
Καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν·
30. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,
Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
τοὺς αἰῶνας 31. Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα·
Εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
32. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ÷ ποιῶν αὐτὴν˟ τρέμειν·
Ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
33. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
34. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου,
Ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
35. Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς
Καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΔʹ. CIV.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ÷ καὶ˟ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.
2. Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ·
Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
3. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.
4. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε·
Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
5. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε,
Τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ·
6. Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ,
Υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
7. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
8. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ,
Λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·
9. Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ,
Καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ· τῷ ὅρκῳ

10. Καὶ

V. 27. αὐτῶν εἰς καιρόν.) αὐτοῖς εὔκαιρον. V. 28. πιότητος) χρηστότητος. V. 31. εἰς τοὺς αἰῶνας) εἰς τὸν αἰῶνα. Psalm. CIV. v. 9. τῷ ὅρκῳ) τοῦ ὅρκου.

αὐτὴν 10. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσ-
ταγμα,
Καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
11. Λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν,
Σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν·
12. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς,
Ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.
13. Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος,
÷ Καὶ" ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·
14. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι
αὐτοὺς,
Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
15. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου,
Καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονη-
ρεύεσθε.
16. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·
Πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.
17. Ἐξαπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄν-
θρωπον,
Εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.
18. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας
αὐτοῦ,
Σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
19. Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ,
Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20. Ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν
αὐτόν·
Ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
21. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
Καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ·
22. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ
ὡς ἑαυτὸν,
Καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.
23. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ ÷ εἰς" Αἴ-
γυπτον,
Καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ·
24. Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα,
Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχ-
θροὺς αὐτοῦ.
25. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μι- αὐτοῦ
σῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
26. Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. ἑαυτῷ
27. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν ση-
μείων αὐτοῦ
Καὶ τῶν τεράτων (αὐτοῦ) ἐν γῇ Χάμ·
28. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασε,
Καὶ οὐ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. ὅτι
29. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς
αἷμα,
Καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους
Ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων
αὐτῶν·
31. Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια,
÷ Καὶ" σκνίφες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις
αὐτῶν.
32. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν,
Πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
33. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν
Καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν,
Καὶ συνέτριψε (πᾶν) ξύλον ὁρίου
αὐτῶν.
34. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος,
οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός·
35. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν,
※ Καὶ κατέφαγε" ÷ πάντα" τὸν
καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36. Καὶ

V. 15. ἅπτεσθε) ἅψησθε. V. 17. Ἐξαπέστειλεν) ἀπέστειλεν. V. 19. Κυρίου) τοῦ Κυρίου. V. 25. Μετέστρεψε) καὶ μετέστρεψε. ibid. καρδίαν αὐτοῦ) καρδίαν αὐτῶν. V. 26. ἑαυτῷ) αὐτόν. V. 27. (αὐτοῦ) abest. V. 28. ὅτι παρεπ.) καὶ παρεπίκραναν. V. 31. σκνίφες) σκνίπες. V. 35. χόρτον) τὸν χόρτον. ibid. πάντα τὸν καρπὸν) πάντα deest.

36. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
Ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν·
37. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ,
Καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν.
38. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
Ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
39. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην ÷ αὐτοῖς ˙,
Καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι ÷ αὐτοῖς ˙ τὴν νύκτα.
40. Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα,
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς·
41. Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα,
Ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
42. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ,
÷ Τοῦ ˙ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
43. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει,
÷ Καὶ ˙ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
44. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν,
Καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν·
45. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ἐκζητή-σουσιν Καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΕ΄. CV.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου;
Ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;
3. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν,
Καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου,
Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
5. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου,
Τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου,
Τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
6. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
Ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν·
7. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου,
Οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου·
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ※ ἐν θαλάσσῃ, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
8. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ·
9. Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ,
Καὶ ἐξηράνθη,
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσοις ὡς ἐν ἀβύσσῳ ἐρήμῳ.
10. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος,
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

v. 36. ἐν τῇ γῇ) ἐκ τῆς γῆς. v. 37. ἀσθενῶν) ὁ ἀσθενῶν. v. 43. ἐκλεκτοὺς) addit αὐτοῦ. v. 44. κατεκληρονόμησαν) ἐκληρονόμησαν. v. 45. ἐκζητήσωσιν.) ἐκζητήσουσιν. Psalm. CV. v. 7. Οὐκ ἐμνήσθησαν) καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν. v. 10. μισοῦντος) μισούντων.

11. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτὲς·
Εἷς ἐξ αὐτῶν ἐχ ὑπελείφθη.
12. Καὶ ἐπίςευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτȣ̃,
ᾔνεσαν Καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτȣ̃.
13. Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτȣ̃·
Οὐχ ὑπέμειναν τὴν βȣλὴν αὐτȣ̃·
14. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
15. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν,
ἐξαπό-ςειλεν Καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς * τὴν ψυχὴν αὐτῶν.
* τὰς ψυχὰς 16. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ,
Τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίȣ·
17. Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν,
Καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών·
18. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν,
Φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλὲς.
19. ÷ Καὶ" ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ,
Καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ·
αὐτȣ̃ 20. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν
Ἐν ὁμοιώματι μόσχȣ ἔσθοντος χόρτον.
21. Ἐπελάθοντο Θεȣ̃ τȣ̃ σώζοντος αὐτοὺς,
Τȣ̃ ποιήσαντος μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ,
22. Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ,
Φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
23. Καὶ εἶπε τȣ̃ ἐξολεθρεῦσαι αὐτοὺς,
Εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτȣ̃
Ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτȣ̃,
Τȣ̃ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτȣ̃,
Τȣ̃ μὴ ἐξολεθρεῦσαι ÷ αὐτούς".
24. Καὶ ἐξȣδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν,
Οὐκ ἐπίςευσαν τῷ λόγῳ αὐτȣ̃·
25. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν,
Οὐκ εἰσήκȣσαν τῆς φωνῆς Κυρίȣ.
26. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτȣ̃ ἐπ' αὐτοὺς,
Τȣ̃ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
27. Καὶ τȣ̃ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
28. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ,
Καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
29. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν,
Καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.
30. Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο,
Καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις·
31. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τȣ̃ αἰῶνος.
32. Καὶ παρώργισαν ÷ αὐτὸν" ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας,
Καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτές·
33. Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτȣ̃,
Καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτȣ̃.
34. Οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς,
35. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
36. Καὶ ἐδȣλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37. Καὶ

v. 11. ἐχ) οὐκ, ita & 13. versu. v. 12. ἐν τοῖς) τοῖς. v. 15. ἐξαπέστειλεν πλ. εἰς τὰς ψυχὰς) καὶ ἐξαπέστειλε πλ. εἰς τὴν ψυχήν. v. 16. τὸν Μωσῆν) μωυσῆν. ibid. Τὸν Ἀαρὼν) καὶ ἀαρών. v. 18. Φλὸξ) καὶ φλόξ. v. 20. δόξαν αὐτοῦ) δόξαν αὐτῶν. v. 21. Θεοῦ τȣ̃) τȣ̃ Θεοῦ τοῦ. ibid. μεγαλεῖα) μεγάλα. v. 22. Θαυμάσια) θαυμαστά. ibid. Φοβερὰ) καὶ φοβερά. v. 23. τὸν θυμὸν αὐτοῦ) ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ. ibid. à fine αὐτὰς) deest. v. 24. Οὐκ) καὶ οὐκ.

37. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
Καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις·
38. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον,
Αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ⁜ αὐτῶν,
῏Ων ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.
Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν,
39. Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
40. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
41. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἐθνῶν,
Καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
42. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,
Καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
43. Πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς·
Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν ÷ αὐτὸν ˮ ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν,
Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
44. Καὶ ἴδε (Κύριος) ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·
45. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ,
Καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ·
46. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς
Ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.
47. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,
Τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
48. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο, ÷ γένοιτο ˮ.

ΨΑΛΜ. Ρϛ'. CVI.

Αλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
Οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ·
3. Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοὺς,
Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βοῤῥᾶ, καὶ θαλάσσης.
4. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ἀνύδρῳ,
Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·
5. Πεινῶντες καὶ διψῶντες,
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλειπεν.
6. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
÷ Καὶ ˮ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς·
7. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν,
Τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
8. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

 9. Ὅτι

⁜ 38. αἵμασιν αὐτῶν) αἵμασι. [v. 39. Cod. Rom. integrum hoc supplementum habet. v. 46. αἰχμαλωτισάντων) αἰχμαλωτευσάντων. Psalm. CVI. v. 3. ἐκ τῶν χωρῶν) καὶ ἐκ τῶν χωρῶν.

9. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν,
Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
10. Καθημένες ÷ ἐν˚ σκότει καὶ σκιᾷ θανάτε,
[Πεπεδημένες ÷ ἐν˚ πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
11. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τε Θεε,
Καὶ τὴν βελὴν τε ὑψίςε παρώξυναν.
12. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν,
(Καὶ) ἠσθένησαν, καὶ ἐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
13. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·
14. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότες καὶ σκιᾶς θανάτε,
Καὶ τὲς δεσμὲς αὐτῶν διέῤῥηξεν.
15. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτε,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
16. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς,
Καὶ μοχλοὺς σιδηρὲς συνέθλασεν.
17. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδε ἀνομίας αὐτῶν·
Διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας˚ αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.
18. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
Καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τε θανάτε.
19. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
÷ Καὶ˚ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτές·
20. Ἀπέςειλε τὸν λόγον αὐτε, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς,
Καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
21. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτε,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
22. Καὶ θυσάτωσαν (αὐτῷ) θυσίαν αἰνέσεως,
Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτε ἐν ἀγαλλιάσει.
23. Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις,
Οἱ ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·
24. Αὐτοὶ ἴδον τὰ ἔργα Κυρίε,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτε ἐν τῷ βυθῷ.
25. Εἶπε, καὶ ἔςη πνεῦμα καταιγίδος,
Καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς·
26. Ἀναβαίνεσιν ÷ ἕως˚ τῶν ἐρανῶν,
Καὶ καταβαίνεσιν ÷ ἕως˚ τῶν ἀβύσσων·
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·
27. Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων,
Καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.
28. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτές·
29. ÷ Καὶ˚ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔςη εἰς αὔραν,
Καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.
30. Καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν,
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν, αὐτε

31. Ἐξο-

v. 9. Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν) καὶ πεινῶσαν. v. 12. (Καὶ) deest. v. 23. εἰς τὴν θάλ.) εἰς θάλασσαν. ibid. Οἱ ποιῶντες) ποιῶντες. v. 30. θελήματος αὐτε) θελ. αὐτῶν.

31. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
32. Καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ,
καθέδραις Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
33. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον,
Καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν,
34. Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην,
Ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
35. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων,
Καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων·
36. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας,
πόλεις Καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας·
37. Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας,
Καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.
38. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.
39. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν
Ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·
40. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας (αὐτῶν),
Καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.
41. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας,
Καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.
42. Ὄψονται εὐθεῖς, καὶ εὐφρανθήσονται·
Καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει στόμα αὐτῆς.
43. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα;
Καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ΡΖʹ. CVII.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ. ψαλμὸς
2. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς,
÷ ἑτοίμη ἡ καρδία μου"·
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
3. Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
4. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε,
Καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·
5. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
6. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς,
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
7. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
8. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ὑψωθήσομαι ÷ καὶ" διαμεριῶ Σίκιμα,
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
9. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς,
Καὶ Ἐφραῒμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεύς μου.
10. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
11. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;
(Ἢ) τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
12. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

v. 32. καθέδραις) καθέδρᾳ. v. 42. στόμα) τὸ στόμα. v. 43. συνήσουσι) συνήσει. Psalm. CVII. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.) Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

13. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

14. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ΡΗ'. CVIII.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς·

2. Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη,
Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ·

3. Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,
Καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

4. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν ※ με" ἐνδιέβαλλόν με,
Ἐγὼ δὲ προσηυχόμην·

5. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
Καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

6. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν,
Καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·

7. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος,
Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

8. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι,
÷ Καὶ" τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος·

9. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ,
Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα·

10. Σαλευόμενοι μετανάστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν,
Ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

11. (Καὶ) ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ·
※ Καὶ" διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.

12. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ,
Μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ·

13. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρευσιν,
Ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

14. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου,
Καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη·

15. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντὸς
Καὶ ἐξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. αὐτοῦ.

16. Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος,
Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν
Καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

17. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

18. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον,
Καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ,
Καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ·

19. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται,
Καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

20. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, Κυρίῳ

Καὶ

v. 14. τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.) τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. Pfalm. CVIII. v. 11. (Καὶ) deeft. v. 13. ἐξαλειφθήτω) ἐξαλειφθείη. v. 15. αὐτοῦ.) αὐτῶν. v. 16. τοῦ ποιῆσαι) ποιῆσαι. v. 20. παρὰ Κυρίῳ) παρὰ Κυρίου.

Καὶ τῶν λαλέντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μȣ.

21. Καὶ σὺ Κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμȣ̃ (ἔλεος) ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός σȣ,

Ὅτι χρηςὸν τὸ ἔλεός σȣ·

Ῥῦσαί με, 22. ὅτι πλωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ,

Καὶ ἡ καρδία μȣ τετάρακλαι ἐντός μȣ.

23. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν, ἀνταναιρέθην ἀντανηρέθην·

Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

24. Τὰ γόνατά μȣ ἠσθένησαν ἀπὸ νηςείας,

Καὶ ἡ σάρξ μȣ ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25. ※ Καὶ" ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς·

Ἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26. Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μȣ,

(Καὶ) σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σȣ·

27. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σȣ αὕτη,

÷ Καὶ" σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28. Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις·

Οἱ ἐπανιςανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν,

Ὁ δὲ δȣ̃λός σȣ εὐφρανθήσεται.

29. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές μȣ ἐντροπὴν,

Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.

30. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ ςόματί μȣ,

Καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·

31. Ὅτι παρέςη ἐκ δεξιῶν πένητος,

Τȣ̃ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μȣ.

ΨΑΛΜ. ΡΘ′. CIX.

Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μȣ· κάθȣ ἐκ δεξιῶν μȣ,

Ἕως ἂν θῶ τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς σȣ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σȣ.

2. Ῥάβδον δυνάμεώς σȣ ἐξαποςελεῖ Κύριος ἐκ Σιών·

(Καὶ) κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σȣ.

3. Μετὰ σȣ̃ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σȣ,

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων (σȣ)·

Ἐκ γαςρὸς πρὸ ἑωσφόρȣ ἐγέννησά σε.

4. Ὤμοσε Κύριος, καὶ ȣ̓ μεταμεληθήσεται·

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,

Κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5. Κύριος ἐκ δεξιῶν σȣ συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτȣ̃ βασιλεῖς·

6. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πλώματα,

Συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7. Ἐκ χειμάῤῥȣ ἐν ὁδῷ πίεται (ὕδωρ)·

Διὰ τȣ̃το ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜ. ΡΙ′. CX.

Ἀλληλȣ̈ΐα.

Ἐξομολογήσομαί ÷ σοι" Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μȣ",

Ἐν βȣλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. 2.

Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίȣ,

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτȣ̃·

3. Ἐξο-

v. 21. (ἔλεος) abest. v. 23. ἀνταναιρέθην) ἀντανηρέθην. v. 25. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 28. ἐπανιςανόμενοι) ἐπανιςάμενοι. Psalm. CIX. v. 1. Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.) transposita. v. 2. ἐξαποςελεῖ) add τ σοι. ibid. (Καὶ) abest. v. 3. (σȣ) deest. v. 7. (ὕδωρ) non habet.

3. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος″.
4. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.
5. Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
6. Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
7. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις.
Πισαὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8. Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
Πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
9. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ·
Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
10. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,
Σύνεσις (δὲ) ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτόν·
αὐτήν
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος″.

ΨΑΛΜ. ΡΙΑ'. CXI.

Ἀλληλούϊα.
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
2. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται·
3. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος″.
4. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος (Κύριος ὁ Θεός).
5. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν·
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.
6. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.
7. Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·
Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον·
8. Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ,
Ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
9. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν·
Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος″·
Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
10. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται,
Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται·
Ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. ΡΙΒ'. CXII.

Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε παῖδες τὸν Κύριον,
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.
2. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
3. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυσμῶν
Αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4. Ὑψη-

Psalm. CXI. v. 4. (Κύριος ὁ Θεός.) non habet. v. 8. οὐ μὴ) οὐ. v. 10. ἁμαρτωλῶν) ἁμαρτωλοῦ.
Psalm. CXII. v. 1. τὸν Κύριον) κύριον. v. 3. (καὶ) abest.

4. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος·
Ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
Ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, 6. ÷ καὶ"
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.
7. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν,
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα·
8. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων,
Μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.
9. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ,
Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜ. ΡΙΓ'. CXIII.

Ἀλληλούϊα.
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
Οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
2. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ,
Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.
3. Ἡ θάλασσα ἴδε καὶ ἔφυγεν,
Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·
4. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ,
÷ Καὶ" οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
5. Τί ※ σοι" ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες,
÷ Καὶ σοὶ" Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς
τὰ ὀπίσω;
6. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ,
÷ Καὶ" οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;
7. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ,
Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ·
8. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὑδάτων,
÷ Καὶ" τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς
ὑδάτων.
9. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν,
Ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
10. Μή ÷ ποτε" εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ
ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
11. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ (καὶ
ἐν τῇ γῇ)·
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
12. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ
χρυσίον,
Ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
13. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται·
14. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται,
Ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·
15. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι·
Πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν·
Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
16. Ὅμοιοι αὐτῶν γένοιντο οἱ ποιοῦντες
αὐτὰ,
÷ Καὶ" πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ'
αὐτοῖς.
17. ÷ Οἶκος" Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τῶν ἐστιν.
18. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τῶν ἐστιν.
19. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ
Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
τῶν ἐστι.
20. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν
÷ ἡμᾶς"·
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών·
21. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον,
Τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Pſalm. CXIII. v. 5, Καὶ σοὶ) καὶ σύ. v. 16. ὅμοιοι αὐτῶν) ὅμοιοι αὐτοῖς. v, 19. φοβούμενοι Κύριον) φοβούμενοι τὸν Κύριον.

22. Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς,
※ Ἐφ' ὑμᾶς˙, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν·

23. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ,
Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

τῷ ἐρανῷ 24. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ·
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

25. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί ÷ σε˙ Κύριε,
Οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου·

26. Ἀλλ' ἡμεῖς ÷ οἱ ζῶντες˙ εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΙΔ΄. CXIV.

Ἀλληλούϊα.
Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,

2. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί·
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου,
Καὶ κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με,
Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον·

4. Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην·
Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος,
Καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος·
Ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

ψυχήν 7. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
Ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ με·

8. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου,
Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,
Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

ΨΑΛΜ. ΡΙΕ΄. CXV.

÷ Ἀλληλούϊα˙.
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα·
Ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

2. Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

3. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

4. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,
Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι·

5. ※ Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ※

6. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
Ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. αὐτῶν

7. Ὦ Κύριε ※ ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, ÷ καὶ˙ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου·
Διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

8. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,
※ Καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι˙·

9. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω
Ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

10. Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου,
Ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. ※ Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ.

v. 24. τῷ οὐρανῷ) τοῦ οὐρανοῦ: v. 26. εὐλογήσωμεν) εὐλογήσομεν. Psalm. CXIV. v. 7. ψυχήν μου, ψυχή μου. ibid. εὐηργέτησέ με) εὐηργέτησέ σε. v. 8. ἐξείλατο) ἐξείλετο. Psalm. CXV. v. 2. Ἐγὼ εἶπα) ἐγὼ δὲ εἶπα. v. 5. Integrum supplementum exhibet *Editio Rom.* v. 6. ὁσίων αὐτῶν) ὁσίων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΙϛ'. CXVI.

÷ Αλληλέϊα".
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
(Καὶ) ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί·
2. Ὅτι ἐκραταιώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτȣ̃,
Καὶ ἡ ἀλήθεια τȣ̃ Κυρίȣ ÷ μένει" εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΡΙΖ'. CXVII.

Αλληλέϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
2. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ· ÷ ὅτι ἀγαθὸς",
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
3. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών· (ὅτι ἀγαθὸς),
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
4. Εἰπάτωσαν δὴ (πάντες) οἱ φοβȣ́μενοι τὸν Κύριον·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
5. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,
Καὶ ἐπήκȣσέ μȣ εἰς πλατυσμὸν ※ Κύριος.
6. Κύριος ἐμοὶ ÷ βοηθὸς", (καὶ) ȣ̓ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος·
7. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ ἐγὼ ἐπόψομαι τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς μȣ.
8. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον,
Ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον·
9. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον,
Ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας.
10. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίȣ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτȣ́ς·
11. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με,
÷ Καὶ" ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίȣ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτȣ́ς·
12. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι (κηρίον),
÷ Καὶ" ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις·
÷ Καὶ" ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίȣ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτȣ́ς.
13. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τȣ̃ πεσεῖν,
Καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μȣ·
14. Ἰσχύς μȣ καὶ ὕμνησίς μȣ ὁ Κύριος,
Καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας
Ἐν σκηναῖς δικαίων·
※ Δεξιὰ Κυρίȣ ἐποίησε δύναμιν",
16. Δεξιὰ Κυρίȣ ὕψωσέ ÷ με",
Δεξιὰ Κυρίȣ ἐποίησε δύναμιν.
17. Οὐκ ἀποθανȣ̃μαι, ἀλλὰ ζήσομαι,
Καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίȣ·
18. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος,
Καὶ τῷ θανάτῳ ȣ̓ παρέδωκέ με.
19. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης·
Εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
20. Αὕτη ἡ πύλη τȣ̃ Κυρίȣ· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκȣσάς μȣ, καὶ ἐγένȣ μοι εἰς σωτηρίαν.

Pfalm. CXVI. v. 1. Καὶ ἐπαινεσάτωσαν) ἐπαινέσατε. v. 2. ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτȣ̃) transposita.
Pfalm. CXVII. v. 4. Κύριον· Ὅτι εἰς τὸν) κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τόν. v. 7. καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 9. ἐπ' ἄρχοντας) ἐπ' ἄρχασι. v. 12. ὡσεὶ) ὡς. v. 17. ἐκδιηγήσομαι) διηγήσομαι.

22. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
÷ Οὗτος˚ ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
23. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο ※ αὕτη˚,
Καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
25. Ὦ Κύριε σῶσον δή·
Ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.
26. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.
27. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
Ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
28. Θεός μου ÷ εἶ˚ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι·
Θεός μου ÷ εἶ σὺ˚, καὶ ὑψώσω σε·
÷ Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου,
÷ Καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν˚.
29. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΙΗ'. CXVIII.

÷ Ἀλληλούϊα˚.
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ,
Οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου·
2. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ,
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν·
3. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
4. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάσσεσθαι σφόδρα.
5. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου,
Τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου·
6. Τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ,
Ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
7. Ἐξομολογήσομαί σοι (Κύριε) ἐν εὐθύτητι καρδίας,
Ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
8. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω·
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
9. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;
Ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου.
10. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
Μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
11. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
12. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
13. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου·
14. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην,
Ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
15. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω,
Καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου·
16. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω·
Οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
17. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου·
Ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
18. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω
Τὰ θαυμάσιά (σου) ἐκ τοῦ νόμου σου.
19. Πά-

v. 24. Αὕτη ἡμέρα) αὕτη ἡ ἡμέρα. Psalm. CXVIII. v. 1. οἱ ἄμωμοι) ἄμωμοι. v. 4. φυλάσσεσθαι) τοῦ φυλάξασθαι. v. 6. ἐπαισχυνθῶ) αἰσχυνθῶ. v. 7. (Κύριε) abest. v. 9. φυλάσσεσθαι) φυλάξασθαι. v. 18. (σου) deest.

19. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ·
Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
20. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
Τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
21. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις·
Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
22. Περίελε ἀπ᾽ ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
Ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
23. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, ÷ καὶ˙ κατ᾽ ἐμοῦ κατελάλουν,
Ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου·
24. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ,
÷ Καὶ˙ ἡ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου.
25. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου·
Ζῆσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
σου 26. Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου·
Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου·
27. Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με,
Καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
Ἐνύσταξεν 28. Ἔσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας·
Βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
29. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
30. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην·
Τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
31. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε,
μή με καταισχύνῃς.
32. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
33. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου,
Καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός·
34. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου,
Καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου˙.
35. Ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
Ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα·
Ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
38. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
39. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα·
Ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
40. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
41. Καὶ ἔλθοι ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε,
Τὸ σωτήριόν σου κατὰ λόγιόν σου·
42. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον,
Ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.
43. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα,

v. 24. ἡ συμβουλία) αἱ συμβουλίαι. v. 25. τὸ λόγιόν σου) τὸν λόγον σου. v. 26. ὁδούς σου) ὁδούς μου. v. 30. Τὰ κρίματα) καὶ τὰ κρίματα. v. 35. ἐν τρίβῳ) ἐν τῇ τρίβῳ. v. 41. κατὰ λόγιόν σου) κατὰ τὸν λόγον σου. v. 42. ὀνειδίζουσί με) ὀνειδίζουσί μοι. ibid. ἐπὶ τοὺς λόγους σου) ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐφήλπισα·
44. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα·
46. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην·
47. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα (σφόδρα)·
48. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα,
Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

49. Μνήσθητι τὸν λόγον ÷ σου" τῷ δούλῳ σου, ᾧ ἐφήλπισάς με.
50. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου,
Ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
51. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα·
Ἀπὸ ÷ δὲ" τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
52. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
53. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
54. Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε,
Καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
57. Μερίς μου εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου"·
Ἐλέησόν με κατὰ λόγιόν σου.
59. Διελογισάμην (κατὰ) τὰς ὁδούς μου, σου
Καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
60. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην,
Τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι·
÷ Καὶ" τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογήσασθαί σοι
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63. Μέτοχος ἐγώ ÷ εἰμι" πάντων τῶν φοβουμένων σε,
Καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
64. Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· Κυρίου
Τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
65. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου·
66. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με,
Ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
67. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
Διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου (ἐγὼ) ἐφύλαξα.
68. Χρηστὸς εἶ σὺ (Κύριε)· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
69. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων·

Ἐγὼ

v. 48. σφόδρα) abest. v. 49. τὸν λόγον) τῶν λόγων. ibid. ᾧ) ὧν. v. 57. φυλάξασθαι) τοῦ φυλάξασθαι. v. 58. λόγιον) το λόγιον. v. 59. (κατὰ) deest. v. 62. ἐξομολογήσασθαι) ἐξομολογεῖσθαι. v. 64. ἐλέους Κυρίου) ἐλέους σου Κύριε. v. 65. τὸ λόγιόν σου) τὸν λόγον σου. v. 67. (ἐγὼ) abest.

Ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ (μου) ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν·
Ἐγὼ ÷ δὲ" τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
Ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72. Ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου,
Ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

73. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
Συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται,
Ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

75. Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου,
Καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με,
Κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου·

77. Ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, [ζῆσόν με]
Ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ÷ ἐστίν".

78. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι,
Ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ·
Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε
Καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου,
Εἰς τὸν λόγον σου ἐφήλπισα·

82. Ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου,
Λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

83. Ὅτι ἐγενήθην ὡσεὶ ἀσκὸς ἐν πάχνῃ·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
Πότε ποιήσεις (μοι) ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

85. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
Ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου (Κύριε).

86. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·
Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ·
Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλειπον τὰς ἐντολάς σου.

88. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με,
Καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

89. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμενεῖ.

91. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα·
Ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

92. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ÷ ἐστί",
Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου·

93. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
Ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με·
Ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95. Ἐμὲ

v. 72. Ἀγαθόν) ἀγαθὸς. v. 77. Ἐλθάτωσαν) ἐλθέτωσαν. ibid. ζῆσόν με) ζήσομαι. v. 81. Εἰς τὸν λόγον) εἰς τοὺς λόγους. v. 82. Supplem. minori charact. expressa habet *Edit. Rom.* v. 83. ὡσεὶ) ὡς. v. 91. ἡ ἡμέρα) ἡμέρα.

95. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τȣ͂ ἀπολέσαι με·
Τὰ μαρτύριά σȣ συνῆκα.
96. Πάσης συντελείας ἴδον πέρας·
Πλατεῖα ἡ ἐντολή σȣ σφόδρα.
97. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σȣ ÷ Κύριε"·
Ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μȣ ἐςίν.
98. Ὑπὲρ τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς μȣ ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σȣ,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μοί ἐςιν.
99. Ὑπὲρ πάντας τȣ̀ς διδάσκοντάς με συνῆκα,
Ὅτι τὰ μαρτύριά σȣ μελέτη μȣ ÷ ἐςίν".
100. Ὑπὲρ πρεσβυτέρȣς συνῆκα.
Ὅτι τὰς ἐντολάς σȣ ἐξεζήτησα.
101. Ἐκ πάσης ὁδȣ͂ πονηρᾶς ἐκώλυσα τȣ̀ς πόδας μȣ,
Ὅπως ἂν φυλάξω τȣ̀ς λόγους σȣ·
102. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σȣ ȣ̓κ ἐξέκλινα,
Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
γλυκῖα 103. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μȣ τὰ λόγιά σȣ,
Ὑπὲρ μέλι τῷ ςόματί μȣ.
104. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σȣ συνῆκα·
Διὰ τȣ͂το ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
(Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με)
105. Λύχνος τοῖς ποσί μȣ ὁ νόμος σȣ,
Καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μȣ.
106. Ὤμοσα καὶ ἔςησα τȣ͂ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σȣ.
107. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σȣ.
108. Τὰ ἑκȣ́σια τȣ͂ ςόματός μȣ εὐδόκησον δὴ Κύριε,
Καὶ τὰ κρίματά σȣ δίδαξόν με.
109. Ἡ ψυχή μȣ ἐν ταῖς χερσί μȣ διαπαντός·
Καὶ τȣ͂ νόμȣ σȣ ȣ̓κ ἐπελαθόμην.
110. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι·
Καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σȣ ȣ̓κ ἐπλανήθην.
111. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σȣ εἰς τὸν αἰῶνα,
Ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μȣ εἰσίν·
112. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μȣ τȣ͂ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σȣ
Εἰς τὸν αἰῶνα δι᾽ ἀντάμειψιν.
113. Παρανόμȣς ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σȣ ἠγάπησα.
114. Βοηθός μȣ καὶ ἀντιλήπτωρ μȣ εἶ σύ·
Εἰς τȣ̀ς λόγȣς σȣ ἐφήλπισα.
115. Ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμȣ͂ πονηρευόμενοι,
Καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τȣ͂ Θεȣ͂ μȣ.
116. Ἀντιλαβȣ͂ μȣ κατὰ τὸ λόγιόν σȣ, καὶ ζήσομαι· ζῆσόν με
Καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μȣ·
117. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι,
Καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σȣ διαπαντός.
118. Ἐξȣδένωσας πάντας τȣ̀ς ἀποςατȣ͂ντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σȣ,
Ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
119. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τȣ̀ς ἁμαρτωλȣ̀ς τῆς γῆς·
Διὰ τȣ͂το ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σȣ.
120. Καθήλωσον ἐκ τȣ͂ φόβȣ σȣ τὰς σάρκας μȣ·
Ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σȣ ἐφοβήθην.

121. Ἐποίη-

v. 98. μοί ἐςιν.) ἐμή ἐςιν. v. 103. γλυκῖα) γλυκέα. v. 104. (Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με) hæc verba desunt. v. 109. χερσί μου) χερσί σȣ.

121. Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην·
Μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
122. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν·
Μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
123. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλειπον εἰς τὸ σωτήριόν σου,
Καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου·
124. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου (Κύριε)
λόγιον κατὰ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
125. Δοῦλός σου ÷ εἰμὶ" ἐγώ· συνέτισόν με,
Καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
126. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
Διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
127. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου
Ὑπὲρ τὸ χρυσίον καὶ τοπάζιον·
128. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην,
Πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
129. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου·
Διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
130. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
131. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν·
132. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,
Κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
133. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου,
Καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία·

134. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων,
Καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
135. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου,
Καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου·
136. Διεξόδους ὑδάτων κατεβίβασαν οἱ ὀ- διέβησαν
φθαλμοί μου,
Ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου. ἐφύλαξα
137. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου·
138. Ἐνετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
139. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός μου· τοῦ οἴκου σου
Ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχ- ἐντολῶν
θροί μου.
140. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα·
Καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
141. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
142. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με·
Αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
144. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. ζῆσόν με
145. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου", ἐπάκουσόν μου Κύριε·
Τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
146. Ἐκέκραξά σε, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

V. 122. Ἔκδεξαι) ἔνδεξαι. V. 124. (Κύριε) abest. ibid. κατὰ τὸ λόγιόν σου) κατὰ τὸ ἔλεός σου. V. 127. Ὑπὲρ τὸ χρύσιον) ὑπὲρ χρυσίον. V. 136. διέβησαν) κατέβησαν. V. 139. ζῆλος τοῦ οἴκου σου) ζῆλός σου. ibid. τῶν ἐντολῶν) τῶν λόγων. V. 143. Αἱ ἐντολαὶ) ἐντολαί. V. 144. ζῆσόν με) ζήσομαι. V. 146. Ἐκέκραξά σε) ἐκέκραξά σοι.

147. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.
148. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου ÷ πρὸς˙ ὄρθρον,
Τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.
149. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
150. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ·
Ἀπὸ ÷ δὲ˙ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
151. Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.
152. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
153. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με·
Ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
154. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με·
Διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
155. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία,
Ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
156. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε·
Κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
157. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με·
Ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
ἀσυνθετοῦντας 158. Ἴδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην·
Ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
159. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
160. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
161. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν·
Καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
162. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου,
Ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.
163. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην·
Τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
164. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σοι
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
165. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, τὸ ὄνομα
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
166. Προσεδόκουν τὸ σωτήριόν σου Κύριε,
Καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
167. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
168. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου,
Ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐνώπιόν σου (Κύριε).
169. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐναντίον σου·
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
170. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου·
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου * ῥῦσαί με. κρίμα
171. Ἐξερεύξονται τὰ χείλη μου ὕμνον, * ζῆσον
Ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172. Φθέγ-

v. 151. εἶ σὺ Κύριε) εἶ κύριε. ibid. αἱ ἐντολαί) αἱ ὁδοί. v. 157. ἐκθλίβοντες) θλίβοντες. v. 164. ᾔνεσά σοι) ᾔνεσά σε. v. 165. τὸ ὄνομά σου) τὸν νόμον σου. v. 166. Προσεδόκουν) προσεδόκων. v. 168. ἐνώπιον) ἐναντίον. 169. Ἐγγισάτω) ἐγγισάτω. ibid. ἐναντίον) ἐνώπιον. v. 170. κατὰ τὸ κρίμα) κατὰ τὸ λόγιον. ibid. ζῆσόν με) ῥῦσαί με. v. 171. Ἐξερεύξονται) ἐξερεύξαιντο.

172. Φθέγξεται ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου,
˚Ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
173. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με,
˚Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.
174. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε,
Καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ÷ ἐστί".
175. Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε·
Καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
176. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
Ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜ. ΡΙΘ'. CXIX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
2. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων,
÷ Καὶ" ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
4. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα,
Σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
5. Οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
Κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ·
6. Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.
Μετὰ τῶν μισούντων εἰρήνην 7. ἤμην εἰρηνικός·
˚Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με ÷ δωρεάν".

ΨΑΛΜ. ΡΚ'. CXX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
˚Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, πόθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.
2. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου,
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3. Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, δῴης
Μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε·
4. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
5. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· δεξιᾶς
6. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε,
Οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
7. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
Φυλάξει τὴν ψυχήν σου ÷ ὁ Κύριος"·
8. Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΚΑ'. CXXI.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι
Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα·
2. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν
Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ※ Ἱερουσαλήμ".
3. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις,
˚Ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό. οἱ μέτοχοι
4. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί,
Αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου·
5. ˚Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,

v. 172. Φθέγξεται) Φθέγξαιτο. ibid. τὸ λόγιόν σου) τὰ λόγιά σου. Psalm. CXIX. v. 6. εἰρήνην) τὴν εἰρήνην. Psalm. CXX. v. 1. πόθεν) ὅθεν. v. 3. νυστάξει) νυστάξῃ. v. 5. δεξιᾶς) δεξιάν. v. 7. Φυλάξει σε) Φυλάξαι σε. Psalm. CXXI. v. 3. οἱ μετοχοί) ἡ μετοχή. v. 4. Αἱ φυλαὶ Κυρίου) φυλαὶ κυρίου.

Θρόνοι ÷ ἐπ'" οἶκον Δαυίδ.

6. Ἐρωτήσατε (δὴ) ÷ τὰ εἰς" εἰρήνην
τὴν Ἱερουσαλήμ·
Καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε·

7. Γενέσθω (δὲ) εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου,
÷ Καὶ" εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8. Ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν
πλησίον μου
δὲ Ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·

9. Ἕνεκεν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜ. ΡΚΒ'. CXXII.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
Τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
τῶν κυρίων αὐτῶν,
Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας
τῆς κυρίας αὐτῆς.
Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

3. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως·

4. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι,
Καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜ. ΡΚΓ'. CXXIII.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εἰ μὴ ÷ ὅτι" Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2. εἰ μὴ
÷ ὅτι" Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,
Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ'
ἡμᾶς,

3. Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς,
Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν
ἐφ' ἡμᾶς·

4. Ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς,
Χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·

5. Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ
τὸ ἀνυπόστατον.

6. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς
Εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη
Ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.

8. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΚΔ'. CXXIV.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς
ὄρος Σιών·
Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
Ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

2. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς·
Καὶ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3. Ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν
Ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων,
Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν.

4. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς,
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5. Τοὺς

v. 5. ἐπ' οἶκον) ἐπὶ οἶκον. v. 7. Γενέσθω δὲ) γενέσθω δή. v. 8. Ἕνεκεν) ἕνεκα. ibid. ἐλάλουν δὲ) ἐλάλουν δή. v. 9. Ἕνεκεν) ἕνεκα. ibid. ἀγαθὰ) addit σοι. Pſalm. CXXIII. v. 4. ὕδωρ) addit ἄν. Pſalm. CXXIV. v. 2. Καὶ Κύριος) καὶ ὁ κύριος. v. 3. ἀφήσει) adjicit Κύριος. ibid. ἐν ἀνομίᾳ) ἐν ἀνομίαις.

5. Τὲς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς
'Απάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΕ'. CXXV.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών,
Ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι.

2. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν,
Καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως·
Τότε ἐρῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν·
Ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

4. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν·
Ὡς (ὁ) χειμάῤῥους ἐν τῷ Νότῳ.

5. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι·

6. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον,
Αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
Ἐρχόμενοι ÷ δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει,
Αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ΡΚϚ'. CXXVI.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ Σαλωμῶντι.
Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον,
Εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν·
Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος φυλάξῃ πόλιν,
Εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τοῦ ὀρθρίζειν
Ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι,
Οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης·
Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί,
Ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

4. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ,
Οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν·
Οὐ καταισχυνθῶσιν, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς ÷ αὐτῶν ἐν πύλῃ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΖ'. CXXVII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·

2. Τοὺς πόνους τῶν * καρπῶν σου ※ ὅτι φάγεσαι, καρπὸς * πόνων
Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα
Ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου·
Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος
ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

5. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, εὐλογήσει
Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ
Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου,

Psalm. CXXV. v. 1. ὡς) ὡσεί. v. 4. (ὁ) deest. v. 6. Αἴροντες) βάλλοντες. Psalm. CXXVI. v. 1. Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος) ἐὰν μὴ κύριος. ibid. οἰκοδομοῦντες αὐτόν) αὐτὸν deest. ib. ὁ Κύριος) κύριος. v. 2. τοῦ ὀρθρίζειν) τὸ ὀρθρίζειν. ibid. Ἐγείρεσθαι) ἐγείρεσθε. ib. ἔσθοντες) ἐσθίοντες. v. 5. ἄνθρωπος) deest. ibid. καταισχυνθῶσιν) καταισχυνθήσονται. ib. ἐν πύλῃ) ἐν πύλαις. Psalm. CXXVII. v. 2. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν) τοὺς πόνους τῶν καρπῶν. v. 3. Ἐν τοῖς κλ.) ἐν ταῖς κλίτεσι. V. 5. εὐλογήσει) εὐλογήσαι.

6. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΗʹ. CXXVIII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2. πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
Καὶ γὰρ οὐκ ἐδυνήθησάν μοι.
3. Ἐπὶ τῷ νώτῳ μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί·
Ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
4. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.
5. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών·
6. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων,
Ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·
7. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων,
Καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων·
8. Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς,
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ΡΚΘʹ. CXXIX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε Κύριε.
2. Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, προσευχῆς
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
Εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, παρατηρήσῃ
Κύριε τίς ὑποστήσεται;
4. Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν,
Ἕνεκεν τοῦ νόμου σου 5. ὑπέμεινά σε Κύριε, ὀνόματος
Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου·
6. Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας καὶ μέχρι νυκτός.
(Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας) ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον·
7. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος (ἐστιν),
Καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
8. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
Ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΛʹ. CXXX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ※ τῷ Δαυίδ.
Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία,
Οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου·
Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις,
Οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
2. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν καρδίαν μου, ἐταπεινοφόρουν
Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ,
Ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. ἀνταποδόσεις
3. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·

ΨΑΛΜ.

Pſalm. CXXVIII. v. 3. Ἐπὶ τῷ νώτῳ) ἐπὶ τὸν νῶτον μου. Pſalm. CXXIX. v. 1. ἐκέκραξά σε) ἐκέκραξά σοι. v. 2. τῆς προσευχῆς) τῆς φωνῆς. v. 3. παρατηρήσῃ) παρατηρήσῃς. v. 6. καὶ μέχρι) καὶ deeſt. ibid. (Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας) hæc verba deſunt. v. 7. (ἐστιν) deeſt. Pſal. CXXX. v. 1. τῷ Δαυίδ.) non habet. ibid. μου ἡ καρδία) tranſpoſita. v. 2. ἐταπεινοφόρουν) ἐταπεινοφρόνουν. ibid. τὴν καρδίαν μου) τὴν ψυχήν μου. ib. ἀνταποδόσεις) ἀνταποδώσεις.

ΨΑΛΜ. ΡΛΑ΄. CXXXI.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ,
Καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ·
2. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου,
Εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,
4. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου,
Καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν,
÷ Καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου",
5. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ,
Σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
6. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ,
Εὕραμεν αὐτὴν ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ·
τὰ σκηνώματα 7. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ,
Προσκυνήσωμεν εἰς τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ·
8. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
9. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
Καὶ οἱ ὅσιοί σου (ἀγαλλιάσει) ἀγαλλιάσονται.
10. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου,
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν,
αὐτὸν ÷ Καὶ" οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν·
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου.
12. Ἐὰν φυλάξωνται υἱοί σου τὴν διαθήκην μου,
Καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς,
Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καθιοῦνται ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
13. Ὅτι (ἐκεῖ) ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν,
Ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ·
14. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος",
Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.
15. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, χήραν
Τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων·
16. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν,
Καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
17. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ,
Ἡτοίμασα τῷ χριστῷ μου λύχνον· ἡτοίμασας
18. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,
Ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜ. ΡΛΒ΄. CXXXII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, ※ τῷ Δαυίδ.
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν,
Ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαυτό;
2. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλὴν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα,
Τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν,

Τὸ

Psalm. CXXXI. v. 1. πραΰτητος) πραότητος. v. 6. Εὐφραθᾷ) ἐφραθά. ibid. Εὕραμεν) εὕρομεν. ib. τοῖς δάσεσι) τοῖς πεδίοις. v. 7. εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 9. (ἀγαλλιάσει) deest. v. 11. ἀθετήσει αὐτὸν) ἀθετήσει αὐτήν. ibid. ἐπὶ τὸν θρόνον) ἐπὶ τοῦ θρόνου. v. 12. υἱοί σου) οἱ υἱοί σου. ibid. καθιοῦνται ἕως τοῦ αἰῶνος) transposita. v. 13. (ἐκεῖ) abest. v. 15. τὴν χήραν) τὴν θήραν. v. 17. ἡτοίμασας τῷ χριστῷ μου λύχνον.) ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Psalm. CXXXII. v. 1. τῷ Δαυίδ) abest. v. 2. ἐπὶ κεφαλὴν) ἐπὶ κεφαλῆς.

Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾤαν τοῦ ἐν-
δύματος αὐτοῦ·
3. Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα
ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλο-
γίαν αὐτοῦ
÷ Καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΛΓʹ. CXXXIII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἰδοὺ ÷ δὴ ̓ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
Πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου,
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
÷ Ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν ̓·
2. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας
ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια,
Καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
3. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν,
Ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΔʹ. CXXXIV.

Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου,
Αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον,
2. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
Ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
3. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος·
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι ἡδύ·
4. Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ
Κύριος,
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ.
5. Ὅτι ἐγὼ ἔγνων, ὅτι μέγας Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς
Θεούς·
6. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἀβύσσοις.
7. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν·
÷ Ὁ ̓ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν
αὐτοῦ.
8. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
9. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ.
10. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·
11. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων,
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν,
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·
12. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. δούλῳ
13. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
Κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν·
14. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακλη-
θήσεται.
15. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ
χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
16. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται·
17. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· ἀκούσονται
(Ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθή-
σονται·)
(Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφή-
σουσι·)

(Πόδας

v. 3. εὐλογίαν αὐτοῦ Καὶ ζωὴν) εὐλογίαν ζωήν. Pfalm. CXXXIV. v. 3. ὅτι ἡδύ.) ὅτι καλόν. v. 4. αὐτοῦ) ἑαυτῷ. v. 5. ἔγνων) ἔγνωκα. ibid. Κύριος) ὁ κύριος. v. 6. καὶ ἐν ταῖς) καὶ ἐν πάσαις ταῖς. v. 12. δούλῳ αὐτοῦ.) λαῷ αὐτοῦ. v. 13. Κύριε τὸ μνημ.) καὶ τὸ μνημόσυνον. v. 17. ἀκούσονται) ἐνωτισθήσονται. ibid. Quatuor ftichi uncis inclufi non habentur in Edit. Rom.

(Πόδας ἔχουσι, καὶ ȣ̓ περιπατήσουσιν)
(Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·)
Οὐδὲ γάρ ἐςι πνεῦμα ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν.
18. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο (πάντες) οἱ ποιοῦντες αὐτὰ,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
19. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
20. Οἶκος Λευεὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
21. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν,
Ὁ κατοικῶν Ἰερȣσαλήμ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΕ΄. CXXXV.

Ἀλληλȣΐα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηςός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
2. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
3. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
4. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
5. Τῷ ποιήσαντι τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̀ς ἐν συνέσει·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
6. Τῷ ςερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
7. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα (μόνῳ)·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
8. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
9. Τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄςρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
10. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
11. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
12. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
13. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
14. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσȣ αὐτῆς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
15. Καὶ τῷ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτȣ̃ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
16. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτȣ̃ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
17. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλȣς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
18. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιȣ́ς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
19. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
20. Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
21. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·

V. 18. (πάντες) abest. V. 21. ἐκ Σιὼν) ἐν Σιών. V. 9. τὰ ἄςρα) τȣ̀ς ἀςέρας. V. 15. τῷ ἐκτιν.) καὶ ἐκτινάξαντι. Pſalm. CXXXV. V. 1. ὅτι χρηςός) ὅτι ἀγαθός.

22. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
23. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν (ὁ Κύριος)·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
24. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
25. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
κυρίῳ 26. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΛϚʹ. CXXXVI.

Τῷ Δαυίδ".
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος,
Ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν,
Ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών·
2. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς (ἐκεῖ) ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
3. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν,
Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον·
Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.
4. Πῶς ᾄσομεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
5. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου·
6. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ,
Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
7. Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ,
Τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ.
8. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος,
Μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·
9. Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΖʹ. CXXXVII.

Τῷ Δαυίδ, (Ζαχαρίου).
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
÷ Καὶ" ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι·
2. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου,
Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ ※ πᾶν τὸ ὄνομά πάντας
σου τὸ λόγιόν σου. ἅγιον
3. Ἐν ÷ ᾗ ἂν" ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί ÷ σε" (ταχὺ) ἐπάκουσόν μου·
Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου (ἐν) δυνάμει.
4. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
Ὅτι ἤκουσαν ÷ πάντα" τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου·
5. Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου,
Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου·
6. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ,

Καὶ

v. 26. τῷ Κυρίῳ) τῷ Θεῷ. Pſalm. CXXXVI. v. 1. τῷ Δαυίδ) τῷ Δαυίδ ἱερεμίου. v. 2. ἐκεῖ) abeſt. v. 3. αἰχμαλωτεύοντες) αἰχμαλωτεύσαντες. v. 6. ἐν ἀρχῇ) ὡς ἐν ἀρχῇ. v. 7. ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ) ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Pſalm. CXXXVII. v. 1. Pſalmi Inſcriptionem ita refert Edit. Rom. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ibid. à fine adjicit Rom. ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. v. 2. ἐπὶ πάντας τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.) ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. v. 3. ἐπικαλέσομαι) ἐπικαλέσωμαι. ibid. ἐν δυνάμει) δυνάμει σου.

Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως,
ζώσεις ζώσεις με·
Ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου,
Καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ·
Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜ. ΡΛΗ΄. CXXXVIII.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς (Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ).
Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως ÷ με˙.

2. Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου,
(Σὺ) συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπομακρόθεν·

3. Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου (σὺ) ἐξιχνίασας,
Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες.

4. Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος (ἄδικος) ἐν γλώσσῃ μου,
Ἰδοὺ Κύριε ÷ σὺ˙ ἔγνως πάντα, 5. τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα·
÷ Σὺ˙ ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

6. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς ÷ σου˙ ἐξ ἐμοῦ·
Ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

7. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου;
Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

8. Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, ÷ σὺ˙ εἶ ἐκεῖ·
Ἐὰν καταβῶ εἰς τὴν ᾅδην, πάρει·

9. Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς ÷ μου˙ κατ' ὄρθρον,
÷ Καὶ˙ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με,
Καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

11. Καὶ εἶπα· ἄρα σκότος καταπατήσει με·
Καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12. Ὅτι τὸ σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ,
Καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται·
Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου (Κύριε)·
Ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου·

14. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης·
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

15. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ,
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·

16. Τὸ ἀκατέργαστόν ˙μου εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, σου μου
Καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·

v. 7. ζώσεις με) ζήσεις με. v. 8. Κύριος ἀνταποδώσει) Κύριε ἀνταποδώσεις. Psalm. CXXXVIII. v. 1. τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς) transposita. ibid. (Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ) desunt. v. 3. (σὺ) deest. v. 8. σὺ εἶ ἐκεῖ) σὺ ἐκεῖ εἶ. v. 9. κατ' ὄρθρον) κατ' ὀρθόν. v. 12. Ὅτι τὸ σκότος) ὅτι σκότος. ibid. stichum 2. habet *Edit. Rom.* uti hic suppletur. v. 15. ἐν τοῖς κατωτάτοις) ἐν τοῖς κατωτάτῳ. v. 16. stichus 1. in *Edit. Rom.* ita habet; ἀκατέργαστόν μου ἴδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ἡμέρας πλαθήσονται, καὶ ὐθεὶς
ἐν αὐτοῖς.
17. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι
σου ὁ Θεός,
Λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·
18. Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς, καὶ ὑπὲρ
ἄμμον πληθυνθήσονται·
Ἐξεγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.
19. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός·
Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.
ἐρεῖς 20. Ὅτι ἐρεῖ σε εἰς διαλογισμὸν,
Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πό-
λεις σου.
21. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα;
Καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην;
22. Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς·
Κύριε Εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.
23. Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν
καρδίαν μου·
Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου·
ἢ εἶδες ὁ-δὸν 24. Καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ,
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΘ'. CXXXIX.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου
πονηροῦ,
Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με·
ἀδικίαν 3. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ,
Ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πο-
λέμους·
4. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως·
Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.
Διάψαλμα.
5. Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρ-
τωλοῦ,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου ῥῦσαί με·
Οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι
τὰ διαβήματά μου.
6. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι,
Καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας (τοῖς
ποσί μου)·
Ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι.
Διάψαλμα.
7. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ·
Ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεή-
σεώς μου.
8. Κύριε Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου,
Ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν
ἡμέρᾳ πολέμου·
9. Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπι-
θυμίας ÷ μου˝ ἁμαρτωλῷ·
Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκατα-
λείπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.
Διάψαλμα.
10. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν·
Κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει
αὐτούς.
11. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες·
Ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς·
Ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
12. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται
ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς δια-
φθοράν.
13. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν
τοῦ πτωχοῦ, ÷ καὶ˝ τὴν δίκην τῶν
πενήτων.

14. Πλὴν

v. 21. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς) ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς. v. 23. Κύριε) ὁ Θεός. v. 23. ἢ εἶδες ὁδὸν) εἰ ὁδός. Psalm. CXXXIX. v. 1. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) transposita. v. 3. ἀδικίαν) ἀδικίας. v. 5. stich. 2. ita Rom. Edit. ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. ibid. ὑποσκελίσαι) præfigit τοῦ. v. 6. a fine adjicit Rom. Διάψαλμα. ita & v. 9. quoque. v. 11. ἄνθρακες· Ἐν πυρὶ καταβαλεῖς) ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς. v. 12. διαφθοράν.) καταφθοράν.

14. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου,
÷ Καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜ. ΡΜ΄. CXL.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου·
Πρόσχες τῇ φωνῇ (τῆς δεήσεώς) μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,
Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3. Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου,
÷ Καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,
Τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν·
Καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
Ἔλαιον ÷ δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου·
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6. Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· κραταιοὶ
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδυνήθησαν.

7. Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς,
Διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην. αὐτῶν

8. Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου·
Ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου·

9. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι,
Καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. σκανδάλου

10. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ οἱ ἁμαρτωλοί·
Καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως οὗ παρέλθω.

ΨΑΛΜ. ΡΜΑ΄. CXLI.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσευχή.
2. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
(Καὶ) φωνῇ μου πρὸς * Κύριον ἐδεήθην, ἡ φωνὴ
καὶ προσέσχεν μοι. * τὸν Θεὸν

3. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου·
Τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ,

4. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου.
Καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου·
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

5. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον,
Καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· Ὅτι

v. 14. Καὶ κατοικ.) καὶ deest. Psalm. CXL. v. 4. συνδυάσω) συνδοιάσω. v. 7. ὀστᾶ αὐτῶν) ὀστᾶ ἡμῶν. v. 9. σκανδάλου) σκανδάλων. v. 10. οἱ ἁμαρτωλοί.) οἱ abest. ibid. οὗ παρέλθω) οὗ ἂν παρέλθω. Psalm. CXLI. v. 2. stich. 2. ita refertur in Edit. Rom. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. v. 3. ἐνώπιον) ἐναντίον.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου·
6. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε,
Εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
Μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.
7. Πρόσχες εἰς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
Ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
8. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου (Κύριε)·
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜ. ΡΜΒʹ. CXLII.

÷ Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ÷ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωξε˙.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
Ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
2. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
3. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου·
Ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
4. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου,
Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου·
5. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
(Καὶ) ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
Ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
Ἡ ψυχή μου ※ ὡς˙ γῆ ἄνυδρός σοι.
Διάψαλμα.
7. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι Ἰσραὴλ τὸ ἔλεός σου,
Ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Γνώρισόν μοι (Κύριε) ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι,
Ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
9. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, (ὅτι) πρὸς σὲ κατέφυγον.
10. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεός με ÷ εἶ˙ σύ.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἅγιον
11. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
Ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
12. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου,
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΨΑΛΜ.

v. 6. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε) transposita. ibid. Εἶπα) καὶ εἶπα. v. 7. εἰς τὴν δέησιν) πρὸς τὴν δέησιν. Psalm. CXLII. v. 1. κατεδίωξε.) καταδιώκει. ibid. Εἰσάκουσον) ἐπάκουσον. v. 3. εἰς γῆν τὴν) εἰς τὴν γῆν τὴν. v. 6. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 10. θέλημά σου) addit Rom. ὅτι θεός μου εἶ σύ. ibid. τὸ ἅγιον) τὸ ἀγαθόν. ib. ἐν γῇ εὐθείᾳ) ἐν τῇ εὐθείᾳ. v. 12. Ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί) ὅτι δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΓ´. CXLIII.

Γολιάδ Τῷ Δαυὶδ, ÷ πρὸς τὸν Γολιὰθ˙.
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου,
Ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν,
Τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·
2. Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου,
Ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου,
Ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλπισα·
αὐτοῦ Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ᾽ ἐμέ.
3. Κύριε τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ;
÷ Ἢ˙ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν;
4. Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη·
Αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.
5. Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου, καὶ κατάβηθι·
Ἅψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται·
6. Ἄστραψον ἀστραπὴν (σου), καὶ σκορπιεῖς αὐτούς·
Ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς.
7. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους·
Ἔξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν,
Ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
8. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
9. Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι,
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι·
10. Τῷ διδόντι σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι,
Τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.
11. Ῥῦσαί με καὶ ἔξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων,
Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·
12. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἡδρυμμένα
Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ·
13. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο·
Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν,
14. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς·
Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος,
Οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. ἐπαύλεσιν
15. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι·
Μακάριος ὁ λαὸς, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΔ´. CXLIV.

Αἴνεσις τῷ Δαυίδ. Αἰνέσεως
Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς (μου),
Καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.
2. Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.
3. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
Καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

4. Γενεὰ

Pſalm. CXLIII. v. 2. λαόν αὐτοῦ) λαόν μου. v. 3. τίς ἐστιν) τί ἐστιν. v. 6. (σου) deeſt. v. 10. σωτηρίαν) τὴν σωτηρίαν. v. 12. οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς ν. ἱδρυμμένα) οἱ υἱοὶ ὡς νεόφ. ἱδρυσμένα. Pſalm. CXLIV. v. 1. Αἰνέσεως τῷ Δ.) Αἴνεσις τοῦ Δαυίδ. v. 3. Κύριος) ὁ κύριος.

4. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σῦ,
Καὶ τὴν δύναμίν σῦ ἀπαγγελῦσι·
5. (Καὶ) τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης (σῦ) τῆς ἁγιωσύνης σῦ λαλήσουσι,
Καὶ τὰ θαυμάσιά σῦ διηγήσονται·
6. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σῦ ἐρῦσι,
Καὶ τὴν μεγαλωσύνην σῦ διηγήσονται·
(Καὶ τὴν δυναςείαν σῦ λαλήσουσι).
7. Μνήμην τῦ πλήθους τῆς χρηςότητός σῦ ἐρεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σῦ ἀγαλλιάσονται.
ὑψωθήσονται
8. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
ὑπομένυσι αὐτὸν
9. Χρηςὸς Κύριος τοῖς σύμπασι,
Καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῦ.
10. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου,
Καὶ οἱ ὅσιοί σῦ εὐλογησάτωσάν σε·
11. Δόξαν τῆς βασιλείας σῦ ἐρῦσι,
Καὶ τὴν δυναςείαν σῦ λαλήσυσι·
12. Τῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δύναμίν σῦ,
Καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σῦ.
13. Ἡ βασιλεία σῦ βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
Καὶ ἡ δεσποτεία σῦ ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
14. ÷ Πιςὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις
÷ αὐτῦ,
÷ Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῦ˚·
Ὑποςηρίζει Κύριος πάντας τὺς καταπίπτοντας,
Καὶ ἀνορθοῖ πάντας τὺς κατεῤῥαγμένυς.
15. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζυσι,
Καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ·
16. Ἀνοίγεις ÷ σὺ˚ * τὴν χεῖρά σῦ, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Ἀνοίξεις * τὰς χεῖρας
17. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῦ,
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῦ.
18. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις αὐτὸν,
※ Πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις αὐτὸν˚ ἐν ἀληθείᾳ·
19. Θέλημα τῶν φοβυμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακύσεται, καὶ σώσει αὐτύς.
20. Φυλάσσει Κύριος πάντας τὺς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Καὶ πάντας τὺς ἁμαρτωλὺς ἐξολοθρεύσει.
21. Αἴνεσιν Κυρίυ λαλήσει τὸ ςόμα μυ·
Καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῦ
Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τῦ αἰῶνος˚.

ΨΑΛΜ. ΡΜΕ′. CXLV.

Ἀλληλούϊα ÷ Ἀγγαίυ καὶ Ζαχαρίυ˚.
Αἴνει ἡ ψυχή μυ τὸν Κύριον·
2. Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μυ,
Ψαλῶ τῷ Θεῷ μυ ἕως ὑπάρχω.
3. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, (καὶ) ἐπ' υἱὺς ἀνθρώπων, οἷς ὐκ ἔςι σωτηρία·

4. Ἐξε-

v. 5. (σῦ) deeſt. v. 6. (Καὶ τὴν δυναςείαν σου λαλήσυσι) deſunt. v. 7. ἐρεύξονται) ἐξερεύξονται. ibid. ὑψωθήσονται) ἀγαλλιάσονται. v. 9. ὑπομένουσι αὐτὸν) αὐτὸν deeſt. v. 12. τὴν δύναμίν σῦ) τὴν δυναςείαν σου. v. 16. Ἀνοίξεις) ἀνοίγεις.

4. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτȣ, καὶ ἐπιςρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτȣ·
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται
αὐτῶν ÷ πάντες" οἱ διαλογισμοὶ αὐτȣ.
5. Μακάριος ȣ̂ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτȣ,
Ἡ ἐλπὶς αὐτȣ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτȣ·
6. Τὸν ποιήσαντα τὸν ȣ̓ρανὸν καὶ τὴν γῆν,
Τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα·
7. Ποιȣ̃ντα κρίμα τοῖς ἀδικȣμένοις·
Διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λύει πεπεδημένȣς·
8. Κύριος ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένȣς·
Κύριος σοφοῖ τυφλές·
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίȣς·
9. Κύριος φυλάσσει τȣ̀ς προσηλύτȣς,
Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται·
Καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανίσει.
10. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
Ὁ Θεός σȣ Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜ. ΡΜϚʹ. CXLVI.

Ἀλληλȣΐα ÷ Ἀγγαίȣ καὶ Ζαχαρίȣ".
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός·
Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.
2. Οἰκοδομῶν Ἰερȣσαλὴμ ὁ Κύριος·
(Καὶ) τὰς διασπορὰς τȣ̃ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.
3. Ὁ ἰώμενος τȣ̀ς συντετριμμένȣς τὴν καρδίαν,
Καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.
4. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄςρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
5. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτȣ·
Καὶ τῆς συνέσεως αὐτȣ ȣ̓κ ἔςιν ἀριθμός.
6. Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος·
Ταπεινῶν ÷ δὲ" ἁμαρτωλὲς ἕως τῆς γῆς.
7. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει,
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
8. Τῷ περιβάλλοντι τὸν ȣ̓ρανὸν ἐν νεφέλαις,
Τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν·
Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον,
9. (Καὶ) διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν,
÷ Καὶ" τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλȣμένοις αὐτόν.
10. Οὐκ ἐν τῇ δυναςείᾳ τȣ̃ ἵππȣ θελήσει,
Οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τȣ̃ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ·
11. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβȣμένοις αὐτὸν,
÷ Καὶ" ἐν (πᾶσι) τοῖς ἐλπίζȣσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτȣ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΖʹ. CXLVII.

Ἀλληλȣΐα Ἀγγαίȣ καὶ Ζαχαρίȣ".
Ἐπαίνει Ἰερȣσαλὴμ τὸν Κύριον,
Αἴνει τὸν Θεόν σȣ Σιών·

Psalm. CXLV. v. 5. βοηθός) addit αὐτȣ. v. 8. *Edit. Rom.* stichum 1. & 2. transponit. v. 9. ἀφανίσει) ἀφανιεῖ. Psalm. CXLVI. v. 8. à fine *Edit. Rom.* adjicit καὶ χλόην τῇ δȣλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

2. Ὅτι ἐνίχυσε τὲς μοχλὲς τῶν πυλῶν σε,
Εὐλόγησε τὲς υἱὲς σε ἐν σοί.
3. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σε εἰρήνην,
÷ Καὶ˚ ςέαρ πυρε ἐμπιπλῶν σε.
4. Ὁ ἀποςέλλων τὸ λόγιον αὐτε τῇ γῇ,
Ἕως τάχυς δραμεῖται ὁ λόγος αὐτε.
5. Τε διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον,
Ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.
6. Βάλλοντος κρύςαλλον αὐτε ὡσεὶ ψωμές.
Κατὰ πρόσωπον ψύχες αὐτε τίς ὑποςήσεται;
7. Ἀποςελεῖ τὸν λόγον αὐτε, καὶ τήξει αὐτά.
Πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτε, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.
8. Ἀπαγγελῶν τὸν λόγον αὐτε τῷ Ἰακώβ,
Δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτε τῷ Ἰσραήλ.
9. Οὐκ ἐποίησεν ὅτως παντὶ ἔθνει,
Καὶ τὰ κρίματα αὐτε ἐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. Ἀλληλέια.

ΨΑΛΜ. ΡΜΗ'. CXLVIII.

Ἀλληλέια, (Ἀγγαίε καὶ Ζαχαρίε).
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἐρανῶν·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίςοις.
2. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτε·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτε.
3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄςρα ÷ καὶ τὸ˚ φῶς.
4. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ ἐρανοὶ τῶν ἐρανῶν·
Καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ἐρανῶν.
5. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίε·
Ὅτι ÷ αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν˚·
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
6. Ἔςησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τε αἰῶνος˚·
Πρόςαγμα ἔθετο, καὶ ἐ παρελεύσεται.
7. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς·
Δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·
8. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύςαλλος, πνεῦμα καταιγίδος,
Τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτε·
9. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βενοί,
Ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·
10. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη,
Ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·
11. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
Ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·
12. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
Πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων.
13. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίε·
Ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτε μόνε,
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτε ἐπὶ γῆς καὶ ἐρανε.
14. Καὶ ὑψώσει κέρας λαε αὐτε·
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτε,
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ. Ἀλληλέια.

ΨΑΛΜ. ΡΜΘ'. CXLIX.

Ἀλληλέια.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν·
Ἡ αἴνεσις αὐτε ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
2. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,

÷ Καὶ˚

Pſalm. CXLVII. v. 8. Ἀπαγγελῶν) ἀπαγγέλλων. Pſalm. CXLVIII. v. 9. οἱ βενοί) βενοί.

÷ Καὶ" υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·
3. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐν χορῷ,
Ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
4. "Οτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτῆ·
÷ Καὶ" ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
5. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ,
(Καὶ) ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
6. Αἱ ὑψώσεις τῆ Θεῆ ἰν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
Καὶ ῥομφαῖαι δίςομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
7. Τῆ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
Ἐλεγμὲς ἐν τοῖς λαοῖς·
8. Τῆ δῆσαι τὲς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
Καὶ τὲς ἐνδόξες αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·
9. Τῆ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπ7ον·
Δόξα ÷ αὕτη" ἐςὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῆ. Ἀλληλέϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΝ'. CL.

Ἀλληλέϊα".
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ςερεώματι δυνάμεως αὐτῆ·
2. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναςείαις αὐτῆ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ.
3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·
4. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· ὀργάνοις
5. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῆ.
6. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Ἀλληλέϊα.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τῆ Δαυὶδ, καὶ ἔξωθεν τῆ ἀριθμῆ, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.
Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς με, Ψαλμ. ρνα'.
Καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τῆ πατρός με·
Ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τῆ πατρός με·
Αἱ χεῖρές με ἐποίησαν ὄργανον,
Οἱ δάκτυλοί με ἥρμοσαν ψαλτήριον. 5.
Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ με;
Αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακέσεταί με·
Αὐτὸς ἐξαπέςειλε τὸν ἄγγελον αὐτῆ,
Καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τῆ πατρός με,
Καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως ἐλέει αὐτῆ.
Οἱ δὲ ἀδελφοί με καλοὶ καὶ μεγάλοι· 11.
Καὶ ἐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.
Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ,
Καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῆ·
Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' ἐκείνε μάχαιραν, 15.
Ἀπεκεφάλισα αὐτὸν,
Καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Ψαλμοὶ ρν'.
καὶ ἰδιόγραφος.

Psalm. CXLIX. v. 6. ἐν τῷ λάρυγγι) ἐν λάρυγγι. Psalm. CL. v. 4. ὀργάνοις) ὀργάνῳ. Psalm. Idiographus. Inscript. τοῦ Δαυίδ.) εἰς Δαυίδ. ibid. τὸν Γολιάθ.) τῷ Γολιάθ. stich. 5. Οἱ δάκτ.) καὶ οἱ δάκτυλοι. stich. 7. εἰσακούσεταί μου) εἰσακούσει, stich. 10. ἐλέει) ἐλαίῳ. stich. 11. Οἱ δὲ) οἱ. stich. 12. ὁ Κύριος) κύριος. stich. 15. παρ' ἐκείνε) παρ' αὐτοῦ.

῞ΥΜΝ. Α΄.

* Exod. Cap. XV. v. 1. seqq.

ΩΔὴ Μωυσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ.
῎Ασω μὲν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι·
῞Ιππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν.
2. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
Οὗτος Θεός μου, καὶ δοξάσω αὐτόν·
Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.
3. Κύριος συντρίβων πολέμους·
Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
4. ῞Αρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν·
Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας
Κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ,
5. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς·
Κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.
6. Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύι·
Ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς.
7. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους·
Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.
8. Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ·
Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα,
Ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
9. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· διώξας καταλήψομαι,
Μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου,
Ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου.
10. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, (καὶ) ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα·
῎Εδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.
11. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε;
Τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις,
Θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
12. Ἐξέτεινες τὴν δεξιάν σου, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς ἡ γῆ.
13. Ὡδήγησας ⨯ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω·
Παρεκάλεσας ⨯ ἐν τῇ ἰσχύι σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.
14. ῎Ηκουσαν ἔθνη, καὶ ἐφοβήθησαν·
Ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ.
15. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ,
Καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος·
Ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.
16. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος·
Μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν,
῞Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε,
῞Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
17. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου,
Εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω Κύριε,
Ἁγίασμα Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.
18. Κύριος βασιλεύων * τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Κύριε * τὸν αἰῶνα
19. ῞Οτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις αὐτοῦ εἰς θάλασσαν,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·

Οἱ

* Hymni isti non habentur in *Edit. Rom.*

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

ὙΜΝ. Β΄. II.

Deuteronom. Cap. XXXII. v. 1. seqq.

ΩΔὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ.
Πρόσεχε ἐρανὲ, καὶ λαλήσω.
Καὶ ἀκεέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.
2. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μȣ,
Καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μȣ,
Ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.
3. Ὅτι ὄνομα Κυρίȣ ἐκάλεσα·
Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.
4. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτȣ͂,
Καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτȣ͂ κρίσις·
Θεὸς πιστὸς, καὶ ἐκ ἔστιν ἀδικία·
Δίκαιος καὶ ὅσιος Κύριος.
5. Ἡμάρτοσαν, ἐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά·
Γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.
6. Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε,
Οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ ἐχὶ σοφός;
Οὐκ αὐτὸς ἔτός σȣ πατὴρ ἐκτήσατό σε,
Καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔκτισέ σε;
7. Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος,
Σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν·
Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σȣ, καὶ ἀναγγελεῖ σοι,
Τὲς πρεσβυτέρȣς σȣ, καὶ ἐρȣ͂σί σοι.
8. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη,
ȣ͂ς Ὡς διέσπειρεν υἱὲς Ἀδὰμ,
Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεȣ͂·
9. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίȣ λαὸς αὐτȣ͂ Ἰακὼβ,
Σχοίνισμα κληρονομίας αὐτȣ͂ Ἰσραήλ.
10. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῇ ἐρήμῳ, τῇ
Ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ·
Ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν,
Καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμȣ͂.
11. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτȣ͂,
καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτȣ͂ ἐπεπόθησεν ἐπεπόθησεν
Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτȣ͂, ἐδέξατο αὐτὲς,
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὲς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτȣ͂.
12. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτὲς,
Καὶ ἐκ ἦν μετ᾽ αὐτȣ͂ Θεὸς ἀλλότριος. αὐτῶν
13. Ἀνεβίβασεν αὐτὲς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς,
Ἐψώμισεν αὐτὲς γενήματα ἀγρῶν·
Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας,
Καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας,
14. Βέτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων,
Μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν,
Υἱῶν ταύρων καὶ τράγων,
Μετὰ στέατος νεφρῶν πυρȣ͂,
Καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
15. ⸓ Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ" καὶ ἐνεπλήσθη,
Καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος·
Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη·
Καὶ ἐγκατέλειπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεȣ͂ σωτῆρος αὐτȣ͂.
16. Παρώξυνάν με ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις,
Ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με·
17. Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ ἐ Θεῷ,
Θεοῖς οἷς ἐκ ᾔδεισαν·

Καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν,
Οὓς ἐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.
ποιήσαντα 18. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες,
Καὶ ἐπελάθε Θεῦ τῦ τρέφοντός σε.
19. Καὶ εἶδε Κύριος, — καὶ ἐζήλωσε,
Καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτῦ
καὶ θυγατέρων·
20. Καὶ εἶπεν· ἀποςρέψω τὸ πρόσωπόν
μυ ἀπ' αὐτῶν,
Καὶ δείξω τί ἔςαι αὐτοῖς ἐπ' ἐχάτων·
Ὅτι γενεὰ ἐξεςραμμένη ἐςὶν,
Υἱοὶ οἷς ἐκ ἔςι πίςις ἐν αὐτοῖς.
21. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' ὁ Θεῷ,
Παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν·
Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτὰς ἐπ' ἐκ
ἔθνει,
Ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτές.
22. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τῦ θυμῦ μυ,
Καυθήσεται ἕως ᾅδυ κάτω·
Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα
αὐτῆς,
Φλέξει θεμέλια ὀρέων.
23. Συνάξω εἰς αὐτὲς κακὰ,
Καὶ τὰ βέλη μυ συντελέσω εἰς αὐτές.
24. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων,
Καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος·
Ὀδόντας θηρίων ἐξαποςελῶ εἰς αὐτοὺς,
Μετὰ θυμῦ συρόντων ἐπὶ γῆς.
25. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτὲς μάχαιρα,
Καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος·
Νεανίσκος σὺν παρθένῳ,
Θηλάζων μετὰ καθεςηκότος πρεσβυτέρε.
26. Εἶπα· διασπερῶ αὐτὲς,
Καταπαύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·

27. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι,
Καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,
Μὴ εἴπωσιν· ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ,
Καὶ ὀχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
28. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βυλήν ἐςι,
Καὶ ἐκ ἔςιν ἐν αὐτοῖς ἐπιςήμη,
29. Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα·
Καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα
χρόνον.
30. Πῶς διώξεται εἷς χιλίες,
Καὶ δύο μετακινήσεσι μυριάδας;
Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς,
Καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτές.
31. Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ
Θεὸς ἡμῶν·
Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
32. Ἐκ γὰρ ἀμπέλυ Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν,
Καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας·
Ἡ ςαφυλὴ αὐτῶν ςαφυλὴ χολῆς,
Βότρυς πικρίας αὐτοῖς·
33. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν,
Καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.
34. Οὐχὶ ταῦτα (πάντα) συνῆκται
παρ' ἐμοὶ,
Καὶ ἐσφράγισαι ἐν τοῖς θησαυροῖς
μυ;
35. Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω,
Ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πὺς αὐτῶν·
Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν,
Καὶ πάρεςιν ἕτοιμα ὑμῖν.
36. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δέλοις αὐτῦ παρακληθήσεται·
Ἴδε γὰρ αὐτὲς παραλελυμένους, καὶ
ἐκλελοιπότας

Ἐν

Ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.
37. Καὶ εἶπε ⁓ Κύριος˝· ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν,
Ἐφ᾽ οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ᾽ αὐτοῖς;
38. Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἐσθίετε,
Καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν·
Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν,
Καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.
39. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι,
Καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ·
Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω·
Πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι·
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος.
40. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου,
⁓ Καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου˝·
Καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα·
41. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου,
Καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου,
ἀνταποδώσει (Καὶ ἐκδικήσει), καὶ ἀνταποδώσω δίκην
τοῖς ἐχθροῖς ※ μου,
ἀνταποδώσει Καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.
42. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ᾽ αἵματος,
Καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται κρέα,
Ἀφ᾽ αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας,
ἐθνῶν, Ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
43. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ,
Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι Θεοῦ·
Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
⁓ Καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ·
Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται,
Καὶ ἐκδικήσει, καὶ ἀνταποδώσει
⁓ δίκην˝ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ,
⁓ Καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει δίκην˝·
Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ὙΜΝ. Γ΄. III.

Προσευχὴ Ἄννας μητρὸς Σαμουήλ. 1. Reg. Cap. II. v. 1. seqq.
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
Ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου·
Ἐπλατύνθη ἐπ᾽ ἐχθροὺς μου τὸ στόμα μου,
Ὅτι ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.
2. (Ὅτι) οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Καὶ οὐκ ἔστιν (ἅγιος) πλὴν σοῦ.
3. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν,
Μηδὲ ἐξελθάτω μεγαλορημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν·
Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος,
Καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
4. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε,
Καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.
5. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν,
Καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν.
Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά,
Καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.
6. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ·
Κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.
7. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει·
Ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.
8. Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα,
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν,

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ,
Καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

9. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ,
δικαίου Καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίων·
Ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ.

10. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ·
Κύριος ἅγιος.
Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ·
Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος,
Συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον,
Καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν·
Αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν·
Καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν,
Καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

ὝΜΝ. Δ'. IV.

Ἐζεκίου Esaiæ Cap. XXVI. v. 9. seqq. ΠΡοσευχὴ Ἡσαΐου.
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός·
Διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.
Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς·

10. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς, οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει·
Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου·

11. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν·
Γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται. αἰσχυνθήτωσαν
Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον·
Καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

12. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
Πάντα γὰρ ⁂ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀπέδωκας ἡμῖν.

13. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς·
Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν,
Τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

14. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν,
Οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι·
Διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας ※ αὐτοὺς, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε,
Πρόσθες κακὰ (ἐπὶ) τοῖς ἐνδόξοις·
⁂ ἐμάκρυνας πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

16. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐμνήσθην
Ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

17. Καὶ ὡς ※ ἡ ἔγκυος ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν,
Καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν·
Οὕτως ἐγενήθημεν ÷ τῷ ἀγαπητῷ σου˙.
Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε 18. ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν,
Καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν·
Πνεῦμα σωτηρίας οὐκ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. οὐ.
Οὐ πεσούμεθα·
Ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19. Ἀνα-

19. Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ ⁜ σου, καὶ ἐ-
γερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνήμασιν,
× Ἐξυπνισθήσονται καὶ εὐφρανθήσονται
οἱ × ἡσυχάζοντες ἐν τῇ γῇ·
Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐ-
τοῖς ἐστιν.
Ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
20. Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ
ταμεῖά σου·
Ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου × κατὰ σοῦ,
ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον,
Ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

ΥΜΝ. Ε′. V.

Jonæ Cap. II. v. 3. seqq.

ΠΡοσευχὴ Ἰωνᾶ.
3. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς
Κύριον (τὸν Θεόν μου),
Καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ κοιλίας ᾅδου
κραυγῆς μου·
Ἤκουσας φωνῆς μου.
βάθη. 4. Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθος καρδίας θα-
λάσσης,
Καὶ ποταμοί με ἐκύκλωσαν·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύ-
ματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον.
5. Κἀγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλ-
μῶν σου·
Ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς
ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
6. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου,
Ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη,
Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων·
7. Κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι·
Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου,
Κύριε ὁ Θεός μου.
8. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχήν μου ἀπ᾽
ἐμοῦ, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην·
Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου
εἰς ναὸν ἅγιόν σου.
9. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος
αὐτῶν ἐγκατέλιπον·
10. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ
ἐξομολογήσεως θύσω σοι,
Ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι·
(Εἰς) σωτήριόν (μου) τῷ Κυρίῳ. σωτηρίαν

ΥΜΝ. ϛ′. VI.

ΠΡοσευχὴ Ἀμβακούμ. Habac. Cap. III. v. 2. seqq.
2. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν
σου, καὶ ἐφοβήθην·
Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.
Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ,
Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ,
Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχ-
θήσῃ·
Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου,
ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.
3. Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει,
Καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους (Φαρὰν) κα-
τασκίου δασέος. Διάψαλμα.
Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ,
Καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
4. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται·
Κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ ὑπάρχει αὐτῷ· τέρατα
Καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος
αὐτοῦ.
5. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος,
Καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις κατὰ πόδας οἱ πόδες
αὐτοῦ.
6. Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
Ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη·
Καὶ διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ,
Ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι
Πορείας αἰωνίους αὐτοῦ· 7. Ἀντὶ κόπων Πορείας αἰωνίους
εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιόπων, πἰοηθήσονἰαι
Μαδιάμ Καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάν. Διάψαλμα.
8. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε;
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σȣ;
Ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σȣ;
Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τȣ̀ς ἵππȣς σȣ,
Καὶ ἡ ἱππασία σȣ σωτηρία.
9. Ἐνἰείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σȣ ἐπὶ τὰ
σκῆπἰρα, λέγει Κύριος. Διάψαλμα.
ποἰαμῶν 10 Ποταμοῖς ῥαγήσεται γῆ·
Ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσȣσι λαοὶ,
Σκορπίζων ὕδατα πορείας (αὐτȣ̃).
Ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς·
Ὕψος φαντασίας αὐτῆς
Ἐπήρθη. 11. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη
ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·
Εἰς φῶς βολίδες σȣ πορεύσονται,
Εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σȣ.
12. Ἐν ἀπειλῇ (σȣ) ὀλιγώσεις γῆν,
Καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.
13. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαȣ̃ σȣ, τȣ̃
σῶσαι τȣ̀ς χριστούς σȣ.
Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θά-
νατον·
Ἐξήγειρας δεσμȣ̀ς (σȣ) ἕως τραχή-
λȣ εἰς τὸ τέλος.
14. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυ-
ναστῶν,
Σεισθήσονται ἐν αὐτῇ·
Διανοίξȣσι χαλινȣ̀ς αὐτῶν, ὡς ἔσθων
πἰωχὸς λάθρα.
15. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τȣ̀ς
ἵππȣς σȣ, ταράσσοντας ὕδατα
πολλά.
16. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπἰοήθη ἡ κοι-
λία μȣ
Ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μȣ,
Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μȣ,
Καὶ ὑποκάτωθέν μȣ ἐταράχθη ἡ ἕ-
ξις μȣ·
Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μȣ,
Τȣ̃ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας
μȣ.
17. Διότι συκῆ ȣ̓ καρποφορήσει,
Καὶ ȣ̓κ ἔσαι γενήματα ἐν ταῖς ἀμ-
πέλοις·
Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας,
Καὶ τὰ πεδία ȣ̓ ποιήσει βρῶσιν·
Ἐξέλειπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
Καὶ ȣ̓χ ὑπάρχȣσι βόες ἐπὶ φάτναις
(ἐξιλάσεως αὐτῶν)·
18. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
Χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωἰῆρί μȣ.
19. Κύριος ὁ Θεός μȣ δύναμίς μȣ, Κύριε
Καὶ τάξει τȣ̀ς πόδας μȣ εἰς συντέ-
λειαν·
Ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με,
Τȣ̃ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτȣ̃.

῞ΥΜΝ. Ζ΄. VII.

Προσευχὴ Ἐζεκίȣ. Esaiæ Cap. XXXVIII. v. 10. seqq.
10. Ἐγὼ εἶπα· ἐν τῷ ὕψει τῶν
ἡμερῶν μȣ
Πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδȣ·
Καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.
11. Εἶπα· ȣ̓κέτι ȣ̓ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον
τȣ̃ Θεȣ̃ ἐπὶ τῆς γῆς ※ ζώντων·
Οὐ μὴ ἴδω ἄνθρωπον ※ ἔτι μετὰ
κατοικȣ́ντων.
12. Ἐξέλειπον ἐκ τῆς συγγενείας μȣ,
Κατέλειπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μȣ·
Ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ ἐμȣ̃
Ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας·
Τὸ πνεῦμά μȣ παρ᾽ ἐμοὶ ἐγένετο

Ὡς

Ὡς ἰϛὸς, ἐρίθυ ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν.

13. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως
πρωῒ ὡς λέοντι,
Οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀϛᾶ μου·
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς
παρεδόθην.

14. Ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω·
Καὶ ὡς περιϛερὰ, οὕτω μελετήσω.
Ἐξέλειπον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου, τοῦ
βλέπειν
Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον,
Ὃς ἐξείλατό με, 15. καὶ ἀφείλατό
μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.

16. Κύριε (καὶ) περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγ-
γέλη σοι·
Καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοὴν, καὶ πα-
ρακληθεὶς ἔζησα.

17. ※ Ἰδὲ εἰς εἰρήνην πικρία μου·
Εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ
ἀπόληται·
Καὶ ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μου πάσας
τὰς ἁμαρτίας μου.

18. Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσί σε,
Οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε,
Οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημο-
σύνην σου.

19. Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε, ὃν τρό-
πον κἀγώ·
Ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιή-
σω,
Ἃ ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου Κύ-
ριε τῆς σωτηρίας μου·

20. Καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ
ψαλτηρίου
Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
Κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

ὙΜΝ. Ηʹ. VIII.

Προσευχὴ Μανασσῆ. 2. Paral. C. XXIII. juxta quædam exemplaria.
Κύριε παντοκράτωρ ἐπουράνιε,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ,
Καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου·
Ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν,
Ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ
τοῦ προσάγματός σου,
Ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφρα-
γισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ
ἐνδόξῳ ὀνόματί σου·
Ὃν πάντα φρίττει καὶ τρέμει ἀπὸ προσ-
ώπου δυνάμεώς σου,
Ὅτι ἄϛεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δό-
ξης σου,
Καὶ ἀνυπόϛατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρ-
τωλοὺς ἀπειλῆς σου·
Ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαϛον τὸ ἔλεος ἔλαιον
τῆς ἐπαγγελίας σου·
Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιϛος,
Εὔσπλαγχνος μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος,
Καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων.
Σὺ Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηϛότητός σου ἐ-
πηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρ-
τηκόσι σοι,
Καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν
ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν.
Σὺ οὖν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δικαίων
Οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις,
Τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ,
τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι,
Ἀλλ᾽ ἔθου μετάνοιαν ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ.
Διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου
θαλάσσης·

Ὅτι ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
Κύριε ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
Καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου·
Κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδήρου,
Εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαί με ὑπὲρ ἁμαρτιῶν μου τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις·
Διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου,
Καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
Μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου,
Στήσας βδελύγματα, καὶ πληθύνας προσοχθίσματα.
Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας μου, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος·
Ἡμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα,
Καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω·
Ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενός σου·
Ἄνες μοι Κύριε, ἄνες μοι,
Καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου,
Μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσῃς τὰ κακά μοι,
Μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·
Κύριε Ὅτι σὺ εἶ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων,
Καὶ ἐν ἐμοὶ δείξῃς πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου,
Ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου.
Καὶ αἰνέσω σε διαπαντὸς ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου·
Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν,
Καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ΥΜΝ. Θ'. IX.

Danielis Cap. III. v. 26. seqq.

Προσευχὴ Ἀζαρίου.
† 26. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
27. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν,
Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου,
Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς·
28. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας,
Κατὰ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν ἐποίησας
Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· τῶν
Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
29. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστάντες ἀπὸ σοῦ,
Καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, 30. καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,
Οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν
Καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.
31. Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας·
32. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν,
Καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
33. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα·
Αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.
34. Μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου,

Καὶ

† Iste hymnus, cum sequente, totus lemniscis ÷ à margine notandus.

Καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου,
35. Καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν,
Δι᾽ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ,
Καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου,
Καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,
36. Οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων,
Πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
37. Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,
Καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
38. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος,
Οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία,
Οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα,
Οὐ Οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος·
39. Ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.
40. Ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων,
Καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων,
Οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον,
Καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου·
Ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.
41. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε,
Καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου·
42. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς,
Ἀλλὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου·
43. Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.
44. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ,
Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας,
Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη·
45. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος,
Καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην.

ΥΜΝ. Ι′. X.

Ὕμνος τῶν πατέρων ἡμῶν. Danielis Cap. III. v. 52. seqq.
52. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας·
Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιόν (σου), καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.
53. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου,
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.
*55. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, Χερουβεὶν
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
*54. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου,
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
56. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ,

Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.

57. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*59. Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*58. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

60. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

61. Εὐλογεῖτε πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

62. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

63. Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

64. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

65. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

66. Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

67. Εὐλογεῖτε ψῦχος καὶ καύσων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

68. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*71. Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

72. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*69. Εὐλογεῖτε πάγος καὶ ψῦχος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*70. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

73. Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

74. Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον,
Ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

75. Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

76. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

77. Εὐλο-

77. Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

78. Εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

79. Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

80. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τῦ ἐρανῦ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

81. Εὐλογεῖτε τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τὺς αἰῶνας.

82. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

83. Εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον,
Ὑμνείτω καὶ ὑπερυψέτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

84. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυρίε τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

85. Εὐλογεῖτε δοῦλοι Κυρίε τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

86. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τὺς αἰῶνας.

87. Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ καρδία τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

88. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΥΜΝ. ΙΑ΄ XI.

Προσευχὴ Μαρίας τῆς θεοτόκε. Luc. C. 1. v. 46. seqq.
46. Μεγαλύνει ἡ ψυχή με τὸν Κύριον,
47. Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά με ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί με.
48. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δέλης αὐτῦ·
Ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῦ νῦν μακαριῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
49. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός·
Καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῦ.
50. Καὶ τὸ ἔλεος αὐτῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβεμένοις αὐτόν. ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν
51. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῦ· Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνες διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
52. Καθεῖλε δυνάςας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινές.
53. Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν,
Καὶ πλετῦντας ἐξαπέςειλε κενές.
54. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῦ,
Μνησθῆναι ἐλέες 55. (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὺς πατέρας ἡμῶν,
Τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτῦ) ἕως αἰῶνος.

ΥΜΝ.

ΥΜΝ. ΙΒ'. XII.

Luc. Cap. II. v.29. seqq.

Προσευχὴ Συμεών.
29. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·
30. Ὅτι ἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,
31. Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,
32. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν,
Καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΥΜΝ. ΙΓ'. XIII.

Luc. Cap. I. v.68. seqq.

Προσευχὴ Ζαχαρίου.
68. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
69. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν
Ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
70. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ·
71. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν,
Καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·
72. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,
73. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
Τοῦ δοῦναι ἡμῖν, 74. ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
Ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ 75. ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ
Ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.
76. Καὶ σὺ δὲ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ·
Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·
77. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν ἡμῶν
78. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν,
Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
79. Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ΥΜΝ. ΙΔ'. XIV.

Ὕμνος ἑωθινός.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προσκυνοῦμέν σε,
Δοξολογοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ
Ἐπουράνιε,
Θεὲ πατὴρ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὴ μονογενὴ
Ἰησοῦ Χριστέ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεός,
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρός,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Ἐλέησον ἡμᾶς·

Ὁ αἰ-

Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τȣ̃ κόσμȣ,
(ἐλέησον ἡμᾶς)
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν·
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τȣ̃ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριςὸς,
Εἰς δόξαν Θεȣ̃ πατρός. Ἀμήν.
Καθ᾽ ἑκάςην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σȣ εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τȣ̃ αἰῶνος.
Καταξίωσον Κύριε καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην
Ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
σȣ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας. Ἀμήν.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σȣ·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σȣ.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σȣ.
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με,
Ἴασαι τὴν ψυχήν μȣ, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγα·
Δίδαξόν με τȣ̃ ποιεῖν τὸ θέλημά σȣ, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μȣ.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Ἐν τῷ φωτί σȣ ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σȣ τοῖς γινώσκȣ-
σί σε.

Ὠδαὶ
ιδʹ.

ΙΩΒ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΑΝθρωπος ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώβ·
Καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος, δίκαιος, καὶ ἀληθινὸς,
καὶ θεοσεβὴς,
Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηρῦ πράγματος.

2. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς·

3. Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια,
Κάμηλοι τρισχίλιοι,
Ζεύγη βοῶν πεντακόσια,
Καὶ ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσιοι,
÷ Καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα,
Καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς·
Καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίυ ἀνατολῶν.

4. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτῦ πρὸς ἀλλήλους,
Ἐποίουν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
Συμπαραλαμβάνοντες (ἅμα) καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν,
Ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.

5. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τῦ πότυ,
Ἀπέστειλεν Ἰὼβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτὺς, ἀνιστάμενος τοπρωΐ·
Προσέφερέ τε θυσίας περὶ αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν,
÷ Καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. ÷
Ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· μήποτε οἱ υἱοί μυ ※ ἡμαρτον, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν.
Οὕτως ἐποίει Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας (αὐτῶν).

6. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τῦ Θεῦ παραστῆναι ἐνώπιον τῦ Κυρίυ·
Καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν,
÷ περιελθὼν τὴν γῆν,
Καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' ὐρανόν. ÷

7. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· πόθεν παραγέγονας;
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε·
Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' ὐρανὸν, πάρειμι.

8. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Θεός

Προσέ-

ΙΩΒ. Cap. I. v. 1. Ἄνθρωπος ἦν) Ἄνθρωπός τις ἦν. ibid. ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινὸς, θεοσεβὴς) ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής. v. 3. Καμ. τρισχίλιοι) κάμηλοι τρισχίλιαι. ibid. πεντακόσιαι ὄνοι θήλειαι v. πεντακόσιοι) πεντακόσιαι, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι. v. 4. Ἐποίουν) ἐποιοῦσαν. v. 5. Ἀπέστειλεν) Ἀπέστελλεν. ibid. Προσέφερέ τε θυσίας περὶ αὐτῶν) καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας. ib. ὑπὲρ τῶν ψυχ.) περὶ τῶν ψυχῶν. ib. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν τῇ διανοίᾳ. ib. πρὸς τὸν Θεὸν) πρὸς Θεόν. ib. Οὕτως ἐποίει) οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ. ib. (αὐτῶν) abest. v. 6. stich. 2. Καὶ ἦλθον) καὶ ἰδοὺ ἦλθον. ibid. stich. 3. & 4. περιελθὼν τὴν γῆν - - ὐρανόν.) desunt omnia in Edit. Rom. v. 7. πρὸς τὸν διάβολον) τῷ διαβόλῳ. v. 8. stich. 1. ὁ Θεὸς) ὁ Κύριος.

Προσέχες τῇ διανοίᾳ σε κατὰ τε παιδός με Ἰώβ; θεράποντος

Ὅτι ἐκ ἔςιν (ἄνθρωπος) ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,

Ἄνθρωπος ἄμεμπτος, (δίκαιος), ἀληθινὸς, θεοσεβὴς,

Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηρε πράγματος.

9. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος ἐναντίον Κυρίε, καὶ εἶπε·

Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Θεόν;

10. Οὐ σὺ περιέφραξας αὐτε τὰ ἔξω, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτε,

Καὶ τὰ ἔξωθεν πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κυκλόθεν;

Τὰ (δὲ) ἔργα τῶν χειρῶν αὐτε εὐλόγησας,

Καὶ τὰ κτήνη αὐτε πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς.

11. Ἀλλὰ ἀπόςειλον τὴν χεῖρά σε, καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει·

Εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν ⋇ σε σὲ εὐλογήσει.

12. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ·

Ἰδὲ πάντα ὅσα ἐςὶν αὐτῷ, ἐν τῇ χειρί σε δίδωμι, δέδωκα

Ἀλλὰ αὐτε μὴ ἅψῃ.

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ προσώπε Κυρίε.

13. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,

Καὶ οἱ υἱοὶ τε Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτε ⋇ ἤσθιον καὶ ˙ ἔπινον οἶνον

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τε ἀδελφε αὐτῶν τε πρεσβυτέρε.

14. Καὶ ἰδὲ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·

Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία,

Καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν·

15. Καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ᾐχμαλώτευσαν αὐτὰς,

Καὶ τοὺς παῖδας ἐπάταξαν ἐν ςόματι μαχαίρας· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τε ἀπαγγεῖλαί σοι.

16. Ἔτι τέτε λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·

Πῦρ ⋇ Θεε ἔπεσεν ἐκ τε ἐρανε (ἐπὶ τὴν γῆν),

Καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τὰς ποιμένας * κατέφαγεν ὁμοίως· κατέφαγεν * κατέκαυσεν

Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τε ἀπαγγεῖλαί σοι.

17. Ἔτι τέτε λαλοῦντος, ἕτερος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰὼβ,

Καὶ λέγει αὐτῷ· οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν

v. 8. stich. 2. θεράποντος) παιδός. ibid. st. 3. ἔςιν ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ) ἔςι κατ' αὐτὸν ἐπί. ib. st. 4. (δίκαιος) abest. v. 9. ἐναντίον Κυρίε) καὶ εἶπεν ἐναντίον τε κυρίου. ibid. τὸν Θεόν) τὸν κύριον. v. 10. stich. 1. αὐτοῦ τὰ ἔξω) τὰ ἔξω αὐτε. ib. st. 2. ἔξωθεν) ἔξω. ib. αὐτῷ κυκλόθεν) αὐτοῦ κύκλῳ. v. 11. Εἰ μὴν) ἢ μήν. v. 12. stich. 1. Καὶ εἶπεν) τότε εἶπεν. ib. st. 2. ἐν τῇ χ. σε δέδωκα) δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου. ib. st. 3. Ἀλλὰ) ἀλλ'. ib. st. 4. ἀπὸ προσώπου Κυρίου) παρὰ τε κυρίε. v. 13. stich. 1. Καὶ ἐγένετο ὡς) καὶ ἦν ὡς. ibid. st. 2. Καὶ οἱ υἱοὶ τε Ἰώβ) οἱ υἱοὶ Ἰώβ. ib. ἤσθιον καὶ) deest. v. 15. stich. 1. αὐτὰς) αὐτάς. ibid. st. 2. ἐπάταξαν ἐν - - τε ἀπαγγεῖλαί σοι.) ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις. σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τε ἀπαγγεῖλαί σοι. v. 16. stich. 1. πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ) καὶ εἶπεν πρὸς Ἰώβ. ibid. st. 2. (ἐπὶ τὴν γῆν) non habet. ib. st. 3. κατέφαγε τὰ πρόβ.) κατέκαυσε τὰ πρόβατα. ib. κατέκαυσεν ὁμοίως) κατέφαγεν ὁμοίως. ib. st. 4. Καὶ ἐσώθην) σωθεὶς δὲ. ib. καὶ ἦλθον) ἦλθον. v. 17. stich. 1. ἕτερος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰὼβ, καὶ λέγει αὐτῷ·) ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ. ibid. st. 2. ἀρχὰς) κεφαλάς.

τὰς καμήλους, καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτὰς,

Καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις·

Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, ÷ καὶ ἦλθον˙ τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

18. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται ÷ πρὸς Ἰὼβ˙, λέγων·

Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου

Ἐσθιόντων καὶ πινόντων ※ οἶνον παρὰ (τῷ υἱῷ σου)

Τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ,

19. Ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου,

Καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας,

Καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

20. Οὕτως (ἀκούσας) Ἰὼβ ἀναστὰς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,

Καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, (καὶ κατεπάσατο γῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,)

Καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε (τῷ Κυρίῳ), 21. καὶ εἶπεν·

Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ·

Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο·

÷ Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω (καὶ) ἐγένετο˙·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον (εἰς τοὺς αἰῶνας).

22. Ἐν τούτοις πᾶσι ÷ τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ˙ οὐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ οὐδὲν ÷ ἔναντι Κυρίου˙, (οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ)·

Καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ:

ΚΕΦ. Β'. II.

ΕΓένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,

Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον Κυρίου·

Καὶ ὁ διάβολος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἦλθε ※ παραστῆναι ἔναντι Κυρίου˙.

2. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· πόθεν σὺ ἔρχῃ;

Τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἔναντι Κυρίου·

Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. γῆν

3. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· Σατανᾶν

Προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰώβ;

Ὅτι οὐκ ἔστι κατ᾽ αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος (ὅμοιος αὐτῷ),

Ἄμεμπτος, (δίκαιος) ἀληθινὸς, θεοσεβὴς,

Ἀπε-

v. 17. stich. 4. Καὶ ἐσώθην) ἐσώθην δὲ. v. 18. stich. 1. πρὸς Ἰὼβ λέγων) λέγων τῷ Ἰώβ. ibid. st. 3. (τῷ υἱῷ σου) deest. v. 19. stich. 1. ἦλθεν ἀπὸ τῆς) ἐπῆλθεν ἐκ τῆς. ibid. st. 3. καὶ ἐσώθην) ἐσώθην δὲ. v. 20. (ἀκούσας) abest. ibid. Ἰὼβ ἀναστὰς διέῤῥηξε) ἀναστὰς Ἰὼβ ἔῤῥηξε. ib. αὐτοῦ) ἑαυτοῦ. ib. stich. 2. κεφαλῆς αὐτοῦ) κεφαλῆς. ib. (καὶ κατεπάσατο γῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ) hæc omnia desunt. ib. st. 3. (τῷ Κυρίῳ) deest. v. 21. stich. 3. οὕτω καὶ) οὕτως. ibid. st. 4. (εἰς τοὺς αἰῶνας) non habet. v. 22. οὐχ ἥμαρτεν - - Κυρίου,) οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ κυρίου. ibid. (οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ) desunt. CAP. II. v. 1. stich. 2. ἐνώπιον) ἔναντι. ib. st. 3. ἐν μέσῳ αὐτῶν ἦλθεν) transposita. ib. ἔναντι Κυρίου·) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 2. stich. 2. ἔναντι Κυρίου) ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. ibid. st. 3. τὴν γῆν) τὴν σύμπασαν. v. 3. stich. 1. τὸν Σατανᾶν) τὸν διάβολον. ibid. st. 3. (ὅμοιος αὐτῷ) desunt. ib. st. 4. ita legitur in *Rom.* ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβής.

Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι
δὲ ἔχεται ἀκακίας·
Σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ
ἀπολέσαι διακενῆς.
4. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος, εἶπε τῷ
Κυρίῳ· δέρμα ὑπὲρ δέρματος,
Καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ ἀνθρώ-
πῳ, δώσει ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
5. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖ-
ρά σου, ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ
τῶν σαρκῶν αὐτοῦ,
Εἰ μὴ εἰς πρόσωπόν σε σὲ εὐλογήσει.
6. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· ἰδοὺ πα-
ραδίδωμί σοι αὐτόν·
διατήρη-σον Μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.
7. Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος * ἀπὸ ※ προσώπου
* παρὰ τοῦ Κυρίου,
Καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ
ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.
8. Καὶ ἔλαβεν (Ἰὼβ) ※ ἑαυτῷ ὄστρακον,
ἵνα ἀποξέῃ τὸν ἰχῶρα αὐτοῦ·
Καὶ ※ αὐτὸς" ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κο-
πρίας ἔξω τῆς πόλεως.
9. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, ※ καὶ
τῷ Ἰὼβ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
Μέχρις τίνος καρτερήσεις ÷ λέγων·
÷ ἰδοὺ, ἀναμενῶ χρόνον ἔτι μικρὸν,
÷ προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς
÷ ;σωτηρίας μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισαι τὸ μνημόσυνόν σου ÷
ἀπὸ τῆς γῆς, ÷
Υἱοί σου καὶ θυγατέρες, τῆς ἐμῆς κοι- ÷
λίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, ÷
Οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ ÷
μόχθων· ÷
Σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κά- ÷
θησαι διανυκτερεύων αἴθριος· ÷
Καὶ ἐγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, ÷
Τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰ- ÷
κίαν ἐξ οἰκίας, ÷
Προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσῃ, ÷
Ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων, ÷
Καὶ τῶν περιεχουσῶν με ὀδυνῶν, αἵ ÷
με νῦν συνέχουσιν". ÷
Ἀλλ' εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τε- πρὸς
λεύτα.
10. Ὁ δὲ ÷ ἐμβλέψας" αὐτῇ εἶπεν·
(Ἱνατί) ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυ-
ναικῶν (οὕτως) ἐλάλησας.
Εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ
χειρὸς Κυρίου, τὰ δὲ κακὰ οὐχ ὑ-
ποίσομεν;
Ἐν τούτοις πᾶσι ÷ τοῖς συμβεβηκό-
σιν αὐτῷ" οὐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ οὐδὲ
ἐν τοῖς χείλεσιν ※ αὐτοῦ" ÷ ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ".
11. Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ
τὰ κακὰ πάντα ※ ταῦτα τὰ ἐ-
πελθόντα αὐτῷ,

v. 3. ſtich. 6, τὰ ὑπάρχοντα) ὑπάρχοντα. ib. ἀπολέσαι διακενῆς) transpoſita. v. 4. ſtich. 2. Καὶ πάντα) deeſt. ibid. τῷ ἀνθρ.) τῷ deeſt. ib. δώσει ὑπὲρ τ. ψ. αὐτοῦ) ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει. v. 5. ſtich. 2. Εἰ μὴ) ἦ μήν. v. 6. ſtich. 2. διατήρησον) διαφύλαξον. v. 7. ſtich. 1. παρὰ) ἀπό. v. 8. (Ἰὼβ) deeſt. ibid. ἵνα ἀποξέῃ τὸν ἰχῶρα αὐτοῦ·) ἵνα τὸν ἰχῶρα ξέῃ. ib. ſt. 2. αὐτὸς) deeſt. v. 9. ſtich. 1. τῷ Ἰὼβ) αὐτῷ. ibid. ſt. 2. Μέχρις) μέχρι. ib. ſt. 3. τὸ μνημόσυνόν σου) σου τὸ μνημόσυνον. ib. ſt. 4. Υἱοί σου) υἱοί. ib. τῆς ἐμῆς) ἐμῆς. ib. ſt. 6. Σὺ δὲ) σύ τε. ib. ſt. 7. Καὶ ἐγὼ πλανῆτις) κἀγὼ πλανωμένη. ib. ſt. 8. περιερχομένη) non habet. ib. ſt. 9. δύσῃ) δύσεται. ib. ſt. 10. μόχθων) addit μου. ib. ſt 11. περιεχουσῶν με) deficit. ib. ſt. 12. Ἀλλ') Ἀλλά. ib. πρὸς Κύριον) εἰς Κύριον. v. 10. ſtich. 1. αὐτῇ εἶπεν) transpoſita. ibid. ſt. 2. (Ἱνατί) deeſt. ib. (οὕτως) abeſt. ib. ſt. 3. Εἰ τὰ μὲν) εἰ τά. ib. τὰ δὲ κ.) τὰ κακά. ib. ſt. 4. Ἐν τούτοις πᾶσι) ἐν πᾶσι τούτοις. ib. οὐχ) οὐδέν. ib. οὐδὲ ἐν τοῖς χ. αὐτοῦ) τοῖς χείλεσιν.

πόλεως Παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτὸν (τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν)·
Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεύς.
Βαλδὰς ※ Καὶ" Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος,
Καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς·
Καὶ παρεγένοντο ὁμοθυμαδὸν πρὸς αὐτὸν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.
12. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόῤῥωθεν, οὐκ ἐπέγνωσαν,
Καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν·
Ῥήξαντες δὲ ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασάμενοι γῆν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ※ εἰς τὸν οὐρανόν,
13. Παρεκάθηντο αὐτῷ ※ ἐπὶ τῆς γῆς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας,
Καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησε ※ πρὸς
※ αὐτὸν λόγον"·
Ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν ÷ δεινὴν οὖσαν καὶ" μεγάλην σφόδρα.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΚΑΙ) μετὰ ταῦτα ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτοῦ,
Καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ·
2. ※ Καὶ ἀπεκρίθη Ἰὼβ", λέγων·
3. Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην ※ ἐν αὐτῇ"
Καὶ ἡ νὺξ ἐν ᾗ εἶπον· ἰδοὺ ἄρσεν.
4. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν,
Μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος·
5. Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ θανάτου,
(Καὶ) ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος.
※ Καὶ ταραχθείη ἡ ἡμέρα (ἐκείνη), καταραθείη
6. καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη·
※ Ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος"·
Μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, ἐνιαυτῶν
Μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν". ※
7. Ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη ὀδύνη, ὀδυνηρὰ
Καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, ÷ μηδὲ χαρμονή"·
8. Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
Ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι.
9. Σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ μὴ ἔλθοι εἰς φωτισμόν, καὶ μὴ φωτίσαι
Μηδὲ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα·
10. Ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρός μου·
Ἀπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. κόπον
11. Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα;
Ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον, καὶ οὐκ ÷ εὐθὺς" ἀπωλόμην;

12. (Καὶ)

v. 11. stich. 2. πόλεως) χώρας. ibid. (τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκ. αὐτὸν) deficiunt. ib. st. 4. Βαλδὰς ὁ Σαυχαίων) βαλδὰδ ὁ σαυχαίων. ib. st. 5. Καὶ Σωφὰρ ὁ) σωφάρ. ib. st. 6. ὁμοθυμαδὸν πρὸς αὐτὸν) transposita. v. 12. stich. 3. Ῥήξαντες δὲ) δὲ abest. ibid. ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν) non habet. v. 13. stich. 1. Παρεκάθηντο) παρεκάθισαν. ibid. st. 2. πρὸς αὐτὸν λόγον) desunt. CAP. III. v. 1. stich. 1. Καὶ μετὰ ταῦτα) Μετὰ τοῦτο. v. 2. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰὼβ) desunt. v. 3. stich. 1. ἐν αὐτῇ) deest. ibid. st. 2. νὺξ ἐν ᾗ εἶπον) νὺξ ἐκείνη ᾗ εἶπαν. v. 4. Ἡ ἡμέρα) ἡ νύξ. v. 5. stich. 2. (Καὶ) abest. ibid. st. 3. (ἐκείνη) non habet. v. 6. stich. 2. ἐνιαυτῶν) ἐνιαυτοῦ. v. 7. stich. 1. ὀδυνηρὰ) ὀδύνη. v. 9. stich. 1. καὶ μὴ ἔλθοι καὶ μὴ φωτίσαι) καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι. ibid. st. 2. Μηδὲ ἴδοι) καὶ μὴ ἴδοι. v. 10. stich. 2. κόπον) πόνον.

12. (Καὶ) ἱνατί συνήντησέ μοι γόνατα;
Ἱνατὶ δὲ μαςοὺς ἐθήλασα (μητρός
μȣ);
13. (Νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα, ὑπνώ-
σας δὲ ἀνεπαυσάμην,
14. Μετὰ βασιλέων καὶ βȣλευτῶν γῆς,
Οἳ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν,
15. Καὶ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ
χρυσὸς, οἳ ἔπλησαν τȣ̀ς οἴκȣς αὐ-
τῶν ἀργυρίȣ.)
16. Ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον
ἐκ μήτρας μητρὸς,
Ἢ ὥσπερ νήπιοι οἳ ȣ̓κ εἶδον φῶς.
ἔπαυσαν 17. Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς·
Ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι σώματι·
18. Ὁμοθυμαδὸν δὲ δι᾽ αἰῶνος ※ εὐθήνησαν,
ȣ̓κ (ἔτι) ἤκȣσαν φωνὴν φορολόγȣ·
19. Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐςι, καὶ θε-
ράπων ȣ̓ δεδοικὼς τὸν Κύριον αὐτȣ̃.
20. Ἱνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ
(ψυχῆς) φῶς,
Ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς;
21. Οἳ ἱμείρονται θανάτȣ, καὶ ȣ̓ τυγ-
χάνȣσιν,
Ἀνορύσσοντες αὐτὸν ὥσπερ θησαυρόν·
22. Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο, ἐὰν κατα-
τύχωσι (θανάτȣ).
23. Θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις, ȣ̓
ἡ ὁδὸς ἀπεκρύβη·
Κύριος Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς κατ᾽ αὐτȣ̃.
24. Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μȣ ςεναγμός
μȣ ἥκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμε- μοι
νος φόβῳ·
25. Φόβος γὰρ ὃν εὐλαβȣ́μην, ἦλθέ μοι,
Καὶ ὃν ἐδεδοίκειν, συνήντησέ μοι.
26. Οὔτε εἰρήνευσα, ȣ̓́τε ἡσύχασα, ȣ̓́τε
ἀνεπαυσάμην· ἦλθε δέ μοι ὀργή.

ΚΕΦ. Δ΄. IV.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανί-
της, λέγει·
2. Μὴ πολλάκις σοι λελάληται
ἐν κόπῳ;
Ἰχὺν δὲ ῥημάτων σȣ τίς ὑποίσει;
3. Εἰ γὰρ σὺ ἐνȣθέτησας πολλοὺς,
Καὶ χεῖρας ἀσθενȣ̃ς παρεκάλεσας,
4. Ἀσθενοῦντας δὲ ἐξανέςησας ῥήμασι,
Γόνασι δὲ ἀδυνατοῦσι περιέθηκας
θάρσος·
5. Νυνὶ δὲ ἥκει ἐπὶ σὲ πόνος, καὶ ἥψα-
τό σȣ, σὺ δὲ ἐσπȣ́δακας.
6. Πότερον ȣ̓χὶ ὁ φόβος σȣ ἐςὶν ἐν ἀφρο-
σύνῃ,
Καὶ ἡ ἐλπίς σȣ, καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁ- κακία
δȣ̃ σȣ;
7. Μνήσθητι οὖν, τίς καθαρὸς ὢν ἀπώ- ὅτι ȣ̓δεὶς
λετο;
Ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλόῤῥιζοι ἀπώλοντο;
8. Καθ᾽ ὃν τρόπον ἴδον τȣ̀ς ἀροτριῶντας
τὰ ἄτοπα·
Οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ, ὀδύνας θε-
ριȣ̃σιν ἑαυτοῖς· ἐν αὐτοῖς

9. Ἀπὸ

v. 12. ſtich. 1. ita exhibet *Edit. Rom.* ἱνατί δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνατα. ibid. ſt. 2. (μητρός μȣ) deſunt. v. 14. ſtich. 1. καὶ) abeſt. v. 15. Καὶ μετὰ) ἢ μετὰ. v. 17. ſtich. 1. ἔπαυσαν) ἐξέκαυσαν. ibid. ſt. 2. σώματι) τῷ σώματι. v. 18. δι᾽ αἰῶνος) οἱ αἰώνιοι. ib. (ἔτι) deeſt. v. 19. ȣ̓) deeſt. v. 20. (ψυχῆς) deeſt. v. 21. ſtich. 1. θανάτȣ) τοῦ θανάτου. ibid. ſt. 2. αὐτὸν ὥσπερ θησαυρόν·) ὥσπερ θησαυρὰς. v. 22. (θανάτου) deeſt. v. 23. ſtich. 1. ita legit *Rom.* θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα. ibid. ſt. 2. ὁ Κύριος) ὁ Θεὸς. v. 24. μοι) deeſt. v. 25. ſtich. 1, εὐλαβȣ́μην) ἐφρόντισα. CAP. IV. v. 3. ſtich. 2. ἀσθενούντων) ἀσθενȣ̃ς. v. 4. δὲ) τε. bis. ibid. περιέθηκας θάρσος) transpoſita. v. 5. Νυνὶ) νῦν. ibid. δὲ ἐσπȣ́δακας) ἐσπούδασας. v. 6. ȣ̓χὶ) ȣ̓χ. v. 7. ſtich. 1. ὅτι ȣ̓δεὶς) τίς. v. 8. ſtich. 2. ἐν αὐτοῖς) ἑαυτοῖς.

9. Ἀπὸ προςάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται,
Ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται.

Σθένος 10. Σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης,
Γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη·

11. Μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν·
Σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους.

12. Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου,
÷ Οὐδὲν ἄν τούτων κακῶν συνήντησέ σοι.

μοι Πότερον οὖν οὐ δέξεταί (σου) τὸ οὖς μου ἐξαίσια
(Ἐξαίσιοι γὰρ) παρ' αὐτοῦ; 13. Φόβοι καὶ ἠχὼ νυκτερινή,
Ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,

14. Φρίκη (δέ) μοι συνήντησε καὶ τρόμος,
Καὶ μεγάλως μου τὰ ὀςᾶ συνέσεισε·

15. Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν,
Ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες.

16. Καὶ ἀνέςην καὶ οὐκ ἐπέγνων.
Ἴδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου·
Ἀλλ' ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον·

17. Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔςαι βροτὸς ἔναντι Κυρίου;
Ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνήρ;

18. Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιςεύει,
Κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησε·

19. Ἔα δὲ τοὺς κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐσμεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ. 8
Ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον,

20. Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας (καὶ) οὐκέτι εἰσί·
(Καὶ) παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι, ἀπώλοντο.

21. Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς, καὶ ἐτελεύτησαν,
Καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν, ἀπώλοντο.

ΚΕΦ. Εʹ. V.

Ἐπικάλεσαι δὲ εἴτις σου εἰσακούσεται, δὲ
Ἢ εἴτινα ἁγίων ἀγγέλων ὄψῃ·
2. Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή,
Πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3. Ἐγὼ δὲ ἑώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας·
Ἀλλ' εὐθὺς ἡ δίαιτα αὐτῶν ἐβρώθη·

4. Πόῤῥω ἐγένοντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας,
Κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων,
Καὶ οὐκ ἔςαι ὁ ἐξαιρούμενος.

5. Ἃ γὰρ

v. 12. stich. 2. ita habet *Rom.* οὐδὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε. ibid. st. 5. οὖν) deest. ib. σου τὸ οὖς μου) μου τὸ οὖς. ib. st. 4. (Ἐξαίσιοι γάρ) desunt. v. 13. Φόβοι καὶ ἠχὼ νυκτερινὴ) φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῇ. v. 14. (δέ) abest. ibid. συνέσεισε) διέσεισε. v. 16. Καὶ ἀνέςην) καὶ deest. v. 17. ἔναντι Κυρίου) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 19. stich. 1. Ἔα δὲ τοὺς) τοὺς δέ. ibid. ἐξ ὧν καὶ αὐτοί ἐσμεν ἐκ τοῦ α. π.) ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν. v. 20. stich. 1. Ἀπὸ) καὶ ἀπό. ibid. ἕως ἑσπ. καὶ) μέχρι ἑσπέρας. ib. st. 2. (Καὶ) deest. v. 21. ἐτελεύτησαν καὶ παρὰ) ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρά. ibid. ἀπώλοντο) deest. CAP. V. v. 1. stich. 1. σου εἰσακούσεται) σου ὑπακούσεται. ibid. st. 2. ἁγίων ἀγγέλων) transposita. v. 3. stich. 2. ita habetur in *Rom.* ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα. v. 4. stich. 1. ἐγένοντο) γένοιντο.

ἐθέρισαν 5. Ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν ἐκ ἐξαιρεθήσονται,
Καὶ ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς.
6. Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ γῆς κόπος,
Οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος·
7. Ἀλλὰ ἄνθρωπος ἐν κόπῳ γεννᾶται,
Νεοσσοὶ δὲ γυπῶν τὰ ὑψηλὰ πέτονται.
8. Οὐ μὴν δὲ ἀλλ᾽ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου,
παντοκράτορα Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,
9. Τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα,
Ἔνδοξά ÷ τε καὶ ἐξαίσια˅, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
10. Τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ ※ πρόσωπον τῆς γῆς,
Τὸν ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ᾽ οὐρανόν·
11. Τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα ※ εἰς σωτηρίαν·
12. ※ Τὸν διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων,
※ Καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν
※ ἀληθές˅·
13. Ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει αὐτῶν,
Βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν. Βουλὰς
14. Ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῖς συναντήσεται σκότος,
Τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσειαν ἴσα νυκτί· 15. ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ.
Ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου, 16. καὶ εἴη ἀδυνάτῳ ἐλπίς·
Καὶ ἀδίκου στόμα ἐμφραχθείη.
17. Μακάριος ἰδὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος (ἐπὶ τῆς γῆς)·
Νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου.
18. Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν·
Ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσονται· παταίξει
19. Ἑξάκις ἐξ ἀναγκῶν ἐξελεῖταί σε,
Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ οὐχ ἅψεταί σου κακόν,
20. Ἐν λιμῷ ῥύσεταί σε ἐκ θανάτου·
Καὶ ἐν πολέμῳ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε. ῥύσεται
21. Ἀπὸ μάστιγος γλώσσης κρύψει σε,
Καὶ οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων·
(Καὶ οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ ταλαιπωρίας,
Ὅτι ἐλεύσεται ταλαιπωρία·)
22. Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ,
Ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων τῆς γῆς οὐ φοβηθήσῃ·
23. Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι,

v. 5. stich. 1. ἐθέρισαν) συνήγαγον. ibid. ἐξαιρεθήσονται, Καὶ) ἐξαίρετοι ἔσονται. v. 6. stich. 1. ἐκ γῆς) ἐκ τῆς γῆς. v. 7. stich. 1. ἐν κόπῳ γεννᾶται) γεννᾶται κόπῳ. ibid. st. 2. γυπῶν) γυπός. v. 8. stich. 1. ἀλλ᾽ ἐγὼ) ἀλλὰ ἐγώ. ibid. stich. 2. παντοκράτορα) πάντων δεσπότην. v. 10. st. 1. ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπὶ τὴν γῆν. ibid. st. 2. Τὸν) deest. v. 12. stich. 1. Τὸν) deest. v. 13. stich. 1. αὐτῶν) deest. ibid. st. 2. βουλὰς) βουλήν. v. 14. stich. 1. ita Rom. ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος. ibid. st. 2. ψηλαφήσειαν) ψηλαφήσαισαν. v. 15. ἀπόλοιντο) ἀπώλοντο. v. 16. καὶ εἴη) εἴη δέ. ibid. Καὶ ἀδίκου) ἀδίκου δέ. v. 17. (ἐπὶ τῆς γῆς) desunt. v. 18. stich. 2. παταίξει) ἔπαισε. ibid. ἰάσονται) ἰάσαντο. v. 19. stich. 1. ἐξελεῖταί σε) transposita. ibid. stich. 2. οὐχ ἅψεται) οὐ μὴ ἅψηται. v. 20. stich. 2. Καὶ ἐν πολ.) ἐν πολέμῳ δέ. ibid. ῥύσεται) λύσει. v. 21. stich. 1. κρύψει σε) transposita. ibid. stich. 2. οὐ φοβηθήσῃ) οὐ μὴ φοβηθῇς. ib. st. 3. 4. non habentur in *Edit. Rom.* uncis inclus. v. 22. stich. 2. τῆς γῆς οὐ φοβηθήσῃ) οὐ μὴ φοβηθῇς.

※ Ὅτι μετὰ τῶν λίθων τοῦ ἀγροῦ ἡ διαθήκη σου,
※ Καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ εἰρηνεύσει σοι.
※ 24. Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐν εἰρήνῃ τὸ σπέρμα σου
※ Καὶ ἐπισκοπὴ τῆς εὐπρεπείας σου,
※ καὶ οὐ μὴ ἁμάρτῃς.
Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος,
Ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμάρτῃ.
25. Καὶ γνώσῃ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου,
Τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ·
ἀπελεύσῃ 26. Ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν αὐτοῦ θεριζόμενος,
Ἢ ὥσπερ θημωνία ἅλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.
27. Ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν, ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν·
ἐποίησας Σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ τί ἔπραξας.

ΚΕΦ. ς' VI.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
τι 2. Εἰ γάρ τις ἱστῶν στήσαι μου τὴν ὀργὴν,
Τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδὸν,
3. Καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρύτεραί εἰσιν·
Ἀλλ', ὡς ἔοικε, τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα.
4. Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστὶν,
Ὧν ὁ θυμὸς ἐκπίνει μου τὸ αἷμα·
Ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.
5. Τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν;
Εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς, ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα;
6. Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἁλός;
Εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι κενοῖς;
7. Οὐ δύναται δέ μου παύσασθαι ἡ ψυχή·
Βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου, ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.
8. Εἰ γὰρ δώῃ, καὶ ἔλθῃ μου ἡ αἴτησις,
Καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώῃ ὁ Θεὸς,
9. Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω·
10. Εἴη δὲ (μοι) ἡ πόλις μου τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην (ἐπ' αὐτῆς).
Οὐ μὴ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ἐν ῥήματι ἁγίου Θεοῦ μου.
11. Τίς γάρ μου ἡ ἰσχὺς ὅτι ὑπομενῶ;
Ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεταί μου ἡ ψυχή;
12. Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς μου;
Ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ χαλκαῖ;
13. Ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν;
Βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν·
14. Ἀπείπατο δέ με ἔλεος, καὶ ἐπισκοπὴ Κυρίου ὑπερεῖδέ με.

15. Οὐ

v. 23. stich. 2. 3. & v. 24. st. 1. 2. Ὅτι μετὰ - - Εἶτα exclusive omnia desunt in *Edit. Rom.* v. 25. stich. 1. Καὶ γνώσῃ) γνώσῃ δὲ. v. 26. stich. 1. ἀπελεύσῃ) ἐλεύσῃ. ibid. καιρὸν αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. ib. st. 2. θημωνία) θιμωνία. v. 27. stich. 2. τί ἐποίησας.) εἴ τι ἔπραξας. CAP. VI. v. 2. stich. 1. τι γάρ τις) εἰ γάρ τις. v. 3. stich. 1. βαρύτεραί εἰσιν) βαρυτέρα ἔσται. v. 4. st. 2. ὁ θυμὸς) addit αὐτῶν. v. 7. stich. 1. δέ μου παύσασθαι ἡ ψυχὴ) γὰρ παύσασθαί μου ἡ ὀργή. v. 8. stich. 1. ἔλθῃ) ἔλθοι. ibid. st. 2. ὁ Θεὸς) ὁ κύριος. v. 9. stich. 1. τρωσάτω) addit με. v. 10. stich. 1. μοι ἡ πόλις μου τ.) μου πόλις τάφος. ibid. st. 2. Οὐ μὴ φείσομαι) μὴ deest. ib. ἐν ῥήματι ἁγίου) ῥήματα ἅγια. v. 12. stich. 2. χαλκαῖ) χάλκεαι. v. 14. stich. 1. Ἀπείπατο δὲ) δὲ abest. ibid. καὶ ἐπισκοπὴ) ἐπισκοπὴ δέ.

15. Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου·
Ὥσπερ χειμάῤῥους ἐκλείπων,
Ἢ ὥσπερ κύματα, παρῆλθόν με·
16. Οἵτινές με εὐλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι.
Ὥσπερ χιὼν, ἢ κρύσταλλος πεπηγὼς,
17. Καθὼς τακεὶς θέρμης γινομένης,
ὅπερ · Οὐκέτι ἐγνώσθη ὅπερ ἦν·
18. Οὕτως καὶ ἐγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων,
Ἀπωλόμην τε, καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
19. Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, καὶ ἀτραπὸς Σαβῶν
διορῶντες Οἱ διορίζοντες αἰσχύνθητε·
20. Αἰσχύνην (οἱ ὁρῶντες) ὀφειλήσουσιν,
Οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.
δὴ 21. Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως·
Ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.
22. Τί γάρ; μή τι ὑμᾶς ᾔτησα; ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι;
κακῶν 23. Ὥστε σῶσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν, ἢ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς δυνάστου;
24. Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω·
Εἴτι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25. Ἀλλ', ὡς ἔοικε, φαῦλα ἀνδρὸς ἀληθινοῦ ῥήματα.
Οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν (ῥῆμα, οὐδὲ) ἰσχὺν αἰτοῦμαι, 26. οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν τὰ ῥήματά μου παύσει,
Οὐδὲ φθέγματος ῥήματος ὑμῶν ἀνέξομαι.
27. Πλὴν ὅτι ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε,
Ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.
28. Νυνὶ δὲ ἐμβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.
29. Καθίσατε δὴ, καὶ μὴ εἴη ἄδικον (ἐν κρίσει)·
Καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.
30. Οὐ γάρ ἐστιν ἄδικον ἐν γλώσσῃ μου·
Οὐχὶ δὲ (καὶ) ὁ λάρυγξ μου σύνεσιν μελετᾷ;

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

Πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς;
Καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;
2. Ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ τετυχηκὼς σκιᾶς;
Ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;
3. Οὕτως καὶ ἐγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενοὺς,
Νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν.
4. Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω· πότε ἡμέρα;
Ὡς δ' ἂν ἀναστῶ πάλιν πότε ἑσπέρα,

v. 15. stich. 3. κύματα) κῦμα. v. 16. stich. 1. εὐλαβοῦντο) διευλαβέντο. v. 17. ita Edit. Rom. καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν. v. 18. stich. 1. Οὕτως καὶ ἐγὼ) οὕτω κἀγώ. ibid. st. 2. τε) δέ. v. 19. stich. 1. καὶ) deest. ibid. stich. 2. αἰσχύνθητε) abest. v. 20. Αἰσχύνην οἱ ὁρῶντες) καὶ αἰσχύνην. v. 21. stich. 1. δὴ) δέ. v. 23. ἐκ χειρὸς κακῶν -- fin.) ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με. v. 25. stich. 1. ἀνδρὸς) deest. ibid. st. 2. (ῥῆμα, οὐδὲ) desunt. v. 26. ὁ ἔλεγχος ὑ. τὰ ῥήματά μου) ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασί μου. ib. st. 2. Rom. ita habet: οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι. v. 27. stich. 1. ὀρφανῷ) ἐπ' ὀρφανῷ. v. 28. ἐμβλέψας) εἰσβλέψας. v. 29. (ἐν κρίσει) deest. v. 30. stich. 1. ἄδικον ἐν γλώσσῃ μου) transposita. ibid. st. 2. Οὐχὶ δὲ καὶ ὁ λάρυγξ μου) ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχί. CAP. VII. v. 2. stich. 1. τετυχηκώς.) τετυχώς. v. 3. stich. 1. καὶ ἐγὼ) κἀγώ.

Πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀφ᾽ ἑσπέρας ἕως πρωΐ.

5. Φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων·
Τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξέων.

6. Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιᾶς· — δρομέως
Ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.

7. Μνήσθητι δὲ, ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ,
Καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν·

ἀτενοί ※ ※ 8. ※ Οὐκ ἀτενεῖ μοι ὁ ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με·
Οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοὶ, καὶ οὐκ εἰμί.

9. Ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ᾽ οὐρανοῦ.
Ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην, οὐ μὴ ἂν ἀναβῇ ἔτι,

10. Οὐδὲ μὴ ἐπιστραφῇ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον,
Οὐδὲ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ ἔτι.

11. Τοιγαροῦν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου,
Λαλήσω δὲ ἐν ἀνάγκῃ ὢν τοῦ πνεύματός μου,
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἐν πικρίᾳ ψυχῆς ÷ συνεχόμενος.

12. Πότερον θάλασσά εἰμι, ἢ δράκων, ἐπεὶ κατέταξας κατ᾽ ἐμοῦ φυλακήν;

13. ※ Ὅτι εἶπον· παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου,
Ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν διάλογον ἰδίᾳ τῇ κοίτῃ μου·

14. (Διατί) ἐκφοβεῖς με ἐν ἐνυπνίοις, καὶ ἐν ὁράμασί με καταπλήσσεις·

15. Ἀπαλλάξεις δὲ ἀπὸ πνεύματος τὴν ψυχήν μου, — ζωήν
Ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου. — Τὴν δὲ ψυχήν μου ἀπὸ τοῦ σώματός.

16. Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ÷ ἵνα μακροθυμήσω·
Ἀπόστα ἀπ᾽ ἐμοῦ· κενὸς γάρ μου ὁ βίος.

17. Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν;
Ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;

18. Ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιῇ τοπρωΐ;
Καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρίνεις;

19. Ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με, οὐδὲ προΐῃ με,
Ἕως ἂν καταπίω τὸν πτυελόν μου ἐν ὀδύνῃ;

20. Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δύναμαί σοι πρᾶξαι,
Ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων;
Διατί ἔθου με κατεντευκτήν σου,
Εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;

21. Καὶ διατί οὐ λήθην ἐποιήσω τῆς ἁμαρτίας μου,

Καὶ

v. 4. stich. 3. ἀφ᾽) ἀπό. v. 5. stich. 2. ξέων) ξύων. v. 6. stich. 1. δρομέως) λαλιᾶς. v. 7. stich. 1. δὲ) οὖν. ibid. st. 2. ὁ ὀφθαλμός) ὁ deest. v. 8. stich. 1. Οὐκ ἀτενεῖ μοι ὁ ὀφθ.) οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμοῦ. ib. st. 2. οὐκ εἰμί) οὐκ ἔτι εἰμί. v. 9. stich. 2. οὐ μὴ ἂν ἀναβῇ ἔτι) οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ. v. 10. stich. 1. Οὐδὲ μὴ ἐπιστραφῇ ἔτι εἰς) οὐδ᾽ οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς. ibid. st. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐδ᾽ οὐ μή. ib. ὁ τόπος α. ἔτι) ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. v. 11. stich. 1. Τοιγαροῦν) ἀτὰρ οὖν. ibid. st. 2. δὲ ἐν ἀν. ὢν τοῦ πν. μου) ἐν ἀνάγκῃ ὤν. ib. st. 3. τὸ στόμα μου ἐν πικρίᾳ ψυχῆς) πικρίαν ψυχῆς μου. v. 12. ἐπεὶ) ὅτι. ibid. κατ᾽ ἐμοῦ) ἐπ᾽ ἐμέ. v. 13. stich. 1. εἶπον) εἶπα ὅτι. ibid. st. 2. διάλογον ἰδίᾳ τῇ) ἴδιον λόγον τῇ. v. 14. (Διατί) deest. v. 15. ita Rom. ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου· ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου. v. 18. stich. 1. ποιῇ τοπρωΐ;) ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ. v. 19. stich. 2. ἐν ὀδύνῃ) deest. v. 20. stich. 1. δύναμαί σοι πρ.) δυνήσομαι πρᾶξαι. v. 21. st. 1. in Rom. διατί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην.

Καὶ καθαρισμὸν τῆς ἀνομίας μου;
Νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί.

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει·
2. Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα; πνεῦμα πολυῤῥῆμον τοῦ στόματός σου.
3. Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει κρίνων;
Ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον;
4. Εἰ υἱοί σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ,
τὴν ἀνομίαν Ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.
5. Σὺ δὲ ὄρθριζε, πρὸς * Θεὸν παντοκράτορα δεόμενος·
* Κύριον
6. Εἰ καθαρὸς εἶ, καὶ ἀληθινὸς ※ εἶ˅, δεήσεώς σου ἐπακούσεται,
Ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης·
7. Ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα,
τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα,
8. Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην,
Ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων·
9. (Χθιζοὶ γάρ ἐσμεν, καὶ οὐκ οἴδαμεν,
Σκιὰ δέ ἐστιν ἡμῶν ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς·)
10. Ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσι (ῥήματα),
Καὶ ἀναγγελοῦσί σοι (σύνεσιν σοφίας),
σὲ διδάξουσιν Καὶ ἐκ καρδίας ※ αὐτῶν˅ ἐξάξουσι ῥήματα;

11. Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος;
Ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ ποτοῦ,
12. ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης,
Καὶ οὐ μὴ θερισθῇ; πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσαν βοτάνην,
(Ἐὰν δὲ μὴ πίῃ) ξηραίνεται.
13. Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Θεοῦ·
ἐλπὶς γὰρ ἀσεβοῦς ὀλεῖται·
14. Ἀοίκητος δὲ ἔσται αὐτοῦ ὁ οἶκος, (καὶ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ,)
Ἡ δὲ σκηνὴ αὐτοῦ ἀράχνη ἀποβήσεται.
15. Ἐὰν ὑπερείσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ·
Ἐπιλαβομένου δὲ αὐτῆς, οὐ μὴ ὑπομείνῃ.
16. Ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἡλίου·
Καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
17. Ἐπὶ συναγωγῇ λίθων κοιμᾶται,
Ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται·
18. Ἐὰν καταπίῃ αὐτὸν ὁ τόπος, ψεύσεται αὐτῷ.
Οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα, 19. ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη;
Ἐν δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει. ἄλλο
20. Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον,
Πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται·

21. Ἀλη-

v. 21. ftich. 2. τῆς ἀνομίας) τῆς ἁμαρτίας. CAP. VIII. v. 4. ftich. 1. υἱοί) οἱ υἱοί. ib. ft. 2. τὴν ἀνομίαν) ἀνομίας. v. 6. ftich. 1. εἶ, δεήσεώς σου ἐπακ.) δεήσεως ἐπακούσεταί σου. v. 8. Ἐπερώτησον) addit γάρ. v. 9. ftich. 2. Σκιὰ δέ) σκιὰ γάρ. ibid. ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς) transpofita. v. 10. ftich. 1. (ῥήματα) deeft. ibid. ftich. 2. σοι σύνεσιν σοφίας) defunt. ib. ft. 3. σὲ διδάξουσιν) ἐξάξουσι. v. 12. ftich. 1. πᾶσαν βοτάνην, Ἐὰν δὲ μὴ πίῃ ξηραίνεται) πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται. v. 13. τοῦ Θεοῦ) τοῦ Κυρίου. ibid. ὀλεῖται) ἀπολεῖται. v. 14. ita habetur in Rom. ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος. ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. v. 15. ftich. 1. ὑπερείσει) ὑπερείσῃ. ibid. ftich. 2. αὐτῆς) αὐτοῦ. v. 17. ftich. 1. Ἐπὶ συναγωγῇ) ἐπὶ συναγωγήν. v. 18. αὐτὸν ὁ τόπος ψεύσεται) ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν. v. 19. ἄλλο) ἄλλον. v. 20. ftich. 1. ἀποποιήσεται) ἀποποιήσηται.

21. Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος,
Καὶ τὰ χείλη αὐτῶν ἀγαλλιάσεως.
22. Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην·
Καὶ δίαιτα ἀσεβοῦς οὐκ ἔσαι.

ΚΕΦ. Θ΄. IX.

Υπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἐπ᾽ ἀληθείας οἶδα ὅτι οὕτως ἐσί·
Πῶς γὰρ ἔσαι δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ;
3. Ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι μετ᾽ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ
(Ἵνα μὴ ἀντείπῃ) πρὸς ἕνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων·
4. Σοφὸς γάρ ἐσι διανοίᾳ, κραταιός τε καὶ μέγας.
Τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ, ὑπέμεινεν;
5. Ὁ παλαιῶν ὄρη, καὶ οὐκ οἴδασιν,
Ὁ καταςρέφων αὐτὰ ἐν ὀργῇ·
6. Ὁ σείων τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων,
Οἱ δὲ σύλοι αὐτῆς σαλεύονται·
7. Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ (μὴ ἀνατέλλειν), καὶ οὐκ ἀνατέλλει,
Κατὰ δὲ ἄςρων κατασφραγίζει·
8. Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος,
Καὶ περιπατῶν ἐπὶ θαλάσσης, ὡς ἐπ᾽ ἐδάφους·
9. Ὁ ποιῶν Πλειάδα, καὶ Ἕσπερον, καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα νότου·
10. Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαςα,
Ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔςιν ἀριθμός.
11. Ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω·
Καὶ ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ᾽ ὡς ἔγνων.
12. Ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποςρέψει;
Ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας;
13. Αὐτὸς γὰρ ἐκ ἀπέςραπται ὀργήν· ὀργῇ
Ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐκάμφθη κήτη τὰ ὑπ᾽ οὐρανόν.
14. Ἐὰν δὲ μου εἰσακούσῃ, ἢ διακρίνῃ τὰ ῥήματά μου ⁜ μεθ᾽ αὐτοῦ,
15. Ἐάντε γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεταί μου,
⁜ Τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι·
16. Ἐάν τε καλέσω, καὶ εἰσακούσῃ,
Οὐ πιςεύω ὅτι εἰσακήκοέ μου τῆς φωνῆς.
17. Μὴ ἐν γνόφῳ με ἐκτρίψῃ;
Πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματά (μου) πεποίηκε διακενῆς.
18. Οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀναπνεῦσαι;
Ἐνέπλησε δέ με πικρίας.
19. Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύϊ κρατεῖ·
Τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιςήσεται;
20. Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ σόμα μου ἀσεβήσει·
Ἐάν τε ὦ ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι.

Εἴτε

v. 21. stich. 2. *Rom.* ita: *τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.* v. 22. stich. 2. *Καὶ δίαιτα*) *δίαιτα δὲ.* CAP. IX. v. 3. stich. 1. *μετ᾽ αὐτοῦ*) *αὐτῷ.* v. 5. stich. 2. *ἐν ὀργῇ*) *ὀργῇ.* v. 7. stich. 1. (*μὴ ἀνατέλλειν*) desunt. v. 8. stich. 2. *ἐπὶ θαλ. ὡς ἐπ᾽ ἐδάφους*) transposita. v. 11. stich. 2. *Καὶ ἐὰν παρέλθῃ*) *καὶ* deest. v. 13. stich. 1. *ὀργῇ*) *ὀργήν.* ibid. stich. 2. *ἐκάμφθη*) *ἐκάμφθησαν.* v. 14. *εἰσακούσῃ ἢ διακρίνῃ*) *ὑπακούσεται ἢ διακρινεῖ.* v. 15. stich. 1. *Ἐάντε γὰρ*) *ἐὰν γάρ.* v. 16. stich. 1. *καὶ εἰσακούσῃ*) *καὶ μὴ ὑπακούσῃ.* ibid. st. 2. *εἰσακήκοέ μου*) addit *τῆς φωνῆς.* v. 17. stich. 1. *ἐν γνόφῳ*) *γνόφῳ.* ibid. st. 2. (*μου*) voculam *μου* abbreviatam pro Genitivo *μου* accipit *Wanlejus,* non *μοι,* ut *Huissius* legendum ideo existimavit, quia *μου* proxime præcessit. *Junius* neutrum posuit. v. 19. stich. 1. *ἰσχύϊ κρατεῖ*) *ἰσχύει κράτει.*

ἠσέβησα 21. Εἴτε γὰρ ἠσέβησα, ἐκ οἶδα τῇ ψυ-
χῇ ※ μȣ·
ἀφήρηται Πλὴν (ὅτι) ἀφαιρεῖταί μȣ ἡ ζωή.
22. ※ Ἕν ἐστιν, διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυ-
νάστην ἀπολλύει ὀργή·
23. Ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίῳ ἀ-
πολοῦνται,
Ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται.
παραδέδονται 24. ※ Παραδέδονται γῆ εἰς χεῖρας ἀσεβȣς·
※ Πρόσωπα κριτῶν ✱ αὐτῆς συγκαλύπτει·
γὰρ ※ Εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι τίς ἐστιν;
✱ αὐτῦ ※ 25. Ὁ δὲ βίος μȣ ἐλαφρότερός ἐστι δρο-
※ μέως·
ἀπέδρα ※ Ἀπέδρασαν, καὶ ἐκ ἴδον ἀγαθωσύνην".
26. Ἢ καὶ ἔστι ναυσὶν ἴχνος ὁδȣ,
Ἢ ἀετȣ πετομένȣ ζητȣντος βοράν;
27. Ἐάντε γὰρ εἴπω, ἐπιλήσομαι λα-
λῶν,
Συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω.
28. Σείομαι (γὰρ) πᾶσι τοῖς μέλεσί
μȣ·
Οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ ἀθῶόν με ἐάσεις.
29. Ἐπειδή εἰμι ἀσεβὴς, διατί ἐκ ἀπέ-
θανον;
30. Ἐὰν γὰρ ἀπολέσωμαι χιόνι, καὶ
ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαραῖς,
31. Ἱκανῶς με ἐν ῥύπῳ ἔβαψας,
Ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή μȣ.
ὦ 32. Οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ᾧ
ἀντικρινȣμαι,
Ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.
33. Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ὁ δι- Εἰ γάρ.
ελέγχων, καὶ διακȣων ἀναμέσον ἀμ- διακρίνων
φοτέρων.
(Δυεῖν δέ μοι χρεία.)
34. Ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμȣ τὴν ῥάβδον
※ αὐτȣ",
Καὶ ὁ φόβος αὐτȣ μή με στροβείτω·
35. Καὶ ἐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω·
Οὐ γὰρ συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ἄδικον.

ΚΕΦ. Ι'. X.

Κάμνω (δὲ) τῇ ψυχῇ μȣ·
Στένων ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπαφήσω
(τὸν θυμόν μȣ)
Τὰ (δὲ) ῥήματά μȣ, λαλήσω ἐν πι-
κρίᾳ ψυχῆς μȣ ÷ συνεχόμενος"·
2. Καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον· μή με ἀσεβεῖν
δίδασκε·
Καὶ διατί με ἔτως ἔκρινες;
3. Ἢ καλόν σοι (ἐστὶν) ἐὰν ἀσεβήσω;
Ὅτι ἀπείπω (με) ἔργα χειρῶν σȣ,
Βȣλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέχες;
4. Ἢ ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ, καθορᾷς;
※ Ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος, βλέ-
ψεις";
5. Ἢ ὁ βίος σȣ ἀνθρώπινος; ἢ τὰ ἔτη
σȣ ※ ὡς ἡμέραι ἀνδρός;
6. Ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μȣ, καὶ
τὰς ἁμαρτίας μȣ ἐξιχνίασας.

7. Οἶδας

v. 21. stich. 2. ὅτι ἀφήρηται) ἀφαιρεῖται. v. 23. stich. 1. ἀπολοῦνται) deest. v. 24. stich. 2. κριτῶν αὐτῆ) κριτῶν αὐτῆς. ibid. st. 3. *Rom.* addit à fine τίς ἐστιν. v. 25. stich. 1. ἐλαφρ. ἐστιν) transposita. ibid. st. 2. *Rom.* ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ εἴδοσαν. v. 28. stich. 1. (γὰρ) deest. v. 29. Ἐπειδὴ) ἐπειδὴ δέ. v. 31. με ἐν ῥύπῳ) ἐν ῥύπῳ με. ibid. st. 2. ἡ στολή μου) ἡ στολή. v. 32. stich. 1. ὦ) ᾧ. v. 33. stich. 1. Εἰ γὰρ ἦν) εἴθε ἦν. ibid. ὁ διελέγχων καὶ διακρίνων) ἐλέγχων καὶ διακούων. ibid. st. 2. (Δυεῖν δέ μοι χρεία) desunt. v. 34. αὐτῦ, Καὶ ὁ φόβος) ὁ δὲ φόβος. v. 35. stich. 2. in *Rom.* οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι. CAP. X. v. 1. stich. 1. Κάμνω δὲ) Κάμνων. ibid. st. 2. ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπαφήσω) ἐπαφήσω ἐπ' αὐτόν. ib. (τὸν θυμόν μου) desunt. ib. st. 3. (δὲ) abest. ib. ἐν πικρίᾳ ψυχῆς) πικρίᾳ ψυχῆς μου. v. 2. stich. 2. ἔκρινες) ἔκρινας. v. 3. stich. 1. (ἐστὶν) deest. ibid. ἀσεβήσω) ἀδικήσω. ib. st. 2. (με) abest. v. 4. stich. 2. βλέψεις) βλέψῃ. v. 5. ἀνθρώπινος) addit ἐστιν.

οἶδα 7. Οἶδα γὰρ ὅτι ὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐςιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σε ἐξαιρέμενος;
8. Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με·
Μετὰ δὲ ταῦτα μεταβαλὼν, με ἔπαισας.
9. Μνήσθητι ὅτι πηλόν με ἔπλασας,
ἀποςρέφεις Εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποςρέψεις.
10. Ἢ ὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας;
Ἔπηξας δέ με ἴσα τυρῷ;
11. Δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας,
Ὀςέοις δὲ καὶ νεύροις ἐνειράς με·
12. Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεον ἔθυ παρ' ἐμοί·
Ἡ δὲ ἐπισκοπή σε ἐφύλαξέ μυ τὸ πνεῦμα.
13. Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι ὐδέν.
14. Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, φυλάξεις με,
Ἀπὸ δὲ ἀνομίας ὐκ ἀθῷόν με ἐάσεις·
15. Ἐάν τε γὰρ ἀσεβὴς ὦ, οἴμοι·
Ἐάν τε ὦ δίκαιος, ὐ δυνήσομαι ἀνακύψαι.
ἀνομίας Πλήρης γάρ εἰμι ἀτιμίας,
16. Ἀγρεύομαι δὲ ὥσπερ λέων εἰς σφαγήν.
Καὶ πάλιν μεταβαλών (με), δεινῶς με ὀλέκεις, 17. ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν σε·
Ὀργῇ δὲ μεγάλῃ μοι ἐχρήσω, καὶ ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια. ἐπήγειρας
18. Ἱνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες,
καὶ ὐκ ἀπέθανον:
Ὀφθαλμὸς δέ με ὐκ εἶδε, 19. καὶ ὥσπερ ὐκ ὢν ἐγεγόνειν.
Διατί δὲ ἐκ γαςρὸς εἰς μνῆμα ὐκ ἀπηλλάγην; ἀπῆλθον
20. Ἢ ὐκ ὀλίγος ἐςὶν ὁ χρόνος τῦ βίυ μυ;
Ἐασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν,
21. Πρὸ τῦ με πορευθῆναι ὅθεν ὐκ ἀναςρέψω, ἀναςρέφω
Εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν,
Εἰς γῆν σκότυς αἰωνίυ, ὖ ὐκ ἔςι φέγγος, ὐδὲ ὁρᾷν ζωὴν βροτῶν.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

Υπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει·
2. Ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακύσεται·
Ἦ καὶ ὁ εὔλαλος οἴεται δίκαιος εἶναι;
3. Εὐλογημένος γυναικὸς γεννητὸς ὀλιγόβιος.
Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γίνυ·
Οὐ γάρ ἐςιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.
4. Μὴ γὰρ λέγε, ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις,
Καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτῦ.

5. Ἀλλὰ

v. 7. οἶδα) οἶδας. v. 8. ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με) transposita. ibid. stich. 2. Μετὰ δὲ) δὲ abest. v. 10. stich. 2. Ἔπηξας) ἐτύρωσας. v. 11. Δέρμα καὶ) δέρμα δὲ καὶ. ibid. stich. 2. ἐνειράς με) transposita. v. 12. stich. 1. ἔλεον) ἔλεος. v. 13. ὐδὲν) οὐθέν. v. 14. stich. 1. φυλάξεις) φυλάσσεις. ibid. stich. 2. ἐάσεις) πεποίηκας. v. 15. stich. 1. ἀσεβὴς ὦ) ἀσεβήσω. ibid. st. 2. Ἐάν τε) ἐὰν δὲ. ib. δυνήσομαι) δύναμαι. ib. st 3. εἰμι ἀνομίας) ἀτιμίας εἰμί. v. 16. stich. 1. δὲ ὥσπερ) γὰρ ὥσπερ. ibid. st. 2. Καὶ πάλιν) πάλιν γάρ. ib. (με) abest. v. 17. ἔτασίν σε) ἔτασίν μυ. ibid. καὶ ἐπήγειρας ἐπ') ἐπήγαγες δὲ ἐπ'. v. 18. stich. 2. ἐγεγόνειν) ἐγενόμην. ibid. st. 3. Διατί δὲ) διατί γάρ. ib. ἀπῆλθον) ἀπηλλάγην. v. 20. stich. 1. ὁ χρόνος τῦ βίυ μου) ὁ βίος τῦ χρόνου μου. v. 21. ἀναςρέφω) ἀναςρέψω. CAP. XI. v. 2. stich. 2. δίκαιος εἶναι) transposita. v. 3. γυναικὸς γεννητὸς) transposita.

5. Ἀλλὰ πῶς ἂν λαλήσαι ὁ Κύριος πρὸς σὲ,
※ Καὶ ἀνοίξῃ χείλη αὐτȣ̃ μετὰ σȣ̃˅;
6. Εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας,
Ὅτι διπλȣ̃ς ἐςὶ τῶν κατὰ σέ·
παρέβη Καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίȣ ὧν ἡμάρτηκας.
7. Μὴ ἴχνος Κυρίȣ εὑρήσεις;
Ἢ εἰς τὰ ἔχατα ἀφίκȣ ὧν ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;
8. Ὑψηλὸς ὁ ȣ̓ρανὸς, (γῆ δὲ βαθεῖα,) καὶ τί ποιήσεις;
Ἢ βαθύτερα τῶν ἐν ᾅδȣ, τί οἶδας;
9. Ἢ μακρότερα μέτρων γῆς (ἐπίςασαι) ἢ εὔρει θαλάσσης;
εὖρος
10. Ἐὰν δὲ καταςρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας;
11. Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων·
Ἰδὼν δὲ ἄτοπον, ȣ̓ παρόψεται.
12. Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις·
Βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ.
13. Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθȣ τὴν καρδίαν σȣ,
ὑπτίασας Ὑπτιάζεις δὲ τὰς χεῖράς σȣ πρὸς αὐτόν.
14. Εἰ ἄνομόν τι ἐςὶν ἐν χερσί σȣ, πόῤῥω ποίησον αὐτὸ ÷ ἀπὸ σȣ̃˅,
Ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σȣ μὴ αὐλισθήτω·
15. Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει τὸ πρόσωπόν σȣ ὥσπερ ὕδωρ καθαρόν·
Ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον, καὶ ȣ̓ μὴ φοβηθῇς·
16. Καὶ τὸν κόπον (σȣ) ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κῦμα παρελθὸν, καὶ ȣ̓ μὴ πτοηθήσῃ. τῶν κόπων
17. Ἡ δὲ εὐχή σȣ ὥσπερ ἑωσφόρος·
Ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή.
18. Πεποιθώς τε ἔσῃ, ὅτι ἐςί σοι ἐλπίς·
Ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη·
19. Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ ȣ̓κ ἔςαι ὁ πολεμῶν σε·
Μεταβαλόμενοι δὲ πολλοί σȣ δεηθήσονται. μεταβαλομένȣ
20. ※ Ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται,
Καὶ σωτηρία αὐτȣ̀ς ἀπολείψει·
Ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια ✕ ψυχῆς. ἀπολεῖται
(Ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται·
Παρ' αὐτῷ γὰρ σοφία καὶ δύναμις.)

ΚΕΦ. ΙΒʹ. XII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Εἶτα ὑμεῖς ἐςὲ ἄνθρωποι μόνοι; Μὴ
Ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία;
3. Καὶ ἐμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐςι.
4. Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλευασμόν· ἐγενόμην
5. Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαςο πεσεῖν (με) ὑπ' ἄλλοις,

v. 5. stich. 1. λαλήσαι ὁ Κύριος) transposita. ibid. st. 2. ἀνοίξῃ) ἀνοίξει. v. 6. stich. 2. ἐςι τῶν) ἔςαι τῶν. ibid. st. 3. παρέβη) ἀπέβη. v. 7. stich. 1. Μὴ ἴχνος) ἢ ἴχνος. ibid. st. 2. ἀφίκȣ ὧν) ἀφίκȣ ἃ. v. 8. stich. 1. (γῆ δὲ βαθεῖα) desunt. ibid. st. 2. Ἢ βαθύτερα) βαθύτερα δέ. v. 9. μέτρων) μέτρου. ibid. (ἐπίςασαι) deest. ib. εὖρος) εὖρει. v. 11. stich. 2. ἄτοπον) ἄτοπα. v. 12. stich. 2. γυναικὸς, ὄνῳ) γυναικὸς, ἴσα ὄνῳ. v. 13. stich. 2. in Rom. ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν. v. 15. stich. 1. τὸ πρόσωπόν σȣ) transposita. ibid. st. 2. φοβηθῇς) φοβηθήσῃ. v. 16. τῶν κόπων σȣ) τὸν κόπον. ibid. καὶ ȣ̓ μὴ) καὶ οὐ. v. 19. stich. 2. μεταβαλομένου) μεταβαλόμενοι. v. 20. stich. 2. Καὶ σωτηρία) σωτηρία δέ. ibid. st. 3. ἀπολεῖται) ἀπώλεια. ib. stich. ult. abest ab Edit. Rom. CAP. XII. v. 2. stich. 1. Μὴ ὑμεῖς) ἆρα ὑμεῖς. ibid. μόνοι) deest. v. 3. Καὶ ἐμοὶ) κἀμοί. v. 4. ἐγενόμην εἰς χλευασμὸν) ἐγενήθη εἰς χλεύασμα. v. 5. με ὑπ' ἄλλοις) ὑπὸ ἄλλων

μη 6. Οἴκους τε αὐτῶ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων.
Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω, πονηρὸς ὢν, ἀθῶος ἔσεσθαι,
γὰρ ὀργίζουσιν "Ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσαι.
7. Ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα, ἐάν σοι εἴπῃ,
Πετεινά τε οὐρανοῦ, ἐάν σοι ἀναγγείλῃ·
8. Ἐκδιήγησαι δὲ γῇ, ἐάν σοι φράσῃ,
※ Καὶ (εἰ) ἐξηγήσονταί σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης.
※ 9. (Ὅτι) τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις,
※ ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα";
10. Ὅτι ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων
παντὸς τῶν ζώντων, καὶ πνεῦμα παντὸς ※ σαρκὸς ἀνθρώπου.
Νοῦς 11. Οὖς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει,
Λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται ※ ἑαυτῷ.
12. Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία εὑρίσκεται·
Ἐν δὲ μακρῷ βίῳ ἐπιστήμη.
13. Παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις,
(Παρ') αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις.
καταστρέψῃ 14. Ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει;
Ἐὰν δὲ καὶ ἀποκλείσῃ ※ κατὰ ἀνθρώπου", τίς ἀνοίξει;
15. Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν·
Ἐὰν δὲ (καὶ) ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας.
16. Παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς·
(Παρ') αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις.
17. Διάγων βουλευτὰς (γῆς) αἰχμαλώτους,
Κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε·
18. Καθίζων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους
※ Καὶ περιζωννύων (αὐτοὺς) ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν".
19. Ὁ ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους,
Δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.
20. Διαλλάσσων χείλη πιστῶν·
Σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω.
21. Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας·
Ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.
22. Ὁ ἀποκαλύπτων βαθεῖα ἐκ σκότους,
Ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.
23. ※ Πλανῶν ἔθνη, καὶ ἀπολλύων αὐτά"·
Καταστρωννύων ἔθνη, καὶ καθοδηγῶν αὐτά.
24. Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων ※ λαοῦ" τῆς γῆς,
Ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ὁδῷ ᾗ οὐκ ᾔδεισαν·
25. Ψηλαφήσειαν σκότος, καὶ οὐ φῶς,
Πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

ΚΕΦ.

v. 6. stich. 1. Οἴκους τε μου) οἴκους τε αὐτοῦ. ibid. st. 3. γὰρ ὀργίζουσιν) παροργίζουσι. v. 7. stich. 1. ἐπερώτησον) ἐρώτησον. ibid. εἴπῃ) εἴπωσι. ib. st. 2. τε) δέ. ib. ἀναγγείλῃ) ἀπαγγείλωσιν. v. 8. stich. 1. δὲ γῇ) δὲ abest. ibid. st. 2. (εἰ) deest. v. 9. Ὅτι τίς οὐκ) τίς οὖν οὐκ. v. 10. Ὅτι ἐν) εἰ μὴ ἐν. ibid. τῶν ζώντων) τῶν deest. v. 11. Νοῦς) οὖς. v. 12. σοφία εὑρίσκεται· Ἐν δὲ μακρῷ βίῳ) σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ. v. 13. st. 2. (παρ') deest. v. 14. stich. 1. Ἐὰν καταστρέψῃ) ἐὰν καταβάλῃ. ibid. st. 2. in Rom. ita habetur: ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει. v. 15. stich. 2. (καὶ) abest. v. 16. stich. 2. (Παρ') deest. v. 17. stich. 1. (γῆς) deest. v. 18. stich. 1. Καθίζων) καθιζάνων. ibid. st. 2. Καὶ περιζωννύων αὐτοὺς ζώνῃ) καὶ περιέδησε ζώνῃ. v. 19. stich. 1. Ὁ) abest. v. 22. stich. 1. Ὁ ἀποκαλύπτων βαθεῖα) ἀνακαλύπτων βαθέα. v. 24. st. 1. ἀρχόντων) addit γῆς. ibid. stich. 2. ὁδῷ) ἐν ὁδῷ. v. 25. stich. 1. Ψηλαφήσειαν) ψηλαφήσαισαν. ibid. καὶ οὐ) καὶ μή.

ΚΕΦ. ΙΓʹ. XIII.

Ἴδου, ταῦτα ⨯ πάντα ἑώρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ τὸ οὖς μου ἀκήκοε,
2. Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε·
Καί ※ γε˙ (νεώτερος ὑμῶν), οὐκ εἰμι ἀσυνετώτερος ὑμῶν.

3. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πρὸς Κύριον λαλήσω ἐγώ·
Ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ἐὰν βούληται.

4. Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες,

5. Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν.

6. Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον στόματός μου,
Κρίσει δὲ χειλέων μου προσέχετε.

7. Πότερον οὐκ ἔναντι Κυρίου λαλεῖτε;
Ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;

8. Ἢ ὑποστελεῖσθε αὐτοὶ ὑμεῖς κριταὶ γενέσθαι (καλῶς γε λαλοῦντες);

Ἐὰν γὰρ 9. Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ καὶ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε
ὁδῷ αὐτοῦ αὐτῷ, 10. οὐθὲν ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς.
Εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπον θαυμάσετε,
δειλία 11. πότερον οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς;
Φόβος δὲ Κυρίου ἐπιπεσεῖται ὑμῖν;

12. Καὶ ἀποβήσεται ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῷ·
Τὸ δὲ σῶμα πήλινον.

13. Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω ※ ἐγώ, καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ· Θυμῷ μου

14. Ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσί μου,
Ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χερσί μου.

15. Ἐάν (μή) με χειρώσηται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἦρκται,
Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ λαλήσω, καὶ ἐλέγξω (ὑμᾶς) ἐναντίον αὐτοῦ·

16. Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν·
Οὐ γὰρ εἰσελεύσεται ἐναντίον αὐτοῦ δόλιος. δόλος

17. Ἀκούσατέ (μου) ἀκούσατέ μου τὰ ῥήματα·
Ἀναγγελῶ γὰρ, ὑμῶν ἀκουόντων.

18. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου·
Οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι.

19. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ἵνα νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;

20. Δυεῖν δὲ μή μοι χρήσῃ, ※ τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι˙· χρεία ※

21. Τὴν χεῖρά σου ἀπόσχου ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπληξέτω·

22. Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσω·

CAP. XIII. v. 1. τὸ οὖς μου ἀκήκοε) ἀκήκοέ μου τὸ οὖς. v. 2. ftich. 2. in *Rom.* ita habetur: καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν. v. 3. ἀλλὰ πρὸς) ἀλλ' ἐγὼ πρὸς. ibid. ἐγὼ) deeft. v. 4. γὰρ) δέ. v. 5. εἰς σοφίαν) σοφία. v. 6. ἔλεγχον στομ. μου, Κρίσει δὲ) δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δέ. v. 8. αὐτοὶ ὑμεῖς κρ. γενέσθαι) ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γένεσθε. ibid. (καλῶς γε λαλοῦντες) non habet. v. 9. in *Rom.* ita habetur: καλὸν γὰρ (à margine ἐὰν) ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς. εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ. v. 10. πρόσωπον θαυμάσετε) πρόσωπα θαυμάσεσθε. v. 11. οὐχὶ δειλία) οὐχ ἡ δίνα. ibid. ftich. 2. Φόβος δὲ Κυρίου) ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ. v. 12. Καὶ ἀποβήσεται) ἀποβήσεται δέ. v. 13. θυμῷ μου) θυμοῦ. v. 14. ὀδοῦσί μου) ὀδοῦσι. ibid. ftich. 2. ἐν χερσί μου) ἐν χειρί. v. 15. (μὴ) abeft. ibid. ftich. 2. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ λαλήσω) ἦ μὴν λαλήσω. ib. (ὑμᾶς) deeft. v. 16. ftich. 2. εἰσελεύσεται ἐναντίον αὐτοῦ δολος) ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται. v. 17. ftich. 1. in *Rom.* ita habetur: ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου. v. 19. ἵνα νῦν) ὅτι νῦν. v. 20. χρεία) χρήσῃ. v. 21. ftich. 1. ita in *Rom.* τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχε. v. 22. ὑπακούσω) ὑπακούσομαι.

Ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀπόκρισιν.

23. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μυ καὶ ἀνομίαι μυ; τίνες εἰσὶ, δίδαξόν με.

24. Διατί ἀπ' ἐμῦ κρύπῃ; (με ἀποκρύπτῃ)

Ἥγησαι δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον * σοι. (* σε)

25. Ἢ ὥσπερ φύλλον κινέμενον ὑπὸ ἀνέμυ εὐλαβηθήσῃ;

Ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαι (δέ) μοι; (χόρτον φερόμενον)

26. Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμῦ κακὰ, καὶ περιέθηκάς μοι νεότητος ἁμαρτίας·

27. Ἔθυ δέ μυ τὸν πόδα ἐν κωλύματι, καὶ ἐφύλαξάς μυ πάντα τὰ ἔργα·

Εἰς δὲ ῥίζας ποδῶν μυ ἀφίκυ· 28. ὃ παλαιῦται ἴσα ἀσκῷ, ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον. (οἱ παλαιῦνται)

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV.

Βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς·

2. Ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν·

Ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ, καὶ ὐ μὴ σῇ.

3. Οὐχὶ καὶ τύτυ λόγον ἐποιήσω;

Καὶ τῦτον ἐποίησας ἐν κρίματι εἰσελθεῖν ἐπὶ σῦ;

4. Τίς γὰρ ἔσαι καθαρὸς ἀπὸ ῥύπυ; ὐδὲ εἷς,

5. Ἐὰν καὶ μιᾶς ἡμέρας γένηται ὁ βίος αὐτῦ ÷ ἐπὶ τῆς γῆς".

Ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτῦ παρὰ σοί· (παρ' αὐτῷ)

(Εἰς) χρόνον (γὰρ) ἔθυ, καὶ ὐ μὴ ὑπερβῇ.

6. Ἀπόσα ἀπ' αὐτῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ * εὐδοκήσῃ αὐτῷ τὸν βίον ὥσπερ μισθωτός. (ἐμῦ. ἡσυχάσω * εὐδοκήσω μυ)

7. Ἔσι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς·

Ἐὰν δὲ (καὶ) ἐκκοπῇ, πάλιν ἀνθήσει,

Καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτῦ ὐ μὴ ἐκλείπῃ·

8. Ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτῦ,

Ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ τὸ σέλεχος αὐτῦ, (ἐάν. πέτραις)

9. Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει,

Καὶ ποιήσει θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον·

10. Ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ᾤχετο,

Καὶ πεσὼν βροτὸς ὐκέτι ἐσί.

11. Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα,

Ποταμὸς δὲ * ἐρημωθεὶς ξηρανθήσεται. (ποταμοὶ * ἐρημωθέντες ξηρανθήσονται)

12. Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς ὐ μὴ ἀνασῇ,

Καὶ ὐ μὴ † συῤῥαφῇ, ἕως ἂν ὁ ὐρανὸς παλαιωθῇ, († ἐξεγερθῇ)

※ Καὶ ὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνυ αὐτῶν".

13. Εἰ

v. 22. ſtich. 2. λαλήσεις) ἢ λαλήσεις. ib. ἀπόκρισιν) ἀνταπόκρισιν. v. 23. τίνες εἰσὶ, δίδαξόν με) transpoſita. v. 24. ſtich. 1. in Rom. ita: διατί ἀπ' ἐμῦ κρύπτῃ. ibid. ſtich. 2. ὥσπερ ὑπεν. σε) ὑπεναντίον σοι. v. 25. Ἢ ὥσπερ) ἢ ὡς. ibid. ſtich. 2. χόρτον φερόμενον) χόρτῳ φερομένῳ. ib. (δὲ) abeſt. v. 26. καὶ περιέθηκάς μοι) περιέθηκας δέ μοι. v. 27. ἐν κωλύματι καὶ ἐφύλαξάς μυ) ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μυ. ibid. ſtich. 2. ποδῶν) τῶν ποδῶν. v. 28. οἱ παλαιοῦνται) ὃ παλαιῦται. CAP XIV. v. 3. ſtich. 2. ἐν κρίματι εἰσελθεῖν ἐπὶ σῦ;) εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου. v. 4. ἔσαι καθαρὸς, transpoſita. ibid. ὐδὲ εἷς) ἀλλ' οὐθείς. v. 5. μιᾶς ἡμέρας γένηται ὁ βίος) μία ἡμέρα ὁ βίος. ibid. ſtich. 2. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτῦ. ib. ſt. 3. (γὰρ) deeſt. v. 6. ita habetur in Rom. ἀπόσα ἀπ' αὐτῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ. καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον, ὥσπερ ὁ μισθωτός. v. 7. ſtich. 2. Ἐὰν δὲ καὶ) ἐὰν γάρ. ibid. πάλιν ἀνθήσει) ἔτι ἐπανθήσει. v. 8. ſtich. 2. ἐὰν δὲ πέτραις) ἐν δὲ πέτρᾳ. v. 9. ſtich. 2. Καὶ ποιήσει) ποιήσει δέ. v. 10. ſtich. 2. Καὶ πεσὼν) πεσὼν δέ. v. 11. ſtich. 2. in Rom. ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη. v. 12. ſtich. 1. ὐ μὴ ἀνασῇ - - παλαιωθῇ) οὐ μὴν ἀνασῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συῤῥαφῇ.

13. Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με φυλάξεις,
Κρύψεις δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργὴ, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ.
14. Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, μήτι ζήσεται,
Συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ;
Ὑπομενῶ (σε) ἕως ἂν πάλιν γένωμαι·
15. Εἶτα καλέσεις (με), ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι·
Τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ. 16. Ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου·
17. Ἐσφράγισας δέ μου τὰ ἁμαρτήματα ἐν βαλαντίῳ, καὶ ἐπεσημήνω εἴ τι ἄκων παρέβην.
18. ※ Καὶ πλὴν ὄρος πίπτον πεσεῖται,
※ Καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ
※ τόπου αὐτῆς·
※ 19. Λίθους ἐλέανεν ὕδατα,
※ Καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώ-
※ ματος τῆς γῆς˙·
Καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας,
20. Ὦσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ᾤχετο·
ἐπέστη- (Καὶ) μετέστησας αὐτοῦ τὸ πρόσωπόν
σας αὐ- (σου), καὶ * ἐξαπέστειλας ✕ αὐτόν.
τῷ 21. Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
* ἐξαπε- οὐκ οἶδεν·
στάλη Ἐάν τε ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται.

22. Ἀλλ᾽ ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ※ ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλγησαν·
Ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ※ ἐπ᾽ αὐτῷ˙ ἐπένθησεν.

ΚΕΦ. ΙΕ΄. XV.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεύματος; τίνα ἄρα
Ἐμπλήσει δὲ πόνον γαστρὸς,
3. Ἐλέγχων (με) ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, κενοῖς
Καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;
4. Ὅτι καί συ ἀπεποιήσω φόβον, σαὶ
Συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι Κυρίου·
5. Ἔνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου,
Καὶ οὐ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.
6. Ἐλέγξει σε τὸ σὸν στόμα, καὶ μὴ ἐγὼ,
Τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσει σου.
7. Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἄνθρωπος ἐγεννήθης;
Ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης;
8. Ἢ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας;
Ἢ εἰς σὲ ἀφίκετο σοφία;
9. Τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ οἴδαμεν;
Ἢ τί σὺ νοήσεις ὃ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς;
10. ※ Καίγε πρεσβύτης, καίγε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, ※
Βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις. ※

 11. Ὀλί-

v. 13. φυλάξεις, Κρύψεις) ἐφύλαξας, ἔκρυψας. v. 14. stich. 3. σε ἕως ἂν πάλιν) ἕως πάλιν. v. 15. (με) abest. v. 17. τὰ ἁμαρτήματα) τὰς ἀνομίας. ibid. καὶ ἐπεσημ.) ἐπισημαίνῃ δέ. v. 18. πεσεῖται) διαπεσεῖται. v. 19. ἐλέανεν) ἐλέαναν. v. 20. stich. 2. (Καὶ) abest. ibid. (σου) abest. ib. ἐξαπεστάλη) ἐξαπέστειλας. v. 21. stich. 2. Ἐάν τε) ἐὰν δέ. v. 22. stich. 2. ἐπ᾽ αὐτῷ) deest. CAP. XV. v. 2. τίνα ἄρα) πότερον. ibid. πνεύματος; Ἐμπλήσει δέ) πνεῦμα καὶ ἐνέπλησε. v. 3. (με) deest. ibid. κενοῖς ἐν λόγοις) οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις. v. 4. Ὅτι καί σοι) οὐ καὶ σύ. ibid. stich. 2. Κυρίου) τοῦ κυρίου. v. 5. stich. 2. Καὶ σὺ) οὐδέ. v. 6. Ἐλέγξει) ἐλέγξαι. ibid. stich. 2. καταμαρτυρήσει σου) καταμαρτυρήσουσιν σου. v. 7. ἄνθρωπος) ἀνθρώπων. v. 8. ἀκήκοας; Ἢ εἰς σε ἀφίκετο) ἀκήκοας; ἢ συμβούλῳ σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δέ σε ἀφίκετο. v. 9. stich. 2. σὺ νοήσεις, ὃ οὐχί) συνίεις σύ, ὃ οὐ.

※ 11. Ὀλίγα ὧν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι·
Μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.
12. Τί (ὅτι) ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου;
ἐπήνεγκαν Ἢ τί (σοι) ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου;
13. Ὅτι θυμὸν ἔῤῥηξας ἔναντι Κυρίου,
Ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα.
14. Τίς γὰρ ὢν βροτὸς, ὅτι ἔσαι ἄμεμπτος,
Ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;
15. Εἰ κατὰ ἁγίων ※ αὐτοῦ οὐ πιστεύει, (μέμψις)
Ὁ οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ,
(Ἄστρα δὲ οὐκ ἄμεμπτα)·
16. Ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίαν ἴσα ποτῷ.
ἀναγγέλλω. δὴ 17. Ἀναγγελῶ (οὖν) σοι, σὺ δέ μου ἄκουε·
Ἃ δὴ ἑώρακα, * ἀναγγελῶ σοι,
* ἀναγγέλλω 18. Ἃ σοφοὶ ἀνήγγειλαν, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες αὐτῶν.
19. Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ,
Καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς.
ἀσεβῶν 20. Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι·
Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστῃ,
21. Ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὠσὶν αὐτοῦ·
Ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύεσθαι, τότε ἥξει ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ.
22. Μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους· ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου, ἐντέταλται
23. (Καταπέπτωκε δὲ εἰς ἐξάλειψιν,)
Καὶ κατατέτακται εἰς σῖτα γυψίν·
Οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα.
24. Ἡμέρα σκοτεινὴ στροβήσει αὐτὸν,
Ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει
Ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πεπτωκώς.
25. Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἔναντι Κυρίου,
Ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν·
26. Ἔδραμεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει,
※ Ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ· πανεχί-
27. Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν νῳ τῆς
στέατι αὐτοῦ, ※
Καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρῶν (αὐτοῦ· ※ ※
Αἶνος δὲ αὐτοῦ ὕβρις.)
28. Αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐρήμους, καὶ εἰσέλθοι εἰς οἴκους ἀοικήτους·
Ἃ δὴ ἐκεῖνος ἡτοίμασεν, ἄλλοι ἀποίσονται·
29. Οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
Οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιάν,
30. Οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ σκότος·
Τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, μαραίνει
Καὶ ἐκπέσοι αὐτοῦ τὸ ἄνθος.

31. Μὴ

v. 12. (ὅτι) deest. ibid. (σοι) abest. v. 14. βροτὸς, ἔσαι) βροτὸς, ὅτι ἔσαι. v. 15. (μέμψις) abest. ibid. stich. 2. Ὁ οὐρανὸς) οὐρανὸς. ib. st. 3. abest à Cod. Rom. v. 16. ἀδικίαν ἴσα) ἀδικίας ἴσα. v. 17. in Rom. ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου, ἃ δὴ ἑώρακα ἀναγγελῶ σοι. v. 18. ἀνήγγειλαν) ἐροῦσιν. v. 20. ἀσεβῶν) ἀσεβοῦς. v. 21. stich. 2. εἰρηνεύεσθαι, τότε ἥξει ἡ καταστρ. αὐτοῦ) εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. v. 22. ἐντέτακται) ἐντέταλται. v. 23. stich. 1. uncis incl. abest à Rom. ibid. stich. 2. Καὶ κατατέτακται) κατατέτακται δέ. v. 24. Ἡμέρα) addit δέ. ibid. στροβήσει αὐτὸν) transposita. ib. stich. 3. πεπτωκώς.) πίπτων. v. 25. ἔναντι Κυρίου) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 26. stich. 2. Ἐν πανεχίνῳ τῆς ἀσπίδος) ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος. v. 27. stich. 2. μηρῶν αὐτοῦ·) μηρίων. ibid. st. 3. non habetur in Rom. v. 28. καὶ εἰσέλθοι) εἰσέλθοι δέ. ibid. stich. 2. Ἃ δὴ ἐκεῖνος ἡτοίμασεν) ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν. v. 29. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ) transposita. ibid stich. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐ μή. v. 30. σκότος) τὸ σκότος. ibid. stich. 2. μαραίνει) μαράναι. ib. st. 3. Καὶ ἐκπέσοι) ἐκπέσοι δέ.

31. Μὴ πιςευέτω ὅτι ὑπομενεῖ·
Κενὰ γὰρ αὐτῷ ἀποϐήσεται.
32. Ἡ τομὴ αὐτῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται,
Καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτῦ ὐ μὴ πυκάσῃ·
33. Τρυγηθείη δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥ-
ρας, καὶ ἐκπέσοι ὥσπερ ἄνθος
ἐλαίας.
34. Μαρτύριον γὰρ ἀσεϐῦς θάνατος,
Πῦρ δὲ κατακαύσει οἴκυς δωροδεκτῶν·
λήψονται 35. Καὶ ἐν γαςρὶ λήψεται ὀδύνας,
Ἀποϐήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ,
πόνον Ἡ δὲ κοιλία αὐτῦ ὑποίσει δόλον.

ΚΕΦ. Ιϛ΄. XVI.

Υπολαϐὼν δὲ Ἰὼϐ, λέγει·
2. Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά·
Παρακλήτορες κακῶν πάντες
⨯ ὑμεῖς.
3. ÷ Τί γάρ˝; μὴ τάξις ἐςὶ ῥήμασι
πνεύματος;
※ Ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀπο-
κρίνῃ˝;
4. Καὶ ἐγὼ δὲ καθ᾽ ὑμᾶς λαλήσω·
Εἴγε ὑπέκειτο ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς
ἐμῆς ψυχῆς,
Εἶτ᾽ ἐναλῦμαι ὑμῖν λόγοις,
Κινήσω δὲ καθ᾽ ὑμῶν κεφαλήν·
5. Εἴη δὲ ἰχὺς ἐν τῷ ςόματί μυ, καὶ
κίνησιν χειλέων μυ ὐ φείσομαι.
6. Ἐὰν γὰρ λαλήσω, ὐκ ἀλγήσω τὸ
τραῦμά μυ;
Ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρω-
θήσομαι;
7. Νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκε, μω-
ρὸν, σεσηπότα,
8. ※ Καὶ ἐπελάϐυ μυ· εἰς μαρτύριον
ἐγενήθη, ἐγενήθην
Καὶ ἀνέςη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μυ, κα- ※
τὰ πρόσωπόν μυ ἀνταπεκρίθη˝. ※
9. 10. Ὀργῇ χρησάμενος κατέϐαλέ με,
Ἔϐρυξε (δὲ) ἐπ᾽ ἐμὲ τὺς ὀδόντας αὐ-
τῦ· βέλη πειρατηρίων αὐτῦ ἐπ᾽
ἐμοὶ ἔπεσεν.
Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατό μοι,
Ὀξεῖ ἔπαισέ με εἰς σιαγόνα· ἐπὶ τὰ
Ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ᾽ ἐμέ. γόνατα
11. Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖ-
ρας ἀδίκυ,
Ἐπὶ δὲ ἀσεϐεῖς ἔῤῥιψέ με·
12. Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με,
Λαϐών με τῆς κόμης διέτιλε.
Κατέςησέ με ὥσπερ σκοπόν·
13. Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες
εἰς νεφρύς μυ, ὐ φειδόμενοι·
Ἐξέχεαν εἰς γῆν τὴν χολήν μυ. ζωήν
14. Κατέϐαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι·
Ἔδραμον ἐπ᾽ ἐμὲ δυνατοί.
15. Σάκκον ἔῤῥαψα ἐπὶ βύρσῃ μυ· ἔῤῥαψαν
Τὸ δὲ σθένος μυ εἰς γῆν ἐσϐέσθη· ἔσϐεσαν
16. Ἡ γαςήρ μυ συγκέκαυται ἀπὸ
κλαυθμῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάρων μυ
σκιὰ ※ θανάτυ˝,
17. Ἄδικον

v. 31. stich. 2. αὐτῷ ἀποβήσεται) transposita. v. 33. ὥσπερ) ὡς, bis hoc versu. ibid. καὶ ἐκπέσοι) ἐκπέσοι δὲ. v. 34. stich. 2. κατακαύσει) καύσει. v. 35. Καὶ ἐν γ. λήψονται) ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται. ibid. stich. 3. πόνον) δόλον. CAP. XVI. v. 4. Καὶ ἐγὼ δὲ) κἀγώ. ibid. stich. 2. Εἴγε ὑπέκειτο) εἰ ὑπέκειτό γε. ib. ἐμῆς ψυχῆς) ψυχῆς abest. stich. 3. λόγοις) ῥήμασι. v. 5. καὶ κίνησιν) κίνησιν δὲ. v. 6. μου) abest. v. 8. ἐγενήθην) ἐγενήθη. v. 9. 10. κατέβαλε) κατέβαλε. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. ib. ὀδόντας αὐτοῦ· βέλη πειρατηρίων) ὀδόντας, βέλη πειράτων. ib. ἔπεσον) ἔπεσαν. ib. st. 4. ἐπὶ τὰ γ.) εἰς τὰ γόνατα. ib. st. 5. ἐπ᾽ ἐμέ.) ἐπ᾽ ἐμοί. v. 11. ἀδίκου) ἀδίκων. stich. 2. ἀσεβεῖς) ἀσεβέσιν. v. 13. stich. 2. εἰς γῆν τὴν ζωήν μου) εἰς τὴν γῆν τὴν χολήν μου. v. 14. stich. 2. ἐπ᾽ ἐμὲ δυνατοί.) πρός με δυνάμενοι. v. 15. βύρσῃ) βύρσης. ibid. stich. 2. εἰς γῆν ἔσβεσαν) ἐν γῇ ἐσβέσθη. v. 16. βλεφάρων) βλεφάροις. ibid. θανάτου) deest.

17. Ἄδικον γὰρ ἐδὲν ἦν ἐν χερσί μοι·
Εὐχὴ δὲ μου καθαρά.

18. Γῆ μὴ ἐπικαλύψης ἐφ᾽ αἵματι σαρκός μου, μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου, — *margin:* Τῆς κραυγῆς

19. Καὶ νῦν ἰδὲ ἐν ἐρανοῖς ὁ μάρτυς μου,
Ὁ δὲ συνίςωρ μου ἐν ὑψίςοις·

20. Ἀφίκοιτο ἡ δέησίς μου πρὸς Κύριον,
Ἔναντι δὲ αὐτοῦ ςάξαι ὁ ὀφθαλμός μου·

21. Εἴη δὲ ὁ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, — *margin:* μου
※ Καὶ υἱῷ ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ. — *margin:* υἱὸς

22. Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκουσί μοι·
Ὁδῷ δὲ ᾗ οὐκ ἐπαναςραφήσομαι, πορεύσομαι.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος·
Δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω.

2. Λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσω;

3. Ἔκλεψαν δὲ (μου) ἀλλότριοι τὰ ὑπάρχοντά μου. ※ Τίς ἐςιν οὗτος;
※ τῇ χειρί μου συνδεθήτω.

4. Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, — *margin:* ἔκρυψαν
※ Διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσης αὐτούς. — *margin:* ἂν ※

5. Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας· ※
Ὀφθαλμοὶ δὲ (μου) ἐφ᾽ υἱοῖς αὐτῶν ※
ἐτάκησαν. ※

6. Ἔθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, καὶ ἀπέβην αὐτοῖς γέλως.

7. Πεπήρωνται δὲ ἀπὸ ὀργῆς (σου) οἱ ὀφθαλμοί μου,
Καὶ πεπολιόρκημαι ὑπὸ πάντων μεγάλως·

8. Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινὲς ἐπὶ τούτοις.
Δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανιςαίη· — *margin:* Δικαίοις γὰρ παράνομος ἐπανέςη.

9. Σχοίη δὲ πιςὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν,
Καὶ ὁ καθαρὸς χερσὶν ἀναλάβοι θάρσος.

10. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε, καὶ δεῦτε δή· οὐ γὰρ εὑρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές.

11. Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, — *margin:* Καὶ βρόμῳ
Ἐῤῥάγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου.

12. Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν·
Φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους.

13. Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾅδης μου ὁ οἶκος,
Ἐν δὲ γνόφῳ ἔςρωται μου ἡ ςρωμνή·

14. Θάνατον προσεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι,
Μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν, σαπρίαν.

15. Ποῦ οὖν μου ἔτι ἡ ἐλπίς;
Ἢ τὰ ἀγαθά μου ὄψομαι (ἔτι);

16. Ἢ μετ᾽

V. 17. Ἄδικον γὰρ) ἄδικον δέ. V. 18. σαρκὸς) τῆς σαρκός. ibid. τῆς κραυγῆς) τῇ κραυγῇ. V. 19. μάρτυς) addit μου. V. 20. ἡ δέησίς μου) transposita. ib. stich. 2. ςάξαι ὁ ὀφθ. μου) ςάξοι μου ὁ ὀφθ. V. 21. ὁ ἔλεγχός μου ἔναντι) ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι. ibid. stich. 2. υἱὸς) υἱῷ. V. 22. ἥκουσί μοι) ἥκασιν. CAP. XVII. V. 2. ποιήσω) ποιήσας. V. 3. ἀλλότριοι τὰ ὑπάρχοντα) transposita. V. 4. ἔκρυψαν) ἔκρυψας. ibid. stich. 2. ἂν μὴ) οὐ μή. V. 5. stich. 2. (μου) deest. V. 6. Ἔθου) adjicit δέ. ibid. καὶ ἀπέβην αὐτοῖς γέλως) γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην. V. 7. Πεπήρωνται δὲ) πεπώρωνται γάρ. ib. (σου) abest. ib. stich. 2. Καὶ) deest. ib. ὑπὸ πάντων μεγάλως) transposita. V. 8. ἐπὶ τούτοις) ἐπὶ τούτῳ. ibid. stich. 2. in Rom. δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανιςαίη. V. 9. stich. 2. Καὶ ὁ καθαρὸς χερσὶν) καθαρὸς δὲ χεῖρας. V. 10. δεῦτε) addit δή. V. 11. Καὶ ἡμέραι) αἱ ἡμέραι. ibid. βρόμῳ) βρόμῳ. V. 12. ἔθηκαν) ἔθηκα. V. 14. προσεκαλεσάμην) ἐπεκαλεσάμην. V. 15. ἔτι ἡ) ἔτι ἐςὶν ἡ. ibid. stich. 2. (ἔτι) abest.

16. Ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν ᾅδην καταβήσεται;
※ Ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα"; ※

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Βαλδὰς Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει·
2. Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ;
Ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν.
3. Ἱνατί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου;
4. Κέχρησαι δὲ ὀργῇ.
Τί γάρ; ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἔσται ἡ ὑπ' οὐρανόν;
ἡ γῆ Ἢ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;
5. Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται,
Καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτοῦ ἡ φλόξ·
6. Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ αὐτοῦ,
Ὁ δὲ λύχνος αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται.
7. Θηρεύσειαν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἐλάχιστοι, καὶ σφαλείη αὐτοῦ ἡ βουλή.
8. Ἐμβληθείη δὲ ὁ πούς αὐτοῦ ἐν παγίδι,
Καὶ ἐν δικτύῳ εἱλιχθείη·
ἔλθοιεν 9. Ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες (κύκλοθεν, καὶ) ※ κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν * διψῶντας". 10. κέκρυπται δὲ ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ,
κατισχύσουσιν
* διψῶντες

※ Καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον τρίβων
κύκλοθεν". ※
11. (Καὶ) ὀλέσειαν αὐτὸν ὀδύναι· πολλοὶ πολλῶν
δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ ἔλθοι
στενῷ,
12. Καὶ πτῶμα αὐτῷ ἡτοίμαστο ἐξαίσιον.
13. Βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν,
Κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα θάνατος. ὦμια
14. Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις·
Σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη (καὶ) αἰτίᾳ βασιλικῇ,
15. ※ Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ (καὶ) ἐν ναλὶ αὐτοῦ. σώματι
Κατασπαρήσεται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ ※
θείῳ· 16. ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι ※
αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνω- ※
θεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ". ※
17. Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ※ οὐχ ὑπάρχοι ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω·
18. (Καὶ) ἀπώσειαν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος.
19. Οὐκ ἔσαι ἐπίγνωστος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ·
Ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι. ἐντὸς
20. Ἐπ' αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι·
Πρώτους δὲ ἔσχε θαῦμα.

v. 16. εἰς τὸν ᾅδην καταβήσεται) εἰς ᾅδην καταβήσονται. CAP. XVIII. v. 1. Βαλδὰς) βαλδάδ. v. 3. Ἱνατί) διατί. v. 4. stich. 1. in Rom. κέχρηται σοι ὀργῇ. ibid. st. 2. ἔσται) deest. ibid. st. 3. ἡ γῆ) ὄρη. v. 5. stich. 2. ἀναβήσεται αὐτοῦ) ἀποβήσεται αὐτῶν. v. 6. διαίτῃ αὐτοῦ) αὐτοῦ abest. ibid. stich. 2. αὐτοῦ) deest. v. 7. in Rom. θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. v. 8. Ἐμβληθείη) ἐμβέβληται. ibid. stich. 2. Καὶ) deest. ib. εἱλιχθείη, ἑλιχθείη. v. 9. in Rom. ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας. v. 10. κέκρυπται δὲ) δὲ abest. ibid. & v. 11. in Rom. ἐπὶ τρίβον. κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι. πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ. v. 12. Καὶ πτῶμα) πτῶμα δὲ. ibid. ἡτοίμαστο) ἡτοίμασται. v. 13. stich. 2. τὰ ὦμια) τὰ ὡραῖα. v. 14. stich. 2. (καὶ) deest. v. 15. καὶ ἐν σώματι αὐτοῦ) ἐν ναλὶ αὐτοῦ. ibid. stich. 2. Κατασπαρήσεται) κατασπαρήσονται. v. 17. ὑπάρχοι) ὑπάρξει. v. 18. Καὶ ἀπώσειαν) ἀπώσειεν. v. 19. ἐν τῷ λαῷ) ἐν λαῷ. ibid. stich. 3. ἐντὸς) ἐν τοῖς.

21. Οὗτοί εἰσιν οἶκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

Υπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·

2. Ἕως πότε ἔγκοπον ποιήσετε τὴν ψυχήν μου, καὶ καθελεῖτέ με λόγοις;

3. Γνῶτε μόνον, ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ μοι οὕτως· (καὶ) καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυνόμενοί (με καὶ) ἐπίκεισθέ μοι.

4. Ναὶ δὴ ἐγὼ ἐπ' ἀληθείας ἐπλανήθην,

ἐν Καὶ παρ' ἐμοὶ αὐλίζεται πλάνος,

÷ λαλῆσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ

÷ ῥήματά μου πλανᾶται, καὶ οὐκ

÷ ἐπὶ καιροῦ.

5. Ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, Ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει·

6. Γνῶτε οὖν ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν ὁ ταράξας με,

Ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν.

λαλῶ 7. Ἰδοὺ γελῶ ὀνείδει, καὶ οὐ λαλήσω·

Κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα.

8. Κύκλῳ περιῳκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ·

Ἐπὶ δὲ ἀτραπούς μου σκότος ἔθετο.

9. Τὴν δόξαν μου ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσε, καὶ ἀφεῖλε στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου·

10. διέσπασε δέ με κύκλῳ, καὶ ᾠχόμην·

Ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.

11. Δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο,

Ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν·

12. Ὁμοθυμαδὸν αὐτοῦ ἦλθεν τὰ πειρατήρια ἐπ' ἐμὲ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν (με) ἐγκάθετοι.

13. Ἀπ' ἐμοῦ (δὲ) ἀπέστησαν ἀδελφοί μου,

Ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ·

Οἱ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν, 14. (καὶ) οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου,

Καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου. ἰδόντες

15. γείτονες οἰκίας, (θεράποντες) θεράπαιναί τε μου, οἰκεῖοι

Ἀλλογενὴς ἐγενόμην ἐναντίον αὐτῶν·

16. θεράποντα (δὲ) μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ * ὑπήκουσέ (μου), θεράποντας

Στόμα δέ μου ἐδέετο † αὐτῷ. * ὑπήκουσαν

17. Καὶ ἱκέτευον τὴν γυναῖκά μου,

Καὶ προσεκαλέμην ÷ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου· † αὐτῶν

18. Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο, ἀπείπαντο

Ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν.

19. Ἐβδελύξαντο (δὲ) με οἱ εἰδότες με·

Καὶ οὓς ἠγάπων, ἐπανέστησάν μοι.

20. Ἐν

v. 21. οἶκοι) οἱ οἶκοι. ibid. τόπος) ὁ τόπος. CAP. XIX. v. 2. in Rom. ἕως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου, καὶ καθαιρεῖτέ με λόγοις; v. 3. μοι οὕτως· καὶ καταλ. με) με οὕτως. καταλαλεῖτέ μου. ibid. καὶ ἐπίκεισθε) καὶ deest. v. 4. ἐγὼ ἐπ' ἀληθείας) transposita. ibid. stich. 2. Καὶ ἐν ἐμοὶ) παρ' ἐμοὶ δέ. ib. ῥῆμα ὃ ουκ ἔδει) ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει. v. 6. ὅτι ὁ Κύριος) οὖν ὅτι κύριος. ib. με) abest. v. 7. λαλῶ ὀνείδη, καὶ οὐ) γελῶ ὀνείδει, οὐ. v. 8. stich. 2. δὲ ἀτραπούς μου σκ.) πρόσωπόν μου σκότος. v. 9. Τὴν δόξαν μου ἀπ') τὴν δὲ δόξαν. ibid. καὶ ἀφεῖλε) ἀφεῖλε δέ. v. 10. δέ με) δὲ abest. v. 11. Δεινῶς) addit δέ. v. 12. αὐτοῦ ἦλθεν) δὲ ἦλθον. ibid. ἐπ' ἐμὲ) αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί. ib. (με) abest. v. 13. δὲ ἀπέσ. ἀδελφοὶ) ἀδελφοί μου ἀπέστησ. ibid. stich. 3. Οἱ φίλοι) φίλοι. v. 14. (καὶ) deest. ibid. stich. 2. οἱ ἰδόντες μου) καὶ οἱ εἰδότες μου. v. 15. οἰκεῖοι) οἰκίας. ibid. (θεράποντες) abest. ib. θεράπαιναί τε) addit μου. ib. ἐγενόμην) ἤμην. v. 16. in Rom. θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε. στόμα δέ μου ἐδέετο. v. 17. stich. 2. Καὶ προσεκ.) προσεκαλούμην δέ. v. 18. ἀπείπαντο) ἀπεποιήσαντο. v. 19. δέ με οἱ εἰδότες με· Καὶ οὓς ἠγάπων) με οἱ ἰδόντες με. οὓς δὴ ἠγαπήκειν.

20. Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν σάρκες μου,
ὀδύναις Τὰ δὲ ὀςᾶ μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.
21. (Ἐγγίσατέ μοι), ἐλεήσατέ με, ὦ Φίλοι, ἐλεήσατέ με·
Χεὶρ γὰρ Κυρίου ἐςὶν ἡ ἁψαμένη μου.
22. Διατί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος;
Ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε.
23. Τίς γὰρ ἂν δώη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα,
24. ※ Ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ,
Ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι ※ εἰς μαρτύριον;
25. Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐςιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς·
σῶμα 26. Ἀναςήσει δέ μου τὸ δέρμα τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα.
Παρὰ γὰρ Κυρίου μοι ταῦτα συνετελέσθη,
27. Ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίςαμαι,
Ἃ οἱ ὀφθαλμοί μου ἑωράκασι, καὶ οὐκ ἄλλος· πάντα δέ μοι συντετέλεσαι ἐν κόλπῳ.
ἐροῦμεν 28. Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε· τί ἐροῦμεν ἐναντίον αὐτοῦ;
εὕρητον Καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ·
κρίματος 29. Εὐλαβήθητε δὲ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος.
Θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμοις ἐπελεύσεται,
Καὶ τότε γνώσονται, ποῦ αὐτῶν ἡ * ὕλη ἐςίν. ὅτι οὐδαμοῦ
* ἰσχύς

ΚΕΦ. Κ' XX.

Υπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει·
2. Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανόν (σε εἶναι, καὶ) ἀντερεῖν σε ταῦτα·
Καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ ἐγώ. συνιέναι
3. ※ Παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, σου
Καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεώς μου ἀποκρίνεταί μοι. ※ σου ※
4. Μὴ ταῦτα ἔγνως ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; ※ ※ ※
5. Εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον,
Χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια. ἀσεβῶν
6. Ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν τὰ δῶρα αὐτοῦ,
Ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἅψηται·
7. Ὅταν δοκῇ ἤδη ἐςηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται·
Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν, ἐροῦσι· ποῦ ἐςιν; εἰδότες
8. Ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὑρεθῇ,
Ἔπτη δὲ ὥσπερ φάντασμα νυκτερινόν·
9. ※ Ὀφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, ※
Καὶ οὐ προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ οὐκέτι. ※ ※

 10. Τοὺς

v. 20. σάρκες) αἱ σάρκες. ibid. stich. 2. ὀδύναις) ὀδοῦσιν. v. 21. stich. 1. in Rom. ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με ὦ φίλοι. ibid. stich. 2. ἐςὶν ἡ ἁψ. μου) ἡ ἁψαμένη μου ἐςίν. v. 22. δέ) abest. v. 23. δώη) δοίη. v. 24. ἢ) καί. v. 26. Ἀναςήσει δέ μου τὸ σῶμα τὸ) ἀναςῆσαι τὸ δέρμα μου τό. ibid. stich. 2. μοι ταῦτα transposita. v. 27. stich. 2. οἱ ὀφθαλμοί μου ἑωράκασι) ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε. v. 28. ἐναντίον αὐτοῦ) ἔναντι αὐτοῦ. ibid. stich. 2. εὕρητον) εὑρήσομεν. v. 29. δὲ καὶ) δὴ καί. ibid. κρίματος) ἐπικαλύμματος. ib. stich. 2. ἐπ' ἀνόμοις) ἐπ' ἀνόμους. ib. st. 3. ὅτι οὐδαμοῦ αὐτῶν ἡ ἰσχύς ἐςιν.) ποῦ ἐςὶ αὐτῶν ἡ ὕλη. CAP. XX. v. 2. (σε εἶναι, καὶ) non habet. ibid. stich. 2. συνιέναι) συνίετε. ib. ἢ ἐγὼ) ἢ καὶ ἐγώ. v. 3. σου) μου. ibid. stich. 2. συνέσεώς σου) σου deest. v. 5. γὰρ) δέ. ibid. stich. 2. ἀσεβῶν) παρανόμων. v. 6. τὰ δῶρα αὐτοῦ) transposita. v. 7. Ὅταν δοκῇ ἤδη ἐςηρίχθαι) ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεςηρίχθαι. v. 8. stich. 2. φάντασμα) φάσμα. v. 9. stich. 2. Καὶ οὐ) καὶ οὐκ ἔτι. ibid. οὐκέτι) deest.

※ 10. Τὲς υἱὲς αὐτῦ θλάσειαν ἥττονες·
ψηλα- Αἱ δὲ χεῖρες αὐτῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας.
φήσεσιν 11. Ὀςᾶ αὐτῦ ἐνεπλήσθη νεότητος αὐτῦ,
※ Καὶ μετ᾽ αὐτῦ ἐπὶ χώματος κοιμη-
※ θήσεται".
ἐγλυκάν- 12. Ἐὰν γλυκανθῇ ἐν ςόματι αὐτῦ κακία,
θη Κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῦ·
13. (Οὐ) Φείσεται αὐτῆς, καὶ ὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν,
συνάξει Καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τῦ λάρυγγος αὐτῦ, 14. καὶ ὐ μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ.
Χολὴ ἀσπίδος ἐν γαςρὶ αὐτῦ (καὶ πόνος)·
15. Πλῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐκ κοιλίας αὐτῦ,
(Ἐξ οἰκίας δὲ αὐτῦ) ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος (θανάτυ).
θυμὸς 16. Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσει,
Καὶ ἀνέλοι αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως.
17. Μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομὰς μέλιτος καὶ βυτύρυ.
18. Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασε
(Σχοίη δὲ) πλῦτον ἐξ ὖ ὐ γεύσεται,
ἀκατα- ὥσπερ ςρύχνον ἀμάσητον, ἀκατάποτον.
πάτητον
ἔθρασεν 19. Πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκυς ἔθλασε,
Δίαιταν δὲ (αὐτῶν) ἥρπασε, καὶ ὐκ ἔςησε.
20. ※ Διὰ τῦτο ὐκ ἔςαι αὐτῷ σωτηρία ἔςη ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῦ, ※
(Οὐδὲ ἀνθήσει αὐτῦ τὰ ἀγαθά·) ※
Ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῦ ὐ σωθήσεται. ※
21. Οὐκ ἔςιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν ※
αὐτῦ· ※
Διὰ τῦτο ὐκ ἀνθήσει αὐτῦ τὰ ἀγαθά". ※
22. Ὅταν δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι, θλιβήσεται·
Πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπελεύσεται, 23. εἴ πως ἂν πληρῶσαι γαςέ- καὶ πλη-
ρα αὐτῦ. ρώσει
Ἐπαποςεῖλαι ἐπ᾽ αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, ῥίψαι δὲ ἐπ᾽ αὐτὸν ὀδύνας·
24. Καὶ ὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρυ,
Τρώσαι (δὲ) αὐτὸν τόξον χάλκεον,
25. Καὶ διεξέλθοι διὰ σώματος αὐτῦ βέλος.
Ἀςραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτῦ (μὴ) πε- Ἄνδρα
ριπατήσαι·
Ἐπ᾽ αὐτῷ φόβοι, 26. καὶ πᾶν σκότος αὐτὸν ὑπομεῖναι·
Κατέδεται (δὲ) αὐτὸν πῦρ ἄσβεςον,
Καὶ κακώσαι αὐτῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον.
27. Ἀνακαλύψαι αὐτῦ ὁ ὐρανὸς τὰς ἀνομίας·
Γῆ δὲ ἐπαναςαίη αὐτῷ.

28. Ἐλ-

v. 10. θλάσειαν) ὀλέσαισαν. ibid. ſtich. 2. ψηλαφήσεσιν) πυρσεύσαισαν. v. 11. ἐνεπλήσθη) ἐνεπλήσθησαν. v. 12. ἐγλυκάνθη) ἐὰν γλυκανθῇ. v. 14. (καὶ πόνος) deeſt. v. 15. ἐκ κοιλίας) ἐξ οἰκίας. ibid. ſtich. 2. (Ἐξ οἰκίας δὲ αὐτῦ) deſunt. ib. (θανάτου) deeſt. v. 16. θυμὸς) θυμόν. ibid. θηλάσει) θηλάσειεν. ibid. ſtich. 2. Καὶ ἀνέλοι) ἀνέλοι δέ. v. 18. ſtich. 2. (Σχοίη δὲ) non habet. ibid. ςρύχνον ἀμάσητον ἀκαταπάτητον) ςρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος. v. 19. ἀδυνάτων οἴκυς ἔθρασεν) δυνατῶν οἴκους ἔθλασεν. ibid. ſtich. 2. (αὐτῶν) deeſt. v. 20. ſtich 1. in Rom. οὐχ ἔςιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν. ibid. ſtich. 2. uncis inclus. deeſt in Rom. Edit. v. 21. ſtich. 2. habet hoc ſupplementum Edit. Rom. v. 22. Ὅταν) addit δέ. v. 23. καὶ πληρώσει) εἴ πως ἂν πληρῶσαι. ibid. ῥίψαι δὲ ἐπ᾽) νίψαι ἐπ᾽. v. 24. ſtich. 2. (δὲ) abeſt. v. 25. Καὶ διεξέλθοι) διεξέλθοι δέ. ibid. ſtich. 2. Ἄνδρα) ἄςρα. ib. μὴ περιπατήσαι) περιπατήσαισαν. v. 26. καὶ πᾶν σκ. αὐτὸν) πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ. ibid. ſtich. 2. (δὲ) abeſt. ib. ἄσβεςον) ἄκαυςον. ib. ſtich. 3. Καὶ κακώσαι) κακώσαι δέ. v. 27. Ἀνακαλύψαι) addit δέ.

28. Ἑλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος·
(Καὶ) ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.
29. Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου,
Καὶ κλῆμα ὑπαρχόντων αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

ΚΕΦ. ΚΑ'. XXI.

ΥΠολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἀκούσατέ (μου) ἀκούσατέ μου τῶν λόγων,
Ἵνα μὴ εἴη μοι αὕτη παρ' ὑμῶν παράκλησις.
3. Βαστάσατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω·
Εἶτα μή μου καταγελᾶτε.
4. Τί γάρ; μὴ (ἐξ) ἀνθρώπου ἡ ἔλεγξίς μου;
Καὶ διατί οὐ θυμωθήσομαι;
5. Ἐμβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε,
σόμα χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι.
6. Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα·
Ἔχουσι δέ με τὰς σάρκας ὀδύναι.
7. Διατί (δὲ) ἀσεβεῖς ζῶσι,
Πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ;
8. Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν,
Τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.
9. Οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ·
Μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς.
10. Ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησε,
Διεσώθη δὲ αὐτῶν ἡ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ οὐκ ἔσφαλε.
11. Μένουσι δὲ ὥσπερ πρόβατα αἰώνια·
Τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζει αὐτοῖς,
12. Ἀναλαμβάνοντα ψαλτήριον καὶ κιθάραν,
Καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
13. Συνετέλεσαν ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν,
Ἐν δὲ ἀναπαύσει ᾅδου ἐκοιμήθησαν.
14. Λέγει δὲ (ὁ ἀσεβὴς) τῷ Κυρίῳ· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ·
Τὰς ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι.
15. ※ Τί ἱκανὸς ὅτι δουλεύσωμεν αὐτῷ;
Καὶ τίς ὠφέλεια ὅτι ἀπαντήσωμεν αὐτῷ; ※ ※
16. Ἐν χερσὶ γὰρ αὐτῶν ἦν τὰ ἀγαθὰ,
ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ καθορᾷ. καθαρὰ
17. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται,
Ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφὴ,
Καὶ ὠδῖνες αὐτὰς ἕξουσιν ἀπὸ ὀργῆς· αὐτοῖς
18. Ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου,
Ἢ ὥσπερ κονιορτὸς ὃν ὑφείλατο λαῖλαψ.

v. 28. stich. 2. (Καὶ) deest. v. 29. stich. 2. αὐτοῦ) αὐτῷ. CAP. XXI. v. 2. (μου) abest. ibid. stich 2. εἴη μοι αὕτη παρ' ὑμῶν παρ.) ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. v. 3. Βαστάσατέ) ἄρατέ. ibid. stich. 2. in Rom. εἶτ' οὐ καταγελάσετέ μου. v. 4. (ἐξ) deest. ibid. ἡ ἔλεγξίς μου) transposita. ib. st 2. Καὶ διατί) ἢ διὰ τί. v. 5. in Rom. εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι. v. 7. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. πλούτῳ) ἐν πλούτῳ. v. 8. stich. 2. ὀφθαλμοῖς αὐτῶν) αὐτῶν deest. v. 10. stich. 2. ἡ ἐν) ἐν. v. 11. ὥσπερ) ὡς. ibid. stich. 2. προσπαίζει αὐτοῖς) προσπαίζουσιν. v. 12. Ἀναλαμβάνοντα) ἀναλαβόντες. v. 13. Συνετέλεσαν) addit δὲ. v. 14. (ὁ ἀσεβὴς) deest. ibid. τῷ Κυρίῳ) κυρίῳ. ib. stich. 2. Τὰς ὁδούς) ὁδούς. v. 15. δουλεύσωμεν) δουλεύσομεν. ibid stich. 2. ἀπαντήσωμεν) ἀπαντήσομεν. v. 16. αὐτῶν ἦν) transposita. ibid. οὐ καθορᾷ) οὐκ ἐφορᾷ. v. 17. stich. 3. Καὶ ὠδῖνες αὐτοῖς) ὠδῖνες δὲ αὐτάς. v. 18. πρὸ ἀν.) ὑπ' ἀνέμου. ibid. stich. 2. ὑφείλατο) ὑφείλετο.

19. Ἐκλείποι υἱοῖς ※ αὐτȣ͂ τὰ ὑπάρχοντα αὐτȣ͂·
※ Ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται".
20. Ἴδοιεν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ͂ τὴν ἑαυτȣ͂ σφαγὴν,
Καὶ ὑπὸ Κυρίȣ μὴ διασωθείη.
τὸ 21. ※ Ὅτι τί θέλημα αὐτȣ͂ ἐν οἴκῳ αὐ-
※ τȣ͂ μετ' αὐτόν;
※ Καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτȣ͂ διῃρέθησαν".
22. Πότερον ȣ̓χὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην;
σοφὸς Αὐτὸς δὲ φόνȣς διακρινεῖ.
23. ※ Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει
ἀφροσύ- ἁπλοσύνης αὐτȣ͂,
νης Ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν·
24. Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτȣ͂ πλήρη στέατος,
Ὁ δὲ μυελὸς αὐτȣ͂ διαχεῖται·
25. Ὁ δέ γε τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, ȣ̓ φαγὼν ἀγαθὸν ȣ̓δέν·
26. Ὁμοθυμαδὸν δὲ (οἱ υἱοὶ αὐτȣ͂) ἐπὶ γῆς κοιμηθήσονται,
Σαπρία δὲ αὐτȣ̀ς ἐκάλυψεν (ἐπὶ γῆς).
27. Ὥστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμῃ ἐπίκεισθέ μοι,
Ὥστε 28. ※ Ὅτι ἐρεῖτε· πȣ͂ ἐστιν οἶκος * ἄρ-
* ἀρχαί- χοντος.
ος ※ Καὶ πȣ͂ ἐστιν σκέπη τῶν σκηνωμάτων
※ τῶν ἀσεβῶν;
※ 29. Ἐρωτήσατε παραπορευομένȣς ὁδὸν,
ἀπολλο- Καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν ȣ̓κ ἀπαλλοτριώσετε.
τριωθή-
σεται

30. Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κȣφίζεται ὁ πονηρὸς, ※ ※
(Καὶ) εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτȣ͂ ἀπαχθήσονται. ἀπαχθήσεται
31. Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτȣ͂ ※
τὴν ὁδὸν αὐτȣ͂; ※
Καὶ ἃ αὐτὸς ἐποίησε, τίς ἀνταπο- ※
δώσει αὐτῷ; ※
32. Καὶ αὐτὸς εἰς τάφȣς ἀπηνέχθη, ※
Καὶ ἐπὶ σωρῷ ἠγρύπνησεν. ※
33. Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χει- ※
μάῤῥȣ· ※
Καὶ ὀπίσω αὐτȣ͂ πᾶς ἄνθρωπος ἀ- ※
πελεύσεται, ※
Καὶ ἔμπροσθεν αὐτȣ͂ ἀναρίθμητοι". ἀριθμητοί
34. Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά;
Τὸ δὲ ἀφ' ὑμῶν καταπαῦσαί με ȣ̓δὲν ἐστιν.

ΚΕΦ. ΚΒʹ. XXII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Πότερον ȣ̓χὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην;
3. Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦς ἄμεμπτος τοῖς ἔργοις;
Ἢ ὠφέλεια (αὐτῷ), ὅτι ἁπλώσῃς τὴν ὁδόν σȣ;
4. Ἢ λόγον σȣ ποιȣ́μενος ἐλέγξει σε, καὶ συνεισελεύσεταί σοι εἰς κρίσιν;
5. Πότε-

v. 19. υἱοῖς) υἱούς. v. 20. Ἴδοιεν δὲ οἱ) ἴδοισαν οἱ. ibid. stich. 2. Καὶ ὑπὸ Κυρίȣ) ἀπὸ δὲ κυρίȣ. v. 21. μετ' αὐτόν;) μετ' αὐτοῦ. v. 22. stich. 2. σοφὸς διακρινεῖ) φόνȣς διακρίνει. v. 23. ἀφροσύνης) ἁπλοσύνης. v. 24. stich. 2. Ὁ δὲ μυελὸς) μυελὸς δὲ. v. 25. γὲ) abest. ibid. ἀγαθὸν οὐδὲν) transposita. v. 26. (οἱ υἱοὶ αὐτοῦ) non habet. ibid. κοιμηθήσονται) κοιμῶνται. ib. stich. 2. (ἐπὶ γῆς) deest. v. 28. ἀρχαίος) ἄρχοντος. ibid. stich. 2. σκέπη) ἡ σκέπη. v. 29. stich. 2. ἀπολλοτριωθήσεται) ἀπαλλοτριώσετε. v. 30. stich. 2. (Καὶ) abest. ibid. ἀπαχθήσεται) ἀπαχθήσονται. v. 31. πρόσωπον) προσώπου. ibid. stich. 2. ἃ) non habet. v. 32. stich. 2. Καὶ ἐπὶ σωρῷ) καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν. v. 33. stich. 3. ἀριθμητοί) ἀναρίθμητοι. v. 34. stich. 2. in Rom. τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν. CAP. XXII. v. 3. ἦς ἄμ. τοῖς ἔργοις) ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος. ibid. stich. 2. (αὐτῷ) deest. v. 4. ἐλέγξει σε) ἐλέγξεις.

5. Πότερον ὐχὶ ἡ κακία σου ÷ ἐςὶ ̓ πολλὴ,
Ἀναρίθμητοι δὲ σου αἱ ἁμαρτίαι;
6. Ἠνεχύραζες ※ γὰρ ̓ τοὺς ἀδελφούς
σου διακενῆς,
Ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου·
7. Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας,
Ἀλλὰ πεινώντων ἐςέρησας ψωμόν.
8. Ἐθαύμασας δὲ τινων πρόσωπα,
ἐκόμισας Ἐκοίμισας δὲ πτωχοὺς ἐπὶ γῆς·
9. Χήρας δὲ ἐξαπέςειλας κενὰς,
Καὶ ὀρφανοὺς ἐκάκωσας.
10. Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες,
Καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος·
11. Τὸ φῶς σοι εἰς σκότος ἀπέβη,
Κοιμηθέντα δέ σε ὕδωρ ἐκάλυψε.
12. Μὴ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ὐκ ἐφορᾷ;
Τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσε.
13. ※ Καὶ εἶπας· τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἦ
※ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖ;
※ 14. Νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ, καὶ ὐχ
※ ὁραθήσεται.
※ Καὶ γῦρον ὐρανοῦ διαπορεύσεται.
※ 15. Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις ̓, ἣν
ἐπανέςη- ἐπάτησαν ἄνδρες * ἄδικοι,
σαν 16. Οἳ συνελήφθησαν ἄωροι,
* δίκαιοι Ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν ̓·
17. Οἱ λέγοντες· τί ποιήσει ἡμῖν ὁ Κύριος;
Ἢ τί ἐπάξει ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
Ὅτε γε 18. Ὃς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀ-
γαθῶν·
Βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόῤῥω ἀπ' αὐτοῦ.
19. Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν,
Ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν αὐτούς.
20. ※ Εἰ μὴ ἠφανίσθη ὑπόςασις αὐτῶν,
Καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφά- ※
γεται πῦρ ̓; ※
21. Γενοῦ δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνῃς, δὲ
Εἶτα ὁ καρπός σου ἔςαι ἐν ἀγαθοῖς. ἢ
22. Ἔκλαβε δὴ ἐκ ςόματος αὐτοῦ σὺν δὲ
ἐξηγορίαν,
Καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν
καρδίᾳ σου.
23. Ἐὰν δὲ ἐπιςραφῇς, καὶ ταπεινώσῃς
σεαυτὸν ἔναντι Κυρίου,
(Καὶ) πόῤῥω ποιήσεις ἀπὸ διαίτης σου ποίησον
τὸ ἄδικον,
24. Καὶ θήσεις ἐπὶ χώματος ἐν πέτρᾳ,
καὶ ὡς πέτρα χειμάῤῥους Ὠφείρ· ὥσπερ
25. Ἔςαι δὲ σοι ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς
ἀπὸ ἐχθρῶν,
Καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀρ-
γύριον πεπυρωμένον.
26. Εἶτα ἐνπαῤῥησιάσῃ ἔναντι Κυρίου, ἀ-
ναβλέψας εἰς τὸν ὐρανὸν ἱλαρῶς·
27. Εὐξαμένου δὲ σου πρὸς αὐτὸν, εἰσα-
κούσεταί σου,
Δώσει δὲ τὰς εὐχάς σου ἀποδοῦναι·
28. Ἀποκαταςήσει δὲ σοι δίαιταν δικαιο-
σύνης,
※ Ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔςαι φέγγος ̓. σοι

29. Ὅτι

v. 5. ὐχὶ) οὐχ. ibid. stich. 2. δέ σου αἱ) δέ σου εἰσὶν αἱ. v. 6. γὰρ) δὲ. v. 8. πρόσωπα - - fin. vers.) πρόσωπον, ῴκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. v. 9. stich. 2. Καὶ ὀρφανοὺς) ὀρφανοὺς δὲ. v. 11. εἰς σκότος) σκότος. ibid. stich. 2. σε ὕδωρ) transposita. v. 12. Μὴ ὁ) μὴ οὐχὶ. ibid. οὐκ) deest. v. 14. stich. 2. διαπορεύσεται) διαπορεύεται. v. 15. ἐπανέςησαν) ἐπάτησαν. v. 17. τί ποι. ἡμῖν ὁ Κύριος;) κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ibid. stich. 2. ἐπάξει) ἐπάξεται. v. 18. ὅτε γε) ὃς δὲ. v. 19. stich. 2. αὐτούς.) deest. v. 20. ὑπόςασις) ἡ ὑπόςασις. v. 21. δὲ) δὴ. ibid. stich. 2. ἢ ὁ) εἶτα ὁ. v. 22. σὺν ἐξηγορίαν) σὺν abest. v. 23. stich. 2. in Rom. πόῤῥω ποιήσεις ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον. v. 24. in Rom. θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα χειμάῤῥου σωφίρ. v. 25. Ἔςαι δὲ σοι ὁ) ἔςαι ἄν σου ὁ. v. 26. ἐνπαῤῥησιάσῃ ἔναντι) παῤῥησιασθήσῃ ἐναντίον. v. 27. stich. 2. τὰς εὐχάς σου ἀποδ.) σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς. v. 28. stich. 2. ὁδοῖς σοι) ὁδοῖς σου.

ἐταπεινωσας σεαυτὸν * ἐρεῖς † ὑπερηφανευσάμην

29. Ὅτι ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, καὶ * ἐρεῖ· (εἰ) † ὑπερηφανεύσατο,
※ Καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει",
30. ῥύσεται (δὲ) ἀθῶον·
Καὶ διασωθήσῃ ἐν καθαραῖς χερσί σου.

ΚΕΦ. ΚΓ'. XXIII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρῶν μου ἡ ἔλεγξίς ἐστιν·
Ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν (ἐπ' ἐμοὶ)
Ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ.

Στενάζω δὲ ἐπ' ἐμαυτόν.

3. Τίς γὰρ ἂν γνώη ὅτι εὕροιμι αὐτὸν, καὶ (ὅτι) ἔλθοιμι εἰς τέλος;
4. Εἴποιμι δὲ ἐπ' αὐτοῦ κρίμα,
Τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαιμι ἐλέγχων.

ἐμπλήσει με ἐλέγχου * ἀπαγγέλλει

5. Γνώην δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ,
Αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι * ἀπαγγελεῖ.
6. Καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι;
Καὶ εἰ ἐν ἀπειλῇ οὐ χρήσεταί μοι;
7. Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτῷ·
Ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.
8. Ἐὰν γὰρ πορευθῶ εἰς τὰ πρῶτα, οὐκ ἔτι εἰμί·
Τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα ※ αὐτόν;
9. ※ Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέχον· ※ ※
Περιβαλεῖ δεξιὰ, καὶ οὐκ ὄψομαι". ※
10. Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου (αὐτὸς),
Καὶ διέκρινέ με ὥσπερ χρυσίον.
11. Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ,
※ ἐκράτησεν ὁ πούς μου.
Ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω
12. Ἀπὸ ἐντολῶν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλθω, (ἵνα μὴ ἀποθάνω)·
Ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ.
13. Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως,
Τίς ἐστιν ὁ ἀντερῶν αὐτῷ;
Ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε.

Versus 14. deest.

15. Διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ ἐσπουδάκειν, ἐπ' αὐτῷ
Νουθετέμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ·
※ Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταπουδασθῶ· Alia interpretatio
Κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ". ※
16. Κύριος δὲ (μου) ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου, ※
Ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδακεν (ἐπ') ἐμέ·
17. Οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι γνόφος,
Πρὸ προσώπου δὲ μου καλύψει σκότος. πρόσωπον

ΚΕΦ.

v. 29. εἰ ὑπερηφανευσάμην) ὑπερηφανεύσατο. v. 30. (δὲ) abest. ibid. διασωθήσῃ) διασώθητι. CAP. XXIII. v. 2. ἐκ χειρῶν) ἐκ χειρός. ibid. stich. 2. Ἡ χεὶρ) καὶ ἡ χείρ. ibid. (ἐπ' ἐμοὶ) non habet. ib. st. 3. in Rom. ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ. v. 3. Τίς γὰρ ἂν γνώη) τίς δ' ἄρα γνοίη. ibid. (ὅτι) abest. v. 4. ἐπ' αὐτοῦ) ἐμαυτοῦ. ibid. stich. 2. ἐμπλήσει με ἐλέγχου) ἐμπλήσαι ἐλέγχων. v. 5. stich. 1. in Rom. γνοίην δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ. ibid. st. 2. ἀπαγγέλλει) ἀπαγγελεῖ. v. 6. Καὶ εἰ) καὶ ἐν. ibid. stich. 2. Καὶ εἰ ἐν) εἶτα ἐν. ib. οὐ χρήσεταί μοι) μοι οὐ χρήσεται. v. 7. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. v. 8. stich. 1. in Rom. εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. v. 10. (αὐτὸς) deest. ibid. stich. 2. καὶ διέκρ.) διέκρινε δέ. ib. χρυσίον) τὸ χρυσίον. v. 12. ἐντολῶν) ἐνταλμάτων. ibid. οὐ μὴ) καὶ οὐ μή. ib. (ἵνα μὴ ἀποθάνω) desunt. v. 13. stich. 2. ἀντερῶν) ἀντειπών. v. 15. ἐσπουδάκειν) ἐσπούδακα. v. 16. Κύριος μου) Κύριος δέ. ibid. stich. 2. ἐσπούδακεν ἐπ' ἐμέ·) ἐσπούδασέν με. v. 17. γνόφος) σκότος. ibid. stich. 2. in Rom. πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

ΚΕΦ. ΚΔʹ. XXIV.

κύριε * ὥρας Ιατί δὲ Κύριον ἐκ ἔλαθον * ὧραι, ἀσεβεῖς δὲ (ἄνδρες) ※ ἐκ ἡμέρας αὐτῦ;

2. Ὅριον (δὲ) ὑπερέβησαν, καὶ ποίμνιον σὺν ποιμένι ἥρπασαν.

3. Ὑποζύγιον (δὲ) ὀρφανῶν ἀπήγαγον, Καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν, 4. ἐξέκλινον δὲ ἀδυνάτȣς ἐξ ὁδȣ̃ ÷ δικαίας.

Ὁμοθυμαδὸν (δὲ) ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς, 5. 6. καὶ ἀπέβησαν ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ.

ὑπὲρ ἐμȣ̃ Ἐπ' ἐμὲ ἐξελθόντες τῇ ἑαυτῶν πράξει, ἀγρὸν πρὸ ὥρας ἐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν.

ἠδυνήθη ※ Ἠδύνθη δὲ αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους· ἀδύνατοι δὲ ἀσεβῶν ἀμπελῶνας ἀσιτὶ καὶ ἀμισθὶ εἰργάσαντο.

7. Γυμνὸς (δὲ) πολλὸς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων,

ἑαυτῶν Ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.

8. ※ Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται, Καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτὸς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο.

ὀρφανὸς 9. Ἥρπασαν (δὲ) ὀρφανὸν ἀπὸ μαςȣ̃, Καὶ ἐκπεπλωκότα ἐταπείνωσαν.

10. Γυμνὸς ἐκοίμισαν ἀδίκως, Πεινώντων δὲ ψωμὸν ἀφείλαντο.

11. Ἐν στενοῖς ἐνήδρευσαν ἀδίκως, σκοτεινοῖς
Ὁδὸν δὲ δικαίων ἐκ ᾔδεισαν. δικαίων

12. Ἐκ πόλεως καὶ ἐξ οἰκιῶν ἰδίων ἐξέβαλον αὐτὸς·
Ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μεγάλως.
Αὐτὸς δὲ διατί τȣ́των ἐπισκοπὴν ἐ πεποίηται;

13. (Ἔτι) ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ ἐπέγνωσαν,
Ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης ἐκ ᾔδεισαν,
Οὐδὲ ἐπορεύθησαν ἀτραπὸς αὐτῆς·

14. Γνὸς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτὸς εἰς σκότος,
※ Καὶ νυκτὸς ἔςαι ὡς κλέπτης.

15. Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχȣ̃ ἐφύλαξε σκότος, ※ ※
Λέγων· ἐ προσνοήσει με ὀφθαλμός· ※
Καὶ ἀποκρυβὴν προσώπȣ ἔθετο· ※

16. Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ※
Ἡμέρας (δὲ) ἐσφράγισαν ἑαυτὸς, ※
Οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς· ※

17. Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωῒ σκιὰ θανάτȣ, ※ διεσκέδασεν
Ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς * σκιᾶς θανάτȣ· * σκιά

18. Ἐλα-

CAP. XXIV. v. 1. & 2. in Rom. Διατί δὲ κύριον ἔλαθον ὧραι, ἀσεβεῖς δὲ ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον σὺν ποιμένι ἁρπάσαντες. v. 3. (δὲ) abest. v. 4. ἐξέκλινον δὲ) ἐξέκλιναν. v. 5. & 6. καὶ ἀπέβησαν) ἀπέβησαν δέ. ibid. stich. 2. τῇ ἑαυτῶν πράξει) τὴν ἑαυτῶν τάξιν. ib. ἀγρὸν πρὸ - - - usque ad fin. vers.) in Rom. hoc ordine leguntur: ἠδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους. ἀγρὸν πρὸ ὥρας, οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν. ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο. v. 7. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. ἑαυτῶν) αὐτῶν. v. 8. stich. 2. Καὶ παρὰ) καὶ deest. v. 9. δὲ ὀρφανὸς) ὀρφανόν. ibid. stich. 2. Καὶ ἐκπεπλωκότα) ἐκπεπλωκότα δέ. v. 10. Γυμνὸς) addit δέ. ibid. st. 2. ψωμὸν) τὸν ψωμόν. v. 11. stich. 1. in Rom. ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν. ibid. stich. 2. δικαίων) δικαίαν. v. 12. stich. 1. in Rom. οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλοντο. ibid. stich. 2. μεγάλως) μέγα. v. 13. Ἔτι ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς) ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν. ibid. stich. 3 ἐπορεύθησαν ἀτραπὸς αὐτῆς) ἀτραπὸς αὐτῶν ἐπορεύθησαν. v. 15. stich. 2. ὁ ὀφθαλμὸς) articul. deest. v. 16. stich. 2. (δὲ) abest. v. 17. διεσκέδασεν) σκιὰ θανάτου. ibid. stich. 2. ταραχὰς σκιᾶς) τάραχος σκιᾶς.

※ 18. Ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ προσώπȣ ὕδατος".
※
Καταραθείη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς,
Ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά·
ὀρφανȣ̃ 19. 20. Ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἥρπασαν.
αὐτῶν Εἶτα ἐμνήσθη αὐτȣ̃ ἡ ἁμαρτία,
Καὶ ὥσπερ ὁμίχλη δρόσȣ, ἀφανὴς ἐγένετο·
Ἀποδοθείη αὐτῷ καθὰ ἔπραξε,
Συντριβείη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ.
ἐποίκιλειραν 21. Στεῖραν γὰρ ὐκ εὖ ἐποίησεν, ȣ̓δὲ * γύναιον ἠλέησε.
* ἀγύναιον ἠλέησαν 22. Θυμῷ δὲ † κατέστρεψε δυνατούς.
† κατέστρεψαν ἐδυνάτȣς Ἀναστὰς τοιγαροῦν ȣ̓ μὴ πιστεύσῃ ὑπὲρ τῆς ἑαυτȣ̃ ζωῆς,
23. Μαλακισθεὶς δὲ μὴ ἐλπιζέτω ὑγιᾶναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ·
24. Πολλȣ̀ς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτȣ̃.
χλόη Ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι,
Ἢ ὥσπερ στάχυς ⸓ αὐτόματος" ἀποπεσὼν ἀπὸ καλάμης.
25. ※ Εἰ δὲ μή, τίς ἐστιν ὁ φάμενός με
※ ψευδῆ λέγειν,
※ Καὶ θήσει εἰς ȣ̓θὲν τὰ ῥήματά μȣ";

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει·
2. Τί γάρ; ἐστὶ προοίμιον ȣ̓ ὁ φόβος παρ' αὐτῷ,
Ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ; (ἐστίν)
3. Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι, ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς;
Ἐπὶ τίνας δὲ (αὐτῶν) ȣ̓κ ἐπελεύσεται ἐνέδρα παρ' αὐτȣ̃;
4. Πῶς γὰρ ἔσται βροτὸς δίκαιος ἔναντι Κυρίȣ;
Ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικός;
(Οὐδ' ἄνθρωπος ȣ̓ καθαρός.
5. Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ μὴ ἀνατέλλειν, καὶ ȣ̓κ ἀνατέλλει·)
Εἰ σελήνην (δὲ) συντάσσει, καὶ ȣ̓κ ἐπιφαύσει,
Ἄστρα δὲ ȣ̓ καθαρὰ ἐναντίον αὐτȣ̃· ȣ̓κ ἄμεμπτα
6. Ἔα δὲ (πᾶς) ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπȣ σκώληξ.

ΚΕΦ. Κϛ'. XXVI.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Τίνι πρόσκεισαι; ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν;
Πότερον ȣ̓χ ᾧ πολλὴ ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ βραχίων κραταιός ἐστι;

3. Τίνι

v. 18. προσώπȣ) πρόσωπον. v. 19. & 20. ὀρφανȣ̃) ὀρφανῶν. ibid. stich. 2. Εἶτα ἐμνήσθη αὐτῶν) εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ. ibid. stich. 3. Καὶ ὥσπερ) ὥσπερ δὲ. ib. st. 4. αὐτῷ καθὰ) δὲ αὐτῷ ἃ. v. 21. in Rom. στεῖραν δὲ ȣ̓κ εὖ ἐποίησε, καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε. v. 22. κατέστρεψαν) κατέστρεψεν. ibid. stich. 2. ὑπὲρ) κατὰ. v. 23. δὲ) abest. ibid. ὑγιᾶναι) ὑγιασθῆναι. v. 24. stich. 2. χλοὴ) μολόχη. ib. st. 3. αὐτόμ. ἀποπεσὼν ἀπὸ καλάμης) ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών. v. 25. με ψευδῆ) transposita. ibid. stich. 2. ȣ̓θὲν) οὐδέν. CAP. XXV. v. 2. ἐστιν) deest. ibid. ὁ φόβος παρ' αὐτῷ) ἢ φόβος παρ' αὐτȣ̃. ibid. stich. 2. (ἐστίν) abest. v. 3. stich. 2. (αὐτῶν) deest. v. 4. βροτὸς δίκαιος) transposita. ibid. stich. 2. ἑαυτὸν) αὐτόν. ib. stich. 3. & v. 5. stich. 1. uncis inclusi à Rom. absunt. ibid. stich. 2. σελήνην δὲ) εἰ σελήνη. ib. st. 3. ȣ̓κ ἄμεμπτα) οὐ καθαρά. v. 6. (πᾶς) deest. CAP. XXVI. v. 2. stich. 2. ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ) ἰσχὺς καὶ ὁ.

3. Τίνι συμβεβούλευσαι;
Οὐχ ᾧ ἡ πᾶσα σοφία;
Ἢ τίνι ἐπακολουθεῖς; οὐχ ᾧ ἡ μεγίστη δύναμις;
4. Τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα;
Πνοὴ δὲ τίνος ἐςὶν ἡ ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ;
5. ※ Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται
※ Ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ γειτόνων αὐτοῦ;
※ 6. Γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
※ ἔςι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ.
βορέᾳ 7. Ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδὲν,
※ Κρεμνῶν γῆν ἐπ' οὐδενός.
※ 8. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ,
※ Καὶ οὐκ ἐῤῥάγη νέφος ὑποκάτωθεν
※ αὐτοῦ·
※ 9. Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου,
Σκέπων Ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ·
※ 10. Πρόςαγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον
※ ὕδατος,
※ Μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκό-
※ τους.
ἐπεςάθησαν 11. Στύλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν.
Καὶ ἐξέςησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως
※ αὐτοῦ.
12. Ἰσχύϊ (μὲν) κατέπαυσε τὴν θάλασσαν,
ἔςρωσεν Ἐπιςήμῃ δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος·
13. Κλεῖθρά τε οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν·
Προςάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποςάτην.

14. Ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ;
Σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσει;

ΚΕΦ. ΚΖʹ. XXVII.

ΕΤι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ τῷ προοιμίῳ, εἶπε·
2. Ζῇ Κύριος ὃς οὕτως με κέκρικε,
Καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράσας μου τὴν ψυχήν·
3. Εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης ἐν ἐμοὶ,
Πνεῦμα δὲ θεῖον (ἔτι) περιὸν ἐν ῥινὶ ῥήμασιν μου,
4. Οὐ μὴ λαλήσει τὰ χείλη μου ἄδικα, τὸ ςόμα
Οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄνομα.
5. Μή μοι εἴη, δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι, ἕως ἂν ἀποθάνω·
Οὐ γὰρ ἀπαλλάξω τὴν ἀκακίαν μου,
6. Δικαιοσύνῃ δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι· προέχων
Οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπον πράξας.
7. Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' εἴησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταςροφὴ τῶν ἀσεβῶν,
Καὶ οἱ ἐπανιςανόμενοί μοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων.
8. Καὶ μὴν τίς γάρ ἐςιν (ἔτι) ἐλπὶς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει;

v. 3. stich. 2. ἡ πᾶσα) ἡ abest. ibid. stich. 3. Ἢ τίνι ἐπακολουθεῖς) τίνι ἐπακολουθήσεις. ib. ᾧ ἡ) ἡ deest. v. 5. stich. 2. γειτόνων) τῶν γειτόνων. v. 7. βορέᾳ) βορεάν. ibid. stich. 2. in Rom. κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός. v. 8. stich. 2. ὑποκάτωθεν) ὑποκάτω. v. 9. stich. 2. Σκέπων) ἐκπετάζων. v. 11. ἐπεςάθησαν) ἐπετάσθησαν. v. 12. (μὲν) abest. ibid. stich. 2. ἔςρωσεν) ἔτρωσε. v. 13. τε) δὲ. CAP. XXVII. v. 1. τῷ προοιμίῳ εἶπε) transposita. v. 2. Κύριος ὃς οὕτως) ὁ Θεὸς, ὃς οὕτω. ibid. stich. 2. πικράσας) πικράνας. v. 3. ἐν ἐμοὶ) non habet. ibid. stich. 2. ἔτι περιὸν ἐν ῥήμασιν μου) τὸ περιόν μοι ἐν ῥινί. v. 4. stich. 1. in Rom. μὴ λαλήσειν τὰ χείλη μου ἄνομα. ibid. stich. 2. ἄνομα) ἄδικα. v. 5. stich. 2. ἀπαλλάξω) addit μου. v. 6. προέχων οὐ μὴ) προσέχων οὐ μὴν. ibid. stich. 2. ἄτοπον) ἄτοπα. v. 7. ἀλλ') ἀλλά. ibid. stich. 2. οἱ ἐπανιςανόμενοί μοι) οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιςάμενοι. v. 8. Καὶ μὴν τίς γάρ ἐςιν ἔτι) καὶ τίς γάρ ἐςιν.

(Μὴ) πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον εἰ ἄρα σωθήσεται;
9. Ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ ἀκούσῃ ὁ Κύριος;
Ἐπελθούσης δὲ αὐτῷ ἀνάγκης, 10. μὴ ἔχει τινὰ παῤῥησίαν ἐναντίον αὐτοῦ;
πῶς * αὐτῷ — Ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου * αὐτὸν, εἰσακούσεται αὐτοῦ;
11. Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου,
Ἅ ἐστι παρὰ τῷ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.
12. Ἰδοὺ (δὴ) πάντες ὑμεῖς ἑωράκατε·
Διατί δὲ κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλεσθε;
13. Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου·
Ὀργὴ — Κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐξελεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς.
14. Ἐὰν πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, εἰς σφαγὴν ἔσονται,
Ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσωσιν·
αὐτῶν — 15. Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ (κακῷ) θανάτῳ τελευτήσωσι,
Καὶ χήρας αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.
16. Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον,
Ἴσα δὲ πηλῷ χρυσίον ἑτοιμάσῃ,
17. Ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται,
Τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν·

18. Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες,
Καὶ ὥσπερ ἀράχνη ※ συνετήρησε. — ὁ πλοῦτος αὐτοῦ
19. Πλούσιος * κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, — * κοιμηθεὶς
※ Ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε, καὶ οὐκ ἔστι. — †Ὀφθαλμὸς
20. (Κοιμηθέντι) συναντήσονται αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ ὀδύναι, ※
Νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος· ※
21. Ἀναλήψεται αὐτὸν καύσων, καὶ ἀπελεύσεται, ※ ※
Καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ˙, 22. καὶ ἀποῤῥίψει ἐπ' αὐτὸν, ※ ※
καὶ οὐ φείσεται·
Ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται·
23. Κροτήσει ἐπ' αὐτὸν χεῖρας αὐτοῦ,
Καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΗ'. XXVIII.

Ἔστι γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται,
Τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται·
2. Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται,
Χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.
3. Τάξιν ἔθετο σκότει,
※ Καὶ (καιρῶν) πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται. ※
Λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου· ※
4. διακοπὴ χειμάῤῥου ἀπὸ κονίας˙. ※
Οἱ δὲ

v. 8. stich. 2. (Μὴ) deest. ib. εἰ ἄρα) ἄρα. v. 9. ἀκούσῃ ὁ Κύριος) εἰσακούσεται ὁ Θεός. ibid. Ἐπελθ. δὲ) ἢ ἐπελθούσης. v. 10. μὴ ἔχει) adjicit τινά. ibid. ἐναντίον) ἔναντι. ib. stich. 2. πῶς) ὡς. v. 11. stich. 2. παρὰ τῷ π.) τῷ deest. v. 12. in Rom. ἰδοὺ πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε. v. 13. stich. 2. Ὀργὴ) κτῆμα. ibid. ἐξελεύσεται) ἐλεύσεται. v. 14. Ἐὰν) addit δὲ. ibid. υἱοὶ αὐτοῦ) υἱοὶ αὐτῶν. ibid. stich. 2. προσαιτήσωσιν) προσαιτήσουσιν. v. 15. αὐτῶν κακῷ θανάτῳ τελευτήσωσι) αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι. ibid. stich. 2. Καὶ χήρας) χήρας δὲ. v. 16. stich. 2. χρυσίον ἑτοιμάσῃ) transposita. v. 18. σητὸς) σῆτες. ibid. stich. 2. ὁ πλοῦτος αὐτοῦ) non habet. v. 19. κοιμηθεὶς οὐ) κοιμηθήσεται καὶ οὐ. ibid. stich. 2. Ὀφθαλμὸς) ὀφθαλμοὺς. v. 20. stich. 1. in Rom. συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι. ibid. stich. 2. ὑφείλατο) ὑφείλετο. v. 21. Ἀναλήψεται) addit δὲ. v. 22. ἀποῤῥίψει αὐτὸν) ἐπιῤῥίψει ἐπ' αὐτόν. v. 23. ἐπ' αὐτὸν χ. αὐτοῦ) ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν. CAP. XXVIII. v. 1. stich. 2. χρυσίῳ) χρυσίου. v. 3. stich. 2. Καὶ καιρῶν πέρας) καὶ πᾶν πέρας.

ὁδοὺς Οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαιοσύ-
νης ἠσθένησαν· ἐκ βροτῶν ※ ἐσα-
λεύθησαν.
5. ※ Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος,
※ Ὑποκάτω αὐτῆς ἐςράφη ὡς πῦρ.
※ 6. Τόπος σαπφείρε (καὶ) οἱ λίθοι
※ αὐτῆς,
※ Καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ.
※ 7. Τρίβος, ἐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν,
※ Καὶ ἐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς
※ γυπός·
※ 8. Οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων,
γὰρ ἦλ- Οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.
θεν 9. Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτῦ,
※ Κατέςρεψε (δὲ) ἐκ ῥιζῶν ὄρη·
10. Δίνας δὲ ποταμῶν ἔῤῥηξε,
Πᾶν δὲ τίμιον ἴδεν αὐτῦ ὁ ὀφθαλμός·
11. Καὶ βάθη ποταμῶν ἀνεκάλυψεν,
Ἔδειξε δὲ αὐτῦ δύναμιν εἰς φῶς.
12 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρεθῆ;
Ποῖος δὲ τόπος ἐςὶν ἐπιςήμης;
13. Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς,
Οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐν ἀνθρώποις.
14. ※ Ἄβυσσος εἶπεν, ἐκ ἔςιν ἐν ἐμοί·
※ Καὶ θάλασσα εἶπεν, ἐκ ἔςιν μετ' ἐμῦ.
※ 15. Οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς,
※ Καὶ ἐ ςαθήσεται ἀργύριον ἀντάλ-
※ λαγμα αὐτῆς.
※ 16. Καὶ ἐ συμβαςαχθήσεται χρυσίῳ
※ Ὠφείρ,
※ Ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ·

17. (Καὶ) ἐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον ἐχ
καὶ ὕαλος, ※
Καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ. ※
18. Μετέωρα καὶ Γαβεὶς ἐ μνησθήσεται, ※
Καὶ ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτα- ※
τα· 19. ἐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ το- ※
πάζιον Αἰθιοπίας, ※
Χρυσίῳ καθαρῷ ἐ συμβαςαχθήσεται. ※
20. Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρεθῆ; ※ δὴ
Ποῖος δὲ ἐςι τόπος συνέσεως; ※
21. Λέληθε πάντα ἄνθρωπον.
※ Καὶ ἀπὸ πετεινῶν τῦ ἐρανῦ (ἐκ)
ἐκρύβη. ※
22. Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν, εἶπεν
ἀκηκόαμεν αὐτῆς τὸ κλέος. ※
23. Ὁ Θεὸς εὖ συνέςησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν· κύριος
Αὐτὸς γὰρ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς.
24. Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' ἐρανὸν πᾶσαν
ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα
ἃ ἐποίησεν,
25. (Ἐποίησε δὲ) ἀνέμων ςαθμὸν, καὶ
ὑδάτων μέτρα.
26. Ὅτε ἐποίησεν ἕτος ὑετὸν, ἠρίθμησε, ἕτως ἰδὼν
※ Καὶ ὁδὸν ἐντινάγματι φωνάς.
27. Τότε ἴδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐ- ἰδὼν
τὴν, ※
Ἑτοιμάσας ἐξιχνίασεν. ※
28. Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ· ἰδὲ ἡ θεοσέβειά
ἐςι σοφία,
Τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ἐςὶν
ἐπιςήμη.

v. 4. ſtich. 2. ὁδοὺς δικαιοσύνης) ὁδὸν δικαίαν. ibid. βροτῶν) addit ἐσαλεύθησαν. v. 5. ſtich. 2. ὡς) ὡσεὶ. v. 6. (καὶ) abeſt. v. 8. Οὐκ) καὶ ἐκ. ibid. αὐτὴν) αὐτὸν. ib. ſtich. 2. γὰρ ἦλθεν) παρῆλθεν. v. 10. ἐῤῥηξε) διέῤῥηξε. ibid. ſtich. 2. τίμιον ἴδεν αὐτῦ ὁ) ἔντιμον εἶδέ μου ὁ. v. 11. Καὶ βάθη) βάθη δὲ. v. 12. ſtich. 2. ἐπιςήμης) τῆς ἐπιςήμης. v. 13. ſtich. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐδὲ μήν. v. 14. ἐκ ἔςιν) ἐκ ἔνεςιν, bis hoc verſu. ibid. ſtich. 2. Καὶ θαλ.) καὶ ἡ θάλασσα. v. 16. Ὠφείρ) Σωφίρ. v. 17. Καὶ ἐχ) οὐκ. v. 18. Γαβεὶς) γαβὶς. v. 20. Ἡ δὴ) ἡ δὲ. ibid. ſtich. 2. ἐςι τόπος συνέσεως) τόπος ἐςὶ τῆς συνέσεως. v. 21. ſtich. 2. (ἐκ) abeſt. v. 22. εἶπεν, ἀκηκόαμεν) εἶπαν, ἀκηκόαμεν δὲ. v. 23. Ὁ κύριος) ὁ Θεὸς. ibid. ſtich. 2. Αὐτὸς γὰρ) αὐτὸς δὲ. v. 25. (Ἐποίησε δὲ) non habet. ibid. καὶ ὑδάτων) ὕδατος. v. 27. ἰδὼν) εἶδεν.

ΚΕΦ. ΚΘʹ XXIX.

Προθεὶς δὲ ἔτι τῷ προοιμίῳ Ἰὼβ, λέγει·

2. Τίς ἄν με θείη (μῆνα) κατὰ μῆνα (ἡμερῶν) τῶν ἔμπροσθεν
Ἡμερῶν, ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με;

3. Ὡς ὅτε ηὔγει λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου,
Ὅτε ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·

4. Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς,
Ὅτε ὁ Κύριος ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου·

5. Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδές μου·

6. Ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχεῖτο γάλακτι·

7. Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει,
Ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος.

8. Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν ἑαυτοῖς,
πάντες Πρεσβῦται δὲ πάντες ἐπανέστησαν·

9. Ἁδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιτιθέντες ἐπὶ στόματι αὐτῶν.

10. Οἱ δὲ ἀκούσαντες (περὶ ἐμοῦ) ἐμακάρισάν με,
Καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη·.

11. Ὅτι οὖς ἤκουσε, καὶ ἐμακάρισέ με,
Ὀφθαλμὸς δέ με ἰδὼν ἐξέκλινε.

12. Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ ÷ χειρὸς˙ δυνάστου,
Καὶ ὀρφανῷ, ᾧ οὐκ ὑπῆρχεν βοηθὸς, ἐβοήθησα·

13. ※ Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι˙,
Στόμα δὲ χήρας ηὐλόγησέ με.

14. Δικαιοσύνην δὲ ἐνδεδύκειν, ἐδεδοίκειν
Ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι.

15. Ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῷ, ποὺς δὲ χωλῷ· τυφλῶν χωλῶν

16. Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων,
Δίκην δὲ ἣν οὐκ ᾔδειν ἐξιχνίασα·

17. Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων,
Ἐκ δὲ μέσου ὀδόντων αὐτῶν ἅρπαγμα ἐξέσπασα.

18. Εἶπον δὲ· ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος φοίνικος,
Πολὺν (δὲ) χρόνον βιώσω·

19. ※ Ἡ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος,
Καὶ δρόσος αὐλισθήσεται ἐπὶ τῷ θερισμῷ μου· ※ ※

20. Ἡ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ ※
τόξον μου ἐν χειρὶ * μου πορεύσεται˙. αὐτοῦ

21. (Πρεσβύτεροι) ἀκούσαντές μου προσέσχον, * αὐτοῦ
Ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ·

22. Ἐπὶ

CAP. XXIX. v. 1. in Rom. Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ. v. 2. (μῆνα) deest. ibid. (ἡμερῶν) abest. ib. τῶν ἔμπροσθεν) τῶν non habet. ibid. stich. 2. ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με) ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν. v. 3. λύχνος) ὁ λύχνος. ibid. stich. 2. Ὅτε ἐν τῷ) ὅτε τῷ. v. 4. ὁδοῖς) ὁδοῦς. ibid. stich. 2. ὁ Κύριος) ὁ Θεὸς. v. 6. μου αἱ ὁδοὶ) transposita. ibid. ἐχεῖτο γάλακτι) ἐχέοντο γάλακτι. v. 8. ἑαυτοῖς) desideratur. ibid. stich. 2. ἐπανέστησαν) ἔστησαν. v. 9. ἐπιτιθέντες ἐπὶ σ. αὐτῶν) ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι. v. 10. (περὶ ἐμοῦ) deest. v. 11. stich. 2. με ἰδὼν) transposita. v. 12. stich. 2. ᾧ οὐκ ὑπῆρχεν βοηθὸς) ᾧ οὐκ ἦν βοηθ. v. 13. stich. 2. ηὐλόγησέ με) με εὐλόγησε. v. 14. ἐδεδοίκειν) ἐνδεδύκειν. v. 17. stich. 2. in Rom. ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν. ἅρπαγμα ἐξήρπασα. v. 18. Εἶπον ἡλικία μου) εἶπα δὲ, ἡ ἡλικία μου. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. v. 19. ῥίζα μου) ῥίζα. ibid. stich. 2. ἐπὶ τῷ) ἐν τῷ. v. 20. καινὴ) κενή. ibid. τόξον αὐτοῦ) τόξον μου. ib. πορεύσεται) πορεύεται. v. 21. (Πρεσβύτεροι) deest. ibid. ἀκούσαντές μου) ἐμοῦ ἀκούσαντες.

22. Ἐπὶ (δὲ) τῷ ἐμῷ ῥήματι ἐ προσέθεντο,
Καὶ περιχαρεῖς ἐγίνοντο ὁπότε αὐτοῖς ἐλάλεν·
23. Ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη ὑετὸν,
Οὕτως ἔτοι τὴν ἐμὴν λαλιὰν (προσεδέχοντο).
24. Εἰ ἐγέλων πρὸς αὐτὲς, ἐκ ἐπίςευον·
※ Καὶ φῶς τε προσώπε με ἐκ ἀ-
※ πέπιπ]εν.
※ 25. Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκά-
※ θισα ἄρχων,
※ Καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν
※ μονοζώνοις,
συνπαθεῖς Ὃν τρόπον πενθενὰς παρακαλῶν.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν με ἐλάχιςοι·
Νῦν νεθετεσί με ἐν μέρει ἡμερῶν
ὧν ἐξεδένουν τὲς πατέρας αὐτῶν,
Οὓς ἐχ ἡγησάμην ἀξίες εἶναι κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων.

2. Καίγε ἰχὺς χειρῶν αὐτῶν ἱνατί μοι;
※ Ἐπ' αὐτὲς ἀπώλετο συντέλεια.
3. Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος·
Οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθὲς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν·
περικλῶντες 4. 5. Οἱ περικλῶντες ἅλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι,
(Ὧν ἅλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα)·
Ἄτιμοί τε καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθε,
Οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμε μεγάλε.
Ἐπανέςησάν μοι κλέπ]αι, 6. ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι τῶν πετρῶν·
7. ※ Ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται, οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διῃτῶντο·
8. Ἀφρόνων υἱοὶ ※ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. ἐπὶ
9. Νυνὶ δὲ κιθάρα αὐτῶν ἐγώ εἰμι,
Καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχεσιν·
10. Ἐβδελύξαντό με ἀποςάν]ες μακρὰν,
Ἀπὸ δὲ προσώπε με ἐκ ἐφείσαντο π]υέλε.
11. Ἀνοίξας γὰρ (ὅδε) φαρέτραν αὐτε ἐκάκωσέ με·
Καὶ χαλινὸν τε προσώπε με ἐξαπέςειλαν· ἐξαπέςειλεν
12. Ἐπὶ δεξιῶν τε βλαςε ἐπανέςησαν,
Πόδας αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὡδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβες ἀπωλείας αὐτῶν. Πόδα
13. Ἐξετρίβησαν τρίβοι με·
Ἐξέδυσαν γάρ με τὴν ςολήν με.
14. Βέλεσιν αὐτε κατηκόντισέ με·
Κέχρηται δέ μοι ὡς ἐβέλετο.
Ἐν ὀδύναις πέφυρμαι,
15. Ἐπιςρέφονται (δὲ) μοι αἱ ὀδύναι· με
Ὤχετό με ἡ ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα,

Καὶ

v. 22. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. Καὶ περιχ.) περιχαρεῖς δὲ. ib. ὁπότε) ὁπότ' ἂν. v. 23. ὑετὸν) τὸν ὑετὸν. ibid. stich. 2. (προσεδέχοντο) deest. v. 24. stich. 1. in Rom. ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτὰς, οὐ μὴ πιστεύσωσι. v. 25. stich. 3. συμπαθεῖς) πενθενὰς. CAP. XXX. v. 1. stich. 3. εἶναι) deest. v. 4. & 5. Ὧν ἅλιμα) οἵτινες ἅλιμα. ibid. stich. 3. Ἄτιμοί τε) ἄτιμοι δὲ. ibid. ἐνδεεῖς) addit παντός. v. 6. τῶν πετρῶν) πετρῶν. v. 8. ἐπὶ γῆς) ἀπὸ γῆς. v. 9. αὐτῶν ἐγώ εἰμι) ἐγώ εἰμι αὐτῶν. v. 10. με) δέ με. ibid. stich. 2. προσώπου) τοῦ προσώπου. ib. πτυέλου) πτύελον. v. 11. (ὅδε) abest. ibid. stich. 2. ἐξαπέστειλεν) ἐξαπέστειλαν. v. 12. τοῦ βλαστοῦ) τοῦ deficit. v. 13. stich. 2. με τὴν στολήν μου) με τὴν στολήν. v. 14. stich. 2. ἐβούλετο) βούλεται. v. 15. (δὲ) abest.

Καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου ※ παρ-
※ ῆλθεν.
※ 16. Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυ-
※ χή μου".
Ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν,
νύκτες 17. Νυκτὸς δέ μου τὰ ὀστᾶ συνέθλασαν,
καὶ τὰ νεῦρά μου διαλέλυται.
18. Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς
στολῆς·
※ Ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός
μου περιέσχε με".
19. Ἥγηται δέ με ἴσα πηλῷ·
Ἐν γῇ καὶ σποδῷ ἡ μερίς μου.
20. Κέκραγα δὲ πρὸς σὲ, καὶ οὐκ εἰσα-
κούεις μου·
Ἔστησαν ※ "Ἔστησαν, καὶ [a] κατενόησάς με".
[a] κατε- 21. [b] Ἐπέβησαν δέ μοι [c] ἀνελεημόνως,
νόησάν Ὡς χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας·
μοι 22. Ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις, ※ καὶ
[b] Ἀπέ- ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας".
βησαν 23. Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει·
[c] ἀνελε- Οἰκία γὰρ γῇ παντὶ θνητῷ.
ήμονες 24. Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν
χειρώσασθαι,
Ἢ δεηθῆναι ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι
τοῦτο.
25. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα,
Καὶ ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκῃ.
26. Καὶ ἐπέχων ἐγὼ (ἐν) ἀγαθοῖς· καὶ
ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι
κακῶν.

27. ※ Ἡ κοιλία μου ἐξέζεσε, καὶ οὐ σιω- ※
πήσεται· ※
Προέφθασαν (δὲ) με ἡμέραι πτω- ※
χείας". ※
28. Στένων πεπόρευμαι ἄνευ θυμοῦ· φιμοῦ
Ἕστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς.
29. Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων,
Ἑταῖρος δὲ στρουθῶν.
30. Τὸ (δὲ) δέρμα μου μεμελάνωται
μεγάλως,
Τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἀπὸ καύματος ※ συν-
εφρύγη".
31. Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος ἡ κιθάρα μου,
Ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν
(ἐμοί).

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI.

Ιαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς ※
μου, ※
Καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. παρθέ-
2. Καὶ [a] τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ νων
κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ [b] ὑψίστων; [a] ἐπεμέ-
ρισεν
3. [c] Οὐχὶ (καὶ) ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ [b] ὑψίστου
ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνο- [c] Οὐαὶ
μίαν";
4. Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου, καὶ
πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθ- ἐξαριθμη
μήσεται; θήσεται
5. Εἴγε ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοια-
στῶν,

Εἰ δὲ

v. 15. stich. 3. παρῆλθεν) abest. v. 17. νύκτες) νυκτὶ. ibid. συνέθλασαν καὶ τὰ ν.) συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρα. v. 18. πολλῇ) ἐν πολλῇ. v. 19. Ἥγηται) ἥγησαι. ibid. stich. 2. ἡ μερίς μου) μου ἡ μερίς. v. 20. εἰσακούεις) ἀκούεις. ibid. stich. 2. in Rom. ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με. v. 21. stich. 1. in Rom. ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως. ib. stich. 2. Ὡς χειρὶ) χειρὶ. v. 23. stich. 2. γῇ παντὶ θνητῷ) παντὶ θνητῷ γῇ. v. 24. stich. 2. Ἢ δεηθῆναι) ἢ δεηθεὶς γε. v. 25. st. 2. Καὶ) abest. ibid. ἀνάγκῃ) ἀνάγκαις. v. 26. Καὶ ἐπέχων ἐγὼ ἐν ἀγαθοῖς· καὶ ἰδοὺ) ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς ἰδοὺ. v. 27. stich. 2. (δὲ) abest. v. 30. μεμελάνωται) ἐσκότωται. ibid. stich. 2. συνεφρύγη) deest. v. 31. Ἀπέβη) addit δὲ. ibid. ἡ κιθάρα μου) μου ἡ κιθάρα. CAP. XXXI. v. 1. stich. 2. παρθένον) παρθένων. v. 2. ἐπεμέρισεν) τί ἐμέρισεν. ibid. ὑψίστου) ὑψίστων. v. 3. (καὶ) deest. v. 4. ἐξαριθμηθήσεται) ἐξαριθμήσεται. v. 5. Εἴγε) εἰ δὲ.

Εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν εἰς δόλον ὁ πούς
μου·
6. Ἵσῳ με γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ,
Οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου.
7. Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
(αὐτοῦ),
Εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ μου ἐπηκολού-
θησεν ἡ καρδία μου,
Καὶ εἰ ἐν ταῖς χερσί μου ἡψάμην δώ-
ρων· 8. σπείροιμι ἄρα, καὶ ἄλλοι
φάγονται φάγοισαν,
Ἄῤῥιζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.
9. Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναι-
ἑτέρῳ κὶ (ἀνδρὸς) ἑταίρου·
Εἰ (δὲ) καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ
θύραις αὐτῆς·
Ἀρέσαι 10. Ἀλέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἄλλῳ, τὰ
δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη.
11. Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκάθεκτος, τὸ
μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα·
ἐκ μερῶν 12. Πῦρ γάρ ἐστι καιόμενον ἐπὶ πάντων
τῶν ἡμερῶν·
Οὗ δ᾽ ἂν ἐπέλθῃ, ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν.
13. Εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράπον-
τός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων
αὐτῶν πρὸς ἐμέ·
14. Τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἔτασίν μου ποιή-
σῃ ὁ Κύριος;
Ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν, τίνα ἀπόκρι-
σιν ποιήσομαι;

15. Πότερον οὐχ ὡς ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γα-
στρί, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι;
Γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.
16. Ἀδύνατοι δὲ ἥν ποτε εἶχον χρείαν,
οὐκ ἀπέτυχον,
Καὶ χήρας τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἔτηξα.
17. Εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μό-
νος, καὶ οὐχὶ μετέδωκα ὀρφανῷ
※ ἐξ αὐτοῦ·
18. Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς Καὶ
πατήρ,
※ Καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὡδή-
γησα˙·
19. Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμε-
νον, καὶ οὐκ ἠμφίασα·
20. Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγουν με,
Ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀρνῶν μου ἐθερμάνθη-
σαν οἱ ὦμοι αὐτῶν·
21. Εἰ (δὲ καὶ) ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρα,
※ μου, πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι
βοήθεια πάρεστιν·
22. Ἀποσταίη ἄρα ἀπὸ τῆς κλειδὸς ὁ ὦ-
μός μου,
Ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός
μου συντριβείη.
23. Φόβος γὰρ Κυρίου συνεῖχέ με·
※ Καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ
ὑποίσω.
24. Εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου˙; εἰς χοῦν

v. 5. stich. 2. εἰς δόλον ὁ πούς μου) transposita. v. 6. Ἵσῳ με) ἕσταμαι. ibid. stich. 2. Οἶδε) addit δέ. v. 7. ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ) ἐκ τῆς ὁδοῦ. ibid. stich. 2. ὀφθαλμῷ μου) μου deest. ibid. st. 3. Καὶ εἰ ἐν ταῖς) εἰ δὲ καὶ ταῖς. v. 8. σπείροιμι) σπείραιμι. ibid. φάγονται) φάγοισαν. v. 9. stich. 2. (δὲ) abest. v. 10. ἄλλῳ) ἑτέρῳ. v. 11. ἀκάθεκτος) ἀκατάσχετος. v. 12. ἐκ πάντων) ἐπὶ πάντων. v. 13. πρὸς ἐμέ) πρὸς με. v. 14. ποιήσῃ) ποιῆται. v. 15. ὡς ἐγὼ) ὡς καὶ ἐγώ. v. 16. ἥν ποτε εἶχον χρείαν) χρείαν ἥν ποτε εἶχον. ibid. stich. 2. Καὶ χήρας) χήρας δέ. ib. ἔτηξα) ἐξέτηξα. v. 17. μετέδωκα ὀρφανῷ) transposita. v. 18. Καὶ ἐκ) ὅτι ἐκ. v. 19. ἠμφίασα adjicit αὐτόν. v. 20. εὐλόγουν) εὐλόγησαν. ibid. stich. 2. ἀρνῶν) ἀμνῶν. v. 21. (δὲ καὶ) non habet. ibid. πάρεστιν) περίεστιν. v. 22. ἀπὸ τῆς κλειδὸς ὁ ὦμός μου) transposita. ibid. stich. 2. ἀγκῶνός μου) μου deficit. v. 23. συνεῖχε) συνέχε. ibid. stich. 2. Καὶ ἀπὸ) ἀπό.

Εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα,

25. Εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου γενομένου μοι,
Καὶ εἰ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου·

26. (Ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα (καὶ) ἐκλείποντα,
Σελήνην δὲ φθίνουσαν, οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστι·)

27. ※ Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου",
Εἰ δὲ (καὶ) χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα·

28. Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία λογισθείη μεγάλη,
Ὅτι ἐψευσάμην ἔναντι Κυρίου τοῦ
ὑψίστου. 29. Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς
ἐγενόμην ἐπὶ πτώματι ἐχθροῦ μου,
εἶπον τῇ Καὶ εἰ εἶπεν ἡ καρδία μου, εὖγε, εὖγε·

30. Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου,
Θρυλληθείην δὲ ὑπὸ λαοῦ μου κακού-
μενος. 31. Εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶ-
πον αἱ θεράπαιναί μου,
Τίς ἂν δῴη ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ
ἐμπλη- οὐ πλησθῆναι;
θῆναι Λίαν μου χρηστοῦ ὄντος.

32. Ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος, καὶ ἡ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἠνέῳκτο.

33. 34. Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτὼν ἀκουσίως, ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου
(Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν λαοῦ,
Τοῦ μὴ ἐξαγορεῦσαι ἐναντίον αὐτῶν·)
Εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελθεῖν τὴν θύραν μου κόλπῳ κενῷ·

35. ※ Τίς δῴη ἀκούοντά μου;
Χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν",
Συγγραφὴν δὲ ἣν εἶχον κατά τινος,

36. Εἰ ἐπ' ὤμοις περιθέμενος ὡς στέφανον, ἀνεγίνωσκον,

37. Καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα,
Οὐδὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου (μου)·

38. Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν,
Εἰ δὲ καὶ οἱ αὔλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν·

39. Εἰ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον ἄνευ τιμῆς μόνος,
Εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα·

40. Ἀντὶ πυροῦ ἐξέλθη μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος.

ΚΕΦ. ΛΒʹ. XXXII.

Καὶ ἐπαύσατο Ἰὼβ ῥήμασιν· ἡσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι (δὲ) ἀντειπεῖν Ἰώβ· ἦν ἀντεῖπεν
γὰρ δίκαιος ἐναντίον αὐτοῦ Ἰώβ. αὐτῶν

2. Ὠργίσθη δὲ Ἐλιοὺς, ὁ τοῦ Βαραχιὴλ, ὁ τοῦ Βουζὶ,

Ἐκ

v. 25. γενομένου μοι) transposita. ibid. stich. 2. Καὶ εἰ ἐπ') εἰ δὲ καὶ ἐπ'. v. 26. (καὶ) abest. v. 27. stich. 2. (καὶ) deest. v. 28. λογισθείη μεγάλη) ἡ μεγίστη λογισθείη. ibid. stich. 2. ἔναντι) ἐναντίον. v. 29. ἐπὶ πτώματι ἐχθροῦ) πτώματι ἐχθρῶν. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου εὖγε. v. 30. stich. 2. δὲ ὑπὸ λαοῦ) δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου. v. 31. stich. 2. ἐμπλησθῆναι) πλησθῆναι. v. 32. καὶ ἡ θύρα) ἡ δὲ θύρα. v. 33. & 34. stich. 2. λαοῦ) πλήθους. ibid. stich. 3. ἐναντίον) ἐνώπιον. ibid. stich. 4 τὴν θύραν) θύραν. v. 36. Εἰ ἐπ' ὤμοις) ἐπ' ὤμοις ἄν. ibid. ὡς) deest. v. 37. stich. 2. Οὐδὲν) οὐθέν. ibid. (μου) abest. v. 39. Εἰ τὴν) εἰ δὲ καὶ τήν. ibid. ἄνευ τιμῆς μόνος) transposita. ibid. stich. 2. ἐκβαλὼν) ἐκλαβών. v. 40. πυροῦ ἐξέλθη) πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι. CAP. XXXII. v. 1. δὲ ἀντεῖπεν) ἀντειπεῖν. ibid. ἦν γὰρ δ. ἐν α. Ἰὼβ) ἦν γὰρ Ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν. v. 2. ὁ τοῦ Βουζὶ) ὁ Βουζίτης.

Ῥαμὰ ÷ Ἐκ τῆς συγγενείας Ῥάμ, ÷ τῆς Αὐσίτιδος χώρας˅,
Καὶ ὠργίσθη τῷ Ἰὼϐ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἔναντι Κυρίου.

3. Καὶ κατὰ τῶν δὲ τριῶν φίλων αὐτοῦ ὠργίσθη σφόδρα,
Διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα τῷ Ἰὼϐ,
Καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεϐῆ.

4. Ἐλιοὺς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν τῷ Ἰώϐ.
ἡμερῶν ˅Ὅτι πρεσϐύτεροί εἰσιν αὐτοῦ ἡμέραις.

5. Καὶ ἴδεν Ἐλιοὺς ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν,
※ καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ˅.

6. Ὑπολαϐὼν δὲ Ἐλιοὺς, ὁ τοῦ Βαραχιὴλ, ὁ τοῦ Βουζὶ, λέγει·

7. Νεώτερος μέν εἰμι τῷ χρόνῳ,
Ὑμεῖς δέ ἐστε πρεσϐύτεροι·
Διότι ἡσύχασα, φοϐηθεὶς τοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὴν ἐμὴν ἐπιστήμην.

8. Εἶπον δὲ, ὅτι χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν,
Ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασι σοφίαν.

9. (Καὶ οὐχ οὕτως,) ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς,
Πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἔσται ἡ διδάσκουσα αὐτούς· με

10. Οὐ γὰρ οἱ πολυχρόνιοί εἰσι σοφοὶ,
Οὐδὲ οἱ γέροντες οἴδασι κρίμα.

11. Διὸ εἶπον· ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα·
(Ἐνωτίζεσθε τὰ ῥήματά μου, ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων).
※ Ἰδοὺ, ἤκουσα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐνωτισάμην μέχρι συνέσεως ὑμῶν· ※
˅Ἄχρις οὗ ἐτάσητε τοὺς λόγους (ὑμῶν), ※

12. καὶ ἕως ὑμῶν συνήσω· ※
Καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰὼϐ ὁ ἐλέγχων, ※
Ἀνταποκρινόμενος ῥήμασιν αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν. ※

13. ˅Ἵνα (δὲ) μὴ εἴπητε· εὕρομεν σοφίαν˅, ※
προσθέμενοι Κυρίῳ·

14. Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα.

15. Ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι·
Ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους.

16. Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησαν, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν· ἐλάλησα

17. ※ ὅτι ἀποκριθῶ κἀγὼ μέρος.
Ὑπολαϐὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει·

18. Πάλιν λαλήσω, πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων·
Ὀλέκει δέ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός μου·

19. Καὶ ἡ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους γέμων δεδεμένος,
˅Ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως (δεδεμένος καὶ) κατερρηγώς.

v. 2. ſtich. 2. Ῥαμὰ) ῥάμ. ib. ſt. 3. Καὶ ὠργίσθη) ὠργίσθη δέ. ibid. ἔναντι) ἐναντίον. v. 3. δὲ τριῶν φ. αὐτοῦ) τριῶν δὲ φίλων. ibid. ſtich. 2. τῷ Ἰώβ) Ἰώϐ. v. 4. τῷ Ἰώβ) τῷ deeſt. ib. ſt. 2. εἰσιν αὐτοῦ ἡμερῶν) αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις. v. 6. ὁ τοῦ Βουζὶ, λέγει) ὁ βουζίτης, εἶπεν. v. 7. ſtich. 3. Διότι) διό. ibid. ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὴν ἐμὴν) ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ. v. 8. Εἶπον δὲ, ὅτι χρ.) εἶπα δὲ, ὅτι οὐχ ὁ χρόνος. v. 9. (Καὶ οὐχ οὕτως) deſunt. ibid. ſtich. 2. ἔσται) ἐστίν. ib. διδάσκουσά με) με abeſt. v. 10. Οὐ γὰρ οἱ) οὐχ οἱ. ibid. ſtich. 2. Οὐδὲ οἱ) οὐδ' οἱ. v. 11. εἶπον) εἶπα. ibid. ſtich. 2. τὰ ῥήματά μου) μου τὰ ῥήματα. ibid. ſtich. 3. Ἰδοὺ, ἤκουσα - - συνέσεως ὑμῶν) omnia deſiderantur in *Rom*. ib. ſt. 4. τοὺς λόγους ὑμῶν) λόγους. v. 12. ἕως) μέχρι. ibid. ſtich. 2. ὁ ἐλέγχων) ὁ deeſt. ibid ſtich. 3. ῥήμασιν) ῥήματα. v. 13. (δὲ) abeſt. ibid. προσθέμενοι Κυρίῳ) tranſpoſita. v. 18. ſtich 2. Ὀλέκει δέ με) ὀλέκει γάρ με. v. 19. Καὶ ἡ γαστὴρ) ἡ δὲ γαστήρ. ibid. γέμων) ζέων. ibid. ſtich. 2. δεδεμένος καὶ κατερρηγὼς) ἐρρηγώς.

20. Λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι, ἀνοίξας τὰ χείλη μου·

21. Ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,
Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ·
22. οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπον·
Εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

ΚΕΦ. ΛΓʹ. XXXIII.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰὼβ τὰ ῥήματά μου,
Καὶ τὴν λαλιάν μου ἐνωτίζου·

2. Ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.

3. Καθαρά μου ἡ καρδία ἐν ῥήμασι,
Σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει.

4. Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με,
Πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με.

5. Ἐὰν δυνηθῇς, δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα·
Ὑπόμενον, (καὶ) στῆθι σὺ κατ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κατὰ σέ.

6. Ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ·
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα (πηλοῦ).

7. Οὐχὶ ὁ φόβος μου στροβήσει σε,
Οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί.

8. ※ Πλὴν εἶπας ἐν ὠσί μου, (Φωνὴν δὲ ῥημάτων σου ἀκήκοα.)

9. Διότι λέγεις· καθαρός εἰμι, οὐχ ἥμαρτον (τοῖς ἔργοις),
Ἄμεμπτος (δέ) εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα·

10. Μέμψιν δὲ κατ᾽ ἐμοῦ εὗρε, καὶ ἥγηταί με ὥσπερ ὑπεναντίον ※ αὐτῷ·

11. Ἔθετο δὲ τὸν πόδα μου ἐν ξύλῳ, κυκλώ-
Καὶ ἐφύλαξέ μου πάσας τὰς ὁδούς. ματι

12. Πῶς γὰρ λέγεις· δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου;
Αἰώνιος γάρ ἐστιν (ὁ) ἐπάνω βροτῶν.

13. Λέγεις γάρ· διατί τῆς δίκης μου οὐκ δικαιοσύ-
ἐπακήκοεν ἐν παντὶ ῥήματι; νης

14. Ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλήσει ὁ Κύριος· λαλῆσαι
Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ 15. ἐνύπνιον,
Ἢ (ὡς φάσμα) ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ,
Ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ φόβος δεινὸς ἐπ᾽ ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης·

16. Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων,
Ἐν εἴδεσι φόβου τοιούτοις ἐξεφόβησεν αὐτούς,

17. Ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας αὐτοῦ·
Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ (ἀδικίας) πτώματος ἐῤῥύσατο,

18. Καὶ ἐφείσατο τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου,
Τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.

19. Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης,

Καὶ

v. 20. τὰ χείλη μου) μου deest. v. 22. πρόσωπον) πρόσωπα. CAP. XXXIII. v. 1. stich. 2. τὴν λαλιάν μου ἐνωτίζου) λαλιάν ἐνωτίζου μου. v. 3. ἐν ῥήμασι) ῥήμασι. v. 5. δυνηθῇς) δύνῃ. ibid. stich. 2. (καὶ) abest. ib. στῆθι σὺ) σὺ deest. v. 6. stich. 2. (πηλοῦ) abest. v. 7. Οὐχὶ) οὐχ. ibid. στροβήσει σε) transposita. v. 8. Φωνὴν δὲ) δὲ non habet. v. 9. οὐχ ἥμαρτον τοῖς ἔργοις) οὐχ ἁμαρτών. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. v. 10. καὶ ἥγηταί με) ἥγηται δέ με. v. 11. τὸν π. μου ἐν κυκλώματι) ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου. ibid. stich. 2. Καὶ ἐφύλαξε) ἐφύλαξε δὲ. v. 13. γὰρ) δὲ. ibid. τῆς δικαιοσύνης) τῆς δίκης. ibid. ἐν παντὶ ῥήματι) μου πᾶν ῥῆμα. v. 15. ἐνύπνιον ὡς φάσμα ἐν) ἐνύπνιον ἢ ἐν. ibid. φόβος δεινὸς) transposita. v. 16. stich. 2. ἐξεφόβησεν αὐτοὺς) transposita. v. 17. ἐξ ἀδικίας αὐτοῦ) ἀπὸ ἀδικίας. ibid. stich. 2. (ἀδικίας) abest. v. 18. Καὶ ἐφείσατο) ἐφείσατο δὲ. ibid. stich. 2. τοῦ μὴ) καὶ μή. v. 19. μαλακίᾳ) ἐπὶ μαλακίᾳ.

Καὶ πλῆθος ὀστέων αὐτοῦ ἐνάρκησε·
20. Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται
προσδέξασθαι,
※ Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυ-
μήσει˙·
21. Ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες,
Καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κενά·
22. Ἐγγίσῃ δὲ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς θά-
νατον,
Ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ᾅδῃ.
23. Ἐὰν ὦσι χίλιοι ἄγγελοι θανατη-
φόροι,
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν.
Ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι
ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ
μέμψιν,
÷ Καὶ τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ˙·
24. Ἀνθέξεται αὐτοῦ, τοῦ μὴ πεσεῖν αὐ-
τὸν εἰς θάνατον,
÷ Ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα, ὥ-
σπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχου˙,
÷
Καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ·
25. Ἁπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥ-
σπερ νηπίου,
Καὶ ἀποκαταστήσει αὐτὸν ἀνδρωθέντα
ἐν ἀνθρώποις.
26. Εὔξεται πρὸς Κύριον, καὶ δεκτὰ αὐ-
τῷ ἔσται,
Εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ
σὺν ἐξηγορίᾳ·
Ἀποδώσει δὲ ἀνθρώπῳ τὴν δικαιοσύ-
νην αὐτοῦ.
27 Εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐ- ἀποπέμ-
τὸς ἑαυτῷ, λέγων· ψεται
Οἷα συνετελέμην; καὶ οὐκ ἄξια ἤτα-
σέ με ὧν ἥμαρτον.
28. ※ Σῶσον τὴν ψυχήν μου, τοῦ μὴ
ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, ἐξελθεῖν
Καὶ ζωή μου φῶς ὄψεται. ※
29. Ἰδοὺ, ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυ- ※
ρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός˙· ※
30. Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θα-
νάτου,
Ἵνα ἡ ψυχή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν.
(Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει·
Ἀκούσατέ μου σοφοὶ, ἐπιστάμενοι ἐνω-
τίζεσθε τὸ καλόν·
Ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ· ἰδοὺ, ταῦτα πάν-
τα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς
Ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρὸς,
Τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ δια-
φθορᾶς,
Τοῦ φωτίσαι αὐτῷ ἐν φωτὶ ζώντων.)
31. Πρόσεχε Ἰώβ, καὶ ἄκουσόν μου,
Κώφευσον, καὶ ἐγὼ λαλήσω. ἵνα
32. ※ Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι,
Λάλησον, θέλω γάρ σε δικαιωθῆναι· ※

v. 19. stich. 2. ὀστέων) ὀστῶν. v. 22. stich. 1. in *Rom.* ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ibid. stich. 2. ἐν τῷ ᾅδῃ. v. 23. stich. 2. εἷς ἐξ αὐτῶν) εἷς αὐτῶν. ibid. stich. 3. ἐπὶ τὸν Κύριον) πρὸς κύριον. ib. st. 5. Καὶ τὴν) τὴν δὲ. v. 24. αὐτοῦ) abest. ibid. αὐτὸν deest. ibid. stich. 3. Καὶ τὰ ὀστᾶ) τὰ δὲ ὀστᾶ. v. 25. stich. 2. Καὶ ἀποκατ.) ἀποκαταστήσει δὲ. v. 26. Εὔξεται πρὸς, εὐξάμενος δὲ πρὸς. ibid. stich. 2. δὲ) abest. ibid. καθαρῷ) ἱλαρῷ. ibid. stich. 3. ἀνθρώπῳ τὴν δικαιοσ. αὐτοῦ) ἀνθρώποις δικαιοσύνην. v. 27. ἀποπέμψεται) ἀπομέμψεται. ibid. stich. 2. συνετελέμην) συνετέλουν. v. 28. τὴν ψυχὴν) ψυχὴν. ibid. ἐξελθεῖν) ἐλθεῖν. ibid. stich. 2 ζωὴ) ἡ ζωὴ. v. 30. stich. 2. ἡ ψυχὴ) ἡ ζωὴ. ibid. stich. 3. 4. 5. 6. 7. 8. quæ uncis inclusa sunt non habet *Edit. Rom.* v. 31. stich. 1. in *Rom.* ἐνωτίζου Ἰώβ, καὶ ἄκουέ μου. ibid. stich. 2. ἵνα λαλήσω) καὶ ἐγώ εἰμι λαλήσω. v. 32. stich. 2. σε δικαιωθῆναι) transposita.

※ 33. Εἰ δὲ μὴ, σὺ ἄκουσόν μου,
※ Κώφευσον, καὶ διδάξω σε σοφίαν.

ΚΕΦ. ΛΔ΄. XXXIV.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει·
2. Ἀκούσατε ῥήματά μου σοφοὶ, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε (τὸ καλόν)·
νοῦς 3. ※ Ὅτι οὖς δοκιμάζει λόγους,
※ Λάρυγξ δὲ γεύεται βρῶσιν.
※ 4. Κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς·
※ Γνῶμεν ἀναμέσον αὐτῶν, τί καλόν.
5. Ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ. δίκαιός εἰμι,
Καὶ ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα,
6. Καὶ ἐψεύσατο τῷ κρίματί μου·
※ Βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας.
※ 7. Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰώβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ;
8. Οὐχ ἁμαρτὼν, οὐδὲ ἀσεβήσας,
Οὐδὲ κοινωνήσας ὁδῷ μετὰ τῶν ποιούντων τὰ ἄνομα,
Τοῦ πορευθῆναι μετὰ ※ ἀνδρῶν ἀσεβῶν.
9. Μὴ γὰρ εἴπῃς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκοπὴ ἀνδρός·
Κυρίῳ Καὶ ἐπισκοπὴ αὐτοῦ παρὰ Κυρίῳ.
10. Διὸ συνετοὶ καρδίᾳ, ἀκούσατέ μου·
Μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι,
Ἔναντι δὲ παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον·
11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρώπῳ
※ καθ᾽ ἃ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν,
Καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει αὐτόν.
12. Οἴῃ δὲ τὸν Κύριον τὰ ἄτοπα ποιήσειν;
Ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει τὸ δίκαιον;
13. Ὃς ἐποίησε τὴν γῆν;
Τίς δέ ἐστιν ὁ ποιήσας τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;
14. Εἰ γὰρ βούλοιτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ᾽ αὐτῷ κατασχεῖν,
15. Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν,
Βροτὸς δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσεται ÷ ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.
16. Εἰ δὲ μὴ νουθετῇ, ἄκουε ταῦτα (Ἰώβ), ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων.
17. Εἰ δὲ σὺ οὐκ οἴει τὸν μισοῦντα τὰ ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, σοὶ
Ὄντα αἰώνιον καὶ δίκαιον; εἶναι
18. ※ Ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομεῖς, † ἀσεβέστατοι
† Ἀσεβέστατε, τοῖς ἄρχουσιν·
19. Ὃς οὐκ αἰσχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμου, ἐντίμου
Οὐδὲ οἶδεν (δὲ) τιμὴν θέσθαι [a] ἁδροῖς, Οὐκ ἔδωκεν
Τοῦ θαυμασθῆναι τὰ πρόσωπα αὐτῶν.
Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται * τῷ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· [a] ἀνδρῶν * τὸ
20. Ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.] ἀνόμοις ἐκκλειομένοις καὶ ἀδυνάτοις

21. Αὐ-

v. 33. Εἰ δὲ μὴ) εἰ μή. ibid. stich. 2. σοφίαν) deest. CAP. XXXIV. v. 2. (τὸ καλόν.) deest. v. 3. νοῦς δοκ. λόγους) οὖς λόγους δοκιμάζει. ibid. stich. 2. Λάρυγξ δὲ) καὶ λάρυγξ. v. 4. stich. 2. αὐτῶν, τί) ἑαυτῶν, ὅτι. v. 6. Καὶ ἐψεύσ.) ἐψεύσατο δέ. v. 8. stich. 2. in Rom. ἢ οὐδ᾽ οὐ κοινωνήσας μεταποιούντων τὰ ἄνομα. v. 9. ἔστιν) ἔσται. ibid. stich. 2. αὐτοῦ) αὐτῷ. v. 10. καρδίᾳ) καρδίας. ibid. stich. 3. Ἔναντι δὲ) καὶ ἔναντι. v. 11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρ. καθ᾽ ἃ) ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθά. v. 12. Οἴῃ) οἴει. ibid. τὰ ἄτοπα) ἄτοπα. ibid. stich. 2. τὸ δίκαιον) κρίσιν. v. 13. stich. 2. ποιήσας) ποιῶν. v. 15. stich. 2. Βροτὸς δὲ) πᾶς δὲ βροτός. v. 16. Εἰ δὲ μὴ) ἴδε μή. ibid. (Ἰώβ) deest. v. 17. Εἰ δὲ σοὶ οὐκ οἴει τὸν μ. τὰ ἄνομα) ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα. ibid. stich. 2. εἶναι δίκαιον) εἶναι deest. v. 18. stich. 2. ἀσεβέστατοι) ἀσεβέστατε. v. 19. αἰσχυνθῇ) ἐπαισχυνθῇ. ibid. stich. 2. in Rom. οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἁδροῖς. ib. stich. 3. τοῦ) deest. ib. τὰ πρόσωπα) τὰ deest. v. 20. in Rom. ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.

21. Αὐτὸς γὰρ ὁρατής ἐςιν ἔργων ἀνθρώπων,
Λέληθε δὲ αὐτὸν ἐδὲν ὧν πράσσουσιν·
ἔςαι 22. Οὐδὲ ἐςὶ τόπος ※ ἐδὲ σκιὰ θανάτε, τῦ κρυβῆναι τὲς ποιῦντας τὰ ἄνομα·
23. ※ Ὅτι ἐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι.
Ὁ γὰρ Κύριος τὰ πάντα ἐφορᾷ,
24. Ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαςα,
Ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔςιν ἀριθμός·
25. ※ Γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα·
※ Καὶ ςρέψει νύκτα, καὶ ταπεινωθή-
※ σονται.
※ 26. Ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, καὶ ὁρατοὶ ἐγέ-
※ νοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν·
※ 27. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμε Θεῦ,
※ Δικαιώματα δὲ αὐτῦ ἐκ ἐπέγνωσαν·
※ 28. Τῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν
※ πένητος,
※ Καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακέσεται.
※ 29. Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς
※ καταδικάσεται;
※ Καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψε-
※ ται αὐτόν;
※ Καὶ κατὰ ἔθνες, καὶ κατὰ ἀνθρώ-
※ πε ὁμῦ,
※ 30. Βασιλεύων ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ
※ δυσκολίας λαῦ.
※ 31. Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων· εἴλη-
ἐνεχύρα- φα, ἐκ ἐνεχυράσω· 32. ἄνευ ἐμαυτῦ
σα Ὄψομαι, σὺ δίδαξόν με·
Εἰ ἀδικίαν ἠργασάμην, ἐ μὴ προσθῶ. ※
33. Μὴ παρὰ σῦ ἀποτίσει αὐτὴν, ὅτι ※
ἀπώσω; ※
Ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ ἐκ ἐγὼ, καὶ τί ἔ- ἐκλέξω
γνως, λάλησον. ※
34. Διὸ συνετοὶ καρδίᾳ ἐρῦσι ταῦτα,
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἀκήκοέ με ÷ τὸ ῥῆμα.
35. Ἰὼβ ἐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, ἐλάλησας
Τὰ δὲ ῥήματα * αὐτῦ ἐκ ἐν ἐπιςήμῃ. * σε
36. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰώβ,
Μὴ δῷς ἔτι ἀπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες·
37. Ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν·
Ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολ- ἔςαι
λὰ λαλῦσι ῥήματα ἔναντι Κυρίε.

ΚΕΦ. ΛΕ΄. XXXV.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιὲς, λέγει·
2. Τί τῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει;
※ Σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας· δί-
καιός εἰμι ἔναντι Κυρίε; ※
3. Ἢ ἐρεῖς· τί συμβαλεῖταί σοι; τί ποιήσω ※
ἁμαρτών; ※
4. Ἐγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισί σε φίλοις.
5. Ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἐρανὸν, καὶ ἴδε·
Κατάμαθε δὲ τὰ νέφη, (καὶ ἴδε) ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σῦ.
6. Εἰ ἥμαρτες, τί πράξεις;

Εἰ δὲ

v. 23. ſtich. 2. τὰ πάντα) πάντας. v. 25. Γνωρίζων) ὁ γνωρίζων. v. 26. καὶ ὁρατοὶ ἐγένοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν) ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτῦ. v. 28. πένητος) πενήτων. v. 31. ἐνεχύρασα) ἐνεχυράσω. v. 32. δίδαξόν με) δεῖξόν μοι. ibid. ſt. ult. ἠργασάμην, ἐ μὴ προσθῶ) εἰργασάμην, ὀ μὴ προσθήσω. v. 33. παρὰ σῦ) ἀπὸ σοῦ. ibid. ὅτι ἀπώσω) ὅτι σὺ ἀπώσῃ. ibid. ſtich. 2. ἐκλέξω, καὶ ἐγὼ) ἐκλέξῃ, καὶ ἐκ ἐγὼ v. 34. καρδίᾳ) καρδίας. ibid. ſtich. 2. φρόνιμος) σοφὸς. v. 35. Ἰὼβ) addit δέ. ibid. ἐλάλησας) ἐλάλησεν. ibid. ſtich. 2. Τὰ δὲ ῥήματά σε) τὰ ῥήματα αὐτοῦ. v. 36. ſtich. 2. ἀπόκρισιν) ἀνταπόκρισιν. v. 37. ſtich. 2. ἔςαι) λογισθήσεται. ibid. λαλῦσι ῥήματα ἔναντι Κυρίου) λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου. CAP XXXV. v. 3. non habetur in *Edit. Rom.* v. 4. σε φίλοις) transpoſita. v. 5. ſtich. 2. τὰ νέφη καὶ ἴδε ὡς) δὲ νέφη, ὡς.

Εἰ δὲ καὶ ἠνόμησας πολλὰ, τί δύνασαι ποιῆσαι;

7. Καὶ εἰ δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ;
※ Ἢ τί ἐκ χειρός σου λήψεται;

※ 8. Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου,
※ Καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.

※ 9. Ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράξονται,
※ Βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.

10. Καὶ οὐκ εἶπε· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας με; ὁ κατατάσσων φυλακὰς νυκτερινὰς,

11. Ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, καὶ ἀπὸ πετεινῶν οὐρανοῦ ※ σοφίζει με.

κέκραξον 12. Ἐκεῖ κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

13. Ἄτοπα γὰρ ἰδεῖν οὐ βούλεται ὁ Κύριος·
Αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατής ἐστι 14. τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με. ὃς
Κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι ὡς ἔστι.

15. ※ Καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ,
※ Καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα.

※ 16. Καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ,
※ Ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

ΚΕΦ. Λϛʹ. XXXVI.

ΠΡοσθεὶς δὲ Ἐλιοὺς ἔτι, λέγει·

2. Μικρόν με μεῖνον ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γάρ μοι ἔνεστι λέξις.

3. Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν,
Ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ᾽ ἀληθείας·

4. Καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς.

5. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον· γινώσκω δὲ ἐγώ.
※ Δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας 6. ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσει, ἀσεβῶν ※
Καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. ※

7. Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ※ ※
Καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καθιεῖ αὐτοὺς (καὶ) εἰς νῖκος, καὶ ὑψωθήσονται. ※ ὑψωθήσεται.

8. Καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις, οἱ
συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας· ※

9. Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν, ※ ※
Καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅταν ἰσχύσωσιν. ※ ※

10. Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· ※
Καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. ※ ※

11. Ἐὰν ἀκούσωσι καὶ δουλεύσωσι, ※
Συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, ※ ※

Καὶ

v. 6. stich. 2. ἠνόμησας πολλὰ) transposita. v. 7. Καὶ εἰ δίκαιος) ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος. v. 11. καὶ ἀπὸ πετ.) ἀπὸ δὲ πετεινῶν. v. 12. κέκραξον) κεκράξονται. ibid. ἀπὸ ὕβρεως) καὶ ἀπὸ ὕβρεως. v. 13. ἰδεῖν οὐ βούλεται) transposita. v. 14. ὃς σώσει) καὶ σώσει. CAP. XXXVI. v. 1. Ἐλιοὺς ἔτι) transposita. v. 2. Μικρόν με μεῖνον ἔτι) μεῖνόν με μικρὸν ἔτι. ibid. μοι ἔνεστι) ἐν ἐμοί ἐστι. v. 5. γινώσκω δὲ ἐγὼ) γίνωσκε δέ. v. 6. ἀσεβῶν) ἀσεβῆ. ibid. ζωοποιήσει) ζωοποιήσῃ. v. 7. ὀφθαλμὸν) ὀφθαλμούς. ibid. stich. 2. καθιεῖ αὐτοὺς καὶ εἰς νῖκος ὑψωθήσεται) καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νῖκος καὶ ὑψωθήσονται. v. 9. stich. 2. ὅταν ἰσχύσωσιν) ὅτι ἰσχύσουσιν.

※ Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις˙.
12. Ἀσεβεῖς δὲ ἐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ
βέλεσθαι αὐτὲς εἰδέναι τὸν Κύριον,
Καὶ διότι νεθετέμενοι ἀνήκοοι ἦσαν.
13. ※ Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξεσι
※ θυμόν·
※ Οὐ βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτές˙.
14. Ἀποθάνῃ τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ
αὐτῶν,
Ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη εἴη ὑ-
πὸ ἀγγέλων·
15. Ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον.
Κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει·
πρὸς ἐπὶ 16. ※ Καὶ προσέτι ἠπάτησέ σε ἐκ σόμα-
※ τος ἐχθρῶ,
※ (Ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐ-
※ τῆς,)
※ Καὶ κατέβη τράπεζά σε πλήρης πιό-
※ τητος˙.
17. Καὶ ἐχ ὑσερήσει ἀπὸ δικαίων κρί-
ἥξει μα· 18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσαι,
Διὰ ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ'
ἀδικίας ἀδικίαις.
19. Μή σε ἐκκλίνῃ ὁ νὲς ἑκὼν
Δεήσεως ἀδυνάτων ἐν ἀνάγκῃ ὄντων·
ἰχὺν 20. Καὶ πάντας τὲς κραταιοῦντας ἰχῦϊ
μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα,
※ Τῦ ἀναβῆναι λαὲς ἀντ' αὐτῶν.
※ 21. Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς ἄνομα·
τῦτον Ἐπὶ τῦτο γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας˙.
22. Ἰδὲ, ὁ ἰχυρὸς κραταιώσει (σε) ἐν
ἰχύϊ αὐτῦ·
Τίς γάρ ἐσι κατ' αὐτὸν δυνάσης;
23. Τίς δὲ ἐσιν ὁ ἐτάζων αὐτῦ τὰ ἔργα;
Ἢ τίς ὁ εἰπών· ἔπραξεν ἄδικα;
24. Μνήσθητι (οὖν Ἰὼβ),
Ὅτι μεγάλα αὐτῦ ἐσὶ τὰ ἔργα, ὧν
ἦρξαν ἄνδρες.
25. ※ Πᾶς ἄνθρωπος ἴδεν ἐν ἑαυτῷ,
ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί. ※
26. Ἰδὲ, ὁ ἰχυρὸς πολὺς, καὶ ἐ γνω- ※
σόμεθα· ※
Ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτῦ καὶ ἀπέραντος. ※
27. Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ ὑετῦ σαγόνες· ※
Καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην· ※
28. Ῥυήσονται παλαιώματα, ※
Ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτῳ βροτῷ˙. ἀμυθή-
÷ Ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, καὶ οἴδασι των βρο-
κοίτης τάξιν. Ἐπὶ τέτοις πᾶσιν τῶν
ἐκ ἐξίσατό σε ἡ διάνοια; ÷
Οὐδὲ διαλλάσσεταί σε ἡ καρδία ἀπὸ ÷
τῦ σώματος˙; ÷
29. ※ Καὶ ἐὰν συνῇ ἐκπετάσεις νεφέλης, ἰσό- συνῆς ἐ-
τητα σκηνῆς αὐτῦ· πέκτασιν
30. Ἰδὲ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὴν * ἠδὼ, ἐκτενεῖ
Καὶ † ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκά- * τὸ τό-
λυψεν. ξον
31. Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαές· † ῥίζωμα
Δώσει τροφὴν τῷ ἰχύοντι. ※
32. Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, ※
Καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαν- ※
τῶντι· 33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτῦ ※
φίλῳ αὐτῦ (Κυρίε) κτήσεις, καὶ φίλον
περὶ ἀδικίας. ※

v. 14. Ἀποθάνῃ) ἀποθάνοι. ibid. stich. 2. εἴη) deest. v. 17. Καὶ ἐχ ὑσερήσει) οὐχ ὑστερήσει δέ. v. 18. ἥξει, Διὰ ἀσέβειαν) ἔσαι δι' ἀσέβειαν. ibid. stich. 2. ἀδικίας) ἀδικίαις. v. 19. in Rom. μή σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς. δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων. v. 21. ἄνομα) ἄτοπα. ib. stich. 2. τῦτο) τέτων. v. 22. (σε) abest. v. 24. (οὖν Ἰώβ) deest. ibid. stich. 2. αὐτῦ ἐσι) transposita. v. 27. ὑετοῦ σαγόνες) transposita. v. 28. stich. 2. ἀμυθήτων βροτῶν) ἀμυθήτῳ βροτῷ. ibid. stich. 3. καὶ οἴδασι) οἴδασι δέ. ibid. ἐξίσατό σε) ἐξίσταταί σου. ibid. stich. 4. τῦ σώματος) σώματος. v. 29. συνῆς ἐπέκτασιν) συνῇ ἀπέκτασις. v. 30. ἐπ' αὐτὴν τὸ τόξον) ἐπ' αὐτὸν ἠδώ. ibid. stich. 2. ῥίζωμα) ῥιζώματα. v. 33. Κυρίε κτήσεις) κύριος, κτῆσις.

※ 34. Καὶ ὑπὲρ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρ-
※ δία μου,
※ Καὶ ἀπεῤῥύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

ΚΕΦ. ΛΖ΄. XXXVII.

※ Ἄκουε (Ἰὼβ) ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ
※ Κυρίου,
※ Καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ
※ ἐξελεύσεται.
※ 2. Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,
※ Καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων γῆς.
※ 3. Ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ,
※ Βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ·
※ Καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτοὺς, ὅτι ἀκού-
※ σει φωνὴν αὐτοῦ.
※ 4. Βροντήσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυ-
※ μάσια"·
Ἐποίησε γὰρ μεγάλα, ἃ οὐκ ᾔδειμεν.

5. ※ Συντάσσων χιόνι, ἐπὶ γῆς γίνου·
χειμῶνι ※ Καὶ χειμὼν ὑετοῦ, καὶ χειμὼν ὑετῶν
ἵνα ἢ ὑε- * δυναστείας αὐτοῦ.
τὸς 6. ※ Ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατα-
* δυνα- σφραγίζει",
στείαις Ἵνα γνῷ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ
ἀσθένειαν.
Εἰσῆλθον 7. Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ σκέπης, καὶ ἡ-
κοίτης σύχασεν ἐπὶ κοίταις.
ὀδύναι 8. Ἐκ ταμείων ἐξέρχονται αἱ δῖναι·
Ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος.

9. ※ Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος".
Οἰακίζει δὲ ὕδωρ, ὡς ἐὰν βούληται.
10. Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσει νεφέλη· κατα-
Διασκορπίσει νέφος φῶς αὐτοῦ. πλήσσει
11. Καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει.
Ἐν Θεεβουλαθὼθ εἰς ἔργα αὐτῶν τοῖς κα-
Πάντα ὅσα ἂν ἐντείλῃ αὐτοῖς, τωτάτω
Ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ θεὶς
τῆς γῆς·
12. ※ Ἐάν τε εἰς παιδείαν, ἐάν τε εἰς
τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς ἔλεος ※
(αὐτοῦ), εὑρήσει αὐτόν". ※
13. Ἐνωτίζου Ἰὼβ ταῦτα·
Στῆθι καὶ νουθετοῦ δύναμιν Κυρίου.
14. Οἴδας ὡς ἔθετο ὁ Θεὸς ἔργα αὐτοῦ,
ποιήσας φῶς ἐκ σκότους;
15. Ἐπίστασαι δὲ διάκρισιν νεφῶν,
Ἐξαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν;
16. Σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται
δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ※ ἀπὸ νότου.
17. Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, στερεω-
* Ἰσχυραὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως"; θεὶς
18. Διατί δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ· * ἰσχυραὶ
Καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.
19. Μὴ βίβλος ἢ γραμματεύς μοι πα-
ρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἑστὼς κα-
τασιωπήσω;
20. Πᾶσι γὰρ οὐχ ὁρατὸν φῶς·
Τηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν,
Ὥσπερ

v. 34. ab hoc versu incipit Cap. 37. in *Edit. Rom.* ibid. ὑπὲρ) ἀπό. CAP. XXXVII. v. 1. (Ἰώβ) deest. v. 2. stich. 2. Supplementum minoribus litteris expressum habetur in *Edit. Rom.* ibid. stich. 2. γῆς) τῆς γῆς. v. 5. ἐπὶ γῆς γίνου) transposita. ibid. stich. 2. in *Rom.* καὶ χειμὼν ὑετὸς, καὶ χειμὼν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. v. 7. in *Rom.* εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης. v. 8. ταμείων ἐξέρχονται) ταμείων ἐπέρχονται. v. 9. stich. 2. ὕδωρ) τὸ ὕδωρ. v. 10. καταπλήσσει) καταπλάσσει. ibid. stich. 2. Διασκορπίσει) διασκορπιεῖ. v. 11. stich. 2. Ἐν τοῖς κατωτάτω θεὶς) ἐνθεεβουλαθὼθ, εἰς. ibid. stich. 3. ἐντείλῃ) ἐντείληται. v. 12. ἐάν τε) altero & tertio loco *Rom.* ἐάν. ibid. ἔλεος αὐτοῦ) ἔλεος εὑρήσει αὐτόν. v. 13. Ἰὼβ ταῦτα) transposita. ibid. stich. 2. νουθετοῦ) νουθετούμενος. v. 14. Οἶδας ὡς ἔθετο ὁ Θεός) οἴδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο. ibid. ποιήσας φῶς) transposita. v. 15. Ἐπίστασαι) ἐπίσταται. v. 17. στερεωθεὶς) στερεώσεις. v. 19. ἑστὼς) ἑστηκώς. v. 20. Πᾶσι γάρ) πᾶσι δέ. ibid. φῶς) τὸ φῶς.

Ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν ἐ-
ξῆλθεν.
21. Ἀπὸ βοῤῥᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα·
Ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ
τοῦ παντοκράτορος,
22. Καὶ οὐχ εὑρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον (αὐ-
τῷ καὶ) τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
Ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οἴει ὅτι οὐκ εἰσ-
ακούει αὐτός;
23. Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν ἄνθρωποι·
Φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ
τῇ καρδίᾳ.

ΚΕΦ. ΛΗ΄. XXXVIII.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιοὺν
τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν·
2. τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλὴν,
συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ
δὲ οἴεται κρύπτειν;
3. Ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρί-
θητι.
4. Ποῦ ἦσθα ὅτε ἐθεμελίωσα τὴν γῆν;
Ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν.
5. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, ※ εἰ
οἶδας";
Ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ'
αὐτῆς;
στύλοι 6. Ἐπὶ τίνος (δὲ) οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπή-
γασι;
Τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον
(ἐπ') αὐτῆς;
7. Ὅτε ἐγενήθη ἄστρα, ᾔνεσάν με ἐν φω-
νῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου
(καὶ ὕμνησαν).
8. Ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε
ἐμαιοῦτο,
Καὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐξεπο-
ρεύετο·
9. Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν,
Ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα·
10. Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς
κλεῖθρα καὶ πύλας·
11. Εἶπον δὲ αὐτῇ· μέχρι τούτου ἐλεύσῃ,
καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ,
Ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεταί σου τὰ
κύματα.
12. Ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊ-
νόν·
Ἑωσφόρος δὲ οἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπίδεν
13. ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, καὶ
ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;
14. Ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας
ζῶον;
Καὶ λαλητὸν αὐτὸ ἔθου ἐπὶ γῆς;
15. Ἀφεῖλω δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς;
Καὶ βραχίονα ὑπερηφάνων συνέτρι-
ψας;
16. Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης; ἐν γῆν
δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;
17. Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θα-
νάτου;

v. 20. stich. 3. ἐξῆλθεν) deest. v. 21. τοῦ παντοκρ.) τοῦ abest. v. 22. (αὐτῷ καὶ) non habet. ibid. stich. 2. οἴει ὅτι οὐκ εἰσακούει αὐτός;) οὐκ οἴει ἐπακούειν αὐτόν; v. 23. ἄνθρωποι) οἱ ἄνθρωποι. ibid. stich. 2. τῇ καρδίᾳ) καρδίᾳ. CAP. XXXVIII. v. 1. νέφους) νεφῶν. v. 4. in Rom. ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστῃ σύνεσιν. v. 6. (δὲ) abest. ibid. οἱ στύλοι) οἱ κρίκοι. v. 7. ἐγενήθη) ἐγενήθησαν. ibid. ἐν φωνῇ) φωνῇ. ib. (καὶ ὕμνησαν) deest. v. 8. ἐμαιοῦτο Καὶ ἐκ) ἐμαίμασσε ἐκ. ibid. stich. 2. ἐξεπορεύετο) ἐκπορευομένη. v. 11. Εἶπον) εἶπα. v. 12. stich. 2. ἐπίδεν) εἶδεν. v. 13. γῆς, καὶ ἐκτιν.) καὶ deest. v. 14. stich. 2. αὐτὸ) αὐτὸν. v. 15. Ἀφεῖλω) ἀφεῖλες. ibid. stich. 2. Καὶ βραχίονα) βραχίονα δέ. v. 16. γῆν) πηγήν.

Πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν;
18. Νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν;
. Ἀνάγγειλον δέ μοι, πόση ἥτις ἐστίν.
19. Ἐν ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται φῶς;
Σκότους δὲ ποῖος ἐστι τόπος;
20. Εἰ ἄρα ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν;
Εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν;
Οἶδα 21. Οἶδας ἄρα, ὅτι * τότε γεγέννησαι,
* εἰς τοῦ-το Ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς;
22. Ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος;
Θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἑώρακας;
23. Ἀπόκεινται δὲ (σοι) εἰς ὥραν ἐχθρῶν,
Εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης.
24. Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη,
Ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;
25. Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμοῦ; κυδοιμῶν
γῆς 26. ※ Τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνήρ,
※ Ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν
※ αὐτῇ·
※ 27. Τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον,
※ Καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης".
28. Τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ; τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκὼς (συνοχὰς καὶ) βώλους δρόσου;
29. Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται κρύσταλλος;
Πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν,

30. Ἣ καταβαίνει ὡς ὕδωρ ῥέον;
Πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς * ἔπηξε, συνήκας; ἀστεβεῖς * ἔτηξεν
31. Δεσμὸν δὲ πλειάδος ἔγνως;
Ἢ φραγμὸν ὠρίωνος ἤνοιξας;
32. ※ Ἢ διανοίξεις Μαζουρὼθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ;
Καὶ ἕσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ (καὶ) ἄξεις αὐτά"; κόμης
33. Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ,
Ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;
34. Καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ δρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακούσεταί σου;
35. Ἀποστελεῖς δὲ κεραυνούς, καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δέ σοι, τί ἐστι;
36. Τίς ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, γυναικὶ
Καὶ ποικιλτικὴν (σοφίας) ἐπιστήμην;
37. Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφίᾳ,
Οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε;
38. Κέχυται γὰρ ὥσπερ γῆ κονία, γῆς κονία
Κεκόλληκε δὲ αὐτὸν ὥσπερ κύβον λίθοις.
39. Θηρεύσεις δὲ λέουσι βορὰν,
Ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις;
40. Δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν,
Κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.
41. Τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βοράν;
Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς Κύριον (αὐτοῦ) κεκράγασι, πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες.

ΚΕΦ.

v. 18. stich. 2. δέ μοι π. ἥτις) δή μοι π. τίς. v. 19. Ἐν ποίᾳ) ἐν abest. ibid. φῶς) τὸ φῶς. ibid. stich. 2. ἐστι τόπος) ὁ τόπος. v. 20. Εἰ ἄρα) ἄρα deest. v. 21. εἰς τοῦτο) τότε. v. 23. Ἀπόκεινται) ἀπόκειται. ibid. stich. 2. πολέμου) πολέμων. v. 26. γῆς) γῆν. v. 28. (συνοχὰς καὶ) non habet. v. 29. κρύσταλλος) ὁ κρύσταλλος. v. 30. ὡς) ὥσπερ. ibid. stich. 2. δὲ) abest. ib. ἔτηξεν) ἔπηξεν. v. 31. Δεσμὸν - - φραγμὸν) δὲ δεσμὸν πλειάδος, καὶ φραγμόν. v. 32. stich. 2. (καὶ) abest. v. 34. δρόμῳ) τρόμῳ. v. 36. Τίς ἔδωκε γυναικὶ) τίς δὲ ἔδωκε γυναιξίν. ib. stich. 2. Καὶ) ἤ. ibid. (σοφίας) deest. v. 38. γὰρ) δέ. ibid. γῆς κονία) γῇ κονία. ibid. stich. 2. Κεκόλληκε) κεκόλληκα. ibid. κύβον λίθοις) λίθῳ κύβον. v. 41. stich. 2. δὲ πρὸς) γὰρ αὐτοῦ πρός. ibid. (αὐτοῦ) deest.

ΚΕΦ. ΛΘ'. XXXIX.

※ Ἢ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελά-
※ φων πέτρας",
Ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων;
2. Ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετοῦ,
Ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας;
3. Ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἄνευ φόβου,
※ Ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς;
※ 4. Ἀποῤῥήξουσι τὰ τέκνα αὐτῶν,
※ Πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι·
※ Ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς". ἑαυτοῖς
5. Τίς δέ ἐστιν ὁ ἀφεὶς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον;
Δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;
6. Ἐθέμην δὲ αὐτοῦ τὴν δίαιταν ἔρημον,
※ Καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἀλμυρίδα"·
7. Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως,
Μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων.
8. ※ Κατασκέψεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ,
Καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητήσει".
9. Βουλήσεται δέ σοι (ἀτράπελος) μονόκερως δουλεῦσαι,
Ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου;
10. Δήσεις δὲ αὐτοῦ ἐν ἱμᾶσι ζυγόν;
Ἢ ἑλκύσει σοι αὔλακας ἐν πεδίῳ;
11. Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ;
Καὶ ἐπαφήσεις αὐτῷ τὰ ἔργα σου;
12. Πιστεύσεις δὲ αὐτῷ, ※ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, ※
Καὶ εἰσοίσει σου τὴν ἅλωνα; ※
13. Πτέρυξ τερπομένων Νεέλασα, ※
Ἐὰν συλλάβῃ Ἀσίδα καὶ Νέεσα· ※
(ἐλάλησαν) ※
14. Ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ᾠὰ αὐτῆς, ὦτα
Καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει· ※
15. Καὶ ἐπελάθετο ὅτι ποὺς σκορπιεῖ αὐτά, ※ ※
Καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει αὐτά. ※
16. Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα αὐτῆς ὥστε μὴ ἑαυτῇ, ※ ἑαυτὴν
Εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου· ※
17. Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς σοφίας, ※ ※
Καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ (ὁ Θεὸς) ἐν τῇ συνέσει. ※ ※
18. Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καίρων
Καταγελάσεται ἵππου καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ". ※ ※
19. Ἢ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν,
Καὶ ἐνέδυσας τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον;
20. Περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν,
Καὶ δόξῃ στηθέων αὐτοῦ τόλμην;
21. Ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾷ,
Ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ·
Συναντῶν βέλει 22. καταγελᾷ,

CAP. XXXIX. v. 1. Ἢ ἔγνως) Εἰ ἔγνως. v. 2. αὐτῶν μῆνας) transposita. ibid. τοκετοῦ) addit αὐτῶν. v. 3. ἄνευ φόβου) ἔξω φόβου. v. 4. stich. 3. ἑαυτοῖς) αὐτοῖς. v. 6. αὐτοῦ τὴν δίαιταν) transposita. v. 8. stich. 2. ζητήσει) ζητεῖ. v. 9. (ἀτράπελος) deest. v. 10. αὐτοῦ ἐν ἱμ. ζ.) ἐν ἱμᾶσι ζυγὸν αὐτοῦ. ibid. stich. 2. σοι) σου. v. 11. stich. 2. Καὶ ἐπαφήσεις) ἐπαφήσεις δέ. v. 12. αὐτῷ) deest. ibid. stich. 2. Καὶ εἰσοίσει) εἰσοίσει δέ. ibid. τὴν ἅλωνα) τὸν ἅλωνα. v. 13. Νεέλασα) νεέλασσα. ibid. stich. 2. Νέεσα) νέεσσα. ibid. (ἐλάλησαν) deest. v. 14. ὦτα) ᾠά. v. 16. αὐτῆς) ἑαυτῆς. v. 17. ἐμέρισεν) ἐπεμέρισεν. ibid. (ὁ Θεὸς) abest. v. 18 καίρων) καιρόν. v. 19. stich. 2. Καὶ ἐνέδυσας) ἐνέδυσας δέ. v. 20. stich. 2. in Rom. δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμη. v. 21. stich. 3. βέλει) βασιλεῖ.

σίδηρον Καὶ ἐ μὴ ἀποςραφῇ σιδήρε.

23. Ἐπ᾽ αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ ὀξυθενὴς μάχαιρα·

24. Καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν.

σημανιεῖ Καὶ ἐ μὴ πιςεύσει ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ·

25. Σάλπιγγος δὲ σημαινέσης, ἐρεῖ· εὖγε.

Πόῤῥωθεν δὲ ὀσφραίνεται πολέμε,

ἅλματι (Καὶ) σὺν ἀλαλάγματι καὶ κραυγῇ (ἐκπορεύεται).

ἕςηκεν 26. Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιςήμης ἕςηκεν ἱέραξ,

Ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος, ⁜ καθορῶν τὰ πρὸς νότον˝;

27. Ἢ ἐπὶ τῷ σῷ προςάγματι ὑψῦται ἀετός;

Γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτῦ 28. καθεσθεὶς αὐλίζεται

⁜ Ἐπ᾽ ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφῳ˝;

29. Ἐκεῖσε ἂν ζητεῖ τὰ σῖτα· ⁜ πόῤῥωθεν (δὲ) οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ σκοπεύεσι˝.

30. Νεοσσοὶ δὲ αὐτῦ φύρονται ἐν αἵματι·

Οὗ δὲ ἐὰν ὦσι τεθνεῶτες, παραχρῆμα εὑρίσκονται.

31. Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ, καὶ εἶπε· 32. μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανῦ ἐκκλινεῖ; ⁜ ἐλέγχων Θεὸν, ἀποκριθήσεται αὐτήν˝;

33. Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, εἶπε τῷ Κυρίῳ·

34. ÷ Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νεθετέμενος καὶ ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίε, ÷

Ἀκέων τοιαῦτα˝; μηδὲν ὢν ἐγὼ, ÷

Ἀπόκρισιν δὲ τίνα δῶ πρὸς ταῦτα;

Χεῖρα θήσω ἐπὶ ςόματί με·

35. Ἅπαξ ἐλάλησα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

ΚΕΦ. Μ΄. XL.

Ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος, εἶπε τῷ Ἰὼβ διὰ τῦ νέφες·

2. Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σε·

Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

3. Μὴ ἀποποιῦ με τὸ κρίμα; ἀποποιῶ

Οἴει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι, μηδὲ οἴῃ

ἀλλ᾽ ἵνα δίκαιος ἀναφανῇς;

4. Εἰ βραχίων σοί ἐςι κατὰ Κύριον,

Ἢ φωνῇ (βροντῆς) κατ᾽ αὐτὸν βροντᾷς; βροντᾷ ἴσα.

5. Ἀνάλαβε * δὴ ὕψος καὶ δύναμιν· * δὲ εἰς ὕψος

Δόξαν καὶ τιμὴν ἀμφίασαι.

6. Ἀπόςειλον δὲ ἀγγέλες ἐν ὀργῇ (σε),

Πάντα δὲ ὑβριςὴν ταπείνωσον,

7. Ὑπερήφανον δὲ σβέσον·

Σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα,

8 Κρύψον δὲ αὐτοὺς εἰς γῆν (ἔξω) ὁμοθυμαδὸν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον·

9. Ὁμο-

v. 22. ἐ μὴ) οὐ μὴν. ibid. σίδηρον) ἀπὸ σιδήρου. v. 23. ὀξυθενὴς) deeſt. v. 24. ſtich. 2. σημανιεῖ) σημάνῃ. v. 25. ἐρεῖ) λέγει. ibid. ſtich. 3. (Καὶ) abeſt. ibid. (ἐκπορεύεται) deeſt. v. 27. Ἢ ἐπὶ τῷ σῷ) ἐπὶ δὲ σῷ. v. 29. (δὲ) abeſt. v. 30. ſtich. 2. οὗ δὲ ἐὰν) οὗ δ᾽ ἂν. v. 32. ἐλέγχων) addit δέ. v. 33. εἶπε) λέγει. v. 34. ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίου) ἐλέγχων κύριον. ibid. ſtich. 2. 3. μηδὲν ὢν ἐγὼ, Ἀπόκρισιν δὲ τίνα δῶ) ἀκούων ; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ. v. 35. ἐλάλησα) λελάληκα. CAP. XL. v. 1. διὰ τῦ) ἐκ τοῦ. v. 2. ſtich. 2. ἀποκρίθητι) ἀπόκριναι. v. 3. ſtich. 2. μηδὲ οἴῃ) οἴει δέ. ibid. ἀλλ᾽ ἵνα δίκαιος ἀναφανῇς) ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος. v. 4. Εἰ) ἢ. ibid. κατὰ Κύριον) κατὰ τῦ κυρίε. ibid. ſtich. 2. (βροντῆς) deeſt. ibid. κατ᾽ αὐτὸν βροντᾷ ἴσα) κατ᾽ αὐτοῦ βροντᾷς. v. 5. δὲ εἰς ὕψος) δὴ ὕψος καί. ibid. ſtich. 2. Δόξαν καὶ) δόξαν δὲ καί. v. 6. ἐν ὀργῇ σε) ὀργῇ. v. 8. αὐτὲς) abeſt. ibid. (ἔξω) abeſt.

9. Ὁμολογήσω ἄρα ὅτι δύναταί σου ἡ
δεξιὰ σῶσαί σε.

10. Ἀλλ᾽ ἰδοὺ, παρὰ σοὶ θηρία ἴσα βου-
σὶν χόρτον ἐσθίει·

11. Ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπὶ ὀσφύος
※ αὐτοῦ",

Ἡ δὲ δύναμις ※ αὐτοῦ" ἐπ᾽ ὀμφαλοῦ
γαστρὸς × αὐτοῦ". 12. ἔστησεν οὐ-
ρὰν × αὐτοῦ" ὥσπερ κυπάρισσον,

Τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ (ὥσπερ χοινία)
συμπέπλεκται.

13. Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ ὡς πέτραι χαλκαῖ,
σίδηρος Ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ ὡς τύχος σιδήρεος.

χυτός 14. 15. Τοῦτό ἐστιν ἀρχὴ πλάσματος
Κυρίου, πεποιημένον

Εἰς τὸ ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ.

Ἐπελθὼν δὲ ἐπ᾽ ὄρος ἀκρότομον,

Ἐποίησε χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ
ταρτάρῳ ἀγρῷ.

16. Ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται,
Παρὰ κάλαμον καὶ πάπυρον καὶ βού-
τομον·

17. Σκιάζονται δὲ αὐτῷ δένδρα μεγάλα
Σὺν ῥαδάμνοις, καὶ κλῶνες ἄγνου.

18. ※ Ἐὰν γένηται πλημμύρα, οὐ μὴ
※ αἰσθηται,

ὅτι ※ Πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης
※ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ·

19. Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται ※
αὐτὸν, ※

Ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα (αὐτοῦ)". ἐνσκολι-

20. 21. Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ; ευόμενος
Περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐ-
τοῦ; (καὶ) ※ εἰ εἰλήσεις κλοιὸν
ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ;

Ψελλίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; Ψελίῳ

22. Λαλήσει δέ σοι δεήσεις καὶ ἱκετηρίας
μαλακῶς;

23. Θήσεται δὲ μετὰ σοῦ διαθήκην;
Λήψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον;

24. Καὶ ἐμπαίξεις αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ;
Δήσεις δὲ αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παι-
δίῳ;

25. Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, αὐτὸν
Καὶ μεριτεύονται αὐτὸν Φοινίκων
γένη;

26. Πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγ-
κῃ (μίαν) βύρσαν οὐρᾶς αὐτοῦ,

※ Καὶ ἐν πλοίοις ἁλιέων κεφαλὴν
αὐτοῦ"

27. Ἐπιθήσεις δὲ ἐπ᾽ αὐτῷ χεῖρα, μνη-
σθεὶς πολέμου τοῦ γιγνομένου ἐν τῷ
σώματι αὐτοῦ;

Καὶ μηκέτι γινέσθω

28. Οὐχ ἑώρακας αὐτὸν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις τεθαύμακας;

ΚΕΦ.

v. 9. ἄρα) non habet. ibid. σου ἡ δεξιά) transposita. v. 10. in *Rom.* ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοὶ, χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίουσι. v. 11. ἐπὶ ὀσφύος αὐτοῦ) ἐπ᾽ ὀσφύι. ibid. stich. 2. γαστρὸς αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 12. οὐρὰν αὐτοῦ ὥσπερ) οὐρὰν ὡς. ibid. (ὥσπερ χοινία) non habet. v. 13. ὡς πέτραι χαλκαῖ) πλευραὶ χάλκειαι. ibid. stich 2. ὡς σίδηρος) ὡς abest. v. 14. 15. Τοῦτό ἐστιν) τουτέστιν. ibid. stich. 2. Εἰς τὸ) abest. v. 16. stich. 2. κάλαμον καὶ πάπυρον transposita. v. 17. δὲ αὐτῷ) δὲ ἐν αὐτῷ. ibid. stich. 2. ἄγνου) ἀγροῦ. v. 18. αἴσθηται) αἰσθηθῇ. v. 19. st. 2. (αὐτοῦ) deest. v. 20. 21. καὶ εἰλήσεις κλοιὸν) ἢ δήσεις κρίκον. ibid. stich. 3. Ψελίῳ) Ψελλίῳ. v. 22. δεήσεις καὶ ἱκετηρίας) δεήσει ἱκετηρίᾳ. v. 24. Καὶ ἐμπαίξεις αὐτῷ) παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ. ibid. stich. 2. Δήσεις δὲ) ἢ δήσεις. v. 25. αὐτὸν) ἐν αὐτῷ. ibid. stich. 2. Καὶ μερίτ.) μεριτεύονται δὲ. ibid. γένη) ἔθνη. v. 26. ἐνέγκῃ μίαν βύρσαν) ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν. v. 27. ἐπ᾽ αὐτῷ) αὐτῷ. ib. πολέμου τοῦ γιγνομένου ἐν τῷ σώματι) πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι. v. 28. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit Cap. 41.

ΚΕΦ. ΜΑ΄. XLI.

ΟΥ δέδοικας (αὐτὸν), ὅτι ἡτοίμασαί μοι;
σοι
Τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀνθιστάμενος;
2. Ἢ τίς (ἐστιν ὃς) ἀντιστήσεταί μοι, καὶ ὑπομενεῖ;
(Ἢ οὐχὶ) πᾶσα ἡ ὑπ᾽ οὐρανὸν ἐμή ἐστιν.
3. ※ Οὐ σιωπήσομαι δι᾽ αὐτὸν,
δυνάμεως Καὶ λόγος δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον
※ αὐτοῦ˚.
4. Τίς (δὲ) ἀνακαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;
5. Πύλας (δὲ) προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει;
Κύκλῳ ὀδόντων αὐτοῦ φόβος.
6. Ἔγκατα (δὲ) αὐτοῦ ἀσπίδες χαλκαῖ,
σύνδεσμοι Καὶ σύνδεσμος αὐτοῦ ὥσπερ * σμυρίτης
λίθος, 7. ※ εἷς ἐκ τοῦ ἑνὸς κολ-
* σμίριλος λῶνται,
※ Πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν·
※ 8. Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθή-
※ σεται, συνέχωνται, καὶ οὐ μὴ ἀ-
※ ποσπασθῶσιν˚.
9. Ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφώσκεται φέγγος·
Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου.
10. Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι,
Καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάραι πυρός·
11. Ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀν- Φλογὶ
θράκων·
12. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες,
Φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. 13. Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις·
Ἔμπροσθεν αὐτοῦ προτρέχει ἀπώλεια.
14. Σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται·
※ Καταχέει ἐπ᾽ αὐτὸν, οὐ σαλευθήσεται˚·
15. Ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὥσπερ λίθος, ἕστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος.
16. Στραφέντος αὐτοῦ, φόβος θηρίοις τετράποσιν ἀλλομένοις ἐπὶ γῆς.
17. Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι, οὐδὲν οὐ μὴ ποιήσωσιν αὐτῷ ※ δόρυ ἐπηρμένον καὶ θώραξ˚·
18. Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ὥσπερ ἄχυρα,
Χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν·
19. Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον·
Ἥγηται γὰρ πετροβόλον ὡς χόρτον,
20. Ὡς καλάμη ἐλογίσθη αὐτῷ σφῦρα·
Καταγελᾷ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου.
21. Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς,
Πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ᾽ αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος.

22. Ἀνα-

CAP. XLI. v. 1. (αὐτὸν) deest. ibid. σοι) μοι. ibid. stich. 2. ἀνθιστάμενος) ἀντιστάς. v. 2. (ἐστιν ὃς) abest. ibid. stich. 2. Ἢ οὐχὶ πᾶσα) εἰ πᾶσα. v. 3. stich. 2. λόγος) λόγον. ibid. ἴσον αὐτοῦ) ἴσον αὐτῷ. v. 4. Τίς δὲ ἀνακαλύψει) τίς ἀποκαλύψει. v. 5. (δὲ) abest. v. 6. Ἔγκατα δὲ) τὰ ἔγκατα. ibid. χαλκαῖ) χάλκεαι. ibid. stich. 2. in Rom. σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμυρίτης λίθος. v. 7. εἷς ἐκ τοῦ) εἷς τοῦ. v. 8. συνέχωνται) συνέχονται. v. 9. ἐπιφώσκεται) ἐπιφαύσκεται. v. 10. λαμπάδες) ὡς λαμπάδες. ibid. stich. 2. ἐσχάραι) ὡς ἐσχάραι. v. 11. Φλογὶ) πυρὶ. v. 13. stich. 2. προτρέχει) τρέχει. v. 15. ὥσπερ λίθος) ὡς λίθος. v. 16. αὐτοῦ) δὲ αὐτοῦ. ibid. ἀλλομένοις ἐπὶ γῆς) transposita. v. 17. οὐ μὴ) μή. ibid. αὐτῷ δόρυ καὶ θώραξ) δόρυ, καὶ θώρακα. v. 18. ὥσπερ ἄχυρα) ὥσπερ deest. v. 19. αὐτὸν Ἥγηται γὰρ π. ὡς χόρτον.) αὐτὸν τόξον χάλκεον. ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον. v. 20. ἐλογίσθη αὐτῷ) ἐλογίσθησαν.

22. Ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον·
Ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον,

23. Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον·
※ Ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον.

24. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ γῆς ὅμοιον αὐτῷ,
Πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου·

25. Πᾶν ὑψηλὸν ὁρᾷ, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν.

ΚΕΦ. ΜΒ΄ XLII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει τῷ Κυρίῳ·
2. Οἶδα ὅτι δύνασαι πάντα, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν.

3. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλὴν, Φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν;
Ἀνηγγέλη δέ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν,
÷ Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, ἃ οὐκ ἠπιστάμην.

4. Ἄκουσον δή μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον.

Ἕως 5. Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς (ἀκοῆς) ἤκουόν σου τοπρότερον,
Νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε·

6. Διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν, καὶ ἐτάκην,
Ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

7. Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰὼβ,
Εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφὰζ τῷ Θαιμανίτῃ·
Ἥμαρτες σὺ, καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ.

8. Καὶ νῦν λάβετε ※ ἑαυτοῖς ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν παῖδά μου Ἰὼβ,
Καὶ ποιήσει κάρπωμα περὶ ὑμῶν·
Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν·
Ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι,
Καὶ εἰ μὴ δι' αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς·
Οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ※ πρός με κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰὼβ οὐδὲν ἀγαθόν.

9. Ἐπορεύθησαν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης,
Καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος,
Καὶ ἐποίησαν (ἑαυτοῖς) καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος·
Καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν διὰ Ἰώβ.

10. Ὁ δὲ Κύριος ηὔξησε τὸν Ἰὼβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ,

v. 24. ἐπὶ γῆς) ἐπὶ τῆς γῆς. CAP. XLII. v. 2. δύνασαι πάντα) transposita. v. 3. stich. 2. Ἀνηγγέλη δέ μοι) τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι. ibid. stich. 3. ἠπιστάμην) ἐπιστάμην. v. 4. δή μου) δέ μου. v. 5. Ἕως μὲν) ἀκοὴν μέν. ibid. (ἀκοῆς) deest. v. 7. ῥήματα) addit ταῦτα. v. 8. Καὶ νῦν) νῦν δέ. ibid. τὸν παῖδα) τὸν θεράποντα. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. ibid. stich. 5. Καὶ εἰ μὴ δι') εἰ μὴ γὰρ δι'. ibid. ὑμᾶς) ἡμᾶς. ibid. stich. 6. ἐλαλήσατε) addit ἀληθές. ibid. οὐδὲν ἀγαθόν.) abest. v. 9. Ἐπορεύθησαν) ἐπορεύθη. ibid. stich. 3. (ἑαυτοῖς) abest. ibid. stich. 4. αὐτῶν) αὐτοῖς. v. 10. αὐτοῦ περὶ) αὐτοῦ καὶ περί.

Ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν.
Ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ * πάντα διπλᾶ ὧν εἶχεν ἔμπροσθεν (εἰς διπλασιασμόν). — προσέθηκεν * τὰ
11. Ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντες (δὲ) ὅσοι ᾔδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου. — πρὸ τούτου
Φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ, παρεκάλεσαν αὐτόν·
Καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν ⨯ κακοῖς. οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ Κύριος·
Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν ἄσημον.
12. Ὁ δὲ Κύριος ηὐλόγησε τοῦ Ἰὼβ τὰ ἔσχατα μᾶλλον ἢ τὰ ἔμπροσθεν· — τὸν
Ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια,
Κάμηλοι ἑξακισχίλιαι,
Ζεύγη βοῶν χίλια,
Ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι.
13. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς·
14. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν·
Τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν·
Τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθείας κέρας.
15. Καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς Ἰὼβ θυγατέρας (καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ)
Βελτίους αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὑπ' οὐρανόν·
Ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς [a] αὐτῶν. — Ἰὼβ ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ
16. Ἔζησε δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν [b] τεσσαράκοντα.
÷ Τὰ δὲ πάντα [c] ἃ ἔζη ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτώ". — [a] αὐτοῦ [b] ἑβδομήκοντα [c] ζῇ
⨳ Καὶ ἴδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν". ⨳
17. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν.
÷ Γέγραπται δὲ πάλιν ἀναστήσεσθαι αὐτὸν μεθ' ὧν ἀνίστησιν ὁ Κύριος. ÷
Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ÷
Ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· ÷
Προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. ÷
Λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱὸν ᾧ ὄνομα Ἐννών. ÷
Ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲθ, τῶν υἱῶν Ἡσαῦ υἱός, ÷
Μητρὸς δὲ Βοσσόρας· ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. ÷

Καὶ

v. 10. ſtich. 3. in Rom. ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ, ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰὼβ εἰς διπλασιασμόν. v. 11. (δὲ) abeſt. ibid. πρὸ τούτου) ἐκ πρώτου. ibid. ſtich. 2. πιόντες αὐτῷ) πιόντες παρ' αὐτῷ. ibid. ſtich. 3. ἐπήγαγεν αὐτῷ) ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ. ibid. ſtich. 4. Καὶ ἔδωκαν) ἔδωκεν δέ. ibid. χρυσοῦν ἄσημον) χρυσοῦ καὶ ἀσήμου. v. 12. τὸν Ἰὼβ τὰ ἔσχατα μᾶλλον ἢ) τὰ ἔσχατα Ἰὼβ, ἤ. v. 14. ſtich. 2. Κασσίαν) κασίαν. ibid. ſtich. 3. Ἀμαλθείας) ἀμαλθαίας. v. 15. Ἰὼβ θυγατέρας) transpoſita. ibid. (καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ) deſunt. ibid. ſtich. 2. ὑπὸ τὴν ὑπ') ἐν τῇ ὑπ'. ibid. ſtich. 3. Ἰὼβ ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ) αὐταῖς ὁ πατήρ. ibid. ἀδελφοῖς αὐτοῦ) αὐτοῦ deeſt. v. 16. ſtich. 2. ζῇ ἔτη) ἔτη ἔζησεν ibid. ὀκτώ) deeſt. v. 17. ſtich. 2. Γέγραπται πάλιν ἀναστήσεσθαι αὐτὸν μεθ' ὧν ἀνίστησιν ὁ Κύριος.) γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνίστησιν. ibid. ſtich. 6. Ζαρὲθ, τῶν υἱῶν Ἡσαῦ) Ζαρὲ, ἐκ τῶν Ἠσαῦ υἱῶν. ibid. ſtich. 7. Βοσσόρας) βοσόῤῥας.

÷ Καὶ ἦτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες
÷ ἐν Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε χώ-
÷ ρας·
Σεμφὼρ Πρῶτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ
÷ πόλει αὐτοῦ Δενναβά·
÷ Μετὰ δὲ Βαλὰκ Ἰωβὰβ, ὁ καλούμενος
÷ Ἰώβ.
÷ Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀσσὼμ, ὁ ὑπάρχων ἡγε-
÷ μὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας·
÷ Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀδὰδ, υἱὸς Βαρὰδ, ὁ
÷ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ
÷ Μωάβ·
Γεθθαὶμ Καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ.
÷ Οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι,

Ἐλιφὰζ (υἱὸς Σωφὰν) τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, ÷
Θαιμανῶν βασιλεὺς, ÷
Βαλδὰδ (υἱὸς Ἀμνὼν τοῦ Χοβὰρ) ὁ Σαυ- τοῦ Αὐ-
χαίων τύραννος, χίτου τυ-
Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς. ράννου
(Θαιμὰν υἱὸς Ἐλιφὰζ, ἡγεμὼν τῆς ÷
Ἰδουμαίας· Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ ÷
τῆς Συριακῆς βίβλου, ÷
Ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ ÷
τῶν ὁρίων τοῦ Εὐφράτου· ÷
Προϋπῆρχε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωβάβ· ÷
ἦν δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζαρὲθ, ἐξ ἀ- ÷
νατολῶν ἡλίου.) ÷

ΙΩΒ.

ibid. ſtich. 9. Σεμφὼρ) βεώρ. ibid. ſtich. 11. Ἀσσὼμ) ἀσώμ. ibid. ſtich. 13. Γεθθαὶμ) γεθαίμ. ibid. ſtich. 15. (υἱὸς Σωφὰν) non habet. ibid. τῶν υἱῶν Ἡσαῦ) τῶν ἠσαῦ υἱῶν. ibid. ſtich. 16. in *Rom.* βαλδὰδ ὁ σαυχαίων τύραννος. ibid. ſtich. 18. 19. 20. uncis incluſi non habentur in *Edit. Rom.*

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Αροιμίαι Σολομῶντος υἱȣ̃ Δαυὶδ,
Ὃς ἐϐασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ,
2. Γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν,
Νοῆσαί τε λόγȣς φρονήσεως,
3. Δέξασθαί τε στροφὰς λόγων,
Νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ,
Καὶ κρῖμα κατευθύνειν·
4. Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανȣργίαν,
Παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν.
5. Τῶν τε γὰρ ἀκȣ́σας σοφὸς σοφώτερος ἔσαι,
Ὁ δὲ νοήμων κυϐέρνησιν κτήσεται·
6. Νοήσει τε παραϐολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον,
Ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.
7. Ἀρχὴ σοφίας φόϐος Κυρίȣ,
(Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιȣ̃σιν αὐτήν·
ἀρετὴ Εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως)·
Σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεϐεῖς ἐξȣθενήσȣσιν.
νόμȣς 8. Ἄκȣε υἱὲ παιδείαν πατρός σȣ,
Καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμȣ̀ς μητρός σȣ·
9. Στέφανον γὰρ χαρίτων ἕξῃ σῇ κορυφῇ,
Καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ.
10. Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεϐεῖς,
Μηδὲ βȣληθῇς, 11. ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες·
Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος·
Κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,
12. Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα,
Καὶ ἄρωμεν αὐτȣ̃ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,
13. Τὴν κτῆσιν αὐτȣ̃ τὴν πολυτελῆ καταλαϐώμεθα, κλῖσιν
Πλήσωμεν δὲ οἴκȣς ἡμετέρȣς σκύλων.
14. Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν·
Κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες,
Καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν.
15. Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν· ὁδοῖς
Ἔκκλινον δὲ τὸν σὸν πόδα ἐκ τῶν τρίϐων αὐτῶν.
16. Οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχȣσι,
Καὶ ταχινοὶ τȣ̃ ἐκχέαι αἷμα·
17. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς.
18. Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνȣ μετέχοντες, θησαυρίζȣσιν ἑαυτοῖς κακά·

(Ἡ δὲ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Titulus in *Rom.* Παροιμίαι Σαλωμῶντος. CAP. I. v. 1. Σολομῶντος) σαλωμῶντος. v. 5. Τῶν τε) τῶν δὲ. v. 7. stich. 3. ἀρετὴ) ἀρχή. v. 8. νόμȣς) παιδείαν. v. 9. ἕξῃ) δέξῃ. v. 13. κλῖσιν) κτῆσιν. v. 14. stich. 2. βαλλάντιον) βαλάντιον. v. 15. ὁδοῖς) ἐν ὁδῷ. ibid. stich. 2. τὸν σὸν πόδα) τὸν πόδα σȣ. v. 16. integer desideratur in *Edit. Rom.*

(Ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή).
19. Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα·
Τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.
20. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται,
Ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει·
21. Ἐπ' ἄκρων (δὲ) τειχέων κηρύσσεται,
(Ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,)
Ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει·
22. Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυνθήσονται·
Οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν,
23. Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις.
Ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν·
Διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.
24. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούετε,
Καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε,
25. Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς,
Τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε·
26. Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι,
ὑμῖν Καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῶν ὄλεθρος,
27. Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος,
Ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ,
Ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία.
(Ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος)
28. Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
Ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν.
29. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν. τὸν δὲ * φόβον Κυρίου οὐ προείλαντο· παιδείαν * λόγον
30. Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς,
Ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.
31. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς,
Καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται·
32. Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται,
Καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.
33. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐν ἐλπίδι,
Καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,
2. Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου,
Καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν·
Παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου.
3. Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ,
Καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου,
÷ Τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλῃ τῇ φωνῇ ˅·

v. 22. ἔχωνται) ἔχονται. v. 24. ὑπηκούετε) ὑπηκούσατε. v. 25. stich. 2. οὐ προσείχετε) ἠπειθήσατε. v. 26. stich. 2. ἡνίκα ἂν ἔρχηται) ἡνίκα ἔρχηται. v. 27. stich. 3. Ἢ ὅταν) καὶ ὅταν. v. 29. παιδείαν) σοφίαν. ibid. Κυρίου) τοῦ κυρίου. CAP. II. v. 3. stich. 3. abest ab *Edit. Rom.*

4. Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον,
Καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·
5. Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου,
Καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις·
6. (Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν,
Καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις·
7. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν,
Ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν, 8. τοῦ
φυλάξαι ὁδοὺς δικαιωμάτων, ὁδὸν
Καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.)
9. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα,
αὔξονας Καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς.
10. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν,
Ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,
11. Βουλὴ καλὴ φυλάξει σε,
Ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε·
12. Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς,
Καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν.
13. Ὢ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας,
Τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους,
14. Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς,
Καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ,
15. Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαί,
Καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,
16. Τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας,
Καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης.
Υἱὲ μή σε καταλάβῃ κακὴ βουλή,
17. Ἡ ἀπολιποῦσα διδασκαλίαν νεότητος,
Καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη.
18. Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς,
Καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς· αὔξονας
19. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ, οὐκ ἀναστρέψουσιν,
Οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας·
Οὐ γὰρ καταλαμβάνωνται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.
20. Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς,
Εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείας. λείους
21. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς,
Ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ·
(Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν,
Καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ·)
22. Ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται,
Οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

ΚΕΦ. Γʹ. III.

ΥΙΕ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου,
Τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία·
2. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι.
3. Ἐλεημοσύναι καὶ πίσεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε· πίστις
Ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, καὶ εὑρήσεις χάριν·
Γράψον δὲ αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου· τὸ πλάτος
4. Καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5. Ἴσθι

v. 8. φυλάξαι ὁδὸν) φυλάξαι ὁδούς. v. 9. stich. 2. αὔξονας) ἄξονας. v. 12. ῥύσηται) addit σε. v. 18. stich. 2. αὔξονας) ἄξονας. v. 19. stich. 3. καταλαμβάνωνται) καταλαμβάνονται. v. 20. stich. 2. λείους) λείας. v. 21. stich 1. 2. non habet *Edit. Rom.* v. 22. Ὁδοὶ δὲ) δὲ abest. CAP. III. v. 3. πίστις) πίστεις. ibid. stich. 3. integer desideratur in *Edit. Rom.*

5. Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ,
Ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου·
αὐτὴν 6. Ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὴν,
Ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου.
7. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ·
Φοβοῦ δὲ τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου,
Καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου.
9. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων,
Καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·
10. Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σου πλησμονῆς σίτου,
Οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν.
11. Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου,
Μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·
12. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει,
Μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
13. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν,
Καὶ θνητὸς ὃς ἴδε φρόνησιν.
14. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι
Ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς,
15. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν·
Οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν.
Alia interpretatio Εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ,
Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι.
16. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς,
Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα·
Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη,
Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.
17. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ,
Καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς (ἐν) εἰρήνῃ·
18. Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς,
Καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.
19. Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν,
Ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει·
20. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν,
Νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσον, δρόσους
21. Υἱὲ μὴ παραῤῥυῇς,
Τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν·
22. Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ·
(Ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου,
Καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου·)
23. Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου,
Ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ.
24. Ἐὰν κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ,
Ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις·
25. Καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν,
Οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας·
26. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου,
Καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ σαλευθῇς.
27. Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ,
Ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου εὖ ποιεῖν. ποιεῖν

28. Μὴ

V. 5. ὅλῃ καρδίᾳ) ὅλῃ τῇ καρδίᾳ. V. 6. Ἐν πάσαις) ἐν deest. V. 10. σίτου) σίτῳ. V. 12. παιδεύει) ἐλέγχει. V. 15. stich. 2. ἀντιτάσσονται) ἀντιτάξεται. V. 17. stich. 2. Καὶ πάντες οἱ τρίβοι) καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι. V. 19. stich. 2. ἐν φρονήσει) ἐν deest. V. 22. stich. 3. ὀστέοις σου) σοῖς ὀστέοις. V. 24. Ἐὰν κάθῃ) ἐὰν γάρ. V. 25. Καὶ οὐ μὴ) μὴ deest. V. 27. stich. 2. εὖ ποιεῖ) βοηθεῖν.

28. Μὴ εἴπῃς· ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν·
Οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

29. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ,
Παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί·

30. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην,
Μήτι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν.

31. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη,
Μηδὲ ζηλώσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

32. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος·
Ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

Θεοῦ 33. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν·
Ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.

34. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται·
Ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

35. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς,
Καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν.

2. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν·
Τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.

3. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος,
Καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός·

ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με 4. Οἳ ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον·
Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν·
Φύλασσε ἐντολάς μου, (μὴ ἐπιλάθῃ,
Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος).

5. ※ Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνεσιν· μὴ ἐπιλάθῃ, ※
Μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόματός μου. ※ ※

6. Μὴ ἐγκαταλείπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου·
Ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.

7. ※ Ἀρχὴ σοφίας· κτῆσαι σοφίαν, καὶ ἐν πάσῃ κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν. ※

8. Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε·
Τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ·

9. Ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων,
Στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου.

10. Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους,
Καὶ πληθυνθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου,
Ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου.

11. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε,
Ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς·

12. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ διαβήματα·
Ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις.

13. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς·
Φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου.

14. Ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς,
Μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων·

15. Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ·
Ἔκκλινον (δὲ) ἀπ' αὐτῶν, καὶ παράλλαξον.

16. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν·

Ἀφή-

v. 28. καὶ αὔριον) αὔριον. v. 29. τέκταινε) τεκτήνῃ. v. 30. stich. 2. εἰς σὲ) σε. v. 31. stich. 2. ζηλώσῃ) ζηλώσῃς. CAP. IV. v. 5. integer desideratur in Edit. Rom. v. 6. Μὴ) μηδὲ. v. 10. stich. 2. σοι) deest. v. 13. stich. 2. Φύλαξον) ἀλλὰ φύλαξον.

Ἀφῄρηται ὁ ὕπνος (ἀπ') αὐτῶν,
καὶ ἐ κοιμῶνται.

17. Οἵ δὲ γὰρ σιτῦνται σῖτα ἀσεβείας·
Οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται.

18. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ
λάμπεσι·
Προπορεύονται καὶ φωτίζεσιν, ἕως
κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί·
Οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπλεσιν.

20. Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε,
Τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν
ὗς·

21. Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σε,
Φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ·

22. Ζωὴ γάρ ἐςι τοῖς εὑρίσκεσιν αὐτὰς,
Καὶ πάσῃ σαρκὶ αὐτῦ ἴασις.

23. Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν·
Ἐκ γὰρ τέτων ἔξοδοι ζωῆς.

24. Περίελε σεαυτῦ σκολιὸν σόμα,
Καὶ ἄδικα χείλη ἀπὸ σῦ μακρὰν
ποίησον. ἄπωσον

25. Οἱ ὀφθαλμοί σε ὀρθὰ βλεπέτω-
σαν,
Τὰ δὲ βλέφαρά σε νευέτω δίκαια.

26. Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσὶ,
Καὶ τὰς ὁδὲς σε κατεύθυνε·

27. Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς
τὰ ἀριςερά·.
Ἀπόςρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδῦ
κακῆς.
Ὁδὲς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεὸς,
Διεςραμμέναι δὲ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριςερῶν·
Αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τρο-
χιάς σε,
Τὰς δὲ πορείας σε ἐν εἰρήνῃ προάξει. προάξαι

ΚΕΦ. Ε'. V.

Υἱὲ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε,
Ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν
ὗς,

2. Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν·
Αἴθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί
σοι.

3. Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί·
Μέλι γὰρ ἀποςάζει ἀπὸ χειλέων
γυναικὸς πόρνης,
Ἣ πρὸς χάριν λιπαίνει σὸν φάρυγγα· καιρὸν

4. Ὕςερον δὲ πικρότερον χολῆς εὑρήσεις,
Καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας δι-
σόμε.

5. Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατά-
γεσι τὲς χρωμένες αὐτῇ μετὰ
θανάτε εἰς τὸν ᾅδην,
Τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς ἐκ ἐρείδεται·

6. Ὁδὲς γὰρ ζωῆς ἐκ ἐπέρχεται,
Σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ
ἐκ εὔγνωςοι.

7. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκεέ με,
Καὶ μὴ ἀκύρες ποιήσῃς ἐμὲς λόγες·

8. Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδὸν,
Καὶ μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς· προθύ-
ραις

9. Ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σε,
Καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10. Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς
ἰχύος,

v. 16. stich. 2. ἀπ' αὐτῶν, ἐ) αὐτῶν καὶ οὐ. v. 21. stich. 2. ἐν σῇ καρδίᾳ) ἐν καρδίᾳ. v. 22. stich. 2. αὐτοῦ) deest. v. 24. stich. 2. ἀπὸ σῦ μακρὰν ἄπωσον) μακρὰν ἀπὸ σῦ ἄπωσαι. v. 27. stich. 6. προάξαι) προάξει. CAP. V. v. 2. stich. 2. Αἴθησιν) αἴσθησις. ibid. ἐντέλλομαί σοι) ἐντέλλεταί σοι. v. 4. Ὕςερον δὲ) ὕστερον μέντοι. v. 7. stich. 2. ποιήσῃς) ποιήσεις. v. 8. stich. 2. προθύραις) πρὸς θύραις. v. 10. Ἵνα) addit μή.

Οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκȣς ἀλλοτρίων εἰσέλθωσι,
11. Καὶ (μὴ) μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων σȣ,
Ἡνίκα ἂν κατατρίβῶσι σάρκες σώματός σȣ,
12. Καὶ ἐρεῖς· πῶς ἐμίσησα παιδείαν,
Καὶ ἐλέγχȣς ἐξέκλινεν ἡ καρδία μȣ;
13. Οὐκ ἤκȣον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με,
Οὐδὲ παρέβαλλον τὸ ȣ̃ς μȣ·
14. Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ (μȣ),
Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.
15. Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων,
Καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς·
16. Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς,
Εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα·
17. Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα,
Καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι·
18. Ἡ πηγή σȣ τȣ̃ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία,
Καὶ συνευφραίνȣ μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σȣ.
19. Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι,
Ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σȣ, καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ·
ταύτῃ τῇ Ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ.
20. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν,
ταῖς * ἰδίαις Μηδὲ συνέχȣ ἀγκάλαις τῆς μὴ * ἰδίας·
21. Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τȣ̃ Θεȣ̃ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς,
Εἰς δὲ πάσας τροχιὰς * αὐτȣ̃ σκοπεύει. σὰς * αὐτȣ̃ς
22. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύȣσι·
Σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτȣ̃ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.
23. Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων·
Ἐκ δὲ πλήθȣς τῆς ἑαυτȣ̃ βιότητος ἐξερίφη,
Καὶ ἀπώλετο διὰ ἀφροσύνην.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

ΥΙΕ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, ἐγγυῆ
Παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ.
2. Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ τὰ ἴδια χείλη ἀνδρὶ,
Καὶ ἁλίσκεται ῥήμασιν ἰδίȣ στόματος. χείλεσιν
3. Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζȣ·
Ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον·
Ἴθι μὴ * ἐκλειόμενος· Ἴθι
Παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σȣ, ὃν ἐνεγγυήσω. * ἐκλυόμενος
4. Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι,
Μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις·
5. Ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων,
Καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.
6. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρὲ,
Καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃,
Καὶ γενȣ̃ ἐκείνȣ σοφώτερος·
7. Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίȣ μὴ ὑπάρχοντος, ἐκείνȣ
Μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων,
Μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν,

8. Ἑτοι-

v. 10. stich. 2. εἰσέλθωσι) ἔλθωσι. v. 11. (μὴ) deest. ibid. μεταμεληθῇς) μεταμεληθήσῃ. v. 14. (μου) abest. v. 16. Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα) μὴ ὑπερεκχ. σοι ὕδατα. v. 19. stich. 3. ταύτῃ τῇ) τῇ ταύτης. v. 20. stich. 2. ταῖς μὴ ἰδίαις) τῆς μὴ ἰδίας. v. 21. stich. 2. Εἰς δὲ σὰς τροχιὰς αὐτȣ̃ς) εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτȣ̃. v. 23. stich. 3. διὰ) δι'. CAP. VI. v. 1. ἐγγυῆ) ἐγγυήσῃ. v. 2. τὰ ἴδια χείλη ἀνδρὶ) ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη. v. 7. ἐκείνȣ) ἐκείνῳ.

8. Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν,
Πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν.
÷ Ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν,
÷ Καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐςὶ,
ποιεῖται Τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ἐμπορεύεται·
÷ Ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται
÷ πρὸς ὑγείαν φέρονται,
÷ Ποθεινὴ δέ ἐςι πᾶσι καὶ ἐπίδοξος·
÷ Καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς,
÷ Τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη·
9. Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι;
Πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;
10. Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυςάζεις,
Ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ ςήθη·
11. Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία·
Καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.
Ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥξει σοι ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου,
Ἡ δὲ ἔνδεια ὥσπερ κακὸς ἀνὴρ αὐτομολήσει.
12. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς·
13. Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ,
Διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων,
14. Διεςραμμένη δὲ καρδίᾳ τεκταίνεται κακά·
Ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίςησι πόλει.
15. Διὰ (δὲ) τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ,
Διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος.
16. Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ Κύριος,
Συντρίβεται δὲ διὰ ἀκαθαρσίαν ψυχῆς·
17. Ὀφθαλμὸς ὑβριςοῦ, γλῶσσα ἄδικος, ὑβριςοῦ
Χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον,
18. (Καὶ) καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.
19. Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος,
Καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.
20. Φύλασσε υἱὲ νόμους πατρός σου,
Καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου·
21. Ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διαπαντὸς,
Καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ.
22. Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγου αὐτὴν, καὶ μετὰ σοῦ ἔςω·
Ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε,
Ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι. συλλαλήσω
23. Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς,
Καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγχος καὶ παιδεία·
24. Τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου,
(Καὶ) ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.
25. Μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία,
Μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς,
Μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων· συναρπάσης
26. Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου·
Γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

v. 8. stich. 6. ὑγείαν φέρονται) ὑγίειαν προσφέρονται. v. 11. stich. 3. ἥξει σοι) σοι deest. ibid. stich. 4. ἀνὴρ αὐτομολήσει) δρομεὺς ἀπαυτομολήσει. v. 14. δὲ) abest. v. 15. (δὲ) abest. v. 16. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. ibid. stich. 2. δὲ διὰ) δὲ δι'. v. 17. stich. 2. δίκαιον) δικαίου. v. 20. Φύλασσε υἱὲ) transposita. v. 22. stich. 3. συλλαλήσω) συλλαλῇ. v. 23. stich. 2. Καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλ.) ὁδὸς ζωῆς καὶ ἔλεγχος. v. 25. stich. 3. συναρπάσης) συναρπασθῇς.

27. Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει;
28. Ἢ περιπατήσει τις ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς,
Τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει;
29. Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον
Οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς.
30. Οὐ θαυμαστὸν ἐάν τις ἁλῷ κλέπτων·
Κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· πεινῶσαν
31. Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια,
Καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν.
32. Ὁ δὲ μοιχὸς δι᾽ ἔνδειαν φρενῶν
Ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται,
33. Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει·
Τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
34. Μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς·
Οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
35. Οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν,
Οὐδὲ μὴ διὰ πολλῶν δώρων.

ΚΕΦ. Ζ΄. VII.

Υἱὲ φύλασσε ἐμοὺς λόγους,
Τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ·
Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον, καὶ ἰσχύσεις·
Πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον.
2. Φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς, καὶ βιώσεις,
Τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων·
3. Περίθου αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις, αὐτοῖς
Ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου. τὸ πλάτος
4. Εἰπὸν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι,
Τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·
5. Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς,
Ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάληται.
6. Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα,
7. Ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,
8. Παραπορευόμενον ἐν ἀγορᾷ παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς,
Καὶ λαλοῦντα 9. ἐν σκότει ἑσπερινῷ, λαλοῦντα
Ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ ᾖ καὶ γνόφος·
10. Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικὸν,
Ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας·
11. Ἀνεπτερωμένη δέ ἐστι καὶ ἄσωτος,
Ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς·
12. Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται,
Χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.
13. Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν,
Ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ·
14. Θυσία εἰρηνική μοι ἐστὶ,

Σήμε-

v. 27. Ἀποδήσει) ἀποδήσει. v. 30. τις ἁλῷ) transposita. ibid. stich. 2. ψυχὴν πεινῶσαν) τὴν ψυχὴν πεινῶν. v. 35. stich. 2. διὰ πολλῶν) διαλυθῇ πολλῶν. CAP. VII. v. 3. Περίθου αὐτοῖς) περίθου δὲ αὐτούς. v. 5. stich. 2. ἐμβάληται) ἐμβάληται. v. 8. stich. 3. ᾖ καὶ γνόφος.) καὶ γνοφώδης.

Σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου·
15. Ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σου,
Ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.
16. Κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου,
Ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου·
17. Διέῤῥαγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ,
Τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ·
18. Ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου,
Δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι·
19. Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ,
Πεπόρευται (δὲ) ὁδὸν μακράν·
20. Ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
Δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
21. Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν·
κεφφωθεὶς 22. Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθεὶς,
Ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται,
Καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς,
23. Ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ·
Σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα,
Οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.
24. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου,
ῥῆσιν Καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.
25. Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου·
Καὶ μὴ πλανηθῇς ἐν ἀτραποῖς αὐτῆς.
26. Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε,
Καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν·
27. Ὁδοὶ ᾅδου ὁ οἶκος αὐτῆς,
Κατάγουσαι εἰς ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ·
2. Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν,
Ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε·
3. Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,
Ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.
4. Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ,
Καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.
5. Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν,
Οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
6. Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ,
Καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ἀνοίγω
7. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου,
Ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ·
8. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα κρίματα τοῦ στόματός μου,
Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. στραγγαλῶδες
9. Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι,
Καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν.
10. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον,
Καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον·

 (Ἀν-

v. 15. σου) σοι. v. 17. κρόκῳ) κροκίνῳ. v. 22. κεφφωθεὶς) κεπφωθεὶς. v. 24. stich. 2. ῥῆσιν) ῥήμασι. v. 25. stich. 2. integer ab *Edit. Rom.* abest. v. 27. st. 2. εἰς ταμιεῖα) εἰς τὰ ταμιεῖα. CAP. VIII. v. 6. stich. 2. ἀνοίγω) ἀνοίσω. v. 8. κρίματα) ῥήματα. ibid. stich. 2. ἐν αὐτοῖς) ἑαυτοῖς. ibid. στραγγαλῶδες) στραγγαλιῶδες.

(Ἀνταναιρεῖσθε αἴσθησιν χρυσίου καὶ ἀργυρίου)

11. Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν,
Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.

12. Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν,
Καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν,
Ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν·
Μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν.

14. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια,
Ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς·

15. Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι,
Καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην·

16. Δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται,
Καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.

17. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ,
χάριν Οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι με.

18. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει,
πολλῶν Καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

19. Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον (πολύν).
κρεῖσσον Τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.

20. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ,
δικαιοσύνης Καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι·

21. Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.
Ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι.

22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ·

23. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με·
Ἐν ἀρχῇ, πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι,
Πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,

25. Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι,
Πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με.

26. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους,
Καὶ ἄκρα οἰκουμένα τῆς ὑπ' οὐρανόν.

27. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ,
Καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,

28. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη·
Καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν,

29. × Ἐν τῷ τιθέναι αὐτὸν τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, ×
Καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσονται στόμα- ×
αὐτοῦ, ×
Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, θελήματα

30. Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα·
Ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρεν,
Καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,

31. Ὅτε ηὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας,

Καὶ

v. 10. ſtich. 3. uncis inclusus integer abeſt ab *Edit. Rom.* v. 17. ſtich. 2. εὑρήσουσι χάριν) χάριν deeſt. v. 19. (πολύν) abeſt. ibid. ſtich. 2. κρεῖσσον) κρείσσω. v. 20. ſtich. 2. δικαιοσύνης) δικαιώματος. v. 23. ſtich. 2. πρὸ τοῦ) ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ. v. 26. ſtich. 2. ὑπ' οὐρανόν) ὑπ' οὐρανοῦ. v. 28. Ἡνίκα) καὶ ὡς. v. 29. ſtich. 1. & 2. integri deſiderantur in *Edit. Rom.* ibid. ſtich. 3. Καὶ) addit ὡς. ibid. θελήματα) θεμέλια. v. 31. ηὐφραίνετο) ἐνευφραίνετο.

Καὶ ἐνηυφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.
32. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκεέ με·
※ Καὶ μακάριοι οἱ ὁδές με φυλάξουσι.
33. Ἀκέσατε * παιδείαν καὶ σοφίσθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῆτε".

φυλάσσοντες *σοφίαν

34. Μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακέσεταί με,
Καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδὲς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν,
Τηρῶν ςαθμὲς ἐμῶν εἰσόδων·
35. Αἱ γὰρ ἔξοδοί με ἔξοδοι ζωῆς,
Καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίε.
36. Οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες, ἀσεβεσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχάς·
Καὶ οἱ μισεντές με, ἀγαπῶσι θάνατον.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

Η Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον,
Καὶ ὑπήρεισε ςύλες ἑπ]ά·
2. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα,
Ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον,
Καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.
3. Ἀπέςειλε τὲς ἑαυτῆς δέλες,
Συγκαλέσα μετὰ ὑψηλε κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγεσα·
4. Ὅς ἐςιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός μέ·
Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν·
5. Ἔλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων,
Καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.
6. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, (ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε·
Καὶ ζητήσατε φρόνησιν,) ✕ ἵνα βιώσητε"·
Καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν.
7. Ὁ παιδεύων κακὲς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν·
Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν.
8. Μὴ ἔλεγχε κακὲς, ἵνα μὴ μισῶσί σε·
Ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε.
(Ἄσοφον, καὶ μισήσει σε)
9. Δίδε σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔςαι·
Γνώριζε (δὲ) δικαίῳ, καὶ προσθήσει τε δέχεσθαι.
10. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίε,
Καὶ βελὴ ἁγίων σύνεσις·
Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐςιν ἀγαθῆς·
11. Τέτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον,
Καὶ προςεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σε.
12. Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ, σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον·
Ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῆς, μόνος ἂν τλήσεις κακά. ἀντλήσεις
Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, ἕτος ποιμανεῖ ἀνέμες,
Ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα·
Ἀπέλειπε γὰρ ὁδὲς τε ἑαυτε ἀμπελῶνος,

Τὲς

v. 32. ſtich. 2. & v. 33. non habentur in *Edit. Rom.* v. 36. εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες) transpoſita. CAP. IX. v. 6. ſtich. 2. ἵνα βιώσετε) non habet. v. 8. μισῶσί σε) μισήσωσί σε. ibid. ſtich. 3. uncis incluſus abeſt ab *Edit. Rom.* v. 9. ſtich. 2. (δὲ) abeſt. v. 10. ſt. 3. Τὸ δὲ) τὸ γάρ. v. 11. ζήσῃ) ζήσεις. ibid. ſtich. 2. ζωῆς) addit σε. v. 12. τῷ πλησίον) τοῖς πλησίον. ibid. ſtich. 3. ποιμανεῖ) ποιμαίνει.

Τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται·
Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου,
διατεταγμένην — Καὶ γῆν διατεταμένην ἐν διψώδεσι,
Συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.

13. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται·
Ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην,

14. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου,
Ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,

15. Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας ὁδὸν,
Καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

16. Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός με·
Ἐνδεέσι δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα·

17. Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε,
Καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

18. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται,
Καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ.
Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ,
Μηδὲ ἐπιστῇς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν·
Οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον,
Καὶ ὑπερβήσῃ ποταμὸν ἀλλότριον.
Ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου,
Καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς·
Ἵνα πολὺν ζήσῃ χρόνον,
Προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

ΚΕΦ. Ι'. X.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα·
Υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί.

2. Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους,
Δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου.

3. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίου, — δικαίαν
Ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.

4. Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ·
Χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν.

5. Υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται,
Τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται·
Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων,
Ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος.

6. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου·
Στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον.

7. Μνήμη δικαίου μετ' * ἐγκωμίου· — δικαίων
Ὄνομα δὲ † ἀσεβοῦς σβέννυται. — * ἐγκωμίων

8. Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς· ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. — † ἀσεβῶν

9. Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς·
Ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται.

10. Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμῷ μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας· — ὀφθαλμοῖς
Ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας εἰρηνοποιεῖ.

11. Πηγὴ ζωῆς ἐν χειλει δικαίου· — χειρὶ
Στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια.

12. Μῖσος ἐγείρει νεῖκος·

13. Ὃς

v. 15. ὁδὸν) abest. v. 16. stich. 2. Ἐνδεέσι δὲ) καὶ τοῖς ἐνδεέσι. v. 18. stich. 3. ἐγχρονίσῃς) χρονίσῃς. ibid. stich. 4. ἐπιστῇς τὸ σὸν ὄμμα) ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄνομα. ibid. stich. 6. integer desideratur in *Edit. Rom.* ibid. stich. 9. ζήσῃ) ζήσῃς. CAP. X. v. 6. ἐπὶ κεφαλῆς) ἐπὶ κεφαλὴν

Πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύψει φιλία.
13. Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν,
Ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον.
14. Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν·
Στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ.
15. Κτῆσις πλουσίων πόλις ὀχυρά·
ἀσεβῶν Συντριβὴ δὲ ἀσθενῶν πενία.
16. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ,
Καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.
17. Ὁδοὺς ζωῆς φυλάσσει παιδεία·
Παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.
δίκαια 18. Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη ἄδικα·
Οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν.
ἐκφεύξεται ἁ- 19. Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν·
Φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.
μαρτία 20. Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου· καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει.

21. Χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά·
Οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν.
22. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου, αὕτη πλουτίζει.
Καὶ οὐ μὴ προσεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.
23. Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά·
Ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν.
ἀπωλείᾳ 24. Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται·
(Δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ)
Ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή.
(Καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει).
25. Παραπορευομένης καταιγίδος, ἀφανίζεται ὁ ἀσεβής·
Δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.
26. Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸς, καὶ καπνὸς ὄμμασιν·
Οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.
27. Φόβος Κυρίου προστίθησιν ἡμέρας·
Ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.
28. Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη·
Ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται. ὄλλυται
29. Ὀχύρωμα ὁσίου ὁδὸς Κυρίου· φόβος
Συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.
30. Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει·
Ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν.
31. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν·
Γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.
32. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίσταται χάριτας· ἀποστάζει
Στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου·
Στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.
2. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία·
Στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.
3. ※ Τελειότης εὐθείων ὁδηγήσει αὐτούς·
Καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. ※ ※
4. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ· ※ ※
Καὶ δικαιοσύνη ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. ※

v. 12. stich. 2. καλύψει) καλύπτει. v. 17. Ὁδοὺς ζωῆς) ὁδοὺς δικαίας ζωῆς. v. 19. ἐκφεύξεται ἁμαρτία) ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν. v. 22. ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου, Καὶ) ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, αὕτη πλουτίζει, καί. v. 24. stich. 2. & 4. uncis inclusi integri absunt ab *Edit. Rom.* v. 25. ὁ ἀσεβὴς) ἀσεβής. v. 26. βλαβερὸς) βλαβερόν. v. 28. ὄλλυται) ἀπολεῖται. v. 30. τὸν αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα.
CAP. XI. v. 3. integer & v. 4. stich. 1. & 2. desiderantur in *Edit. Rom.*

(Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλειπε μετάμελον·
Πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια).

5. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς·
Ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.

6. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς·
Τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι.

7. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς·
Τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται.

8. Δίκαιος ἐκ θήρας δύνει·
Ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.

9. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις·
Αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.

10. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις·
※ Καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλ-
※ λίαμα.

※ 11. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθείων ὑψωθήσεται
※ πόλις"·
Στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

13. Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ·
Πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.

14. Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα,
Σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ.

15. Πονηρὸς κακοποιεῖ, ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ·
Μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.

16. Γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν·
Θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια.
Πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται·
Οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.

17. Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων·
Ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.

18. Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα·
Σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19. Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν·
Διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον.

20. Βδέλυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί·
Προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
ἐν ὁδῷ (αὐτῶν). Ταῖς ὁδοῖς

21. Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτι- ἀδίκως
μώρητος ἔσται·
Ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστῶν.

22. Ὥσπερ ἐνώτιον ※ χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑός,
Οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23. Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή·
Ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

24. Εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν·
Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ※ τὰ ἀλλότρια ἐλαττονοῦνται.

25. Ψυχὴ εὐλογημένη πᾶσα ἁπλῆ·
Ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.

26. Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν·
Εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.

27. Τεκταινόμενος ἀγαθά, ζητεῖ χάριν ἀγαθήν· ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28. Ὁ πε-

v. 5. ἀμώμου) ἀμώμους. v. 6. ῥύσεται) ῥύεται. ibid. stich. 2. τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλ.) τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκ. v. 8. δύνει) ἐκδύνει. v. 10. stich. 2. & v. 11. stich. 1. integri desiderantur in *Edit. Rom.* v. 21. stich. 2. πιστῶν) πιστόν.

28. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλέτῳ × ἑαυτῦ, ἔτος πεσεῖται·
Ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων, (ἔτος) ἀνατελεῖ.

29. Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον·
Δυλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30. Ἐκ καρπῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς·
Ἀφαιρῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31. Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πῦ φανεῖται;

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν·
Ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχυς, ἄφρων.

Κυρίῳ 2. Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίῳ·
Ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμυ·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων ὐκ ἐξαρθήσονται.

4. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς·
Ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, ὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα·
Κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλυς.

6. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι × εἰς αἷμα·
Στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτύς.

7. Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς, ἀφανίζεται·
Οἶκοι δὲ δικαίων παραμενῦσι.

8. Στόμα συνετῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός·
Νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δυλεύων ἑαυτῷ,
Ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτυ. ἄρταν

10. Οἰκτείρει δίκαιος ψυχὰς κτηνῶν αὐτῦ·
Τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων·
Οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν.
Ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς,
Ἐν τοῖς ἑαυτῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12. Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαί·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13. Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς * παγίδα ἁμαρτωλός· ἁμαρτίας
Ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. * παγίδας
Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται·
Ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις, ἐκθλίψει ψυχάς. πύλαις

14. Ἀπὸ καρπῶν στόματος (ψυχὴ) ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν·
Ἀνταπόδομα δὲ χειρῶν αὐτῦ δοθήσεται αὐτῷ. χειλέων

15. Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν·
Εἰσακύει δὲ συμβυλίας σοφός.

16. Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτῦ·

CAP. XII. v. 9. stich. 2. ἄρτων) ἄρτυ. v. 10. Οἰκτείρει δίκαιος) transposita. v. 13. Δι' ἁμαρτίας) δι' ἁμαρτίαν.

Κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος.

ἀπαγγέλλει 17. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγελεῖ δίκαιος·
Ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

μάχαιραν 18. Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι μαχαίρᾳ·
Γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19. Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν·
Μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά.
βουλόμενοι Οἱ δὲ βουλευόμενοι εἰρήνην, εὐφρανθήσονται.

21. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

Κυρίῳ 22. Βδέλυγμα Κυρίου χείλη ψευδῆ·
Ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

23. Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως·
Καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

ἐχθρῶν 24. Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς·
Δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν.

25. Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς (δικαίου)·
Ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφρανεῖ αὐτόν.

26. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται·
(Αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς·
Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά)·
Ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς.

27. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας·
Κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή·
Ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

ΚΕΦ. ΙΓʹ. XIII.

Υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί·
Υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2. Ἀπὸ καρποῦ δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός·
Ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.

3. Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι, πτοήσει ἑαυτόν.

4. Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργός·
Χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος·
Ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐκ ἕξει παῤῥησίαν.

6. ※ Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους ὁδῷ·
Τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία". ※ ※

7. Εἰσὶν οἱ πλουτίζουσιν ἑαυτοὺς, μηδὲν ἔχοντες·
Καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

8. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος·
Πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν.

9. Φῶς δικαίοις διαπαντός·
Φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται.
Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις·
Δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

10. Κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά·
Οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11. Ὑπαρ-

v. 16. ſtich. 2. πανοῦργος) ἀνὴρ πανοῦργος. v. 18. μάχαιραν) μάχαιραι. v. 24. ἐχθρῶν) εὐχερῶς. ibid. ſtich. 2. εἰς προνομὴν) ἐν προνομῇ. v. 25. ſtich. 2. εὐφρανεῖ) εὐφραίνει. v. 26. ſtich. 2. abeſt ab *Edit. Rom.* ibid. ſtich. 3. Ἁμαρτάνοντας) addit δὲ. CAP. XIII. v. 2. Ἀπὸ καρποῦ, ἀπὸ καρπῶν. v. 5. ſtich. 2. καὶ οὐχ) καὶ οὐκ. v. 6. integer deſideratur in *Ed. Rom.* v. 7. πλουτίζουσιν) πλουτίζοντες.

11. Ὕπαρξις ἐπισπευδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται·
Ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας, πληθυνθήσεται·
(Δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.)
12. Κρείσσων. ἐναρχόμενος βοηθεῖν καρδίᾳ
Τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος·
κακή Δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.
13. Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ·
ὑγιαίνει Ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος ὑγιαινεῖ.
Υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν·
Οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις,
Καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.
14. Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς·
Ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.
15. Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν,
Τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς·
Ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.
16. Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως·
Ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.
17. Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά·
Ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.
18. Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, δοξασθήσεται.
19. Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν·
Ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.
20. Ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται·
Ὁ δὲ συνεμβόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται.
21. Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά·
Τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.
22. Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν·
Θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.
23. Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά·
Ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.
24. Ὃς φείδεται τῆς ἑαυτοῦ βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
Ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει.
25. Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

ΚΕΦ. ΙΔʹ. XIV.

ΣΟφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων κατέστρεψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.
2. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, φοβεῖται τὸν Κύριον·
Ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται.
3. Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως·
Χείλη δὲ σοφῶν φυλάξει αὐτούς.
4. Οὗ μὴ εἰσὶ βόες, φάτναι καθαραί·
Οὗ δὲ πολλὰ γενήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

v. 12. βοηθεῖν) βοηθῶν. ibid. stich. 3. κακὴ) ἀγαθή. v. 20. Ὁ συμπορευόμενος) ὁ abest. ibid. ἔσαι) ἔσῃ. ib. st. 2. συνεμβόμενος) συμπορευόμενος. v. 22. Ὁ ἀγαθὸς) ἀγαθός. CAP. XIV. v. 1. κατέστρεψε) κατέσκαψε. v. 3. stich. 2. φυλάξει) φυλάσσει.

5. Μάρτυς πιςὸς ȣ̓ ψεύδεται·
Ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.
6. Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς, καὶ ȣ̓χ εὑρήσεις·
Αἴϑησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.
7. Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι·
Ὅπλα δὲ αἰϑήσεως χείλη σοφά.
8. Σοφία πανȣ́ργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδȣ̀ς αὐτῶν·
Ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.
9. Οἰκίαι ἀφρόνων ὀφειλήσȣσι καθαρισμόν·
Οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί.
10. Καρδία ἀνδρὸς αἰϑητικὴ, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτȣ̃·
Ὅταν δὲ εὐφραίνηται, ȣ̓κ ἐπιμίγνυται ὕβρει. ὕβριν
11. Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται·
Σκηναὶ δὲ κατορθȣ́ντων ςήσονται.
12. Ἔςιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις,
αὐτȣ̃ Τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδȣ.
13. Ἐν εὐφροσύναις ȣ̓ προσμίγνυται λύπη·
Τελευταῖα δὲ χαρᾶς εἰς πένθος ἔρχεται.
14. Τῶν ἑαυτȣ̃ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος,
Ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτȣ̃ ἀνὴρ ἀγαθός.
15. Ἄκακος πιςεύει παντὶ λόγῳ·
Πανȣ̃ργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.
16. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακȣ̃
Ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.
17. Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβȣλίας·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.
18. Μεριȣ̃νται ἄφρονες κακίαν·
Οἱ δὲ πανȣ̃ργοι κρατήσȣσιν αἰϑήσεως.
19. Ὀλισθήσȣσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν,
Καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσȣσι θύρας δικαίων.
20. Φίλοι μισήσȣσι φίλȣς πλωχȣ́ς· μισήσωσιν
Φίλοι δὲ πλȣσίων πολλοί.
21. Ὁ ἀτιμάζων πένητα, ἁμαρτάνει· πένητας
Ἐλεῶν δὲ πλωχȣ̀ς, μακάριος ἔςαι.
22. Πλανώμενοι τεκ]αίνȣσι κακά·
Ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκ]αίνȣσιν ἀγαθοί.
Οὐκ ἐπίςανται ἔλεον καὶ πίςιν τέκ]ονες κακῶν· Duplex interpretatio.
Ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίςεις παρὰ τέκ]οσιν ἀγαθοῖς.
23. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεςι περισσόν·
Ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος, ἐν ἐνδείᾳ ἔςαι.
24. Στέφανος σοφῶν πλȣ̃τος × αὐτῶν· πανȣ̃ργος
Ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.
25. Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιςός·
Ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος.
26. Ἐν φόβῳ Κυρίȣ ἐλπὶς ἰσχύος·
Τοῖς δὲ τέκνοις αὐτȣ̃ κα]αλείψει ἔρεισμα. κα]αλείπει
27. Φόβος Κυρίȣ πηγὴ ζωῆς, Πρόςαγμα
Ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτȣ.
28. Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως·
Ἐν δὲ ἐκλείψει λαȣ̃ συντριβὴ δυνάςȣ.
29. Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει·

Ὁ δὲ

V. 9. ἀφρόνων) παρανόμων. V. 10. ſtich. 2. υβρει) ὕβρει. V. 12. ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις) transposita. ibid. ſtich. 2. τελευταῖα αὐτοῦ) τελευταῖα αὐτῆς. V. 13. ſtich. 2. χαρᾶς) χαρά. V. 20. μισήσουσι) μισήσει. V. 21. ſtich. 2. ἔσαι) abeſt.

Ὁ δὲ ὀλιγόψυχος, ἰσχυρῶς ἄφρων.

30. Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός·
Σὴς δὲ ὀςέων καρδία αἰσθητική.

31. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν·
Ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν, ἐλεᾷ πτωχόν.

32. Ἐν κακίᾳ αὐτȣ̃ ἀπωθήσεται ἀσεβής·
Ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτȣ̃ ὁσιότητι δίκαιος.

33. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται σοφία,
Ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων ȣ̓ διαγινώσκεται.

34. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος·
Ἐλασσονȣ̃σι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.

35. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων·
Τῇ δὲ ἑαυτȣ̃ εὐςροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμȣς·
Ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτȣσα ἀποςρέφει θυμόν·
Alia interpretatio. Λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

2. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίςαται·
ἀναγγέλλει Στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά.

3. Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίȣ σκοπεύȣσι κακȣ́ς τε καὶ ἀγαθȣ́ς.

4. Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς·
Ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν, πλησθήσεται πνεύματος.

5. Ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρὸς·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς, πανȣργότερος.

6. Ἐν πλεοναζȣ́σῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλή·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὁλόριζοι (ἐκ γῆς) ὀλοῦνται.
Οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλή· Alia interpretatio.
Καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολȣ̃νται.

7. Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει·
Καρδίαι δὲ ἀφρόνων ȣ̓κ ἀσφαλεῖς.

8. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ·
Εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.

9. Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβȣ̃ς·
Διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10. Παιδεία ἀκάκȣ γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων·
Οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχȣς, τελευτῶσιν αἰσχρῶς.

11. Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ·
Πῶς ȣ̓χὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;

12. Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τȣ̀ς ἐλέγχοντας αὐτὸν,
Μετὰ δὲ σοφῶν ȣ̓χ ὁμιλήσει.

13. Καρδίας εὐφραινομένης, πρόσωπον θάλλει·
Ἐν δὲ λύπαις ȣ̓́σης, πνεῦμα σκυθρωπάζει. ȣ̓̃σα

14. Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν·
Στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά.

15. Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά·
Οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζȣσι διαπαντός.

16. Κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβȣ Κυρίȣ,

Ἡ θη-

v. 31. stich. 2. ἐλεᾷ) ἐλεεῖ. CAP. XV. v. 6. stich. 2. ὀλοῦνται) ἀπολοῦνται. v. 13. stich. 2. ȣ̓̃σα) ȣ̓́σης. v. 16. Κρείσσων) κρεῖσσον.

Ἡ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.

17. Κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν,
Ἢ παράθεσις μόσχων μετ᾿ ἔχθρας.

18. Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας·
Μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει.

Alia interpretatio. Μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις·
Ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον.

19. Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις·
Αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

20. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα·
Υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

21. Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

22. Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια·
Ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή·

23. Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ.
Οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24. Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ,
Ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ.

25. Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος·
Ἐστήρισεν Ἔστησε δὲ ὅριον χήρας.

26. Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος·
Ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.

27. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης·
Ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις, σώζεται.

Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι· Cap. 16. v. 6.

Τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. † Καρδίαι * μελετῶσιν

28. † Καρδία δικαίων * μελετήσει πίστεις·
Στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκριθήσεται κακά. ἀποκρίνεται

Δεκτοὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων· Cap. 16. v. 7.
Διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν·
Εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει.

Κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, Cap. 16. v. 8.
Ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, Cap. 16. v. 9.
Ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

30. Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ, εὐφραίνει καρδίαν·
Φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ.

31. ✕ Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται.

32. Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν·
Ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.

33. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία.
Καὶ ἀρχὴ δόξης αὐτοῦ ἀποκριθήσεται αὐτῇ· αὐτῷ.
✕ Προπορεύεται δὲ ταπεινοῖς δόξα". προσπορεύεται ταπεινὸς

ΚΕΦ.

v. 17. λαχάνων) μετὰ λαχάνων. v. 23. ὑπακούσῃ) ὑπακούσει. v. 29. stich. 5. ab hoc sticho *Edit. Rom.* incipit 16. Cap. v. 33. stich. 2. δόξης αὐτοῦ ἀποκρ. αὐτῇ) δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. ib. stich. 3. abest ab *Edit. Rom.*

ΚΕΦ. Iϛ΄. XVI.

※ ΤΩ ἀνθρώπῳ προθέσεις καρδίας·
※ Καὶ παρὰ Κυρίου ἀπόκρισις γλώσσης.
2. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ
Φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ·
※ Καὶ ἑδράζων πνεύματα Κύριος.
※ 3. Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου,
※ Καὶ ἑδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου.
※ 4. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι᾽ ἑαυτόν·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.
5. Ἀκάθαρτος παρὰ τῷ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος,
Χειρὶ (δὲ) χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται.
Versum 6. & seqq. vide Cap. præced. Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια,
Δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας.
Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης·
Οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην.
Alia interpretatio versus 4. 4. *Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης·
Φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.
10. Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως·
Ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ.
Κυρίῳ 11. Ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ Κυρίῳ·
Τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια.
12. Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά·
Μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.

13. Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια,
Λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ.
14. Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου·
Ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.
15. Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως·
Οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.
16. Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου· χρυσίῳ
Νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.
17. Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακοῦ· κακῶν
Μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης.
Ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σοφισθήσεται.
Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ.
18. Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις,
Πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη.
19. Κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, πρόθυμος
Ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν. ὕβρεως
20. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν·
Πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Κυρίῳ, μακαριστός.
21. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν·
Οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ, πλεῖον ἀκούσονται. ἀκέσονται
22. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις·
Παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

CAP. XVI. v. 5. τῷ Θεῷ) θεῷ. v. * 4. ἔργα Κυρίου) ἔργα τοῦ Κυρίου. v. 11. παρὰ Κυρίου) παρὰ κυρίῳ. v. 16. χρυσίῳ) χρυσίου. v. 19. πρόθυμος) πραΰθυμος. ibid. stich. 2. ὕβρεως) ὑβριστῶν. v. 20. stich. 2. ἐπὶ Κυρίῳ) ἐπὶ θεῷ. v. 21. stich. 2. πλεῖον ἀκέονται) πλείονα ἀκέσονται.

23. Καρδία σοφῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τῦ ἰδίυ στόματος,
Ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.

24. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί·
Γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς.

25. Εἰσὶν ὁδοὶ δοκῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ,
Τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδυ.

26. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ,
Καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτῦ τὴν ἀπώλειαν
Ὁ μέν τοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν,

27. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ,
ὀρύσσει Ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ.

28. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ,
Καὶ λαμπτῆρα δόλυ πυρσεύει κακοῖς,
Καὶ διαχωρίζει φίλυς.

29. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων,
Καὶ ἀπάγει αὐτὺς ὁδὺς ὐκ ἀγαθάς.

30. Στηρίζων ὀφθαλμὺς αὐτῦ, λογίζεται διεστραμμένα,
Ὀργίζει Ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτῦ πάντα τὰ κακά·
Οὗτος κάμινός ἐστι κακῶν.

31. Στέφανος καυχήσεως γῆρας·
Ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.

32. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυρῦ,
(Καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίυ μεγάλυ)·
Ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων τῦ καταλαμβανομένυ πόλιν.

33. Εἰς κόλπυς ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις·
Παρὰ δὲ Κυρίυ πάντα τὰ δίκαια.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ,
Ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2. Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων,
Ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.

3. Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς,
Οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Θεῷ

4. Κακὸς ὑπακύει γλώσσης παρανόμων
Δίκαιος δὲ ὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσι.
Τῦ πιστῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων·
Τῦ δὲ ἀπίστυ ὐδὲ ὀβολός.

5. Ὁ καταγελῶν πτωχῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν·
Ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, ὐκ ἀθωωθήσεται·
Ὁ δὲ σπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6. Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων·
Καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν.

7. Οὐχ

v. 24. stich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 26. stich. 2. ἑαυτῦ τὴν ἀπώλειαν) τὴν ἀπώλειαν ἑαυτῦ. v. 27. stich. 2. ὀρύσσει πῦρ) θησαυρίζει πῦρ. v. 28. stich. 2. πυρσεύει) πυρσεύσει. v. 30. Στηρίζων) addit δὲ. ibid. λογίζεται) διαλογίζεται. ibid. stich. 2. Ὀργίζει) ὁρίζει. ibid. stich. 3. κακῶν) κακίας. v. 32. stich. 2. uncis inclusus abest ab *Edit. Rom.* ibid. stich. 3 τῦ καταλαμβανομένου) τοῦ abest. CAP. XVII v. 1. stich. 2. πλήρης) deest. v. 3. stich. 2. παρὰ Θεῷ) παρὰ κυρίῳ. v. 4. stich. 3. & 4. integri desiderantur in *Edit. Rom.* v. 5. stich. 3. σπλαγχνιζόμενος) ἐπισπλαγχνιζόμενος. v. 6. à fine hujus versus adjicit *Edit. Rom.* utrumque stichum supra v. 4. omissum: τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

πιςὰ 7. Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιςά,
Οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ.
8. Μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις·
Οὗ δ' ἂν ἐπιςρέψη, εὐοδωθήσεται.
9. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν·
Ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐςησι φίλους καὶ οἰκείους.
10. Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου·
Ἄφρων δὲ μαςιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.
ἐγείρει 11. Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός·
Ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.
12. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι·
Οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά.
13. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
εἰς τοὺς οἴκους Οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
14. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης·
Προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας ςάσις καὶ μάχη.
15. Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον,
Ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ.
16. Ἱνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι;
δὲ σοφίας Κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται.
Posterius comma vers. 19. Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν·
Alia interpretatio secundi commatis versûs 20. Ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.
17. Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι,
Ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔςωσαν·
Τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.
18. Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ,
Ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον.
19. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις· κείρει
X Ὑψῶν θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν.
20. Ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς·
Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.
21. Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν·
Οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ.
(Υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.)
22. Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ·
Ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀςᾶ.
23. Λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοί.
Ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.
24. Πρόσωπον συνετοῦ ἀνδρὸς * σοφόν. συνετὸν
Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' † ἄκρα γῆς. * σοφοῦ † ἄκρα
25. Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων,
Καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. αὐτοῦ
26. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν·
Οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάςαις δικαίοις.
27. Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρὸν, ἐπιγνώμων·
Μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.
28. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφία λογισθήσεται·

v. 8. ἡ παιδεία) παιδεία. v. 13. stich. 2. εἰς τοὺς οἴκους αὐτοῦ) ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. v. 16. stich. 2. δὲ σοφίας) γὰρ σοφίαν. v. 18. stich. 2. τὸν ἑαυτοῦ φίλον) τῶν ἑαυτοῦ φίλων. v. 19. κείρει) χαίρει. v. 21. stich. 3. εὐφρανεῖ) εὐφραίνει. v. 23. ἐν κόλπῳ ἀδίκως) ἀδίκως ἐν κόλποις. v. 25. stich. 2. τεκούσῃ αὐτοῦ) τεκούσῃ αὐτόν. v. 28. σοφία λογισθήσεται) σοφίαν σοφία λογισθήσεται.

Ἐνεὸν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων,
Ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται.

2. Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἀγάγεται ἀφροσύνῃ.

3. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ·
Ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος.

4. Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
ἀναπηδύει Ποταμὸς δὲ ἀναπηδῶν (καὶ) πηγὴ ζωῆς.

5. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλὸν, Οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

αὐτὰ 6. Χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ, Τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7. Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, Τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8. Ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος· Ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν.

9. Ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,
Ἀδελφός ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν.

10. Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου· Αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται.

11. Ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρά·
Ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει. ἐπισκιάσει

12. Πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρὸς, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.

13. Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι,
Ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστι καὶ ὄνειδος.

14. Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων φρόνιμος·
Ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;

15. Καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν·
Ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

16. Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν,
Καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν.

17. Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ·
Ὡς δ᾽ ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος, ἐλέγχεται.

18. Ἀντιλογίας παύει κλῆρος, στυγηρὸς
Ἐν δὲ δυνάσταις ὁρίζει.

19. Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος,
Ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή,
Ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον.

20. Ἀπὸ καρποῦ στόματος ἀνὴρ πιμπλήσει κοιλίαν αὐτοῦ,
Ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21. Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης·
Οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς, ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

22. Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὗρε χάριτας·
Ἔλαβε δὲ παρὰ Κυρίου ἱλαρότητα.

Ὃς

CAP. XVIII. v. 2. ἀγάγεται) ἄγεται. v. 6. ἄγουσιν αὐτὰ) ἄγουσιν αὐτόν. v. 9. ἰώμενος ἑαυτὸν) ἰώμενος αὐτόν. v. 11. ſtich. 2. ἐπισκιάσει) ἐπισκιάζει. v. 18. ſtich. 2. δυνάσταις) δυναστείαις. v. 20. Ἀπὸ καρποῦ) ἀπὸ καρπῶν. ibid. πιμπλήσει) πίμπλησι. v. 22. ſtich. 2. παρὰ Κυρίου) παρὰ Θεοῦ.

Ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά·
Ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής.
23. ※ Δεήσεις φθέγγεται πένης·
※ Ὁ δὲ πλούσιος ἀποκρίνεται σκληρά.
※ 24. Ἀνὴρ ἑταίρων πρὸς ἑταιρίαν·
※ Καὶ ἔστι φίλος προσκολληθεὶς ὑπὲρ ἀδελφόν.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

※ Κρείσσων ἐστὶ πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἁπλότητι αὐτοῦ,
※ Ἢ στρεβλὸς τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀνόητος.
※ 2. Καίγε χωρὶς ἐπιστήμης ψυχὴ οὐκ ἀγαθή·
※ Καὶ ὁ σπεύδων τοῖς ποσὶν, ἁμαρτάνει.
3. Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·
Τὸν δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
4. Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς·
Ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.
5. Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται·
ἐγκαλῶν Ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδικίας, οὐ διαφεύξεται.
ἀδίκως, 6. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων·
ἄδικος Πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί.
7. Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται.
Ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν.
Ὁ πολλὰ κακοποιῶν, τελεσιουργεῖ κακίαν·
Ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.
8. Ὁ κτώμενος φρόνησιν, ἀγαπᾷ ἑαυτόν·
Ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά.
9. Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται·
Ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς.
10. Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή,
Καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως δυναστῶν. δυναστεύειν
11. * Νοήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ· * Ἐλεήμων
Τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.
12. Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος·
Ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.
13. Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, (καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ)·
Καὶ οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.
14. Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί· μεριοῦσιν
Παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί.
15. Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον·
Ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.
16. Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται.
17. Δανείζει Κυρίῳ ὁ ἐλεῶν πτωχόν· Θεῷ
Κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.
18 Παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις·
Εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου.

CAP. XIX. v. 4. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit 19. Cap. v. 6. stich. 2. κακὸς γίνεται ἄδικος) ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος. v. 13. (καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ) non habet. v. 14. μεριοῦσιν) μερίζουσι.

19. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται·
Ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν (αὐτοῦ) προσθήσει.

20. Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου,
Ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου.

21. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ.

22. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη·
Κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης.

23. Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρί·
Ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24. Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως,
Οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς.

25. Λοιμοῦ μαστιγουμένου, ἄφρων πανουργότερος ἔσται·
Ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26. Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται.

27. Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρός, μελετήσει ῥήσεις κακάς.

καθυβρί-ζει 28. Ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα·
κρίσις Στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29. Ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες,
ὁμοίως ἄ-φροσιν Καὶ τιμωρίαι ὤμοις ἀφρόνων.

ΚΕΦ. Κ'. XX.

Ἀκόλαστον οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη·
Πᾶς δὲ ὁ συμμιγνύμενος, οὐκ ἔσται σοφός.
(Πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.)

2. Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος· ὁ δὲ παροξύνων αὐτόν, ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἑαυτὸν

3. Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας· Alia interpretatio
Πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

4. Ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ.

5. Ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6. Μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων·
Ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν.

7. Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει.

8. Ὅταν καθίσῃ βασιλεὺς δίκαιος ἐπὶ θρόνου,
Οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν.

9. Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν;
Ἢ τίς παρρησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

20. Κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται λαμπτήρ,
Αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος.

21. Μερὶς

v. 22. stich. 2. ψεύστης) ψευδής. v. 24. stich. 2. προσαγάγῃ) προσενέγκῃ. v. 25. ἔσται) γίνεται. v. 28. καθυβρίζει) καθυβρίσει. ibid. stich. 2. κρίσεις) κρίσεως. CAP. XX. v. 1. stich. 2. abest ab *Edit. Rom.* v. 2. ἑαυτὸν) αὐτόν. v. 8. καθίσῃ βασιλεὺς δίκαιος) transposita.

21. Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις,
Ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.
22. Μὴ εἴπῃς· τίσομαι τὸν ἐχθρόν·
Ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἵνα σοι βοηθήσῃ.
10 * Στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν, καὶ μέτρα δισσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμφότερα·
11. Καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται.
Νεανίσκος μετὰ ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.
12. Οὖς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ·
Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα.
13. Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς·
Διάνοιξον δὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.
14. ※ Πονηρὸν, πονηρὸν, ἐρεῖ ὁ κτώμενος·
※ Καὶ πορευθεὶς, τότε καυχήσεται.
※ 15. Ἔστι χρυσίον, καὶ πλῆθος ἐσωτάτων, καὶ σκεῦος
※ τίμιον χείλη γνώσεως.
※ 16. Λάβε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ὅτι ἐνεγγυήσατο ἀλλό-
※ τριον,
※ Καὶ περὶ ξένης ἐνεχύρασον αὐτόν.
※ 17. Ἡδύνθη ἀνθρώπῳ ἄρτος ψεύδους·
※ Καὶ μετὰ τοῦτο πληρωθήσεται τὸ στόμα αὐτοῦ
※ ψηφίδος.
※ 18. Λογισμὸς ἐν βουλῇ ἑτοιμασθήσεται·
※ Καὶ ἐν κυβερνήσεσι ποίει πόλεμον.
※ 19. Ἀποκαλύπτων μυστήριον, πορεύεται δόλῳ·
※ Καὶ ἀπατῶντι χείλη αὐτοῦ μὴ συναναμίσγε.
Vers. 20. 23. Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον,
Καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. 21, 22. supra commati 9. sunt subnexi.
24. Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται διαβήματα ἀνδρί·
Θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;
25. Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι·
Μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται.
26. Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς,
Καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.
27. Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων,
(Ἡ λύχνος,) ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.
28. Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ,
Καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ.
29. Κόσμος νεανίαις σοφία·
Δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί.
30. Ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

ΚΕΦ. ΚΑ'. XXI.

Ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ·
Οὗ ἂν θέλων νεύσῃ, ἔκλινεν αὐτήν.
2. Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος·
Κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος.
3. Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν,
Ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα.

4. Με-

v. 22. stich. 2. Ἀλλὰ ὑπόμ.) ἀλλ' ὑπόμεινον. v. 13. stich. 2. Διάνοιξον δὲ) δὲ abest. v. 23. διαβήματα) τὰ διαβήματα. v. 27. stich. 2. (Ἡ λύχνος) abest. CAP. XXI. v. 1. stich. 2. in Rom. οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

4. Μεγαλόφρων ἐφ' ὕβρει θρασυκάρδιος·
Λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίαι.

5. ✕ Λογισμοὶ συντέμνοντος πλὴν εἰς περισσείαν·
Καὶ πᾶς ἐπισπεύδων πλὴν εἰς ὑστέρημα.

6. Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ,
Μάταια διώκει (καὶ ἔρχεται) ἐπὶ παγίδας θανάτου.

7. Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται·
Οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

8. Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστελεῖ ὁ Θεός·
Ἁγνὰ γὰρ (καὶ) ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου,
Ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10. Ψυχὴ ἀσεβοῦς ✕ ἐπιθυμήσει κακόν· οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.

11. Ζημιουμένου ἀκολάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος·
Συνιὼν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.

12. Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν,
Καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.

13. Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι ἀσθενοῦς,
Καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.

14. Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς·
Δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.

15. Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα·
Ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις.

16. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.

17. Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην·
Φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον ✕ οὐ πλουτήσει. εἰς πλοῦτον

18. Περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος,
Καὶ ἀντὶ εὐθέων ἀσύνθετος.

19. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, τῇ
Ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου (καὶ γλωσσώδους) καὶ ὀργίλου.

20. Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ δώματος σοφοῦ· στόματος
Ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.

21. Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

22. Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς, Πόλεις
Καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς. ὀχυρὰς

23. Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

24. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται·
Ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος.

25. Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκλείουσιν·
Οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.

26. Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς·
Ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς. ἐλεᾷ

27. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ.
Καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.

28. Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται·

Ἀνὴρ

v. 4. ἐφ' ὕβρει) ἐν ὕβρει. ibid. stich. 2. ἁμαρτίαι) ἁμαρτία. v. 6. stich. 2. (καὶ ἔρχεται) deest. v. 8. ἀποστελεῖ) ἀποστέλλει. v. 13. ὑπακοῦσαι) ἐπακοῦσαι. v. 25. ἀποκλείουσιν) ἀποκλείουσιν.

Ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει.

29. Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ·
Ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

30. Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία,
Οὐκ ἔστι βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ.

31. Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου·
Παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

Αἱρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολύς,
Ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή.

2. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις·
Ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.

3. Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται·
Οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.

4. Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου,
Καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

5. Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς·
Ὁ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀφέξεται αὐτῶν·

6. ✕ Ἐγκαινισμὸς νέου κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
Καίγε ὅταν γηράσῃ, οὐκ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

7. Πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσι·
Καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειοῦσιν.

8. Ὁ σπείρων φαῦλα, θερίσει κακά·
Πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.
Ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός· εὐλογεῖ
Ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.

9. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, αὐτὸς διατραφήσεται·
Τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων δέδωκε τῷ πτωχῷ.
Νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα διδάς·
Τὴν μέν τοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων.

10. Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος·
Ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ, πάντας ἀτιμάζει.

11. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας,
Δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι·
Χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.

12. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν· διατηρήσουσιν
Φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος.

13. Προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός·
Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14. Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου.
Ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυρίου, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.
Εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρὸς,
Καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν·
Ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς.

15. Ἄνοια ἐξῆπται καρδίᾳ νέου·
Ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.

CAP. XXII. v. 9. stich. 2. δέδωκεν τῷ) ἔδωκεν τῷ. ibid. stich. 3. διδὰς) δοὺς. v. 12. διατηρήσουσιν) διατηροῦσιν. v. 15. καρδίᾳ) καρδίας.

16. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτῦ (κακά)·
Δίδωσι δὲ πλυσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι.

17. Λόγοις σοφῶν παράβαλε σὸν ὖς, καὶ ἄκυε ἐμὸν λόγον·
Τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα γνῷς ὅτι καλοί εἰσιν.

18. Καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτὺς εἰς τὴν καρδίαν σου,
Εὐφρανῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσι·

19. Ἵνα σου γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπὶς,
Καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτῦ.

20. Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς,
Εἰς βυλὴν καὶ γνῶσιν (ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου).

21. Διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον, (καὶ γνῶσιν ἀληθῆ ὑπακύειν,)
λόγοις. σε Τῦ ἀποκρίνεσθαί (σε) λόγυς ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.

22. Μὴ ἀποβιάζυ πένητα, πτωχὸς γάρ ἐστι·
Καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

ἑαυτῦ 23. Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτῦ τὴν δίκην,
ῥύσῃ σὴν καὶ ῥύσει τὴν ἄσυλον ψυχήν.

24. Μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει,
Φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζυ·

25. Μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτῦ, καὶ λάβῃς βρόχυς τῇ σῇ ψυχῇ.

26. Μὴ δίδυ σεαυτὸν εἰς ἐγγύην, αἰσχυνόμενος πρόσωπον·

27. Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτίσῃς,
Λήψονται τὸ στρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου,

28. Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου.

29. Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῦ
Βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι,
Καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

ΚΕΦ. ΚΓ'. XXIII.

ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστυ,
Νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι·

2. Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι.
Εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ, 3. μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτῦ·
Ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδῦς.

4. Μὴ παρεκτείνυ πένης ὢν πλυσίῳ·
Τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχυ.

5. Ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, ὐδαμῦ φανεῖται·
Κατεσκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετῦ,
Καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τῦ προεστηκότος αὐτῦ.

6. Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ,
Μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτῦ·

7. Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα,
Οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει.
Μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν συ μετ' αὐτῦ·

8. Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν, καὶ λυμανεῖται Ἐξεμέσει
τὺς λόγυς σου τὺς καλύς.

9. Εἰς

v. 16. (κακά) abest. v. 17. παράβαλε) παράβαλλε. v. 19. stich. 2. ὁδὸν αὐτοῦ) ὁδόν σε. v. 21. γνῶσιν ἀληθῆ) γνῶσιν ἀγαθήν. ibid. stich. 2. λόγοις) λόγυς. ibid. σε) σοι. v. 23. ἑαυτοῦ τὴν δίκην) αὐτοῦ τὴν κρίσιν. v. 27. ἔχῃς πόθεν ἀποτίσῃς) ἔχῃ πόθεν ἀποτίσῃ. v. 29. stich. 3. παρεστάναι) παρεστᾶναι.

9. Εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε,
Μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου.
10. Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια, (ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου,)
Εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς·
11. Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κραταιός ἐστι,
Καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.
12. Δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου,
Τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως.
13. Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύων·
Ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.
14. Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ,
Τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.
15. Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία,
Εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν,
ἐνδιατρίψῃ 16. Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη
Πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι.
17. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς,
Ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν·
αὐτὰ 18. Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς ταῦτα, ἔσται σοι ἔγγονα,
Ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται.
19. Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου,
Καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.
20. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης,
Μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς·
21. Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει,
Καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.
22. Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε,
Καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ.
23. ※ Ἀλήθειαν κτῆσαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν.
24. Καλῶς ἐκθρέψει πατὴρ δίκαιος, ἐκτρέφει
Ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφρανθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· εὐφραίνεται
25. Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ ※ σου καὶ ἡ μήτηρ ※ σου ἐπὶ σοὶ,
Καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε·
26. Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν,
Οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν.
27. Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον.
28. Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, ἔτος
Καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται.
29. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδεῖς λέσχαι; ἀηδίαι
Τίνι συντρίμματα διακενῆς; καὶ
Τίνος πελιδνοὶ ὀφθαλμοί; πέλειοι
30. Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις;
Οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται;
31. Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις,
Καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.
Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ εἰς τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου,
Ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου, 32. τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται,

CAP. XXIII. v. 10. (ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου) non habet. v. 13. παιδεύων) παιδεύειν. v. 16. ἐνδιατρίψῃ) ἐνδιατρίψει. v. 18. ἔγγονα) ἔκγονα. v. 28. ἔτος) ἔτος. v. 29. τίνι ἀηδίαι) τίνι δὲ ἀηδίαι. ibid. stich. 3. πέλειοι ὀφθ.) πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί. v. 31. οἴνῳ) ἐν οἴνοις. ibid. stich. 3. καὶ εἰς τὰ ποτ.) καὶ τὰ ποτήρια.

Καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράςυ διαχεῖται αὐτῦ ὁ ἰός.

33. Οἱ ὀφθαλμοί συ ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν,
Τὸ ςόμα συ τότε λαλήσει σκολιά·

34. Καὶ καταχείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης,
Καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35. Ἐρεῖς δέ· τύπτυσί με καὶ ὐκ ἐπόνεσα,
Καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ ὐκ ᾔδειν·
Πότε ὄρθρος ἔςαι, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ᾽ ὧν συνελεύσομαι;

ΚΕΦ. ΚΔ΄. XXIV.

ΥΙΕ μὴ ζηλώσῃς κακὺς ἄνδρας,
Μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ᾽ αὐτῶν·

2. Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν,
Καὶ πόνυς τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.

3. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος,
Καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθῦται·

4. Καὶ μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλαται ταμιεῖα
(Ἐκ) παντὸς πλύτυ τιμίυ καὶ καλῦ.

5. Κρείσσων σοφὸς ἰσχυρῦ,
Καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίυ μεγάλυ.

6. Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος,
Βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βυλευτικῆς.

7. Σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν·
Σοφοὶ ὐκ ἐκκλίνυσιν ἐκ ςόματος Κυρίυ,

8. Ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις.
Ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος,

9. Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις.
Ἀκαθαρσία ἀνδρὶ λοιμῷ· ἐμμολυνθήσεται

10. Ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ἕως ἂν ἐκλείπῃ.

11. Ῥῦσαι ἀγομένυς εἰς θάνατον,
Καὶ ἐκπρίω κτεινομένυς, μὴ φείσῃ. ἐκπρίω

12. Ἐὰν δὲ εἴπῃς· ὐκ οἶδα τῦτον,
Γίνωσκε, ὅτι ὁ Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει, καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδώσει ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῦ. ἀποδίδωσιν

13. Φάγε μέλι υἱὲ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον,
Ἵνα γλυκανθῇ συ ὁ φάρυγξ·

14. Οὕτως αἰσθήσει σοφίας τῇ σῇ ψυχῇ· αἰσθήσῃ
Ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔςαι καλὴ ἡ τελευτή συ, καὶ ἐλπὶς σε ὐκ ἐγκαταλείψει.

15. Μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίυ, δικαίων
Μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.

16. Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος, καὶ ἀναςήσεται·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσυσιν ἐν κακοῖς.

17. Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός συ, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ,
Ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτῦ μὴ ἐπαίρυ·

18. Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ ὐκ ἀρέσει αὐτῷ,
Καὶ ἀποςρέψει τὸν θυμὸν αὐτῦ ἀπ᾽ αὐτῦ.

19. Μὴ

v. 32. stich. 2. αὐτοῦ ὁ ἰός.) αὐτῷ ὁ ἰός. CAP. XXIV. v. 4. ἐμπίπλαται) ἐμπίμπλανται. v. 9. stich. 2. Ἀκαθαρσία) addit δέ. v. 11. stich. 2. ἐκπρίω) ἐκπρίου. v. 12. stich. 2. ὁ Κύριος) κύριος. v. 14. αἰσθήσει σοφίας) αἰσθητήσῃ σοφίας. v. 16. ὁ δίκαιος) δίκαιος.

19. Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς,
Μηδὲ ζήλε ἁμαρτωλές·
πονηρῶν 20. Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ,
Λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται.
21. Φοβοῦ τὸν Θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα,
Καὶ μηδ' ἑτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσης·
22. Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τὰς ἀσεβεῖς,
Τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;
Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς, ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσαι·
Δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν.
Μηδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης βασιλέως λεγέσθω,
Καὶ ἐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτῶ ὃ μὴ ἐξέλθῃ.
Μάχαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ ὃ σαρκίνη·
Ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται.
Ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτῶ,
ἀνθρώπου Σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, καὶ
ὀςᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει,
Καὶ συγκαίει ὥσπερ φλὸξ,
Ὥςε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν.

Cap. 30. vers. 1. Τὰς (δὲ) ἐμὰς λόγες υἱὲ φοβήθητι,
Καὶ δεξάμενος αὐτὰς μετανόει.
Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιςεύεσι Θεῷ, καὶ παύομαι.
2. Ἀφρονέςατος γάρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων,
Καὶ φρόνησις ἀνθρώπε ἐκ ἔςιν ἐν ἐμοί.
3. Θεὸς δὲ δεδίδαχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα. ἀνθρώπων
4. Τίς ἀνέβη εἰς τὸν ὀρανὸν, καὶ κατέβη;
Τίς συνήγαγεν ἀνέμες ἐν κόλπῳ;
Τίς συνέςρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ;
Τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς;
Τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τῷ τέκνῳ αὐτῶ, ἵνα γνῷς. τοῖς τέκνοις
5. Πάντες λόγοι Θεῶ πεπυρωμένοι·
Ὑπερασπίσει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβεμένων αὐτόν.
6. Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτῶ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ.
7. Δύο αἰτῶμαι παρὰ σῶ,
Μὴ ἀφέλης με χάριν, πρὸ τῶ ἀποθανεῖν με·
8. Μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακράν με ποίησον, πλῶτον δὲ καὶ πενίαν μή μοι δῷς·
Σύνταξον δέ μοι (πάντα) τὰ δέοντα καὶ αὐτάρκη·
9. Ἵνα μὴ πλησθεὶς, ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴπω· τίς με ὁρᾷ;
Ἢ πενηθεὶς κλέψω, καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τῶ Θεῶ.
10. Μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότε,
Μήποτε καταράσηταί σε, καὶ ἀφανισθῇς.
11. Ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται,
Τὴν δὲ μητέρα ἐκ εὐλογεῖ.

v. 20. πονηρῶν) πονηρῷ. v. 21. stich. 2. μηδ') μηθ'. v. 22. stich. 5. βασιλέως) βασιλεῖ. ibid. stich. 10. ἀνθρώπου) ἀνθρώπους. Cap. 30. v. 1. (δὲ) abest. v. 2. πάντων) ἁπάντων. ibid. stich. 2. ἀνθρώπου) ἀνθρώπων. v. 3. ἀνθρώπων) ἁγίων. v. 4. stich. 5. ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶ, ἵνα γνῷς.) ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτῶ. v. 5. Πάντες λόγοι) πάντες γὰρ λόγοι. ibid. stich. 2. ὑπερασπίσει) ὑπερασπίζει. v. 8. stich. 2. (πάντα) deest. ibid. καὶ αὐτάρκη) καὶ τὰ αὐτάρκη.

12. Ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει,
Τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.
13. Ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει,
Τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται.
14. Ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει,
Καὶ τὰς μύλας, τομίδας· ὥστε ἀναλίσκειν τοὺς ἀσθενεῖς ἀπὸ τῆς γῆς,
ταπεινοὺς
Καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.

Cap. 24. vers. 23. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν·
Αἰδεῖσθαι πρόσωπον, οὐ καλὸν ἐν κρίσει.
24. Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, δίκαιός ἐστιν,
Ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη·
25. Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται,
Ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἥξει εὐλογία ἀγαθή.
26. Χείλη δὲ φιλήσουσιν, ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς·
σοφοὺς
27. Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου,
Καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν,
Καὶ πορεύου κατόπισθέν μου,
Καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.
28. Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην,
Μηδὲ πλατύνου σοῖς χείλεσι.
29. Μὴ εἴπῃς· ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ,
Τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν.
30. Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων,
Καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν·
31. Ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται,
Καὶ χορτομανήσει ὅλος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος,
Οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται.
32. Ὕστερον ἐγὼ μετενόησα·
Ἐπέβλεψα τοῦ ἐκδέξασθαι παιδείαν. ἐκλέξασθαι
33. Ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ,
Ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ στήθη.
34. Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου,
Καὶ ἡ ἔνδειά σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

15. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, Cap. 24.
Καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν,
Καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, ἱκανόν·
16. Ἅδης, καὶ ἔρως γυναικὸς, (καὶ τάρταρος)
Καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος,
Καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, ἀρκεῖ.
17. Ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς,
Καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς,
Ἐκκολάψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων,
Καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν.
18. Τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι,
Καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·
19. Ἴχνη ἀετοῦ πετομένου,
Καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας,
Καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης,

Καὶ

v. 12. stich. 2. δὲ ἔξοδον) δ' ἔξοδον. v. 14. stich. 2. ὥστε ἀναλίσκειν) addit καὶ κατεσθίειν. Cap. 24. v. 23. stich. 2. Αἰδεῖσθαι) αἰδεῖσθαι. ibid. οὐ καλὸν ἐν κρίσει) transposita. v. 25. stich. 2. ἀγαθή.) abest. v. 26. σοφούς.) ἀγαθούς. v. 34. stich. 2. ἔνδεια) addit σου. Cap. 30. v. 15. stich. 2. ἐνεπίμπλασαν) ἐνεπίμπλασαν. v. 16. (καὶ τάρταρος) deest. v. 17. stich. 3. Ἐκκολάψαισαν) ἐκκόψαισαν.

Καὶ ὁδὲς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.
20. Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος·
῞Η ὅτ' ἂν πράξῃ, ἀπονιψαμένη ὐδὲν
Φησι πεπραχέναι ἄτοπον.
21. Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ,
Τὸ δὲ τέταρτον ὐ δύναται φέρειν·
22. Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ,
Καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,
23. Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς
κυρίαν,
Καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς
ἀγαθῦ.
24. Τέσσαρα (δὲ) ἐςιν ἐλάχιςα ἐπὶ
τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἐςι σοφώτερα
τῶν σοφῶν·
25. Οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔςιν ἰχὺς,
Καὶ ἑτοιμάζονται θέρυς τὴν τροφήν·
26. Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος ὐκ ἰσχυ-
ρὸν,
Οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τὺς ἑαυ-
τῶν οἴκυς·
27. Ἀβασίλευτόν ἐςιν ἡ ἀκρὶς,
Καὶ ἐκςρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος
εὐτάκτως·
28. Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος
καὶ εὐάλωτος ὢν,
Κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέως.
29. Τρία δέ ἐςιν ἃ εὐόδως πορεύονται,
Καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·
30. Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν,
῝Ος ὐκ ἀποςρέφεται, ὐδὲ καταπτήσ-
σει κτῆνος·
31. Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις
εὔψυχος,
Καὶ τράγος ἡγέμενος αἰπολίυ,
Καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.
32. Ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην,
Καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σε μετὰ μά-
χης, ἀτιμασθήσῃ.
33. ῎Αμελγε γάλα, καὶ ἔςαι βύτυρον·
Ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας, ἐξελεύ-
σεται αἷμα·
Ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγυς, ἐξελεύσονται
κρίσεις καὶ μάχαι.
1. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεῦ Cap. 31.
Βασιλέως, χρηματισμὸς ὃν ἐπαί-
δευσεν ἡ μήτηρ αὐτῦ.
2. Τί τέκνον (τηρήσεις), τί ῥήσεις Θεῦ;
Πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ·
Τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας;
Τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;
3. Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλῦτον, σῦ
Καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑςερο-
βυλίαν.
4. Μετὰ βυλῆς πάντα ποίει·
Μετὰ βυλῆς οἰνοπότει.
Οἱ δυνάςαι θυμώδεις εἰσὶν, οἶνον μὴ
πινέτωσαν.
5. ῞Ινα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σο-
φίας,
Καὶ ὀρθὰ κρίνειν ὐ μὴ δύνωνται τὺς
ἀσθενεῖς.
6. Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις,
Καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις·
7. ῞Ινα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας,
Καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.
8. ῎Ανοιγε σὸν ςόμα λόγῳ Θεῦ,
Καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς:

9. ῎Ανοι-

v. 24. Τέσσαρα δέ ἐςι) ἐςιν abest. v. 27. stich. 2. ἐκςρατεύει) ςρατεύει. v. 28. stich. 2. βασιλέως) βασιλέων. v. 29. πορεύονται) πορεύεται ibid. stich. 2. Καὶ τὸ τέταρτον) τὸ deest. v. 32. εἰς εὐφροσύνην) ἐν εὐφροσύνῃ. Cap. 31. v. 3. σῦ) σόν. v. 4. stich. 3. οἶνον μὴ) οἶνον δὲ μή. v. 5. ἐπιλάθωνται) ἐπιλάθονται. ibid. stich. 2. κρίνειν) κρῖναι.

9. Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως,
Διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

ΑΥται αἱ παροιμίαι Σολομῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

κρύπτει 2. Δόξα Θεοῦ κρύπτειν λόγον·
τιμᾷ Δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷν πρόσταγμα.
προστάγματα 3. Οὐρανὸς ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα·
Καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.
4. Κρύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον,
Καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν·
5. Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως,
Καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.
6. Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως,
Μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο·
7. Κρεῖσσον γὰρ τὸ ῥηθῆναί σοι, ἀνάβαινε πρὸς μὲ,
Ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου.
Ἃ ἴδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε.
8. Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως,
Ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων,
Ἡνίκα (δ') ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος.
9. 10. Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ καταφρόνει,
Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος·
Ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα ἐκ ἀπέσαι, ἀλλ' ἔσαι σοι ἴση θανάτῳ.
Χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ,
Ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ,
Ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.
11. Μῆλον χρύσεον ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον X ἐπὶ ἁρμόζοντι αὐτῷ.
12. Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται,
Λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.
13. Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμητῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ,
Οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν·
Ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.
14. Ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι,
Οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. οἱ καυχώμενοι
15. Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία * βασιλεῦσι. * βασιλεῦσιν
Γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ.
16. Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν,
Μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς·
17. Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον,
Μή ποτε πλησθείς σου, μισήσῃ σε.
18. Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν· ἀκηλίδωτον
Οὕτως (καὶ) ὁ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν κατὰ τοῦ φίλου ἑαυτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19. Ὁδοὺς

CAP. XXV. v. 1. παροιμίαι Σολομῶντος) παιδεῖαι σαλωμῶντος. v. 2. ftich. 2. προστάγματα) πράγματα. v. 4. Κρύπτε) τύπτε. v. 7. γὰρ τὸ ῥηθῆναί σοι) γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι. v. 8. ftich. 3. (δ') abeft. ibid. ὁ φίλος) ὁ σὸς φίλος. v. 9. ftich. 3. ἀλλ' ἔσαι) ἀλλὰ ἔσαι. v. 11. χρύσεον) χρυσοῦν. v. 12. σάρδιον) καὶ σάρδιον. v. 14. ἐπιφανέστατοι) ἐπιφανέστατα. ibid. ftich. 2. οἱ καυχώμενοι) ὁ καυχώμενος. v. 17. πρὸς τὸν σεαυτοῦ) πρὸς σεαυτοῦ. v. 18. ἀκηλίδωτον) ἀκιδωτόν. ibid. ftich. 2. ὁ ἀνὴρ ὁ καταμ. κατὰ τοῦ φίλου ἑαυτοῦ) ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ.

19\. Ὀδοὺς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ·

20\. ✕ Οὕτως ὁ περιελὼν ἱμάτιον ἐν ἡμέρᾳ ψύχους.
Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον,
Οὕτως προσπεσὸν πάθος σώματι καρδίαν λυπεῖ.
Ὥσπερ σὴς ἱματίῳ, καὶ σκώληξ ξύλῳ,
Οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

τρέφε 21. Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτὸν,
Ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22\. Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
ἀνταποδίδοσι Ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23\. Ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη·
Πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24\. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος,
Ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25\. Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνὲς,
Οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26\. Ὥσπερ εἴτις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο,
Οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

27\. Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν·
Τιμᾷν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28\. Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος,
Οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

ΚΕΦ. Κϛ'. XXVI.

Ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμητῷ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει,
Οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή.

2\. Ὥσπερ ὄρνεα πέτανται καὶ στρουθοὶ,
Οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

3\. Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ, καὶ κέντρον ὄνῳ,
Οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμων. παρανόμῳ

4\. Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην,
Ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ·

5\. Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ,
Ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ.

6\. Ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ὄνειδος πίεται ποιεῖται
Ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7\. Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν χωλῶν, καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. παρανομίαν

8\. Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ,
Ὅμοιός ἐστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9\. Ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου,
Δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10\. Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων·
Συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.

11\. Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἔμετον αὐτοῦ καὶ μισητὸς γένηται,
Οὕτως ἄφρων ἐν τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν.

v. 19. ὀδοὺς) ὁδός. v. 20. stich. 3. πάθος σώματι) πάθος ἐν σώματι. ibid. stich. 4. ἱματίῳ) ἐν ἱματίῳ. v. 21. τρέφε) ψώμιζε. v. 22. ἄνθρακας) addit πυρός. ibid. stich. 2. ἀνταποδίδοσι) ἀνταποδώσει. CAP. XXVI. v. 2. πέτανται) πέταται. v. 4. κατὰ τὴν) πρὸς τὴν. v. 5. πρὸς τὴν) κατὰ τὴν. v. 6. ἑαυτοῦ ὁδῶν) transposita. v. 9. τοῦ μεθύσου) μεθύσου. v. 11. ἔμετον αὐτοῦ) ἑαυτοῦ ἔμετον.

Ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν,
Καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

12. Ἴδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι,
Ἐλπίδα μέντοι ἔχει ἄφρων μᾶλλον αὐτοῦ.

13. Λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν· λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14. Ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τῷ στρόφιγγι,
Οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

15. Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δύναται ἐπενεγκεῖν εἰς τὸ στόμα.

16. Σοφώτερος ὀκνηρὸς ἑαυτῷ φαίνεται
Τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17. Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς,
Οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως.

ἰώμενοι 18. Ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους,
Ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·

19. Οὕτω πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους,
Ὅταν δ' ἐφωραθῶσι, λέγουσιν, ὅτι παίζων ἔπραξα.

20. Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ·
Ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν ὀξύθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

21. Ἐσχάρα ἄνθραξι, καὶ ξύλα πυρί·
Ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

22. Λόγοι κερκώπων μαλακοί·
Οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων.

23. Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου,
Ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον·
Χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν.

24. Χείλεσι πάντα ἐπινεύει ὁ ἀποκλαιόμενος ἐχθρός· ἐπινεύει
Ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους.

25. Ἐάν σε δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς αὐτῷ·
Ἑπτὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

26. Ὁ κρύπτων ἔχθραν, συνίστησι δόλον·
Ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὔγνωστος ἐν συνεδρίῳ.

27. Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν·
Ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.

28. Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν·
Στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίαν. ἀκαταστασίας

ΚΕΦ. ΚΖ'. XXVII.

ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον·
Οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

2. Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη. τὸ

3. Βαρὺ λίθος, καὶ δυσβάστακτον ἄμμος·
Ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.

4. Ἀνε-

v. 12. παρ' ἑαυτῷ) παρ' αὐτῷ. ibid. stich. 2. ἄφρων μᾶλλον) transposita. v. 14. τῷ στρόφιγγι) τοῦ στρόφιγγος. v. 15. δύναται ἐπεν. εἰς τὸ στόμα) δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ στόμα. v. 16. ὀκνηρὸς ἑαυτῷ) transposita. v. 19. Οὕτω) οὕτως. ibid. stich. 2. δ' ἐφωραθῶσι) δὲ ὁραθῶσι. v. 20. stich 2. ὀξύθυμος) δίθυμος. v. 24. ὁ ἀποκλαιόμενος) ὁ deest. v. 25. αὐτῷ) abest. ibid. stich. 2. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν τῇ ψυχῇ. v. 26. stich. 2. ἐν συνεδρίῳ) ἐν συνεδρίοις. CAP. XXVII. v. 2. τὸ πέλας) ὁ πέλας.

4. Ἀνελεήμων θυμὸς, καὶ ὀξεῖα ὀργή·
Ἀλλ᾽ ἐδὲν ὑφίςαται ζῆλος.

5. Κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκαλυπτόμενοι κρυπτομένης φιλίας·

6. Ἀξιοπιςότερα τραύματα φίλε, ἢ
ἑκούσια ἑκούσια φιλήματα ἐχθρε.

7. Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ ἔσα κηρίοις ἐμπαίζει·
Ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται.

8. Ὥσπερ ὄρνεον ὅταν καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοοσιᾶς·
Οὕτως ἄνθρωπος δελεται, ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.

9. Μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία·
Καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχή.

10. Φίλον σὸν καὶ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλείπης·
Εἰς δὲ τὸν οἶκον τε ἀδελφε σε μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν.
Κρείσσων φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

σου 11. Σοφὸς γίνε υἱὲ, ἵνα εὐφραίνηταί με ἡ καρδία·
Καὶ ἀπόςρεψον ἀπὸ σε ἐπονειδίςτες λόγες.

12. Πανεργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη·
ἐλθόντες Ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσεσιν.

13. Ἀφελε τὸ ἱμάτιον αὐτε, (παρῆλθε γὰρ
Ὑβριςὴς) ὅςις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται. λοιμαίνεται

14. Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ,
Καταρωμένε ἐδὲν διαφέρειν δόξει.

15. Σταγόνες ἐκβάλλεσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τε οἴκε αὐτε·
Ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τε ἰδίε οἴκε.

16. Βορέας σκληρὸς ἄνεμος,
Ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.

17. Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει·
Ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρε. ἑτέρε

18. Ὃς φυτεύει συκῆν, φάγεται τὲς καρπὲς αὐτῆς·
Ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτε κύριον, τιμηθήσεται.

19. Ὥσπερ ἐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις,
Οὕτως ἐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων.

20. Ἅδης καὶ ἀπώλεια ἐκ ἐμπίπλανται·
Ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληςοι.
Βδέλυγμα Κυρίῳ ςηρίζων ὀφθαλμόν·
Καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.

21. Δοκίμιον ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ πύρωσις·
Ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ ςόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν.
Καρδία ἀνόμε ἐκζητεῖ κακά·
Καρδία δὲ εὐθὺς ἐκζητεῖ γνῶσιν.

22. Ἐὰν μαςιγοῖς τὸν ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίῳ ἀτιμάζων,

v. 5. ἀποκαλυπτόμενοι) ἀποκεκαλυμμένοι. v. 6. Ἀξιοπιςότερα) addit ἐςὶ. v. 7. ftich. 2. γλυκεῖα) γλυκέα. v. 8. ὄρνεον ὅταν) transpofita. v. 10. καὶ φίλον) ἢ φίλον. v. 11. εὐφραίνηταί σε) transpofita. v. 12. ἐλθόντες) ἐπελθόντες. v. 13. λοιμαίνεται) λυμαίνεται. v. 17. ftich. 2. ἑτέρου) ἑταίρου. v. 19. ftich. 2. αἱ καρδίαι) αἱ διάνοιαι. v. 20. ἐμπίπλανται) ἐμπίμπλανται. v. 21. χρυσίῳ) χρυσῷ. ibid. ftich. 4. ἐκζητεῖ) ζητεῖ. v. 22. τὸν ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίῳ) ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου.

Οὐ μὴ περιέλης τὴν ἀφροσύνην αὐτȣ̃.

23. Γνωςῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίȣ σȣ,
Καὶ ἐπιςήσῃς καρδίαν σȣ σαῖς ἀγέλαις· 24. ὅτι ἐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχὺς, ȣ̓
Οὐδὲ παραδίδωσιν εἰς γενεὰς καὶ γενεάς.

χλωρῶ 25. Ἐπιμελȣ̃ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς ποιὰν,
Καὶ συνάγαγε χόρτον ὀρεινὸν, 26. ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱμάτισμόν·
Τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι ἄρνες.

27. Υἱὲ παρ᾽ ἐμȣ̃ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σȣ, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

ΚΕΦ. ΚΗ΄. XXVIII.

Φεύγει ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος·
Δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε.

2. Διὰ ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται·
Ἀνὴρ δὲ πανȣ̃ργος καταςβέσει αὐτάς.

3. Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχȣ̀ς,
Ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελής.

4. Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον, ἐγκωμιάζȣσιν ἀσέβειαν·
Οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον, περιβάλλȣσιν ἑαυτοῖς τεῖχος.

5. Ἄνδρες κακοὶ ȣ̓ συνήσȣσι κρίμα·
Οἱ δὲ ζητȣ̃ντες τὸν Κύριον, συνήσȣσιν ἐν παντί.

6. Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλȣσίȣ ψευδȣ̃ς.

7. Φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός·
Ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν, ἀτιμάζει πατέρα αὐτȣ̃.

8. Ὁ πληθύνων τὸν πλȣ̃τον αὐτȣ̃ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν,
Τῷ ἐλεȣ̃ντι πτωχȣ̀ς συνάγει αὐτόν.

9. Ὁ ἐκκλίνων τὸ ȣ̓̃ς αὐτȣ̃ τȣ̃ μὴ εἰσακȣ̃σαι νόμȣ,
Καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτȣ̃ ἐβδέλυκται.

10. Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ,
Εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται·
Οἱ δὲ ἄμωμοι διελεύσονται ἀγαθά. ἄνομοι
(Καὶ ȣ̓κ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά) διελεύσονται

11. Σοφὸς παρ᾽ ἑαυτῷ ἀνὴρ πλȣ́σιος·
Πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτȣ̃.

12. Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα·
Ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι.

13. Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτȣ̃, ȣ̓κ εὐοδωθήσεται·
Ὁ δὲ ἐξηγέμενος ἐλέγχȣς, ἀγαπηθήσεται.

14. Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι᾽ εὐλάβειαν·
Ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

15. Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν,
Ὃς τυραννεῖ, πτωχὸς ὢν, ἔθνȣς πενιχρȣ̃.

16. Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης·

Ὁ δὲ

v. 23. stich. 2. ἐπιςήσῃς) ἐπιςήσεις. v. 24. ὅτι ȣ̓ τὸν) ὅτι οὐκ εἰς τόν. ibid. stich. 2. εἰς γενεὰς καὶ γενεάς) ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν. v. 25. χλωρῶ) χλωρῶν. ibid. ποιὰν) πόαν. ibid. stich. 2. συνάγαγε) σύναγε. CAP. XXVIII. v. 2. Διά) δι᾽. v. 7. stich. 2. πατέρα αὐτοῦ) αὐτοῦ abest. v. 8. stich. 2. ἐλεȣ̃ντι) ἐλεῶντι. v. 9. αὐτȣ̃ τȣ̃ μή) αὐτοῦ μή.

Ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν, μακρὸν χρόνον ζήσεται.

17. Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος,

Cap. 29. v. 17. & primum comma vers. 18. Φυγὰς ἔσαι καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ.

Παίδευε υἱόν, καὶ ἀγαπήσει σε,

Καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ,

Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ἔθνει παρανόμῳ.

18. Ὁ πορευόμενος δικαίως, βεβοήθηται·

Ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος, ἐμπλακήσεται.

19. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, πλησθήσεται ἄρτων·

Ὁ δὲ διώκων σχολήν, πλησθήσεται πενίας.

20. Ἀνὴρ ἀξιοπιςότερος πολλὰ εὐλογηθήσεται·

Ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσαι.

21. Ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθός·

Ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα.

22. Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος,

Καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ.

23. Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδούς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος.

24. Ὃς ἀποβιάζεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν,

Οὗτος κοινωνός ἐςιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς.

25. Ἄπληςος ἀνὴρ κρινεῖ εἰκῇ·

Ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσαι.

26. Ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἄφρων·

Ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

27. Ὃς δίδωσι πτωχοῖς, οὐκ ἐνδεηθήσεται·

Ὃς δὲ ἀποςρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσαι.

28. Ἐν τόποις ἀσεβῶν ςένουσι δίκαιοι,

Ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

ΚΕΦ. ΚΘ΄. XXIX.

Κρείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου·

Ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ, οὐκ ἔςιν ἴασις. ἔσαι

2. Ἐγκωμιαζομένων δὲ * δικαίων εὐφρανθήσονται λαοί· Ἐγκωμιαζομένου

Ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν ςένουσιν ἄνδρες. * δικαίου

3. Ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

Ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας, ἀπολεῖ πλοῦτον.

4. Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίςησι χώραν·

Ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.

5. Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον,

Περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν.

6. Ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς·

Δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ ἔσαι.

7. Ἐπίςαται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς·

Ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ συνήσει γνῶσιν,

Καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων.

8. Ἀν-

v. 17. stich. 5. ὑπακούσῃ) ὑπακούσει. v. 20. ἀξιοπιςότερος) ἀξιόπιςος. v. 24. ἀποβιάζεται) ἀποβάλλεται. v. 25. Ἄπληςος) ἄπιςος. ibid. κρινεῖ) κρίνει. CAP. XXIX. v. 1. stich. 2. οὐκ ἔςαι) οὐκ ἔςιν. v. 2. Ἐγκωμιαζομένου δὲ δικαίου) ἐγκωμιαζομένων δικαίων. v. 3. ὁ πατὴρ) πατήρ. v. 6. stich. 2. καὶ εὐφροσ.) καὶ ἐν εὐφροσύνῃ. v. 7. stich. 2. συνήσει) νοεῖ. ibid. stich. 3. οὐχ) οὐκ.

8. Ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν·
Σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.
9. Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη·
Ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶται, καὶ οὐ καταπλήσσει.
ζητήσουσιν 10. Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισήσουσιν ὅσιον·
Οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.
11. Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων·
Σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.
12. Βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον,
Πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.
ἀλλήλων 13. Δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ Κύριος
14. Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοὺς,
Ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται.
15. Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν·
Παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.
16. Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι·
Οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.
17. Παίδευε υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε,
Καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου·
18. Οὐ μὴ ὑπάρξει ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ·
Ὁ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός.
19. Λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός·
Ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, οὐχ ὑπακούσεται.
20. Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις,
Γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.
21. Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς, οἰκέτης ἔσται·
Ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.
22. Ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσσει νεῖκος·
Ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν. ἁμαρτίας
23. Ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ·
Τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος.
24. Ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσι, 25. Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους, ὑποσκελισθήσονται·
Ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, εὐφρανθήσεται.
Ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα· Alia interpretatio.
Ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ δεσπότῃ, σωθήσεται.
26. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων·
Παρὰ δὲ Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί.
27. Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ·
Βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

v. 8. λοιμοὶ) ἄνομοι. v. 10. ζητήσουσιν) μισοῦσιν. v. 13. ἀλλήλων) ἀλλήλοις. ibid. ποιεῖται ἀμφοτέρων) transposita. v. 18. ὑπάρξει) ὑπάρξῃ. v. 19. stich. 2. νοήσῃ, οὐχ) νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ. v. 22. ὀρύσσει) ἐγείρει. ibid. stich. 2. ἁμαρτίας) ἁμαρτίαν. v. 25. ὑποσκελισθήσονται) ὑποσκελίσουσιν. ibid. stich. 2. ἐπὶ Κύριον) ἐπὶ κυρίῳ. ibid. stich. 4. Ὁ δὲ πεποιθὼς) ὃς δὲ πέποιθεν. v. 27. ἀδίκῳ) in textu Rom. legitur δικαίῳ à margine ἀδίκῳ.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Integrum hocce 30. Caput supra Capiti 24. post versum 22. & 34. insertum legere est.

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI.

Versus 1. & sequentes usque ad 10. ibidem Capiti 30. subnexi sunt, Caput 25. immediatè præcedentes.

10. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει;
Τιμιωτέρα δὲ ἐςι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

αὐτὴν 11. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τῦ ἀνδρὸς αὐτῆς·
Ἡ τοιαύτη (καλῶν) σκύλων ἐκ ἀπορήσει.

12. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὸν, καὶ ἐ κακὸν πάντα τὸν βίον·

13. Μηρυομένη ἔριᾳ καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρησα ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14. Ἐγένετο (δὲ) ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν·

πλῦτον Συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν βίον. 15. Καὶ ἀνίςαται ἐκ νυκτῶν,
Καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ,
Καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις,

16. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο·
Ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς καλεφύτευσε κλῆμα.

17. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφῦν αὐτῆς,
Ἤρεισε τὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18. Ἐγεύσατο δὲ ὅτι καλόν ἐςι τὸ ἐργάζεσθαι,
Καὶ ἐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς.

19. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα,
Τὺς δὲ πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.

20. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι,
Καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

21. Οὐ φροντίζῃ τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν πυ χρονίζῃ· χρονίζῃ
Πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδιδύσκονται * δίσσα· αὐτῆς δίσσας

22. Χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,
Ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα.

23. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
Ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς.

24. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο,
Περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις.

25. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
Καὶ ηὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐχάταις.

26. Στόμα αὐτῆς διήνοιξεν προσηκόντως καὶ ἐννόμως, προσεχόντως

Καὶ

CAP. XXXI. v. 11. ἐπ' αὐτὴν) ἐπ' αὐτῇ. v. 12. ἀγαθὸν, καὶ ἐ κακὸν πάντα) εἰς ἀγαθὰ πάντα. v. 13. εὔχρησα) εὔχρηστον. v. 14. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. αὐτῆς τὸν πλῦτον) αὐτῃ τὸν βίον. v. 18. Ἐγεύσατο δὲ) καὶ ἐγεύσατο. ibid. stich. 2. ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς) transposita. v. 19. Τὰς χεῖρας) τοὺς πήχεις. ibid. stich. 2. Τὰς δὲ πήχεις) τὰς δὲ χεῖρας. v. 21. Φροντίζῃ) Φροντίζει. ibid. stich. 2. ἐνδιδύσκονται δίσσας.) ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. δισσάς. v. 23. ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς) transposita. ibid. stich. 2. τῶν πρεσβυτέρων) τῶν γερόντων κατοίκων. v. 24. stich. 2. δὲ) abest. v. 25. & 26. in *Rom.* transponuntur.

Καὶ τάξιν ἐςείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

27. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς·
Σῖτα δὲ ὀκνηρὰ ὐκ ἔφαγε.
(Στόμα δὲ αὐτῆς ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως,
Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς) 28. Ἀνέστησαν τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλύτησαν·
Καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσιν αὐτήν.

Alia interpretatio vers. 26.

Ἀνέστησεν

29. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκλήσαντο πλῦτον,
Πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν·
Σὺ δὲ ὑπέρκεισαι (καὶ ὑπερῆρας) πάσας.

Duæ interpretationes.

δυνατά

30. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ εὐσεβὴς εὐλογεῖται, (φόβον δὲ Κυρίε αὐτη αἰνείτω).

συνετὴ

Alia interpretatio.

31. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς,
Καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

χειλέων

Παροιμίαι Σολομῶντος.

v. 27. stich. 3. Στόμα δὲ αὐτῆς) τὸ στόμα δὲ. v. 29. stich. 2. δυνατὰ) δύναμιν. ibid. stich. 3. καὶ) deest.

ΕΚΚΛΗ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ρήματα ἐκκλησιαςῦ υἱῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερυσαλήμ.
2. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαςής·
Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.
3. Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ.
Ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
4. Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται,
Καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕςηκε.
5. Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτῦ ἕλκει·
Ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ, 6. πορεύεται πρὸς νότον,
βοῤῥᾶ Καὶ κυκλοῖ πρὸς βοῤῥᾶν·
Κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα,
Καὶ ἐπὶ κύκλυς αὐτῦ ἐπιςρέφει τὸ πνεῦμα.
7. Πάντες οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν,
ἔςαι Καὶ ἡ θάλασσα ὐκ ἔςιν ἐμπιπλαμένη·
Εἰς τόπον ὗ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται,
Ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιςρέφυσι τῦ πορευθῆναι.
8. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι,
Οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τῦ λαλεῖν·
Καὶ ὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τῦ ὁρᾷν,
Καὶ ὐ πληρωθήσεται ὗς ἀπὸ ἀκροάσεως.
9. Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον.
Καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον·
Καὶ ὐκ ἔςι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.
10. Ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ· ἴδε τῦτο καινόν ἐςιν;
Ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι
Τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.
11. Οὐκ ἔςι μνήμη τοῖς πρώτοις,
Καί γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις ὐκ *ἔςαι αὐτοῖς μνήμη γενομένοις
Μετὰ τῶν γενηθησομένων εἰς τὴν* ἐσχάτην. ἔςιν αὐτῶν
12. Ἐγὼ ἐκκλησιαςὴς ἐγενόμην
Βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερυσαλήμ·
13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μυ τῦ ἐκζητῆσαι
Καὶ τῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων
Τῶν γενομένων ὑπὸ τὸν ὐρανόν·

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ. CAP. I. v. 5. ſtich. 2. Ἀνατέλλων αὐτὸς) transpoſita. v. 6. βοῤῥᾶ) βοῤῥᾶν. v. 7. ſtich. 2. ἔςαι ἐμπιπλ.) ἔςιν ἐμπιπλαμένη. ibid. ſtich. 3. Εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 8. ſtich. 3. ὐκ ἐμπλησθήσεται) ὐ πλησθήσεται. v. 10. ſtich. 2. γέγονεν τοῖς) γεγένεν ἐν τοῖς. v. 11. ſtich 2. ἔςιν αὐτῶν) ἔςαι αὐτῶν. ibid. ſtich. 3. γενηθησομένων) γενησομένων. v. 13. ſtich. 3. γενομένων) γινομένων.

"Οτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τȣ͂ ἀνθρώπȣ, τȣ͂ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

σύμπαντα 14. Ἴδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καὶ ἰδȣ̀ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

15. Διεστραμμένον ȣ̓ δυνήσεται τȣ͂ κοσμηθῆναι,
Καὶ ὑστέρημα ȣ̓ δυνήσεται τȣ͂ ἀριθμηθῆναι.

16. Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μȣ τῷ λέγειν·
Ἐγὼ ἰδȣ̀ ἐμεγαλύνθην,
Καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν
Οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μȣ ἐν Ἰερȣσαλὴμ,
Καὶ καρδία μȣ ἴδεν πολλὰ, σοφίαν καὶ γνῶσιν·

17. Καὶ ἔδωκα καρδίαν μȣ τȣ͂ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν,
παραβολὰς Περιφορὰν καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων
"Οτι καί γε τȣ͂τό ἐστι προαίρεσις πνεύματος.

18. "Οτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως,
προςτιθεὶς γνώσει Καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

ΚΕΦ. Β'. II.

Εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μȣ· δεῦρο δὴ, πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ·
Καὶ ἰδȣ̀ καί γε τȣ͂το ματαιότης.

2. Τῷ γέλωτι εἶπα περιφορὰν,
Καὶ τῇ εὐφροσύνῃ· τί τȣ͂το ποιεῖς;

3. Καὶ κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μȣ εἰ ἣ
Ἑλκύσαι εἰς οἶνον τὴν σάρκα μȣ· ἑλκύσει
Καὶ καρδία μȣ ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ, ὡς.
Καὶ τȣ͂ κρατῆσαι ἐπ' ἀφροσύνῃ, εὐφροσύνῃ
"Εως ȣ̓ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τȣ͂ ἀνθρώπȣ, ὃ ποιήσȣσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.

4. Ἐμεγάλυνα ποίημά μȣ,
Ὠκοδόμησά μοι οἴκȣς,
Ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας,

5. Ἐποίησά μοι κήπȣς καὶ παραδείσȣς,
Καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρπȣ͂·

6. Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων,
Τȣ͂ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.

7. Ἐκτησάμην δȣ́λȣς καὶ παιδίσκας,
Καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι·
Καί γε κτῆσις βȣκολίȣ καὶ ποιμνίȣ πολλὴ ἐγένετό μοι
Ὑπὲρ πάντας τȣ̀ς γενομένȣς ἔμπροσθέν μȣ ἐν Ἰερȣσαλήμ.

8. Συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καί γε χρυσίον,
Καὶ περιȣσιασμȣ̀ς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν·
Ἐποίησά μοι ᾄδοντας καὶ ᾀδȣ́σας,
Καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν τȣ͂ ἀνθρώπȣ,
Οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας. Οἰνοχόȣς

9. Καὶ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα

Παρὰ

v. 13. stich. 4. τȣ͂ ἀνθρώπȣ) τῶν ἀνθρώπων. v. 15. τȣ͂ κοσμηθῆναι) ἐπικοσμηθῆναι. ibid. stich. 2. τοῦ) abest. v. 16. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν καρδίᾳ. ibid. stich. 2. Ἐγὼ ἰδοὺ) transposita. ibid. stich. 5. & v. 17. stich. 1. transponuntur in *Edit. Rom.* v. 17. stich. 3. "Οτι καί γε) ἐγὼ ὅτι καί γε. v. 18. stich. 2. προστιθεὶς γνώσει) προστιθεὶς γνῶσιν. CAP. II. v. 3. stich. 4. εὐφροσύνῃ) εὐφροσύνη. ibid. stich. 5. τȣ͂ ἀνθρώπȣ) τῶν ἀνθρώπων. v. 8. stich. 4. & 5. τȣ͂ ἀνθρώπȣ, Οἰνοχόας) ἀνθρώπων, οἰνοχόην.

Παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ·
Καί γε σοφία μου ἐστάθη μοι.
10. Καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐχ ὑφεῖλον ἀπ' αὐτῶν,
Οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης,
Ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου·
Καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου.
11. Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς ποιήμασί μου
Οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου,
Καὶ ἐν μόχθῳ (μου) ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν·
Καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος,
Καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον.
12. Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν
Καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην·
Ὅτι τίς ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς
Τὰ ὅσα ἐποίησαν αὐτήν;
13. Καὶ ἴδον ἐγὼ ὅτι ἐστὶ περίσσεια
Τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην,
Ὡς περίσσεια τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος·
14. Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται.

Καὶ ἔγνων καί γε ἐγὼ, ὅτι συνάντημα ἓν
Συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς·
15. Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου·
Ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος,
Καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι·
Καὶ ἱνατί ἐσοφισάμην;
Ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου,
(Διότι ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ)
Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης.
16. Ὅτι οὐκ ἔστι μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα,
Καθότι ἤδη ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπερχομέναις τὰ πάντα ἐπελήσθη·
Καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος;
17. Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν·
Ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα
Τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
18. Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα μόχθον μου,
Ὃ ἐγὼ μοχθῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γενησομένῳ μετ' ἐμέ·
19. (Καὶ τίς εἶδεν ἢ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων;)
Καὶ (εἰ) ἐξουσιάσεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ἐξουσιάζεται

v. 9. stich. 2. ἔμπροσθεν) ἀπὸ ἔμπροσθεν. v. 10. οὐχ ὑφεῖλον) οὐκ ἀφεῖλον. ibid. stich. 2. εὐφροσύνης) addit μου. v. 11. τοῖς ποιήμασι) τοῖς abest. ibid. stich. 3. (μου) abest. v. 12. stich. 2. περιφορὰν) παραφορὰν. ibid. stich. 3. ἐπελεύσεται) ὃς ἐπελεύσεται. ibid. stich. 4. ἐποίησαν) ἐποίησεν. v. 15. stich. 5. τότε) abest. ibid. stich. 6. & 7. transponuntur in *Edit. Rom.* & stich. 6. legitur ὁ ἄφρων. v. 16. μνήμη) ἡ μνήμη. ibid. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα. ibid. stich. 2. ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπερχομέναις) αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι. v. 17. stich. 4. Ὅτι τὰ πάντα) ὅτι πάντα. v. 18. σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. stich. 2. μοχθῶ) κοπιῶ. ibid. stich. 3. γενησομένῳ) γινομένῳ. v. 19. εἶδεν ἢ) εἶδεν εἰ.

Ὧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καί γε τοῦτο ματαιότης.
20. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ (μου)
Ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
ὅτι 21. Ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος ᾧ μόχθος αὐτοῦ
Ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ·
Καὶ ἄνθρωπος ᾧ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ,
αὐτὸν Δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ·
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη.
22. Ὅτι τί γίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ,
Ὧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
23. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
Ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ,
Καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ·
Καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν.
ὃς 24. Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ πίεται,
Καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ;
Καί γε τοῦτο ἴδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
πίεται 25. Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ;
26. Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ
Ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην,
Καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν
Τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν,
Τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ·
Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

ΚΕΦ. Γ′. III.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος,
Καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
2. Καιρὸς τοῦ τεκεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν·
Καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι τὸ πεφυτευμένον·
3. Καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι, καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι·
Καιρὸς τοῦ καθελεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι·
4. Καιρὸς τοῦ κλαῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι·
Καιρὸς τοῦ κόψασθαι, καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι·
5. Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους, καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους·
Καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμματος·

6. Και-

v. 20. ſtich. 1. 2. τῇ καρδίᾳ μου Ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ) τὴν καρδίαν μου, ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ. v. 21. ἀνδρείᾳ) ἀνδρίᾳ. ibid. ſtich. 3. ἄνθρ. οὐκ) ἄνθρωπος ᾧ οὐκ. ibid. ſtich. 4. Δώσει αὐτὸν) δώσει αὐτῷ. v. 22. γίνεται τῷ) γίνεται ἐν τῷ. v. 24. ὃς φάγεται καὶ πίεται) ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται. CAP. III. v. 3. ſtich. 2. οἰκοδομῆσαι) οἰκοδομεῖν. v. 5. ſtich. 2. περιλήμματος) περιλήψεως.

6. Καιρὸς τοῦ ζητῆσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι·
Καιρὸς τοῦ φυλάξαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν·
7. Καιρὸς τοῦ ῥῆξαι, καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι·
Καιρὸς τοῦ σιγᾶν, καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν·
8. Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι, καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι·
Καιρὸς πολέμου, καὶ καιρὸς εἰρήνης.
9. Τίς περίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;
πειρασμὸν 10. Ἴδον σὺν τὸν περισπασμὸν ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς
Τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
Σύμπαντα 11. Σὺν πάντα (ἃ) ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ.
αὐτοῦ Καί γε σὺν τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν,
Ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
Ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.
12. Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς,
Εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ·
13. Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται,
Καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
(Τοῦτο) δόμα Θεοῦ ἐστιν.

14. Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς,
Αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστιν προσθεῖναι, αὐτῶν
Καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν· αὐτῶν
Καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
15. Τὸ γενόμενον ἤδη, ἐστὶ, γινώμενον,
Καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι, ἤδη γέγονε·
Καὶ ὁ Θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον.
16. Καὶ ἔτι ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον
Τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής·
Καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ ὁ * ἀσεβής. τῶν δικαίων
17. (Ἐκεῖ) εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου·
Σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ * εὐσεβής
κρινεῖ ὁ Θεὸς,
Ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι
Καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι.
18. Ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου
Περὶ λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ Θεός·
Καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶ, τοῦτο
19. Καί γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἐν αὐτοῖς·
Ὡς ὁ θάνατος τούτου, οὕτως ὁ θάνατος τούτου,
Καὶ πνεῦμα ἓν τοῖς πᾶσι.
Καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος;
Οὐδέν· ὅτι τὰ πάντα ματαιότης.

V. 10. Ἴδον σὺν τὸν πειρασμὸν) ἴδον σὺν πάντα τὸν περισπασμόν. ibid. stich. 2. τοῦ ἀνθρώπου) τῶν ἀνθρώπων. V. 11. Σύμπαντα) τὰ σύμπαντα. ibid. stich. 2. σὺν τὸν) σύμπαντα τόν. ibid. αὐτοῦ) αὐτῶν. V. 13. πᾶς ἄνθρ.) πᾶς ὁ ἄνθρωπος. ibid stich. 3. (τοῦτο) abest. V. 14. stich. 3. Ἐπ' αὐτῶν) ἐπ' αὐτῷ. ibid. stich. 4. ἀπ' αὐτῶν) ἀπ' αὐτοῦ. V. 15. γεννώμενον) γινόμενον. V. 16. stich. 3. τῶν δικαίων) τοῦ δικαίου. V. 17. Ἐκεῖ εἶπον ἐγὼ) καὶ εἶπα ἐγώ. ibid. stich. 4. ποιήματι) τῷ ποιήματι. V. 18. stich. 3. Καὶ τοῦτο) καὶ τοῦ. V. 19. stich 3. οὕτως ὁ) οὕτως καὶ ὁ. ibid. stich. 6. ὅτι τὰ πάντα) ὅτι πάντα.

20. Τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα·
Τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός,
Καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν·

21. Καὶ τίς οἶδεν τὸ πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω;
Καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς τὴν γῆν;

22. Καὶ ἴδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν
Εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ,
Ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ·
Ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἂν γένηται μετ' αὐτόν;

ΚΕΦ. Δʹ. IV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγώ, καὶ ἴδον
Σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων,
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν·
Καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς,
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ὁ παρακαλῶν.

2. Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας
Τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας.
Ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν·

3. Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους
Ὅστις οὔπω ἐγένετο,
Ὃς οὐκ εἶδε σὺν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

4. Καὶ ἴδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον, σύμπαντα
Καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος,
Ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ· ἑτέρου
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

5. Ὁ ἄφρων περιέλαβε τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
Καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτοῦ.

6. Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως,
Ὑπὲρ πληρώματα δύο δρακῶν μόχθου
Καὶ προαιρέσεως πνεύματος.

7. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγώ, καὶ ἴδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον·

8. Ἔστιν εἷς, καὶ οὐκ ἔστι δεύτερος,
Καί γε υἱὸς καί γε ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
Καί γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου·
Καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ,
Καὶ στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης;
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός ἐστιν. πειρασμὸς

9. Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα,

Οἷς

v. 20. πορεύεται) abest. ibid. stich. 3. ἐπιστρέφει) ἐπιστρέψει. v. 21. οἶδεν τὸ πν.) εἶδεν πνεῦμα. ibid. stich. 2. εἰς ἄνω) ἄνω. ibid. stich. 3. Καὶ πν) καὶ τὸ πνεῦμα. ibid εἰς τὴν γῆν.) εἰς γῆν. v. 22. stich. 2. ἄνθρωπος) ὁ ἄνθρωπος. ibid. stich. 4. ἐν ᾧ ἂν) ἐν ᾧ ἐάν. CAP. IV. v. 1. stich. 2. Σὺν πάσας) σύμπασας. ibid. stich. 5. αὐτοὺς ἰσχύς) αὐτοῖς ἰσχύς ibid. stich. 6. ὁ παρακαλῶν) ὁ deest. v. 2. σὺν τοὺς) σύμπαντας τούς. v. 3. stich. 3. σὺν τὸ ποίημα) σὺν πᾶν τὸ ποίημα. v. 4. stich. 2. σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν) σύμπασαν ἀνδρείαν. ibid. stich. 3. ἑτέρου) ἑταίρου. v. 5. Ἄφρων περιέλαβε) ὁ ἄφρων περιέβαλε. v. 8. stich. 4. ἐμπίπλαται) ἐμπίμπλαται. ibid. stich. 7. πειρασμὸς) περισπασμός.

Οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν
μόχθῳ αὐτῶν·
ἐγείρει 10. Ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν
μέτοχον αὐτοῦ·
Καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ, ὅταν πέσῃ,
Καὶ μὴ ᾖ δεύτερος τοῦ ἐγεῖραι αὐτόν.
11. Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσιν οἱ δύο, καὶ
θέρμη αὐτοῖς·
Καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ;
12. Καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς,
Οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ·
Καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον οὐ ταχέως ἀποῤῥαγήσεται.
13. Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς
Ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα,
Ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ προσέχειν ἔτι.
δεσμῶν 14. Ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμίων ἐξελεύσεται
τοῦ βασιλεῦσαι·
Ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγενήθη πένης.
σύμπαντας 15. Ἴδον σὺν πάντας τοὺς ζῶντας
Τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου,
ἀναστήσεται Ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ.
16. Οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ,
Τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν
αὐτῶν,
Καί γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται
ἐν αὐτῷ·
Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
17. Φύλαξον τὸν πόδα σου ἐν ᾧ ἂν πορεύῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,
Καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν·
Ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σου,
Ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι
κακόν.

ΚΕΦ. Ε'. V.

Μη σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου,
Καὶ καρδία σου μὴ ταχυνέτω,
Τοῦ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ·
Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ σὺ
ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἐπὶ τούτῳ ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι.
2. Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει
πειρασμοῦ, πειρασμοῦ
Καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.
3. Καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ Θεῷ,
Μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀποδοῦναι αὐτήν,
Ὅτι οὐκ ἔστι θέλημα ἐν ἄφροσι·
Σὺ οὖν ὅσα ἂν εὔξῃ, ἀπόδος.
4. Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε,
Ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι.
5. Μὴ δῷς τὸ στόμα σου τοῦ ἐξαμαρτεῖν
τὴν σάρκα σου,
Καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
ὅτι ἄγνοιά ἐστιν·
Ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου,
Καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου.

6. Ὅτι

V. 10. ἐγείρει) ἐγερεῖ. ibid. stich. 3. τοῦ ἐγεῖραι) ἐγεῖραι. V. 11. οἱ δύο) δύο. V. 14. δεσμῶν ἐξελ. βασ.) δεσμίων ἐξελ. τοῦ βασ. V. 15. stich. 4. ἀναστήσεται) στήσεται. V. 16. stich. 2. ὅσοι) οἱ. ibid. stich. 3. ἐν αὐτῷ) ἐπ' αὐτῷ. V. 17. ἐν ᾧ ἂν π. εἰς τὸν οἶκον) ἐν ᾧ ἐὰν π. εἰς οἶκον. CAP. V. V. 1. stich. 2. ταχυνέτω) ταχυνάτω. ibid. stich. 4. ἐν τῷ οὐρανῷ) adjicit ἄνω. ibid. stich. 5. Ἐπὶ τούτῳ) διὰ τοῦτο. V. 3. Καθὼς ἂν) ἂν deest. ibid. stich. 4. ἂν) ἐάν. V. 5. ἐξαμαρτεῖν) ἐξαμαρτῆσαι.

6. Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολλῶν,
Ὅτι σὺν τὸν Θεὸν φοβοῦ.

7. Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ,
Μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι·
Ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάσσει,
αὐτῆς Καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς. 8. Καὶ περίσσεια γῆς
Ἐπὶ παντί ἐστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου.

9. Ἀγαπῶν ἀργύριον, οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου·
αὐτοῦ Καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει, αὐτῷ γέννημα;
Καί γε τοῦτο ματαιότης.

10. Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν οἱ ἔσθοντες αὐτήν·
τί Καὶ τίς ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς;
Ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾷν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

11. Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου,
Εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται·
Καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι
Οὐκ ἔστι ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι.

12. Ἔστιν ἀρρωστία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ,

13. Καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ (αὐτοῦ) πονηρῷ·
Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν·

14. Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνὸς,
Ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἥκει,
Καὶ οὐδὲν λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
Ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ·

15. Καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρωστία.
Ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται.
Καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτῷ ἣ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον; αὐτοῦ

16. Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει,
Καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρωστίᾳ, καὶ χόλῳ.

17. Ἰδοὺ ὃ ἴδον ἐγὼ ἀγαθὸν ὅ ἐστι καλὸν,
Τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν,
Καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην
Ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ ἐὰν μοχθήσῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ,
Ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός· ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ.

18. Καί γε πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς
Πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίασεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, αὐτὸν
καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ,
Καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
Τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστιν· 19. ὅτι οὐ πολλὰ πολλὰς
μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
Ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ.

v. 6. stich. 2. σὺν τὸν Θεὸν) σὺ τὸν Θεόν. v. 7. stich. 3. φυλάσσει) φυλάξαι. ibid. stich. 4. ἐπ' αὐτῆς) ἐπ' αὐτοῖς. v. 9. stich. 2. αὐτοῦ γέννημα) αὐτῶν γέννημα. v. 10. οἱ ἔσθοντες) ἔσθοντες. v. 12. stich. 2. κακίαν αὐτοῦ) κακίαν αὐτῷ. v. 13. περισπασμῷ αὐτοῦ.) περισπασμῷ πονηρῷ. v. 14. stich. 3. οὐδὲν λήψ.) οὐδὲν οὐ λήψεται. v. 17. ὃ ἴδον ἐγὼ ἀγ. ἐστι) εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν, ὅ ἐστι. ibid. stich. 4. μοχθήσῃ) μοχθῇ. v. 18. stich. 2. ἐξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν) ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν. v. 19. πολλὰς) πολλά.

ΚΕΦ. ϛ΄. VI.

ΕΣτι πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Καὶ πολλή ἐςιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον·
2. Ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς πλȣ̃τον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν,
Καὶ ȣ̓κ ἔςιν ὑςερῶν τῇ ψυχῇ αὐτȣ̃
ἐπιθυμεῖ ἀπὸ παντὸς ȣ̃ ἐπιθυμήσει,
Καὶ ȣ̓κ ἐξȣσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τȣ̃ Φαγεῖν ἀπ' αὐτȣ̃, ὅτι ἀνὴρ ξένος
αὐτά Φάγεται αὐτόν·
(Καίγε) τȣ̃το ματαιότης καὶ ἀῤῥωςία πονηρά ἐςιν.
3. Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται,
Καὶ πλῆθος ὅ, τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτȣ̃,
Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγαθωσύνης,
Καίγε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ,
Εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα·
4. Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορεύσεται,
πορεύεται Καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτȣ̃ καλυφθήσεται,
5. Καίγε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἔγνω,
ἀναπαύσεις Ἀνάπαυσις τȣ́τῳ ὑπὲρ τȣ̃τον,
6. Καὶ εἰ ἔζησεν χιλίων ἐτῶν καθόδȣς,
Καὶ ἀγαθωσύνην ȣ̓κ εἶδε·
Μὴ ȣ̓κ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύεται;
7. Πᾶς μόχθος τȣ̃ ἀνθρώπȣ εἰς ςόμα αὐτȣ̃,
Καίγε ἡ ψυχὴ ȣ̓ πληρωθήσεται.
8. Ὅτι τίς περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα;
Διατί ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς; Διότι
9. Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καίγε τȣ̃το ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
10. Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη * κέκληται ὄνομα αὐτȣ̃, ἢ * κέκληκεν
Καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐςιν ἄνθρωπος,
Καὶ ȣ̓ δυνήσεται τȣ̃ κριθῆναι μετὰ τȣ̃ ἰσχυρȣ̃ ὑπὲρ αὐτόν·
11. Ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

ΚΕΦ. Ζ΄. VII.

ΤΙ περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ; ὅτι τίς οἶδε τί ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ (αὐτȣ̃)
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτȣ̃; καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ·
Ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔςαι ὀπίσω αὐτȣ̃ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
(Καὶ καθὼς ἔςαι, τίς ἀπαγγελεῖ αὐτῷ;)

CAP. VI. v. 1. ſtich. 2. ἐπὶ τὸν) ὑπὸ τόν. v. 2. ſtich. 2. ἀπὸ παντὸς ȣ̃ ἐπιθυμεῖ) ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει. ibid. ſtich. 3. Φαγεῖν) τοῦ Φαγεῖν. ibid. Φάγεται αὐτά.) Φάγεται αὐτόν. ibid. ſtich. 4. (Καίγε) deeſt. v. 3. ſtich. 3. ἡ ψυχὴ) ψυχή. ibid. ȣ̓κ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγ.) ȣ̓ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης. v. 6. Καὶ εἰ) εἰ abeſt. ibid. ſtich. 3. τὰ πάντα πορεύεται) transpoſita. v. 7. τοῦ ἀνθρώπου) τȣ̃ abeſt. ibid. ſtich. 2. ψυχὴ) ἡ ψυχή. v. 8. Ὅτι τίς) τίς deeſt. v. 10. Ἤ τι) εἴ τι. ibid. κέκληκεν) κέκληται. ibid. ſtich. 3. τοῦ κριθῆναι) τοῦ deeſt. ibid. τȣ̃ ἰσχυροῦ) τοῦ ἰσχυροτέρου. CAP. VII. v. 1. τί ἀγαθὸν) ἀγαθόν. ibid. (αὐτȣ̃) deeſt. ibid. ſtich. 2. ἡμερῶν ζωῆς) transpoſita. ibid. αὐτὰς ἐν) αὐτὰ ἐν. ibid. ſtich. 4. uncis incluſus deſideratur in *Edit. Rom.*

2. Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν,
Καὶ ἡμέρα τῦ θανάτυ ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτῦ.

3. Ἀγαθὸν τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθυς
ὅτι Ἢ τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πότυ·
Καθότι τῦτο τὸ τέλος παντὸς ἀνθρώπυ,
ἐν καρδίᾳ Καὶ ὁ ζῶν δώσει (ἀγαθὸν) εἰς καρδίαν αὐτῦ.

4. Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα·
Ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπυ ἀγαθυνθήσεται καρδία.

5. Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθυς,
Καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

6. Ἀγαθὸν τὸ ἀκῦσαι ἐπιτίμησιν σοφῦ
Ὑπὲρ ἄνδρα ἀκύοντα ᾆσμα ἀφρόνων.

7. Ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα,
Οὕτως ὁ γέλως (ὁ) τῶν ἀφρόνων·
Καίγε τῦτο ματαιότης.

8. Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν,
Καὶ ἀπολλύει τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτῦ.

λόγων 9. Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγυ ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτῦ·
Ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

10. Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τῦ θυμῦσθαι·
Ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11. Μὴ εἴπῃς· τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότερον ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας;
Ὅτι ὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τύτυ.

12. Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας,
Καὶ περίσσεια τοῖς θεωρῦσι τὸν ἥλιον.

13. Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιᾷ τῦ ἀργυρίυ,
Καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας
Ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς.

14. Ἴδε τὰ ποιήματα τῦ Θεῦ·
Ὅτι τίς δυνήσεται τῦ κοσμῆσαι
Ὃν ἂν ὁ Θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν;

15. Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας·
Ἴδε καί γε τῦτο σύμφωνον τύτῳ τῦτο
Ἐποίησεν ὁ Θεὸς, περὶ λαλιᾶς
Ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτῦ μηδέν.

16. Σὺν πάντα ἴδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μυ·
Ἔστι δίκαιος ἀπολλυόμενος ἐν δικαίῳ αὐτῦ,
Καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτῦ.

17. Μὴ γίνυ δίκαιος πολὺ,
Καὶ μὴ σοφίζυ περισσὰ, μήποτε ἐκπλαγῇς·

18. Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνυ σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν ὐ καιρῷ συ.

19. Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τύτῳ,
Καί γε

v. 2. stich. 2. γενέσεως αὐτῦ) γεννήσεως. v. 3. stich. 3. τὸ τέλος) τέλος. ibid. stich. 4. ἐν καρδίᾳ) εἰς καρδίαν. v. 7. Ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκ.) ὡς φωνὴ ἀκανθῶν. ibid. stich. 2. ὁ γέλως ὁ τῶν) γέλως τῶν. v. 8. stich. 2. ἀπολλύει) ἀπόλλυσι. ibid. εὐτονίας) εὐγενείας. v. 11. πρότερον) πρότεραι. v. 12. κληροδοσίας) κληρονομίας. v. 13. τοῦ ἀργυρίυ) τῦ abest. v. 14. stich. 2. τοῦ κοσμῆσαι) τῦ deest. v. 15. stich. 2. καίγε τῦτο συμφωνον τῦτο) καίγε σὺν τύτῳ συμφώνως τῦτο. ibid. stich. 4. μηδὲν) ὐδέν. v. 16. Σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. stich. 2. ἀπολλυόμενος) ἀπολλύμενος. v. 17. stich. 2. Καὶ μὴ) μηδὲ.

μιάνῃς Καίγε ἀπὸ τέτε μὴ ἀνῇς τὴν χεῖρά σε·
Ὅτι ὁ φοβέμενος τὸν Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

20. Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ
Ὑπὲρ δέκα ἐξεσιάζοντας τὲς ὄντας ἐν τῇ πόλει·

21. (Ὅτι ἄνθρωπος ἐκ ἔςι δίκαιος ἐν τῇ γῇ,
Ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ ἐχ ἁμαρτήσεται·)

22. Καί γε εἰς πάντας τὲς λόγες ὃς λαλήσεσι,
Μὴ θῇς καρδίαν σε,
Ὅπως μὴ ἀκέσῃς τε δέλε σε καταρωμένε σε·

Duæ interpretationes. 23. Ὅτι πλεισάκις πονηρεύσεταί σε,
Καὶ καθόδες πολλὰς κακώσει καρδίαν σε,
ὅτι ὡς Ὅπως καί γε σὺ κατηράσω ἑτέρες.

24. Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν τῇ σοφίᾳ·
Εἶπα, σοφισθήσομαι·

25. Καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμε 25. μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν.
Καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτό;

26. Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία με τε γνῶναι
Καὶ τε κατασκέψαθαι καὶ τε ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον,
Καὶ τε γνῶναι ἀσεβες ἀφροσύνην
ἐγχληρίαν Καὶ σκληρίαν καὶ παραφοράν·

27. Καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν πικρότερον ὑπὲρ θάνατον,
Σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐςὶ θηρεύματα,
Καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς,
Δεσμοὶ εἰσι χεῖρες αὐτῆς· δεσμός εἰς χεῖρας
Ἀγαθὸς πρὸ προσώπε τε Θεε ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.
Καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.

28. Ἴδε τετο εὗρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαςής·
Μία τῇ μιᾷ τε εὑρεῖν λογισμόν,

29. Ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχή με, καὶ ἐκ εὗρον·
Καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον,
Καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τέτοις ἐχ εὗρον.

30. Πλὴν ἴδε τετο εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς Κύριος
Σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ·
Καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμὲς πολλές.
Τίς οἶδε σοφούς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

ΚΕΦ. Η'. VIII.

Σοφία ἀνθρώπε φωτιεῖ πρόσωπον αὐτε,
Καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτε μισηθήσεται

2. Στόμα βασιλέως φύλαξον,
Καὶ περὶ λόγε ὅρκε Θεε μὴ σπουδάσῃς·

3. Ἀπὸ προσώπε αὐτε πορεύσῃ,
Μὴ ςῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ,
Ὅτι πᾶν ὃ ἂν θελήσῃ ποιήσει·

4. Καθὼς βασιλεὺς ἐξεσιάζων λαλεῖ,
Καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ποιήσεις;

v. 19. stich. 3. ὁ φοβέμενος) φοβέμενοι. v. 22. λαλήσεσιν) adjicit ἀσεβεῖς. v. 24. ἐν τῇ σοφίᾳ) ἐν σοφίᾳ. v. 26. stich. 4. παραφοράν) περιφοράν. v. 27. ἐγὼ αὐτήν) adjicit καὶ ἐρῶ. ibid. stich. 2. θηρεύματα) θήρευμα. v. 29. ἐζήτησεν) ἐπεζήτησεν. v. 30. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. CAP. VIII. v. 1. πρόσωπον) addit αὐτε. v. 2. stich. 2. ὅρκε) adjicit Θεοῦ. v. 3. stich. 3. ὃ ἂν) ὃ ἐὰν. v. 4. λαλεῖ) deest. ibid. stich. 2. ποιήσεις) ποιεῖς.

5. Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν, οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν·
Καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ.
6. Ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς καὶ κρίσις·
Ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν.
7. Ὅτι οὐκ ἔστι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον·
Ὅτι καθὼς ἔσται, τίς ἀναγγελεῖ
αὐτοῖς αὐτῷ;
8. Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι,
Τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα·
ἡμέραις Καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσιάζων ἐν ἡμέρᾳ θανάτου,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·
Καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.
9. Καὶ σὺν πᾶν τοῦτο ἴδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν ποίημα, ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Τὰ ὅσα ἐξουσιάζεται ὁ ἄνθρωπος
Ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν·
10. Καὶ τότε ἴδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου
Καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐπῃνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν·
Καί γε τοῦτο ματαιότης.
11. Ὅτι οὐκ ἔστιν γινομένη ἀντίῤῥησις
Ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ·
Διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.
12. Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν
Ἀπὸ τότε, καὶ ἀπὸ μακρότητος
αὐτῷ· αὐτῶν
Ὅτι καίγε γινώσκω ἐγὼ
Ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεὸν,
Ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
13. Καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ,
Καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ,
Ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
14. Ἔστι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς·
Ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν,
Καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων·
Εἶπα, ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης.
15. Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην,
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι εἰ μὴ τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι·
Καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ
Ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
16. Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν,

Καὶ

v. 7. stich. 2. αὐτοῖς) αὐτῷ. v. 8. stich. 3. ἐξουσιάζων ἡμέραις) ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ. v. 9. Καὶ σὺν πᾶν) καὶ σύμπαν. ibid. πᾶν ποίημα) πᾶν τὸ ποίημα. ibid. stich. 2. ἐξουσιάζεται) ἐξουσιάσατο. v. 11. stich. 2. πονηρὸν) τὸ πονηρόν. v. 12. stich. 3. Ὅτι καίγε) ὅτι καί. ibid. stich. 4. Ὅτι ἔσται) ὅτι ἐστίν. v. 14. stich. 2. πρὸς αὐτοὺς) ἐπ' αὐτούς. v. 15. stich. 3. τοῦ φαγεῖν) φαγεῖν. ibid. stich. 5. ἃς) ὅσας.

πειρασμὸν Καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς·
Ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ
Ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
βλέπειν βλέπων·

17. Καὶ ἴδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ,
Ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν
Σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον·
ποιήσῃ Ὅσα ἐὰν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει·
Καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς τοῦ γνῶναι,
Οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

ΟΤΙ σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς τὴν καρδίαν μου,
Καὶ καρδία μου σὺν πᾶν ἴδε τοῦτο·
Ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ,
Καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος·
Τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν,
Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι.

2. Συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ,
Καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ,
Καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι·
Ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων,
Ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος.

3. Τοῦτο (τὸ) πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσι·
Καί γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ,
Καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν,
Καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς.

4. Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας;
Ἔστιν ἐλπίς· ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς
Ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν.

5. Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθανοῦνται,
Καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν·
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς,
Ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν· ἐπλήσθη

6. Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί γε μῖσος αὐτῶν,
Καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο,
Καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα
Ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

7. Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου,
Καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου,
Ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου.

8. Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου λευκὰ, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλήν σου μὴ ὑστερησάτω·

v. 16. ſtich. 2. πειρασμὸν) περισπασμόν. ibid. ſtich. 4. ἐν ὀφθαλμοῖς) ἐν abeſt. ibid. βλέπειν) βλέπων. v. 17. σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. ſtich. 4. Ὅσα ἐὰν ποιήσῃ) ὅσα ἂν μοχθήσῃ. ibid. ſtich. 5. ὁ σοφὸς) σοφὸς. CAP. IX. v. 1. σὺν πᾶν) σύμπαν, bis hoc verſu. ibid. εἰς τὴν καρδίαν) εἰς καρδίαν. ibid. ſtich. 3. Ὅτι οἱ δίκαιοι) Ὡς οἱ δίκαιοι. ab his verbis *Edit. Rom.* incipit Cap. 9. v. 2. ſtich. 2. τῷ καθαρῷ) καὶ τῷ καθαρῷ. v. 3. (τὸ) deeſt. v. 5. ſtich. 3. ἐπλήσθη) ἐπελήσθη. v. 6. ſtich. 3. Καὶ μερὶς) καί γε μερίς. ibid. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα. v. 7. ſtich. 3. Ὅτι) addit ἤδη. v. 8. ἐπὶ κεφαλήν) ἐπὶ κεφαλῆς.

9. Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας,
Πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας τὰς ἡμέρας ματαιότητός σου·
Ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου,
Καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10. Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμίς σου, ποίησον·
Ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία
Ἐν ᾅδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ.

11. Ἐπέστρεψα καὶ ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος,
Καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος,
Καί γε οὐ τοῖς σοφοῖς ὁ ἄρτος,
Καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς ὁ πλοῦτος,
Καί γε οὐ τοῖς γινώσκουσι χάρις·
Ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

12. Ὅτι καί γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ·
Ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ,
Καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι·
Ὡς αὐτὰ, παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν,
Ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω.

13. Καί γε τοῦτο ἴδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Καὶ μεγάλη ἐστὶ πρός με· 14. πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι,
Καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας, καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν,
Καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους·

15. Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα (καὶ) σοφὸν,
Καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
Καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου.

16. Καὶ εἶπα ἐγώ· ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν,
Καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη,
Καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκουόμενοι.

17. Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται
Ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.

18. Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου·
Καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

ΚΕΦ. Ι'. Χ.

Μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος.
Τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην.

2. Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ·
Καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.

3. Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται,
Καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει·
Καὶ ἃ λογιεῖται, πάντα ἀφροσύνη ἐστίν.

4. Ἐὰν

v. 9. stich. 4. ᾧ μοχθεῖς) ᾧ σὺ μοχθεῖς. v. 11. stich. 4. οὐ τοῖς σοφοῖς ὁ ἄρτος) οὐ τῷ σοφῷ ἄρτος. ibid. stich. 5. ὁ πλοῦτος) πλοῦτος. ibid. stich. 7. τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς) σύμπασιν αὐτοῖς. v. 12. καί γε οὐκ ἔγνω) ὅτι καίγε καὶ οὐκ ἔγνω. v. 15. (καὶ) deest. v. 16. stich. 3. in Rom. καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακουόμενοι.

4. Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σὲ,
Τόπον σου μὴ ἀφῇς·
Ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας.
5. Ἔστι πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὡς ἀκούσιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐξουσιάζοντος·
6. Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι μεγάλοις,
Καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται·
7. Ἴδον δούλους ἐφ' ἵππους,
Καὶ ἄρχοντας ὡς δούλους πορευομένους ἐπὶ τῆς γῆς.
8. Ὁ ὀρύσσων βόθρον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται· (καὶ ὁ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει·)
Καὶ καθαιροῦντα φραγμὸν δήξεται αὐτὸν ὄφις·
9. Ἐξαίρων λίθους, διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς·
Σχίζων ξύλα, κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς,
10. Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον,
Καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε·
Καὶ δυνάμεις δυναμώσει,
Καὶ περίσσεια τοῦ ἀνδρείου σοφία,
11. Ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ,
Καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ ἐπᾴδοντι.
12. Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις,
Καὶ χείλη ἄφρονος καταποντίσουσιν αὐτόν·
13. Ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά,
14. Καὶ ὁ ἄφρων πληθυνεῖ λόγους.
Οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενησόμενον, γενόμενον
Καὶ τί τὸ ἐσόμενον
(Ὅτι) ὀπίσω αὐτοῦ, τίς ἀπαγγελεῖ αὐτῷ;
15. Μόχθος τῶν ἀφρόνων * κοπώσει αὐτὸν, τοῦ ἄφρονος
Ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν.
16. Οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σου νεώτερος, * σκολώσει
Καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωΐᾳ ἐσθίουσι.
17. Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ βασιλεύς σου υἱὸς ἐλευθέρων, ἐλευθέρου
Καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει,
Καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται.
18. Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις,
Καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. στενάξει
19. Εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον,
Καὶ οἶνος εὐφραίνει ζῶντας·
Καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται (σὺν) τὰ πάντα.
20. Καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ,
Καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον·
Ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνήν σου,
Καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

ΚΕΦ.

CAP. X. v. 5. ftich. 2. ὃ ἐξῆλθεν) ὃ abeft. ibid. τοῦ ἐξουσιάζοντος) τοῦ deeft. v. 7. ftich. 2. ὡς δούλους πορευομένους) transpofita. v. 8. ἐν αὐτῷ) εἰς αὐτόν. ibid. uncis inclufa non habet *Edit. Rom.* v. 10. ftich. 4. τοῦ ἀνδρείου σοφία) τῷ ἀνδρὶ οὐ σοφία. v. 12. ftich 2. καταποντίσουσιν) κυλαποντιοῦσιν. v. 14. ftich. 2. ὁ ἄνθρ.) ἄνθρωπος. ibid. ftich. 4. ἀπαγγελεῖ) ἀναγγελεῖ. v. 15. ftich. 1. in *Rom.* μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς. v. 16. ftich. 2. ἐν πρωΐᾳ) πρωΐ. v. 17. ἐλευθέρου) ἐλευθέρων. v. 18. ftich. 2. στενάξει) στάξει. v. 19. ftich. 2. in *Rom.* καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ εὐφρανθῆναι ζῶντας. ibid. ftich. 3. in *Rom.* καὶ τοῦ ἀργυρίου ταπεινώσει ἐπακούσεται τὰ πάντα. v. 20. ftich. 4. ἔχων πτ.) ἔχων τὰς πτέρυγας.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

ΑΠέστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος·
Ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν.
2. Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτώ·
Ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
3. Ἐὰν πληρωθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν, ἐκχέουσι·
Καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ βοῤῥᾷ, τόπῳ
Οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται.
σπείρει 4. Τηρῶν ἄνεμον, οὐ σπερεῖ·
Καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις, οὐ θερίσει.
5. Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος,
Ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης· οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα.
6. Ἐν πρωΐᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου,
ἐν ἑσπέρᾳ Καὶ εἰς ἑσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σου·
Ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο,
ἀγαθόν Καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπιτοαυτὸ ἀγαθά.
7. Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς
Τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον·
8. Ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος,
Ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται,
Καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους,
Ὅτι πολλαὶ ἔσονται·
Πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.
9. Εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου,
Καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἄμωμος,
Καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου·
Καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.
10. Καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου.
Καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου·
Ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΚΑΙ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε
Ἐν ἡμέραις νεότητός σου,
Ἕως οὗ μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας (σου).
Καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς·
Οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα·
2. Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς,
Καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες,
Καὶ ἐπιστρέψωσι τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ·
3. Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας,
Καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως,

Καὶ

CAP. XI. v. 1. stich. 2. τῶν ἡμερῶν) ἡμερῶν v. 3. πληρωθῶσι) πληθῶσι. v. 5. stich. 2. τῆς κυοφορούσης) τῆς deest. v. 6. Ἐν πρωΐᾳ) ἐν τῷ πρωΐ ibid. stich. 4. ἀγαθὸν) ἀγαθά. v. 9. stich. 3. Καὶ ἐν ὁράσει) καὶ μὴ ἐν ὁράσει. v. 10. stich. 2. παράγαγε) πάραγε. CAP. XII. v. 1. stich. 3. in Rom. ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας. ibid. stich. 4. φθάσωσιν) φθάσουσι. v. 2. stich. 3. ἐπιστρέψωσι) ἐπιστρέψουσι. ibid. ὑετοῦ) τοῦ ὑετοῦ. v. 3. ᾗ ἂν) ᾗ ἐάν.

Καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθουσαι, ὅτι ὠλιγώθησαν,
Καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς·

θύραν 4. Καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ
Φωνῇ Ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθούσης,
Καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου,
Καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ᾄσματος·

5. Καί γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ,
Καὶ ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον,
Καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρίς,
Καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις·
Ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ,
Καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι·

6. Ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου,
Καὶ συνθλιβῇ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου,
Καὶ συντριβῇ ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγήν,
Καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον·

7. Καὶ ἐπιστρέψει ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό.

8. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής,
Τὰ πάντα ματαιότης.

9. Καὶ περισσὸν, ὅτι ἐγένετο (ὁ) ἐκκλησιαστὴς σοφὸς,
(Καὶ) ἔτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τὸν ὅτι ἄνθρωπον·
Καὶ οὖς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν.

10. Πολλὰ ἐζήτησεν ἐκκλησιαστὴς
Τοῦ εὑρεῖν λόγους θελήματος,
Καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀληθείας.

11. Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα,
Καὶ ὡς ἧλοι πεφυτευμένοι, πεπυρωμένοι
Οἳ παρὰ τῶν συναγμάτων ἐδόθησαν
Ἐκ ποιμένος ἑνός. 12. Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
Υἱέ μου φυλάσσου· τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ
Οὐκ ἔστι περασμὸς,
Καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός.

13. Τέλος λόγου τὸ πᾶν ἄκουε·
Τὸν Θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε,
Ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος·

14. Ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ἄξει ὁ Θεὸς ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ,
ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

v. 4. θύραν) θύρας. ibid. stich. 2. φωνῇ) φωνῆς. v. 5. Καί γε ἀπὸ ὕψους) καί γε εἰς τὸ ὕψος. ibid. stich. 2. ἀνθήσει) ἀνθήσῃ. ibid stich. 5. ἄνθρωπος) ὁ ἄνθρωπος. v. 6. σχοινίον) τὸ σχοινίον. ibid. stich. 2. συνθλιβῇ) συντριβῇ. ibid. stich. 3. ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγὴν) ὑδρία ἐπὶ τῇ πηγῇ. v. 7. ἐπιστρέψει) ἐπιστρέψῃ, bis hoc versu. v. 9. (ὁ) abest. ibid. stich. 2. (Καὶ) deest. v. 10. stich. 3. γεγραμμένον) καὶ γεγραμμένον. v. 11. stich. 2. πεπυρωμένοι) πεφυτευμένοι. ibid. stich. 3. συναγμάτων) συνθεμάτων. v. 12. stich. 2. φυλάσσου) φύλαξαι. v. 14. σὺν πᾶν) σύμπαν. ibid. ἄξει ὁ Θεὸς) transposita. Subscript. ΕΚΚΛΗϹΙΑϹΤΗϹ, non est in *Rom.*

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΣΜΑ ἀσμάτων, ὅ ἐςι τῷ Σαλωμών.
2. Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων ςόματος αὐτȣ̃·
Ὅτι ἀγαθοὶ μαςοί σȣ ὑπὲρ οἶνον,
3. Καὶ ὀσμὴ μύρων σȣ ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα.
σοι Μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σε.
Διὰ τȣ̃το νεάνιδες ἠγάπησάν σε.
σε 4. Εἵλκυσάν με
Ὀπίσω σȣ εἰς ὀσμὴν μύρων σȣ δραμȣ̃μεν.
Εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτȣ̃·
Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ,
Ἀγαπήσομεν μαςὺς σȣ ὑπὲρ οἶνον·
Εὐθύτης ἠγάπησέ σε.
5. Μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ,
Ὡς σκηνώματα Κηδὰρ, ὡς δέῤῥεις Σαλωμών.
6. Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη,
Ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος·
Υἱοὶ μητρός μȣ ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ,
Ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν·
Ἀμπελῶνα ἐμὸν ὐκ ἐφύλαξα. ἐφύλαξαν
7. Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ,
Πȣ̃ ποιμανεῖς, πȣ̃ κοιτάσεις ἐν μεσημβρίᾳ· κοιτάζεις
Μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σȣ.
8. Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶν,
Ἔξελθε σοὶ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, σὺ
Καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφȣς σȣ,
Ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων (σȣ).
9. Τῇ ἵππῳ μȣ ἐν ἅρμασι Φαραὼ ἐπ'
Ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μȣ.
10. Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σȣ ὡς τρυγόνες,
Τράχηλός σȣ ὡς ὁρμίσκοι; ὁρμίσκος
11. Ὁμοιώματα χρυσίȣ ποιήσομέν σοι μετὰ ςιγμάτων τȣ̃ ἀργυρίȣ.
12. Ἕως ȣ̃ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτȣ̃,
Νάρδος μȣ ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτȣ̃.
13. Ἀπόδεσμος τῆς ςακτῆς ἀδελφιδός μȣ ἐμοὶ,

Ἀνα-

ACMATA ACMATΩN. Rom. ACMA. CAP. I. v. 1. τῷ Σαλωμών.) articulus abest. v. 3. stich. 2. ὄνομά σοι) ὄνομά σε. v. 4. stich. 3. ταμιεῖον) ταμιεῖον. v. 5. εἰμὶ καὶ) εἰμὶ ἐγὼ καί. v. 6. stich. 5. ἐφύλαξαν) ἐφύλαξα. v. 7. stich. 2. ποιμανεῖς) ποιμαίνεις. v. 8. stich. 4. (σȣ) abest. v. 9. ἐπ' ἅρμασι) ἐν ἅρμασι. v. 10. τρυγόνες) τρυγόνος. ibid. stich. 2. ὁρμίσκος) ὁρμίσκοι.

Ἀναμέσον τῶν μαςῶν μȣ αὐλισθήσεται·

14. Βότρυς τῆς κύπρȣ ἀδελφιδός μȣ ἐμοὶ,
Ἐν ἀμπελῶσιν Ἐνγαδδί.

15. Ἰδȣ̀ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μȣ, ἰδȣ̀ εἶ καλή·
ὀφθαλμός Ὀφθαλμοί σȣ περιςεραί.

16. Ἰδȣ̀ εἶ καλὸς ὁ ἀδελφιδός μȣ, καί γε ὡραῖος·
Πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος,

17. Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι,
Φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

ΚΕΦ. Βʹ. II.

ΕΓΩ ἄνθος τȣ̃ πεδίȣ, κρίνον τῶν κοιλάδων.

2. Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν,
Οὕτως ἡ πλησίον μȣ ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

3. Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τȣ̃ δρυμȣ̃,
Οὕτως ἀδελφιδός μȣ ἀναμέσον τῶν υἱῶν·
Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτȣ̃ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα,
Καὶ καρπὸς αὐτȣ̃ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μȣ.

4. Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τȣ̃ οἴνȣ,
Τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην·

μύροις 5. Στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις,
Στοιβάσατέ με ἐν μήλοις·
Ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

6. Εὐώνυμος αὐτȣ̃ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μȣ,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτȣ̃ περιλήψεταί με.

7. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύεσι τȣ̃ ἀγρȣ̃·
Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ȣ̃ θελήσῃ.

8. Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μȣ·
Ἰδοὺ ȣ̃τος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη,
Διαλλόμενος ἐπὶ τȣ̀ς βȣνȣ́ς·

9. Ὅμοιός ἐςιν ἀδελφιδός μȣ τῇ δορκάδι
Ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ.
Ἰδοὺ ȣ̃τος ἕςηκεν ὀπίσω τȣ̃ τοίχȣ ἡμῶν,
Παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων,
Ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτυωτῶν. δικτύων

10. Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μȣ, καὶ λέγει μοι·
Ἀνάςα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μȣ, καλή μȣ, περιςερά μȣ,

11. Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν,
Ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ·

12. Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ,
Καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν,
Φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκȣ́σθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· τȣ̃

13. Ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθȣς αὐτῆς,
Αἱ ἄμπελοι κυπρίζȣσιν, ἔδωκαν ὀσμήν.
Ἀνάςα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μȣ, καλή μȣ, περιςερά μȣ,
Καὶ ἐλθέ σοι 14. περιςερά μȣ ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, σȣ̀
Ἐχόμενα τȣ̃ προτειχίσματος·
Δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σȣ,
Καὶ ἀκȣ́τισόν με τὴν φωνήν σȣ·
Ὅτι ἡ φωνή σȣ ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σȣ ὡραία.

v. 15. stich. 2. ὀφθαλμός) ὀφθαλμοί. v. 16. ὁ ἀδελφιδός) articulus deest. CAP. II. v. 5. stich. 2. Στοιβάσατε ἐν) στοιβάσατέ με ἐν. v. 7. stich. 2. Ἐν ταῖς δυνάμεσι) ἐν δυνάμεσι. ibid. καὶ ἐν ταῖς ἰσχύεσι) itidem deest articulus. v. 9. stich. 3. ἕςηκεν) abest. v. 12. stich. 3. τȣ̃ τρυγόνȣ) τῆς τρυγόνος.

15. Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας
Μικρὰς, ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας·
Καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζεσιν.
16. Ἀδελφιδός μȣ ἐμοὶ, κἀγὼ αὐτῷ,
Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,
17. Ἕως ȣ̓ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.
Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μȣ
Τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων
Ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΕΠΙ κοίτην μȣ ἐν νυξὶν
Ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ·
Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ȣ̓χ εὗρον αὐτόν
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ȣ̓χ ὑπήκȣσέ μȣ.
2. Ἀναστήσομαι δὴ, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει,
Ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις,
Καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ȣ̓χ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ȣ̓χ ὑπήκȣσέ μȣ.
3. Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει·
Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ, ἴδετε;
4. Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν,
Ἕως ȣ̓ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ·
Ἐκράτησα αὐτὸν, καὶ ȣ̓κ ἀφήσω αὐτὸν,
Ἕως ȣ̓ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου,
Καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβȣ́σης με.
5. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερȣσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύεσι τȣ̃ ἀγρȣ̃·
Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.
6. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου,
Ὡς στελέχη καπνȣ̃, τεθυμιαμένη
Σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψȣ̃;
7. Ἰδοὺ ἡ κλίνη τȣ̃ Σαλωμὼν,
Ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς
Ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·
8. Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν,
Δεδιδαγμένοι πόλεμον·
Ἀνὴρ ῥομφαία αὐτȣ̃ ἐπὶ μηρὸν αὐτȣ̃
Ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.
9. Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
Ἀπὸ ξύλων τȣ̃ Λιβάνου.
10. Στύλους αὐτȣ̃ ἐποίησεν ἀργύριον,
Καὶ ἀνάκλιτον αὐτȣ̃ χρύσεον·
Ἐπίβασις αὐτȣ̃ πορφυρᾶ,
Ἐντὸς αὐτȣ̃ λιθόστρωτον
Ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἰερουσαλήμ.
11. Ἐξέλθατε καὶ ἴδετε θυγατέρες Σιὼν
Ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν,
Ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτȣ̃,
Ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτȣ̃,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτȣ̃.

v. 15. ſtich. 3. κυπρίζȣσιν) κυπρίζουσι. v. 17. ἡμέρα) ἡ ἡμέρα. CAP. III. v. 2. δὴ, κυκλώσω) δὴ καὶ κυκλώσω. ibid. ſtich. 4. non legitur in *Ed. Rom.* v. 4. ſtich. 3. ἀφήσω) ἀφῆκα. ibid. ſtich. 5. ταμιεῖον) ταμεῖον. v. 11. ſtich. 1. in *Rom.* θυγατέρες σιὼν ἐξέλθατε καὶ ἴδετε.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή·
Ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ,
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου·
Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν,
Αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
2. Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων,
Αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
Αἳ πᾶσαι διδυμεύουσαι,
αὐτοῖς Καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

3. Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου,
Καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία·
Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου,
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
4. Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου,
Ὁ ᾠκοδομημένος εἰς Θαλφιώθ·
Χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν,
Πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.
5. Δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος,
Οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις,
6. Ἕως διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.
Πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης
Καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου.
7. Ὅλη καλὴ εἶ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
8. Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου·
Ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπ' ἀρχῆς πίστεως,
Ἀπὸ κεφαλῆς Σανεὶρ καὶ Ἀερμὼν,
Ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων.
9. Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη,
Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐν ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου,
Ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου. Τραχήλου
10. Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου νύμφη;
Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου,
Καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα;

11. Κηρίον ἀποστάζουσι χείλη σου νύμφη,
Μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου,
Καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὡς ὀσμὴ Λιβάνου.
12. Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή μου νύμφη,
Κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
13. Ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν
Μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων,
Κύπροι μετὰ νάρδων,
14. Νάρδος καὶ κρόκος,
Κάλαμος, καὶ κιννάμωμον
Μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου,
Σμύρνα Ἀλὼθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων.
15. Πηγὴ κήπων φρέαρ ὕδατος ζῶντος
Καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

Kk 3 16. Ἐξε-

CAP. IV. v. 2. ſtich. 4. ἐν αὐτοῖς) ἐν αὐταῖς. v. 3. κόκκινον) τὸ κόκκινον. ibid. ſtich. 3. τῆς ῥοᾶς) ῥοᾶς. v. 4. ſtich. 2. Θαλφιώθ) θαλπιώθ. v. 6. Ἕως διαπνεύσῃ ἡ ἡμ.) ἕως ὃ διαπνεύσῃ ἡμέρα. v. 8. ſtich. 2. ἀπ' ἀρχῆς) ἀπὸ ἀρχῆς. ibid. ſtich. 3. Σανεὶρ καὶ Ἀερμὼν) σανὶρ καὶ ἑρμὼν. v. 9. ſtich. 2. ἐν ἀπὸ) ἑνὶ ἀπὸ. ibid. ſtich. 3. τραχήλου) τραχήλων. v. 10. ſtich. 3. τὰ ἀρώματα) absque articulo. v. 13. παράδεισος) adjicit ῥοῶν. v. 15. κήπων) κήπου καὶ.

16. Ἐξεγέρθητι βοῤῥᾶ, καὶ ἔρχου νότε,
Διάπνευσον κῆπόν μου,
Καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου.
Καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον
μου αὐτοῦ,
Καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

Εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη·
Ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου,
ἄρτον Ἔφαγον ἀγρόν μου μετὰ μέλιτός μου,
Ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου·
Φάγετε οἱ πλησίον, καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.
2. Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ·
Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν·
Ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου, ἡ πλησίον μου,
Περιστερά μου, τελεία μου·
Ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου,
Καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.
3. Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν;
Ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;
4. Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς,
Καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ᾽ αὐτόν.
5. Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου·
Αἱ χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν,
Δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη
Ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου.
6. Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου·
Ἀδελφιδός μου παρῆλθε.
Ἡ ψυχή μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ·
Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐπήκουσέ μου.
7. Εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει·
Ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με·
Ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.
8. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ·
Ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ·
Ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ.
9. Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;
Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;
10. Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυῤῥὸς,
Ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων.
11. Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον Καιφάζ,
Βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ.
12. Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων,
Λελουμέναι ἐν γάλακτι,

Καθή-

v. 16. ſtich. 2. Διάπνευσον) καὶ διάπνευσον. ibid. ſtich. 4. ab hoc ſticho *Edit. Rom.* incipit 5. Cap. ibid. κῆπον μου) κῆπον αὐτοῦ. CAP. V. v. 1. ſtich. 5. οἱ πλησίον) πλήσιοι. v. 2. ſtich. 3. in *Rom.* ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον μου ἀδελφή μου. v. 3. ἐνδύσωμαι) ἐνδύσομαι. v. 5. ſtich. 2. Αἱ χεῖρες) absque articulo. v. 6. ſtich. 3. Ἡ ψυχὴ) articulus deeſt. ibid. ſtich. 5. οὐκ ἐπήκουσε) οὐχ ὑπήκουσε. v. 8. ſtich. 4. εἰμὶ ἐγὼ) transpoſita. v. 11. Καιφάζ) κεφάζ. v. 12. ſtich. 2. Λελουμέναι) λελασμέναι.

πληρώ- Καθήμεναι ἐπὶ πληρώματι (ὑδάτων)·
ματα 13. Σιαγόνες αὐτȣ̃ ὡς * φυταλιαὶ τȣ̃ ἀρώ-
* φιάλες ματος, φύȣσαι μυρεψικά·
Χείλη αὐτȣ̃ κρίνα, ϛάζοντα σμύρναν πλήρη.
14. Χεῖρες αὐτȣ̃ τορευταὶ χρυσαῖ, πεπληρωμέναι Θαρσεὶς·
Κοιλία αὐτȣ̃ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου·
15. Κνῆμαι αὐτȣ̃ ϛύλοι μαρμάρινοι,
Τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς.
Εἶδος αὐτȣ̃ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι·
16. Φάρυγξ αὐτȣ̃ γλυκασμοὶ, καὶ ὅλος ἐπιθυμία·
Οὗτος ἀδελφιδός μȣ, καὶ ȣ̃τος πλησίον μου,
Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.
17. Πȣ̃ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;
Πȣ̃ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου;
Καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σȣ̃.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

Ἀδελφιδός μȣ κατέβη εἰς κῆπον αὐτȣ̃
μȣ φιάλας Εἰς φυταλιὰς τȣ̃ ἀρώματος,
Ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.
2. Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ,
Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.
3. Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία,
Ὡραία ὡς Ἱερουσαλὴμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι.
4. Ἀπόστρεψον ὀφθαλμȣ́ς σȣ ἀπεναντίον ἐμȣ̃,
Ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με.
Τρίχωμά σȣ ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν,
Αἳ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τȣ̃ Γαλαάδ.
5. Ὀδόντες σȣ ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τȣ̃ λȣτρȣ̃,
Αἱ πᾶσαι διδυμεύȣσαι,
Καὶ ἀτεκνȣ̃σα ȣ̓κ ἔϛιν ἐν αὐταῖς. αὐτοῖς
Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σȣ,
Καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία·
6. Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
7. Ἑξήκοντα εἰσὶ βασίλισσαι
Καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ,
Καὶ νεάνιδες ὧν ȣ̓κ ἔϛιν ἀριθμός.
8. Μία ἐϛὶ περιϛερά μου, τελεία μου·
Μία ἐϛὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς,
Ἐκλεκτὴ ἐϛι τῇ τεκȣ́σῃ αὐτῆς· αὐτῆς
Εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες, καὶ μακαριȣ̃σιν αὐτὴν,
Βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
9. Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτȣσα ὡσεὶ ὄρθρος,
Καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος,
Θάμβος ὡς τεταγμέναι;
10. Εἰς κῆπον καρύας κατέβην
Ἰδεῖν ἐν γενήμασι τȣ̃ χειμάῤῥȣ, γενήματι
Ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος,
Εἰ ἤνθησαν αἱ ῥοαί·
Ἐκεῖ δώσω τȣ̀ς μαϛȣ́ς μου σοί.

11. Οὐκ

v. 12. ſtich. 3. (ὑδάτων) deeſt. v. 13. φιάλες forte pro φιάλαι, uti legitur in Rom. v. 14. Θαρσεὶς) Θαρσίς. CAP. VI. v. 1. κῆπόν μȣ) κῆπον αὐτȣ̃. v. 2. ὁ ἀδελφιδός) absque articulo. v. 4. ἀπεναντίον ἐμȣ̃) ἀπεναντίον μου. v. 5. ſtich. 3. ἐν αὐτοῖς) ἐν αὐταῖς. ibid. ſtich. 4. κόκκινον) τὸ κόκκινον. v. 8. ſtich. 3. τεκȣ́σῃ αὐτῆς) τεκȣ́σῃ αὐτήν. ibid. ſtich. 5. καὶ παλλ.) καί γε παλλακαί. v. 10. ſtich. 2. γενήματι) γενήμασι. ibid. ſtich. 4. Εἰ ἤνθησαν) ἐξήνθησαν.

11. Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου,
Ἔθετό με ἅρματα Ἀμιναδάβ.

12. Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουλαμῖτις,
Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.
Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι;
Ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

Τί ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου,
Ἀμιναδάβ. Θύγατερ Ναδάβ;
Ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὁρμίσκοις,
Ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου.

2. Ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτὸς,
Μὴ ὑστερούμενος κράματος·
θιμονία Κοιλία σου θημωνία σίτου, πεφραγμένη ἐν κρίνοις·

3. Δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4. Τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος·
Ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβὼν,
Ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν·
Μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου,
Σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ·

5. Κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος,
Καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα,
Βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

6. Τί ὡραιώθης, καὶ τί ἡδύνθης
Ἀγάπη ἐν τρυφαῖς σου;

7. Τοῦτο μέγεθός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι,
Καὶ οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν.

8. Εἶπα ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι,
Κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ·
Καὶ ἔσονται δὴ μαστοί σου, ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου,
Καὶ ὀσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα,

9. Καὶ ὁ λάρυγξ σου, ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς,
Πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα,
Ἱκανούμενος (ἐν) χείλεσί μου καὶ ὀδοῦσιν.

10. Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου,
Καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ.

11. Ἐλθὲ ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν,
Αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις·

12. Ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας,
Ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος,
Ἤνθησεν ὁ κυπρισμός,
Ἤνθησαν αἱ ῥοαί·
Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί.

13. Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμὴν,
Καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα
Νέα· πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι.

ΚΕΦ.

v. 12. Σουλαμῖτις) σουναμῖτις. ibid. stich. 3. ab hoc sticho *Edit. Rom.* 7. Cap. incipit. ibid. Σουλαμίτιδι) σουναμίτιδι, passim. CAP. VII. v. 1. Τί ὡρ.) τί abest. ibid. ὑποδήμασι) addit σου. ibid. stich. 2. Ἀμιναδάβ) ναδάβ. ibid. stich. 3. μηρῶν σου) σου abest. ibid. stich. 4. Ἔργῳ χειρῶν) ἔργον. v. 2. stich. 2. κράματος) κρᾶμα. ibid. stich. 3. θιμωνία) θημωνία. v. 4. Τράχηλος) ὁ τράχηλος. ibid. stich. 2. Ὀφθαλμοί) οἱ ὀφθαλμοί. v. 7. ὡμοιώθη) ὁμοιώθη. v. 8. ἐν τῷ φ.) ἐπὶ τῷ φ. v. 9. ἀγαθος) ὁ ἀγαθός. ibid. stich. 3. (ἐν) deest.

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

ΤΙΣ δώῃ σε ἀδελφιδέ μȣ θηλάζοντα μασοὺς μητρός μȣ;
Εὑρȣ̃σά σε ἔξω φιλήσω σε,
με Καί γε ȣ̓κ ἐξȣδενήσȣσί μοι.
2. Παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μȣ
Καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβȣ́σης με·
Ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τȣ̃ μυρεψικȣ̃,
Ἀπὸ νάματος ῥοῶν μȣ.
3. Εὐώνυμος αὐτȣ̃ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μȣ,
Καὶ δεξιὰ αὐτȣ̃ περιλήψεταί με.
4. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰχύσεσι τȣ̃ ἀγρȣ̃·
Τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην
Ἕως ἂν θελήσῃ.
5. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνȣσα λελευκανθισμένη,
ἐπιστηριζομένη Ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς;
Ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε·
Ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου,
Ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκȣ̃σά σε.
6. Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου,
Ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου·
Ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη,
Σκληρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος· Σκληρὸν
Περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς, φλόγες αὐτῆς·
7. Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην,
Καὶ ποταμοὶ ȣ̓ συγκλύσουσιν αὐτήν·
Ἐὰν δῷ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτȣ̃ ἐν τῇ ἀγάπῃ,
Ἐξȣδενώσει ἐξȣδενήσȣσιν αὐτόν.
8. Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ, καὶ μασοὺς ȣ̓κ ἔχει·
Τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν,
Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;
9. Εἰ τεῖχός ἐστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ᾽ αὐτὴν ἐπαύλεις ἀργυρᾶς· ἐπάλξεις
Καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐπ᾽ αὐτὴν σανίδα κεδρίνην.
10. Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μασοί μȣ ὡς πύργοι·
Ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτȣ̃ ὡς εὑρίσκȣσα εἰρήνην.
11. Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ Σαλωμὼν ἐν Βεελαμών· ἐγενήθην
Ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτȣ̃ τοῖς τηρȣ̃σιν·
Ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτȣ̃ χιλίους ἀργυρίȣ.
12. Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐνώπιόν μȣ·
Οἱ χίλιοι τῷ Σαλωμὼν,
Καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηρȣ̃σι τὸν καρπὸν αὐτȣ̃.

CAP. VIII. v. 1. ftich. 3. ἐξȣδενήσȣσί με) ἐξȣδενώσȣσί μοι. v. 2. ftich. 2. ταμιεῖον) ταμεῖον. v. 3. ftich. 2. Καὶ δεξιὰ) καὶ ἡ δεξιά. v. 4. ftich. 2. Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ) hæc verba defunt. ibid. ftich. 3. τί) ἐὰν, bis hoc fticho. v. 6. ftich. 4. Σκληρὸν) σκληρός. v. 7. ftich. 3. τὸν πάντα βίον) πάντα τὸν βίον. ibid. ftich. 4. ἐξȣδενήσȣσιν) ἐξȣδενώσουσιν. v. 8. ftich. 3. ᾗ ἂν) ᾗ ἐὰν. v. 10. ftich. 2. αὐτȣ̃ εὑρίσκȣσα) αὐτῶν ὡς εὑρίσκȣσα. v. 11. ἐγενήθην) ἐγενήθη. ibid. ftich. 3. fuppletus à *Cl. Grabio* integer habetur in *Edit. Rom.*

13. Ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέχοντες
Τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με.

14. Φεῦγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι
Ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη ἀρωμάτων. κοιλωμάτων

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ.

V. 14. Φεῦγε) Φύγε. ibid. stich. 2. in *Rom.* ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων. * Subscriptionem non habet *Edit. Rom.*

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν·
Φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι,
Καὶ ἐν ἁπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν·
2. Ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτὸν,
Ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. πιστεύουσιν
3. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ·
Δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας.
4. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία,
Οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας·
5. Ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται σοφίας δόλον,
Καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων,
Καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας.
6. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας,
Καὶ οὐκ ἀθῳώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ·
Ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθὴς,

Καὶ

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.) in *Rom.* ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ. CAP. I. v. 2. stich. 2. πιστεύουσιν) ἀπιστοῦσιν. v. 5. σοφίας) παιδείας. v. 6. σοφίας) σοφία.

Καὶ τῆς γλώσσης αὐτῆ ἀκȣσῆς·

7. Ὅτι πνεῦμα Κυρίȣ ἐπλήρωσε τὴν οἰκȣμένην,
Καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς.

8. Διὰ τȣ̃το φθεγγόμενος ἄδικα ȣ̉δεὶς μὴ λάθῃ,
Οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχȣσα ἡ δίκη·

9. Ἐν γὰρ διαβȣλίοις ἀσεβȣ̃ς ἐξέτασις ἔςαι,
Λόγων δὲ αὐτȣ̃ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει
Εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτȣ̃·

10. Ὅτι ȣ̃ς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα,
Καὶ θρȣ̃ς γογγυσμῶν ȣ̉κ ἀποκρύπτεται.

11. Φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ἀνωφελῆ,
Καὶ ἀπὸ καταλαλιᾶς φείσασθε γλώσσης·
Ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενὸν ȣ̉ πορεύσεται,
Στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχήν.

12. Μὴ ζηλȣ̃τε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν,
Μηδὲ ἐπισπᾶσθε ὄλεθρον ἐν ἔργοις χειρῶν ὑμῶν·

13. Ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον ȣ̉κ ἐποίησεν,
Οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων· ἀγγελείᾳ

14. Ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα,
Καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τȣ̃ κόσμου,
Καὶ ȣ̉κ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου,
Οὐδὲ ᾅδου βασίλειον ἐπὶ τῆς γῆς.

15. Δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐςιν·

16. Ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτόν·
Φίλον ἡγησάμενοι αὐτὸν ἐτάκησαν,
Καὶ συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐτὸν,
Ὅτι ἄξιοί εἰσι τῆς ἐκείνȣ μερίδος εἶναι.

ΚΕΦ. Β'. II.

Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι ȣ̉κ ὀρθῶς·
Ὀλίγος ἐςὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν,
Καὶ ȣ̉κ ἔστιν ἴασις ἐν τελευτῇ ἀνθρώπȣ,
Καὶ ȣ̉κ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδȣ.

2. Ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν,
Καὶ μετὰ τȣ̃το ἐσόμεθα ὡς ȣ̉χ ὑπάρξαντες·
Ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥισὶν ἡμῶν,
Καὶ ὁ λόγος σπινθὴρ ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν·

3. Οὗ σβεσθέντος, τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα,
Καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦνος ἀήρ·

4. Καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλησθήσεται ἐν χρόνῳ,
Καὶ ȣ̉θεὶς μνημονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν·
Καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἴχνη νεφέλης,
Καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδασθήσεται
Διωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίȣ,

v. 6. ftich. 4. γλώσσης αὐτοῦ) αὐτȣ̃ deeft. v. 7. ἐπλήρωσε) πεπλήρωκε. v. 8. ftich. 2. οὐδὲ μὴ) οὐδὲ μήν. v. 12. ftich. 2. ἐν ἔργοις) ἔργοις. v. 13. ftich. 2. ἀγγελείᾳ) ἀπωλείᾳ. v. 14. ftich. 4. Οὐδὲ) οὔτε. ibid. ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπὶ γῆς. CAP. II. v. 1. ἐν ἑαυτοῖς), ἐν abeft.

Καὶ ὑπὸ θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθεῖσα.

5. Σκιᾶς γὰρ πάροδος ὁ βίος ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν·
Ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ οὐδεὶς ἀναστρέφει.

6. Δεῦτε οὖν, ἀπολαύσωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν,
Καὶ χρησώμεθα τῇ κτίσει ὡς νεότητος σπουδαίως·

7. Οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πλησθῶμεν,
Καὶ μὴ παροδευσάτω ἡμᾶς
Ἄνθος ἔαρος·

8. Στεψώμεθα ῥόδων κάλυξι πρινὴ μαρανθῆναι·

9. Μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας,
Πανταχῇ καταλίπωμεν σύμβολα τῆς εὐφροσύνης,
Ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλῆρος ἡμῶν.

10. Καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον,
Μὴ φεισώμεθα χήρας,
Μηδὲ πρεσβυτέρου ἐντραπῶμεν πολιὰς πολυχρονίους·

11. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος τῆς δικαιοσύνης·
(Τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται·)

12. Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι,
Καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν,
Καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου,
Καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδίας ἡμῶν·

13. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ,
Καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει·

14. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν·
Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος,

15. Ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ,
Καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ·

16. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ,
Καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν·
Μακαρίζει ἔσχατα δικαίων,
Καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν.

17. Ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς,
Καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ.

18. Εἰ γάρ ἐστιν ὁ δίκαιος υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ,
Καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων·

19. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν,
Ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ,
Καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ.

20. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτὸν,
Ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.

21. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν·
Ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν,

22. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ,
Οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσιότητος,
Οὐδὲ ἔκριναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων.

23. Ὅτι

v. 6. Δεῦτε οὖν,) addit καί. ibid. stich. 2. νεότητος) νεότητι. v. 7. stich. 3. ἔαρος) ἀέρος. v. 9. stich. 3. κλῆρος ἡμῶν) κλῆρος οὗτος. v. 10. stich. 3. πρεσβυτέρου) πρεσβύτου. v. 12. Ἐνεδρεύσωμεν) addit δέ. ibid. stich. 4. παιδίας) παιδείας.

23. Ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ,
ἰδιότητος Καὶ εἰκόνα τῆς ἰδίας ἀϊδιότητος ἐποίησεν αὐτόν·
24. Φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον·
25. Πειράζουσι δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

ΚΕΦ. Γ′. III.

Ικαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,
Καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. 2. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι,
Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν,
3. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα·
Οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.
4. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν,
Ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·
5. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται.
Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·
6. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς,
Καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.
7. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν,
Καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
8. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
Καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.
9. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν,
Καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ·
Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ,
Καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
10. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο, ἕξουσιν ἐπιτιμίαν,
Οἱ ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ Κυρίου ἀποστάντες.
11. Σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος,
Καὶ κενὴ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι ἀνόνητοι,
Καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν·
12. Αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες,
Καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν,
Ἐπικατάρατος ἡ γένεσις αὐτῶν.
13. Ὅτι μακαρία στεῖρα ἡ ἀμίαντος,
Ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι·
Ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν ἁγίων· αὐτῶν
14. Καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα,
Μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρά,
Δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτὴ,
Καὶ κλῆρος ἐν ναῷ Κυρίου θυμηδέστερος. θυμηρέστερος
15. Ἀγαθῶν γὰρ πόνων καρπὸς εὐκλεὴς,
Καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως.
16. Τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσται,

CAP. III. v. 9. stich. 3. *ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς*) præpositio abest. ibid. stich. 4. desideratur in *Edit. Rom.* v. 13. stich. 3. *ψυχῶν αὐτῶν*) *αὐτῶν* deest.

Καὶ ἐκ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται.

17. Ἐάν τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐθὲν λογισθήσονται,
Καὶ ἄτιμον ἐπ᾽ ἐσχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν·

18. Ἐάν τε γὰρ ὀξέως τελευτήσωσιν, οὐκ ἕξουσιν ἐλπίδα,
Οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον·

19. Γενεᾶς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

ΚΕΦ. Δ′. IV.

Κρείσσων ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς·
Ἀθανασία γάρ ἐστιν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις·

2. Παροῦσάν τε τιμῶσιν αὐτὴν,
Καὶ ποθοῦσιν ἀπελθοῦσαν·
Καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα πομπεύει,
Τὸν τῶν ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα.

3. Πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πλῆθος οὐ χρησιμεύσει,
Καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος,
Οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει·

4. Κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλῃ,
Ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσεται,
Καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθήσεται·

5. Περικλασθήσονται κλῶνες ἀτελέστατοι,
Καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρῶσιν
Καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτήδειος.

6. Ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα
Μάρτυρές εἰσι πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν·

7. Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.

8. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον,
Οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται·

9. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις,
Καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

10. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη,
Καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη·

11. Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ,
Ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ.

12. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ,
Καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

13. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς·

14. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.
Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες,
Μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο·

15. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς ὁσίοις αὐτοῦ,
Καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ἐκλεκτοῖς

16. Κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, θανὼν

Καὶ

v. 18. Ἐάν τε γὰρ) γὰρ abest. CAP. IV. v. 2. τιμῶσιν) τιμοῦντες. [v. 5. ἀτελέστατοι) ἀτέλεστοι. v. 10. Θεῷ) τῷ Θεῷ. v. 15. ὁσίοις) ἐκλεκτοῖς. ibid. stich. 2. ἐκλεκτοῖς) ὁσίοις. v. 16. θανὼν) καμών.

νεότητος Καὶ νότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκου.

17. Ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφῦ,
Καὶ ἐ νοήσουσι τί ἐβελεύσατο περὶ αὐτῦ,
Καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ Κύριος·

18. Ὄψονται καὶ ἐξεθενήσουσιν αὐτὸν,
Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἐκγελάσεται.

19. Καὶ ἔσονται μετὰ τῦτο εἰς πῶμα ἄτιμον,
Καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς αἰῶνος·
Ὅτι ῥήξει αὐτὸς ἀφώνους πρηνεῖς,
καὶ σαλεύσει αὐτὸς ἐκ θεμελίων,
Καὶ ἕως ἐσχάτων χερσωθήσονται·
Καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ,
Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται·

20. Ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ,
Καὶ ἐλέγξει αὐτὸς ἐξεναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

Τότε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος
Κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν,
Καὶ τῶν ἀθετούντων τὸς πόνους αὐτῦ.

2. Ἰδόντες δὲ ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ,
Καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτῦ.

3. Καὶ ἐρῦσιν ἐν ἑαυτοῖς μετανοῦντες, καὶ
στενάζονται διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάξονται (καὶ ἐρῦσιν)·

Οὗτος ἦν ὃν ἔχομέν ποτε εἰς γέλωτα
Καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμῦ· 4. οἱ ἄφρονες
Τὸν βίον αὐτῦ ἐλογισάμεθα μανίαν,
Καὶ τὴν τελευτὴν αὐτῦ ἄτιμον·

5. Πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεῦ,
Καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτῦ ἐστιν;

6. Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδῦ ἀληθείας,
Καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς ὐκ ἔλαμψεν (ἐν) ἡμῖν,
Καὶ ὁ ἥλιος ὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν.

7. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις καὶ ἀπωλείας,
Καὶ ὠδεύσαμεν ἐρήμυς ἀβάτυς,
Τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίυ ὐκ ἔγνωμεν.

8. Τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία;
Ἢ τί πλῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν;

9. Παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκιὰ,
Καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχυσα·

10. Καὶ ὡς ναῦς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ,
Ἧς διαβάσης ὐκ ἔστιν ἴχνος εὑρεῖν,
Οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπεως αὐτῆς ἐν κύμασιν·

11. Ἢ ὡς ὀρνέυ διαπτάντος ἀέρα
Οὗ ὐθὲν εὑρίσκεται τεκμήριον πορείας,
Πληγῇ δὲ ταρσῶν μαστιζόμενον πνεῦμα κῦφον
Καὶ σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζυ,
Κινυμένων πτερύγων διωδεύθη,
Καὶ μετὰ τῦτο ὐχ εὑρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ·

12. Ἢ

v. 16. (stich. 2. νεότητος) νεότης. v. 19. stich. 2. αἰῶνος) δι' αἰῶνος. ibid. stich. 4. ἐσχάτων) ἐσχάτου. CAP. V. v. 3. Καὶ ἐρῦσιν ἐν ἑαυτοῖς) ἐρῦσιν ἑαυτοῖς. ibid. στενάξονται) στενάζοντες. ibid. (καὶ ἐρῦσιν) deest. v. 6. stich 2. (ἐν) abest. v. 7. stich. 1. ὠδεύσαμεν) διωδεύσαμεν. v. 8. stich. 2. Ἢ τί) καὶ τί. v. 10. stich. 3. τρόπεως) τρόπιος. v. 11. διαπτάντος) διιπτάντος.

12. Ἢ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν,
Τμηθεὶς ὁ ἀὴρ εὐθέως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη,
Ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον αὐτοῦ·
13. Οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελείπομεν,
Καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔχομεν δεῖξαι,
14. Ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.
15. Ὅτι ἐλπὶς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου,
Καὶ ὡς πάχνη ὑπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτὴ,
Καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη,
Καὶ ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου παρώδευσε.
16. Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι,
Καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
Καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ·
17. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας,
Καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου·
Ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς,
Καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
18. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ,
Καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν·
19. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην,
Καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον·
20. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα,
21. Ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν.
Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας·
22. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν,
Καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται·
23. Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι·
Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης,
Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· συνκλύουσιν
24. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως,
Καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς·
Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία,
Καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε,
Μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς·
2. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους
Καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν.
3. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν,
Καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου,
4. Ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει·
5. Ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας, οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς,
Οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον,
Οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε.

6. Φρι-

v. 15. χνοῦς) χοῦς. v. 21. stich. 2. συνεκπολεμήσει) addit δὲ. v. 23. stich. 3. συνκλύουσιν) συγκλύσουσιν. CAP. VI. v. 3. παρὰ Κυρίου) παρὰ τοῦ κυρίου.

6. Φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν· ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται.
7. Ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέου·
Δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται.
8. Οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης,
Οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος·
Ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν,
Ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων·
9. Τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα.
10. Πρὸς ὑμᾶς οὖν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου,
Ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε.
11. Οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια, ὁσιωθήσονται·
Καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτά, εὑρήσουσιν ἀπολογίαν.
12. Ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου·
Ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε.
13. Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία,
Καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν,
Καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν·
14. Φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι.
15. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει·
Πάρεδρον γὰρ εὑρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ.
16. Τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς, Φρονήσεως τελειότης,
Καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται·
17. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα,
Καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς,
Καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ἀπαντᾷ αὐτοῖς.
18. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία,
19. Φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη,
Ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς,
Προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,
20. Ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ·
21. Ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.
22. Εἰ οὖν ἥδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν,
23. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.
24. Τί δέ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελῶ,
Καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια,
Ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω,
Καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς,
Καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν·
25. Οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω,
Ὅτι οὗτος οὐ κοινωνεῖ σοφίᾳ.
26. Πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου,
Καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου·
27. Ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

v. 7. ἐλέου) ἐλέους. v. 15. πρὸς αὐτὴν) ἐπ' αὐτήν. v. 7. stich. 3. ἀπαντᾷ) ὑπαντᾷ. v 25. stich. 2. κοινωνεῖ) κοινωνήσει.

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

Εἰμὶ μὲν κἀγὼ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος ἅπασιν,
Καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου·
Καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ,
2. Δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ παγεὶς ἐν αἵματι,
Ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὕπνῳ συνελθούσης·
3. Καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν ἀέρα,
Καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν
ἶσα πᾶσιν ἶκα κλαίων·
ἀνεστράφην 4. Ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην καὶ φροντίσιν·
5. Οὐδεὶς γὰρ βασιλέων ἑτέραν ἔχεν γενέσεως ἀρχὴν,
6. Μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδός τε ἴση.
7. Διὰ τοῦτο ηὐξάμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι·
Ἐπεκαλεσάμην, καὶ ἦλθέ μοι πνεῦμα σοφίας.
8. Προέκρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων, καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἡγησάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς·
αὐτὴν 9. Οὐδὲ ὡμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον,
Ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη,
Καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς·
10. Ὑπὲρ ὑγίειαν καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτὴν,
Καὶ προειλάμην αὐτὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν,
Ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος.
11. Ἦλθε δέ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ᾽ αὐτῆς,
Καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς·
12. Ἠυφράνθην δὲ ἐπὶ πᾶσιν, ὅτι αὐτῶν ἡγεῖται σοφία·
Ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων.
13. Ἀδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι,
Τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτομαι·
14. Ἀνεκλιπὴς γὰρ θησαυρός ἐστιν ἀνθρώποις,
Ὃν οἱ κτησάμενοι πρὸς Θεὸν ἐστείλαντο φιλίαν,
Διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συστάθεντες.
15. Ἐμοὶ δὲ δῴη ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην,
Καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν λεγομένων·
Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι,
Καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής.
16. Ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν,
Πᾶσά τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη.
17. Αὐτὸς γάρ μοι ἔδωκε τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ,
Εἰδέναι σύστασιν κόσμου καὶ ἐνέργειαν στοιχείων,

18. Ἀρ-

CAP. VII. v. 4. ἀνεστράφην καὶ φρ.) ἀνετράφην καὶ ἐν φροντίσιν. v. 5. βασιλέων) βασιλεύς. v. 9. ὁμοίωσα αὐτὴν) ὡμοίωσα αὐτῇ. v. 10. stich. 2. προειλάμην) προειλόμην. v. 12. Ἠυφράνθην δὲ ἐπὶ πᾶσιν) εὐφράνθην δὲ ἐπὶ πάντων. v. 14. stich. 2. κτησάμενοι) χρησάμενοι. v. 15. stich. 2. λεγομένων) δεδομένων.

18. Ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων,
Τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν,
19. Ἐνιαυτȣ̃ κύκλȣς, καὶ ἀςέρων θέσεις,
20. Φύσεις ζώων καὶ θυμȣ̀ς θηρίων,
Πνευμάτων βίας, καὶ διαλογισμȣ̀ς ἀνθρώπων,
Διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν.
ἐμφανῆ 21. Ὅσα τέ ἐςι κρυπτὰ καὶ ἀφανῆ ἔγνων·
Ἡ γὰρ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία.
22. Ἔςι γὰρ αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον,
Μονογενὲς, πολυμερὲς, λεπτὸν,
Εὐκίνητον, τρανὸν, ἀμόλυντον,
Σαφὲς, ἀπήμαντον, φιλάγαθον, ὀξὺ,
Ἀκώλυτον, εὐεργετικὸν, 23. φιλάνθρωπον,
Βέβαιον, ἀσφαλὲς, ἀμέριμνον, παντοδύναμον, παντεπίσκοπον,
Καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων
Νοερῶν, καθαρῶν, λεπτοτάτων.
24. Πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία·
Διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα.
25. Ἀτμὶς γάρ ἐςι τῆς τȣ̃ Θεȣ̃ δυνάμεως,
Καὶ ἀπόῤῥοια τῆς τȣ̃ παντοκράτορος
εἰλικρινείας δόξης εἰλικρινής·
Διὰ τȣ̃το ȣ̓δὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει.
26. Ἀπαύγασμα γάρ ἐςι φωτὸς ἀϊδίȣ,
Καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον τῆς τȣ̃ Θεȣ̃ ἐνεργείας,
Καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτȣ̃.
27. Μία δὲ ȣ̓̃σα πάντα δύναται,
Καὶ μένȣσα ἐν ἑαυτῇ πάντα καινίζει,
Καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνȣσα,
Φίλȣς Θεȣ̃ καὶ προφήτας κατασκευάζει·
28. Οὐδὲν γὰρ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ, εἰ μὴ ȣ̓δὲν τὸν σοφίᾳ συνοικοῦντα.
29. Ἔςι γὰρ αὕτη εὐπρεπεςέρα ἡλίȣ,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀςέρων θέσιν
Φωτὶ συγκρινομένη εὑρίσκεται προτέρα·
30. Τȣ̃το μὲν γὰρ διαδέχεται νὺξ,
Σοφίαν δὲ ȣ̓ κατισχύει κακία.

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

Διατείνει δὲ ἀπὸ πέρατος ἐπὶ πέρας εὐρώςως,
Καὶ διοικεῖται τὰ πάντα χρηςῶς.
2. Ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μȣ,
Καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ,
Καὶ ἐραςὴς ἐγενόμην τȣ̃ κάλλȣς αὐτῆς.
3. Εὐγένειαν δοξάζει συμβίωσιν Θεȣ̃ ἔχȣσα,
Καὶ ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν·

v. 19. Ἐνιαυτȣ̃) ἐνιαυτῶν. v. 22. Ἔςι γὰρ αὐτῇ) ἔςι γὰρ ἐν αὐτῇ. v. 23. stich. 2. παντεπίσκοπον) πανεπίσκοπον. v. 25. stich. 2. εἰλικρινείας) εἰλικρινής. v. 27. stich. 2. ἐν ἑαυτῇ πάντα) ἐν αὐτῇ τὰ πάντα. v. 28. ȣ̓δὲν γὰρ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ) οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ Θεός. v. 29. stich. 2. ἀςέρων) ἄςρων. v. 30. stich. 2. in Rom. σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχύει κακία. CAP. VIII. v. 1. ἐπὶ πέρας) εἰς πέρας. ibid. stich. 2. διοικεῖται) διοικεῖ.

4. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης,
αἱρετὶς Καὶ εὑρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ.
5. Εἰ δὲ πλοῦτός ἐστιν ἐπιθυμητὸν κτῆμα ἐν βίῳ,
Τί σοφίας πλουσιώτερον τῆς τὰ πάντα ἐργαζομένης;
ἐργάζεται 6. Εἰ δὲ φρόνησις ἐργάζεται,
Τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλόν ἐστι τεχνίτης;
7. Καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις,
Οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρεταί·
Σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκδιδάσκει,
Δικαιοσύνην καὶ ἀνδρίαν,
Ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.
πολύπειραν. 8. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,
Οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει·
Ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων,
Σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει
Καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων.
9. Ἔκρινα τοίνυν ἀγαγέσθαι ταύτην ἐμαυτῷ πρὸς συμβίωσιν,
Εἰδὼς ὅτι ἔσται μοι σύμβουλος ἀγαθῶν,
Καὶ παραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης.
10. Ἕξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν ὄχλοις,
Καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις ὁ νέος·
11. Ὀξὺς εὑρεθήσομαι ἐν κρίσει,
Καὶ ἐν ὄψει δυναστῶν θαυμασθήσομαι·
12. Σιγῶντά με περιμενοῦσιν, καὶ φθεγγομένῳ προσέξουσι,
Καὶ λαλοῦντος ἐπιπλεῖον, χεῖρα ἐπιθήσουσιν ἐπὶ στόμα αὐτῶν.
13. Ἕξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν,
Καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμὲ ἀπολείψω.
14. Διοικήσω λαοὺς, καὶ ἔθνη ὑποταγήσεταί μοι·
15. Φοβηθήσονταί με ἀκούσαντες τύραννοι φρικτοί·
Ἐν πλήθει φανοῦμαι ἀγαθὸς,
Καὶ ἐν πολέμῳ ἀνδρεῖος·
16. Εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐτῇ·
Οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συναναστροφὴ αὐτῆς,
Οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς,
Ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαράν.
17. Ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ,
Καὶ φροντίσας ἐν καρδίᾳ μου,
Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν συγγενείᾳ σοφίας, 18. καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθὴ,
Καὶ ἐν πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλοῦτος ἀνεκλιπὴς,
Καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς φρόνησις,
Καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς,
Περιῄειν ζητῶν ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν.
19. Παῖς δὲ ἤμην εὐφυὴς,
Ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς·
20. Μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν, ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον.
21. Γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατὴς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς δῷ,
(Καὶ τοῦτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ εἰδέναι τίνος ἡ χάρις,
Ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ,
Καὶ εἶπον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου·

ΚΕΦ.

v. 8. πολύπειραν) πολυπειρίαν. ibid. stich. 2. εἰκάζει) εἰκάζειν. v. 9. ἀγαγέσθαι ταύτην) transposita. v. 17. stich. 3. ἀθανασία ἐστὶν) transposita. v. 21. stich. 2. τίνος χάρις) τίνος ἡ χάρις.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

ΘΕὲ πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους σου,
Ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου,
2. Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας ἄνθρωπον,
Ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,
3. Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ,
Καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ·
4. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν,
Καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου·
5. Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου,
Ἄνθρωπος ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος,
Καὶ ἐλάσσων ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμων·
6. Κἂν γάρ τις ᾖ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων,
Τῆς ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀπούσης, εἰς οὐθὲν λογισθήσεται.
7. Σύ με προείλω βασιλέα λαοῦ σου,
Καὶ δικαστὴν υἱῶν σου καὶ θυγατέρων σου·
8. Εἶπας οἰκοδομῆσαι ναὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου,
καταοκηνέσεως Καὶ ἐν πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστήριον,
Μίμημα σκηνῆς ἁγίας ἣν προητοίμασας ἀπ' ἀρχῆς,
9. Καὶ μετὰ σοῦ ἡ σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου,
Καὶ παροῦσα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον,
Καὶ ἐπισταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
Καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς σου·
10. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων οὐρανῶν,
Καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου πέμψον αὐτήν,
Ἵνα συμπαροῦσά μοι κοπιάσῃ,
Καὶ γνῶ τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
11. Οἶδε γὰρ ἐκείνη πάντα καὶ συνιεῖ,
Καὶ ὁδηγήσει με ἐν ταῖς πράξεσί μου σωφρόνως,
Καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς·
12. Καὶ ἔσται προσδεκτὰ τὰ ἔργα μου,
Καὶ διακρινῶ τὸν λαόν σου δικαίως,
Καὶ ἔσομαι ἄξιος θρόνων πατρός μου.
13. Τίς γὰρ ἄνθρωπος γνώσεται βουλὴν Θεοῦ;
Ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τί θέλει ὁ Κύριος;
14. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοί,
Καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι ἡμῶν·
15. Φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχήν,
Καὶ βρίθει τὸ γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυφροντίδα.
16. Καὶ μόγις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς,
Καὶ τὰ ἐν χερσὶν εὑρίσκομεν μετὰ πόνου·
Τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασε;
17. Βουλὴν δέ σου τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν,
Καὶ ἔπεμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστων;
18. Καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς,

CAP. IX. v. 2. κατασκευάσας) κατεσκευάσας. v. 6. stich. 2. οὐθὲν) οὐδὲν. v. 8. stich. 2. κατασκηνώσεως) κατασκηνώσεως. v. 16. μόγις) μόλις.

Καὶ τὰ ἀρεστά σου ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι,
19. Καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

ΚΕΦ. Ι΄. X.

Αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου
Μόνον κτισθέντα διεφύλαξε,
Καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου·
2. Ἔδωκέ τε αὐτῷ ἰσχὺν κρατῆσαι πάντων.
3. Ἀποστὰς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδικος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
Ἀδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμοῖς·
4. Δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν ἔσωσε σοφία,
Δι' εὐτελοῦς ξύλου τὸν δίκαιον κυβερνήσασα.
5. Αὕτη καὶ ἐν ὁμονοίᾳ πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων,
Ἔγνω τὸν δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμεμπτον Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ τέκνου σπλάγχνοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν.
6. Αὕτη δίκαιον, ἐξαπολλυμένων ἀσεβῶν, ἐῤῥύσατο
Φυγόντα καταβάσιον πῦρ Πενταπόλεως·
7. Ἧς ἔτι μαρτύριον τῆς πονηρίας
Καπνιζομένη καθέστηκε χέρσος,
Καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτὰ,
Καὶ ἀπιστούσης ψυχῆς μνημεῖον ἑστηκυῖα στήλη ἁλός.
8. Σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλὰ,
Ἀλλὰ καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον,
Ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν, μηδὲ λαθεῖν δυνηθῶσι.
9. Σοφία δὲ τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο.
10. Αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον
Ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις,
Ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν Θεοῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων·
Ἠυπόρισεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, εὐπόρησεν
Καὶ ἐπλήθυνεν τοὺς * πόνους αὐτοῦ· * κόπους
11. Ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη,
Καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν·
12. Διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν,
Καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο,
Καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ,
Ἵνα γνῷ, ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν ἡ εὐσέβεια.
13. Αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλειπεν,
Ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐῤῥύσατο αὐτόν·
14. Συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον,
Καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν,
Ἕως ἤνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας
Καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ·
Ψευδεῖς τε ἔδειξεν τοὺς μωμησαμένους αὐτὸν,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον.

15. Αὕτη

CAP. X. v. 2. πάντων) ἁπάντων. v. 4. ἔσωσε) διέσωσε. v. 5. stich. 2. Ἔγνω τὸν) εὗρε τόν. v. 6. stich. 2. καταβάσιον πῦρ) transposita. v. 7. Ἧς ἔτι μαρτ.) οὗ ἐπὶ μαρτύριον. v. 9. θεραπεύοντας) θεραπεύσαντας. v. 10. stich. 6. κόπους) πόνους. v. 12. stich. 4. ἡ εὐσέβεια) absque articulo.

15. Αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμεμπτον
Ἐρύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων·

16. Εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος Κυρίου,
Καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις.

μισθὸν ὁσίοις 17. Ἀπέδωκεν ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν·
Ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ,
Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας,
Καὶ εἰς φλόγα ἀστέρων τὴν νύκτα.

18. Διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθρὰν,
Καὶ διήγαγεν αὐτοὺς δι᾽ ὕδατος πολλοῦ·

κατέκλυσαν 19. Τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσεν,
Καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς.

20. Διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς,
Καὶ ὕμνησαν Κύριε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου,
Τήν τε ὑπέρμαχόν σου χεῖρα ᾔνεσαν ὁμοθυμαδόν·

21. Ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξε στόμα κωφῶν,
Καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν τρανάς.

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

αὐτοῦ προφητῶν ἁγίων Εὐόδωσε τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφήτου ἁγίου·

2. Διώδευσαν ἔρημον ἀοίκητον,
Καὶ ἐν ἀβάτοις ἔπηξαν σκηνάς·

3. Ἀντέστησαν πολεμίοις, καὶ ἐχθροὺς ἠμύναντο.

4. Ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε,
Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ,
Καὶ ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ.

5. Δι᾽ ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,

6. Διὰ τούτων αὐτοὶ ἀποροῦντες εὐεργετήθησαν.

7. Ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀενάου ποταμοῦ
Αἵματι λυθρώδει ταραχθέντος

8. Εἰς ἔλεγχον νηπιοκτόνου διατάγματος,
Ἔδωκας αὐτοῖς δαψιλὲς ὕδωρ ἀνελπίστως·

9. Δείξας διὰ τοῦ τότε δίψους,
Πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐκόλασας.

10. Ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν, καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι,
Ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο·

11. Τούτους μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νουθετῶν ἐδοκίμασας·
Ἐκείνους δὲ ὡς ἀπότομος βασιλεὺς καταδικάζων ἐξήτασας.

12. Καὶ ἀπόντες δὲ καὶ παρόντες ὁμοίως ἐτρύχοντο·

13. Διπλῆ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβε λύπη,
Καὶ στεναγμὸς μνημῶν τῶν παρελθόντων.

14. Ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων
Εὐεργετημένους αὐτοὺς, ᾔσθοντο τοῦ Κυρίου·

15. Ὃν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα ἀπεῖπον χλευάζοντες,
Ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμαζον,

Οὐχ

v. 17. μισθὸν ὁσίοις) transposita. ibid. stich. 4. ἀστέρων) ἄστρων. v. 19. κατέκλυσαν) κατέκλυσε. CAP. XI. v. 1 ἔργα αὐτοῦ) ἔργα αὐτῶν. ibid. προφητῶν ἁγίων) προφήτου ἁγίου. v. 3. ἐχθροὺς ἠμύναντο) transposita. v. 7. ἀενάου) ἀεννάου. ibid. stich. 2. ταραχθέντος) ταραχθέντες. v. 13. stich. 2. παρελθόντων) παρελθουσῶν. v. 14. stich. 2. Εὐεργετημένους) εὐεργετημένους. v. 15. Ὃν γὰρ) τὸν γάρ. ibid. stich. 2. ἐθαύμαζον) ἐθαύμασαν.

Οὐχ ὅμοια δικαίοις διψήσαντες.

16. Ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων ἀδικίας αὐτῶν,
Ἐν οἷς πλανηθέντες ἐθρήσκευον ἄλο-
κλώδαλα γα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελῆ,
Ἐπαπέστειλας αὐτοῖς πλῆθος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν·

17. Ἵνα γνῶσιν ὅτι δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.

18. Οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός σου χεὶρ
Καὶ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης,
Ἐπιπέμψαι αὐτοῖς ἢ πλῆθος ἄρκων, ἢ θρασεῖς λέοντας,
νεοκτίστου 19. Ἢ νεοκτίστους θυμοῦ πλήρεις θῆρας ἀγνώστους,
Ἤτοι πυρπνόον φυσῶντας ἄσθμα,
λιχμωμένους Ἢ βρόμον λικμωμένης καπνοῦ,
Ἢ δεινοὺς ἀπ' ὀμμάτων σπινθῆρας ἀστράπτοντας·

20. Ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο ἐκτρίψαι αὐτούς,
Ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολέσαι·

21. Καὶ χωρὶς δὲ τούτων, ἐν ἑνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο,
Ὑπὸ τῆς δίκης διωχθέντες,
Καὶ λικμηθέντες ὑπὸ πνεύματος δυνάμεώς σου·
Ἀλλὰ πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ διέταξας.

22. Τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν σοι πάρεστιν πάντοτε,
Καὶ κράτει βραχίονός σου τίς ἀντιστήσεται;

23. Ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλαστίγγων ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον σου,
Καὶ ὡς ῥανὶς δρόσου ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν.

24. Ἐλεεῖς δὲ πάντας ὅτι πάντα δύνασαι,
Καὶ παρορᾷς ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.

25. Ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ ὧν ἐποίησας· οὐδένα
Οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας.

26. Πῶς δὲ διέμεινεν ἄν τι, εἰ μὴ σὺ ἠθέλησας; ἔμενεν
Ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη;

27. Φείδῃ δὲ πάντων, ὅτι σά ἐστι πάντα, δέσποτα φιλόψυχε.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

Τὸ γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσι·

2. Διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις,
Καὶ ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν, ὑπομιμνήσκων νουθετεῖς,
Ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σὲ Κύριε. πιστεύσωμεν

3. Καὶ γὰρ τοὺς παλαιοὺς οἰκήτορας τῆς ἁγίας σου γῆς
Μισήσας, 4. ἐπὶ τῷ ἔχθιστα πράσσειν ἔργα φαρμακειῶν
Καὶ τελετὰς ἀνοσίους, 5. τέκνων τε φονέας ἀνελεήμονας,

Καὶ

v. 16. ſtich. 2. κλώδαλα) κνώδαλα. v. 19. νεοκτίστου) νεοκτίστους. ibid. ſtich. 3. βρόμον λιχμωμένους) βρόμους λικμωμένης. v. 20. ἐκτρίψαι) συνεκτρίψαι. v. 22. σοι πάρεστιν) transpoſita. v. 25. οὐδένα) οὐδέν. v. 27. πάντα) deeſt. CAP. XII. v. 2. ſtich. 3. πιστεύσωμεν) πιστεύσωσιν.

Καὶ σπλαγχνοφάγον ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοῖναν καὶ αἵματος
Ἐκ μέσε μύςας θιάσε,
6. Καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων,
Ἐβελήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν·
7. Ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεῦ παίδων
Ἡ παρὰ σοὶ πασῶν τιμιωτάτη γῆ.
8. Ἀλλὰ καὶ τέτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω,
Ἀπέςειλάς τε προδρόμες τῦ ςρατοπέδε σε σφῆκας,
Ἵνα αὐτὲς κατὰ βραχὺ ἐξολεθρεύσωσιν·
9. Οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς Δικαίοις ὑποχειρίες δοῦναι,
Ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι·
10. Κρίνων δὲ κατὰ βραχὺ, ἐδίδες τόπον μετανοίας,
Οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν,
Καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν,
Καὶ ὅτι ἐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
11. (Σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς·)
Οὐδὲ εὐλαβέμενος τινὰ, ἐφ' οἷς ἡμάρτανον ἄδειαν ἐδίδες,
12. Τίς γὰρ ἐρεῖ· τί ἐποίησας;
Ἢ τίς ἀντιςήσεται τῷ κρίματί σε;
Τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλότων, ἃ σὺ ἐποίησας;
Ἢ τίς εἰς κατάςασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων;
13. Οὔτε γὰρ Θεός ἐςι πλὴν σῦ, ᾧ μέλει περὶ πάντων,
Ἵνα δείξῃς ὅτι ἐκ ἀδίκως ἔκρινας·
14. Οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεταί σοι περὶ ὧν ἀπώλεσας. ἐκόλασας
15. Δίκαιος δὲ ὢν, δικαίως τὰ πάντα διέπεις,
Αὐτὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολασθῆναι καταδικάσαι
Ἀλλότριον ἡγέμενος τῆς σῆς δυνάμεως.
16. Ἡ γὰρ ἰσχύς σε δικαιοσύνης ἀρχὴ,
Καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν, πάντων φείδεσθαί σε ποιεῖ·
17. Ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ὁ ἀπιςέμενος ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι, ὅτι
Καὶ ἐν τοῖς ἐκ εἰδόσι σε τὸ θράσος ἐξελέγχεις·
18. Σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν ἐπιεικείᾳ κρίνεις,
Καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς.
Πάρεςι γάρ σοι, ὅταν θέλῃς, τὸ δύνασθαι·
19. Ἐδίδαξας δέ σε τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιέτων ἔργων,
Ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον,
Καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τὲς υἱές σε,
Ὅτι διδοῖς ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.
20. Εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σε καὶ ὀφειλομένες θανάτῳ

v. 5. ftich. 3. μύςας θιάσε) μυςαθείας σου. v. 14. ἐκόλασας) ἀπώλεσας. v. 16. ftich. 2. φείδεσθαί σε) σε abeft. v. 17. ὅτι ἀπιςέμενος) ὅτι deeft. ibid. ftich. 2. ἐν τοῖς ἐκ εἰδόσι) ἐν τοῖς εἰδόσι. v. 19. ftich. 4. διδοῖς) δίδως.

Μετὰ τοσαύτης ἐτιμωρήσω προσοχῆς,
Δοὺς χρόνον καὶ τόπον δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας,

21. Μετὰ πόσης ἀκριβείας ἔκρινας τοὺς υἱούς σου,
Ὧν τοῖς πατράσιν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων;

22. Ἡμᾶς οὖν παιδεύων, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς,
Ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντες,
Κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος.

23. Ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκως,
Διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων.

24. Καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν,
Θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα,
Νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες.

25. Διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἔπεμψας·

26. Οἱ δὲ παιγνίοις ἐπιτιμήσεως μὴ νουθετηθέντες,
Ἀξίαν Θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν.

27. Ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἠγανάκτουν,
Ἐπὶ τούτοις οὓς ἐδόκουν θεοὺς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι,
Ἰδόντες ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, Θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ·
Διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθεν.

ΚΕΦ. ΙΓ'. XIII.

Μάταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῆν Θεοῦ ἀγνωσία,
Καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα,
Οὔτε τοῖς ἔργοις προσέχοντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην·

2. Ἀλλ' ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχινὸν ἀέρα,
Ἢ κύκλον ἄστρων, ἢ βίαιον ὕδωρ,
Ἢ φωστῆρας οὐρανοῦ, πρυτάνεις κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν·

3. Ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, ταῦτα θεοὺς ὑπελάμβανον,
Γνώτωσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων·
Ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά.

4. Εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες,
Νοησάτωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν·

5. Ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται.

6. Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις μέμψις ἐστὶν ἔτι ὀλίγη,
Καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται
Θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλοντες εὑρεῖν·

7. Ἐν

v. 20. stich. 2. ἐτιμωρήσω) ἐτιμώρησας. ibid. προσοχῆς) addit καὶ δεήσεως. ibid. stich. 3. χρόνον) χρόνους. v. 23. ἀδίκως) ἀδίκους. CAP. XIII. v. 1. stich. 3. προσέχοντες) προσχόντες. v. 3. ταῦτα θεοὺς) θεούς. v. 6. ἔτι τούτοις μέμψις ἐστὶν) ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμψις.

7. Ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτȣ̃ ἀναςρεφόμενοι διερευνῶσιν,
Καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα.

8. (Πάλιν δὲ ὐδὲ αὐτοὶ συγγνωςοί·

9. Εἰ γὰρ τοσȣ̃τον ἴσχυσαν εἰδέναι, ἵνα δύνανται ςοχάσαϑαι τὸν αἰῶνα,
Τὸν τȣ́των δεσπότην πῶς τάχιον ȣ̓χ εὗρον;)

10. Ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν,
Οἵ τινες ἐκάλεσαν ϑεὺς ἔργα χειρῶν ἀνϑρώπων,
Χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα,
Καὶ ἀπεικάσματα ζώων,
Ἢ λίϑον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.

11. Εἰ δὲ καί τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας,
Περιέξυσεν εὐμαϑῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτȣ̃,
Καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς
Κατεσκεύασεν χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς,

12. Τὰ δὲ ὑπολείμματα τῆς ἐργασίας
ὑπηρεσίαν Εἰς ἑτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη·

13. Τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς ȣ̓δὲν εὔχρηστον,
Ξύλον σκολιὸν καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς,
Λαβὼν ἔγλυψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἐργασίας αὐτȣ̃,
Καὶ ἐμπειρίᾳ συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀνέσεως
Ἀπείκασέ τε αὐτὸ εἰκόνι ἀνϑρώπȣ,

14. Ἢ ζώῳ τινὶ εὐτελεῖ ὡμοίωσεν αὐτὸ,
Καταχρίσας μίλτῳ καὶ φύκει ἐρυϑήνας χρόαν αὐτȣ̃, ἐρυϑηνὸς
Καὶ πᾶσαν κηλίδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας,

15. Καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτȣ̃ ἄξιον οἴκημα,
Ἐν τοίχῳ ἔϑηκεν αὐτὸ, ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ·

16. Ἵνα μὲν ȣ̓̃ν μὴ καταπέσῃ προενόησεν αὐτȣ̃,
Εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηϑῆσαι·
(Καὶ γάρ ἐςιν εἰκὼν καὶ χρείαν ἔχει βοηϑείας·)

17. Περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων αὐτȣ̃ καὶ τέκνων προσευχόμενος,
Οὐκ αἰσχύνεται τῷ ἀψύχῳ προσλαλῶν·
Καὶ περὶ μὲν ὑγιείας τὸ ἀσϑενὲς ἐπικαλεῖται,

18. Περὶ δὲ ζωῆς τὸ νεκρὸν ἀξιοῖ,
Περὶ δὲ ἐπικȣρίας τὸ ἀπειρότατον ἱκετεύει,
Περὶ δὲ ὁδοιπορίας τὸ μηδὲ βάσει χρῆσϑαι δυνάμενον,

19. Περὶ δὲ πορισμȣ̃ καὶ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας
Τὸ ἀδρανέςατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

v. 8. δὲ ȣ̓δὲ) δὲ ȣ̓ δʹ. v. 12. ὑπολείμματα) ἀποβλήματα. ibid. ſtich. 2. ὑπηρεσίαν) ἑτοιμασίαν. v. 13. ȣ̓δὲν) ȣ̓ϑὲν. ibid. ſtich. 2. ἐπιμελείᾳ ἐργασίας) ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας. ibid. ſtich. 3. ἀνέσεως) συνέσεως. ibid. ſtich. 4. Ἀπείκασέ τε) ἀπείκασε. v. 14. ſtich. 2. ἐρυϑηνὸς) ἐρυϑήνας. v. 18. τὸ νεκρὸν) τὸν νεκρὸν. ibid. ſtich. 2. τὸ ἀπειρότατον) τὸν ἀπειρότατον.

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV.

Πλοῦν τις πάλιν ϛελλόμενος, καὶ ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα,
Τῦ φέροντος αὐτὸν ξύλυ σαθρότερον ξύλον ἐπιβοᾶται.

2. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις πορισμῶν ἐπενόησε,
Τεχνῖτις δὲ σοφία κατεσκεύασεν·

3. Ἡ δὲ σὴ πάτερ διακυβερνᾷ πρόνοια·
Ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν,
Καὶ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ·

4. Δεικνὺς ὅτι δύνασαι ἐκ πάντων σώζειν,
Ἵνα καὶ ἂν ἄνευ τέχνης τις ἐπιβῇ.

5. Θέλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ τῆς σοφίας σῦ ἔργα·
Διὰ τῦτο καὶ ἐλαχίϛῳ ξύλῳ πιϛεύυσιν ἄνθρωποι ψυχὰς,
Καὶ διελθόντες κλύδωνα σχεδίᾳ διεσώθησαν.

6. Καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων,
Ἡ ἐλπὶς τῦ κόσμυ ἐπὶ σχεδίας καταφυγῦσα,
Ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως,
τῇ σῇ κυβερνηθεῖσα χειρί.

7. Εὐλόγηται γὰρ ξύλον δι' ὗ γίνεται δικαιοσύνη·

8. Τὸ χειροποίητον δὲ ἐπικατάρατον αὐτὸ, καὶ ὁ ποιήσας αὐτό·
Ὅτι ὁ μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν ὂν Θεὸς ὠνομάσθη.

9. Ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ Θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτῦ·

10. Καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται.

11. Διὰ τῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπὴ ἔϛαι,
Ὅτι ἐν κτίσματι Θεῦ εἰς βδέλυγμα ἐγενήθησαν,
Καὶ εἰς σκάνδαλα ψυχαῖς ἀνθρώπων,
Καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρόνων.

12. Ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων·
Εὕρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.

13. Οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔϛαι·

14. Κενοδοξίᾳ γὰρ ἀνθρώπων (θάνατος) εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον,
Καὶ διὰ τῦτο σύντομον αὐτῶν τὸ τέλος ἐπενοήθη.

15. Ἀώρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατὴρ, τῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνυ εἰκόνα ποιήσας,
Τὸν τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς Θεὸν ἐτίμησε, ποτὲ
Καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυϛήρια καὶ τελετάς.

16. Εἶτ' ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη,
Καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκεύετο τὰ γλυπτά·

17. Οὓς ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾶν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν,
Τὴν πόῤῥωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι,
Ἐμφανῆ εἰκόνα τῦ τιμωμένυ βασιλέως ἐποίησαν,

Ἵνα

CAP. XIV. v. 1. ftich. 2. ξύλον) πλοίῳ. v. 2. ftich. 2. τεχνῖτις) τεχνίτης. v. 4. ἐκ πάντων) ἐκ παντός. ibid. ftich. 2. Ἵνα καὶ ἄνευ) ἵνα κἂν ἄνευ. v. 14. (θάνατος) abeft. ibid. εἰς τὸν κόσμον) absque articulo. ibid. ftich. 2. τὸ τέλος) τέλος. v. 15. ftich. 2. ποτὲ) τότε. v. 16. Εἶτ' ἐν) ἄτα ἐν.

Ἵνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύσωσι διὰ σπουδῆς.

18. Εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας
Ἡ τοῦ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία.

19. Ὁ μὲν γὰρ τάχα κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι,
Ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον·

εὐχαρὲς 20. Τὸ δὲ πλῆθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὔχαρι τῆς ἐργασίας,
Τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον, νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο.

21. Καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἔνεδρον,
Ὅτι ἢ συμφορᾷ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι,
Τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν.

22. Εἶτ᾽ οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ γνῶσιν,
Ἀλλὰ καὶ ἐν μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ,
Τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν.

23. Ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετὰς, ἢ κρύφια μυστήρια,
Ἢ ἐμμανεῖς ἐξάλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες,

24. Οὔτε βίους, οὔτε γάμους καθαροὺς ἔτι φυλάσσουσιν·
Ἕτερος δ᾽ ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιρεῖ, ἢ νοθεύων ὀδυνᾷ.

25. Πάντα δ᾽ ἐπιμὶξ ἔχει, αἷμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος,
Φθορὰ, ἀπιστία, τάραχος, ἐπιορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, 26. χάριτος ἀμνηστία,
Ψυχῶν μιασμὸς, γενέσεως ἐναλλαγὴ,
Γάμων ἀταξία, μοιχεία καὶ ἀσέλγεια.

27. Ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία
Παντὸς ἀρχὴ κακοῦ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐστίν·

28. Ἢ γὰρ εὐφραινόμενοι μεμήνασιν,
Ἢ προφητεύουσιν ψευδῆ,
Ἢ ζῶσιν ἀδίκως, ἢ ἐπιορκοῦσι ταχέως. ἐφιορκοῦσιν

29. Ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις,
Κακῶς ὀμόσαντες, ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται.

30. Ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ ἄδικα· δίκαια
Ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ Θεοῦ προσέχοντες εἰδώλοις,
Καὶ ἀδίκως ὤμοσαν ἐν δόλῳ, καταφρονήσαντες ὁσιότητος.

31. Οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυμένων δύναμις, ἀλλ᾽ ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη
Ἐπεξέρχεται ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παράβασιν.

v. 17. stich. 4. κολακεύσωσι διὰ σπουδῆς) κολακεύωσιν διὰ τῆς σπουδῆς. v. 19. κρατοῦντι) τῷ κρατοῦντι. v. 20. εὐχαρὲς) εὔχαρι. v. 22. ἤρκεσεν αὐτοῖς τὸ) ἤρκεσε τὸ. ibid. stich. 2. ἐν μεγάλῳ) ἐν abest. v. 25. Πάντα) πάντας. ibid. stich. 2. τάραχος) ταραχή. v. 26. ἀμνηστία) ἀμνησία. v. 28. stich. 3. ἐφιορκοῦσι) ἐπιορκοῦσι. v. 30. stich. 2. προσέχοντες) προσχόντες. v. 31. ὀμνυμένων) ὀμνυομένων.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Σὺ δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν χρηστὸς καὶ ἀληθής,
Μακρόθυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα.

2. Καὶ γὰρ ἐὰν ἁμάρτωμεν, σοί ἐσμεν, εἰδότες σου τὸ κράτος·
Οὐχ ἁμαρτησόμεθα δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα.

3. Τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε ὁλόκληρος δικαιοσύνη,
Καὶ εἰδέναι σου τὸ κράτος ῥίζα ἀθανασίας.

4. Οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια,
Οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος,
Εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις·

ἄφρεσιν 5. Ὧν ὄψις ἄφροσιν εἰς ὄρεξιν ἔρχεται,
ἄγνων Ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνος εἶδος ἄπνουν.

6. Κακῶν ἐρασταὶ ἄξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων,
Καὶ οἱ δρῶντες, καὶ οἱ ποθοῦντες, καὶ οἱ σεβόμενοι.

7. Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἁπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον,
Πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἓν ἕκαστον·
Ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσατο
Τά τε τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη,
Τά τε ἐναντία πάντα ὁμοίως·
Τούτων δὲ ἑκατέρου τίς ἑκάστου ἐστὶν ἡ χρῆσις,
Κριτὴς ὁ πηλουργός.

8. Καὶ κακόμοχθος Θεὸν μάταιον πλάσσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ,
Ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς γεννηθεὶς,
Μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐλήφθη,
Τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος.

9. Ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ φροντὶς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν,
Οὐδ' ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει·
Ἀλλ' ἀντερίζεται μὲν χρυσουργοῖς καὶ ἀργυροχόοις, ἀντερείδεται
Χαλκοπλάστας τε μιμεῖται,
Καὶ δόξαν ἡγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει.

10. Σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ,
Καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ,
Πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ.

11. Ὅτι ἠγνόησε τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν,
Καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζωτικόν.

12. Ἀλλὰ ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ·
Δεῖν γάρ φασιν ὅθεν δὴ καὶ ἐκ κακοῦ πορίζειν.

13. Οὗτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἁμαρτάνει,
Ὕλης γεώδους εὔθραυστα σκεύη καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν. εὔθραστα

14. Πάν-

CAP. XV. v. 1. stich. 2. καὶ ἐλέει) καὶ ἐν ἐλέει. v. 3. stich. 2. σου τὸ κράτος) transposita. v. 5. ὄρεξιν) ὄνειδος. ibid. stich. 2. ἄγνων) ἄπνουν. v. 7. stich. 2. ἡμῶν ἓν) ἓν abest. ibid. stich. 5. πάντα ὁμοίως) πάνθ' ὁμοίως. v. 8. πλάσσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ) transposita. v. 11. ποιήσαντα) πλάσαντα. v. 12. Ἀλλὰ ἐλ.) ἀλλ' ἐλογ. ibid. stich. 3. φασὶν) φησίν. ibid. δὴ καὶ ἐκ) δὴ κἂν ἐκ. v. 13. stich. 2. εὔθραστα) εὔθραυστα.

14. Πάντων δὲ ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὰς νηπίων,
Οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου καταδυναστεύσαντες αὐτόν·

15. Ὅτι πάντα τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς,
Οἷς οὔτε ὀμμάτων χρῆσις εἰς ὅρασιν,
Οὔτε ῥῖνες εἰς συνολκὴν ἀέρος,
Οὔτε ὦτα ἀκούειν,
Οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν,
Καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν.

16. Ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐτοὺς,
Καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἔπλασεν αὐτούς·
Οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων ὅμοιον ἰσχύει πλάσαι Θεόν·

17. Θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνόμοις·
σεβημάτων Κρείσσων γάρ ἐστι τῶν σεβασμάτων αὐτοῦ·
Ὧν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκεῖνα δὲ οὐδέποτε.

18. Καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἔχθιστα σέβονται·
Ἀνοίᾳ Ἔνια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χείρονα,

19. Οὐδ᾽ ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὄψει καλὰ τυγχάνει,
Ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ιϛ΄. XVI.

Ιὰ τοῦτο δι᾽ ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως,
Καὶ διὰ πλήθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν.

2. Ἀνθ᾽ ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαόν σου
(Οἷς) εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν,
Τροφὴν ἡτοίμασας ὀρτυγομήτραν·

3. Ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμοῦντες τροφὴν,
Διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων δειχθεῖσαν
Καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν ἀποστρέφωνται,
Οὗτοι δὲ ἐπ᾽ ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι,
Καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως.

4. Ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαραίτητον ἔνδειαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσι,
Τούτοις δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.

5. Καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς,
Δήγμασί τε σκολιῶν διεφθείροντο ὄφεων,
Οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου·

6. Εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν,
Σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς * νόμου σου· Σύμβουλον
7. Ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, * νόμον

Ἀλλὰ

v. 14. ſtich. 1. in Rom. πάντες δ᾽ ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίου. v. 15. Ὅτι πάντα τὰ εἰδ.) ὅτι καὶ πάντα εἰδ. v. 16. ſtich. 3. γὰρ ἀνθρώπων ὅμοιον ἰσχύει) γὰρ αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει. v. 17. ſtich. 2. Κρείσσων) κρείττων. ibid. σεβημάτων) σεβασμάτων. CAP. XVI. v. 2. ſtich. 2. (Οἷς) abeſt. v. 3. ſtich. 3. δειχθεῖσαν) εἰδέχθειαν. ibid. ſtich. 4. Οὗτοι) αὐτοί. v. 6. ſtich. 2. νόμου σου) νόμου σου.

Ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.
8. Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἔπεισας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν,
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ·
9. Οὓς μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινε δήγματα,
Καὶ οὐχ εὑρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν,
Ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κολασθῆναι.
10. Τοὺς δὲ υἱούς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες·
Τὸ ἔλεος γάρ σου ἀντιπαρῆλθε, καὶ ἰάσατο αὐτούς.
11. Εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σου ἐνεκεντρίζοντο, ἐνκεντρίζοντο
Καὶ ὀξέως διεσώζοντο,
Ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας.
12. Καὶ γὰρ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτούς,
πάντας Ἀλλ' ὁ σὸς Κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος.
13. Σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις,
Καὶ κατάγεις εἰς πύλας ᾅδου, καὶ ἀνάγεις.
14. Ἄνθρωπος δὲ ἀποκτείνει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ·
Ἐξελθὸν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει, οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραληφθεῖσαν.

15. Τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστι·
16. Ἀρνούμενοι γάρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς,
Ἐν ἰσχύι βραχίονός σου ἐμαστιγώθησαν,
Ξένοις ὑετοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις
Διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις,
Καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι.
17. Τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ πάντα σβεννύντι ὕδατι
Πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ·
(Ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων· δικαίοις
18. Ποτὲ μὲν γὰρ ἡμεροῦτο φλὸξ,
Ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα ζῶα,
Ἀλλ' αὐτοὶ βλέποντες ἴδωσιν, ὅτι Θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται· ἐλαύνονται
19. Ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει,
Ἵνα ἀδίκου γῆς γεννήματα καταφθείρῃ.
20. Ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφὴν ἐψώμισας τὸν λαόν σου,
Καὶ ἕτοιμον ἄρτον ἀπ' οὐρανοῦ παρέσχες αὐτοῖς ἀκοπιάστως,
Πᾶσαν ἡδονὴν ἔχοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἰσχύοντα
ἁρμόνιον γεῦσιν.
21. Ἡ μὲν γὰρ ὑπόστασίς σου τὴν σὴν πρὸς ὑπόστασις
τέκνα ἐνεφάνιζε γλυκύτητα·
Τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετῶν,
Πρὸς ὅ τις ἐβούλετο μετεκιρνᾶτο.

22. Χιὼν

v. 11. ἐνεκεντρίζοντο) ἐνεκεντρίζοντο. v. 12. stich. 2. πάντας) πάντα. v. 16. stich. 2. ἰσχύι) ἰσχύει. v. 17. stich. 3. δικαίοις) δικαίων. v. 18. stich. 3. Ἀλλὰ αὐτοὶ) ἀλλ' αὐτοί. ibid. ἐλαύνονται) ἐλαύνονται. v. 19. stich. 2. καταφθείρῃ) διαφθείρῃ. v. 20. stich. 2. in Rom. καὶ ἕτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ ἔπεμψας ἀκοπιάστως. v. 21. τὴν σὴν πρὸς τέκνα ἐνεφάνιζε γλυκ.) τὴν σὴν γλυκύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνισε.

22. Χιὼν δὲ καὶ κρύςαλλος ὑπέμενε πῦρ καὶ ἐκ ἐτήκετο·
Ἵνα γνῶσιν, ὅτι τὲς τῶν ἰχθρῶν καρπὲς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ χαλάζῃ,
Καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαςράπλον·
23. Τῦτο δὲ πάλιν, ἵνα τραφῶσι δίκαιοι,
Καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλέλησαι δυνάμεως.
24. Ἡ γὰρ κλίσις σοι τῷ ποιήσανλι ὑπηρετῦσα,
Ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων,
Καὶ ἀνίεται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν ἐπὶ σοι πεποιθότων.
25. Διὰ τῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη
Τῇ παντοτρόφῳ σε δωρεᾷ ὑπηρετεῖ,
Πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν·
26. Ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοί σε, ὃς ἠγάπησας Κύριε,
ἀνθρώπων Ὅτι ἐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφεσιν ἄνθρωπον,
Ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σε τὲς σοι πιςεύονλας διαληρεῖ.
27. Τὸ γὰρ ὑπὸ πρὸς μὴ φθειρόμενον
Ἁπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκλῖνος ἡλίε θερμαινόμενον ἐτήκετο·
28. Ὅπως γνωςὸν ᾖ, ὅτι δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ' εὐχαριςίαν σε,
Καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν σοι.
29. Ἀχαρίςε γὰρ ἐλπὶς ὡς χειμερινὴ πάχνη τακήσεται,
Καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηςον.

ΚΕΦ. ΙΖ'. XVII.

Μεγάλαι γάρ σε αἱ κρίσεις καὶ δυσδιήγητοι·
Διὰ τῦτο ἀπαίδευτοι ψυχαὶ ἐπλανήθησαν.
2. Ὑπειληφότες γὰρ καλαδυναςεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι,
Δέσμιοι σκότες καὶ μακρᾶς πεδῆται νυκλὸς,
Κατακλεισθέντες ὀρόφοις, φυγάδες τῆς αἰωνίε προνοίας ἔκειντο.
3. Λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν
Ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμματι,
Ἐσκοτίσθησαν θαμβέμενοι δεινῶς,
Καὶ ἰνδάλμασιν ἐκλαρασσόμενοι·
4. Οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐτὲς μυχὸς ἀφόβες διεφύλατλεν, μῦθος
Ἦχοι δὲ καταράσσοντες αὐτὲς περιεκόμπουν,
Καὶ φάσματα ἀμειδήτοις κατηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο.
5. Καὶ πυρὸς μὲν ἐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν,
Οὔτε ἄςρων ἔκλαμπροι φλόγες καλαυγάζειν ὑπέμενον
Τὴν συγνὴν ἐκείνην νύκλα.
6. Διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον
Αὐτομάτη πυρὰ φόβε πλήρης·
Ἐκδειματέμενοί τε τῆς μὴ θεωρεμένης ἐκείνης ὄψεως,
Ἡγοῦντο χείρω τὰ βλεπόμενα.

v. 22. ὑπέμενε) ὑπέμεινε. ibid. stich. 2. ἐθνῶν) ἐχθρῶν. v. 23. Τῦτο δὲ πάλιν, ἵνα) τῦτο πάλιν δ' ἵνα. ibid. stich. 2. ἐπιλέλησαι) ἐπιλελῆσθαι. v. 24. stich. 3. ἐπί σοι) εἰς σέ. v. 26. stich. 2. ἀνθρώπων) καρπῶν. v. 29. χειμερινὴ) χειμέριος. CAP. XVII. v. 3. stich. 3. Ἐσκοτίσθησαν) ἐσκορπίσθησαν. v. 4. μῦθος ἀφόβες διεφύλατλεν) μυχὸς ἀφόβως διεφύλασσεν. v. 6. stich. 3. Ἐκδειμ. τε τῆς θεωρ.) ἐκδειματέμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρεμένης.

7. Μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειντο τέχνης,
Καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος·
8. Οἱ γὰρ ὑπισχνέμενοι δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσέσης,
Οὗτοι καταγέλαστον εὐλάβειαν ἐνόσουν.
9. Καὶ γὰρ εἰ μηδὲν αὐτὲς ταραχῶδες ἐφόβει,
Κνωδάλων παρόδοις καὶ ἑρπετῶν συριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι,
ἐκπεφοβημένοι Διώλλυντο ἔντρομοι,
Καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνέμενοι.
ἰδίως 10. Δειλὸν γὰρ ἰδίῳ πονηρία μάρτυρι καταδικαζομένη,
προσείληφεν Ἀεὶ δὲ προσείληφε τὰ χαλεπὰ συνεχομένη τῇ συνειδήσει.
11. Οὐδὲν γάρ ἐστι φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμὲ βοηθημάτων·
12. Ἔνδοθεν δὲ ἔσα ἥττων ἡ προσδοκία
τὴν ἄγνοιαν Πλείονα λογίζεται τὴν ἀγνοίαν τῆς παρεχέσης τὴν βάσανον αἰτίας.
13. Οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα,
ἀδυνάτε Καὶ ἐξ ἀδύτε ᾅδε μυχῶν ἐπελθὲσαν,
Τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι, 14. τὰ μὲν τέρασιν ἠλαύνοντο φαντασμάτων,
Τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ·
Αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν.

15. Εἶθ' ἕτως, ὃς δήποτ' ἒν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων,
Ἐφρερεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἱρκτὴν κατακλεισθείς·
16. Εἴ τε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἢ ποιμὴν,
Ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων,
Προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην·
17. Μιᾷ γὰρ ἁλύσει σκότες πάντες ἐδέθησαν.
Εἴ τε πνεῦμα συρίζον,
Ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδες
(Ἢ) ὀρνέων ἦχος εὐμελὴς,
Ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορευομένε βίᾳ,
Ἢ κτύπος ἀπηνὴς καταῤῥιπτομένων πετρῶν,
18. Ἢ σκιρτώντων ζώων δρόμος ἀθεώρητος,
Ἢ ὠρυομένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνὴ, ἀπηνέ-
Ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλότητος στατος ὀρέων ἠχὼ,
Παρέλυεν αὐτὲς ἐκφοβεντα.
19. Ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῷ κατελάμπετο φωτὶ,
Καὶ ἀνεμποδίστοις συνείχετο ἔργοις·
20. Μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα ἐπέτατε νὺξ,
Εἰκὼν τὲ μέλλοντος αὐτὲς διαδέχεσθαι σκότες·
Ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότες.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Τοῖς δὲ ὁσίοις σε μέγιστον ἦν φῶς·
Ὧν φωνὴν μὲν ἀκέοντες, μορφὴν δὲ ἐχ ὁρῶντες,

Ὅτι

v. 7. κατέκειντο) κατέκειτο. v. 9. stich. 2. ἐκπεφοβημένοι) ἐκσεσοβημένοι. v. 10. μάρτυρι) μαρτυρεῖ. v. 11. Οὐδὲν) ἐθὲν. v. 17. stich. 4. ('Η) deest. v. 18. stich. 2. ἀπηνέστατος) ἀπηνεστάτων. ibid. stich. 3. κοιλότητος) κοιλοτάτων. ibid. stich. 4. Παρέλυεν) παρέλυσεν. v. 20. ἐπέτατο) ἐπεπέτατο.

Ὅτι μὲν οὖ κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον,
2. Ὅτι δὲ οὐ βλάπτουσι προηδικημένοι, ηὐχαρίστουν,
Καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.
3. Ἀνθ' ὧν πυρίφλεγῆ στύλον, ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας,
ξενητίας Ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέχες.
ἐκείνου 4. Ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκεῖνοι στερηθῆναι φωτὸς, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει,
Οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου,
Δι' ὧν ἤμελλε τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι·
5. Βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτεῖναι νήπια,
Καὶ ἑνὸς ἐκτεθέντος τέκνου καὶ σωθέντος,
τὸν Εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφεῖλου πλῆθος τέκνων,
Καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῷ.
6. Ἐκείνη ἡ νὺξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν,
Ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὅρκοις, ἐπευθυμήσωσι,
7. Προσδεχθῆ δὲ ὑπὸ λαοῦ σου,
Σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια·
Ὡς 8. Ὧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους,
προσκαλεσάμενος Τούτῳ ἡμᾶς παρακαλεσάμενος ἐδόξασας.
9. Κρυφῆ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσιοι παῖδες ἀγαθῶν,
Καὶ τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο,
Τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἁγίους,
Πατέρων ἤδη προαναμέλποντες αἴνους.
10. Ἀντήχει δὲ ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοὴ,
Καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο φωνὴ θρηνουμένων διεφέρετο παίδων.
11. Ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ δοῦλος ἅμα δεσπότῃ κολασθεὶς,
Καὶ δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων·
12. Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἑνὶ ὀνόματι θανάτου
Νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους·
Οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοὶ,
Ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν ἡ ἐντιμοτέρα γένεσις αὐτῶν διέφθαρτο.
13. Πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακίας,
Ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ ὡμολόγησαν Θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι.
14. Ἡσύχου γὰρ σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα,
Καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης,
15. Ὁ παντοδύναμός σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλείων
Ἀπότομος πολεμιστὴς εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἥλατο γῆς·

CAP. XVIII. v. 1. stich. 3. Ὅτι μὲν οὐ) ὅτι μὲν οὖν. v. 2. ηὐχαρίστουν) εὐχαριστοῦσιν. v. 3. stich. 2. ξενητίας) ξενιτείας. v. 4. ἐκείνου) ἐκεῖνοι. ibid. σκότει) ἐν σκότει. v. 5. stich. 3. τὸν αὐτῶν ἀφεῖλου) τὸ αὐτῶν ἀφεῖλω. v. 7. προσδεχθῆ) προσεδέχθη. v. 8. Ὡς γὰρ) ᾧ γάρ. v. 9. ἐθυσίαζον) addit ὅσιοι. ibid. stich. 4. προαναμέλποντες) προαναμελπόντων. v. 10. δὲ ἀσύμφωνος) δ' ἀσύμφωνος. ibid. stich. 2. διεφέρετο forte pro διεφαίνετο, φωνὴ θρ.) διεφέρετο θρηνουμένων. v. 12. stich. 4. διέφθαρτο) διεφθάρη.

ὑποταγὴν 16. Ξίφος ὀξὺ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγήν σου φέρων,
Καὶ στὰς ἐπλήρωσε τὰ πάντα θανάτου·
Καὶ οὐρανοῦ μὲν ἥπτετο,
Βεβήκει δὲ ἐπὶ γῆς.
17. Τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὀνείρων δεινῶν ἐξετάραξαν αὐτοὺς,
Φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι·
18. Καὶ ἄλλος ἀλλαχῇ ῥιφθεὶς ἡμιθνητος,
ἔθνησκον Δι' ἣν ἔθνησκεν αἰτίαν * ἐνεφάνιζεν·
* ἐνεφάνιζον 19. Οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς, τοῦτο προσεμήνυσαν,
Ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν, ἀπόλωνται.
20. Ἥψατο δὲ καὶ δικαίων πεῖρα θανάτου,
Καὶ θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους·
Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀργή.
21. Σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἄμεμπτος προεμάχησε,
Τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας·
Ἀντέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ,
Δεικνὺς ὅτι σός ἐστι θεράπων.
22. Ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχύϊ τοῦ σώματος, οὐχ ὅπλων ἐνεργείᾳ,
Ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν,
Ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας.

23. Σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν,
Μεταξὺ στὰς ἀνέκοψε τὴν ὀργὴν, καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν.
24. Ἐπὶ γὰρ ποδήρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος,
Καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, λίθων
Καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ·
25. Τούτοις εἶξεν ὁ ὀλεθρεύων, ταῦτα δὲ ἐφοβήθη·
Ἦν γὰρ μόνη ἡ πεῖρα τῆς ὀργῆς ἱκανή.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

Τοῖς δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεήμων θυμὸς ἐπέστη·
Προῄδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα.
2. Ὅτι αὐτοὶ ἐπιτρέψαντες τοῦ ἀπεῖναι,
Καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς,
Διώξουσι μεταμεληθέντες·
3. Ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη,
Καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν,
Ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας,
Καὶ οὓς ἱκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον.
4. Εἷλκε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη,
Καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστίαν ἐνέβαλεν,

Ἵνα

v. 16. ὑποταγὴν) ἐπιταγήν. ibid. ftich. 4. δὲ ἐπὶ) δ' ἐπί. v. 17. δεινῶν) δεινῶς. v. 18. ῥιφθεὶς) ῥιφείς. ibid. ftich. 2. ἔθνησκον) ἔθνησκεν. ibid. ἐνεφάνιζον) ἐνεφάνιζεν. v. 19. προσεμήνυσαν) προεμήνυσαν. v. 24. ftich. 2. λίθων) λίθου. v. 25. ἐφοβήθη) ἐφοβήθησαν. CAP. XIX. v. 2 ἐπιτρέψαντες) ἐπιστρέψαντες.

Ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν·

5. Καὶ ὁ μὲν λαός σου παράδοξον ὁδοιπορίαν περάσῃ,
Ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὕρωσι θάνατον.

6. Ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διετυποῦτο,
Ὑπηρετοῦσα ταῖς σαῖς ἐπιταγαῖς,
Ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς.

7. Τῇ τὴν παρεμβολὴν σκιάζουσα νεφέλη·
Ἐκ δὲ προϋφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρεῖτο,
Ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος,
Καὶ χλοηφόρον πεδίον ἐκ κλύδωνος βιαίου·

8. Δι' οὗ πᾶν ἔθνος διῆλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ,
Θεωρήσαντες θαυμαστὰ τέρατα.

9. Ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν,
Αἰνοῦντές σε Κύριε τὸν ῥυσάμενον αὐτούς·

10. Ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν,
Πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζώων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνῖφας
ἀνύδρων Ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλῆθος βατράχων.

11. Ἐφ' ὑστέρῳ δὲ ἴδον καὶ γένεσιν νέαν ὀρνέων,
Ὅτε ἐπιθυμίᾳ προαχθέντες ᾐτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς·

12. Εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὀρτυγομήτρα.
Καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον,
Οὐκ ἄνευ τῶν προγεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν·
Δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις.

13. Καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν·
Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνῶτας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, ἀγνοοῦντας
Οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο.

14. Καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἄλλη τις ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν·
Ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους,

15. Οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰσδεξάμενοι, τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων
Δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις.

16. Ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις,
Ὅτε ἀχανεῖ περιβληθέντες σκότει, ἕκαστος τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον ἐζήτει.

v. 4. stich. 3. προσαναπληρώσωσι) προαναπληρώσωσι. v. 6. stich. 2. ταῖς σαῖς) ταῖς ἰδίαις. v. 7. τῇ τὴν π. σκιάζουσα) ἡ τὴν παρ. σκιάζουσα. ibid. stich. 2. ἐθεωρεῖτο) ἐθεωρήθη. v. 8. πᾶν ἔθνος) πανεθνί. v. 9. stich. 2. ῥυσάμενον) ῥυόμενον. v. 10. stich. 2. σκνῖφας) σκνῖπα. ibid. stich. 3. ἀνύδρων) ἐνύδρων. v. 11. γένεσιν νέαν) transposita. ibid. stich. 2. Ὅτε) ὅτι. v. 12. stich. 3. προγεγονότων) γεγονότων. v. 14. ἄλλη τις , ἀλλ' ἧττα. v. 16. stich. 2. ἑαυτοῦ θυρῶν) αὐτοῦ θυρῶν.

17. Δι᾽ ἑαυτῶν γὰρ τὰ ςοιχεῖα μεθαρ-
μοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ
φθόγγοι τῦ ῥυθμῦ τὸ ὄνομα διαλ-
λάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἐν
ἤχῳ·
῞Οπερ ἐςὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγο-
νότων ὄψεως ἀκριβῶς.
18. Χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα μετεβάλλετο,
Καὶ νηκτὰ μετέβαινεν ἐπὶ γῆς·
19. Πῦρ ἴσχυεν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνά-
μεως ἐπιλελησμένον,
Καὶ ὕδωρ τῆς σβεςικῆς φύσεως ἐπε-
λανθάνετο·
20. Φλόγες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζώων
ὐκ ἐμάραναν σάρκας ἐμπεριπα-
τέντων,
Οὐδ᾽ ἔτηκον κρυςαλλοειδὲς εὔτηκτον γέ- ὐδὲ τη-
νος ἀμβροσίας τροφῆς. κτὸν
21. Κατὰ πάντα γὰρ Κύριε ἐμεγάλυνας
τὸν λαόν συ καὶ ἐδόξασας,
Καὶ ὐχ ὑπερεῖδες, ἐν παντὶ καιρῷ
καὶ τόπῳ παριςάμενος.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΟΣ.

v. 19. ἴσχυεν) ἤχυσεν. ibid. ἐπιλελησμένον) non habet. ibid. ftich. 2. φύσεως) δυνάμεως. v. 20. ftich. 2. κρυσταλλοειδὲς εὔτηκτον) transpofita. Subfcriptio non habetur in *Edit. Rom.*

ΣΟΦΙΑ

Hæc inscriptio in MS. *Alex.* sequitur Prologum

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΟλλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας·

Ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλεῖον ἑαυτὸν δοὺς εἴς τε τὴν νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἕξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων,

Ὅπως οἱ φιλομαθεῖς καὶ τούτων ἔνηχοι γενόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως.

Παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν·

Οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς Ἑβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν·

Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα.

Ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον, καὶ συγχρονίσας, εὑρὼν οὐ μικρᾶς παιδείας ἀφόμοιον, εὗρον ἀφόμοιον

Ἀναγκαιότατον ἐθέμην καὶ αὐτός τινα προσενέγκασθαι σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεῦσαι τὴν δὲ τὴν βίβλον, πολλὴν ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου, πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἀγαγόντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐννόμως βιοτεύειν.

ΚΕΦΑ-

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ. in *Edit. Rom.* ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ, sequitur Prologum ut in MS. *Alexandr.* Prolog. stich. 2. l. 2. τὴν νόμου) τὴν τοῦ νόμου. ibid. stich. 3. l. 1. ἔνηχοι) ἔννοχοι. ibid. stich. ult. l. 1. ἐθέμην καὶ αὐτός τινα προσενέγκασθαι σπουδὴν) ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαι τινὰ σπουδήν. ibid. l. 3. τὴν βίβλον πολλὴν) τὴν δὲ τὴν βίβλον, πολλὴν γάρ. ibid. l. 6. ἀγαγόντα) ἄγοντα. ibid. l. penult. προκατασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐννόμως) προκατασκευαζομένοις τὰ ἤθη ἐν νόμῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΑΣΑ σοφία παρὰ Κυρίου, καὶ
μετ᾽ αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα.
2. Ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας
ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξα-
ριθμήσει;
3. Ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄ-
βυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;
4. Προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία,
Καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.
5. Πηγὴ σοφίας λόγος Θεοῦ ἐν ὑψίστοις,
Καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῆς ἐντολαὶ αἰώνιοι.
6. Ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη;
Καὶ τὰ πανουργήματα αὐτῆς τίς
ἔγνω;
7. Ἐπιστήμη σοφίας τίνι ἐφανερώθη;
Καὶ τὴν πολυπειρίαν αὐτῆς τίς συνῆκε;
8. Εἷς ἐστι σοφὸς φοβερὸς σφόδρα,
Καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
Κύριος. 9. Αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν,
Καὶ ἴδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν,
Καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ·
10. Μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δό-
σιν αὐτοῦ,
Καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶ-
σιν αὐτόν.
11. Φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα,
Καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλ-
λιάματος·
12. Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν,
Καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ
μακροημέρευσιν.
13. Τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον εὖ ἔσται ἐπ᾽
ἐσχάτων,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐλο-
γηθήσεται.
Φόβος Κυρίου δόσις παρὰ Κυρίου,
Καὶ ἐπ᾽ ἀγαπήσεως τρίβους καθίστησι.
14. Ἀγάπησις Κυρίου ἔνδοξος σοφία·
Οἷς δ᾽ ὀπτάνηται, μερίζει αὐτὴν εἰς ὅρασιν
αὐτοῦ.
15. Ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη
αὐτοῖς·
Μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐ-
νόσσευσε,
Καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμ-
πιστευθήσεται.
16. Πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν
Κύριον,
Καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῆς·
17. Πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν ἐμπλήσει ἐπι- αὐτῆς
θυμημάτων,
Καὶ τὰ ἀποδοχεῖα αὐτῶν γεννημάτων ἀπὸ τῶν
αὐτῆς.
18. Στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου,
Ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰά-
σεως·
Ἀμφότερα δέ ἐστι δῶρα Θεοῦ,
Πλατύνει δὲ καύχησιν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
19. Καὶ ἴδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν,
Ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμ-
βρησε,
Καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύ-
ψωσε.
20. Ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.
21. Φόβος

CAP. I. v. 6. stich. 2. πανουργήματα) πανουργεύματα. v. 13. stich. 2. εὐλογηθήσεται) εὑρήσει χάριν. v. 15. τὸν Κύριον) τὸν Θεόν. ibid. stich. 3. Μετὰ ἀνθρ.) καὶ μετὰ ἀνθρώπων.

21. Φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα·
"Αφοβος δὲ οὐ δυνήσεται δικαιωθῆναι.

22. Οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι·
Ἡ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πλῶσις αὐτῷ.

23. Ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος,
Καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνην·

24. Ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ,
Καὶ χείλη πολλῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ.

παραβολὴ 25. Ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολαὶ ἐπιστήμης·
ἁμαρτωλῷ Βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.

26. Ἐπιθυμήσας σοφίαν, διατήρησον ἐντολάς,
Καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.

27. Σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος Κυρίου,
Καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραΰτης.

28. Μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ Κυρίου ἐνδεὴς ὤν
Καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ ἐν καρδίᾳ δισσῇ.

29. Μὴ ὑποκριθῇς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων,
Καὶ ἐν τοῖς χείλεσί σου πρόσεχε.

30. Μὴ ἐξύψου σεαυτὸν, ἵνα μὴ πέσῃς,
Καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν,
Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σου,
Καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε· ὅτι οὐ προσῆλθες ἐν ἀληθείᾳ φόβῳ Κυρίου,
Καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.

ΚΕΦ. Β'. II.

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ,
Ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν·

2. Εὔθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον,
Καὶ μὴ σπεύσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς·

3. Κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῇς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου.

4. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι ἀσμένως,
Καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·

5. Ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς,
Καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.

6. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταί σου,
Καὶ εὔθυνον τὰς ὁδούς σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.

7. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Καὶ μὴ ἐκκλίνητε ἵνα μὴ πέσητε·

8. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ,
Καὶ οὐ μὴ πταίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν·

9. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ,
Καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἔλεος.

10. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς, καὶ ἴδετε·
Τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ, καὶ κατῃσχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἐγκατελείφθη;

v. 23. stich. 2. εὐφροσύνην) εὐφροσύνη. v. 24. stich. 2. πολλῶν) πιστῶν. v. 25. stich. 2. ἁμαρτωλοῦ) ἁμαρτωλῷ. v. 27. stich. 2. πραΰτης) πραότης. CAP. II. v. 1. Κυρίῳ) addit Θεῷ. v. 6. stich. 2. Καὶ εὔθυνον) καὶ deest.

Ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτὸν, καὶ ὑπερ-
εῖδεν αὐτόν;
11. Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
Καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας, καὶ σώζει ἐν
καιρῷ θλίψεως.
12. Οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶν
παρειμέναις,
Καὶ ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο
τρίβους·
13. Οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πι-
στεύει·
Διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται.
14. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν
ὑπομονήν·
Καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτηται
ὁ Κύριος;
ζητήσου-
σιν εὐδο-
κίαν αὐ-
τοῦ
15. Οἱ φοβούμενοι Κύριον οὐκ ἀπειθήσουσιν ῥη-
μάτων αὐτοῦ,
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσου-
σι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·
16. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ζητήσουσιν εὐδο-
κίαν αὐτοῦ,
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθή-
σονται τοῦ νόμου.
17. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἑτοιμάσουσι
καρδίας αὐτῶν,
Καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς
ψυχὰς αὐτῶν, 18. λέγοντες·
Ἐμπεσούμεθα εἰς χεῖρας Κυρίου, καὶ
οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·
Ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Γ'. III.

Ἐμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε τέκνα,
καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε·
2. Ὁ γὰρ Κύριος ἐδόξασε πατέ-
ρα ἐπὶ τέκνοις,
Καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' υἱοῖς.
3. Ὁ τιμῶν πατέρα, ἐξιλάσκεται ἁ-
μαρτίας·
4. Καὶ ὡς ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων
μητέρα αὐτοῦ.
5. Ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑ-
πὸ τέκνων,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσα-
κουσθήσεται.
6. Ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει,
Καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀναπαύσει μη-
τέρα αὐτοῦ.
7. Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον τιμήσει πατέρα,
Καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει (ἐν) τοῖς
γεννήσασιν αὐτόν.
8. Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα,
Ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτῶν. αὐτοῦ
9. Εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους
τέκνων,
Κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.
10. Μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου,
Οὐ γάρ ἐστί σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία·
11. Ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πα-
τρὸς αὐτοῦ,
Καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.
12. Τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρός
σου,
Καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ
αὐτοῦ·

13. Καὶ

v. 15. ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ) οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτοῦ. CAP. III. v. 3. ἐξιλάσκεται) ἐξιλάσεται. v. 4. ἀποθησαυρίζων) præfigit articulum ὁ.

13. Καὶ ἐὰν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε,
Καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου.
14. Ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται,
Καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι·
15. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεταί σου·
Ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ οὕτως ἀναλυθήσονταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
16. Ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα,
Καὶ κεκατηραμένος παρὰ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.
17. Τέκνον, τὰ ἔργα σου ἐν πραΰτητι διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ.
18. Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσούτῳ ταπείνου σεαυτὸν,
Καὶ ἔναντι Κυρίου εὑρήσεις χάριν.
19. Πολλοί εἰσιν ὑψηλοὶ καὶ ἐπίδοξοι·
Ἀλλὰ πρᾳέσιν ἀποκαλύπτεται μυστήρια.
20. Ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία Κυρίου,
Καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.
21. Χαλεπώτερά σου μὴ ζήτει,
Καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ἐξέταζε·
22. Ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ ὁσίως·
Οὐ γάρ ἐστί σοι χρεία τῶν κρυπτῶν βλέπειν ὀφθαλμοῖς.
23. Ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου·
Πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι·
24. Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν,
Καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διάνοιαν αὐτῶν.
25. Κόρας μὴ ἔχων ἀπορήσεις φωτός·
Γνώσεως δὲ ἄμοιρος ὢν, μὴ ἐπαγγέλλε.
26. Καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον, ἐν αὐτῷ ἀπολεῖται·
Καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων·
27. Καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις,
Καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.
28. Ἐπαγωγῇ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις·
Φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐῤῥίζωκεν ἐν αὐτῷ.
29. Καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολὴν,
Καὶ οὖς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.
30. Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ,
Καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.
31. Ὁ ἀνταποδιδοὺς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα,
Καὶ ἐν καιρῷ πλώσεως αὐτοῦ εὑρήσει στήριγμα.

ΚΕΦ. Δʹ. IV.

Τέκνον, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς,
Καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεῖς·
2. Ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς,
Καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ·

v. 13. Καὶ ἐὰν) κἂν. v. 16. stich. 2. παρὰ Κυρίου) ὑπὸ κυρίου. v. 17. τὰ ἔργα σου ἐν πραΰτητι) transposita. v. 20. Κυρίου) τοῦ κυρίου. v. 24. stich. 2. διάνοιαν) διανοίας. v. 26. ἀπολεῖται) ἐμπεσεῖται. v. 31. stich. 2. πλώσεως αὐτοῦ) πλώσεως.

3. Καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεομένε·
4. Ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνε, καὶ μὴ ἀποςρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ πlωχε·
5. Ἀπὸ δεομένε μὴ ἀποςρέψῃς ὀφθαλμὸν,
Καὶ μὴ δῷς τόπον ἀνθρώπῳ καlαράσαθαί σε·
6. Καταρωμένε γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτε·
Τῆς δεήσεως αὐτε ἐπακέσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.
7. Προσφιλῆ συναγωγῇ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγιςᾶνι ταπείνε τὴν κεφαλήν σε.
8. Κλῖνον πlωχῷ ἀλύπως τὸ ὖς σε,
Καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πρᾳύτητι.
9. Ἔξελε ἀδικέμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος,
Καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῷ κρίνειν σε·
10. Γίνε ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ,
Καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν·
Καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίςε,
Καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σε.
11. Ἡ σοφία υἱὲς αὐτῆς ἀνύψωσε,
Καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.
12. Ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπᾷ ζωὴν,
Καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης·
13. Ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν,
Καὶ ὖ εἰσπορεύεται, εὐλογήσει Κύριος· εὐλογεῖ
14. Οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτεργήσεσιν ἁγίῳ,
Καὶ τὲς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος·
15. Ὁ ὑπακέων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη,
Καὶ ὁ προσέχων αὐτῇ, κατασκηνώσει πεποιθώς.
16. Ἐὰν ἐμπιςεύσῃ, κατακληρονομήσει αὐτὴν, ἐμπιςεύσει
Καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτε.
17. Ὅτι διεςραμμένως πορεύσεται μετ' αὐτε ἐν πρώτοις,
Φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς· παιδιᾷ
Ἕως ὖ ἐμπιςεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτε,
Καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς·
18. Καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸν, καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν,
Καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπlὰ αὐτῆς.
19. Ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν,
Καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πlώσεως αὐτε.
20. Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηρε,
Καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σε μὴ αἰσχυνθῇς·
21. Ἔςι γὰρ αἰσχύνη ἐπάγεσα ἁμαρlίαν,
Καὶ

CAP. IV. v. 3. παρωργισμένην) παροργισμένην. v. 11. υἱὲς αὐτῆς) υἱὰς ἑαυτῇ. v. 13. ſtich. 2. εὐλογεῖ) εὐλογήσει. v. 15. ſtich. 2. προσέχων) προσελθών. v. 16. ἐμπιςεύσει, κατακληρονομήσει) ἐμπιςεύσῃς κατακληρονομήσεις. v. 17. πορεύσεται) πορεύεται. ibid. ſtich. 2. Φόβον καὶ) Φόβον δὲ καὶ.

Καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

22. Μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυ-
χῆς σου,
Καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου.

23. Μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτη-
ρίας,
Καὶ μὴ κρύψῃς τὴν σοφίαν σου εἰς καλλονήν.

24. Ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία,
Καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

25. Μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ κατὰ μηδὲ ἕν,
Καὶ περὶ ψεύσματος τῆς ἀπαιδευσίας
σου ἐντράπηθι·

26. Μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρ-
τίαις σου,
Καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ.

27. Καὶ μὴ ὑποστρώσῃς ἀνθρώπῳ μωρῷ
σεαυτὸν,
Καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.

28. Ἕως θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς
ἀληθείας,
Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ
σοῦ.

29. Μὴ γίνου ταχὺς ἐν γλώσσῃ σου,
Καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔρ-
γοις σου.

30. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου,
Καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις
σου.

31. Μὴ ἔστω ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ
λαβεῖν,
Καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

ΚΕΦ. Ε'. V.

ΜΗ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου,
Καὶ μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοι
ἐστὶ εἰς ζωήν.

2. Μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ
ἰσχύϊ σου,
Τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς καρδίας σου.

3. Καὶ μὴ εἴπῃς· τίς με δυναστεύσει
διὰ τὰ ἔργα μου;
Ὁ γὰρ Κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει
σου τὴν ὕβριν.

4. Μὴ εἴπῃς· ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγέ-
νετο λυπηρόν;
Ὁ γὰρ Κύριός ἐστι μακρόθυμος,
ὃ μή σε ἀνῇ.

5. Περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου,
Προσθεῖναι ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις·

6. Καὶ μὴ εἴπῃς· ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πο-
λὺς,
Τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξι-
λάσεται·
Ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ,
Καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ
θυμὸς αὐτοῦ.

7. Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον,
Καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας·
Ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ
Κυρίου,
Καὶ ὡς ἀμελήσεις, ἐκτριβήσῃ,
Καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ.

8. Μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις·
Οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει σε ἐν ἡμέρᾳ ἐπ-
αγωγῆς.

9. Μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ,

v. 27. ἀνθρώπῳ μωρῷ σεαυτὸν) σεαυτὸν ἀνθρ. μωρῷ. v. 28. Ἕως θανάτου) ἕως τοῦ θανάτου. v. 29. ταχὺς) τραχύς. CAP. V. v. 2. addit *Edit. Rom.* stich. 2. his verbis: τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου. v. 3. stich. 2. ἐκδικήσει) addit σε. v. 6. stich. 3. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. v. 8. stich. 2. ὠφελήσει σε) ὠφελήσεις.

Καὶ μὴ πορεύȣ ἐν πάσῃ ἀτραπῷ·
Οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
10. Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σȣ,
Καὶ εἷς ἔστω σȣ ὁ λόγος.
11. Γίνȣ ταχὺς ἐν ἀκροάσει σȣ,
Καὶ ἔστω ἐν ἀληθείᾳ ἡ ζωή σȣ,
Καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγȣ ἀπόκρισιν.
12. Εἰ ἔστι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον·
Εἰ δὲ μὴ, ἡ χείρ σȣ ἔστω ἐπὶ στόματί σȣ.
13. Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ,
Καὶ γλῶσσα ἀνθρώπȣ πτῶσις αὐτῷ.
14. Μὴ κληθῇς ψίθυρος,
Καὶ τῇ γλώσσῃ σȣ μὴ ἐνέδρευε·
Ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνη μοχθηρὰ,
Καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσȣ.
15. Ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει μηδὲν.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

ΚΑΙ ἀντὶ φίλȣ μὴ γίνȣ ἐχθρός·
Ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνην
κληρονομήσει καὶ ὄνειδος κληρονομήσεις·
Οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
2. Μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βȣλῇ ψυχῆς σȣ,
Ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχή σȣ·
3. Τὰ φύλλα σȣ καταφάγεσαι, καὶ τȣ̀ς καρπȣ̀ς σȣ ἀπολέσεις,
φύλλον Καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.
4. Ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτὴν,
Καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν.
5. Λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλȣς αὐτȣ̃,
Καὶ γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα.
6. Οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί·
Οἱ δὲ σύμβȣλοί σȣ εἷς ἀπὸ χιλίων.
7. Εἰ κτῆσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτὸν,
Καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ.
8. Ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σȣ·
9. Καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς
ἔχθραν, ἐχθρὸν
Καὶ μάχην ὀνειδισμȣ̃ σȣ ἀποκαλύψει·
10. Καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν,
Καὶ ȣ̓ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σȣ·
11. Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σȣ ἔσται ὡς σὺ,
Καὶ ἐπὶ τȣ̀ς οἰκέτας σȣ παῤῥησιάσεται·
12. Ἐὰν ταπεινωθῇς, ἔσται κατὰ σȣ̃,
Καὶ ἀπὸ τȣ̃ προσώπȣ σȣ κρυβήσεται.
13. Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σȣ διαχωρίσθητι,
Καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σȣ πρόσεχε.
14. Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά·
Ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν, εὗρε θησαυρόν.
15. Φίλȣ πιστȣ̃ ȣ̓κ ἔστιν ἀντάλλαγμα,
Καὶ ȣ̓κ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτȣ̃.
16. Φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς,
Καὶ οἱ φοβȣ́μενοι Κύριον εὑρήσȣσιν αὐτόν.

17. Ὁ φο-

CAP. VI. v. 3. stich. 2. ὡς φύλλον) ὡς ξύλον. v. 9. εἰς ἐχθρὸν) εἰς ἔχθραν.

17. Ὁ φοβέμενος Κύριον εὐθύνει φιλίαν αὐτȣ̃,
Ὅτι καὶ αὐτὸν ȣ̔́τως καὶ ὁ πλησίον αὐτȣ̃.
18. Τέκνον ἐκ νεότητός σȣ ἐπίλεξαι παιδείαν,
Καὶ ἕως πολιῶν εὑρήσεις σοφίαν.
19. Ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὡς ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ,
Καὶ ἀνάμενε τȣ̀ς ἀγαθȣ̀ς καρπȣ̀ς αὐτῆς·
Ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις,
Καὶ ταχὺ φάγεσαι τῶν γενημάτων αὐτῆς.
20. Ὡς τραχεῖά ἐςι σφόδρα τοῖς ἀπαιδεύτοις,
Καὶ ȣ̓κ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος·
21. Ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔςαι ἐπ' αὐτῷ,
Καὶ ȣ̓ χρονιεῖ ἀποῤῥῖψαι αὐτήν.
22. Σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐςι,
Καὶ ȣ̓ πολλοῖς ἐςι φανερά.
23. Ἄκȣσον τέκνον καὶ ἔκδεξαι τὴν γνώμην μȣ,
Καὶ μὴ ἀπαναίνȣ τὴν συμβȣλίαν μȣ·
24. Καὶ εἰσένεγκαι τȣ̀ς πόδας σȣ εἰς τὰς πέδας αὐτῆς,
Καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σȣ·
25. Ὑπόθες τὸν ὦμόν σȣ, καὶ βάςαξον αὐτὴν,
Καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς·
26. Ἐν πάσῃ ψυχῇ σȣ πρόσελθε αὐτῇ,
Καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σȣ τήρησον τὰς ὁδȣ̀ς αὐτῆς.
27. Ἐξίχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεταί σοι,
Καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν·
28. Ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὑρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς,
Καὶ ςραφήσεταί σοι εἰς εὐφροσύνην·
29. Καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος,
Καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς ςολὴν δόξης.
30. Κόσμος γὰρ χρύσεός ἐςιν ἐπ' αὐτῆς,
Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον·
31. Στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτὴν, καὶ ςέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ.
32. Ἐὰν θέλῃς τέκνον, παιδευθήσῃ,
Καὶ ἐὰν ἐπιδῷς τὴν ψυχήν σȣ, πανȣ̃ργος ἔσῃ·
33. Καὶ ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκȣ́ειν, ἐκδέξῃ σύνεσιν,
Καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ ȣ̓̃ς σȣ, σοφὸς ἔσῃ.
34. Ἐν πλήθει πρεσβυτέρων ςῆθι,
Καὶ τίς σοφὸς αὐτῷ προσκολλήθητι·
35. Πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκροᾶσθαι,
Καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφυγέτωσάν σε·
36. Ἐὰν ἴδῃς συνετὸν, ὄρθριζε πρὸς αὐτὸν,
Καὶ βαθμȣ̀ς θυρῶν αὐτȣ̃ ἐκτριβέτω ὁ πȣ̃ς σȣ.

37. Δια-

v. 19. καὶ ὡς ὁ σπείρων) ὡς deest. ibid. stich. 4. τῶν γενημάτων) γεννημάτων. v. 23. καὶ ἔκδεξαι τὴν γν.) καὶ δέξαι γνώμην. v. 24. εἰσένεγκαι) εἰσένεγκον. v. 26. stich. 2. τήρησον) συντήρησον. v. 32. stich. 2. ἐπιδῷς) δῷς. v. 33. Καὶ ἐὰν) Καὶ abest. v. 35. ἀκροᾶσθαι) ἀκȣ́ειν. ibid. stich. 2. ἐκφυγέτωσαν) ἐκφευγέτωσαν.

37. Διανοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι Κυρίου,
Καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διαπαντός·
Αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου,
Καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας δοθήσεταί σοι.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

ΜΗ ποίει κακά, καὶ οὐ μή σε καταλάβῃ κακόν·
2. Ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ ἀδικία·
3. Υἱὲ μὴ σπεῖρε ἐπ' αὔλακας ἀδικίας,
Καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰ ἑπταπλάσια.
4. Μὴ ζήτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν,
Μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.
5. Μὴ δικαιοῦ ἔναντι Κυρίου,
Καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου.
6. Μὴ ζήτει γενέσθαι κριτής,
ἰχύσεις Μὴ οὐκ ἰσχύσῃς ἐξᾶραι ἀδικίας·
Μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου,
Καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.
7. Μὴ ἁμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεως,
Καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.
8. Μὴ καταδεσμεύσῃς δὶς ἁμαρτίαν·
Ἐν γὰρ μιᾷ οὐκ ἀθῶος ἔσῃ.
9. Μὴ εἴπῃς· τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται,
ἐπίψομαι Καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με Θεῷ ὑψίστῳ, προσδέξεται.
10. Μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς.
11. Μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ·
Ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.
12. Μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου,
Μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει.
13. Μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος·
Ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.
14. Μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων,
Καὶ μὴ δευτερώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σου.
15. Μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν
Καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.
16. Μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν·
Μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ.
17. Ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου, ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.
18. Μὴ ἀλλάξῃς φίλον διαφόρου κατὰ μηδὲ ἕν, ἀδιαφόρου
Μηδὲ ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Ὠφείρ.
19. Μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς·
Ἡ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.
20. Μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ,
Μηδὲ μίσθιον διδόντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

21. Οἰκέ-

v. 37. stich. 4. τῆς σοφίας) addit σε. CAP. VII. v. 3. stich. 2. αὐτὰ ἑπταπλάσια) αὐτὰς ἑπταπλασίως. v. 6 stich. 2. ἰσχύσεις) ἐξισχύσεις. v. 8. stich. 2. Ἐν γὰρ μιᾷ) ἐν γὰρ τῇ μιᾷ. v. 9. ἐπίψομαι) ἐπόψεται. v. 16. stich. 2. & v. 17. in *Rom.* inverso ordine leguntur: ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου, μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ. v. 18. ἀδιαφόρου) ἕνεκεν ἀδιαφόρου. ibid. stich. 2. Μηδὲ ἀδ.) μηδ' ἀδ. v. 19. stich. 2. Ἡ γὰρ) καὶ γάρ. v. 20. stich. 2. τὴν ψυχὴν) absque articulo.

21. Οἰκέτην συνετὸν ἀγαπάτω σου ἡ ψυχή·
Μὴ στερήσῃς αὐτὸν ἐλευθερίας.
22. Κτήνη σοί ἐστιν, ἐπισκέπτου αὐτὰ,
Καὶ εἰ ἔστι σοι χρήσιμα, ἐμμενέτω σοι.
23. Τέκνα σοί ἐστι, παίδευσον αὐτὰ,
Καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν·
24. Θυγατέρες σοί εἰσι, πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν,
αὐτὰς Καὶ μὴ ἱλαρώσῃς πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σου.
25. Ἔκδου θυγατέρα, καὶ ἔσῃ τετελεκὼς ἔργον μέγα·
Καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν.
26. Γυνή σοι ἐστὶ κατὰ ψυχὴν, μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν·
Μισουμένῃ δὲ μὴ ἐνδῷς σεαυτόν.
δυνάμει 27. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου δόξασον τὸν πατέρα σου,
Καὶ μητρὸς ὠδῖνας μὴ ἐπιλάθῃ·
28. Μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης,
Καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί;
29. Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον,
Καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε·
30. Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε,
Καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς.
31. Φοβοῦ τὸν Κύριον, καὶ δόξασον ἱερέα,
Καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλταί σοι,
Ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας, καὶ δόσιν βραχιόνων,
Καὶ θυσίαν ἁγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων.
32. Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου,
Ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σου.
33. Χάρις δόματος ἔναντι παντὸς ζῶντος,
Καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν.
34. Μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαιόντων,
Καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον.
35. Μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι ἄῤῥωστον·
Ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ.
36. Ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις.

ΚΕΦ. Ηʹ. VIII.

ΜΗ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου,
Μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
2. Μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου,
Μήποτε ἀντιστῇ σου τὴν ὁλκήν·
Πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν τὸ χρυσίον,
Καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινεν.
3. Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους,
Καὶ μὴ ἐπιστοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.
4. Μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύτῳ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.
5. Μὴ ὀνείδιζε ἄνθρωπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας·
Μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις.
6. Μὴ ἀτιμάσῃς ἄνδρα ἐν γήρᾳ αὐτοῦ· ἐπιτίμοις
Καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσιν.

v. 24. Rich. 2. πρὸς αὐτὰ) πρὸς αὐτάς. v. 27. δυνάμει σου) καρδίᾳ. v. 28. ἐγεννήθης) ἐγενήθης. CAP. VIII. v. 2. Rich. 2. ἀντιστῇ) ἀντιστήσῃ. v. 5. Rich. 2. ἐπιτίμοις) ἐπιτιμίοις. v. 6. ἄνδρα ἐν γήρᾳ) ἄνθρωπον ἐν γήρει.

7. Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ τῷ ἐχθροτάτῳ σου·
Μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.
8. Μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν,
Καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου·
Ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν,
Καὶ λειτουργῆσαι μεγιστᾶσιν εὐμαρῶς.
9. Μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων·
Καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν·
Ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν,
Καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν.
10. Μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας ἁμαρτωλοῦ,
Μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
11. Μὴ ἐξαναστῇς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ,
ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου.
12. Μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου,
Καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου.
13. Μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου·
Καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ, ὡς ἀποτίσων φρόντιζε.
14. Μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ·
Κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῷ.
15. Μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ,
Ἵνα μὴ βαρύνηται κατὰ σοῦ·
Αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει,
Καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ.
16. Μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσῃς μάχην,
Καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον·
Ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα,
Καὶ ὅπου οὐκ ἔστιν βοήθεια, καταβαλεῖ σε.
17. Μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλεύου·
Οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξαι.
18. Ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσῃς κρυπτὸν·
Οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.
19. Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε καρδίαν σου,
Καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν ψευδῆ.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

ΜΗ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου,
Μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηράν·
2. Μὴ δῷς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου,
Ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.
3. Μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ,
Μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.
4. Μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε,
Μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς.
5. Παρθένον μὴ καταμάνθανε,
Μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς.
6. Μὴ δῷς πόρναις τὴν ψυχήν σου,
Ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου.
7. Μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως,
Καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις αὐτῆς μὴ πλανῶ. ἐρήμοις
8. Ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς κεχαριτωμένης, εὐμόρφου
Καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον·
Ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν·

Καὶ

v. 19. καρδίαν σου) τὴν καρδίαν.

Καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.

9. Μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον,

Καὶ μὴ συμμετακλιθῇς ἐπ' ἀγκῶνα μετ' αὐτῆς,

Καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ·

Μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχή σου ἐπ' αὐτὴν,

Καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλισθήσῃ εἰς ἀπώλειαν.

10. Μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον·

Ὁ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔπισος αὐτῷ·

Οἶνος νέος, φίλος νέος·

Ἐὰν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνῃ πίεσαι αὐτόν.

11. Μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἁμαρτωλοῦ·

Οὐ γὰρ οἶδας τίς ἔσαι ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ.

12. Μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν·

Μνήσθητι ὅτι ἕως ᾅδου οὐ μὴ δικαιωθῶσιν.

13. Μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεύειν,

Καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσῃς φόβον θανάτου·

Κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς,

Ἵνα μὴ ἀφελῇ τὴν ζωήν σου παραχρῆμα·

παγίδος Ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις,

Καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς.

τῷ 14. Κατὰ τὴν ἰσχύν σου στόχασαι τοῦ πλησίον,

Καὶ μετὰ σοφῶν βουλεύου·

15. Μετὰ συνετῶν ἔσω ὁ διαλογισμός σου,

Καὶ πᾶσα ἡ διήγησίς σου ἐν νόμῳ ὑψίστου.

16. Ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειπνοί σου,

Καὶ ἐν φόβῳ Κυρίου ἔσω τὸ καύχημά σου.

17. Ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται, ἐπαινεθήσεται

Καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ.

18. Φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης,

Καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

ΚΕΦ. Ι'. X.

Κριτὴς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ,

Καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσαι.

2. Κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, οὕτως οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ,

Καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.

3. Βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ·

Καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν.

4. Ἐν χειρὶ Κυρίου ἡ ἐξουσία τῆς γῆς,

Καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.

5. Ἐν χειρὶ Κυρίου εὐοδία ἀνδρὸς,

CAP. IX. v. 9. stich. 5. ὀλισθήσῃ) ὀλισθήσῃς. v. 10. stich. 2. ἔπισος) ἴσος. ibid. stich. 4. μετ' εὐφροσύνῃ) μετ' εὐφροσύνης. v. 12. εὐδοκίᾳ) ἐν εὐδοκίᾳ. v. 13. stich. 4. ἀφελῇ) ἀφέληται. ibid. stich. 5. παγίδος) παγίδων. v. 14. τῷ πλησίον) τοὺς πλησίον. ibid. stich. 2. βουλεύου) συμβουλεύου. v. 15. Μετὰ) καὶ μετά. ibid. stich. 2. ἡ διήγησις) absque articulo. v. 17. ἐπαινεθήσεται) ἐπαινεθήσεται. CAP. X. v. 2. οὕτως οἱ) οὕτως καὶ οἱ. v. 4. ἡ ἐξουσία) absque articulo.

Καὶ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθήσει
δόξαν αὐτοῦ.

6. Ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνίσῃς τῷ
πλησίον,
Καὶ μὴ πρᾶσσε μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.

7. Μισητὴ ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων
ὑπερηφανία,
ἀδικία Καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα.

8. Βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετά-
γεται,
Διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα
δόλια.

9. Φιλαργύρου μὲν γὰρ οὐδὲν ἀνομώτερον·
Οὗτος γὰρ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔκπρακτον ποιεῖ.

10. Τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός;
ἔῤῥιψα Ὅτι ἐν ζωῇ ἔῤῥιψαν τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ,
Μακρὸν ἀῤῥώστημα σκώπτει ἰατρός·
καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον
τελευτήσει·

11. Ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον,
κληρονομήσει ἑρπετὰ καὶ θηρία
καὶ σκώληκας.

12. Ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφι-
σταμένου ἀπὸ Κυρίου,
Καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέ-
στη ἡ καρδία αὐτοῦ·

13. Ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία,
Καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέ-
λυγμα.
Διὰ τοῦτο παρεδόξασε Κύριος τὰς
ἐπαγωγὰς,
Καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς·

14. Θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἐκάθισε πραεῖς ἀντ' αὐτῶν·

15. Ῥίζας ἐθνῶν ὑπερηφάνων ἐξέτιλεν ὁ Κύ-
ριος,
Καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν·

16. Χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων
γῆς·

17. Ἐξῆρεν αὐτοὺς καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς,
Καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημό-
συνον αὐτῶν.

18. Οὐκ ἔκτισαι ἀνθρώποις ὑπερηφανία,
Οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν.

19. Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀν-
θρώπου·
Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον.
Σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀν-
θρώπου·
Σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαί-
νοντες ἐντολάς.

20. Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν
ἔντιμος,
Καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐν ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ.

21. Πρὸ λήψεως ἀρχῆς φόβος Κυρίου·
Ἐκβολὴ δὲ ἀρχῆς σκληρυσμὸς καὶ ὑπερηφανία.

22. Πλούσιος καὶ ἔνδοξος καὶ πτωχὸς,
Τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.

23. Οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετὸν,
Καὶ οὐ καθῆκεν δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρ-
τωλόν.

24. Μεγιστὰν καὶ κριτὴς καὶ δυνάστης δο-
ξασθήσεται·
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τοῦ
φοβουμένου τὸν Κύριον.

25. Οἰκέτῃ σοφῷ ἐλεύθεροι λειτουργή-
σουσι·
Καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει
παιδευόμενος.

26. Μὴ

v. 6. μηνίσῃς) μηνιάσῃς. v. 7. stich. 2. ἀδικία) ἄδικα. v. 17. Ἐξῆρεν αὐτοὺς) ἐξήρανεν ἐξ αὐτῶν. v. 23. stich. 2. καθῆκεν) καθήκει. v. 24. stich. 2. τοῦ φοβουμένου) τοῦ φοβουμένου.

26. Μὴ σοφίζȣ ποιῆσαι τὸ ἔργον σȣ,
Καὶ μὴ δοξάζȣ ἐν καιρῷ ςενοχωρίας σȣ·

27. Κρείσσων ἐργαζόμενος καὶ περισσεύων ἐν πᾶσιν,
Ἢ περιπατῶν δοξαζόμενος καὶ ὑςερῶν ἄρτων.

28. Τέκνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχήν σȣ,
Καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

29. Τὸν ἁμαρτάνοντα εἰς ψυχὴν αὐτȣ͂ τίς δικαιώσει;
Καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτȣ͂;

30. Πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπιςήμην αὐτȣ͂,
Καὶ πλȣ́σιος δοξάζεται διὰ τὸν πλȣ͂τον αὐτȣ͂.

31. Ὁ δεδοξασμένος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλȣ́τῳ ποσαχῶς;
Καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλȣ́τῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

Σοφία ταπεινȣ͂ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτȣ͂,
καθήσει Καὶ ἐν μέσῳ μεγιςάνων καθίσει αὐτόν.

2. Μὴ αἰνέσης ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτȣ͂,
Καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτȣ͂.

3. Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα,
Καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.

4. Ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχήσῃ,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρȣ·
Ὅτι θαυμαςὰ τὰ ἔργα Κυρίȣ,
Καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτȣ͂ ἐν ἀνθρώποις.

5. Πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφȣς,
Ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσε διάδημα·

6. Πολλοὶ δυνάςαι ἠτιμάσθησαν σφόδρα,
Καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων.

7. Πρὶν ἢ ἐξετάσῃς μὴ μέμψῃ δι' ἀκοῆς·
Νόησον πρῶτον, καὶ τότε ἐπιτίμα.

8. Πρὶν ἀκȣ͂σαι, μὴ ἀποκρίνȣ ῥῆμα·
Καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλȣ.

9. Περὶ πράγματος ȣ͂ ȣ̓κ ἔςι σοι χρεία, μὴ ἔριζε,
Καὶ ἐν κρίσει ἁμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.

10. Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔςωσαν αἱ πράξεις σȣ·
Ἐὰν πληθύνῃς, ȣ̓κ ἀθωωθήσῃ,
Καὶ ἐὰν διώκῃς, ȣ̓ μὴ καταλάβῃς,
Καὶ ȣ̓ μὴ ἐκφύγῃς διαδράς.

11. Ἔςι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων,
Καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑςερεῖται. πόσῳ

12. Ἔςι νωθρὸς προσδεόμενος ἀντιλήψεως,
Ὑςερῶν ἰσχύι, καὶ πτωχείᾳ περισσεύει·
Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίȣ ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθά,

v. 27. καὶ περισσεύων) non habet. ibid. stich. 2. δοξαζόμενος καὶ ὑςερῶν) ἢ δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν. v. 29. εἰς ψυχὴν) εἰς τὴν ψυχήν. v. 31. Ὁ δεδοξασμένος) ὁ δὲ δοξαζόμενος. CAP. XI. v. 1. ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτȣ͂) ἀνύψωσε κεφαλήν. ibid. stich. 2. καθήσει) καθίσει. v. 2. αἰνέσῃς) αἰνέσεις. v. 4. stich. 4. ἀνθρώποις) ἐν ἀνθρώποις. v. 7. Πρὶν ἢ) πρίν. v. 8. Πρὶν ἀκ.) πρὶν ἢ ἀκȣ͂σαι. v. 9. ȣ͂ ȣ̓κ ἔςι σοι) adjicit χρεία. v. 11. stich. 2. πόσῳ) τόσῳ. v. 12. νωθρὸς) addit καὶ. ibid. stich. 2. ἰσχύι) ἰσχύει.

Καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτȣ̃,

13. Καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτȣ̃ ἀπὸ συντριβῆς,

Καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.

14. Ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος,

Πτωχεία καὶ πλȣ̃τος παρὰ Κυρίȣ ἐςί.

15. Σοφία καὶ ἐπιςήμη καὶ γνῶσις νόμȣ παρὰ Κυρίȣ·

Ἀγάπησις καὶ ὁδοὶ καλῶν ἔργων παρ' αὐτȣ̃ εἰσιν.

16. Πλάνη καὶ σκότος ἁμαρτωλοῖς συνέκτισαι·

Τοῖς δὲ γαυριῶσιν ἐπὶ κακίᾳ συγγηρᾷ κακά.

17. Δόσις Κυρίȣ παραμένει εὐσεβέσι,

Καὶ ἡ εὐδοκία αὐτȣ̃ εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθήσεται.

18. Ἔςι πλȣτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτȣ̃,

Καὶ αὕτη ἡ μερὶς τȣ̃ μισθȣ̃ αὐτȣ̃·

19. Ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν· εὗρον ἀνάπαυσιν,

Καὶ νῦν φάγωμαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μȣ ἀδιαλείπτως,

Καὶ ȣ̓κ οἶδεν τίς καιρὸς παρελεύσεται,

Καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέροις, καὶ ἀποθανεῖται.

20. Στῆθι ἐν διαθήκῃ σȣ καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ,

Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σȣ παλαιώθητι.

21. Μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἁμαρτωλȣ̃,

Πίςευε δὲ Κυρίῳ, καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σȣ·

Ὅτι κȣ̃φον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίȣ, διὰ τάχȣς

Ἐξάπινα πλȣτίσαι πένητα. πλȣτῆσαι

22. Εὐλογία Κυρίȣ ἐν μισθῷ εὐσεβȣ̃ς, ἐμμέσῳ

Καὶ ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτȣ̃.

23. Μὴ εἴπῃς· τίς ἐςι μȣ χρεία,

Καὶ τίνα ἀπὸ τȣ̃ νῦν ἔςαι μȣ τὰ ἀγαθά;

24. Μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοι ἐςὶ,

Καὶ τί ἀπὸ τȣ̃ νῦν κακωθήσομαι;

25. Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, ἀγαθῇ

Καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν ȣ̓ μνησθήσεται ἀγαθῶν·

26. Ὅτι κȣ̃φον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίȣ, ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς

Ἀποδȣ̃ναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃·

27. Κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς,

Καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπȣ ἀποκάλυψις ἔργων αὐτȣ̃.

28. Πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα,

Καὶ ἐν τέκνοις αὐτȣ̃ γνωσθήσεται ἀνήρ.

29. Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σȣ.

Πολλὰ γὰρ τὰ ἔνεδρα τȣ̃ δολίȣ.

30. Πέρδιξ θηρευτὴς ἐν καρτάλλῳ,

Οὕτως καρδία ὑπερηφάνȣ,

Καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πτῶσιν·

31. Τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταςρέφων ἐνεδρεύει,

Καὶ ἐν τοῖς αἱρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον. ἑτέροις

32. Ἀπὸ σπινθῆρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακιά·

Καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει.

33. Πρό-

v. 21. stich. 2. Πίςευε δὲ Κυρίῳ) πίςευε τῷ κυρίῳ. ibid. stich. 4. πλȣτῆσαι) πλȣτίσαι. v. 22. ἐμμέσῳ) ἐν μισθῷ. v. 25. ἀγαθῇ) ἀγαθῶν. v. 26. ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίȣ) ἔναντι κυρίȣ. v. 28. stich. 2. γνωσθήσεται) addit ἀνήρ. v. 31. stich. 2. ἑτέροις) αἱρετοῖς.

33. Πρόσεχε ἀπὸ κακούργου, πονηρὰ γὰρ τεκταίνει,
Μήποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῷ σοι.
34. Ἐνοίκισον ἀλλότριον, καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς,
Καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΕΑΝ εὐποιῇς, γνῶθι τίνι ποιεῖς,
Καὶ ἔσται χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου.
2. Εὐποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εὑρήσεις ἀνταπόδομα,
Καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑψίστου.
3. Οὐκ ἔσται ἀγαθὰ τῷ ἐνδελεχίζοντι εἰς κακὰ,
Καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζομένῳ.
4. Δὸς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ μὴ ἀντιλαμβάνου τοῦ ἁμαρτωλοῦ·
5. Εὐποίησον ταπεινῷ, καὶ μὴ δῷς ἀσεβεῖ·
Ἐμπόδισον τοὺς ἄρτους αὐτοῦ καὶ μὴ δῷς αὐτῷ,
Ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναστεύσῃ·
εὑρήσουσιν Διπλάσια γὰρ κακὰ εὑρήσει σε ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς ἐὰν ποιήσῃς αὐτῷ.
6. Ὅτι καὶ ὁ ὕψιστος ἐμίσησεν ἁμαρτωλοὺς,
ἀποδῷ εἰς Καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν,
Φυλάσσει δὲ αὐτοὺς εἰς ἡμέραν ἐκδικήσεως αὐτῶν κραταιάν.
7. Δὸς τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβου ἁμαρτωλοῦ·
8. Οὐκ ἐμβληθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος,
Καὶ οὐ κρυβήσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.
9. Ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ,
Καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθήσεται.
10. Μὴ πιστεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰοῦται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ·
11. Καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκεκυφὼς,
Ἐπίστησον τῇ ψυχῇ σου καὶ φύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ,
Καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχὼς ἔσοπτρον,
Καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωται.
12. Μὴ στήσῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτῷ,
Μὴ ἀναστρέψας σε στῇ ἐπὶ τὸν τόπον σου·
Μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σου,
Μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν σου,
Καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους μου,
Καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μου κατανυγήσῃ.
13. Τίς ἐλεήσει ἐπαοιδὸν ὀφιόδηκτον,
Καὶ πάντας τοὺς προσάγοντας θηρίοις;
14. Οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ

Καὶ

CAP. XII. v. 2. stich. 2. παρὰ τοῦ ὑψίστου) παρὰ ὑψίστου. v. 3. Οὐκ ἔσται) οὐκ ἔστιν. v. 4. ἀντιλαμβάνου) ἀντιλάβῃ. v. 5. ταπεινῷ) τῷ ταπεινῷ. ibid. stich. 4. εὑρήσουσιν) εὑρήσεις. ibid. οἷς ἐὰν) οἷς ἄν. v. 6. stich. 2. ἀποδῷ εἰς) ἀποδώσει. v. 7. ἀντιλάβου ἁμαρτωλοῦ) ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. v. 8. ἐμβληθήσεται) ἐκδικηθήσεται. v. 11. stich. 2. τῇ ψυχῇ) τὴν ψυχήν. ibid. φύλαξαι) φύλαξε. ibid. stich. 4. κατίωται) κατίωσε. v. 12. παρὰ σεαυτῷ) παρὰ σεαυτόν. ibid. stich. 2. ἀναστρέψας) ἀνατρέψας. ibid. stich. 5. ἐπ' ἐσχάτων) ἐπ' ἐσχάτῳ.

συμφερόμενον Καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ·

15. Ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ,
Καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ.

16. Καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς,
Καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλεύσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον·
Ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς,
Καὶ ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ᾽ αἵματος·

17. Κακὰ ἐὰν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, *πρότερον ἐκεῖ*
Καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου· 18. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει,
Καὶ ἐπικροτήσει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
Καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει, καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

Ὁ ἁπτόμενος πίσσης μολυνθήσεται,
Καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.

2. Βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς,
Καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ σου μὴ κοινώνει.
Τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα;
Αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.

3. Πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο·
Πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται.

4. Ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε·

5. Ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεταί σοι,
Καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει·

6. Χρείαν ἔσχηκέ σου, καὶ ἀποπλανήσει σε,
Καὶ προσγελάσεταί σοι, καὶ δώσει σοι ἐλπίδα·
Λαλήσει σοι καλὰ, καὶ ἐρεῖ· τίς ἡ ἐρεῖς χρεία σου;

7. Καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ,
Ἕως οὗ ἀποκενώσει σε δὶς ἢ τρὶς,
Καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ καταμωκήσεταί σου·
Μετὰ ταῦτα ὄψεταί σε, καὶ καταλείψει σε,
Καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.

8. Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς,
Καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν εὐφροσύνῃ σου.

9. Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου,
Καὶ τόσῳ μᾶλλόν σε προσκαλέσηται·

10. Μὴ ἔμπιπτε ἵνα μὴ ἀπωσθῇς,
Καὶ μὴ μακρὰν ἀφίστω ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς.

11. Μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ᾽ αὐτοῦ,
Καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσι λόγοις αὐτοῦ·
Ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε, καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει σε·

12. Ἀνε-

v. 14. stich. 2. συμφερόμενον) συμφυρόμενον. v. 17. stich. 1. in Rom. κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου. v. 18. τὴν κ. αὐτοῦ κινήσει) κινήσει τὴν κεφ. αὐτοῦ. CAP. XIII. v. 2. stich. 2. πλουσιωτέρῳ σου) σου deest. v. 6. stich. 3. ἐρεῖς) ἐρεῖ. v. 7. stich. 2. ἀποκενώσει) ἀποκενώσῃ. v. 9. stich. 2. σε προσκαλέσηται) προσκαλέσεταί σε. v. 10. ἔμπιπτε μὴ) ἔμπιπτε ἵνα μή. v. 11. ἰσηγορεῖσθαι) εἰσηγορεῖσθαι. ibid. stich. 3. ἐξετάσει σε) σε deest.

12. Ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους,
Καὶ ȣ̓ μὴ φείσηται περὶ κακώσεως
καὶ δεσμῶν.

13. Συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς,
ὅτι μετὰ τῆς πλώσεώς σȣ περιπατεῖς·

Ἀκȣ́ων ταῦτα ἐν ὕπνῳ σȣ, γρηγόρησον.

14. Πάσῃ ζωῇ ἀγάπα τὸν Κύριον,
Καὶ ἐπικαλȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς σωτηρίαν σȣ.

15. Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ,
Καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον
αὐτȣ̃·

16. Πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται,
Καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτȣ̃ προσκολληθήσεται ἀνήρ.

17. Τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ;
Οὕτως ἁμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.

18. Τίς εἰρήνη ὑαίνῃ πρὸς κύνα;
Καὶ τίς εἰρήνη πλȣσίῳ πρὸς πένητα;

19. Κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ·
Οὕτως νομαὶ πλȣσίων πτωχοί.

20. Βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπείνωσις,
Οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.

21. Πλȣ́σιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ
φίλων·
Ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται
ὑπὸ φίλων.

22. Πλȣσίȣ σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήπτορες,
Ἐλάλησεν ἀπόῤῥητα, καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν·
Ταπεινὸς ἔσφαλη, καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ,
Ἐφθέγξατο σύνεσιν, καὶ ȣ̓κ ἐδόθη
αὐτῷ τόπος.

23. Πλȣ́σιος ἐλάλησεν, καὶ πάντες ἐσίγησαν,
Καὶ τὸν λόγον αὐτȣ̃ ἀνύψωσαν ἕως
τῶν νεφελῶν·
Πτωχὸς ἐλάλησεν, καὶ εἶπαν· τίς
ȣ̃τος;
Κἂν προσκόψῃ, προσανατρέπȣσιν
αὐτόν.

24. Ἀγαθός ἐστιν ὁ πλȣ̃τος ᾧ μὴ ἔστιν
ἁμαρτία,
Καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόματι ἀσεβȣ̃ς.

25. Καρδία ἀνθρώπȣ ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃, ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ
ἐάν τε εἰς κακά.

Καὶ ἀγαθύνει πρόσωπον ἐν τέρψει καρδία θάλλȣσα·

26. Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἱλαρόν·
Καὶ εὕρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ
μετὰ κόπων.

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς ȣ̓κ ὠλίσθησεν
ἐν τῷ στόματι αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτιῶν·

2. Μακάριος ἀνὴρ ȣ̃ ȣ̓ κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτȣ̃,
Καὶ ὃς ȣ̓κ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
αὐτȣ̃.

3. Ἀνδρὶ μικρολόγῳ ȣ̓ καλὸς ὁ πλȣ̃τος,

v. 20. ταπείνωσις) ταπεινότης. v. 22. ftich. 3. ἔσφαλη) ἔσφαλε. v. 23. ftich. 4. προσανατρέπουσιν) προσανατρέψουσιν. v. 24. Ἀγαθός ἐστιν ὁ) ἀγαθὸς ὁ. ibid. ftich. 2. ἐν στόματι) ἐν στόμασιν. v. 25. ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ) ἐὰν εἰς ἀγαθά. v. 26. ftich. 2. μετὰ κόπων) μετὰ κόπου. CAP. XIV. v. 1. ἐν τῷ στόματι) absque articulo. ibid. ftich. 2. ἁμαρτιῶν) ἁμαρτίας. v. 2. Μακάριος ἀνὴρ ȣ̃) ἀνὴρ abeft.

Καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἱνατί χρήματα;

4. Ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, συνάγει ἄλλοις

Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν ἕτεροι.

5. Ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίνι ἀγαθὸς ἔσται;

Καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ

βασκάνοντος 6. Τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστι πονηρότερος·

Καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ·

7. Κἂν εὐποιῇ, ἐν λήθῃ ποιεῖ,

Καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ·

ὀφθαλμὸν 8 Πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ ἑαυτοῦ,

Ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχάς.

9. Πλεονέκτου δὲ ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλαται μερίδος,

μερίδα

Καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχήν.

10. Ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτῳ,

Καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.

11. Τέκνον, καθὼς ἐὰν ἔχῃς εὐποίει σαυτόν,

Καὶ προσφορὰς Κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε·

12. Μνήσθητι ὅτι θάνατος οὐ χρονιεῖ,

Καὶ διαθήκη ᾅδου οὐκ ὑπεδείχθη σοι·

13. Πρίν σε τελευτῆσαι εὐποίει φίλῳ,

Καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ.

14. Μὴ ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας,

Καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μή σε παρελθέτω.

15. Οὐχὶ ἑτέροις καταλείψεις τοὺς πόνους σου,

Καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαιρέσεις κλήρων;

16. Δὸς καὶ λάβε, καὶ ἁγίασον τὴν ψυχήν σου, ἀπότισον

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδῃ ζητῆσαι τρυφήν, τρυφῆς

17. Πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται·

Ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος· θανάτῳ ἀποθανῇ.

18. Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος,

Τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει·

Οὕτως καὶ γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος,

Ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται.

19. Πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει,

Καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.

20. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν σοφίᾳ μελετήσει, τελευτήσει

Καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται·

21. Διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,

Καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς ἐννοηθήσεται.

22. Ἐξελ-

v. 6. βασκάνοντος) βασκαίνοντος. v. 8. ὀφθαλμὸν ἑαυτοῦ) ὀφθαλμῷ. v. 9. δὲ) abest. ibid. μερίδα) μερίδι. v. 11. ἔχῃς εὐποίει σαυτὸν) ἔχεις εὐποίει σεαυτόν. v. 14. ἀφυστερήσῃς ἡμέρας) ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας. ibid. stich. 2. παρελθέτω) παρελθάτω. v. 15. ἑτέροις) ἑτέρῳ. ibid. stich. 2. διαιρέσεις κλήρων) διαίρεσιν κλήρου. v. 16. ἀπότισον) ἀπάτισον. ibid. stich. 2. ἐν ᾅδῃ ζητῆσαι τρυφῆς) ἐν ᾅδου ζητῆσαι τρυφήν. v. 18. stich. 3. Οὕτως καὶ γενεὰ) καὶ deest. v. 21. Διανοούμενος) ὁ διανοούμενος. ibid. stich. 2. ἐννοηθήσεται) νοηθήσεται.

22. Ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχνευτὴς,
Καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς ἐνέδρευε.

23. Ὁ παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς,
Καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται·

24. Ὁ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς,
τήσει Καὶ πήξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς·

25. Στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς,
Καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν·

26. Καὶ σήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν σκέπῃ αὐτῆς,
Καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται·

ἀπ' 27. Σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος,
Καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ὁ φοβούμενος Κύριον ποιήσει αὐτὸ,
Καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου
αὐτόν καταλήψεται αὐτήν.

2. Καὶ ὑπαντήσει αὐτῷ ὡς μήτηρ,
Καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν·

3. Ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως,
Καὶ ὕδωρ σοφίας ποτιεῖ αὐτόν·

Στηριχθήσεται 4. Στηριχθήσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ.
Καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ·

5. Καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ,
Καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει τὸ σόμα αὐτοῦ·

6. Εὐφροσύνην καὶ σέφανον ἀγαλλιάματος εὑρήσει,
Καὶ ὄνομα αἰῶνος κατακληρονομήσει.

7. Οὐ μὴ καταλήψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι,
Καὶ ἄνθρωποι ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν·

8. Μακρὰν ἐσιν ὑπερηφανίας,
Καὶ ἄνδρες ψεῦσαι οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.

9. Οὐχ ὡραῖος αἶνος ἐν σόματι ἁμαρτωλοῦ,
Ὅτι οὐ παρὰ Κυρίου ἀπεσάλη·

10. Ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἶνος,
Καὶ ὁ Κύριος εὐοδώσει αὐτόν.

11. Μὴ εἴπῃς· ὅτι διὰ Κύριον ἀπέσην·
Ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις.

12. Μὴ εἴπῃς· ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν·
Οὐ γὰρ χρείαν ἔχει ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ.

13. Πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησεν ὁ Κύριος,
Καὶ οὐκ ἔσιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

14. Αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον,
Καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ·

v. 22. stich. 2. ὁδοῖς) εἰσόδοις. v. 24. stich. 2. πήσσει) πήξει. v. 26. Καὶ σήσει) θήσει. ibid. ἐν σκέπῃ) ἐν τῇ σκέπῃ. v. 27. ἀπ' αὐτῆς) ὑπ' αὐτῆς. CAP. XV. v. 1. stich. 2. αὐτὸν) αὐτήν. v. 2. ὑπαντήσει) ὑπαντήσεται. v. 3. stich. 2. ποτιεῖ) ποτίσει. v. 4. Στηριθήσεται) στηριχθήσεται. ibid. stich. 2. ἐπ' αὐτῇ) ἐπ' αὐτῆς. v. 5. stich. 2. τὸ σόμα) absque articulo. v. 6. εὑρήσει) desideratur. ibid stich. 2. αἰῶνος) αἰώνιον. v. 7. stich. 2. ἄνθρωποι ἁμ.) ἄνδρες ἁμαρτωλοί. v. 13. ὁ Κύριος) absque articulo.

15. Ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολὰς,
καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.
16. Παρέθηκέ σοι πῦρ καὶ ὕδωρ, οὗ ἐὰν
θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου·
17. Ἔναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος,
εὐδοκήσει Καὶ ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ, δοθήσεται αὐτῷ.
18. Ὅτι πολλὴ ἡ σοφία τοῦ Κυρίου·
Ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ, καὶ βλέπων τὰ
πάντα·
19. Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν,
Καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον
αὐτοῦ ἀνθρώπου.
20. Οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν,
ἔδωσεν Καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

ΚΕΦ. Ιϛʹ. XVI.

Μὴ ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων,
Μηδὲ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν·
2. Ἐὰν πληθύνωσιν, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς,
Εἰ μὴ ἔστι φόβος Κυρίου μετ' αὐτῶν.
3. Μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν·
Κρείσσων γὰρ εἷς δίκαιος ἢ χίλιοι,
Καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα
ἀσεβῆ·
4. Ἀπὸ γὰρ ἑνὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις,
Φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται ἐν
τάχει.
5. Πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
Καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοεν τὸ οὖς
μου. σου
6. Ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ,
Καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή.
7. Οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, ἐξιλᾶτο
Οἳ ἀπέστησαν ἐν τῇ ἰσχύει τῆς ἀφροσύνης
αὐτῶν·
8. Οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας
Λὼτ, οὓς ἐβδελύξατο διὰ τὴν
ὑπερηφανίαν αὐτῶν·
9. Οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας,
Τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν·
10. Καὶ οὕτως ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν
Τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.
11. Κἂν ᾖ εἷς σκληροτράχηλος ἐν λαῷ,
Θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθωωθήσεται·
Ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ,
Δυνάστης ἐξιλασμῶν καὶ ἐκχέων ὀργήν· Δυναςῶν
12. Κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτω
καὶ πολλὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ·
Ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει. κλίνι
13. Οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγματι ἁμαρτωλός·
Καὶ οὐ μὴ καθυστερήσει ὑπομονὴ εὐσεβοῦς.

14. Πάσῃ

v. 17. stich. 2. εὐδοκήσει) εὐδοκήσῃ. v. 18. ἡ σοφία) absque articulo. v. 19. stich. 2. ἔργον αὐτοῦ) ἔργον ἀνθρώπου. v. 20. Οὐκ) καὶ οὐκ. ibid. stich. 2. ἔδωσεν) ἔδωκεν. CAP. XVI. v. 1. ἀχρήστον) ἀχρήστων. ibid. stich. 2. Μηδὲ) μή. v. 3. stich. 2. ἐπὶ τὸ πλῆθος) ἐπὶ τὸν τόπον. v. 5. stich. 2. τὸ οὖς σου) τὸ οὖς μου. v. 7. ἐξιλᾶτο) ἐξιλάσατο. v. 11. stich. 3. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. ibid. stich. 4. Δυναστῶν) δυνάστης. v. 12. οὕτω) οὕτως. ibid. stich. 2. κλίνι pro κλίνει) κρίνει. v. 13. ἁρπάγματι) ἁρπάγμασιν. ibid. stich. 2. ὑπομονὴ) ὑπομονήν.

14. Πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον·
Ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτȣ̃ εὑρήσει.
15. Κύριος ἐσκλήρυνεν Φαραὼ μὴ εἰδέναι αὐτὸν,
Ὅπως ἂν γνωσθῇ ἐνεργήματα αὐτȣ̃ τῇ ὑπ' ȣ̓ρανόν.
16. Πάσῃ τῇ κτίσει τὸ ἔλεος αὐτȣ̃ φανερὸν,
Καὶ τὸ φῶς αὐτȣ̃ καὶ τὸ σκότος ἐμέρισεν τῷ ἀδάμαντι
17. Μὴ εἴπῃς· ὅτι παρὰ Κυρίȣ κρυβήσομαι, καὶ ἐξ ὕψους τίς μȣ μνησθήσεται;
Ἐν λαῷ πλείονι ȣ̓ μὴ γνωσθῶ,
Τίς γὰρ ἡ ψυχή μȣ ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;
18. Ἰδȣ̀ ὁ ȣ̓ρανὸς καὶ ὁ ȣ̓ρανὸς τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃,
Ἄβυσσος καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτȣ̃ σαλευθήσονται·
19. Ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
Ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ, τρόμῳ συσσείονται.
20. Καὶ ἐπ' αὐτοῖς ȣ̓ διανοηθήσεται καρδία,
Καὶ τὰς ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃ τίς ἐνθυμηθήσεται;
21. Καὶ καταιγὶς, ἣν ȣ̓κ ὄψεται ἄνθρωπος,
αὐτῶν Τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτȣ̃ ἐν ἀποκρύφοις.
22. Ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ,
Ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη,
Καὶ ἐξέτασις ἁπάντων ἐν τελευτῇ
23. Ἐλαττȣμένος καρδίᾳ διανοεῖται μάταια, ταῦτα
Καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά.
24. Ἄκουσόν μου τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην,
Καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μȣ πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σȣ·
25. Ἐκφανῶ ἐν σταθμῷ παιδείαν,
Καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγελῶ ἐπιστήμην αὐτȣ̃.
26. Ἐν κρίσει Κυρίȣ τὰ ἔργα αὐτȣ̃ ἀπ' ἀρχῆς,
Καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλε μερίδας αὐτῶν·
27. Ἐκόσμησεν εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτȣ̃,
Καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν·
Οὔτε ἐκίνησαν, ȣ̓́τε ἐκοπίασαν, ἐπείνασαν
Καὶ ȣ̓κ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν·
28. Ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐξέθλιψεν,
Καὶ ἕως αἰῶνος ȣ̓κ ἀπειθήσουσι τȣ̃ ῥήματος αὐτȣ̃.
29. Καὶ μετὰ ταῦτα Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν,
Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτȣ̃·
30. Ψυχὴ παντὸς ζώȣ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, Ψυχὴν
Καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφὴ αὐτῶν.

v. 17. παρὰ Κυρίȣ) ἀπὸ κυρίȣ. ibid. καὶ ἐξ) μὴ ἐξ. ibid. ſtich. 2. γνωσθῶ) μνησθῶ. v. 18. τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃) adjicit τȣ̃ θεοῦ. ibid. ſtich. 2. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτȣ̃ σαλευθήσονται) transpoſita. v. 21. ſtich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 23. Ἐλαττȣμένος) ἐλαττούμενος. v. 25. Ἐκφανῶ) ἐκφαίνω. ibid. ſtich. 2. ἀπαγγελῶ) ἀπαγγέλλω. v. 27. εἰς τὸν αἰῶνα) ſine articulo. v. 28. ἐξέθλιψεν) ἔθλιψεν. v. 29. ἐπὶ τὴν γῆν) εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ΙΖ'. XVII.

Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον,
Καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν·
2. Ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς,
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς.
ἑαυτοὺς 3. Καθ' ἑαυτὸν ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν,
Καὶ κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ ἐποίησεν αὐτούς·
4. Ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς,
Καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν ἐν ὁμοιώματι.
5. Ἔλαβον χρῆσιν τῶν πέντε τοῦ Κυρίου ἐνεργημάτων
Ἕκτον δὲ νοῦν αὐτοῖς ἐδωρήσατο μερίζων,
Καὶ τὸν ἕβδομον λόγον ἑρμηνέα τῶν ἐνεργημάτων αὐτοῦ·
6. Διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμοὺς,
Ὦτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς·
7. Ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς,
Καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
8. Καὶ ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν,
Δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ·
9. Ἔδωκε δὲ αἰῶνος καυχᾶσθαι ἐπὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,
Ἵνα διηγῶνται τὰ ἔργα αὐτοῦ συνετοί.
10. Καὶ ὄνομα ἁγιασμοῦ αἰνέσουσιν ἐκλεκτοί,
Ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ. διηγῶνται
11. Προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην,
Καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς· αὐτοὺς
12. Διαθήκην αἰώνιον ἔστησε μετ' αὐτῶν,
Καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς·
13. Μεγαλεῖον δόξης ἴδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν,
Καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσε τὸ οὖς αὐτῶν·
14. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου,
Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάστῳ περὶ τοῦ πλησίον.
15. Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντὸς, αὐτοῦ
Οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. αὐτῶν
16. Πᾶς δὲ ἄνθρωπος ἐκ νεότητος ἐπὶ τὰ πονηρά,
Καὶ οὐκ ἴσχυσαν τὰς καρδίας αὐτῶν ἀντὶ λιθίνων ποιῆσαι σαρκίνας.
17. Ἐν γὰρ μερισμῷ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς πάσης,
Ἑκάστῳ ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον,
Καὶ μερὶς Κυρίου Ἰσραήλ ἐστιν·
18. Ὃν πρωτόγονον ὄντα τιθηνεῖ παιδείᾳ,
Καὶ μερίζων φῶς ἀγαπήσεως, οὐκ ἀνίησιν αὐτόν.
19. Πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτοῦ
Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· αὐτῶν
20. Οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ,
Καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

21. Κύριος

CAP. XVII. v. 3. stich. 2. εἰκόνα ἑαυτοῦ) εἰκόνα αὐτοῦ. v. 4. Ἔθηκε) καὶ ἔθηκε. v. 8. Καὶ ἔθηκε· καὶ) deest. v. 10. stich. 2. διηγῶνται) διηγοῦνται. v. 11. stich. 2. αὐτοὺς) αὐτοῖς. v. 12. αἰώνιον) αἰῶνος. v. 15. ὁδοὶ αὐτοῦ) ὁδοὶ αὐτῶν. ibid. stich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 19. πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ) ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν. ibid. stich. 2. ὀφθαλμοὶ αὐτῶν) ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

21. Κύριος δὲ χρηστὸς ὤν, καὶ εἰδὼς τὸ πλάσμα
αὐτοῦ,
Οὔτε ἀνῆκεν, οὔτε κατέλιπεν, φειδόμενος αὐτῶν.
22. Ἐλεημοσύνη γὰρ ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς
μετ' αὐτοῦ,
Καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντη-
ρήσει,
Μερίζων υἱοῖς αὐτοῦ καὶ θυγατράσι μετάνοιαν.
23. Μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀν-
ταποδώσει αὐτοῖς,
Καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κε-
αὐτοῦ Φαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει·
24. Πλὴν μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον,
Καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπο-
μονήν.
25. Ἐπίστρεφε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀπόλειπε
ἁμαρτίας·
Δεήθητι κατὰ πρόσωπον, καὶ σμί-
κρυνον πρόσκομμα·
26. Ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον, καὶ ἀπόστρε-
φε ἀπὸ ἀδικίας,
(Αὐτὸς γὰρ ὁδηγήσει ἐκ σκότους εἰς φῶς ὑγιείας·)
Καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.
27. Ὑψίστῳ τίς αἰνέσει ἐν ᾅδου,
Ἀντὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομο-
λόγησιν;
28. Ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυ-
ται ἐξομολόγησις·
Ζῶν καὶ ὑγιὴς τῇ καρδίᾳ αἰνέσει τὸν
Κύριον.
29. Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Καὶ ἐξιλασμὸς τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ'
αὐτὸν ὁσίως.

30. Οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀν-
θρώποις·
Ὅτι οὐκ ἀθάνατος ὁ υἱὸς ἀνθρώπου.
31. Τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο
ἐκλείπει·
Καὶ πονηρὸν ἐνθυμηθήσεται σὰρξ
καὶ αἷμα.
32. Δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέ-
πτεται,
Καὶ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Ο Ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάν-
τα κοινῇ.
Κύριος μόνος δικαιωθήσεται,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
3. Ὁ οἰακίζων τὸν κόσμον ἐν σπιθαμῇ χειρὸς αὐτοῦ,
Καὶ πάντα ὑπακούει τῷ θελήματι αὐτοῦ·
Αὐτὸς γὰρ βασιλεὺς πάντων ἐν κράτει αὐτοῦ,
Διαστέλλων ἐν αὐτοῖς ἅγια ἀπὸ βεβήλων.
4. Οὐδενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ,
Καὶ τίς ἐξιχνεύσει τὰ μεγαλεῖα
αὐτοῦ;
5. Κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξα-
ριθμήσεται;
Καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ
ἐλέη αὐτοῦ;
6. Οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι,
καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυ-
μάσια τοῦ Κυρίου·
7. Ὅταν συντελέσει ἄνθρωπος, τότε
ἄρχεται, ἔρχεται
Καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀποῤῥη-
θήσεται.

8. Τί

v. 23. stich. 2. κεφαλὴν αὐτοῦ) κεφαλὴν αὐτῶν. v. 27. stich. 2. Ἀντὶ ζώντων καὶ διδ.) ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων. v. 30. stich. 2. ὁ υἱὸς) υἱός. v. 31. stich. 2. πονηρὸν) πονηρός. ibid. σὰρξ) σάρκα. v. 32. stich. 2. Καὶ ἄνθρωποι) καὶ οἱ ἄνθρωποι. CAP. XVIII. v. 4. Οὐδενὶ) οὐθενί. ibid. stich. 2. ἐξιχνεύσει) ἐξιχνιάσει. v. 7. ἔρχεται) ἄρχεται. ibid. stich. 2. ἀποῤῥηθήσεται) ἀπορηθήσεται.

8. Τί ἄνθρωπος καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ; Τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;

9. Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν·

10. Ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου,

ὀλίγα Οὕτως χίλια ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.

11. Διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ' αὐτοῖς,

Καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

12. Ἴδε καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρά,

Διὰ τοῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξιλασμὸν αὐτοῦ.

13. Ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα.

Ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων,

Καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ·

ἐλεῷ 14. Τοὺς ἐκδεχομένους παιδείαν ἐλεεῖ,

Καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

15. Τέκνον ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῷς μῶμον,

Καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.

16. Οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; Οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις·

οὐχ 17. Οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; Καὶ ἀμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.

18. Μωρὸς ἀχαρίστως ὀνειδιεῖ,

Καὶ δόσις βασκάνου ἐκτήκει ὀφθαλμούς.

19. Πρινὴ λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀῤῥωστίας θεραπεύου·

20. Πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτόν,

Καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὑρήσεις ἱλασμόν·

21. Πρὶν ἀῤῥωστῆσαί σε ταπεινώθητι,

Καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν.

22. Μὴ ἐμποδισθῇς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως,

Καὶ μὴ μείνῃς ἕως θανάτου δικαιωθῆναι·

23. Πρὶν εὔξασθαι ἑτοίμασον σεαυτόν,

Καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν Κύριον.

24. Μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς,

Καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου·

25. Μνήσθητι (κατὰ) καιρὸν λιμοῦ ἐν ἡμέραις πλησμονῆς,

Πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλούτου.

26. Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρός,

Καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίου.

27. Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται,

Καὶ ἐν ἡμέραις ἁμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας·

Καὶ ἄφρων οὐ συντηρήσει καιρόν.

28. Πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν, καὶ τῷ εὑρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.

29. Συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο,

Καὶ

v. 14. ἐλεῷ) ἐλεεῖ. v. 17. οὐχ ἰδοῦ) οὐκ ἰδού. v. 20. stich. 2. ἱλασμὸν) ἐξιλασμόν. v. 25. (κατὰ) deest. ibid. ἐν ἡμέραις) ἐν καιρῷ. v. 27. stich. 2. ἐν ἡμ.) καὶ ἐν ἡμέραις.

Καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.
Ἐγκράτεια ψυχῆς.
30. Ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου,
Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεών σου (μὴ) κωλύου·
εὐδοκήσεις 31. Ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας,
Ποιήσεις Ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.
32. Μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ,
μὴ Μηδὲ προσδεηθῇς συμβολῆς αὐτῆς·
33. Μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ,
Καὶ οὐδέν σοί ἐστιν ἐν μαρσίππῳ·
Ἔσῃ γὰρ ἐπίβουλος τῆς ἰδίας ζωῆς λαλητός.

ΚΕΦ. ΙΘ΄. XIX.

Ἐργάτης μέθυσος οὐ πλουτισθήσεται·
Καὶ ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα, κατὰ μικρὸν πεσεῖται.
2. Οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι συνετοὺς,
Καὶ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται·
Σήπη 3. Σῆψις καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτὸν,
Καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται ἐν παραδειγματισμῷ μείζονι.
4. Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ·
Καὶ ὁ ἁμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ, πλημμελήσει.
5. Ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ, ἐπὶ κακοεξίᾳ καταγνωσθήσεται·
Ὁ δὲ ἀντοφθαλμῶν ἡδονῇ, στεφανοῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
6. Ὁ ἐγκρατευόμενος γλώσσῃ, ἀμάχως συμβιώσεται·
Καὶ ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονοῦται κακίᾳ. καρδίας
7. Μηδέποτε δευτερώσῃς λόγον,
Καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονηθῇ.
8. Ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ βίους ἀλλοτρίους,
Καὶ εἰ μὴ ἔστι σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε·
9. Ἀκήκοε γάρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε,
Καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε. μασήσει
10. Ἀκήκοας λόγον, συναποθανέτω σοι·
Θάρσει, οὐ μή σε ῥήξει.
11. Ἀπὸ προσώπου λόγου ὠδινήσει μωρὸς,
Ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἡ τίκτουσα·
12. Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς,
Οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.
13. Ἔλεγξον φίλον μήποτε οὐκ ἐποίησεν,
Καὶ εἴ τι ἐποίησε, μήποτε προσθῇ·
14. Ἔλεγξον τὸν φίλον, μήποτε οὐκ εἶπε,
Καὶ εἰ εἴρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ· ἢ
15. Ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολὴ,
Καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε.
16. Ἔστιν ὀλισθαίνων λόγῳ, καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς· καὶ τίς οὐχ ἥμαρτεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ; ὀλισθανῶν
17. Ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρινὴ ἀπειλῆσαι,
Καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου γνόμενος ἀμηνής.

v. 30. stich. 2. (μὴ) deest. v. 31. εὐδοκήσεις) χορηγήσῃς. ibid. stich. 2. Ποιήσεις) ποιήσει σε. v. 32. stich. 2. in Rom. μὴ δὲ προσδεηθῇς συμβολῇ αὐτῆς. v. 33. stich 2. μαρσίππῳ) μαρσυππείῳ. CAP. XIX. v. 3. Σήπη) σῆτες. v. 6. stich. 2. καρδίᾳ) κακίᾳ. v. 7. stich. 2. ἐλαττονηθῇ) ἐλαττονωθῇ. v. 8. καὶ ἐχθρῷ) καὶ ἐν ἐχθρῷ. v. 9. stich. 2. μασήσει) μισήσει. v. 13. stich. 2. & v. 14. stich. 1. Suplementa minori charactere expressa habet Edit. Rom. v. 14. stich. 2. Καὶ ἢ) καὶ εἰ. v. 16. ὀλισθανῶν) ὀλισθαίνων. ibid. ἥμαρτεν) ἡμάρτησεν.

18. Φόβος Κυρίε ἀρχὴ προσλήψεως·
Σφόδρα δὲ παρ' αὐτῦ ἀγάπησιν περιποιεῖ.

19. Γνῶσις ἐντολῶν Κυρίε παιδεία ζωῆς·
Οἱ δὲ ποιοῦντες τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ, ἀθανασίας δένδρον καρπῦνται.

20. Πᾶσα σοφία φόβος Κυρίε,
Καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμε
καὶ γνῶσις τῆς παντοκρατορίας αὐτῦ.

21. Οἰκέτης λέγων τῷ δεσπότῃ· ὡς ἀρέσκει, ἐ ποιήσω,
Ἐὰν μετὰ ταῦτα ποιήσῃ, παροργίζει τὸν τρέφοντα αὐτόν.

22. (Καὶ) ἐκ ἔςι σοφία πονηρίας ἐπιςήμη,
Καὶ ἐκ ἔςι βελὴ ἁμαρτωλῶν φρόνησις·

23. Ἔςι πανεργία, καὶ αὕτη βδέλυγμα, πονηρία
Καὶ ἔςιν ἄφρων ἐλαττέμενος σοφίᾳ.

24. Κρείττων ἡττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος,
Ἢ περισσεύων ἐν συνέσει καὶ παραβαίνων νόμον ὑψίςε.

25. Ἔςι πανεργία ἀκριβὴς, καὶ αὕτη ἄδικος,
Καὶ ἔςι διαςρέφων χάριν τῦ ἐκφᾶναι κρίμα·
Καὶ ἔςι δικαιῶν κρίσει σοφός.

26. Ἔςι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανίᾳ,
Καὶ τὰ ἐντὸς αὐτῦ πλήρης δόλε·

27. Συγκύφων πρόσωπον καὶ ἐθελοκωφῶν, ἑτεροκωφῶν
Ὅπε ἐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε·

28. Καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰχύος κωλυθῇ ἁμαρτεῖν,
Ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, κακοποιήσει σε.

29. Ἀπὸ ὁράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ,
Καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπε ἐπιγνωσθήσεται νοήμων,

30. Στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων
Καὶ βήματα ἀνθρώπε ἀναγγέλλει τὰ περὶ * αὐτῦ, ἀναγγελεῖ * ἐμῦ

ΚΕΦ. Κ΄. XX.

Ἔστιν ἔλεγχος ὃς ἐκ ἔςιν ὡραῖος·
Καὶ ἔςι σιωπῶν, καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

2. Ὡς καλὸν ἐλέγξαι ἢ θυμῦσθαι κρυπτῶς·
Καὶ ὁ ἀνθομολογέμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.

3. Ὡς καλὸν ἐλεγχθέντα φανερῶσαι μετάνοιαν·
Οὕτος γὰρ φεύξει ἑκέσιον ἁμάρτημα.

4. Ἐπιθυμία εὐνέχε ἀποπαρθενῶσαι νεάνιδα·
Οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.

5. Ἔςι σιωπῶν εὑρισκόμενος σοφὸς,
Καὶ ἔςι μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.

6. Ἔςι σιωπῶν, ἐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν·
Καὶ ἔςι σιωπῶν, εἰδὼς καιρὸν.

7. Ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιρῦ·
Ὁ δὲ λαπιςὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν. ἀφιὼν

8. Ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, λόγον
Καὶ ὁ ἐξεσιαζόμενος μισηθήσεται.

9. Ἔςιν εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, εὐωδίας
Καὶ ἔςιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.

10. Ἔςι

v. 22. ἐκ ἔςιν βελὴ) ἐκ ἔςιν ὅπε βελή. v. 24. stich. 2. ἐν συνέσει) ἐν φρονήσει. v. 28. stich. 2. κακοποιήσει σε) σε abest. v. 30. stich. 2. ἀναγγελεῖ τὰ περὶ ἐμῦ) ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτῦ. CAP. XX. v. 2. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit 20. Caput. v. 7. stich. 2. ἀφιὼν) ἄφρων. v. 8. λόγον) λόγῳ. ibid. stich. 2. ἐξεσιαζόμενος) ἐνεξεσιαζόμενος. v. 9. εὐωδία) εὐοδία.

10. Ἔςι δόσις ἣ ἐ λυσιτελήσει σοι,
Καὶ ἔςι δόσις ἧς τὸ ἀνταπόδομα διπλῦν.
11. Ἔςιν ἐλάτlων ἕνεκεν δόξης,
Καὶ ἔςιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρε κεφαλήν.
12. Ἔςιν ὁ ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγε,
Καὶ ἀποτιννύων αὐτὰ ἑπlαπλάσιον.
13. Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει·
Χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.
14. Δόσις ἄφρονος ἐ λυσιτελήσει σοι λαβόντι,
Ὁμοίως δὲ καὶ βασκάνε δι' ἀνάγκην αὐτῦ·
Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ ἀνθ' ἑνὸς εἰς τὸ λαβεῖν πολλοί·
15. Ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει,
Καὶ ἀνοίξει τὸ ςόμα αὐτῦ ὡς κῆρυξ·
ἀποτίσει Σήμερον δανειεῖ, καὶ αὔριον ἀπαιτήσει·
Μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιῦτος Κυρίῳ καὶ ἀνθρώποις.
16. Μωρὸς ἐρεῖ· ἐχ ὑπάρχει μοι φίλος,
Καὶ ἐκ ἔςι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς με·
Οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον με, φαῦλοι γλώσση.
17. Ποσάκις καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτῦ;
Οὔτε γὰρ τὸ ἔχειν ἐν ὀρθῇ αἰσθήσει εἴληφεν,
Καὶ τὸ μὴ ἔχειν ὁμοίως ἀδιάφορον αὐτῷ.
18. Ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης·
Οὕτως πλῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἥξει.
19. Ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος·
Ἐν ςόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.
20. Ἀπὸ ςόματος μωρῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή·
Οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.
21. Ἔςι κωλυόμενος ἁμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας·
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτῦ ἐ κατανυγήσεται.
22. Ἔςιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτῦ δι' αἰσχύνην,
Καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπε ἀπολεῖ αὐτήν. ἀπολύει
23. Ἔςι χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλόμενος φίλῳ,
Καὶ ἐκlήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.
24. Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος·
Ἐν ςόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.
25. Αἱρετὸν κλέπlης ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει·
Ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.
26. Ἦθος ἀνθρώπε ψευδοῦς ἀτιμία, ψεῦδος
Καὶ ἡ αἰσχύνη αὐτῦ μετ' αὐτῦ ἐνδελεχῶς.

Λόγοι παραβολῶν.

27. Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτὸν, προσάξει
Καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιςᾶσιν.
28. Ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνίαν αὐτῦ·
Καὶ ὁ ἀρέσκων μεγιςᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίας.

v. 11. ἐλάτlων) ἐλάτlωσις. v. 12. ὁ ἀγοράζων) absque articulo. v. 13. ἐν λόγοις) ἐν λόγῳ. v. 15. ſtich. 3. ἀποτίσει) ἀπαιτήσει. v. 16. ὑπάρχει) addit μοι. v. 22. ſtich. 2. ἀπολύει) ἀπολεῖ. v. 25. κλέπlης) addit ἢ ὁ. v. 26. ψεῦδος) ψευδῦς. v. 27. προσάξει) προάξει. v. 28. ſtich. 2. ἀδικίας) ἀδικίαν.

29. Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν,
Καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.

30. Σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής,
Τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

31. Κρείττων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ,
Ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

32. Κρείσσων ὑπομονὴ ἀπαραίτητος ἐν ζητήσει Κυρίου,
Ἢ ἀδέσποτος τροχηλάτης τῆς ἰδίας ζωῆς.

ΚΕΦ. ΚΑ΄. XXI.

Τέκνον ἥμαρτες, μὴ προσθῇς μηκέτι,
Καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεήθητι.

2. Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως, φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας·
Ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δήξεταί σε·
Ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς,
Ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.

3. Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία,
καὶ τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις.

4. Καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον·
Οὕτως οἶκος ὑπερηφάνων ἐρημωθήσεται.

5. Δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ,
Καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται.

6. Μισῶν ἔλεγχον, ἐν ἴχνει ἁμαρτωλοῦ·
καὶ ὁ φοβούμενος Κύριον ἐπιστρέψει ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ. τὸν Θεὸν ἐν καρδίᾳ

7. Γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ·
Ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν. ὀλισθανεῖν

8. Ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις,
Ὡς συνάγων τοὺς λίθους αὐτοῦ εἰς χειμῶνα.

9. Στυππεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων, εἰσαγωγή
Καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλὸξ πυρός.

10. Ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὡμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων αὐτῆς βόθρος ᾅδου.

11. Ὁ φυλάσσων νόμον Κυρίου, κατακρατεῖ τοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ·
Καὶ συντέλεια τοῦ φόβου Κυρίου σοφία.

12. Οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος·
Ἔστι δὲ πανουργία πληθύνουσα πικρίαν. παιδείαν

13. Γνῶσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται,
Καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ ὡς πηγὴ ἁγνὴ ζωῆς:

14. Ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον,
Καὶ πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει ἐν ζωῇ αὐτοῦ.

15. Λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτὸν, καὶ ἐπ᾽ αὐτὸν προσθήσει·
Ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν, καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ,

Καὶ

v. 31. Κρείττων) κρείσσων. CAP. XXI. v. 3. καὶ τῇ πλ.) καὶ deest. v. 4. stich. 2. ὑπερηφάνων) ὑπερηφάνου. v. 6. ἔλεγχον) ἐλεγμόν. ibid. τὸν Θεὸν) κύριον. v. 7. stich. 2. ὀλισθανεῖν) ὀλισθαίνειν. v. 8. stich. 2. Ὡς συνάγων τοὺς λ. αὐτοῦ) ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους. v. 9. εἰσαγωγή) συναγωγή. v. 10. ἐπ᾽ ἐσχάτων) ἐπ᾽ ἐσχάτῳ. v. 12. stich. 2. Ἔστι δὲ) δὲ abest. ibid. παιδείαν) πικρίαν. v. 15. stich. 3. τῶν ὤτων) τοῦ νώτου.

τῶν ὤτων Καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν ὀπίσω τοῦ νώτου
αὐτοῦ.

16. Ἐξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον·
ἐπὶ δὲ χείλους συνετοῦ εὑρεθήσεται χάρις.

17. Στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ,
Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσονται ἐν καρδίᾳ.

18. Ὡς οἶκος ἠφανισμένος οὕτως μωρῷ σοφία,
Καὶ γνῶσις ἀσυνέτου ἀδιεξέταστοι λόγοι.

ἀνομίας τοῦ παιδίου 19. Πέδαι ἐν ποσὶν ἀνοήτοις παιδεία, καὶ ὡς
χειροπέδαι ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.

20. Μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυψοῖ τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
Ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἡσυχῇ μειδιάσει.

21. Ὡς κόσμος χρυσοῦς φρονίμῳ παιδεία,
Καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.

22. Ποῦς μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν,
Ἄνθρωπος δὲ πολύπειρος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου.

23. Ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν·
Ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.

24. Ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν·
ἀτιμίαν Ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ.

ἀλλοτρίων 25. Χείλη πολυλάλων τὰ ἐκ αὐτῶν διηγήσονται·
ἐν τούτοις Λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται.
βαρυνθήσεται

26. Ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν,
Ἐν καρδίᾳ δὲ φρονίμων στόμα αὐτῶν.

27. Ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν Σατανᾶν,
Αὐτὸς καταρᾶται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

28. Μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων,
Καὶ ἐν παροικήσει μισηθήσεται.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

Λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρός,
Καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ·

2. Βολβίτῳ κοπρίων συνεβλήθη ὀκνηρός,
Πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.

3. Αἰσχύνη πατρὸς ἐν γεννήσει ἀπαιδεύτου,
Θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλαττώσει γίνεται.

4. Θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς,
Καὶ ἡ καταισχύνουσα, εἰς λύπην γεννήσαντος·

5. Πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασεῖα,
Καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.

6. Μουσικὰ ἐν πένθει, ἄκαιρος διήγησις· μάστιγες δὲ καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας.

7. Συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρόν,
Εἰς αἴσθησιν ἄγων τὴν γῆν·
Καὶ τὸν ἀπηλπισμένον εἰς σύνεσιν ἐξύνων,
Ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθίου ὕπνου· βαθέου

 8. Διη-

v. 16. εὑρεθήσεται) addit χάρις. v. 17. stich. 2. διανοηθήσονται) διανοηθήσεται. v. 19. ἀνομίας τοῦ παιδίου) ἀνοήτοις παιδεία. v. 20. τὴν φωνὴν) absque articulo. v. 21. χρυσοῦς) χρυσοῦ. v. 24. stich. 2. ἀτιμίαν) ἀτιμίᾳ. v. 26. stich. 2. φρονίμων) σοφῶν. v. 27. καταράσασθαι) καταρᾶσθαι. ibid. stich. 2. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ) τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. CAP. XXII. v. 2. κοπρίῳ) κοπρίων. v. 6. μάστιγες δὲ καὶ) δὲ abest. v. 7. stich. 4. βαθίου) βαθέως.

8. Διηγέμενος νυςάζοντι ὁ διηγέμενος μωρῷ,
Καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ, τί ἐςιν;
9. Τέκνα ἐν ἀγαθῇ ζωῇ τὴν τροφὴν ἔχοντα,
Τῶν ἰδίων γεννητόρων κρύψασι δυσγένειαν·
10. Τέκνα ἐν καταφρονήσει καὶ ἀπαιδευσίᾳ γεγαυρωμένα,
Συγγενείας ἑαυτῶν μολύνασι τὴν εὐγένειαν.
11. Ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ φῶς· καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ σύνεσιν·
ἴδιον "Ηδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο·
Τῦ γὰρ μωρῦ ὑπὲρ θάνατον ζωὴ πονηρά.
12. Πένθος νεκρῦ ἑπτὰ ἡμέραι,
Μωρῦ δὲ καὶ ἀσεβῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν.
13. Μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνης λόγον,
Καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύε,
Ἀναισθητῶν γὰρ ἐξυδενώσει σε τὰ πάντα·
Φύλαξαι ἀπ' αὐτῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχης,
Καὶ ὦ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντινάγματι αὐτῦ·
Ἔκκλινον ἀπ' αὐτῦ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν,
κηδιάσης Καὶ ὦ μὴ ἀκηδιάσης ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτῦ.
14. Ὑπὲρ μόλιβον τί βαρυνθήσεται;
Καὶ τί αὐτῷ ὄνομα, ἀλλ' ἢ μωρός;
15. Ἄμμον καὶ ἅλα καὶ βῶλον σιδήρυ εὔκοπον ὑπενεγκεῖν,
Ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.
16. Ἱμάντωσις ξυλίνη εἰς οἰκοδομὴν ἐνδεδεμένη,
Ἐν συσεισμῷ ὦ διαλυθήσεται·
Οὕτως καρδία ἐςηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βυλῆς,
Ἐν παντὶ καιρῷ φόβῳ ὦ δειλιάσει·
17. Καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίᾳ συνέσεως,
Ὡς κόσμος ψαμμωτὸς ἐπὶ τοίχυ ξυςῦ.
18. Χάρακες ἐπὶ μετεώρυ κείμενοι Χάλικες
Κατέναντι ἀνέμυ ὦ μὴ ὑπομενῦσιν·
Οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωρῦ
Κατέναντι παντὸς φόβυ ὦ μὴ ὑπομείνῃ.
19. Ὁ νύσσων ὀφθαλμὺς κατάξει δάκρυα· καὶ ὁ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει αἴσθησιν.
20. Βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ, ἀποσοβεῖ αὐτά· καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.
21. Ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν,
Μὴ ἀπελπίσῃς, ἔςι γὰρ ἐπάνοδος·
22. Ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς ςόμα,
Μὴ εὐλαβηθῇς, ἔςι γὰρ διαλλαγή·
Πλὴν ὀνειδισμῦ καὶ ὑπερηφανίας
Καὶ μυςηρίυ ἀποκαλύψεως καὶ πληγῆς δολίας,
Ἐν τύτοις ἀποφεύξεται πᾶς ὁ φίλος.
23. Πίςιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τῦ πλησίον,

Ἵνα

v. 11. κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ φῶς καὶ) κλαῦσον φῶς, καὶ. ibid. ἐξέλ. γὰρ σύνεσιν) ἐξέλιπε γὰρ σύνεσιν. ibid. ſtich. 2. ἴδιον) ἥδιον. ibid. ſtich. 3. Τῦ γὰρ) τῦ δὲ. ibid. ζωὴ) ἡ ζωή. v. 12. ſtich. 2. ζωῆς αὐτῶν) ζωῆς αὐτῦ. v. 13. ſtich. 5. ἐντινάγματι) ἐντιναγμῷ. ibid. ſtich. 7. κηδιάσης) ἀκηδιάσῃς. v. 14. μόλιβον) μόλυβδον. v. 16. εἰς οἰκοδ. ἐνδεδεμένη) transpoſita. v. 17. ἐπὶ διανοίᾳ) ἐπὶ διανοίας. v. 18. Χάλικες) χάρακες. ibid. ſtich. 2. ὑπομενῦσιν) ὑπομένωσιν. v. 19. ὀφθαλμὺς) ὀφθαλμόν. v. 22. ſtich. 5. ὁ φίλος) φίλος.

ἐπὶ Ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ εὐφρανθῇς σύ·
Ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ,
Ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς·
Οὐ καταφρονητέον γὰρ ἀεὶ τῆς περιγραφῆς,
Οὐδὲ θαυμαστὸς πλούσιος νοῦν οὐκ ἔχων.
24. Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός·
Οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι.
25. Φίλον σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι,
Καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ·
26. Καὶ εἰ κακά μοι συμβέβηκεν δι᾽ αὐτὸν,
Πᾶς ἀκούων φυλάξεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.
27. Τίς δώσει ἐπι στόματί μου φυλακὴν,
Καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγίδα πανοῦργον;
Ἵνα μὴ πέσω ἀπ᾽ αὐτῆς,
Καὶ ἡ γλῶσσά μου μὴ ἀπολέσῃ με.

ΚΕΦ. ΚΓ΄. XXIII.

Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μου,
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλῇ αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἀφῇς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς ἐν παραδειγματισμῷ.
ἐπιστήσῃ 2. Τίς ἐπιστήσει ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου μάστιγας,
παιδείας Καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδείαν σοφίας;
Ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου μὴ φείσωνται,
Καὶ οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν·
3. Ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἄγνοιαί μου,
Καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσουσιν εἰς συντριβὴν,
Καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων,
Καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μου,
Ὧν μακρὰν ἐστιν ἡ ἐλπὶς τοῦ ἐλέους σου.
4. Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μου,
Μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι,
Καὶ γιγαντώδη ψυχὴν ἀπόστρεψον διαπαντὸς ἀπὸ τῶν δούλων σου.
5. Ἐλπίδας κενὰς καὶ ἐπιθυμίας ἀπόστρεψον ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἐπιθυμίαν
Καὶ κρατήσεις τὸν θέλοντά σοι δουλεύειν διαπαντός·
6. Κοιλίας ὄρεξις καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με,
Καὶ ψυχῇ ἀναιδεῖ μὴ παραδῷς με.

Παιδεία στόματος.

7. Παιδείαν στόματος ἀκούσατε τέκνα,
Καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἁλῷ·
Ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ 8. καταλειφθήσεται
Ἁμαρτωλὸς, καὶ λοίδορος καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς.
9. Ὅρκῳ μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου.
Καὶ ὀνομασίᾳ τοῦ ὑψίστου μὴ συνεθισθῇς·
10. Ὥσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς

Ἀπὸ

v. 23. stich. 2. in *Rom.* Ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῇς. v. 26. συμβέβηκεν) συμβῇ. ibid. stich. 2. Πᾶς ἀκούων) πᾶς ὁ ἀκούων. v. 27 δώσει ἐπὶ στόματί μου) δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου. ibid. stich. 2. πανοῦργον) πανοῦργον. CAP. XXIII. v. 1. καὶ Θεὲ) καὶ δέσποτα. ibid. stich. 3. Καὶ μὴ) καὶ deest. v. 2. ἐπιστήσῃ) ἐπιστήσει. ibid. stich. 2. παιδείας) παιδείαν. ibid. stich. 3. φείσωνται) φείσονται. v. 3. πληθυνθῶσιν) πληθύνωσιν. v. 6. stich. 3. *Rom.* addit ad hunc versum litteris majoribus παιδεία στόματος. v. 9. stich. 2. τοῦ ὑψίστου) τοῦ ἁγίου.

Ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται·
Οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὁ ὀνομάζων διαπαντὸς τὸ ὄνομα Κυρίου
Ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῇ.
11. Ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας,
Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ·
Ἐὰν πλημμελήσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ,
Κἂν ὑπερείδῃ, ἥμαρτε διςῶς·
Καὶ εἰ διακενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθήσεται·
Πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.
12. Ἔςι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ·
Μὴ εὑρεθήτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ·
Ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποςήσεται,
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται.
13. Ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσῃς τὸ σόμα σου·
Ἔςι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.
14. Μνήσθητι πατρὸς σου καὶ μητρὸς σου,
Ἀναμέσον γὰρ μεγιςάνων συνεδρεύεις·
Μήποτε ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν,
Καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῇς,
Καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης,
Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ.
15. Ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ,
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῇ.
16. Δύο εἴδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας. πληθύνωσιν
Καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν·
Ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον,
Οὐ μὴ σβεσθῇ, ἕως ἂν καταποθῇ·
Ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ,
Οὐ μὴ παύσηται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ·
17. (Ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς,
Οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ·)
18. Ἄνθρωπος (πόρνος) παραβαίνων ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ,
Λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ· τίς με ὁρᾷ;
Σκότος κύκλῳ μου, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσι,
Καὶ οὐθείς με ὁρᾷ, τίνα εὐλαβοῦμαι;
Τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ ὕψιςος·
19. Καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ,
Καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου
Μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι εἰσι,
Ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες ἀπόκρυφα μέρη·
(20. Πρινὴ κτισθῆναι, τὰ πάντα ἔγνωσαι αὐτῷ,
Οὕτως καὶ μετὰ τὸ τελεσθῆναι καθορᾷ τὰ πάντα·)
21. Οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται,
Καὶ οὗ οὐχ ὑπενόησεν * πιασθήσεται. ὃς * κο-
22. Οὕτως λαθήσεται

v. 10. stich. 3. & 4. ὁ ὀνομάζων διαπ. τὸ ὄνομα Κυρίου Ἀπὸ) ὀνομάζων διαπαντὸς ἀπό. v. 14. πατρός σου καὶ) πατρὸς καὶ. ibid. stich. 3. Μήποτε ἐπ.) μήποτ' ἐπιλ. ibid. stich. 6. τοκετοῦ σου) adjicit καταράσῃ. v. 16. πληθύνουσιν) πληθύνουσιν. v. 18. (πόρνος) abest. ibid. κοίτης) κλίνης. ibid. stich. 2. Λέγων τῇ) λέγων ἐν τῇ. ibid. stich. 4. τίνα) τί. v. 19. stich. 4. ἀπόκρυφα) εἰς ἀποκρυφα. v. 20. stich. 2. τελεσθῆναι) συντελεσθῆναι. v. 21. stich. 2. in Rom. καὶ οὗ οὐχ ὑπενόησεν πιασθήσεται.

22. Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα,
Καὶ παριςῶσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίυ·
ὑψίςῳ 23. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίςυ ἠπείθησε,
Καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα αὐτῆς ἐπλημμέλησε,
Καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη,
Καὶ ἐξ ἀλλοτρίυ ἀνδρὸς τέκνα παρέςησεν·
24. Αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται,
Καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔςαι·
25. Οὐ διαδώσυσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν,
Καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς ἐκ οἴσυσι καρπόν·
καταλειψις 26. Καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς.
27. Καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες
Ὅτι ἐθὲν κρεῖττον φόβυ Κυρίυ, καὶ ἐθὲν γλυκύτερον τῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίυ.
28. Δόξα μεγάλη ἀκολουθεῖν Θεῷ,
Μακρότης δὲ ἡμερῶν τὸ προσληφθῆναί σε ὑπ' αὐτῦ.

ΚΕΦ. ΚΔʹ. XXIV.

Σοφίας αἴνεσις.

καυχήσονται Η Σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἐν μέσῳ λαῦ αὐτῆς καυχήσεται.
2. Ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίςυ ςόμα αὐτῆς ἀνοίξει,
Καὶ ἔναντι δυνάμεως αὐτῦ καυχήσεται·
3. Ἐγὼ ἀπὸ ςόματος ὑψίςυ ἐξῆλθον,
Καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα γῆν. ὁμίχλην
4. Ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα,
Καὶ ὁ θρόνος μυ ἐν ςύλῳ νεφέλης·
5. Γῦρον ὐρανῦ ἐκύκλωσα μόνη,
Καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα·
6. Ἐν κύμασι θαλάσσης, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ,
Καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην·
7. Μετὰ τύτων πάντων ἐζήτησα ἀνάπαυσιν,
Καὶ ἐν κληρονομίᾳ τίνος αὐλισθήσομαι;
8. Τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίςης ἁπάντων,
Καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνήν μυ,
Καὶ εἶπεν· ἐν Ἰακὼβ κατασκήνωσον,
Καὶ ἐν Ἰσραὴλ κληρονομήθητι.
9. Πρὸ τῦ αἰῶνος ἀπαρχὴν ἔκτισέ με,
Καὶ ἕως αἰῶνος ἐ μὴ ἐκλίπω.
10. Ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτῦ ἐλειτύργησα,
Καὶ ὕτως ἐν Σιὼν ἐςηρίχθην·
11. Ἐν πόλει ἠγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσεν,
Καὶ ἐν Ἱερυσαλὴμ ἐξυσίαν μυ·
12. Καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ,
Ἐν μερίδι Κυρίυ κληρονομίας αὐτῦ.

v. 23. ὑψίςῳ) ὑψίςυ. ibid. stich. 2. αὐτῆς) ἑαυτῆς. ibid. stich. 4. Καὶ ἐξ) καὶ abest. v. 25. stich. 2. ἐκ οἴσυσι) οὐ δώσυσι. v. 26. Καταλειψις) καταλείψει. CAP. XXIV. Inscriptio in *Rom.* majoribus litteris: Αἴνεσις Σοφίας. v. 1. καυχήσονται) καυχήσεται. v. 3. stich. 2. ὁμίχλην) ὁμίχλη. v. 7. ἐζήτησα ἀνάπαυσιν) transposita. v. 8. stich. 3. Ἰακὼβ) ἐν Ἰακώβ. ibid. stich. 4. κληρονομήθητι) κατακληρονομήθητι. v. 9. ἀπαρχὴν) ἀπ' ἀρχῆς. ibid. stich. 2. αἰῶνος) αἰῶνος. v. 10. ἐλειτύργησα) ἐλειτύργησα. v. 11. stich. 2. ἐξυσίαν μου) ἡ ἐξυσία μυ.

13. Ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρει Ἀερμών·

αἰγιαλοῖς 14. Ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν Ἐγγαδδί,
Καὶ ὡς φυτὰ ῥόδε ἐν Ἱεριχῷ,
Καὶ ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ,
Καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος ἐφ' ὕδατος·

15. Ὡς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμήν,
δέδωκα Καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν,
χαρβάνη Καὶ ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτὴ,
Καὶ ὡς λιβάνε ἀτμὶς ἐν σκηνῇ·

16. Ἐγὼ δὲ ὡς τερέβινθος ἐξέτεινα κλάδες με,
Καὶ οἱ κλάδοι με κλάδοι δόξης καὶ χάριτος·

17. Ἐγὼ ὡς ἄμπελος ἐβλάστησα χάριν,
Καὶ τὰ ἄνθη με καρπὸς δόξης καὶ πλέτε·

18. Ἐγὼ μήτηρ τῆς ἀγαπήσεως τῆς καλῆς,
Καὶ φόβε καὶ γνώσεως καὶ τῆς ὁσίας ἐλπίδος·
Δίδομαι δὲ σύμπασι τοῖς τέκνοις με ἀειγενὴς, τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτε.

19. Προσέλθατε πρός με οἱ ἐπιθυμοῦντές με, καὶ ἀπὸ τῶν γεννημάτων με ἐμπλήσθητε·

20. Τὸ γὰρ μνημόσυνόν με ὑπὲρ τὸ μέλι (τὸ) γλυκὺ,
Καὶ ἡ κληρονομία με ὑπὲρ μέλιτος καὶ κηρίε.

21. Οἱ ἔσθοντές με ἔτι πεινάσεσι,
Καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσεσιν·

22. Ὁ ὑπακέων με ἐκ αἰσχυνθήσεται,
Καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ ἐχ ἁμαρτήσεσι.

23. Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεῦ ὑψίσε,
Νόμος ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωϋσῆς, νόμον
Κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

24. Μὴ ἐκλύεσθε ἰσχὺν ἐν Κυρίῳ,
Κολλᾶσθε δὲ πρὸς αὐτὸν ἵνα κραταιώσῃ ὑμᾶς αὐτός·
Κύριος παντοκράτωρ ὁ Θεὸς μόνος ἐςὶν,
Καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτε σωτήρ·

25. Ὁ πιπλῶν ὡς Φεισὼν σοφίαν,
Καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων·

26. Ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν,
Καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμε·

27. Ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν γνώσεως,
Καὶ ὡς Γηὼν ἐν ἡμέραις τρυγητε.

28. Οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γνῶναι αὐτὴν,
Καὶ ἕτως ὁ ἔσχατος ἐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν·

29. Ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανοήματα αὐτῆς,
Καὶ ἡ βελὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσε μεγάλης. αὐτε

30. Κἀγὼ ὡς διῶρυξ ἀπὸ ποταμε,
Καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξῆλθον εἰς παράδεισον.

31. Εἶπα· ποτίσω με τὸν κῆπον τὸν ἄριστον,
Καὶ μεθύσω με τὴν πρασιάν·
Καὶ ἰδὲ ἐγένετό με ἡ διῶρυξ εἰς ποταμὸν,

Καὶ

v. 13. ἐν ὄρει) ἐν ὄρεσιν. v. 14. stich. 3. Καὶ ὡς ἐλαία) καὶ deest. v. 15. stich. 2. διέδωκα) δέδωκα. ibid. stich. 3. Καὶ ὡς χαρβάνη) ὡς χαλβάνη. v. 16. Ἐγὼ δὲ ὡς τερέβινθος) ἐγὼ ὡς τερέμινθος. v. 17. ἐβλάστησα) βλαστήσασα. v. 19. προσέλθατε) προσέλθετε. v. 20. τὸ μέλι τὸ γλυκὺ) μέλι γλυκύ. ibid. stich. 2. καὶ κηρίε) κηρεῦ. v. 21. ἔσθοντες) ἐσθίοντες. v. 23. stich. 2. ἡμῖν) abest. v. 25. πιπλῶν) πιμπλῶν. v. 29. διανοήματα) διανόημα. ibid. stich. 2. βελὴ αὐτε) βελὴ αὐτῆς. v. 31. ποτίσω) ποτιῶ. ibid. stich. 3. ἐγένετό μου) ἐγένετό μοι.

Καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θά-
λασσαν.
32. Ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φωτιῶ,
ἐμφαίνω Καὶ ἐκφανῶ αὐτὴν ἕως εἰς μακράν·
αὐτὰ 33. Ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκ-
χεῶ, καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς
γενεὰν γενεὰς αἰώνων.
34. Ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα,
Ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

ΕΝ τρισὶν ὡραΐσθην καὶ ἀνέστην ὡ-
ραία ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώ-
πων·
Ὁμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν
πλησίον, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυ-
τοῖς συμπεριφερόμενοι.
2. Τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ ψυχή μου,
Καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ
αὐτῶν·
Πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον
ψεύστην,
Καὶ γέροντα μοιχὸν ἐλαττούμενον συ-
νέσει.
3. Ἃ ἐν νεότητι οὐ συναγήοχας,
Καὶ πῶς ἂν εὕροις ἐν τῷ γήρᾳ σου;
4. Ὡς ὡραῖον πολιαῖς κρίσις,
Καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βουλήν;
5. Ὡς ὡραία γερόντων σοφία,
Καὶ δεδοξασμένοις διανόημα καὶ βουλή·
6. Στέφανος γερόντων πολυπειρία,
Καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.
7. Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν τῇ
καρδίᾳ μου,
Καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης μου· ἀπὸ
Ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνοις,
Ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν·
8. Μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ,
Καὶ ὃς ἐν γλώσσῃ οὐκ ὠλίσθησεν,
Καὶ ὃς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ ἑαυτοῦ·
9. Μακάριος ὃς εὗρε φρόνησιν,
Καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὦτα ἀκουόντων·
10. Ὡς μέγας ὁ εὑρὼν σοφίαν,
Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν
Κύριον·
11. Ἀγάπησις Κυρίου ὑπὲρ πᾶν ὑπερέβαλεν Φόβος
εἰς φωτισμόν,
Ὁ κρατῶν αὐτῆς τίνι ὁμοιωθήσεται; αὐτοῦ
12. Φόβος Κυρίου ἀρχὴ ἀγαπήσεως αὐτοῦ·
Πίστις δὲ ἀρχὴ κολλήσεως αὐτοῦ.
13. Πᾶσαν πληγὴν, καὶ μὴ πληγὴν
καρδίας·
Καὶ πᾶσαν πονηρίαν, καὶ μὴ πονη-
ρίαν γυναικός·
14. Καὶ πᾶσαν ἐπαγωγὴν, καὶ μὴ ἐπα-
γωγὴν μισούντων·
Καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν, καὶ μὴ ἐκδί-
κησιν ἐχθρῶν.
15. Οὐκ ἔστι κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλὴν
ὄφεως,
Καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ.
16. Συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδόκησα
εὐδοκήσω,
Ἢ συνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονη-
ρᾶς.
17. Πονηρία γυναικὸς ἀλλοιοῖ τὴν ὅρασιν
αὐτῆς,

V. 32. stich. 2. Καὶ ἐμφαίνω) καὶ ἐκφανῶ. V. 33. εἰς γενεὰν) εἰς γενεάς. CAP. XXV. v. 3. Ἃ ἐν νεότητι) οὐ deest. V. 7. ἐν τῇ καρδίᾳ μου) ἐν καρδίᾳ. ibid. stich. 2. ἀπὸ γλώσσης) ἐπὶ γλώσσης. V. 8. stich. 3. ἀναξίῳ ἑαυτοῦ) ἀναξίῳ αὐτοῦ. V. 14. Καὶ πᾶσαν) καὶ deest. V. 16. stich. 1. & 2. εὐδόκησε, Ἢ συνοικῆσαι) εὐδοκήσω, ἢ ἐνοικῆσαι.

Καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς
ἄρκος·

18. Ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
Καὶ ἀκούσας ἀνεστέναξε πικρά.

19. Μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός·
Κλῆρος ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσοι αὐτῇ.

20. Ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου,
Οὕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ.

21. Μὴ προσπέσῃς ἐπὶ κάλλος γυναικὸς,
Καὶ γυναῖκα ἐν κάλλει μὴ ἐπιποθήσῃς.

22. Ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη γυνὴ, ἐὰν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

23. Καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρά·
Χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα,
Ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

24. Ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας,
Καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες.

25. Μὴ δῷς ὕδατι διέξοδον,
Μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ παῤῥησίαν ἐξόδου·

26. Εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου,
Ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν·
Δίδου, καὶ ἀπόλυσον.

ΚΕΦ. Κϛʹ. XXVI.

Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ,
Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος. διπλάσιον

2. Γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.

3. Γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθή·
Ἐν μερίδι φοβουμένων τὸν Κύριον δοθήσεται.

4. Πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθὴ πρὸς Κύριον,
Ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρὸν ἔχοντες γαυριάσουσιν.

5. Ἀπὸ τριῶν ηὐλαβήθη καρδία μου,
Καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐδεήθην· ἐφοβήθην
Διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου,
Καὶ καταψευσμὸν, ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρά·

6. Ἄλγος καρδίας καὶ πένθος
Γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικί·
Καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.

7. Βοοζύγιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρά·
Ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς δρασσόμενος σκορπίου.

8. Ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος καὶ ῥεμβάς·
Καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ μὴ συγκαλύψει.

9. Πορ-

v. 17. stich. 2. ὡς ἄρκος) ὡς σάκκον. v. 21. stich. 2. ἐν κάλλει) non habet. v. 25. stich. 2. παῤῥησίαν) ἐξουσίαν. CAP. XXVI. v. 1. stich. 2. ὁ ἀριθμὸς) absque articulo. ibid. διπλάσιον) διπλάσιος. v. 3. stich. 2. τὸν Κύριον) absque articulo. v. 5. ηὐλαβήθη καρδία) εὐλαβήθη ἡ καρδία. ibid. stich. 2. ἐφοβήθην) ἐδεήθην. v. 7. stich. 2. ὡς δρασσόμ.) ὡς ὁ δρασσόμενος. v. 8. stich. 2. οὐ μὴ) οὐ.

μετεωρισ-μοῖς 9. Πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμῷ ὀφθαλμῶν,
Καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.
10. Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπῳ στερέωσον φυλακὴν,
Ἵνα μὴ εὑροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ, χρήσηται·
11. Ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσει.
12. Ὡς διψῶν ὁδοιπόρος στόμα ἀνοίξει,
Καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται·
Κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται,
Καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.
13. Χάρις γυναικὸς τέρψει ἄνδρα αὐτῆς·
Καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς.
14. Δόσις Κυρίου γυνὴ σιγηρὰ καὶ εἶναι,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς·
15. Χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρὰ καὶ πιστὴ,
Καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.
16. Ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις Κυρίου,
Καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς·
17. Λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας,
Καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ·
χρύσεως στέρνοις 18. Στύλοι χρύσεοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς,
Καὶ πόδες ὡραῖοι ἐπὶ πτέρναις εὐσταθοῦς.

19. Τέκνον, ἀκμὴν ἡλικίας σου συντήρησον ὑγιῆ,
Καὶ μὴ δῷς ἀλλοτρίοις τὴν ἰσχύν σου.
20. Ἀναζητήσας παντὸς πεδίου εὔγεων κλῆρον,
Σπεῖρε τὰ ἴδια σπέρματα, πεποιθὼς τῇ εὐγενείᾳ σου·
21. Οὕτως τὰ γεννήματά σου περιόντα καὶ παῤῥησίαν εὐγενείας ἔχοντα μεγαλυνθῆσι.
22. Γυνὴ μισθία ἴση σιάλῳ λογισθήσεται·
Ὕπανδρος δὲ πύργος θανάτου τοῖς χρωμένοις (λογισθήσεται).
23. Γυνὴ ἀσεβὴς ἀνόμῳ μερὶς δοθήσεται·
Εὐσεβὴς δὲ δίδοται τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον.
24. Γυνὴ ἀσχήμων ἀτιμίαν κατατρίψει·
Θυγάτηρ δὲ εὐσχήμων καὶ τὸν ἄνδρα ἐντραπήσεται.
25. Γυνὴ ἀδιάτρεπτος ὡς κύων λογισθήσεται·
Ἡ δὲ ἔχουσα αἰσχύνην τὸν κύριον φοβηθήσεται.
26. Γυνὴ ἄνδρα ἴδιον τιμῶσα σοφὴ πᾶσι φανήσεται·
Ἀτιμάζουσα δὲ ἀσεβὴς ἐν ὑπερηφανίᾳ πᾶσι γνωσθήσεται.
27. Γυνὴ μεγαλόφωνος καὶ γλωσσώδης ὡς σάλπιγξ, πολεμίων εἰς τροπὴν θεωρηθήσεται·
Ἀνθρώπου δὲ παντὸς ψυχὴ ὁμοιότροπος τούτοις, πολέμου ἀκαταστασίαις τὴν ψυχὴν διαιτηθήσεται.
28. Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου,
Καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν·
Ἀνὴρ πολεμιστὴς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν,
Καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν,
Ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν·
Ὁ Κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.
29. Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας,
Καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

v. 11. πλημμελήσει) πλημμελήσῃ. v. 12. στόμα ἀνοίξει) τὸ στόμα ἀνοίγει. v. 13. ἄνδρα) τὸν ἄνδρα.
v. 16. stich. 2. οἰκίας αὐτῆς) οἰκίας αὐτοῦ. v. 18. χρύσεως) χρύσεοι.

ΚΕΦ. ΚΖʹ. XXVII.

Χάριν ἀδιαφόρου πολλοὶ ἥμαρτον·
Καὶ ὁ ζητῶν πληθύναι, ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.
2. Ἀναμέσον ἁρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος·
Καὶ ἀναμέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία.
3. Ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ Κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδὴν,
Ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.
4. Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία·
Οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.
5. Σκεύη κεραμέως δοκιμάσει κάμινος·
Καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.
6. Γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ· οὕτως λόγος ἐνθυμήματος
καρδία καρδίας ἀνθρώπου.
7. Πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαίνει ἄνδρα·
Οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.
8. Ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ,
Καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς ποδήρη δόξης.
9. Πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτῶν καταλύσει·
Καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει·
10. Λέων θήραν ἐνεδρεύει·
Οὕτως ἁμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα.
11. Διήγησις σοφοῦ διαπαντὸς σοφία·
Ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται.
12. Εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρόν.
Εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.
13. Διήγησις μωρῶν (καὶ) προσόχθισμα,
Καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας.
14. Λαλιὰ πολυόρκου ἀνορθώσει τρίχας,
Καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.
15. Ἔκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων,
Καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.
16. Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν,
Καὶ οὐ μὴ εὕρῃ φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
17. Στέρξον φίλον, καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ·
Ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ,
Μὴ καταδιώξῃς ὀπίσω αὐτοῦ.
18. Καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ,
Οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον·
19. Καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρός σου ἀπέλυσας,
Οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν·
20. Μὴ αὐτὸν διώξῃς, ὅτι μακρὰν ἀπέστη,
Καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.
21. Ὅτι τραῦμά ἐστι καταδῆσαι,
Καὶ λοιδορίας ἐστὶ διαλλαγή·

Ὁ δὲ

CAP. XXVII. v. 5. δοκιμάσει) δοκιμάζει. ibid. stich. 2. ἐν λογισμῷ) ἐν διαλογισμῷ. v. 6. καρδία) καρδίας. v. 7. ἐπαίνει) ἐπαινέσῃς. v. 9. ὅμοια αὐτῶν) ὅμοια αὐτοῖς. v. 10. stich. 2. ἁμαρτία) ἁμαρτίαι. v. 11. σοφοῦ) εὐσεβοῦς. v. 13. (καὶ) deest. v. 14. πολυόρκου ἀνορθώσει) πολυόρκου ὀρθώσει. v. 17. stich. 3. Μὴ καταδ.) οὐ μὴ καταδιώξῃς. v. 18. stich. 2. τοῦ πλησίον) τοῦ πλησίου. v. 21. τραῦμα) θραῦμα.

Ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυςήρια ἀπήλπισε.

Καὶ ἐννεύων 22. Διανεύων ὀφθαλμῷ τεκλαίνει κακὰ,
Καὶ ἐδεὶς αὐτὰ ἀποςήσει ἀπ' * αὐτῶ·
* αὐτῶν
23. Ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σε γλυκανεῖ τὸ ςόμα αὐτῶ,
Καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σε ἐκθαυμάσει·
Ὕςερον δὲ διαςρέψει τὸ ςόμα αὐτῶ,
Καὶ ἐν τοῖς λόγοις σε δώσει σκάνδαλον·
24. Πολλὰ ἐμίσησα καὶ ἐχ ὡμοίωσα
αὐτοῖς αὐτῷ, καὶ ὁ Κύριος ἐμίσει αὐτόν.
25. Βάλλων λίθον εἰς ὕψος, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτῶ βάλλει·
Καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.
26. Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται,
Καὶ ὁ ἱςῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἁλώσεται.
αὐτὰ 27. Ὁ ποιῶν πονηρὰ, εἰς αὐτὸν κυλισθήσεται,
Καὶ ἐ μὴ ἐπιγνῷ πόθεν ἥκει αὐτῷ.
28. Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων·
Καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.
29. Παγίδι ἁλώσονται οἱ εὐφραινόμενοι πλώσει εὐσεβῶν,
Καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτὲς πρὸ τῶ θανάτω αὐτῶν.
30. Μῆνις καὶ ὀργὴ καὶ ταῦτά ἐςι βδελύγματα·
Καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἔςαι αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΗ'. XXVIII.

Ὁ ἐκδικῶν παρὰ Κυρίω εὑρήσει ἐκδίκησιν,
Καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶ διατηρῶν διατηρήσει. διαςηριῶν διαςηρίσει
2. Ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σε,
Καὶ τότε δεηθέντος σε αἱ ἁμαρτίαι σε λυθήσονται.
3. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργὴν,
Καὶ παρὰ Κυρίω ζητεῖ ἴασιν;
4. Ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ ἐκ ἔχει ἔλεος,
Καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶ δεῖται;
5. Αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν,
Τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶ;
6. Μνήσθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων,
Καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.
7. Μνήσθητι ἐντολῶν, καὶ μὴ μηνίσῃς τῷ πλησίον,
Καὶ διαθήκην ὑψίςε, καὶ πάριδε ἄγνοιαν. διαθήκην
8. Ἀπέχε ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας·
Ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην, 9. καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλες,
Καὶ ἀναμέσον εἰρηνευόντων ἐμβαλεῖ διαβολήν.
10. Κατὰ τὴν ὕλην πυρὸς ἕτως ἐκκαυθήσεται,
Καὶ κατὰ τὴν ςερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται·

Κατὰ

v. 22. Καὶ ἐννεύων) διανεύων. ibid. ftich. 2. in Rom. καὶ ἐδεὶς αὐτὸν ἀποςήσει ἀπ' αὐτῶ. v. 23. τὸ ςόμα αὐτοῦ) ςόμα σου. v. 24. αὐτοῖς) αὐτῷ. ibid. ἐμίσει) μισήσει. v. 25. Βάλλων) ὁ βάλλων. v. 27. εἰς αὐτὰ) εἰς αὐτόν. CAP. XXVIII. v. 1. ftich. 2. διαςηριῶν διαςηρίσει) διατηρῶν διατηρήσει. v. 8. ftich. 3. ἐμβαλεῖ) ἐμβάλλει. v. 10. ftich. 2. in Rom. fequitur ftichum 4. hujus verfus.

Κατὰ τὴν ἰσχὺν τȣ͂ ἀνθρώπȣ ὁ θυμὸς αὐτȣ͂ ἔςαι,
Καὶ κατὰ τὸν πλȣ͂τον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτȣ͂.
11. Ἔρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ,
Καὶ μάχη κατασπεύδȣσα ἐκχέει αἷμα.
12. Ἐὰν φυσήσῃς εἰς σπινθῆρα, ἐκκαήσεται,
Καὶ ἐὰν πτύσῃς εἰς αὐτὸν, σϐεσθήσεται·
ἐξελεύσεται Καὶ ἀμφότερα ἐκ τȣ͂ ςόματός σȣ ἐκπορεύεται.
13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταράσασθε·
Πολλȣ̀ς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσεν.
14. Γλῶσσα τρίτη πολλȣ̀ς ἐσάλευσε,
Καὶ διέςησεν αὐτȣ̀ς ἀπὸ ἔθνȣς εἰς ἔθνος,
Καὶ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλε,
Καὶ οἰκίας μεγιςάνων κατέςρεψε·
15. Γλῶσσα τρίτη γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλε,
Καὶ ἐςέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν·
16. Ὁ προσέχων αὐτῇ ȣ̓ μὴ εὕρῃ ἀνάπαυσιν,
Οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.
17. Πληγὴ μάςιγος ποιεῖ μώλωπα·
Πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀςᾶ.
18. Πολλοὶ ἔπεσαν ἐν ςόματι μαχαίρας,
ὁ πεπλωκὼς Καὶ ȣ̓χ ὡς οἱ πεπλωκότες διὰ γλῶσσαν.
* ἀπ' 19. Μακάριος ὁ σκεπασθεὶς * ἀπὸ προσώπȣ αὐτῆς,
Ὃς ȣ̓ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς,
Ὃς ȣ̓χ εἵλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς,
Καὶ τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς ȣ̓κ ἐδέθη·
20. Ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηρȣ͂ς,
Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκεοι·
21. Θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς,
Καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης αὐτῆς.
22. Οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν,
Καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς ȣ̓ μὴ καήσονται·
23. Οἱ καταλείποντες Κύριον ἐμπεσȣ͂νται εἰς αὐτὴν,
Καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ ȣ̓ μὴ σϐεσθῇ·
Ἐπαποςαλήσεται αὐτοῖς ὡς λέων,
Καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτȣ̀ς.
24. Ἴδε, περίφραξον τὸ κτῆμά σȣ ἀκάνθαις,
Τὸ ἀργύριόν σȣ καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον·
25. Καὶ τοῖς λόγοις σȣ ποίησον ζυγὸν καὶ ςαθμὸν,
Καὶ τῷ ςόματί σȣ ποίησον θύραν καὶ μοχλόν·
26. Πρόσεχε μήπως ὀλισθῇς ἐν αὐτῇ,
Μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρεύοντος.

ΚΕΦ. ΚΘ'. XXIX.

Ὁ ποιῶν ἔλεος δανειεῖ τῷ πλησίον·
Καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτȣ͂ ποιεῖ ἐντολάς.
2. Δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτȣ͂,

Καὶ

V. 12. εἰς σπινθῆρα) εἰς abest. ibid. stich. 2. εἰς αὐτὸν) ἐπ' αὐτόν. ibid. stich. 3. ἐξελεύσεται) ἐκπορεύεται. V. 13. καταράσασθε) καταρᾶσθαι. ibid. stich. 2. ἀπώλεσεν) ἀπώλεσαν. V. 17. μώλωπα) μώλωπας. V. 18. stich. 2. ὁ πεπλωκὼς) οἱ πεπλωκότες. V. 19. stich. 4. Καὶ τοῖς) καὶ ἐν τοῖς. V. 22. stich. 2. ȣ̓ μὴ καήσονται) οὐ καήσονται. V. 23. stich. 3. Ἐπαποςαλήσεται αὐτοῖς) ἐξαποςαλήσεται ἐπ' αὐτοῖς. V. 26. ὀλισθῇς) ὀλισθήσῃς. CAP. XXIX. V. 1. δανειεῖ) δανειεῖ. ibid. stich. 2. ποιεῖ) τηρεῖ. V. 2. Δάνεισον) δάνεισον.

Καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς
καιρόν·
3. Στερέωσον λόγον σου, καὶ πιστώθητι
μετ' αὐτοῦ,
Καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὑρήσεις τὴν
χρείαν σου.
4. Πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος,
Καὶ παρέσχον κόπον τοῖς βοηθήσασιν
αὐτοῖς·
5. Ἕως οὗ λάβῃ, καταφιλήσει χεῖρας
αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον
ταπεινώσει φωνήν·
Καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει
χρόνον,
Καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας,
Καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται.
6. Ἐὰν ἰσχύσῃ ὁ δοὺς, μόλις κομιεῖται τὸ
ἥμισυ, καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς
εὕρεμα·
Εἰ δὲ μὴ, ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρη-
μάτων αὐτοῦ,
Καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν·
Κατάρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει
αὐτῷ,
Καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτι-
μίαν.
7. Πολλοὶ οὖν χάριν πονηρίας ἀπέστρεψαν
ἄνθρωπον·
Ἀποστερηθῆναι δὲ δωρεὰν εὐλαβήθη-
σαν.
8. Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον,
Καὶ ἐπὶ ἐλεημοσύνῃ μὴ παρελκύσῃς
αὐτόν·
9. Χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένητος,
Καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀπο-
στρέψῃς αὐτὸν κενόν.
10. Ἀπόλεσον ἀργύριον διὰ ἀδελφὸν καὶ
φίλον,
Καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀ-
πώλειαν.
11. Θὲς τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς
ὑψίστου,
Καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ
χρυσίον.
12. Σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς τα-
μιείοις σου,
Καὶ αὕτη ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κα-
κώσεως·
13. Ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους καὶ ὑπὲρ δό-
ρυ ἀλκῆς ὀλκῆς
Κατέναντι ἐχθροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.
14. Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται τὸν πλη-
σίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς αἰσχύνην
ἐγκαταλείψει αὐτόν.
15. Χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ·
Ἔδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.
16. Ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέψει ἁμαρ-
τωλός,
17. Καὶ ἀχάριστος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλεί-
ψει ῥυσάμενον·
18. Ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύ-
νοντας, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς
κῦμα θαλάσσης·
Ἄνδρας δυνατοὺς ἀπῴκισε,
Καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλο-
τρίοις.
19. Ἁμαρτωλὸς παραβαίνων ἐντολὰς Κυρίου
ἐμπεσεῖται εἰς ἐγγύην,

v. 2. stich. 2. εἰς καιρὸν) εἰς τὸν καιρόν. v. 4. stich. 2. κόπον) πόνον. v. 5. χεῖρας) χεῖρα. v. 6. κομιεῖται) κομίσεται. v. 7. Πολλοὶ οὖν) οὖν deest. v. 8. stich. 2. ἐπὶ ἐλεημοσύνῃ) ἐπ' ἐλεημοσύνην. v. 10. διὰ ἀδ.) δι' ἀδελφόν. v. 12. ταμιείοις) ταμείοις. v. 13. ὀλκῆς) ἀλκῆς. v. 14. ἐγκαταλείψει) καταλείψει. v. 19. ἐμπεσεῖται) ἐμπεσών.

Καὶ διώκων ἐργολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.

20. Ἀντιλαβῦ τῦ πλησίον κατὰ δύναμίν σῦ,
Καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσῃς.

21. Ἀρχὴ ζωῆς ἀνθρώπῳ ἄρτος καὶ ὕδωρ καὶ ἱμάτιον,
Καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.

22. Κρείσσων βίος πτωχῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρίοις.

23. Ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε,
Καὶ ὀνειδισμὸν οἰκίας σῦ μὴ ἀκούσῃς.

24 Ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν,
Καὶ ὖ παροικήσεις, ὐκ ἀνοίξεις σόμα·

25. Ξενιεῖς καὶ ποτιεῖς ἀχάριςα,
Καὶ πρὸς ἐπὶ τύτοις πικρὰ ἀκούσῃ·

26. Πάρελθε πάροικε, κόσμησον τράπεζαν,
Καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρί σῦ, ψώμισόν με·

27. Ἔξελθε πάροικε ἀπὸ προσώπυ δόξης·
Ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφὸς, χρεία τῆς οἰκίας.

28. Βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν,
Ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειςῦ.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Περὶ τέκνων.

Ὁ Ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτῦ, ἐνδελεχήσει μάςιγας αὐτῷ,
Ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῦ.

2. Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ,
Καὶ ἀναμέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται·

3. Ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν,
Καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.

4. Ἐτελεύτησεν αὐτῦ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς ὐκ ἀπέθανεν· ὐκ ὡς
Ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλειπε μεθ' αὐτόν.

5. Ἐν τῇ ζωῇ αὐτῦ ἴδε καὶ ηὐφράνθη,
Καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτῦ ὐκ ἐλυπήθη·

6. Ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλειπεν ἔκδικον,
Καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.

7. Περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτῦ, Περιψύχων
Καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτῦ.

8. Ἵππος ἀδάμαςος ἐκβαίνει σκληρός·
Καὶ υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλής.

9. Τιθήνησον τέκνον, καὶ ἐκθαμβήσει σε·
Σύμπαιξον αὐτῷ, καὶ λυπήσει σε.

10. Μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων γομφιάσεις τὺς ὀδόντας σῦ.

11. Μὴ δῷς αὐτῷ ἐξυσίαν ἐν νεότητι,
Καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτῦ·

12. Κάμψον τὸν τράχηλον αὐτῦ ἐν νεότητι,
Καὶ θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτῦ, ἕως ἐςὶ νήπιος·
Μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι,
Καὶ ἔςαι σοι ὀδύνη ψυχῆς.

13. Παι-

v. 21. stich. 1. in Rom. ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ, καὶ ἄρτος, καὶ ἱμάτιον. v. 24. stich. 2. παροικήσεις) παροικήσει. ibid. ἀνοίξεις) ἀνοίξει. v. 25. ἀχάριςα) εἰς ἀχάριςα. CAP. XXX. v. 4. ὐκ ὡς) ὡς ὐκ. ibid. stich. 2. κατέλειπε μεθ') κατέλιπε μετ'. v. 8. ἐκβαίνει) ἀποβαίνει. v. 9. Σύμπαιξον) σύμπαιζον. v. 10. ἐπ' ἐσχάτων) ἐπ' ἐσχάτῳ. v. 12. stich. 2. ἕως ἐςὶ) ὡς ἐςὶ.

13. Παίδευσον τὸν υἱόν σου, καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ αὐτοῦ προσκόψῃς.

*Περὶ ὑγείας.

14. Κρείσσων πτωχὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ ἕξει, ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ·

15. Ὑγίεια καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς χρυσίου, καὶ σῶμα εὔρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος·

16. Οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγιείας σώματος,
Καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.

17. Κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν
Ἢ ἀῤῥώστημα ἔμμονον.

18. Ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένῳ,
Θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ·

19. Τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ;
Οὔτε γὰρ ἔδεται, οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ·
Οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ Κυρίου,

20. Βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων, ὥσπερ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων.

21. Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν σου,
Καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.

22. Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου,
Καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέρευσις.

23. Ἀγάπα τὴν ψυχήν σου, καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου,
Καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ·
Πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε λύπη,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.

24. Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας,
Καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.

Versum 25. hujus Capitis 30. & quæ inde sequuntur in *Complut.* vide infrà post v. 11.
Cap. λγ'.

16. Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα· * C. 33. vers. 16.
Ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν
Ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα,
Καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.

17. Κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα,
Ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν.

18. Ἀκούσατέ μου μεγιστᾶνες λαοῦ,
Καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσασθε.

19. Υἱῷ καὶ γυναικὶ, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ,
Μὴ δῷς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῇ σου,
Καὶ μὴ δῷς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου,
Ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν

20. Ἕως ἔτι ζῇς, καὶ πνοὴ ἐν σοὶ,
Μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν (ἐν) πάσῃ σαρκί·

21. Κρεῖσσον γάρ ἐστι τὰ τέκνα δεηθῆναί σου,
Ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.

22. Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων·
Μὴ δῷς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.

v. 13. *αὐτῷ προσκόψῃς*) *σε προσκόψῃ.* Præterea adjicit *Rom.* *καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ. κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι.* ibid. Titulus *περὶ ὑγείας* (*Rom. ὑγιείας*) in MS. *Alexandrino* in superiori ora paginæ adscriptus est ante versum 16. v. 15. *βελτίων*) *βέλτιον.* v. 23. stich. 3. *ἀπώλεσε λύπη*) *ἀπώλεσεν ἡ λύπη.* v. 16. Hæc & quæ sequuntur sunt in *Complut. Edit.* & *Vulgata* Latina aliisque quibusdam accuratioribus Exemplaribus Cap. XXXIII. v. 16. usque ad finem Cap. Cap. 33. v. 20. stich. 2. (*ἐν*) abest.

23. Ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου
Καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.

Περὶ δούλων.

24. Χόρτασμα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ·
Ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ.
25. Ἐργάσαι ἐν παιδί, καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν·
Ἄνες χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητήσει ἐλευθερίαν.
26. Ζυγὸς καὶ ἱμὰς τράχηλον κάμψουσι,
Καὶ οἰκέτῃ κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι·
27. Ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν ἵνα μὴ ἀργῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία·
28. Εἰς ἔργα κατάστησον, καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.
29. Καὶ μὴ περισσεύσῃς ἐπὶ πάσῃ σαρκί,
Καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν.
30. Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἔστω σοι ὡς ἡ ψυχὴ * σου, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν·
* σύ
31. Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς ἀδελφόν, ὅτι ὡς τῆς ψυχῆς σου ἐπιδεήσεις αὐτοῦ·
ἡ ψυχὴ αὐτῷ
Ἐὰν κακώσῃς αὐτόν, καὶ ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτόν;

ΚΕΦ. ΛΑʹ. XXXI. * C. 34.

Περὶ ἐνυπνίων.

Κεναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτῳ ἀνδρί,
Καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.
2. Ὡς δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώκων ἄνεμον,
Οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.
3. Τοῦτο κατὰ τούτου ὅρασις ἐνυπνίων,
Κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.
4. (Καὶ) ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται;
Καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;
5. Μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστι,
Καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία·
6. Ἐὰν μὴ ἀπὸ ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ σου,
Μὴ δῷς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου·
7. Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.
8. Ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος,
Καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις.
9. Ἀνὴρ πεπλανημένος ἔγνω πολλά, πεπαιδευμένος
Καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν·
10. Ὃς οὐκ ἐπειράθη, ὀλίγα οἶδεν· ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν.

11. Πολλὰ

v. 23. à fine hujus versus addit *Edit. Rom.* Inscriptionem περὶ δούλων litteris majoribus. v. 24. Χόρτασμα) χορτάσματα. v. 26. τράχηλον κάμψουσι) transposita. v. 28. πέδας) addit αὐτοῦ. v. 29. ἐπὶ πάσῃ) ἐν πάσῃ. v. 31. ὡς ἀδελφόν) ὡς σεαυτόν. ibid. ἐπιδεήσεις αὐτῷ) ἐπιδεήσεις αὐτοῦ. CAP. XXXI. * In *Complut.* Latina *Vulgata* &c. est Cap. 34. v. 4. (Καὶ) abest. v. 6. ἀπὸ ὑψίστου) παρὰ ὑψίστου. v. 7. γὰρ) deest.

11. Πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μȣ,
Καὶ πλείονα τῶν λόγων μȣ σύνεσίς μȣ·
12. Πλεονάκις ἕως θανάτȣ ἐκινδύνευσα,
Καὶ διεσώθην τȣ́των χάριν.
13. Πνεῦμα φοβȣμένων Κύριον ζήσεται,
Ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτȣ́ς·
14. Ὁ φοβȣ́μενος Κύριον ȣ̓ μὴ (πολλὰ) εὐλαβηθήσεται,
Καὶ ȣ̓ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτȣ̃·
15. Φοβȣμένȣ τὸν Κύριον μακαρία ἡ ψυχή·
Τίνι ἐπέχει; καὶ τίς αὐτȣ̃ στήριγμα;
16. Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίȣ ἐπὶ τȣ̀ς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος,
Σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας,
Φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώσεως·
17. Ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμȣ́ς·
Ἴασιν διδȣ̀ς, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.
18. Θυσιάζων ἐξ ἀδίκȣ, προσφορὰ μεμωμημένη,
Καὶ ȣ̓κ εἰς εὐδοκίαν μωμήματα ἀνόμων·
19. Οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν,
Οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας.
20. Θύων υἱὸν ἔναντι τȣ̃ πατρὸς αὐτȣ̃,
Ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.
21. Ἄρτος ἐπιδεομένων ζωὴ πτωχῶν, ἐπενδεομένων
Ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἱμάτων·
22. Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρȣ́μενος ἐμβίωσιν,
Καὶ ἐκχέων αἷμα ȣ̔ ἀποστερῶν μισθὸν καὶ μισθίȣ.
23. Εἷς οἰκοδομῶν, καὶ εἷς καθαιρῶν,
Τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπȣς; ὠφέλησεν
24. Εἷς εὐχόμενος, καὶ εἷς καταρώμενος,
Τίνος φωνῆς εἰσακȣ́σεται ὁ δεσπότης;
25. Βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκρȣ̃ καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτȣ̃,
Τί ὠφέλησεν ἐν τῷ λȣτρῷ αὐτȣ̃;
26. Οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτȣ̃,
Καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν,
Τῆς προσευχῆς αὐτȣ̃ τίς εἰσακȣ́σεται;
Καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

ΚΕΦ. ΛΒ΄. XXXII. *C. 35.

Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς,
Θυσιάζων σωτηρίȣ ὁ προσέχων ἐντολαῖς· Θυσίας

v. 14. Κύριον πολλὰ εὐλ.) κύριον ȣ̓ μὴ εὐλαβηθήσεται. v. 15. stich. 2. αὐτȣ̃ στήριγμα) ἀντιστήριγμα αὐτοῦ. v. 16. stich. 4. πτώσεως) πτώματος. v. 18. μεμωμημένη) μεμωκημένη. ibid. stich. 2. μωμήματα) μωκήματα. v. 21. ἐπενδεομένων) ἐπιδεομένων. v. 22. ἐμβίωσιν) συμβίωσιν. ibid. stich. 2. καὶ ἀποστερῶν) ὁ ἀποστερῶν. v. 23. stich 2. ὠφέλησεν) ὠφέλησαν. v. 25. stich. 2. ἐν τῷ λȣτρῷ) ἐν abest. CAP. XXXII. * In Complut. Latina Vulgata &c. est 35. Cap. v. 1. stich. 2. Θυσίας) θυσιάζων.

2. Ἀνταποδιδοὺς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν,
Καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.
3. Εὐδοκία Κυρίου ἀποστῆναι ἀπὸ πονηρίας,
Καὶ ἐξιλασμὸς ἀποστῆναι ἀπὸ ἀδικίας.
4. Μὴ ὀφθῇς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός·
5. Πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.
6. Προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον,
Καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου·
7. Θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτὴ,
Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.
8. Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον,
Καὶ μὴ μικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου·
9. Ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου,
Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἁγίασον δεκάτην.
σε 10. Δὸς ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ᾽ εὕρεμα χειρός·
11. Ὅτι Κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι,
Καὶ ἑπταπλάσια ἀποδώσει σοι.
12. Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται,
Καὶ μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ·
Ὅτι Κύριος κριτής ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι παρ᾽ αὐτῷ δόξα προσώπου.
13. Οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ,
Καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται·
14. Οὐ μὴ παρίδῃ ἱκετείαν ὀρφανοῦ,
Καὶ χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν.
15. Οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνι καταβαίνει, καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;
16. Θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται,
Καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει·
17. Προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διῆλθε,
Καὶ ἕως συνεγγίσῃ, οὐ μὴ παρακληθῇ, καὶ οὐ μὴ ἀποστῇ ἕως ἐπισκέψηται Κύριος,
Καὶ κρινεῖ δικαίοις, καὶ ποιήσει κρίσιν.
18. Καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ,
Οὐδὲ μὴ μακροθυμήσῃ ἐπ᾽ αὐτοῖς κραταιός·
Ἕως ἂν συντρίψῃ ὀσφὺν ἀνελεημόνων,
Καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν·
Ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν,
Καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ· δικαίων
19. Ἕως ἀνταποδῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ,
Καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν·
Ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.
20. Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως (αὐτοῦ),
Ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

ΚΕΦ.

v. 8. ftich. 2. μικρύνῃς) σμικρύνῃς. v. 10. δόσιν σου) δόσιν αὐτοῦ. v. 11. ftich. 2. ἀποδώσει) ἀνταποδώσει. v. 14. παρίδῃ) ὑπερίδῃ. v. 15. σιαγόνι) σιαγόνα. v. 17. ftich. 2. Κύριος) ὁ ὕψιστος. ibid. ftich. 3. δικαίοις) δικαίως. v. 18. ftich. 2. μακροθυμήσῃ) μακροθυμήσει. ibid. ftich. 6. δικαίων) ἀδίκων.

* C. 36.

ΚΕΦ. ΛΓ'. XXXIII.

ΕΛέησον ἡμᾶς δέσποτα ὁ Θεὸς πάντων, καὶ ἐπίβλεψον, 2. καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἐκζητοῦντά σε·

3. Ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου.

4. Ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθείης ἐν αὐτοῖς·

5. Καὶ ἐπιγνώτωσάν σε, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμέν σε,
Ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς πλήν σου Κύριε.

6. Ἐγκαίνισον σημεῖα, καὶ ἀλλοίωσον θαυμάσια·

Δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιὸν, ὅπως διηγῶνται τὰ θαυμάσιά σου.

7. Ἔγειρον θυμὸν, καὶ ἔκχεον ὀργήν·
Ἔξαρον ἀντίδικον, καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν.

8. Σπεῦσον καιρὸν, καὶ μνήσθητι ὁρκισμοῦ,
Καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

9. Ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὕροισαν ἀπώλειαν.

10. Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐθνῶν,
Λεγόντων· οὐκ ἔστι πλὴν ἡμῶν.

11. Συνάγαγε πάσας φυλὰς Ἰακώβ.

Reliqua hujus Capitis 36. in *Complut.* habes infrà post versum 15. Cap. λϛ.

25. Λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασι * C. 30. v. 25.
Τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.

ΚΕΦ. ΛΔ'. XXXIV. * C. 31.

ΑΓρυπνία πλούτου ἐκτήκει σάρκας,
Καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὕπνον· ἀφίστατο
2. Μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιθήσει ἀπαιτήσει νυσταγμὸν,
Καὶ ἀῤῥώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνον. ὕπνος

3. Ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων,
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τρυφημάτων αὐτοῦ·

4. Ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου,
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται.

5. Ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται,
Καὶ ὁ διώκων διαφθορὰν, αὐτῆς πλησθήσεται· αὐτὸς

6. Πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτῶμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

7. Ξύλον προσκόμματός ἐστι τοῖς ἐνθυσιάζουσιν αὐτῷ,
Καὶ πᾶς ἄφρων ἁλώσεται ἐν αὐτῷ.

8. Μακάριος πλούσιος ὃς εὑρέθη ἄμωμος,
Καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη·

9. Τίς ἐστι καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν;
Ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ·

10. Τίς

CAP. XXXIII. * In *Complut. Vulgata* &c. est 36. Cap. v. 1. ἡμᾶς ὁ Θεὸς) ἡμᾶς δέσποτα ὁ Θεός. v. 5. ἐπέγνωμέν σε) σε abest. v. 11. Συν'γαγε) σύναγε. v. 25. * In *Complut.* & Latina *Vulgata* est v. 25. Capitis 30. CAP. XXXIV. * In *Complut.* & Latina *Vulgata* est 31. Cap. v. 1. stich. 2. ἀφίστατο) ἀφιστᾷ.

10. Τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔςω εἰς καύχησιν·
Τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ ἐ παρέβη,
Καὶ ποιῆσαι κακὰ, καὶ ἐκ ἐποίησε;
11. Στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτῦ,
Καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτῦ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία. σοφίας
12. Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας,
Μὴ ἀνοίξης ἐπʼ αὐτῆς φάρυγγά σε,
Καὶ μὴ εἴπης· πολλάγε τὰ ἐπʼ αὐτῆς.
13. Μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός·
Πονηρότερον ὀφθαλμῦ τί ἔκτισαι;
Διὰ τῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπε δακρύει.
14. Οὗ ἐὰν ἐπιβλέψη, μὴ ἐκτείνης χεῖρά σε,
Καὶ μὴ συνθλίβε αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.
15. Νόει τὰ τῦ πλησίον ἐκ σεαυτῦ,
Καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοῦ.
16. Φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι,
Καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῆς·
17. Παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας,
Καὶ μὴ ἀπληςεύε μήποτε προσκόψης·
18. Καὶ εἰ ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας,
Πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνης τὴν χεῖρά σε.
19. Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον,
Καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτῦ ἐκ ἀσθμαίνει.

20. Ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ·
Ἀνέςη πρωῒ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῦ μετʼ αὐτῦ·
Πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρα χολέρας
Καὶ ςρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήςε.
21. Καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν,
Ἀνάςα μεσοπορῶν, ἔμεσον καὶ ἀναπαύση. μεσοπωρῶν
22. Ἄκεσόν με τέκνον, καὶ μὴ ἐξεδενώσης με, καὶ ἐπʼ ἐχάτε εὑρήσεις τὲς λόγες με.
Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σε γίνε ἐντρεχὴς, λόγοις
Καὶ πᾶν ἀῤῥώςημα ἐ μή σοι ἀπαντήσῃ.
23. Λαμπρὸν ἐπʼ ἄρτοις εὐλογήσει χείλη,
Καὶ ἡ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτῦ πιςή·
24. Πονηρῷ ἐπʼ ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις,
Καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτῦ ἀκριβής.
25. Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζε,
Πολλὲς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος·
26. Κάμινος δοκιμάζει ςόμωμα ἐν βαφῇ, ὅτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.
27. Ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώποις,
Ἐὰν πίνης αὐτὸν μέτρῳ αὐτῦ·
Τίς ζωὴ ἐλαττεμένῳ οἴνε;
Καὶ αὐτὸς ἔκτισαι εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.
28. Ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς

Οἶνος

v. 11. stich. 2. σοφίας) ἐκκλησία. v. 12. stich. 3. Καὶ εἴπης) καὶ μὴ εἴπης. v. 22. ἐπʼ ἐχάτε) ἐπʼ ἐσχάτῳ. ibid. stich. 2. λόγοις) ἔργοις. v. 23. stich. 2. Καὶ ἡ μαρτυρία) absque articulo. v. 27. ἀνθρώποις) ἀνθρώπῳ. ibid. stich. 3. οἴνου) οἴνῳ.

Οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης·
γινόμενος 29. Πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς,
Ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπλώματι·
30. Πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα,
Ἐλαττῶν ἰσχὺν καὶ προσποιῶν τραύματα.
31. Ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον,
Καὶ μὴ ἐξουθενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ·
Λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῷ,
Καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

*C. 32.

ΚΕΦ. ΛΕ'. XXXV.

Περὶ ἡγουμένων.

Ἡγούμενόν σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου·
Γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν,
Φρόντισον αὐτῶν, καὶ οὕτως κάθισον·
2. Καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσον,
Ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτοὺς,
Καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς τὸν στέφανον.
3. Λάλησον πρεσβύτερε (πρέπει γάρ σοι),
ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ Ἐν ἀκριβείᾳ ἐπιστήμης, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά·
4. Ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέῃς λαλιὰν,
Καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.
5. Σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ,
Σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου·
6. Ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου.
Μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴνῳ.
7. Λάλησον νεανίσκε εἰ χρεία σου,
Μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτηθῇς·
8. Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλά·
Γίνου γινώσκων, καὶ ἅμα σιωπῶν.
9. Ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου,
Καὶ ὅπου γέροντες, μὴ πολλὰ ἀδολέσχει. ἑτέρου λέ-
10. Πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπή· γοντος
Καὶ πρὸ αἰσχυντηροῦ προελεύσεται χάρις.
11. Ἐν ὥρᾳ ἀναστάσεως ἐξεγείρου, καὶ μὴ οὐράγει·
Ἀπότρεχε εἰς οἶκόν σου, καὶ μὴ ῥαθύμει· ἀθύμει
12. Ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει τὰ ἐνθυμήματά σου;
Καὶ μὴ ἐν ἁμαρτίαις καὶ λόγῳ ὑπερηφάνῳ. ἁμαρτήσῃς
13. Καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.
14. Ὁ φοβούμενος Κύριον ἐκδέξεται παιδείαν αὐτοῦ,
Καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὑρήσουσιν εὐδοκίαν·
15. Ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ·
16. Οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσι κρίμα,
Καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.
17. Ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγμὸν,

v. 29. γινόμενος) πινόμενος. v. 31. stich. 2. ἐξουθενώσῃς) ἐξουδενώσῃς. CAP. XXXV. * In Complut. Vulgata aliisque est 32. Cap. Titulum περὶ ἡγουμένων Edit. Rom. habet litteris majoribus expressum. v. 1. stich. 3. οὕτως) οὕτω. v. 2. ἀνάπεσον) ἀνάπεσε. ibid. stich. 3. τὸν στέφανον) absque articulo. v. 5. stich. 2. συμποσίῳ) συμποσίῳ. v. 8. stich. 2. Γίνου γιν.) γίνου ὡς γινώσκων. v. 11. stich. 2, ἀθύμει) ῥαθύμει. v. 12. stich. 2. ἁμαρτήσῃς) ἁμάρτῃς.

Καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὑρήσει σύγκριμα.
18. Ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα·
Ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπλήξει φόβον,
Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς.
19. Ἄνευ βουλῆς μηδὲν ποιήσῃς,
Καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.
20. Ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου,
Καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσιν·
21. Καὶ μὴ πιστεύσῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ·
22 Καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.
23. Ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ πίστευε τῇ ψυχῇ σου·
Καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τήρησις ἐντολῆς.
24. Ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς·
Καὶ ὁ πεποιθὼς Κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

* C. 33. ΚΕΦ. Λϛʹ. XXXVI.

ΤΩ φοβουμένῳ Κύριον οὐκ ἀπαντήσει κακὸν,
Ἀλλ᾽ ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται αὐτόν.
2. Ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει νόμον·
Ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον.
3. Ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ,
Καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δήλων.
4. Ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ·
Σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι.
5. Τροχὸς ἁμάξης σπλάγχνα μωροῦ,
Καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.
6. Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μωκὸς, ὀχεῖον
Ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμετίσει.
7. Διατί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει;
Καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ᾽ ἡλίου·
8. Ἐν γνώσει Κυρίου διεχωρίσθησαν,
Καὶ ἠλλοίωσε καιροὺς καὶ ἑορτάς·
9. Ἀπ᾽ αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε,
Καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.
10. Καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους,
Καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ·
11. Ἐν πλήθει ἐπιστήμης Κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς,
Καὶ ἠλλοίωσε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν·
12. Ἐξ αὐτῶν ηὐλόγησε καὶ ἀνύψωσε,
Καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν·
Ἀπ᾽ αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσεν, πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν
Καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.
13. Ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ·
Οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς,
Ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

14. Ἀπέ-

V. 19. μηδὲν) μηθὲν. V. 21. Καὶ μὴ) καὶ deest. V. 23. st. 2. ἐντολῆς) ἐντολῶν. CAP. XXXVI. * In Complut. Latina Vulgata aliisque est Cap. 33. usque ad versum 15. inclusive. V. 3. stich. 2. δήλων) δικαίων. V. 6. ὀχεῖον) ὀχείαν. ibid. stich. 2. χρεμετίσει) χρεμετίζει. V. 12. stich. 3. πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν) ἐταπείνωσεν.

14. Ἀπέναντι τῦ κακῦ τὸ ἀγαθὸν,
Καὶ ἀπέναντι τῦ θανάτυ ἡ ζωή·
Οὕτως ἀπέναντι εὐσεϐῦς ἁμαρτωλός.
V. 16. & seqq. vide post v. 24. Cap. λʹ. 15. Καὶ ὕτως ἔμϐλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τῦ ὑψίςυ·
Δύο δύο, ἓν κατέναντι τῦ ἑνός.
*Hæc jungenda cum versu 11. Cap. λγʹ. (Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα,) * καὶ † κατεκληρονόμησαν αὐτὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.
† κατεκληρονόμησα 12. Ἐλέησον λαὸν Κύριε κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί συ,
Καὶ Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὡμοίωσας.
13. Οἰκτείρησον πόλιν ἁγιάσματός συ,
Ἱερυσαλὴμ τόπον καταπαύματός συ·
14. Πλῆσον Σιὼν ἆραι τὰ λόγιά συ,
Καὶ ἀπὸ τῆς δόξης συ τὸν λαόν συ.
15. Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί συ,
Καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί συ·
16. Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένυσί σε,
Καὶ οἱ προφῆταί συ ἐμπιςευθήσονται.
οἰκετῶν 17. Εἰσάκυσον Κύριε δεήσεως τῶν ἱκετῶν συ κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τῦ λαῦ συ·
Καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς,
Ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεὸς τῶν αἰώνων.
18. Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία·
Ἔςι δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον.
19. Φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας·
Οὕτως καρδία συνετὴ λόγυς ψευδεῖς.
20. Καρδία ςρεϐλὴ δώσει λύπην·
Καὶ ἄνθρωπος πολύπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.
21. Πάντα ἄῤῥενα ἐπιδέξεται γυνή·
Ἔςι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.
22. Κάλλος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπυ ὑπεράγει·
23. Εἰ ἔςιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης καὶ ἴασις,
Οὐκ ἔςιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱὺς ἀνθρώπων.
24. Ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως,
Βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ ςύλον ἀναπαύσεως·
25. Οὗ ὐκ ἔςι φραγμὸς, διαρπαγήσεται κτῆμα,
Καὶ ὖ ὐκ ἔςι γυνὴ, ςενάξει πλανώμενος.
26. Τίς γὰρ πιςεύσει εὐζώνῳ λῃςῇ
Ἀφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν;
Οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιὰν,
Καὶ καταλύοντι ὖ ἐὰν ὀψίσῃ.

ΚΕΦ. ΛΖʹ. XXXVII.

ΠΑΣ φίλος ἐρεῖ· ἐφιλίασα κἀγώ·
Ἀλλ' ἔςι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.
2. Οὐχὶ λύπη ἔνι ἕως θανάτυ
Ἑταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν; ἐχθρόν

Cap. 33. v. 13. ftich. 2. τόπον) πόλιν. v. 16. ftich. 2. ἐμπιςευθήσονται) ἐμπιςευθήτωσαν. v. 17. οἰκετῶν) ἱκετῶν. ibid. ftich 3. Ὅτι Κύριος) ὅτι σὺ κύριος. v. 24. ftich. 2. ἀναπαύσεως) ἀναπαύσεων. v. 26. ftich. 2. Ἀφαλλομένῳ) σφαλλομένῳ. CAP. XXXVII. v. 1. ἐφιλίασα) addit αὐτῷ. v. 2. ftich. 2. ἐχθρὸν) ἐχθραν.

3. Ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης
Καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;
4. Ἑταῖρος φίλου ἐν εὐφροσύνῃ ἥδεται,
Καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσται ἀπέναντι·
5. Ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρὸς,
πολέμου Ἀπέναντι πολεμίου λήψεται ἀσπίδα.
6. Μὴ ἐπιλάθου φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου,
αὐτῷ Καὶ μὴ ἀμνημονήσῃς αὐτοῦ ἐν χρήμασί σου.
7. Πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλήν·
Ἀλλ᾽ ἔστι συμβουλεύων εἰς ἑαυτόν.
8. Ἀπὸ συμβούλου φύλαξον τὴν ψυχήν σου,
Καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία·
(Καὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βουλεύσεται,)
κλῆρον Μήποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ σκληρὸν,
9. Καὶ εἴπῃ σοι· καλὴ ἡ ὁδός σου·
Καὶ στήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.
10. Μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε,
Καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύψον βουλήν·
11. Μετὰ γυναικὸς περὶ τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς,
Καὶ μετὰ δειλοῦ περὶ πολέμου,
Μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας,
Καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως,
Μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαριστίας,
Καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ χρηστοηθείας,
Μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντὸς ἔργου,
Καὶ μετὰ μισθίου ἐπετείου περὶ συντελείας, ἐπαιτίου
Οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας·
Μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας.
12. Ἀλλ᾽ ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε,
Ὃν ἂν ἐπιγνῷς συντηροῦντα ἐντολὰς Κυρίου,
Ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχήν σου,
Καὶ ἐὰν πταίσῃς, συναλγήσει σοι.
13. Καὶ βουλὴν καρδίας στῆσον,
Οὐ γάρ ἐστί σοι πιστότερος αὐτῆς·
14. Ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴωθεν,
Ἢ ἑπτὰ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.
15. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δεήθητι ὑψίστου,
Ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου.
16. Ἀρχὴ παντὸς ἔργου λόγος,
Καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή.
17. Ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας
18. Τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει,
Ἀγαθὸν καὶ κακὸν, ζωὴ καὶ θάνατος·
Καὶ ἡ κυριεύουσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐστιν. αὐτῷ

19. Ἔστιν

v. 5. ſtich. 2. Ἀπέναντι) ἔναντι. v. 6. ἐπιλάθου) ἐπιλάθῃ. ibid. ſtich. 2. ἀμνημονήσῃς αὐτῷ) ἀμνημονήσῃς αὐτοῦ. v. 11. περὶ τῆς ἀντιζήλου) absque articulo. ibid. ſtich. 8. ἐπαιτίου) ἐφετίου. ibid. ſtich. 10. περὶ συμβ.) περὶ πάσης συμβουλίας. v. 18. ſtich. 3. καὶ ἡ κυρ.) articulus abeſt. ibid. αὐτῷ) αὐτῶν.

19. Ἔϛιν ἀνὴρ πανȣ̃ργος πολλῶν παιδευτὴς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἐϛὶν ἄχρηϛος.

20. Ἔϛι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός· Ὗτος πάσης τροφῆς καθυϛερήσει·

21. Οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ Κυρίȣ χάρις,
Ὅτι πάσης σοφίας ἐϛερήθη.

22. Ἔϛι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ,
Καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτȣ̃ ἐπαινετοί.

ἐπὶ σόματος πιϛοί 23. Ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτȣ̃ λαὸν παιδεύσει,
Καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτȣ̃ πιϛοί.

24. Ἀνὴρ σοφὸς ἐμπλησθήσεται εὐλογίας,
Καὶ μακαριȣ̃σιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶντες.

25. Ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν·
Καὶ αἱ ἡμέραι τȣ̃ Ἰσραὴλ ἀναρίθμητοι.

26. Ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτȣ̃ κληρονομήσει πίϛιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτȣ̃ ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

27. Τέκνον ἐν ζωῇ σȣ πείρασον τὴν ψυχήν σȣ,
Καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῷς αὐτῇ·

28. Οὐ γὰρ πάντα πᾶσι συμφέρει,
Καὶ ȣ̓ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.

29. Μὴ ἀπληϛεύȣ ἐν πάσῃ τρυφῇ,
Καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων·

30. Ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔϛαι νόσος,
Καὶ ἡ ἀπληϛία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας·

31. Διὰ ἀπληϛίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν,
Ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.

ΚΕΦ. ΛΗ'. XXXVIII.

Τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας αὐτȣ̃ τιμαῖς αὐτȣ̃·
Καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος,

2. (Παρὰ γὰρ ὑψίϛου ἐϛὶν ἴασις)
Καὶ παρὰ βασιλέως λήψεται δόμα·

3. Ἐπιϛήμη ἰατρȣ̃ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτȣ̃,
Καὶ ἔναντι μεγιϛάνων θαυμασθήσεται.

4. Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος ȣ̓ προσοχθιεῖ αὐτοῖς.

5. Οὐκ ἀπὸ ξύλȣ ἐγλυκάνθη ὕδωρ,
Εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτȣ̃ ὑπὸ ἀνθρώπȣ;

6. Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώπῳ ἐπιϛήμην,
Ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτȣ̃·

7. Ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε καὶ ἦρε πάντα πόνον αὐτȣ̃, πᾶν

8. Μυρεψὸς ἐν τȣ́τοις ποιήσει μίγμα·
Καὶ ȣ̓ μὴ συντελεσθῇ ἔργα αὐτȣ̃,
Καὶ εἰρήνη παρ' αὐτȣ̃ ἐϛὶν ἐπὶ προσώπȣ τῆς γῆς.

9. Τέκνον ἐν ἀῤῥωϛήμασί σȣ μὴ παράβλεπε,

v. 19. πανȣ̃ργος πολλῶν) πανȣ̃ργος καὶ πολλῶν. ibid. ἐϛιν ἄχρηϛος) transposita. v. 24. ἐμπλησθήσεται) πλησθήσεται. ibid. stich. 2. μακαριȣ̃σιν) καὶ μακαριȣ̃σιν. v. 26. ζήσει) ζήσεται. v. 27. ἐν ζωῇ) ἐν τῇ ζωῇ. v. 30. νόσος) πόνος. v. 31. Διὰ ἀπλ.) δι' ἀπληϛίαν. CAP. XXXVIII. v. 1. χρείας αὐτοῦ) αὐτȣ̃ deest. v. 6. ἀνθρώπῳ) ἀνθρώποις. v. 7. πᾶν πόνον) τὸν πόνον. v. 8. stich. 2. συντελεσθῇ) συντελέσῃ. v. 9. ἀῤῥωϛήμασι) ἀῤῥωϛήματι.

Ἀλλ' εὖξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε·
10. Ἀπόστησον πλημμέλειαν καὶ εὔθυνον χεῖρας,
Καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν·
11. Δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως,
Καὶ λίπανον προσφορὰν, ὡς μὴ ὑπάρχων.
12. Καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος·
Καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία.
13. Ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία·
14. Καὶ γὰρ αὐτοὶ Κυρίου δεηθήσονται,
Ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν
Καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.
15. Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν,
Ἐμπέσοι εἰς χεῖρας αὐτοῦ.
16. Τέκνον ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα,
Καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξαι θρήνου·
Κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίστειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ,
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ.
17. Πίκρανον κλαυθμὸν, καὶ θέρμανον κοπετὸν,
Καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ
Ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς,
Καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα·
18. Ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος,
Καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.
19. Ἐν ἐπαγωγῇ παραμένει καὶ λύπη,
Καὶ βίος πτωχοῦ κατάρα καρδίας. κατα
20. Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου,
Ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα·
21. Μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γάρ ἐστιν ἐπάνοδος·
Καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις.
22. Μνήσθητι τὸ κρίμα μου, ὅτι οὕτως καὶ τὸ σόν·
Ἐμοὶ ἐχθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.
23. Ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ,
Καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.
24. Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς,
Καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθήσεται.
25. Τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, Τίς ὀφθήσεται
Καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι; * κέντρῳ
Βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, *κέντρου
Καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων·
26. Καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔλακας,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.
27. Οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων,
Ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρας διάγει·
Οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων,

Καὶ

v. 13. εὐοδία) εὐωδία. v. 15. stich. 2. αὐτοῦ) ἰατροῦ. v. 16. stich. 2. ἔναρξαι) ἔναρξε v. 19. ἐπαγωγῇ παραμένει) ἀπαγωγῇ παραβαίνει. v. 22. μου, ὅτι οὕτως καὶ) αὐτοῦ, ὅτι οὕτω ὡς καὶ. ibid. stich. 2. ἐχθὲς) χθὲς. v. 25. τίς ὀφθήσεται) τί σοφισθήσεται. ibid. stich. 2. καυχώμενος) καὶ καυχώμενος. v. 27. stich. 2. ὡς ἡμέρας) ὡς ἡμέρᾳ.

Καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτȣ̃ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν·
Καρδίαν αὐτȣ̃ δώσει εἰς ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτȣ̃ τελέσαι ἔργον.
28. Οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος,
Καὶ καταμανθάνων ἔργον σιδήρȣ·
Ἀτμὶς πυρὸς τήξει σάρκας αὐτȣ̃,
Καὶ ἐν θέρμῃ καμίνȣ διαμαχήσεται·
κενιεῖ Φωνὴ σφύρης καὶ ἄκμονος κινίει τὸ ȣ̃ς αὐτȣ̃,
Καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύȣς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃·
Καρδίαν αὐτȣ̃ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτȣ̃ κοσμῆσαι ἐπὶ συντελείας.
29. Οὕτως κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτȣ̃,
Καὶ συςρέφων ἐν ποσὶν αὐτȣ̃ τροχὸν,
Ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτȣ̃,
Καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτȣ̃·
30. Ἐν βραχίονι αὐτȣ̃ τυπώσει πηλὸν,
Καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτȣ̃·
Καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρίσμα,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτȣ̃ καθαρίσαι κάμινον.
31. Πάντες ȣ̃τοι εἰς χεῖρας ἑαυτῶν ἐνεπίςευσαν,
Καὶ ἕκαςος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτȣ̃ σοφίζεται.
32. Ἄνευ αὐτῶν ȣ̓κ οἰκήσεται πόλις,
Καὶ ȣ̓ παροικήσȣσιν ȣ̓δὲ περιπατήσȣσιν·
33. Ἐν βȣλῇ λαȣ̃ ȣ̓ ζητηθήσονται,
Καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ȣ̓χ ὑπεραλȣ̃νται·
ἐπὶ δίφρον δυνάςȣ ȣ̓ καθιȣ̃νται,
Καὶ διαθήκην κρίματος ȣ̓ διανοηθήσονται,
Οὐδὲ μὴ ἐκφανῶσι παιδείαν καὶ κρίμα,
Καὶ ἐν παραβολαῖς ȣ̓χ εὑρεθήσονται·
34. Ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος ςηρίσȣσι,
Καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης.

ΚΕΦ. ΛΘ'. XXXIX.

Πλὴν τȣ̃ ἐπιδιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃, καὶ διανοȣμένȣ ἐν νόμῳ ὑψίςȣ, διανοȣμένῳ
Σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει,
Καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται·
2. Διήγησιν ἀνδρῶν ὀνομαςῶν συντηρήσει,
Καὶ ἐν ςροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται·
3. Ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει,
Καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν αναςραφήσεται.
4. Ἀναμέσον μεγιςάνων ὑπηρετήσει,
Καὶ ἔναντι ἡγȣμένȣ ὀφθήσεται·
Ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται,

Ἀγα-

v. 27. ſtich. 4. ἐπιμονὴ) ὑπομονή. ibid. ſtich. 5. εἰς ὁμοιῶσαι) εἰς τὸ ὁμοιῶσαι. v. 28. ſtich. 2. ἔργον σιδήρου) ἀργῷ σιδήρῳ. ibid. ſtich. 3. τήξει) πήξει. ibid. ſtich. 5. κινιεῖ pro καινιεῖ quemadmodum legit *Edit. Rom.* v. 29. Οὕτως) οὕτω. v. 31. ἑαυτῶν) αὐτῶν. v. 32. οἰκήσεται) οἰκισθήσεται. v. 33. ſtich. 2. δυνάςου) δικαςοῦ. ibid. ſtich. 4. παιδείαν) δικαιοσύνην. CAP. XXXIX. v. 1. ἐπιδιδόντος) ἐπιδόντος. ibid. διανοȣμένȣ) διανοȣμένȣ. ibid. ſtich. 2. ab hoc ſticho *Edit. Rom.* incipit 39. Cap. v. 2. Διήγησιν) διηγήσεις.

Ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε.
5. Τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς Κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθήσεται,
Καὶ ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ,
Καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται.
6. Ἐὰν ὁ Κύριος ὁ μέγας θελήσῃ,
Πνεύματι συνέσεως ἐμπλήσει αὐτόν·
Αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ,
Καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται Κυρίῳ·
7. Αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμην,
Καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται·
(ἐκφαίνει) 8. Αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ,
(Κυρίου διαθήκης) Καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης Κυρίου καυχήσεται.
9. Αἰνέσουσι τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοὶ,
Καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται·
Οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ,
Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζητήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν·
10. Τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσεται ἔθνη,
Καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.
(ἐμμείνῃ) 11. Ἐὰν ἀναπαύσηται, ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι,
Καὶ ἐὰν ἐμμείνῃ, ἐμποιεῖ αὐτῷ. (παύσηται)
12. Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγηθήσομαι,
Καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώθην.
13. Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ ὅσιοι, καὶ βλαστήσατε
Ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ὑγροῦ,
14. Καὶ ὡς Λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμὴν,
Καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον·
Διάδοτε ὀσμὴν καὶ αἰνέσατε ᾆσμα,
Εὐλογήσατε Κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
15. Δότε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην,
Καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ
Ἐν ᾠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις,
Καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει·
16. Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα,
Καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται.
17. Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο;
Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτῶν ζητηθήσεται. (αὐτοῦ)
Ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστη ὡς θημωνία ὕδωρ,
καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.
18. Ἐν προστάγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
19. Ἔργα

v. 4. stich. 4. κακὰ ἀνθρ.) κακὰ ἐν ἀνθρώποις. v. 5. stich. 3. στόμα) τὸ στόμα. v. 6. ὁ Κύριος) absque articulo. ibid. stich. 2. ἐμπλήσει αὐτὸν) ἐμπλησθήσεται. v. 8. ἐκφαίνει) ἐκφανεῖ. ibid. stich. 2. Κυρίου διαθήκης) transposita. v. 9. stich. 2. Καὶ ἕως) καὶ deest. ibid. stich. 4. τὸ ὄνομα α. ζητήσεται) ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται. v. 10. διηγήσεται) διηγήσονται. v. 11. stich. 2. παύσηται) ἀναπαύσηται. v. 12. ἐκδιηγηθήσομαι) ἐκδιηγήσομαι. v. 13. Εἰσακούσατε) εἰσακούσετε. ibid. stich. 2. ὑγροῦ) ἀγροῦ. v. 14. stich. 4. ἔργοις αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 17. stich. 1. non habet *Edit. Rom.*

19. Ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτῦ,
Καὶ ὐκ ἔςι κρυϐῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῦ·
20. Ἀπὸ τῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέϐλεψε,
Καὶ ὐδὲν ἐςι θαυμαςὸν ἐναντίον αὐτῦ.
21. Οὐκ ἔςιν εἰπεῖν· τί τῦτο, εἰς τί τῦτο;
Πάντα γὰρ εἰς χρείαν αὐτῶν ἐκλιςαι.
22. Ἡ εὐλογία αὐτῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψεν, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν·
23. Οὕτως ὀργὴν αὐτῦ ἔθνη κληρονομήσει,
Ὡς μετέςρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην.
24. Αἱ ὁδοὶ αὐτῦ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι,
Οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα.
25. Ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτιςαι ἀπ᾽ ἀρχῆς,
Οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά.
26. Ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπυ,
Ὕδωρ, καὶ πῦρ, καὶ σίδηρος, καὶ ἅλας, καὶ σεμίδαλις
Πυρὸς Πυρ̃, καὶ μέλι, καὶ γάλα,
Αἷμα ςαφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱμάτιον·
27. Ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεϐέσιν εἰς ἀγαθὰ,
Οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά.

28. Ἔςι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτιςαι,
Καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐςερέωσαν μάςιγας αὐτῶν·
Ἐν καιρῷ συντελείας ἰχὺν ἐκχέυσι,
Καὶ τὸν θυμὸν τῦ ποιήσαντος αὐτὺς κοπάσυσιν.
29. Πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος,
Πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτιςαι·
30. Θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις,
Καὶ ῥομφαία ἐκδικῦσα εἰς ὄλεθρον ἀσεϐεῖς,
31. Ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτῦ εὐφρανθήσονται,
Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμαθήσονται, χεῖρας
Καὶ ἐν καιροῖς αὐτῶν οὐ παραϐήσονται λόγον.
32. Διὰ τῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐςηρίχθην,
Καὶ διενοήθην, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα.
33. Τὰ ἔργα Κυρίυ πάντα ἀγαθὰ,
Καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει·
34. Καὶ ὐκ ἔςιν εἰπεῖν· τῦτο τύτυ πονηρότερον·
Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμήσεται.
35. Καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ςόματι ὑμνήσατε,
Καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίυ.

v. 20 ftich. 2. ὐδὲν ἐςι θαυμαςὸν) ὐδὲν ἐςι θαυμάσιον. v. 21. ftich. 2. εἰς χρείαν) εἰς χρείας. v. 26. ftich. 2. καὶ πῦρ) καὶ deeft. ibid. ἅλας) ἅλα. ibid. ftich. 3. πυρὸς) πυροῦ. v. 28. ftich. 3. Ἐν καιρῷ) καὶ ἐν καιρῷ. v. 31. ftich. 2. χεῖρας) χρείας. ibid. ftich. 3. ἐν καιροῖς) ἐν τοῖς καιροῖς. v. 34. ftich. 2. εὐδοκιμήσεται) εὐδοκιμηθήσεται.

ΚΕΦ. Μʹ. XL.

Ἀσχολία μεγάλη ἔκτισαι παντὶ ἀνθρώπῳ,
Καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς Ἀδάμ,
Ἀφ᾽ ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν
ἐπιταφῆς Ἕως ἡμέρας ἐπιστροφῆς εἰς μητέρα πάντων·
Τοὺς διαλογισμοὺς 2. Διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας
ἡμέρα Ἐπίνοια προσδοκίας ἡμέρας τελευτῆς,
ἐνδόξου 3. Ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ
ὡς Καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ καὶ σποδῷ,
ὑακίνθινον 4. Ἀπὸ φοροῦντος ὑάκινθον καὶ στέφανον
Καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον·
5. Θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος,
Καὶ φόβος θανάτου καὶ μήνιμα καὶ ἔρις.
Καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης
Ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτοῦ·
6. Ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει,
Καὶ ἀπ᾽ ἐκείνου ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς,
Τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ,
Ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπου πολέμου·
7. Ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ ἐξηγέρθη,
Καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον.
8. Μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους,
Καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα·
9. Θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαί, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάστιξ,
10. Ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη πάντα ταῦτα,
Καὶ δι᾽ αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.
11. Πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γῆν ἀναστρέφει, ἀναστρέψει
Καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.
12. Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται·
Καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.
13. Χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσεται,
Καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει·
14. Ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐτὸν χεῖρας εὐφρανθήσεται,
Οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσι. ἐκθλίψουσι
15. Ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθυνεῖ κλάδους,
Καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ᾽ ἀκροτόμου πέτρας·
16. Ἄχι ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χεῖλος ποταμοῦ
Πρὸ παντὸς χόρτου ἐκτιλήσεται.
17. Χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις,
Καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.
18. Ζωὴ αὐτάρκους καὶ ἐργάτου γλυκανθήσεται,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὑρίσκων θησαυρόν. ἀμφοτέρας

19. Τέκνα

CAP. XL. v. 1. stich. 4. ἐπιταφῆς) ἐπὶ ταφῇ. v. 3. ἐνδόξου) ἐν δόξῃ. ibid. stich. 2. ὡς) καὶ ἕως. v. 4. ὑακίνθινον) ὑάκινθον. v. 5. stich. 2. μήνιμα) μηνίαμα. v. 10. πάντα ταῦτα) transposita. v. 11. ἀναστρέψει) ἀναστρέφει. v. 14. stich. 2. ἐκθλίψουσι) ἐκλείψουσι. v. 16. Ἄχι) ἄχει. ibid. χεῖλος) χείλους. v. 18. stich. 2. ἀμφοτέρας) ἀμφότερα ὁ.

19. Τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως ςηρίζουσιν ὄνομα,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἡ ἄμωμος λογίζεται.

20. Οἶνος καὶ μεσικὰ εὐφραίνεσι καρδίαν,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.

21. Αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνεσι μέλη,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.

22. Χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὀφθαλμὸς,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπόρε.

23. Φίλος καὶ ἑταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετ' ἀνδρός.

24. Ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται. ῥύεται

25. Χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιςήσεσι πόδα,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βελὴ εὐδοκιμεῖται.

26. Χρήματα καὶ ἰσχὺς ἀνυψῶσι καρδίαν,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος Κυρίε·
Οὐκ ἔςιν ἐν φόβῳ Κυρίε ἐλάττωσις,
Καὶ ἐκ ἔςιν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν·

27. Φόβος Κυρίε ὡς παράδεισος εὐλογίας,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψεν αὐτόν.

28. Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσης·
Κρεῖσσον ἀποθανεῖν, ἢ ἐπαιτεῖν.

29. Ἀνὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν,
Οὐκ ἔςιν αὐτῆ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς·
Ἀλισγήσει ψυχὴν αὐτῆ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις,
Ἀνὴρ δὲ ἐπιςήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.

30. Ἐν ςόματι ἀναιδῆς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις·
Καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτῆ πῦρ καήσεται.

ΚΕΦ. ΜΑ'. XLI.

Ω Θάνατε ὡς πικρόν σε τὸ μνημόσυνόν ἐςιν
Ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχεσιν αὐτῆ,
Ἀνδρὶ ἀπερισπάςῳ καὶ εὐοδεμένῳ ἐν πᾶσι,
Καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν.

2. Ὦ θάνατε καλόν σε τὸ κρίμα ἐςὶν
Ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσεμένῳ ἐν ἰσχύϊ,
Ἐσχατογήρῳ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων,
Καὶ ἀπειθοῦντι καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.

3. Μὴ εὐλαβῆ κρίμα θανάτε·
Μνήσθητι προτέρων σε καὶ ἐσχάτων.

4. Τῆτο κρίμα παρὰ Κυρίε πάσῃ σαρκί·
Καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίςε;

v. 21. μέλη) μέλι. v. 22. ὀφθαλμὸς) ὁ ὀφθαλμός σε. v. 23. ftich. 2. μετ' ἀνδρός.) μετὰ ἀνδρός. v. 24. ῥύεται) ῥύσεται. v. 26. ἀνυψῶσι) ἀνυψώσεσι. ibid. ftich. 3. ἐν φόβῳ) φόβῳ. v. 27. ftich. 2. ἐκάλυψεν) ἐκάλυψαν. v. 29. ftich. 3. ψυχὴν) τὴν ψυχήν. CAP. XLI. v. 2. ftich. 2. ἐν ἰσχύϊ) ἐν deeft. v. 4. Τῆτο κρίμα) τῆτο τὸ κρίμα.

Εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατὸν, εἴτε χίλια ἔτη,
Οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδε ἐλεγμὸς ζωῆς.

5. Τέκνα βδελυρὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν,
Καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν·

6. Τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία,
Καὶ μετὰ τῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος.

7. Πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα,
Ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδισθήσονται.

8. Οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς,
Οἵτινες ἐγκατελείπετε νόμον Θεῦ ὑψίστε·
Ἐὰν γὰρ πληθυνθῆτε, εἰς ἀπώλειαν,

9. (Καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε)
Καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθήσεσθε.

10. Πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται·
Οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν.

11. Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν·
Ὄνομα δὲ (ἁμαρτωλῶν) ἐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται.

12. Φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐτὸ γάρ σοι διαμένει
Ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίε·

13. Ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν,
Καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμένει.

14. Παιδείαν ἐν εἰρήνῃ συντηρήσατε τέκνα·
Σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς,
Τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

15. Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτῦ,
Ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτῦ.

16. Τοιγαροῦν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ ῥήματί με·
Οὐ γάρ ἐστιν πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλὸν,
Καὶ ἐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται.

17. Αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας,
Καὶ ἀπὸ ἡγεμένε καὶ δυνάστε περὶ ψεύδες,

18. Ἀπὸ κριτῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας,
Ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαῦ περὶ ἀνομίας,
Ἀπὸ κοινωνῦ καὶ φίλε περὶ ἀδικίας,

19. Καὶ ἀπὸ τόπε ἐ παροικεῖς περὶ κλοπῆς,
Καὶ ἀπὸ λήθης Θεῦ καὶ διαθήκης, ἀληθείας
Ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις,
Καὶ ἀπὸ σκορακισμῦ λήψεως καὶ δόσεως,

20. Καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς,
Καὶ ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας,

21. Καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπε συγγενῦς,
Ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως,
Ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρε,

22. Ἀπὸ

v. 5. βδελυρὰ) βδελυκτά. v. 18. stich. 3. minoribus litteris suppletus habetur in *Edit. Rom.* v. 19. stich. 3. Ἀπὸ πήξεως) καὶ ἀπὸ πήξεως. ibid. stich. 4. Καὶ ἀπὸ) καὶ deest. v. 20. stich. 2. Καὶ ἀπὸ) καὶ deest. v. 21. stich. 3. Ἀπὸ) καὶ ἀπό.

22. Ἀπὸ περιεργείας παιδίσκης αὐτῦ,
Καὶ μὴ ἐπιςῆς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς·
Ἀπὸ φίλων περὶ λόγυ ὀνειδισμῦ,
Καὶ μετὰ τὸ δοῦναι, μὴ ὀνείδιζε·

23. Ἀπὸ δευτερώσεως (καὶ) λόγυ ἀκοῆς,
Καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεως λόγων κρυφίων·

24. Καὶ ἔσῃ αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς,
Καὶ εὑρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπυ.

ΚΕΦ. ΜΒ'. XLII.

Μη περὶ τύτων αἰσχυνθῇς,
Καὶ μὴ λάϐῃς πρόσωπον τῦ ἁμαρτάνειν·

2. Περὶ νόμυ ὑψίςυ καὶ διαθήκης,
Καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τὸν ἀσεϐῆ,

3. Περὶ λόγυ κοινωνῦ καὶ ὁδοιπόρων,
ἑτέρων Περὶ δόσεως κληρονομίας ἑταίρων,

4. Περὶ ἀκριϐείας ζυγῦ καὶ ςαθμιῶν,
Καὶ περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,

διαφόρυ 5. Περὶ ἀδιαφόρυ πράσεως ἐμπόρων,
Καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς,
αἱμάξας Καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱμάξαι·

6. Ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγὶς,
Καὶ ὅπυ χεῖρες πολλαὶ, κλεῖσον·

7. Ὃ ἐὰν παραδίδως, ἐν ἀριθμῷ καὶ ςαθμῷ,
Καὶ δόσις καὶ λῆψις πάντα ἐν γραφῇ·

8. Περὶ παιδείας ἀνοήτυ καὶ μωρῦ
Καὶ ἐσχατογήρυ κρινομένυ πρὸς νέυς, ἐσχατογήρῳ
Καὶ ἔσῃ πεπαιδευμένος ἀληθινῶς,
Καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶντος. κρινομένῳ

9. Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία,
Καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιςᾷ ὕπνον· αὐτῦ
Ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ,
Καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε μισηθῇ·

10. Ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεϐηλωθῇ,
Καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται·
Μετὰ ἀνδρὸς ὖσα μήποτε παραϐῇ,
Καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε ςειρωθῇ.

11. Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ ςερέωσον φυλακὴν,
Μήποτε ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς,
Λαλιὰν ἐν πόλει, καὶ ἔγκλητον λαῦ, ἔκκλητον
Καὶ καταισχύνῃ σε ἐν πλήθει πολλῶν.

12. Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμϐλεπε ἐν κάλλει,
Καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε·

13. Ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σὴς,
Καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία (γυναικός).

14. Κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνὴ,
Καὶ γυνὴ καταισχύνυσα εἰς ὀνειδισμόν.

v. 22. stich. 3. περὶ λόγυ) περὶ λόγων. v. 23. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit 42. Caput. ibid. stich. 2. ἀποκαλύψεως) ἀποκαλύψεων. CAP. XLII v. 3. stich. 2. περὶ) καὶ περὶ. ibid. ἑτέρων) ἑταίρων. v. 4. stich. 2. Καὶ περὶ) περὶ. v. 5. διαφόρυ) ἀδιαφόρυ ibid [illegible]) καὶ λυπόσων. ibid. stich. 3. αἱμάξας) αἱμάξαι. v. 7. stich. 2. πάντα ἐν) παντὶ ἐν. v. 8. stich. 2. ἐσχατογήρῳ κρινομένῳ, ἐσχατογήρυ κρινομένυ. v. 9. stich. 2. αὐτῦ) αὐτῆς. v. 10. stich 4. ςειρωθῇ) ςειρῶθη.

15. Μνηϑήσομαι δὴ τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ ἃ ἑώρακα ἐκδιηγήσομαι·
Ἐν λόγοις Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ.

16. Ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψε,
Καὶ τῆς δόξης Κυρίου πλῆρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.

17. Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις Κύριος
Ἐκδιηγήσασϑαι πάντα τὰ ϑαυμάσια αὐτοῦ,
Ἃ ἐστερέωσε Κύριος ὁ παντοκράτωρ,
Στηριχϑῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.

18. Ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσε,
Καὶ ἐν πανουργήμασιν αὐτῶν διενοήϑη·
Ἔγνω γὰρ ὁ ὕψιστος πᾶσαν εἴδησιν,
Καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος.

19. Ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυϑότα καὶ τὰ ἐσόμενα,
Καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων·

20. Οὐ παρῆλϑεν αὐτὸν πᾶν διανόημα,
Οὐκ ἐκρύβη ἀπ᾽ αὐτοῦ εἷς λόγος.

21. Τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησεν·
Ὅς ἐστι πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, οὔτε προσετέϑη οὔτε ἠλασσώϑη,
Καὶ οὐ προσεδεήϑη οὐδενὸς συμβούλου.

22. Ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιϑυμητὰ,
Καὶ ὡς σπινϑῆρός ἐστι ϑεωρῆσαι.

23. Πάντα ταῦτα ζῇ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.

24. Πάντα δισσὰ, ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός·
Καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἐλλεῖπον.

25. Ἓν τοῦ ἑνὸς ἐστερέωσε τὰ ἀγαϑά·
Καὶ τίς πλησϑήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

ΚΕΦ. ΜΓʹ. XLIII.

Γαυρίαμα ὕψους στερέωμα καϑαριότητος,
Εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης.

2. Ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ, διαγγελῶν
Σκεῦος ϑαυμαστὸν, ἔργον ὑψίστου·

3. Ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν,
Καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

4. Κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος,
Τριπλάσιον ἥλιος ἐκκαίων ὄρη·
Ἀτμίδας πυρώδεις ἐκφυσῶν,
Καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφϑαλμούς.

5. Μέγας ὁ Κύριος ὁ ποιήσας αὐτὸν,
Καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν.

6. Καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει εἰς καιρὸν αὐτῆς, πᾶσιν
Ἀνάδειξις χρόνων καὶ σημεῖον αἰῶνος· Ἀνάδειξιν

7. Ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς·
Φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελείᾳ.

8. Μὴν

v. 16. ſtich. 2. δόξης Κυρίου) δόξης αὐτοῦ. v. 18. ſtich. 2. πανουργήμασιν) πανουργεύμασιν. ibid. ſtich. 3. ὁ ὕψιστος) ὁ κύριος. v. 19. καὶ τὰ ἐσόμενα) καὶ τὰ ἐπεσόμενα. v. 20. ſtich. 2. αὐτοῦ εἷς) αὐτοῦ οὐδὲ εἷς. v. 21. ſtich. 2. Ὅς ἐστι πρὸ) καὶ ἕως ἐστὶ πρὸ. ibid. ἠλασσώϑη) ἠλαττώϑη. ibid. ſtich. 3. Καὶ οὐ) καὶ οὐδὲ. v. 24. ſtich. 2. ἐλλεῖπον) ἐκλεῖπον. CAP. XLIII. v. 2. διαγγελῶν) διαγγέλλων. v. 4. ſtich. 2. Τριπλάσιον) τριπλασίως. ibid. ſtich. 3. ἐκφυσῶν) ἐμφυσῶν. v. 5. ὁ Κύριος) absque articulo. v. 7. ſtich. 2. συντελείᾳ) συντελείας.

8. Μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστιν,
αὐξανό-μενος Αὐξανομένη θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει.
Σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει,
Ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπον,

9. Κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρων,
Κόσμος φωτίζων ἐν ὑψίστοις Κυρίου·

10. Ἐν λόγοις ἁγίου στήσονται κατὰ κρίμα,
Καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.

11. Ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτό, αὐτὸν
Σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτοῦ·

12. Ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης,
Χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό.

13. Προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνει ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ.

14. Διὰ τοῦτο ἠνεῴχθησαν θησαυροί,
Καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά·

νεφέλαις 15. Ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἴσχυσε νεφέλας,
Καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης.

16. Καὶ ἐν ὀπτασίᾳ αὐτοῦ σαλευθήσονται ὄρη·
Καὶ ἐν θελήματι αὐτοῦ πνεύσεται νότος.

γῆ 17. Φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γῆν,
Καὶ καταιγὶς βορέου καὶ συστροφὴ πνεύματος.
Ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα,
Καὶ ὡς ἀκρὶς καταλύουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς·

18. Κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμός,
Καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται καρδία.

19. Καὶ πάχνην ὡς ἅλα ἐπὶ γῆς χέει,
Καὶ παγεῖσα γίνεται ὡς σκολόπων ἄκρα.

20. Ψυχρὸς ἄνεμος βορέας πνεύσει,
Καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἐφ' ὕδατος·
Ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει,
Καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.

21. Καταφάγεται ὄρη, καὶ ἔρημον ἐκκαύσει,
Καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.

22. Ἴασις πάντων κατὰ σπουδὴν, ὁμίχλη·
Δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἱλαρώσει.

23. Λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον,
Καὶ ἐφύτευσεν ἐν αὐτῇ νήσους. αὐτὴν

24. Οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται κίνδυνον αὐτῆς, Ἰησοῦς
Καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν.

25. Καὶ ἐκεῖ τὰ θαυμάσια καὶ παράδοξα ἔργα,
Ποικιλία παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν, κλῆσις

26. Δι' κλήνῶν

v. 8. ſtich. 2. αὐξανόμενος) αὐξανομένη. ibid. ſtich. 4. ἐκλάμπον) ἐκλάμπων. v. 9. ſtich. 2. Κυρίου) κύριος. v. 11. αὐτὸν) αὐτό. v. 12. ſtich. 2. ἐτάνυσαν) ἐτάνυσεν. v. 15. νεφέλαις) νεφέλας. v. 16. ſtich. 1. in Rom. καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη. ibid. ſtich. 2. Καὶ ἐν) καὶ deeſt. ibid. αὐτοῦ) abeſt. v. 17. γῆ) γῆν. v. 20. βορέας) βορέης. ibid. ſtich. 2. ἐφ' ὕδατος) ἀφ' ὕδατος. v. 24. κίνδυνον) τὸν κίνδυνον. v. 25. θαυμάσια καὶ παράδοξα) transpoſita. ibid. ſtich. 2. κλῆσις κλήνῶν) κτίσις κητῶν.

26. Δι' αὐτὸν εὐοδεῖ ἄγγελος αὐτȣ͂, εὐδοκία
Καὶ ἐν λόγῳ αὐτȣ͂ σύγκειται τὰ πάντα. τέλος

27. Πολλὰ ἐροῦμεν, καὶ ȣ̓ μὴ ἀφικώμεθα,
Καὶ συντέλεια λόγων· τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.

28. Δοξάζοντες πȣ͂ ἰσχύσομεν;
Αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτȣ͂·

29. Φοβερὸς Κύριος καὶ σφόδρα μέγας,
Καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτȣ͂.

30. Δοξάζοντες Κύριον ὑψώσατε,
Καθόσον ἂν δύνησθε, (ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι·)
Καὶ ὑψȣ͂ντες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύϊ·
Μὴ κοπιᾶτε, ȣ̓ γὰρ μὴ ἀφίκησθε.

31. Τίς ἑώρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγήσεται;
Καὶ τίς μεγαλυνεῖ αὐτὸν καθώς ἐστι;

32. Πολλὰ ἀπόκρυφά ἐστι μείζονα τȣ́των·
Ὀλίγα γὰρ ἑωράκαμεν τῶν ἔργων αὐτȣ͂.

33. Πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ Κύριος,
Καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.

ΚΕΦ. ΜΔʹ. XLIV.

Πατέρων ὕμνος.

Αἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξȣς,
Καὶ τȣ̀ς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει.

2. Πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ Κύριος ἐν αὐτοῖς
Τῇ μεγαλωσύνῃ αὐτȣ͂ ἀπ' αἰῶνος. Τὴν μεγαλωσύνην

3. Κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις * αὐτῶν,
Καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει, * αὐτȣ͂
† Βȣλεύονται ἐν συνέσει αὐτῶν, † Βȣλεῦσαι
Ἀπηγγελκότες ἐν προφητείαις·

4. Ἡγέμενοι λαοῦ ἐν διαβȣλίοις
Καὶ συνέσει γραμματείας λαȣ͂,
Σοφοὶ ἐν λόγοις παιδείᾳ αὐτῶν·

5. Ἐκζητȣ͂ντες μέλη μȣσικῶν,
Καὶ διηγέμενοι ἔπη ἐγγραφῇ· ἐν γραφῇ

6. Ἄνδρες πλȣ́σιοι κεχορηγημένοι ἐν ἰσχύϊ,
Εἰρηνεύοντες ἐν κατοικίαις αὐτῶν·

7. Πάντες ȣ̓͂τοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν,
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.

8. Εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλειπον ὄνομα,
Τȣ͂ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνȣς·

9. Καὶ εἰσὶν ὧν ȣ̓κ ἔστι μνημόσυνον,
Καὶ ἀπώλοντο ὡς ȣ̓χ ὑπάρξαντες,
Καὶ ἐγένοντο ὡς ȣ̓ γεγονότες,
Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτȣ́ς.

10. Ἀλλ' ἢ ȣ̓͂τοι ἄνδρες ἐλέȣς,
Ὧν αἱ δικαιοσύναι ȣ̓κ ἐπελήσθησαν·

11. Μετὰ τȣ͂ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ
Ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐτῶν
Ἐν ταῖς διαθήκαις· 12. ἔστη τὸ σπέρμα αὐτῶν
Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτȣ́ς·

13. Ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν,
Καὶ ἡ δόξα αὐτῶν ȣ̓κ ἐξαλειφθήσεται· ἐγκαταλειφθήσεται

14. Τὰ

v. 26. εὐδοκία) εὐοδία. ibid. stich. 2. τὰ πάντα) πάντα. v. 28. ἰσχύσομεν) ἰσχύσωμεν. v. 30. stich. 4. ἀφίκησθε) ἐφίκησθε. v. 33. stich. 2. δίδωκε) ἔδωκε. CAP. XLIV. v. 3. αὐτȣ͂) αὐτῶν. ibid stich. 3. βȣλεῦσαι) βȣλεύσονται. v. 4. stich. 3. in Rom. σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν. v. 5. stich. 2. Καὶ) deest. v. 6. ἐν ἰσχύϊ) ἰσχύϊ. ibid. stich. 2. κατοικίαις) παροικίαις. v. 12. τὸ σπέρμα, absque articulo. ibid. stich. 2. τὰ τέκνα) τέκνα. v. 13 stich. 2. ἐγκαταλειφθήσεται) ἐξαλειφθήσεται.

14. Τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς·

15. Σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοί,
Καὶ τὸν ἔπαινον αὐτῶν ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

16. Ἐνὼχ εὐηρέστησε Κυρίῳ, καὶ μετετέθη,
Ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.

17. Νῶε εὑρέθη τέλειος δίκαιος,
Ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα·
Διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ,
Ὅτε ἐγένετο ὁ κατακλυσμός·

18. Διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν,
Ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ πᾶσα σάρξ.

19. Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν,
Καὶ οὐχ εὑρέθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν τῇ δόξῃ·

20. Ὃς συνετήρησε νόμον ὑψίστου,
Καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ᾽ αὐτοῦ·
Ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην,
Καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός·

21. Διὰ τοῦτο ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ,
Ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν σπέρματι αὐτοῦ,
Πληθῦναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς,
Καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
Καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.

22. Καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως
Διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ
Εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην.

23. Καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ·
Ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ·
Καὶ διέστειλε μερίδας αὐτοῦ, διέστησεν
Ἐν φυλαῖς ἐμέρισε δεκαδύο·
Καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους,
Εὑρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

ΚΕΦ. ΜΕʹ. XLV.

Ἠγαπημένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις· Ἠγαπημένον Μωσῆν

2. Ὡμοίωσεν αὐτὸν ἐν δόξῃ ἁγίων,
Καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν·

3. Ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν,
Ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων·
Ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ·

v. 14. Τὰ σώματα) τὸ σῶμα. v. 15. stich. 2. ἔπαινον αὐτῶν ἐξαγγελεῖ) ἔπαινον ἐξαγγέλλει. v. 17. stich. 4. in *Rom.* διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός. v. 18. stich. 2. ἐξαλειφθῇ) addit κατακλυσμῷ. v. 19. Ἀβραὰμ) ἀβραάμ. ibid. stich. 2. οὐχ) οὐκ. ibid. αὐτῷ) deest. v. 20. stich. 3. Ἐν σαρκὶ) καὶ ἐν σαρκί. v. 21. stich. 2. ἐν σπέρματι) ἐν τῷ σπέρματι. ibid. stich. 6. τῆς γῆς) absque articulo. v. 23. stich. 4. διέστησεν) διέστειλε. CAP. XLV. v. 1. stich. 2. Μωσῆν) μωυσῆν. v. 2. ἐν δόξῃ) ἐν deest.

4. Ἐν πίστει καὶ πραότητι αὐτὸν ἡγίασεν,
Ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός.

5. Ἠκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολὰς,
Νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης,
Διδάξαι τὸν Ἰακὼβ διαθήκην,
Καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ.

6. Ἀαρὼν ὕψωσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ,
Ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς Λευΐ·

7. Ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ·
Ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ,
περιστολῇ Καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περιστολὴν δόξης·

8. Ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος,
Καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος,
περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα·

9. Καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοΐσκοις
Χρυσοῖς, κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν,
Ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ,
Ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῷ
Εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ·

10. Στολῇ ἁγίᾳ, χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ
Καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτοῦ,
ἀληθεί-ας Λογείῳ κρίσεως δήλοις ἀληθείας,

11. Κεκλωσμένῃ κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου,
Λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγῖδος,
Ἐν δέσει χρυσίου, ἔργῳ λιθουργοῦ,
Εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένῃ
Κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ·

12. Στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιδάρεως,
Ἐκτύπωμα σφραγῖδος ἁγιάσματος,
Καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος,
Ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὡραῖα·

13. Πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα,
Ἕως αἰῶνος οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενὴς
Πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον,
Καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός.

14. Θυσίαι αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται
Καθημέραν ἐνδελεχῶς δίς.

15. Ἐπλήρωσε Μωσῆς τὰς χεῖρας,
Καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ·
Ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
Καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ,
Λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν,
Καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16. Ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος,
Προσαγαγεῖν κάρπωσιν Κυρίῳ,
Θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, εὐωδίας
Ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. σου

17. Ἔδωκεν αὐτῷ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ,
Ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων,
Διδάξαι τὸν Ἰακὼβ τὰ μαρτύρια, μαρτυ-
Καὶ ρίαν

V. 4. πραότητι αὐτὸν) πραΰτητι αὐτοῦ. v. 7. ftich. 4. περιστολῇ) στολήν. v. 15. Μωσῆς) Μωϋσῆς. ibid. ftich. 4. Καὶ τῷ) καὶ ἐν τῷ. ibid. ftich. 6. ὀνόματι) addit αὐτοῦ. v. 16. ftich. 3. εὐωδίαν) εὐωδίαν. v. 17. αὐτῷ ἐν ταῖς ἐντολ.) αὐτὸν ἐν ἐντολαῖς. ibid. ftich. 3. μαρτυρίαν) τὰ μαρτύρια.

Καὶ ἐν νόμῳ αὐτῦ Φωτίσαι τὸν Ἰσ-
ραήλ.
18. Ἐπισυνέςησαν αὐτῷ ἀλλότριοι,
Καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Ἄνδρες οἱ περὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν,
Καὶ ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν θυμῷ καὶ
ὀργῇ.
19. Ἴδε Κύριος καὶ ὐκ ηὐδόκησε,
Καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς·
Ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα,
Καταναλῶσαι ἐν πυρὶ Φλογὸς αὐ-
τῦς.
20. Καὶ προσέθηκεν Ἀαρὼν δόξαν,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν·
Ἀπαρχὰς πρωτογενημάτων ἐμέρισεν
αὐτῷ,
Ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασεν ἐν πλησ-
μονῇ·
21. Καὶ γὰρ θυσίας Κυρίυ Φάγονται,
Ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρμα-
τι αὐτῦ.
22. Πλὴν ἐν γῇ λαῦ ὐ κληρονομήσει,
Καὶ μερὶς ὐκ ἔςιν αὐτῷ ἐν λαῷ·
σὺ Αὐτὸς γὰρ μερὶς αὐτῦ καὶ κληρονο-
μία.
23. Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ τρίτος εἰς
δόξαν,
Ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν Φόβῳ Κυ-
ρίυ,
Καὶ ςῆναι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαῦ
Ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς
αὐτῦ·
Καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῦ Ἰσραήλ.
24. Διὰ τῦτο ἐςάθη αὐτῷ διαθήκη εἰ-
ρήνης,
Προςατεῖν ἁγίων καὶ † λαῦ αὐτῦ, προςά-
Ἵνα αὐτῷ ᾖ καὶ τῷ σπέρματι αὐτῦ την
Ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τῦς αἰῶνας· † λαῷ
25. Κατὰ διαθήκην τῷ Δαυὶδ, Καὶ
Υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ Φυλῆς Ἰύδα,
Κληρονομίας βασιλέως υἱῦ ἐξ υἱῦ μόνυ, κληρονο-
κληρονομία † Ἀαρὼν καὶ τῷ σπέρ- μίας
ματι αὐτῦ. † αὐτῷ
26. Δῴη ὑμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, δοίη
Κρίνειν τὸν λαὸν αὐτῦ ἐν δικαιοσύνῃ,
ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐ-
τῶν,
Καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰν αὐ-
τῶν.

ΚΕΦ. Μϛ'. XLVI.

Κραταιὸς ἐν πολέμῳ Ἰησῦς υἱὸς
Ναυῆ,
Καὶ διάδοχος Μωσῆ ἐν προφη-
τείαις·
Ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῦ
Μέγας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτῦ,
Ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένυς ἐχθρῦς,
Ὅπως κατακληρονομήσῃ τὸν Ἰσραήλ.
2. Ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρας
αὐτῦ,
Καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πό-
λεις.

v. 17. ftich. 4. τὸν Ἰσραήλ.) absque articulo. v. 19. ftich. 4. Φλογὸς αὐτῦς.) Φλογὸς αὐτοῦ. v. 20. ftich. 3. ἐμέρισεν αὐτῷ.) ἐμέρισεν αὐτοῖς. ibid. ftich. 4. in Rom. ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν. v. 22. ftich. 3. καὶ κληρονομία) καὶ deeft. v. 23. ftich. 3. ςῆναι) ςῆσαι. v. 25. ftich. 2. Ἰεσσαὶ) deeft. ibid. ftich. 3. αὐτῷ καὶ τῷ) ἀαρὼν καὶ τῷ. v. 26. δοίη) δῴη. ibid. ftich. 3. εἰς γενεὰν) εἰς γενεάς. CAP. XLVI. v. 1. ἐν πολέμῳ Ἰησῦς υἱὸς Ναυῆ) ἐν πολέμοις ἰησοῦς ναυῆ. ibid. ftich. 2. Μωσῆ) μωϋσῆ. ibid. ftich. 6. κατακληρονομήσῃ) κληρονομήσῃ. v. 2. ftich. 2. Καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι) καὶ τῷ ἐκκλῖναι.

3. Τίς πρότερος αὐτοῦ οὕτως ἔστη;
Τοὺς γὰρ πολεμίους Κυρίου αὐτὸς ἀπήγαγεν.

4. Οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἐνεποδίσθη ὁ ἥλιος,
Καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;

5. Ἐπεκαλέσατο τὸν ὕψιστον δυνάστην,
Ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν·
Καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ μέγας Κύριος
Ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς·

6. Κατέῤῥαξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον,
Καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας,
Ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτοῦ,
Ὅτι ἐναντίον Κυρίου ὁ πόλεμος αὐτοῦ·
Καὶ γὰρ ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου.

7. Καὶ ἐν ἡμέραις Μωσέως ἐποίησεν ἔλεος,
Αὐτὸς καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἰεφοννῆ,
ἐχθρῶ Ἀντιστῆναι ἔναντι ἐκκλησίας,
Κωλῦσαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας,
Καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας·

8. Καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν
Ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιάδων πεζῶν,
Εἰσάγειν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν,
Εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

9. Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ Χαλὲβ ἰσχὺν,
Καὶ ἕως γήρους διέμεινεν αὐτῷ,
Ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς γῆς,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατέχει τὴν κληρονομίαν· καὶ

10. Ὅπως ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
Ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου.

11. Καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία,
Καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπ' Κυρίου,
Εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις·

12. Τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν,
Καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσόμενον,
Ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν.

13. Ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ
Προφήτης Κυρίου κατέστησε βασιλείαν,
Καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·

14. Ἐν νόμῳ Κυρίου ἔκρινε συναγωγὴν,
Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὸν Ἰακώβ.

15. Ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφήτης,
Καὶ ἐγνώσθη ἐν ῥήμασιν αὐτοῦ πιστὸς ὁράσεως.

16. Καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον δυνάστην,

Ἐν

v. 3. πρότερος) πρότερον. ibid. stich. 2. Κυρίου αὐτὸς ἀπήγαγεν.) κύριος αὐτὸς ἐπήγαγεν. v. 4. ἐνεποδίσθη) ἀνεπόδισεν. v. 5. stich. 3. ἐπήκουσεν αὐτοῦ) ἐπήκουσεν αὐτῶν. ibid. stich. 4. λίθοις) ἐν λίθοις. v. 6. stich. 3. πανοπλίαν αὐτοῦ) πανοπλίαν αὐτῶν. v. 7. Μωσέως) μωϋσέως. v. 8. stich. 3. Εἰσάγειν) εἰσαγαγεῖν. v. 9. stich. 3. τὸ ὕψος) absque articulo. ibid. stich. 4. καὶ τὴν κληρονομίαν) κατέσχε κληρονομίαν. v. 15. stich. 2. ἐν ῥήμασιν) ἐν πίστει.

Ἐν τῷ θλίψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν,
Ἐν προσφορᾷ ἀρνὸς γαλαθηνοῦ·
17. Καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ Κύριος,
Καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
18. Καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τυρίων,
Καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιείμ.
19. Καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος
Ἐπεμαρτύρατο ἔναντι Κυρίου καὶ χριστοῦ·
Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων
Ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα·
Καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.
20. Καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν ἐπροφήτευσε,
Καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ·
Καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς φωνὴν αὐτοῦ,
Ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ.

ΚΕΦ. ΜΖʹ. XLVII.

ΚΑΙ μετὰ τοῦτον ἀνέστη Νάθαν
Προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυίδ.
2. Ὥσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου,
Οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.
3. Ἐν λέουσιν ἔπαιζεν ὡς ἐν ἐρίφοις,
Καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἄρνασι προβάτων.
4. Ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα,
Καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ,
Ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, χεῖρας
Καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιάθ;
5. Ἐπεκαλέσατο γὰρ Κύριον τὸν ὕψιστον,
Καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος
Ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ,
Ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
6. Οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν αὐτὸν,
Καὶ ᾔνεσεν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις Κυρίου,
Ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης.
7. Ἐξέτριψε γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν,
Καὶ ἐξουδένωσε Φυλιστιεὶμ τοὺς ὑπεναντίους·
Ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.
8. Ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν
Ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης·
Ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε,
Καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.
9. Καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς κατέναντι θυσιαστηρίου,
Καὶ ἐξ ἤχους αὐτῶν γλυκαίνειν μέλη,
Καὶ καθ' ἡμέραν αἰνέσουσιν ἐν ταῖς ᾠδαῖς αὐτῶν·
10. Ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν,
Καὶ ἐκόσμησε καιροὺς μέχρι συντελείας,
Ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ,
Καὶ ἀπὸ πρωΐας ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα.

v. 20. ἐπροφήτευσε) προεφήτευσε. ibid. ſtich. 3. φωνὴν) τὴν φωνήν. CAP. XLVII. v. 1. τοῦτον) τοῦτο. v. 2. ſtich. 2. ἀπὸ υἱῶν) ἀπὸ τῶν υἱῶν. v. 3. ἔπαιζεν) ἔπαισεν. v. 4. ſtich. 3. χεῖρας) χεῖρα. v. 9. θυσιαστηρίου) τοῦ θυσιαστηρίου. ibid. ſtich. 2. in Rom. καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκαίνει μέλη. v. 10. ſtich. 4. ἀπὸ πρωΐας) ἀπὸ πρωΐ.

11. Κύριος ἀφεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτῦ,
Καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων
Καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ.

12. Μετὰ τῦτον ἀνέστη υἱὸς ἐπιστήμων,
Καὶ δι' αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ·

13. Σολωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης,
Ὧ ὁ Θεὸς κατέπαυσε κυκλόθεν,
Ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτῦ,
Καὶ ἑτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα.

14. Ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σῦ,
Καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως;

15. Γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή σῦ,
Καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων·

16. Εἰς νήσυς πόῤῥω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σῦ,
Καὶ ἠγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σῦ.

17. Καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς,
Καὶ ἐν ἑρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε χῶραι. ἐρημίαις

18. Ἐν ὀνόματι Κυρίε τῦ Θεῦ
Τῦ ἐπικεκλημένε Θεῦ Ἰσραὴλ,
Συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον,
Καὶ ὡς μόλιβδον ἐπλήθυνας ἀργύριον. μόλιβον

19. Παρανέκλινας τὰς λαγόνας σῦ γυναιξὶ,
Καὶ ἐνεξυσιάσθης ἐν τῷ σώματί σῦ·

20. Ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σῦ·
Καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σῦ,
Ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σῦ,
Καὶ κατανυγῆναι ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σῦ· καὶ ἐνύγην

21. Γενέσθαι δίχα τυραννίδα,
Καὶ ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ.

22. Ὁ δὲ Κύριος ὐ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὸ ἔλεος αὐτῦ,
Καὶ ὐ μὴ διαφθείρῃ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῦ,
Οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτῦ αὐτῦ ἔκγονα,
Καὶ τὸ σπέρμα τῦ ἀγαπήσαντος αὐτὸν ὐ μὴ ἐξάρῃ·
Καὶ τῷ Ἰακὼβ ἔδωκε κατάλειμμα,
Καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτῦ ῥίζαν.

23. Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτῦ,
Καὶ κατέλιπε μεθ' αὐτὸν ἐκ τῦ σπέρματος αὐτῦ
Λαῦ ἀφροσύνην καὶ ἐλασσούμενον συνέσει
Ῥοβοὰμ, ὃς ἀπέστησε τὸν λαὸν ἐκ βυλῆς αὐτῦ,
Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ,
Καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρτίας·

24. Καὶ

v. 12. Μετὰ τῦτον) μετὰ τῦτον. v. 13. Σολωμὼν) Σαλωμών. v. 17. Καὶ ἐν ᾠδαῖς) καὶ deest. ibid. stich. 2. ἐν ἐρημίαις) ἐν ἑρμηνείαις. v. 18. stich. 4. ὡς μόλιβον) ὡς μόλιβδον. v. 19. παρανέκλινας) παρενέκλινας. v. 22. ἐγκαταλείπῃ) καταλίπῃ. ibid. stich. 2. διαφθείρῃ) διαφθαρῇ. ibid. stich. 3. αὐτοῦ) deest. ibid. stich. 4. τὸ σπέρμα) absque articulo. v. 23. πατέρων αὐτῦ) αὐτῦ abest. ibid. stich. 2. μεθ' αὐτὸν) μετ' αὐτόν. ibid. stich. 4. τὸν λαὸν) absque articulo.

24. Καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα,
Ἀποστῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν·
25. Καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν,
Ὡς Ἕως ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. ΜΗ΄. XLVIII.

ΚΑΙ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ,
Καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο·
2. Ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν ἰσχυρόν,
Καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς·
3. Ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν,
Κατήγαγεν οὕτως τρὶς πῦρ.
4. Ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν θαυμασίοις σου;
Καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχήσεται;
5. Ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου, καὶ ἐξ ᾅδου ψυχὴν ἐν λόγῳ ὑψίστου·
6. Ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν,
Καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν.
7. Ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν Κυρίου,
Καὶ ἐν Χωρὴβ κρίματα ἐκδικήσεως.
8. Ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα,
Καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν.
λαμπάδι 9. Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς
Ἐν ἅρματι ἵππων πυρίνων·
10. Ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιρούς, ἐλεγμὸς
Κοπάσαι ὀργὴν κρίσεως Κυρίου πρὸ θυμοῦ,
Καὶ ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν,
Καὶ καταστῆσαι φυλὰς Ἰακώβ.
11. Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε,
Καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοιμημένοι, κεκοσμημένοι
Καὶ γὰρ ἡμεῖς * ζωῇ ζησόμεθα.
12. Ἠλίας, † ὡς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη, * ζωῆς
Καὶ Ἐλισαιὲ ἐπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ. † ὃς ἁγίου
Καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος,
Καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδείς·
13. Πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν αὐτόν,
Καὶ ἐν κοιμήσει ἐπροφήτευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ·
14. Καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα,
Καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.
15. Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαός,
Καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
Ἕως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν,
Καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
Καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγοστός,
Καὶ ἄρχων ἐν τῷ οἴκῳ Δαυίδ·

16. Τινὲς

v. 25. stich. 2. Ὡς) Ἕως. CAP. XLVIII. v. 4. ἐν θαυμασίοις) ἐν τοῖς θαυμασίοις. ibid. stich. 2. καυχήσεται) καυχᾶσθαι. v. 7. Ἀκούων) ὁ ἀκούων. v. 9. λαμπάδι) λαίλαπι. v. 10. ἐλεγμὸς) ἐν ἐλεγμοῖς. ibid. stich. 3. ἐπιστρέψαι) præmittit καὶ. v. 11. stich. 3. ζωῆς) ζωῇ. v. 12. stich. 2. in Rom. καὶ Ἐλισαιὲ ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ. v. 13. οὐχ) οὐκ. v. 15. stich. 3. ἀπὸ γῆς) ἀπὸ τῆς γῆς. ibid. stich. 4. διεσκορπίσθησαν) ἐσκορπίσθησαν. ibid. stich. 6. ἐν τῷ οἴκῳ) ἐν deest.

16. Τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστόν,
Τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας.
17. Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτῦ,
Καὶ εἰσήγαγεν εἰς μέσον αὐτῆς ὕδωρ·
Ὤρυξεν ἐν σιδήρῳ ἀκρότομον,
Καὶ ᾠκοδόμησε κρήνας εἰς ὕδατα.
18. Ἐν ἡμέραις αὐτῦ ἀνέβη Σενναχηρεὶμ,
Καὶ ἀπέστειλε Ῥαψάκην, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Λαχεὶς·
Καὶ ἐπῆρεν χεῖρα αὐτῦ ἐπὶ Σιὼν,
Καὶ ἐμεγαλαύχησεν ὑπερηφανίᾳ αὐτῦ.
19. Τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν,
Καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ τίκτυσαι·
20. Καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Κύριον τὸν ἐλεήμονα,
Ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν·
Καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὐρανῦ ταχὺ ἐπήκυσεν αὐτῶν,
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐυ·
21. Ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσσυρίων,
Καὶ ἐξέτριψεν αὐτὺς ὁ ἄγγελος αὐτῦ.
22. Ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ ἀρεστὸν Κυρίῳ,
Καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τῦ πατρὸς αὐτῦ,
Ἃς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προφήτης,
Ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτῦ·
23. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος,
Καὶ προσέθηκε ζωὴν βασιλεῖ·
24. Πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ ἔσχατα,
Καὶ παρεκάλεσε τὺς πενθῦντας ἐν Σιών·
25. Ἕως τῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμενα,
Καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρινὴ παραγενέσθαι αὐτά.

ΚΕΦ. ΜΘʹ. XLIX.

Μνημόσυνον Ἰωσίυ εἰς σύνθεσιν θυμιάματος,
Ἐσκευασμένον ἔργον μυρεψῦ·
Ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται,
Καὶ ὡς μυσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνυ.
2. Αὐτὸς κατηυθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαῦ,
Καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας·
3. Κατεύθυνε πρὸς Κύριον τὴν καρδίαν αὐτῦ, ὁδὸν
Ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν.
4. Πάρεξ Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίυ, καὶ Ἰωσίυ,
Πάντες πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησαν·
Κατέλειπον γὰρ τὸν νόμον τῦ ὑψίστυ,
Οἱ βασιλεῖς Ἰύδα ἐξέλειπον.
5. Ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἑτέροις, ἔδωκαν
Καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἀλλοτρίῳ·
6. Ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος,

Καὶ

v. 17. stich. 2. αὐτῆς ὕδωρ) αὐτῶν τὸν γώγ. v. 18. ἀνέβη Σενναχηρεὶμ) ἀνέβησεν ναχηρίμ. ibid. stich. 2. χεῖρα) ἡ χείρ. v. 19. αἱ χεῖρες) absque articulo. CAP. XLIX. v. 1. stich. 2. ἔργον) ἔργῳ. v. 3. τὴν ὁδὸν) τὴν καρδίαν. v. 4. stich. 2. πλημμελείᾳ) πλημμέλειαν.

Καὶ ἠρήμωσαν τὰς ὁδὲς αὐτῆς
Ἰηρεμίυ Ἐν χειρὶ Ἰερεμίε.
7. Ἐκάκωσαν γὰρ αὐτὸν,
Καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιάσθη προφήτης
Ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολύειν,
Ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.
Ἰεζεκιὴλ ὃς 8. Ἰεζεκιὴλ ὃς ἴδεν ὅρασιν δόξης,
Ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἅρματος Χερυβείμ·
9. Καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ,
Καὶ ἀγαθῶσαι τὲς εὐθύνοντας ὁδές.
10. Καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὀςᾶ
Ἀναθάλοι ἐκ τὲ τόπε αὐτῶν·
Παρεκάλεσαν γὰρ τὸν Ἰακὼβ,
Καὶ ἐλυτρώσαντο αὐτὲς ἐν πίςει ἐλπίδος.
11. Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ;
Καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός·
12. Οὕτως Ἰησὲς υἱὸς Ἰωσεδὲκ,
Οἳ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ᾠκοδόμησαν
πύργον οἶκον,
Καὶ ἀνύψωσαν ναὸν ἅγιον Κυρίῳ,
Ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος.
Νεεμίυ 13. Καὶ ἐν ἐκλεκτοῖς ἦν Νεεμίας, ὃ ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον,
Τὲ ἐγείραντος ἡμῖν τείχη πεπτωκότα,
Καὶ ςήσαντος πύλας καὶ μοχλὲς,
Καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.
14. Οὐδ' εἷς ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς γῆς τοιὲτος οἷος Ἐνώχ·
Καὶ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. μετετέθη
15. Οὐδὲ ὡς Ἰωσὴφ ἐγενήθη ἀνὴρ,
Ἡγέμενος ἀδελφῶν, ςήριγμα λαὲ,
Καὶ τὰ ὀςᾶ αὐτὲ ἐπεσκέπησαν.
16. Σὴμ καὶ Σὴθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν,
Καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῶον ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

ΚΕΦ. Ν'. L.

Σίμων Ὀνίε υἱὸς ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
Ὃς ἐν ζωῇ αὐτὲ ὑπέῤῥαψεν οἶκον,
Καὶ ἐν ἡμέραις αὐτὲ ἐςερέωσε ναὸν,
2. Καὶ ὑπ' αὐτὲ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλῆς,
Ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλε ἱερὲ·
3. Ἐν ἡμέραις αὐτὲ ἠλαττώθη ἀποδοχεῖα ὑδάτων,
Λάκκος ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμετρον·
4. Ὁ φροντίζων τὲ λαὲ αὐτὲ ἀπὸ πτώσεως,
Καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐν πολιορκήσει. ἐμπολιορκῆσαι
5. Ὃς ἐδοξάσθη ἐν περιςροφῇ λαὲ,
Ἐν ἐξόδῳ οἴκε καταπετάσματος·

v. 6. ſtich. 3. Ἰηρεμίυ) ἱερεμίου. v. 7. ſtich. 3. ἀπολύειν) ἀπολλύειν. v. 10. ſtich. 3. Παρεκάλεσαν γὰρ) παρεκάλεσε δὲ. ibid. ſtich. 4. ἐλυτρώσαντο) ἐλυτρώσατο. v. 12. ſtich. 2. & 3. πύργον ἀνύψωσαν ναὸν) οἶκον καὶ ἀνύψωσαν λαὸν. v. 14. in Rom. οὐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἷος Ἐνὼχ τοιὲτος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. v. 15. ἐγενήθη) ἐγεννήθη. CAP. L. v. 1. ὁ ἱερεὺς) ἱερεύς. ibid. ſtich. 3. ναὸν) τὸν ναὸν. v. 3. ἀποδοχεῖα) ἀποδοχεῖον. ibid. ſtich. 2. Λάκκος) χαλκός. v. 5. Ὃς) ὡς.

6. Ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης,
Ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις,
7. Ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου,
Ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης·
8. Ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων,
Ὡσεὶ κρίνα ἐπ' ἐξόδῳ ὕδατος,
Ὡς βλαστὸς Λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους·
9. Ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείου,
Ὡς σκεῦος χρυσίου ὁλοσφύρητον,
Κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ·
10. Ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἀναθάλλουσα καρπὲς,
Καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις.
11. Ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης,
Καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καύματος
Ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου
Ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος·
12. Ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων,
Καὶ αὐτὸς ἑστηκὼς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ,
Κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν,
Ὡς βλάστημα κέδρων ἐν τῷ Λιβάνῳ,
Καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων·
13. Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν,
Καὶ προσφορὰ Κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν
Ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ·
14. Καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῷ,
Κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος,
15. Ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδείου χεῖρα αὐτοῦ,
Καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς·
Ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου
Ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίστῳ παμβασιλεῖ.
16. Τότε ἀνέκραγον οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν,
Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν,
Ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην,
Εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου·
17. Τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσαν,
Καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν,
Προσκυνῆσαι Κυρίῳ παντοκράτορι, Θεῷ ὑψίστῳ.
18. Καὶ ᾔνεσαν οἱ ψαλτῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν,
Ἐν πλείστῳ ἤχῳ ἐγλυκάνθη μέλος· οἴκῳ ἐμεγαλύνθη
19. Καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς Κυρίου ὑψίστου
Ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος,
Ἕως συντελεσθῇ κόσμος Κυρίου,
Καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.
20. Τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ χεῖρα πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ,

Δοῦναι

v. 7. ſtich. 2. Ὡς τόξον) præmittit καὶ. v. 8. ſtich. 2. Ὡσεὶ) ὡς. ibid. ἐξόδῳ) ἐξόδων. v. 9. πυρείου) πυρία. v. 11. ſtich. 2. καύματος) καυχήματος. v. 12. ſtich. 2. ἑστηκὼς) ἑστώς. ibid. ſtich. 4. κέδρων) κέδρου. v. 14. ἐπὶ βωμῷ) ἐπὶ βωμῶν. v. 16. οἱ υἱοὶ) υἱοί. v. 17. κατέσπευσαν) κατέσπευσε. ibid. ſtich. 3. Κυρίῳ) τῷ κυρίῳ αὐτῶν. ibid. ὑψίστῳ) τῷ ὑψίστῳ. v. 18. Ψαλτῳδοὶ) ψαλμῳδοί. ibid. ſtich. 2. ἐμεγαλύνθη) ἐγλυκάνθη. v. 20 ſtich. 1. in Rom. τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν ἰσραήλ.

Κυρίῳ Δοῦναι εὐλογίαν Κυρίου ἐκ χειλέων αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχήσασθαι·
ἐδευτέρωσεν ἐπὶ 21. Καὶ ἐδευτέρωσαν ἐν προσκυνήσει,
† Ἐπιδέξασθαι † Ἐπιδέξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου·
22. Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάντων
Τῷ μεγάλα ποιοῦντι πάντη,
Τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας,
Καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
23. Δώη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας,
Καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν
Ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος·
24. Ἐμπιστεῦσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
αὐτοῦ Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν λυτρωσάσθω ἡμᾶς.
25. Ἐν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυχή μου,
Καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος·
26. Οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας, καὶ Φυλιστιείμ,
Καὶ ὁ λαὸς ὁ μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικίμοις.
27. Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης
Ἐχάραξα Ἐχάραξεν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ
Ἰησοῦς υἱὸς Σειρὰχ Ἐλεάζαρ ὁ Ἱεροσολυμίτης,
Ὃς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.
28. Μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ θεὶς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται·
29. Ἐὰν γὰρ ταῦτα ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς Κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ,
Καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.
Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

ΚΕΦ. ΝΑ'. LI.

Προσευχὴ Ἰησοῦ υἱοῦ Σιράχ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε Θεὸν τὸν σωτῆρά μου, Ἐξομολογοῦμαι
Ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου·
2. Ὅτι σκεπαστὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι,
Καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης,
Ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος, καὶ ἔναντι τῶν παρεστηκότων
Ἐγένου μοι βοηθὸς, 3. καὶ ἐλυτρώσω με
Κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου,
Ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμων εἰς βρῶμα, ἕτοιμον
Ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου,
Ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον,

v. 20. stich. 3. καυχήσασθαι) καυχᾶσθαι. v. 21. ἐπὶ προσκ.) ἐν προσκυνήσει. v. 22. stich. 2. & 3. πάντων μεγάλα ποιοῦντι) πάντες τῷ μεγαλοποιοῦντι. v. 26. καὶ Φυλιστιείμ) καὶ deest. ibid. stich. 2. ὁ μωρὸς) μωρός. v. 27. stich. 3. Ἐλεάζαρ ὁ) non habet. v. 28. καὶ θεὶς) καὶ ὁ θεὶς. v. 29. ταῦτα) αὐτά. CAP. LI. Inscr. Σιρὰχ) σειράχ. v. 1. Ἐξομολογοῦμαι) Ἐξομολογήσομαι. ibid. αἰνέσω) addit σε. v. 2. stich. 2. ἀπωλείας) ἀπολείας. ibid. stich. 4. Ἐγένου βοηθὸς) ἐγένου μοι βοηθός. v. 3. stich. 3. ἕτοιμον) ἑτοίμων.

4. Ἀπὸ πνιγμῦ πυρᾶς κυκλόθεν,
Καὶ ἐκ μέσε πυρὸς ἕ ἐκ ἐξέκαυσα,

5. Ἐκ βάθες κοιλίας ᾅδε,
Καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτε κοὶ λόγε ψευδῆς.

6. Βασιλεῖ διαβολὴ ἐκ γλώσσης ἀδίκε·
Ἤγγισεν ἕως θανάτε ἡ ψυχή με,
Καὶ ἡ ζωή με ἦν σύνεγγυς ᾅδε κάτω.

7. Περιέσχον με πάντοθεν, κοὶ ἐκ ἦν ὁ βοηθῶν·
Ἔβλεπον εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων, κοὶ ἐκ ἦν.

8. Καὶ ἐμνήσθην τῦ ἐλέυς σε Κύριε,
Καὶ τῆς ἐργασίας σε τῆς ἀπ' αἰῶνος·
Ὅτι ἐξαιρῇ τὲς ὑπομένοντάς σε,
Καὶ σώζεις αὐτὲς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν·

9. Καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ γῆς ἱκετείαν με,
ἀπὸ ἀθανάτε Καὶ ὑπὲρ θανάτε ῥύσεως ἐδεήθην·

10. Ἐπεκαλεσάμην Κύριον πατέρα κυρίε με,
Μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως,
Ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας·

11. Αἰνέσω τὸ ὄνομά σε ἐνδελεχῶς,
Καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει·
Καὶ εἰσηκέσθη ἡ δέησίς με.

12. Ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας,
ἐξελῶμαι Καὶ ἐξεῖλε με ἐκ χειρὸς πονηρῦ (κοὶ ἐξεῖλε με)·
Διὰ τῦτο ἐξομολογήσομαί σοι, κοὶ αἰνέσω σοι, κοὶ εὐλογήσω τῷ ὀνόματι Κυρίε.

13. Ἔτι ὢν νεώτερος πρινὴ πλανηθῆναί με,
Ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ με·

14. Ἔναντι ναῦ ἠξίουν περὶ αὐτῆς,
Καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν.

15. Ἐξ ἄνθες ὡς περκαζέσης ςαφυλῆς, ἕως
Ηὐφράνθη ἡ καρδία με ἐν αὐτῇ·
Ἐπέβη ὁ πῦς με ἐν εὐθύτητι,
Ἐκ νεότητός με ἴχνευον αὐτήν.

16. Ἔκλινα ὀλίγον τὸ ὖς με κοὶ ἐδεξάμην,
Καὶ πολλὴν εὗρον ἐμαυτῷ παιδείαν·

17. Προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ·
Τῷ διδόντι μοι σοφίαν, δώσω δόξαν.

18. Διενοήθην γὰρ τῦ ποιῆσαί με αὐτήν,
Καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθὸν, κοὶ ἕ μὴ αἰσχυνθῶ.

19. Διαμεμάχηται ἡ ψυχή με ἐν αὐτῇ, διαμεμάχισαι
Καὶ ἐν ποιήσει με † διακριβωσάμην· † διηκριβησάμην
Τὰς χεῖράς με ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος,
Καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα.

20. Τὴν ψυχήν με κατεύθυνα εἰς αὐτήν,

Καὶ

v. 4. πυρᾶς) πυρός. v. 7. stich. 2. Ἔβλεπον) ἐμβλέπων. v. 8. stich. 3. ἐξαιρῇ) ἐξελῇ. ibid. stich. 4. ἐχθρῶν) ἐθνῶν. v. 9. ἀπὸ γῆς) ἐπὶ γῆς. ibid. stich. 2. ἀπὸ ἀθανάτου, ὑπὲρ θανάτου. v. 12. stich. 2. in Rom. καὶ ἐξεῖλου με ἐκ καιρῷ πονηροῦ. ibid. stich. 3. ἐξομολ. σοι, καὶ) σοι deest. v. 15. ἕως) ὡς. ibid. stich. 4. ἴχνευον) ἴχνευσα. ibid. stich. 2. διδόντι addit μοι. v. 18. ποιῆσαί με) με abest. v. 19. διαμεμάχισαι) διαμεμάχηται. ibid. stich. 2. μου διηκριβησάμην) λιμοῦ διηκριβωσάμην.

καιρῷ θε- Καὶ ἐν καθαρισμῷ εὗρον αὐτήν·
ρισμῦ Καρδίαν ἐκlησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς·
Διὰ τῦτο ὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.

21. Καὶ ἡ κοιλία μῦ ἐταράχθη τῦ ἐκζητῆσαι αὐτήν·
Διὰ τῦτο ἐκlησάμην ἀγαθὸν κlῆμα.

22. Ἔδωκε Κύριος γλῶσσάν μῦ μισθόν μῦ,
Καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν·

23. Ἐγγίσατε πρός με ἀπαίδευτοι,
αὐλισθήσεσθε Καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.

24. Τί ὅτι ὑστερεῖτε, λέγετε, ἐν τύτοις,
Καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;

25. Ἤνοιξα τὸ στόμα μῦ, καὶ ἐλάλησα·
Κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίυ·

26. Τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγὸν,
Καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν·
Ἐγγύς ἐστιν εὑρεῖν αὐτήν.

27. Ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα,
Καὶ εὗρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.

28. Μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίυ·
Καὶ πολὺν χρυσὸν κlήσασθε ἐν αὐτῇ.

29. Εὐφρανθείη ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτῦ,
Καὶ μὴ αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτῦ.

30. Ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιρῦ,
Καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτῦ.

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

v. 20. stich. 2. & 3. in *Edit. Rom.* transponuntur. ibid. stich. 2. *ἐν καιρῷ θερισμοῦ*) *ἐν καθαρισμῷ.* ibid. stich. 3. *μετ' αὐτῆς*) *μετ' αυτῶν.* v. 21. *τῦ*) abest. v. 22. *γλῶσσάν μου*) *γλῶσσάν μοι.* v. 23. stich. 2. *αὐλισθήσεσθε*) *αὐλίσθητε.* v. 24. *Τί ὅτι*) *διότι.* ibid. *λέγετε*) abest.

